

BREVIARIUM ROMANUM EX DECRETO

SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII. & URBANI VIII.

Auctoritate recognitum

CUM OFFICIIS SANCTORUM

Noviſſime per Summos Pontifices uſque ad hanc diem conceſſis; in quatuor Anni Tempora diviſum.

PARS AUTUMNALIS.

A Dominica prima Septembris uſque ad Dominicam primam Adventus.

VENETIIS,

EX TYPOGRAPHIA BALLEONIANA.

MDCCXCIX.

DECRETORUM REGISTRO

S. Rituum Congregationis hæc ad Breviarium Romanum attinent.

SAcra Rituum Congregat. declaravit & decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios tam Sæculares, quam Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat quæ Breviarii Romani Rubricis, vel Sacr. Rit. Congr. seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii, in altiorem ritum: neque extendere consueta Officia de loco ad locum.

Item vetuit, & prohibuit celebrari per totam civitatem, vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsis Sancti Ecclesia Titulari, seu ubi asservatur corpus, aut insignis Reliquia, & non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse, caput, brachium, crus, aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, & non parva, & legitime ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, & aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, ubi etiam de Beatis nondum canonizatis nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sac. Ritum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, & impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, & mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum SS. D. N. Urbano Papæ VIII. ea laudavit, & approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco ✠ Sigilli.

D. Tegrimius Episc. Assisiens. Secret.

Eadem pro Sanctis ad libitum.

EAdem Sacra Rit. Congreg. habita die 2. Dece 1665. statuit ex mandato Clementis X. Festa Sa rum ad libitum in posterum non esse transferenda si e festivitas incidat in diem Dominicam, vel aliquam Festorum mobilium: sed tunc illo anno eorum Offici omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI Congreg. habita 24. Januarii 1682. generali Decreto firmavit, & extendit insuper etiam ad Octavas & N tia Sanctorum, de praecepto in aliqua Religione, vel D cess, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne qu dictis festis, vel Octavis festa ad libitum tunc incide possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut festum translatum, quod alias eo celebrandum foret, in alium diem non impeditum tran retur: item ut eodem die omitti possit Officium semel hebdomadam, aut mensem recitandum ex indulto Apo lico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

Eadem pro Sanctis in Martyrologio non descriptis.

OFficia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis R quiae recitanda, ex Decr. Sac. Rit. Congr. 11. gusti 1691. intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Ma rologio Romano descriptis, & dummodo constet de i titate Corporis, seu Reliquiae insignis illiusmet San qui reperiatur in Martyrologio Romano descriptus: de teris autem Sanctis in praedicto Martyrologio non de ptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter con sum, Officia recitari, & Missas celebrari, vetuerunt, obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliqui Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis loco approbatis debitam Fidelium venerationem (prout ha nus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed ab Officio & Missa, sub poenis de non satisfaciendo pr pto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii contentis. Die 11. Augusti 1691. & Sanctiss. appro die 19. Octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✠ Sigilli.

J. Vallemanus S. R. C. Secret.

D

Decreta Generalia circa Rubricas.

CUm Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare.

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus sive Ecclesiis, vel Nationibus, concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, v. G. de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus Sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, & Quatuor Temporum etiam si de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum. An dies impeditus Festo duplici, vel semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam illi, in quibus ponendum est Officium de Festo duplici, vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione: Quod scilicet Festum duplex, vel semiduplex etiam translatum, necnon dies Octavæ sit dies impedita respectu talium Officiorum?

Tertium. An regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, & Confiteor, itemque recitare Officia, & Missas concessas aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi & Reverendiss. Domini Card. Colloredo respondit.

Ad Primum. Negative, & hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad Secundum, Affirmative.

Ad Tertium, Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit. Ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20. Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco ✠ Sigilli.

B. Inghirami S. R. C. Secr.

DE ANNO ET EJ

PARTIBUS.

ANnus Menses habet duodecim, Hebdomadas duas & quinquaginta, & diem unum: Dies vero trecentos sexaginta quinque, & fere sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis qua ternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE ejusque necessitate, ac Kalendario Gregoriano.

QUod dictum est, Annum continere trecentos & sexaginta-quinque dies, & fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si Annus ultra dies 365. contineret integras sex horas: & factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis, ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregor. XIII. non solum Æquinoctium Vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Niceno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582. præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xii. Kal. Aprilis fuerat constitutum, & xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit, & rationem, qua cavetur ut in posterum & Æquinoctium Vernum, & xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoct. Vernum ad xii. Kal. Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in Mense Octobr. ipsius anni 1582. eximerentur, ut post quartam diem Octobris S. Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decimaquinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum i vitaretur, ne a xii. Kal. Ap noctium Vernum recederet idem Gregorius, Bissexti quoque anno (uti mos est) debere, præterquam in annis: qui quamvis Bissext semper fuerint, qualem voluit annum 1600. anno nis proximum, post eun qui deinceps consequentur non omnes Bissextiles esse quadringentis quibusque an quique tres centesimi, sin transigerentur: quartus ver centesimus esset Bissextilis Annus 1700. 1800. 1900. non sint. Anno vero consueto dies Bissextus inte Februario dies 29. continen que ordo intermittendi, i dique Bissextum diem in gentis quibusque annis perp servaretur.

QUATUOR TEMP

QUatuor Tempora celebra ta, & sexta Feria, a post tertiam Dominicam A post primam Dominicam Q mæ, post Dominicam Pen Festum Exaltationis S. Cru

NUPTIÆ QUA celebrari non possint juxta tum Concilii Tridentii

A Dominica i. Adv. usque Epiphaniæ, & a Feria nerum usque in Octavam inclusive, sancta Synodus tates Nuptiarum prohibet. vero temporibus nuptias s celebrari permittit.

DE CYCLO DECENNOVE Aurei Numeri.

CYclus decennovennalis meri est revolutio nu annorum ab 1. usque ad 19 volutione peracta, iterum tem reditur. V. gr. Anno 172

S[...]rus Cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1. anno sequenti 1730. est 2. & ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius usque ad 19. qui Aureus numerus cadet in annum 1747. post quem iterum ad unitatem redeundum est, itaut anno 1748. Aureus numerus sit rursus 1. & anno 1749. sit 2. &c.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno correctionis 1582. inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582. reperietur hoc modo.

6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
16.	17.	18.	19.	1.	2.	3.	4.	5.	

Anno 1582. tribuatur primus num. tabellæ, qui est 6. secundus autem, qui est 7. sequenti anno 1583. & ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum quæris, perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus, in quem annus propositus cadit, dabit Aureum numerum quæsitum.

De Epactis, & Noviluniis.

EPacta nihil aliud est, quam numerus dierum, quibus annus Solaris communis dierum 365. annum communem Lunarem dierum 354. superat; itaut Epacta primi anni sit 11. cum hoc numero annus Solaris communis Lunarem annum communem excedat: atque adeo seq. anno Novil. contingat 11. diebus prius, quam anno primo. Ex quo fit, Epactam secundi anni esse 22. cum eo anno rursum annus Solaris Lunarem annum superet 11. diebus, qui additi ad 11. dies primi anni, efficiunt 22. ac proinde finito hoc anno, Novilunia contingere 22. diebus prius, quam 1. anno: Epactam autem tertii anni esse 3. quia si rursus 11. dies, ad 22. adjiciantur, efficietur num. 33. a quo si rejiciantur 30. dies, qui unam Lunationem Embolismalem constituunt, relinquetur 3. atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactæ omnes per continuum augmentum 11. dierum, abjectis tamen 30. quando rejici possunt. Solum quando perventum erit ad ultimam Epactam Aureo num. 19. respondentem, quæ est 29. adduntur 12. ut abjectis 30. ex composito num. 41. habeatur rursus Epacta 11. ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima Lunatio Embolismica, currente Aur. num. 19. sit tantum 29. dierum. Si enim 30. dies contineret, ut aliæ sex Lunationes Embolismicæ non redirent Novilunia post 19. annos Solares ad eosdem dies, sed versus calcem Mensium prolaberentur, contingeretque uno die tardius quam ante 19. annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi Kalendarii Romani. Sunt autem novemdecim Epactæ, quot & Aurei num. respondebantque ipsis Aureis numeris ante Kalendarii correctionem eo modo, quo in hac tabella dispositæ sunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ante Kalendarii correctionem.

Aur. num.	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Epact.	xi.	xxii.	iii.	xiv.	xxv.	vi.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.
xvii.	xxviii.	ix.	xx.	i.	xii.	xxiii.

14.	15.	16.	17.	18.	19.
iv.	xv.	xxvi.	vii.	xviii.	xxix.

Quia vero cyclus decennovennalis Aurei num. imperfectus est, cum Novil. post 19. annos Solares non præcise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19. Epact. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, & dictarum 19. Epact. utamur 30. numeris Epactalibus ab 1. usque ad 30. ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30. Epactis respondent decem & novem Epactæ, prout Solaris anni, ac Lunaris æquatio exposcit: quæ quidem decem & novem Epactæ progrediuntur, ut olim, per eundem numerum 11. adduntur que semper 12. illi Epactæ, quæ respondent Aur. num. 19. ut habeatur sequens Epacta respondens Aureo num. 1. ob rationem paulo ante

dictam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quæ continet Aureos numeros, & Epactas inter se respondentes ab anno 1700. inclusive usque ad annum num. 1900. exclusivè. Quamvis autem vulgares Epactæ mutentur in Martio, re ipsa tamen in principio anni mutandæ sunt, una cum Aureo numero, in cujus locum hæ nostræ Epactæ succedunt.

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1700. inclusive, usque ad annum 1900. exclusive.

Aur. num.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
Epact.	ix.	xx.	i.	xii.	xxiii.	iv.	xv.

17.	18.	19.	1.	2.	3.
xxvi.	vii.	xviii.	*.	xi.	xxii.

4.	5.	6.	7.	8.	9.
iii.	xiv.	xxv.	vi.	xvii.	xxviii.

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novæ tabulæ Epactarum, ostendemus rem exemplis. Anno 1700. tribuatur Epacta ix. quæ sub Aureo Num. 10. collocatur: fietque Novilunium 22. Januarii, 20. Februar. 22. Martii. Item Anno 1701. tribuatur Epacta xx. sub Aureo numero 11. collocata quæ toto eo Anno in Kalend. Novilunia monstrabit: ut in Januar. die 11. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium Tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Rursus Anno 1710. Epacta non signatur numero, sed hoc signo, *, quod collocatur sub Aureo Num. 1. & in Kalend. toto eo Anno Novilunia indicabit, nimirum in Januario die 1. & 31. in Martio (nam in Febr. nullum tunc erit Novilun. cùm in eo signum hoc * non reperiatur) die 1. & 11. in Aprile die 29. &c.

Tabella litterarum Dominicalium ab anno 1700. inclusive, usque ad annum 1800. exclusive.

d c	b A g	f e	d c b	A g	f e d	c b
A g f	e d	c b A	g f	e d c	b A	g f e

Usus hujus Tabellæ hic est. Anno

1700. tribuatur uni
c, primæ cellulæ,
superiori, quia an
est Bissextilis, sed
tera d, fuit Domi
anno 1699. Anno f
buatur littera b,
&c. Item anno 170
næ litteræ f, e,
& sic deinceps ali
nem aliæ cellulæ t
ad annum propo
redeundo ad prin
quotiescumque eam
cellula, in quam
cadet, dummodò
annus 1800. dabit
calem propositi an
occurrerit, annus
verò duplex, Bis
superior littera Do
dicabit in Kalend
anni, usque ad fe
Apostoli, inferio
festo, usque ad f

DE INDI

Indictio est revol
ab 1. usque ad
ne peracta, iterùm
tem, initiumque
nus hujus cycli à
Pontificiis. Et
num frequens usus
bus, & scripturi
annum Indictionis
libet anno proposi
sequenti tabella,
tuus est, initium
anno correctionis.

Tabella Indiction
rectionis

10.	11.	12.	1
2.	3.	4.	

Nàm si anno 15
num. qui est 10.
1583. secundum n
11. & sic deinceps
propositum, redeu
tabellæ, quotiescu
reris, cadet an
Indictionem, quæ

DE FESTIS MOBILIBUS.

Quoniam ex Decreto S. Concilii Niceni Pascha, ex quo reliqua Festa Mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proximè succedit xiv. Lunæ primi Mensis, (is verò apud Hebræos vocatur primus Mensis, cujus xiv. Luna vel cadit in diem verni Æquinoctii, quod die 21. Mensis Martii contingit, vel proximè ipsum sequitur) efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniatur, & ab ea in Kalendario notata inter diem octavum Martii inclusivè, & quintum Aprilis inclusivè (hujus enim Epactæ xiv. Luna cadit vel in diem Æquinoctii verni, id est, in diem 21. Martii, vel eum propiùs sequitur) numerentur inclusivè deorsum versus dies quatuordecim, proximus dies Dominicus diem hunc xiv. sequens (ne cum Judæis conveniamus, si fortè dies xiv. Lunæ caderet in diem Dominicum) sit dies Paschæ.

Exemplum. Anno 1605. Epacta est x. & littera Dominicalis b. Et quoniam invenimus Epactam x. inter diem 8. Martii, & 5. Aprilis inclusivè positam esse è regione diei 21 Martii, à quo inclusivè si deorsum versus numerentur 14. dies, inveniemus xiv. Lunam die 3. Aprilis. quæ est Dominica, cùm è regione illius sit littera Dominicalis b. Ne igitur cum Judæis conveniamus, qui Pascha celebrant die xv. Lunæ, sumenda est littera Dominicalis b, quæ sequitur xiv. Lunam, nempe ea quæ è regione diei 10. Aprilis collocatur: atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10. Aprilis. Item anno 1604. Epacta est xxix. & duplex littera Dominicalis, d, c, cùm annus ille sit Bissextilis. Si igitur ab Epacta xxix. quæ è regione diei 1. Aprilis ponitur inter diem 8. Martii & 5. Aprilis inclusivè numerentur dies 14. cadet xxiv. Luna in diem 14. Aprilis. Et quia tunc currit posterior littera Dominicalis, nempe c, quæ post diem 14. Aprilis, id est, post xiv. Lunam collocata est è regione diei 18. Aprilis, celebrabitur eo anno Pascha die 18. Aprilis.

Ceterùm ut faciliùs omnia Festa Mobilia inveniantur, compositæ sunt duæ sequentes Tabulæ Paschales, una antiqua, & nova altera ... tiqua ita Festa Mobilia reperientu[r]. In latere sinistro tabulæ accipia[tur] Epacta currens, & in linea litte[ra]rum Dominicalium sumatur litt[era] Dominicalis currens, infra tam[en] Epactam currentem, ita ut si lit[te]ra Dominicalis currens reperiatur [è] regione Epactæ currentis, assum[en]da sit eadem littera Dominicalis p[ro]ximè inferior. Nam è regione hu[jus] litteræ Dominicalis omnia Festa M[o]bilia continentur.

Exemplum. Anno 1606. Epacta xxi. & littera Dominicalis A. igitur in tabula antiqua suma[tur] littera Dominicalis A, quæ pri[mo] infra Epactam xxi. occurrit, re[pe]rietur è regione hujus litteræ D[o]minica Septuages. die 22. Januari[i] dies Cinerum 8. Febr. Pascha ... Martii, Ascensio Domini 4. Ma[ji] Pentecost. 14. Maji, & festum C[or]poris Christi 25. Maji. Domini[cæ] autem inter Pentec. & Adv. eo an[no] erunt 28. Adventus celebrabitur ... 3. Decemb. & sic de ceteris. It[em] anno 1605. Epacta est x. & litt[era] Dominicalis b, quæ in tabula re[pe]ritur è regione Epactæ x. Quare ... menda est alia littera b, quæ p[ro]ximè infra Epactam invenitur, ... regione cujus invenies Septuages. ... 16. Februarii, diem Cinerum, ... Februar. Pascha 10. Aprilis, &c.

Notandum autem est, quòd q[ue]madmodum in anno communi, ... dente littera Dominicali è regi[one] Epactæ in tabula antiqua, sumi[tur] eadem littera proxima infra E[pa]ctam, ut diximus: ita quoquè anno Bissextili, si alterutra duar[um] litterarum Dominicalium tunc c[ur]rentium è regione Epactæ reperiatu[r] assumendæ sunt aliæ duæ similes l[it]teræ proximè inferiores, ut Fe[sta] mobilia inveniantur.

Ex tabula verò Paschali nova ... eadem Festa Mobilia reperientu[r]. In cellula litteræ Dominicalis c[ur]rentis quæratur Epacta currens. N[am] è directo omnia Festa Mobilia dep[re]hendentur. Ut in anno 1609. c[el]lula litteræ Dominicalis d, tu[nc] currentis è regione Epactæ xxiv. q[uæ] eodem anno currit, habetur Septu[ag.] die 15. Februarii, dies Cinerum ... Martii, Pascha 19. Aprilis, &c.

Sed sive antiqua, sive nova tab[ula] Paschali utamur, invenienda su[nt]

TABULA PASCHALIS.

Lit. Dñicales.	Cyclus Epactarum.	Septuagesima.	Dies Ciner.
D	23.	18. Jan.	4. Feb.
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25. Jan.	11. Feb.
	15. 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1. Feb.	18. Feb.
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8. Feb.	25. Feb.
	1. *. 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	15. Feb.	4. Mar.
E	23. 22.	19. Jan.	5. Feb.
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26. Jan.	12. Feb.
	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2. Feb.	19. Feb.
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9. Feb.	26. Feb.
	*. 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	16. Feb.	5. Mar.
F	23. 22. 21.	20. Jan.	6. Feb.
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27. Jan.	13. Feb.
	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3. Feb.	20. Feb.
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *.	10. Feb.	27. Feb.
	29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	17. Feb.	6. Mar.
G	23. 22. 21. 20.	21. Jan.	7. Feb.
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13.	28. Jan.	14. Feb.
	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4. Feb.	21. Feb.
	5. 4. 3. 2. 1. *. 29.	11. Feb.	28. Feb.
	28. 27. 26. 25. 25. 24.	18. Feb.	7. Mar.
A	23. 22. 21. 20. 19.	22. Jan.	8. Feb.
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29. Jan.	15. Feb.
	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5. Feb.	22. Feb.
	4. 3. 2. 1. *. 29. 28.	12. Feb.	1. Mar.
	27. 26. 25. 25. 24.	19. Feb.	8. Mar.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23. Jan.	9. Feb.
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11.	30. Jan.	16. Feb.
	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4.	6. Feb.	23. Feb.
	3. 2. 1. *. 29. 28. 27.	13. Feb.	2. Mar.
	26. 25. 25. 24.	20. Feb.	9. Mar.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17.	24. Jan.	10. Feb.
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10.	31. Jan.	17. Feb.
	9. 8. 7. 6. 5. 4. 3.	7. Feb.	24. Feb.
	2. 1. *. 29. 28. 27. 26. 25.	14. Feb.	3. Mar.
	25. 24.	21. Feb.	10. Mar.

NOVA REFORMATA.

Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dñicæ post Pentec.	Dñic. i. Adventus.
22.Mar.	30.Apr.	10.Maji	21.Maji	28	29.No.
29.Mar.	7.Maji	17.Maji	28.Maji	27	29
5.Apr.	14.Maji	24.Maji	4.Jun.	26	29
12.Apr.	21.Maji	31.Maji	11.Jun.	25	29
19.Apr.	28.Maji	7.Jun.	18.Jun.	24	29
23.Mar.	1.Maji	11.Maji	22.Maji	28	30.No.
30.Mar.	8.Maji	18.Maji	29.Maji	27	30
6.Apr.	15.Maji	25.Maji	5.Jun.	26	30
13.Apr.	22.Maji	1.Jun.	12.Jun.	25	30
20.Apr.	29.Maji	8.Jun.	19.Jun.	24	30
24.Mar.	2.Maji	12.Maji	23.Maji	28	1.Dec.
31.Mar.	9.Maji	19.Maji	30.Maji	27	1
7.Apr.	16.Maji	26.Maji	6.Jun.	26	1
14.Apr.	23.Maji	2.Jun.	13.Jun.	25	1
21.Apr.	30.Maji	9.Jun.	20.Jun.	24	1
25.Mar.	3.Maji	13.Maji	24.Maji	28	2.Dec.
1.Apr.	10.Maji	20.Maji	31.Maji	27	2
8.Apr.	17.Maji	27.Maji	7.Jun.	26	2
15.Apr.	24.Maji	3.Jun.	14.Jun.	25	2
22.Apr.	31.Maji	10.Jun.	21.Jun.	24	2
26.Mar.	4.Maji	14.Maji	25.Maji	28	3.Dec.
2.Apr.	11.Maji	21.Maji	1.Jun.	27	3
9.Apr.	18.Maji	28.Maji	8.Jun.	26	3
16.Apr.	25.Maji	4.Jun.	15.Jun.	25	3
23.Apr.	1.Jun.	11.Jun.	22.Jun.	24	3
27.Mar.	5.Maji	15.Maji	26.Maji	27	27.No.
3.Apr.	12.Maji	22.Maji	2.Jun.	26	27
10.Apr.	19.Maji	29.Maji	9.Jun.	25	27
17.Apr.	26.Maji	5.Jun.	16.Jun.	24	27
24.Apr.	2.Jun.	12.Jun.	23.Jun.	23	27
28.Mar.	6.Maji	16.Maji	27.Maji	27	28.No.
4.Apr.	13.Maji	23.Maji	3.Jun.	26	28
11.Apr.	20.Maji	30.Maji	10.Jun.	25	28
18.Apr.	27.Maji	6.Jun.	17.Jun.	24	28
25.Apr.	3.Jun.	13.Jun.	24.Jun.	23	28

TA-

Tabella Temporaria.

Anni Dñi	Litteræ Dominicales.	Aur. num.	Epactæ.	Septuagesima.	Dies Ciner.	Pascha.
1798	g	13	xii	4. Feb.	21. Feb.	8. Apr.
1799	f	14	xxiii	20. Jan.	6. Feb.	24. Mar.
1800	e	15	iv	9. Feb.	26. Feb.	13. Apr
1801	d	16	xv	1. Feb.	18. Feb.	5. Apr
1802	c	17	xxvi	14. Feb.	3. Mar.	18. Apr.
1803	b	18	vii	6. Feb.	23. Feb.	10. Apr.
1804	A g	19	xviii	29. Jan.	15. Feb.	1. Apr.
1805	f	1	*	10. Feb.	27. Feb.	14. Apr
1806	e	2	xi	2. Feb.	19. Feb.	6. Apr
1807	d	3	xxii	25. Jan.	11. Feb.	29. Mar.
1808	c b	4	iii	14. Feb.	2. Mar.	17. Apr.
1809	A	5	xiv	29. Jan.	15. Feb.	2. Apr.
1810	g	6	xxv	18. Feb.	7. Mar.	22. Apr.
1811	f	7	vi	10. Feb.	27. Feb.	14. Apr.
1812	e d	8	xvii	26. Jan.	12. Feb.	29. Mar.
1813	c	9	xxviii	14. Feb.	3. Mar.	18. Apr.
1814	b	10	ix	6. Feb.	23. Feb.	10. Apr
1815	A	11	xx	22. Jan.	8. Feb.	26 Mar.
1816	g f	12	i	11. Feb.	28 Feb.	14. Apr
1817	e	13	xii	2. Feb.	19. Feb.	6. Apr
1818	d	14	xxiii	18. Jan.	4. Feb.	22. Mar.
1819	c	15	iv	7. Feb.	24. Feb.	11. Apr.
1820	b A	16	xv	30. Jan.	16. Feb.	2. Apr.
1821	g	17	xxvi	18. Feb.	7. Mar.	22 Apr
1822	f	18	vii	3. Feb.	20. Feb.	7. Apr.
1823	e	19	xviii	26. Jan.	12. Feb.	30. Mar.
1824	d c	1	*	15. Feb.	3. Mar.	18. Apr.
1825	b	2	xi	30. Jan.	6. Feb.	3. Apr.
1826	A	3	xxii	22. Jan.	8. Feb.	26. Mar.
1827	g	4	iii	11. Feb.	28. Feb.	15. Apr.
1828	f e	5	xvi	3. Feb.	20. Feb.	6. Apr.
1829	d	6	xxv	15. Feb	4. Mar.	19. Apr.
1830	c	7	vi	7. Feb.	24. Feb.	11. Apr.
1831	b	8	xvii	30. Jan.	16. Feb.	3. Apr.
1832	A g	9	xxviii	19. Feb.	7. Mar.	24. Apr
1833	f	10	ix	3. Feb.	20. Feb.	7. Apr.

Fe-

Festorum Mobilium.

Anni Dñi	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indict.	Dñicæ post Pentecost.	Dñica i. Adventus.
1798	17. Maji	27. Maji	7. Junii	1	26	2. Dec.
1799	2. Maji	12. Maji	23. Maji	2	28	1. Dec.
1800	22. Maji	1. Junii	12. Junii	3	25	30. Nov.
1801	14. Maji	24. Maji	4. Junii	4	26	29. Nov.
1802	27. Maji	6. Junii	17. Junii	5	24	28. Nov.
1803	19. Maji	29. Maji	9. Junii	6	25	27. Nov.
1804	10. Maji	20. Maji	31. Maji	7	27	2. Dec.
1805	23. Maji	2. Junii	13. Junii	8	25	1. Dec.
1806	15. Maji	25. Maji	5. Junii	9	26	30. Nov.
1807	7. Maji	17. Maji	28. Maji	10	27	29. Nov.
1808	26. Maji	5. Junii	16. Junii	11	24	27. Nov.
1809	11. Maji	21. Maji	1. Junii	12	27	3. Dec.
1810	31. Maji	10. Junii	21. Junii	13	24	2. Dec.
1811	23. Maji	2. Junii	13. Junii	14	25	1. Dec.
1812	7. Maji	27. Maji	28. Maji	15	27	29. Nov.
1813	27. Maji	6. Junii	17. Junii	1	24	28. Nov.
1814	19. Maji	29. Maji	9. Junii	2	25	27. Nov.
1815	4 Maji	14. Maji	25 Maji	3	28	3. Dec.
1816	23. Maji	2. Junii	13. Junii	4	25	1. Dec.
1817	15. Maji	25. Maji	5. Junii	5	26	30. Nov.
1818	30. Apr.	10. Maji	21. Maji	6	28	29. Nov.
1819	20. Maji	30. Maji	10. Junii	7	25	28. Nov.
1820	11. Maji	21. Maji	1. Junii	8	27	3. Dec.
1821	31. Maji	10. Junii	21. Junii	9	24	2. Dec.
1822	16. Maji	26. Maji	6. Junii	10	26	1. Dec.
1823	8. Maji	18. Maji	29. Maji	11	27	30. Nov.
1824	27. Maji	6. Junii	17. Junii	12	24	28. Nov.
1825	12. Maji	22. Maji	2. Junii	13	26	27. Nov.
1826	4. Maji	14. Maji	25. Maji	14	28	3. Dec.
1827	24. Maji	3. Junii	14. Junii	15	25	2. Dec.
1828	15. Maji	25. Maji	5. Junii	1	26	30. Nov.
1829	28. Maji	7. Junii	18. Junii	2	24	29. Nov.
1830	20. Maji	30. Maji	10. Junii	3	25	28. Nov.
1831	12. Maji	22. Maji	2. Junii	4	26	27. Nov.
1832	31. Maji	10. Maji	21. Junii	5	24	2. Dec.
1833	16. Maji	26. Maji	6. Junii	6	26	1. Dec.

A U-

A U G U S T U S.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	
xxv. xxiv	c	Kal.	1	*Petri ad Vincula*, duplex, *& commemor.* chabæorum martyrum.
xxiii	d	iv	2	Stephani Papæ & martyris.
xxii	e	iii	3	Inventio Sancti Stephani Protomart. *semid*
xxi	f	Prid.	4	Dominici Confessoris, *duplex*.
xx	g	Non.	5	*Dedicatio S. Mariæ ad Nives*, dupl.
xix	A	viii	6	*Transfiguratio Domini*, dupl. *& commem.* sti Papæ, Felicissimi & Agapiti Martyr.
xviii	b	vii	7	Cajetani Thienæi Confess. *duplex cum con* S. Donati Episc. & mart.
xvii	c	vi	8	Cyriaci, Largi, & Smaragdi martyr. *sem*
xvi	d	v	9	Vigiliæ, *& commem.* S. Romani Mart
xv	e	iv	10	*Laurentii Martyris*, duplex.
xiv	f	iii	11	De Octava S. Laurentii, *cum commem.* SS. tii & Susannæ martyr.
xiii	g	Prid.	12	Claræ Virginis, *duplex*, *cum commem.* Oc
xii	A	Idib.	13	De Octava, *& commem.* SS. Hippolyti & ni martyrum.
xi	b	xix	14	De Octava, *cum commem.* Vigiliæ, & S. Confess.
x	c	xviii	15	*Assumptio B. Mariæ Virginis*, duplex. Dominica infra Oct. Assumptionis. *Festum chim Confess. Patris ejusdem B. V. M.* d *cum commem.* Dominicæ, & Octavæ.
ix	d	xvii	16	Hyacinthi Conf. *dupl. cum commem.* Oct. ptionis, & S. Laurentii.
viii	e	xvi	17	Octava S. Laurentii, *duplex*, *& commem.* Assumptionis.
vii	f	xv	18	De Octava, *& commem.* S. Agapiti mart.
vi	g	xiv	19	De Octava.
v	A	xiii	20	Bernardi Abbatis, *duplex*, *cum commem.* Assumptionis.
iv	b	xii	21	Jo: Franciscæ Fremiot, *dupl. cum commem*
iii	c	xi	22	Octava Assumptionis B. Mariæ Virg. d *cum commem.* SS. Timothei, Hippolyti phoriani martyr.
ii	d	x	23	Philippi Benitii Confessor. *duplex cum com* Vigiliæ.
i	e	ix	24	*Bartholomæi Apostoli*, duplex, *Romæ tur die 25.*
*	f	viii	25	Ludovici Regis Franciæ Confessor. *semid Romæ die 26.*
xxix	g	vii	26	Zephirini Papæ & Martyris.
xxviii	A	vi	27	Joseph Calasanctii Conf. *duplex*.
xxvii	b	v	28	Augustini Episc. Conf. & Ecclesiæ Doctor. *& commem.* S. Hermetis martyr.
xxvi	c	iv	29	*Decollatio S. Joannis Baptistæ*, duplex, *cu mem.* S. Sabinæ Mart. 270
25. xxv	d	iii	30	Rosæ a S. Maria Virg. Limanæ, *duplex*, *mem.* SS. Felicis & Adaucti martyr. 273
xxiv	e	Prid.	31	Raymundi Nonnati Conf. *duplex*. 275

Feſtorum Mobilium.

Anni Dñi	Aſcenſio.	Pentecoſtes.	Corporis Chriſti.	Indict.	Dñicæ poſtPentecoſt.	Dñica i. Adventus.
1798	17. Maji	27. Maji	7. Junii	1	26	2. Dec.
1799	2. Maji	12. Maji	23. Maji	2	28	1. Dec.
1800	22. Maji	1. Junii	12. Junii	3	25	30. Nov.
1801	14. Maji	24. Maji	4. Junii	4	26	29. Nov.
1802	27. Maji	6. Junii	17. Junii	5	24	28. Nov.
1803	19. Maji	29. Maji	9. Junii	6	25	27. Nov.
1804	10. Maji	20. Maji	31. Maji	7	27	2. Dec.
1805	23. Maji	2. Junii	13. Junii	8	25	1. Dec.
1806	15. Maji	25. Maji	5. Junii	9	26	30. Nov.
1807	7. Maji	17. Maji	28. Maji	10	27	29. Nov.
1808	26. Maji	5. Junii	16. Junii	11	24	27. Nov.
1809	11. Maji	21. Maji	1. Junii	12	27	3. Dec.
1810	31. Maji	10. Junii	21. Junii	13	24	2. Dec.
1811	23. Maji	2. Junii	13. Junii	14	25	1. Dec.
1812	7. Maji	27. Maji	28. Maji	15	27	29. Nov.
1813	27. Maji	6. Junii	17. Junii	1	24	28. Nov.
1814	19. Maji	29. Maji	9. Junii	2	25	27. Nov.
1815	4. Maji	14. Maji	25. Maji	3	28	3. Dec.
1816	23. Maji	2. Junii	13. Junii	4	25	1. Dec.
1817	15. Maji	25. Maji	5. Junii	[illegible]	26	30. Nov
1818	30. Apr.	10. Maji	21. Maji	6	28	29. Nov.
1819	20. Maji	30. Maji	10. Junii	7	25	28. Nov.
1820	11. Maji	21. Maji	1. Junii	8	27	3. Dec.
18[illegible]	31. Maji	10. Junii	21. Junii	9	24	2. Dec
1822	16. Maji	26. Maji	6. Junii	10	26	1. Dec.
1823	8. Maji	18. Maji	29. Maji	11	27	30. Nov.
1824	27. Maji	6. Junii	17. Junii	12	24	23. Nov.
1825	12. Maji	22. Maji	2. Junii	13	26	27. Nov.
1826	4. Maji	14. Maji	25. Maji	14	28	3. Dec
1827	24. Maji	3. Junii	14. Junii	15	25	2. Dec
1828	15. Maji	25. Maji	5. Junii	1	26	30. Nov
1829	23. Maji	7. Junii	18. Junii	2	24	29. Nov
1830	20. Maji	30. Maji	10. Junii	3	25	28. Nov.
1831	12. Maji	22. Maji	2. Junii	4	26	27. Nov.
1832	31. Maji	10. Maji	21. Junii	5	24	2. Dec
1833	16. Maji	26. Maji	6. Junii	6	26	1. Dec.

OCTOBER.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	
				Dominica, quæ vel occurrit in Kalendis, vel prima est post Kalendas Octobris. *Solemnitas SS. Rosarii B. M. Virginis*, dupl. majus, *cum commem.* Dominicæ. 346
xxii	A	Kal.	1	Remigii Episc. & Confess. *semidupl. ad libitum*; *vel simplex de precepto*. 348
xxi	b	vi	2	Angelorum Custodum. *dupl.* 349
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	Francisci Confessoris, *dupl.* 355
xviii	e	iii	5	Placidi & sociorum mart. 357
xvii	f	Prid.	6	Brunonis Confessor. *duplex*. 358.
xvi	g	Non.	7	Marci Papæ & Confessoris, *cum commemorat.* SS. Sergii, Bacchi, Marcelli, & Apuleji martyrum. 359
xv	A	viii	8	Birgittæ Viduæ, *duplex*. 359
xiv	b	vii	9	Dionysii, Rustici, & Eleutherii martyrum, *semiduplex*. 360
xiii	c	vi	10	Francisci Borgiæ Confess. *semiduplex*. 362.
xii	d	v	11	
xi	e	iv	12	
x	f	iii	13	Eduardi Confessoris, *semiduplex*. 364
ix	g	Prid.	14	Callisti Papæ & martyr. *semiduplex*. 365
viii	A	Idib.	15	Theresiæ Virginis, *duplex*. 366
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	Hedvvigis viduæ Reginæ Poloniæ, *semiduplex*. 368
v	d	xv	18	*Lucæ Evangelistæ*, duplex. 370
iv	e	xiv	19	Petri de Alcantara Confess. *dupl.* 371
iii	f	xiii	20	Joannis Cantii Conf. *duplex*. 372
ii	g	xii	21	Hilarionis Abbatis, & *commem.* SS. Ursulæ & sociarum Virginum & Martyr. 375
i	A	xi	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviii	d	viii	25	Chrysanthi, & Dariæ martyrum. 376
xxvii	e	vii	26	Evaristi Papæ & martyris. 377
xxvi	f	vi	27	Vigilia. 377
25. xxv	g	v	28	*Simonis & Judæ Apostolorum*. dupl. 378
xxiv	A	iv	29	
xxiii	b	iii	30	
xxii	c	Prid.	31	Vigilia. 381

NO-

NOVEMBER.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	
xxi	d	Kal.	1	*Festum Omnium Sanctorum*, dupl. 382
xx	e	iv	2	Commem. Omnium Fidelium Defunctorum, *dupl.* & de Oct. Omnium Sanctorum. 393
xix	f	iii	3	De Octava. 395
xviii	g	Prid.	4	Caroli Episcopi & Conf. *dupl. cum commem.* Oct. & SS. Vitalis & Agricolæ Martyr. 397
xvii	A	Non.	5	De Octava. 399
xvi	b	viii	6	De Octava. 401
xv	c	vii	7	De Octava. 403
xiv	d	vi	8	Octava Omnium SS. *duplex*, *& commem.* SS. Quatuor Coronatorum Mart. 405
xiii	e	v	9	Dedicatio Basilicæ Salvatoris. *dupl. & commemor.* S. Theodori Mart. 408
xii	f	iv	10	Andreæ Avellini, *duplex*, *cum commem.* SS. Tryphonis, Respicii, & Nymphæ Mart. 410
xi	g	iii	11	Martini Episcopi & Confess. *dupl. & commemor.* S. Mennæ Mart. 413
x	A	Prid.	12	Martini Papæ & Martyris, *semidupl.* 417
ix	b	Idib.	13	Didaci Confess. *semid.* 418
viii	c	xviii	14	
vii	d	xvii	15	Gertrudis Virg. *duplex*. 419
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	Gregorii Thaumaturgi Episcopi, & Confessoris, *semiduplex*. 421
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Petri & Pauli, *dupl.* 422
iii	A	xiii	19	Elisabeth Viduæ, *duplex*, *cum commemor.* S. Pontiani Papæ & Mart. 424
ii	b	xii	20	Felicis de Valois Confess. *duplex*. 425
i	c	xi	21	*Præsentatio B. Mariæ Virg.* dupl. 427
*	d	x	22	Cæciliæ Virginis & martyr. *duplex*. 429
xxix	e	ix	23	Clementis Papæ & mart. *semid. cum commemor.* S. Felicitatis mart. 433
xxviii	f	viii	24	Joannis a Cruce Conf. *dupl. cum commem.* S. Chrysogoni martyr. 436
xxvii	g	vii	25	Catharinæ Virg. & Mart. *duplex*. 438
25. xxvi	A	vi	26	Petri Alexandrini Episc. & Mart. 439
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiii	c	iv	28	
xxii	d	iii	29	Vigilia, *& commem.* S. Saturnini Mart. 440
xxi	e	Prid.	30	*Andreæ Apostoli*, dupl. 441

DECEMBER.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	Bibianæ Virginis & Martyris, *semiduplex*. 447

RUBRICÆ GENERALE BREVIARII.

Officium quotidie fit aut Duplex, aut Semiduplex, aut Simplex.

De Officio Duplici. I.

OFficium fit duplex in diebus à Fer. v. in Cœna Domini usque ad Fer. iii. Paschæ inclusive, in Dñica in Albis, in Ascensione Domini, in Dominica Pentec. & duobus diebus seqq. in festo Trinitatis, Corporis Christi, & Dedic. propriæ Ecclesiæ, in festis, quibus in Kal. apponitur hæc vox Duplex, in die Oct. festi habentis Oct. in festo Patroni unius, vel plurium alicujus loci, vel Titularis Ecclesiæ, & in festis SS. qui apud quasdam Ecclesias, Religiones, vel Congregationes consueverunt solemniter celebrari, cum Officiis propriis à Sede Apostolica approbatis, aut ex ejusdem Sedis auctoritate receptis, vel recipiendis (servata tamen forma hujus Brev.) alioquin de Communi, etiam si prædicta festa in hoc Kalendario non sint descripta. Præterea Offic. fit Duplex pro Defunctis in comm. omnium fidelium Defunct. & in die obitus, seu depositionis Defuncti; ut in eodem Officio dicitur, circa finem Brev. In die quoque tertio, septimo, trigesimo, & anniversario, erit Offic. Duplex.

2 Festum Duplex celebratur eo die, quo cadit, nisi illud contingat transferri, ut dicetur in Rubr. de Translatione Festorum.

3 Habet i. & ii. Vesp. integras, nisi cum alio simili concurrat, ut dicetur in Rubr. de Concurrentia Officii: & totum offic. fit de duplici, incipiendo à i. Vesp. usque ad Complet. sequentis diei inclusivè: nisi aliter in propriis locis assignetur. Offic. autem Defunctor. habet tantum primas Vesp. Matutinum, & Laudes, ut circa finem Breviarii ponitur.

4 In utrisque Vesper. Matutino & Laudib. tantum, non autem in aliis Horis duplicantur Antiph. idest integræ dicuntur in principio, & in fine Psalmorum.

5 Ad Matutinum regulariter dicuntur tres Noct. cum ix. Psal. & totidem Lect. hoc est, in unoquo
Noct. tres Psalmi & tres Lect. præ
quam in Paschate Resurrectionis
Pentec. cum duobus sequentib. d
bus, in quibus dicitur unum tan
Noctur. cum tribus Psalm. & totid
Lect. ut ibidem ponitur.

6 Preces ad Primam, & Compl
& Suffragia de S. Maria, Apostol
& Pace, ad Vesp. & Laudes, n
dicuntur in Offic. Dupl. ut etiam
propriis eorum Rubr. dicetur.

7 Quomodo sit ordinandum O
duplex in Vesp. Matut. & cæteris H
ris; similiter & de Antiphonis, R
ponsoriis, Versibus, Capitulis,
aliis in eo dicendis, habentur in
rius de singulis propriæ Rubricæ.

De Officio Semiduplici. II.

OFficium fit Semiduplex die
Dominicis (excepta Domin
in Albis, in qua fit dupl) & die
infra Octav. item in festis, quib
in Kalend. ponitur hæc vox, Semi
plex, & in festis propriis quoru
dam locorum, seu Congregationum
quæ solemnius apud illas, qu
Simplicia, consueverunt celebra

2 De festo Semiduplici fit eo di
quo cadit, nisi contingat transfer
ut dicetur in Rubric. de Transl
Festorum.

3 Habet totum Offic. integrum si
dupl. sed non duplicantur Antiph.

4 Ad Matut. dicuntur tres No
præterquam infra oct. Paschæ,
Pentec. in quibus dicitur unum No
cum tribus Psalm. & totidem Lecti
nibus. Et regulariter quando dicun
tres Nocturni, dicuntur ix. Psalm
& totidem Lection. exceptis iis Dom
nicis, in quibus fit Officium ut
Psalt. quæ habent xviii. Psal. ut i

5 Quomodo sit ordinandum Off
Semid. tam in festis, quam in D
minicis & infr. octav. item &
Antiphonis, Versibus, Resp. & h
jusmodi aliis, & quando in Semi
dicantur Preces ad Primam, & Co
pletor. & Suffragia de Sanctis
Vesp. & Laudes, habentur infer
de singulis propriæ Rubr.

De Officio Simplici. III.

OFficium fit Simplex in diebus Ferialibus, quando occurrit fieri de Fer. item in Festis, quibus in Kalendario non apponitur hæc vox, Dupl. vel Semid. vel de Oct. Item quando fit de B. M. in Sabbato, ut in ejus Rubr. dicetur.

2 De Festo Simplici fit eo die, quo cadit, nisi eodem die occurrat fieri Offic. ix. Lect. vel de S M. in Sabbato, vel de aliquibus Fer. quibus Festum Simplex cedit: ut dicetur in Rubricis de Fer. & Commemoration.

3 Habet tantum primas Vesp. in quibus dicuntur Psalmi Fer. & a Capit. fit de Festo, nisi cum eo concurrat Offic. ix. Lect. quia tunc de eo fit sola commem. ut dicetur in Rubr. de concurrentia Offic. & ejus Offic. terminatur ad Nonam, & nihil amplius fit de eo, nec commem.

4 Ad Matut. post Invit. & Hymn. de Festo, dicitur unum tantum Noct. cum duodecim Psalmis, ut in Psalt. secundum Fer. quæ occurrit: & tres lectiones leguntur, ut infra in Rubric. de Lectionibus habetur.

5 Quomodo sit ordinandum Offic. simplex ad Vesp. Matut. & alias Horas, item & de Antis, Versib. & his, & aliis, ac quando Preces, & suffragia de Sanctis dicenda sint, habentur inferius propriæ Rubricæ.

De Dominicis. IV.

DE Dominica semper fit Offic. in Dominicis Adv. & in Dominicis a Septuages. usque ad Dominicam in Albis inclusive, quocumque Festo Duplici, vel Semidupl. adveniente; quia tunc Festum transfertur (ut in Rubrica de Translat. Festorum dicetur) nisi illud festum sit de principali Titulo, vel Patrono alicujus Ecclesiæ, vel loci, aut Dedicat. propriæ Ecclesiæ, quia tunc de hujusmodi Festo fit tantum in Ecclesia, vel loco, cujus est Titulus, vel Patronus, vel Dedicat. cum commem. Dominicæ, quibusdam Dominicis exceptis, ut dicetur in Rubric. de commemor. In aliis Dominicis per annum fit de Dominica, quando in eis non occurrit festum Duplex: quia tunc fit de Duplici, cum commem. Dominicæ in utrisque Vesper. & Laud. & ad Matutin. legitur nona Lect. de Homil. Dominicæ, ut dicetur in Rubr. de commemor. Si semid. eodem die occurrat, transfertur, ut dicetur in Rubr. de Transl. Festor.

2 De Dominicis infra Oct. Nativ. Epiph Ascensionis, & Corporis Christi occurrentibus, Offic. fit sicut infra Oct. & in Proprio de Tempore, cum commem. Oct. & sine precibus, & suffragiis Sanctorum. In Dominicis vero, quæ occurrunt infra alias Oct. totum Officium fit de Dominica, ut in Psalt. & in proprio de Temp. cum commem. Oct. omissis etiam dictis Precibus, & suffragiis, ut supra. De Dominica occurrente in die Octav. fit commem. sicut dictum est, quando in ea fit de Festo Dupl. præterquam in die Octavæ Epiphan. in qua nihil fit de Dominica, quia ejus Offic. ponitur in Sabb. praced.

3 Positum est autem Officium sex Dominicarum post Epiphan. & xxiv. post Pentec. ut compleatur numerus triginta Dominicarum, quæ esse possunt ab Epiph. usque ad Septuages. & a Pentec. usque ad Adv. ne ulla ex his Dominicis vacet, quin saltem de ea fiat commem. Nam quæ aliquando supersunt post Epiph. ante Septuages. ponuntur post xxiii. a Pentecost. hoc ordine.

4 Si Dominicæ post Pentec. fuerint xxv. Dominica xxiv. post Pentec. erit quæ est vi. post Epiph. Si fuerint xxvi. Dominica xxiv. erit quæ est v. & xxv. quæ est vi. Si fuerint xxvii. Dominica xxiv. erit quæ est iv. & xxv. quæ est v. & xxvi. erit vi. Si fuerint xxviii. Dominica xxiv. erit iii. & xxv. erit iv. & xxvi. erit v. xxvii. erit vi. & ultimo loco semper ponitur quæ in ordine est xxiv. post Pentec. etiam si post Pentec. aliquando non sint, nisi xxiii. Dominicæ. Tunc enim xxiv. ponitur loco xxiii. & Offic. xxiii. ponitur in præcedenti Sabbato, quod non sit impeditum Festo ix. Lect. alioquin in alia præced. die similiter non impedita, in qua fiat Offic. de Fer. cum commem. Festi simplicis, si occurrat, & in ea legantur tres Lect. de Homil. Dominicæ, omissis Lection. Scriptur. illius Fer. & in Laud. dicatur Antiphona ad Benedictus, & Oratio de Dominica xxiii. Quod si tota Hebdomada impedita sit

fit festis ix. Lectionum etiam translatis, vel aliqua Octav. tunc in Sabbato legatur ix. Lectio de Homilia Dominicæ xxiii, & de ea fiat commemorat. in Laudibus tantum, cum Antiphona, & Oratione propria.

5 Cum verò interdum contingat, ut Dominica tertia, vel quarta, vel quinta, vel sexta post Epiphaniam supersit, nec possit poni etiam post xxiii. à Pentecoste, tunc de ea fit officium in Sabbato ante Dominicam Septuagesimæ, ut dictum est suprà, num. præcedenti.

6 De Dominica secunda post Epiph. quando Septuag. venerit immediatè post Oct. Epiphaniæ, quomodo agendum sit Offic. habetur in propria Rubr. ante Dñicam i. post Epiph.

7 Cum autem in Proprio de Tempore dicitur aliqua Dominica esse prima mensis, in qua primo ponitur initium libri de Scriptura cum sua historia, id est, cum aliis animadvertendum est, eam dici i. Dñicam mensis, quæ venit in Kal. illius mensis, vel est proximior Kalendis, hoc modo: Si Kal. venerint in ii. & iii. & iv. Feria, Dñica i. mensis erit quæ præcedit Kal. licet veniat in præcedenti mense: si autem Kal. venerint in v. & vi. Feria, & Sabbato, prima Dñica erit quæ sequitur post ipsas Kal. Dñica autem i. Adv. non sumitur ea, quæ est proximior Kalend. Decembris, sed festo S. Andreæ, vel quæ venerit in ipso festo.

8 Officium Dominicæ fit Semid. & incipit à i. Vesp. in Sabbato: & habet totum Offic. integrum usque ad complet. Dominicæ inclusivè, nisi cum alio concurrat, ut dicitur in Rubrica de Concurrentia Officii.

9 Ad Matutin. dicuntur tres Noct. cum Psal. ut in Psalter. & leguntur ix. Lect. ut in Proprio de Tempore.

10 Quomodo autem sit ordinandum ejus Offic. insuper & de Lectionibus, Responsoriis, & aliis, & quomodo initia librorum Scripturæ cum sua historia sint ponenda, habentur de singulis inferius propriæ Rubricæ.

De Feriis. V.

Officium Feriale, hoc est, Simplex de Tempore occurr. prout in Psalt. & Proprio de Tempore habetur, fit semper in feriis Adventus, Quadrag. Quatuor Temp. Vigiliarum, & in feria ii. Rogationum, quando infra Hebdom. non occurrit festum Duplex, vel Semidupl. vel de Oct. quia tunc de hujusmodi feriis fit commem. ut dicetur in Rubrica de Commem. Si vero in eis occurrat festum simplex, de eo fit tantum commem. Item per annum fit Offic. de feria illis diebus, quibus infra Hebd. in Kalendario non ponitur aliquod festum Duplex, Semid. vel Simplex, & non occurrit aliqua Oct. vel Offic. S. Mariæ in Sabbato, vel aliquod festum solemne, aut consuetum in aliqua Ecclesia celebrari, quamvis in Kalend. hujus Breviarii non sit descriptum, officium ex Apostolica Sede concessum per Hebdomad. vel Mensem habet locum in feriis extra Adventum, Quadrag. Quatuor Tempora, Vigilias sive cum jejunio, sive absque jejunio, feriam secundam Rogat. necnon extra feriam, in qua secundum Rubricas sit reponendum Offic. Dominicæ.

2 Officium feriæ in Advent. Quadragesima, Quatuor Temp. Vigil. & prima die Rogationum, incipit à Matut. in aliis vero feriis per annum, inde fit de Feria, ubi desinit Offic. præcedentis diei; ita ut si præcedenti die fuerit Duplex, vel Semiduplex, Officium Feriæ incipiat sequenti die à Matut. si præcedenti die fuerit festum Simplex, de feria fiat à Vesp. præcedentis diei inclusivè. Similiter & quando in feria iv. & vi. Quatuor Temp. Septembris, & in feria iv. Cinerum, ac in Vigiliis occurrit aliquod Festum Simplex, de quo fieri debet commemor. tunc præced. die (nisi fuerit festum ix. Lectionum) in Vesperis fit de feria, ut in Psalterio, sine Precibus, cum Oratione Dominicæ præcedentis, & cum commemoratione festi trium Lectionum in sequenti feria occurrentis, ut dicetur infrà in Rubr. de Concurrentia. Terminatur autem offic. de feria subsequente Duplici, vel Semidupl. ad Nonam, subsequente vero Simplici, de quo fieri debeat Officium, ad Capit. Vesperarum, quia inde fit de festo Simplici, absque ulla deinceps commemoratione feriæ.

3 Ad Matut. dicitur unum tantum Nocturnum cum xii. Psalmis, secundum ordinem Feriarum in Psalterio, & tribus Lectionibus, ut in Proprio de Tempore.

4 Ex-

4 Excipiuntur ab hoc ordinario, Officii ferialis tres feriæ majores Hebdomadæ sanctæ, & feriæ Octav. Paschæ, & Pentecostes, in quibus fit Offic. ut in propriis locis ponitur.

5 Quomodo ordinandum sit Officium de fer. ad Matut. & alias Horas, item de Lect. & Responsoriis, & quando dicendæ sint Preces fer. ac de aliis, quæ ad Offic. fer. pertinent, habentur inferius de singulis propriæ Rubr.

De Vigiliis. VI.

DE Vigilia fit offic. in omnibus Vigil. per annum, quæ jejunantur, ubi in Kalend. annotatur hæc vox, Vigilia; nisi in die Vigil. occurrat festum ix. Lect. vel Oct. tunc enim in offic. ix. Lect. legitur non. Lect. de Homil. Vig. & fit commem. de ea ad Laudes tantum, cum Ant. ad Bñs, & ℣. feriæ occurr. de Psalt & Oratione Vig. præterquam in illis festis majoribus, quæ inferius excipiuntur.

2 Si Vigil. occurrat in Dominica de ea fit offic. in Sabbato, quod non sit impeditum offic. ix. Lect. qui tunc de Vigil. fit tantum comm. ut dictum est. Excipitur ab hac regula Vigil. Nativ. & Epiph. Domini, quæ si venerint in Dominica, fit de illis, ut in propriis Rubricis dicitur. Si autem in Vigil. occurrat festum solemne alicujus loci, vel e solemnioribus infra annum, quæ inferius in Rubr. de comm. numerantur (veluti si in Vigil. S. Joannis Baptistæ venerit festum Corporis Christi) nihil tunc prorsus, nec commem. fit de Vig. excepta Vigil Epiph. Idem servetur quando aliqua Vigil. venerit in Adv. Quadr. & Quat. Temp. nulla enim in his fer. de Vig. fit comm.

3 Officium Vigiliæ incipit ad Matutinum, sicut dictum est in superiori Rubrica de fer. terminatur autem ad Nonam, quia Vesp. sunt de sequenti festo.

4 Officium Vigiliæ totum fit de feria occurr. ut in Psalt. & tres Lect. leguntur de Homil. in Evang. Vigil. ut in propriis locis assignatur, cum tribus Respons. de fer. occurrenti, ordine in Rubr. de Respons. descripto. Dicuntur Preces feriales, & Commemor. communes, aliaque omnia sicut in feriis Adv. Quadragesimæ, & Quatuor Temporum, de quibus & de aliis circa ordinandum ejus officium, habentur inferius propriæ Rubr.

5 Excipitur ab hoc ordinario Vigiliar. quæ jejunantur, Vigil. Pentec. quæ cum tribus Noct. sub Offic. semid. celebratur, ut ibi, & Vigil. Nativ. Domini, quæ Noct. Fer. excepto, in Laud. & Horis habet reliquum offic. dupl. In Vigiliis vero Epiph. & Ascensionis, quæ non jejunantur, fit offic. ut in propriis locis notatur.

De Octavis. VII.

DE octava fit offic. vel saltem commem. (quando aliquo festo, vel Dominica impeditur) per octo dies continuos. Fit de Oct. in Paschate Resurrect. in Ascens. Domini, in Pentec. in festo Corporis Christi, in festis, in quibus in Kalend. apponitur Octav. Item in festo Dedic. propriæ Eccles. & in festo principalis Patroni, & Tituli loci, vel Ecclesiæ, & in festis aliorum Sanctorum, quæ apud quasdam Ecclesias, Congreg. & Religiones consueverunt solemniter cum oct. celebrari: nisi illa festa venerint in Quadr. quo tempore omittitur officium cujuscumque octavæ. Quod si aliquod festum, quod celebrari solet cum oct. paulo ante Quadrag. venerit, & jam per aliquot dies factum sit offic. de ejus octav. adveniente Quadrages. nihil amplius fit de ea, nec commem. Et idem servetur de octavis nondum absolutis, quando supervenit festum Pentec. & dies 17. Decemb.

2 In Pascha Resurr. & Pentec. offic. oct. terminatur in Sabb. seq. ad Nonam.

3 Infra oct. fit de festo Duplicib. & Semid. occurr. ac etiam translatis, ut dicetur infr. de Transl. Festorum num. 5. cum comm. oct. nisi illa festa sint de solemnioribus enumeratis in seq. Rubr. de commem. in quibus nulla fit commemor. de octava, exceptis oct. Nativ. Epiph. & Corporis Christi, de quibus fit semper commemor. quocumque festo in illis occurr. Intra oct. autem Paschæ & Pentecost. non fit de festo aliquo, etiam principali Patrono,

vel Titul. Ecclesiæ, vel Dedic. ejusdem, sed transfertur post octavam. Infra oct. Epiph. fit tantum de Patrono, vel Titul. Ecclesiæ, & de Dedic. ejusdem (non tamen in die oct.) cum commem. oct. Infra oct. Corporis Christi fit tantum de Duplicibus, non tamen translatis, cum commem. oct. De Semid. vero infra eam non fit, sed transferuntur post Octav. ut dicetur in Rubr. de Translat. Festorum. De Simplicibus infra quascumque Oct. occurrentibus fit tantum commemor. præterquam in duobus diebus post Pascha, & Pentecost. ut dicitur in seq. Rubr. de commemor. De Dominicis infra Oct. occurrentibus fit Offic. ut dictum est suprà in Rubric. de Dominicis. Si duæ Oct. simul occurrant, ut Oct. S. Joannis Baptistæ, & Oct. Corporis Christi, vel Oct. Patroni, vel Titularis Ecclesiæ cum alia Octava) quando non erunt celebranda Festa ix. Lect. vel dies Dominicus, fit Offic. de digniori, cum commem. alterius. De die autem Octav. cujuscumque festi fit totum Offic. Dupl. cum commemorat. diei infra aliam Octav. De festis occurrentibus in die Octav. servetur quod dicitur in Rubr. de Translat. festorum.

4 Officium de Oct. fit cum tribus Noct. novem scilicet Psalmis, & ix. Lection. exceptis Oct. Paschæ, & Pentec. in quibus fit cum uno Nocturn. ut suis locis ponitur, & omnia dicuntur sicut in die festi, præter Lection. quarum primæ tres semper sunt de Scriptura occurr. in Officio de Tempore, præterquam infra Oct. Assumpt. B. M. in qua singulis diebus positæ sunt Lectiones propriæ de Canticis Canticorum: aliæ Lection. secundi & tertii Nocturni dicuntur quæ infra Octav. positæ sunt. Infra Octav. vero Patroni, vel Titularis Ecclesiæ, aut alterius festi, quod in aliquibus Ecclesiis consuevit cum Octava celebrari, si apud illas Ecclesias non habentur propriæ, & approbatæ Lectiones, pro secundo & tertio Nocturno infra Octav. repetantur Lectiones positæ in Communi Sanctorum, si de Sanctis fiat oct. alioquin Lectiones diei Festi.

5 Infra octav. Offic. fit Semidupl. in die Oct. Duplex. In Vesper. infra Octav. omnia dicuntur, sicut in secundis Vesp. Festi, & in primis Vesp. diei Octavæ, omnia sicut in primis Vesper. Festi, nisi aliter in propriis locis notetur.

6 Infra Oct. non fiunt Suffragia consueta de Sanctis, nec dicuntur Preces ad Primam, & Complet. etiam si fiat Offic. de Dominica, vel festo Semidupl. In aliis, quomodo sit ordinandum Officium de Oct. habentur inferius propriæ Rubri.

De Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato. VIII.

IN omnibus Sabbatis per annum extra Advent. & Quadr. ac nisi Quatuor Tempora, aut Vigil. occurrant, vel nisi fieri debeat de Fer. propter Offic. alicujus Dominicæ aliquando infra Hebdomad. ponendum, ut in Rubr. de Domin. dictum est: & nisi fiat Offic. ix. Lect. vel de Oct. Paschæ, & Pent. semper fit Offic. de S. Maria, eo modo, quo fit de festo Simplici, quemadmodum circa finem Breviarii disponitur. De festo autem Simplici in Sabbato occurrente fit tantum commemorat.

2 Cum vero supradictis diebus fieri non potest Offic. de S. Maria, nulla etiam fit commemor. de ea propter Sabbatum, sed tantum in Semidupl. (quando ejus Officium parvum non dicitur) fit consueta ejus commem. per annum cum aliis Suffragiis positis in Psalter. post Vesp. Sabbati.

3 Ejus Offic. in Sabbato incipitur Fer. vi. ad modum festi Simplicis, à Capitulo, & terminatur ad Nonam Sabbati. Si autem feria vi. occurrat Offic. ix. Lect. in Vesp. fit tantum commemor. de S. Maria cum Aña, Versu, & Orat. quæ habentur in Offic. ejus in Sabbato, nisi illud Offic. ix. Lection. sit de eadem beata Maria, quia tunc nulla alia commem. de ea facienda est.

4 Ad Matut. post Invitat. & Hymn. de S. Maria, dicitur unum Noct. cum duodecim Psal. ferial. ut in Psalt. Versus de S. Maria, prima & ii. Lectio ex Script. de Temp. occurrenti, tertia Lectio, & alia omnia tam in Matutin. quam in Laudib. & Horis, ut in Offic. S. Mariæ in Sabbato assignantur.

5 Di-

5 Dicuntur Preces Dñicales ad Primam, & Complet. & fiunt Suffragia consueta de Apostolis, & Pace, & Temp. Pasch. sola commem. de Cruce, ut in ii. Feria post Oct. Paschæ. Post Nonam nihil fit de ea, nisi consueta ejus commem. cum aliis Suffragiis quando dicenda sunt in Offic. de Dominica.

De Commemorationibus. IX.

COmmemorationes fiunt de festis simplicibus, quando in eorum diebus incidit festum ix. Lect. etiam translatum, vel Domin. vel Octav. vel Sabbatum, & quando fieri debet de fer. ut ponatur Offic. alicujus Dominicæ, quæ eo anno superfit.

2 De Feriis Adventus, Quadrag. Quatuor Temp. Vigil. & ii. Rogat. fit commem. quando festum ix. Lect. in illis feriis occurrit. Si Simplex festum in eisdem fer. occurr. Offic. fit de Fer. & commem. de festo Simpl.

3 Præterea fit commem. de Dominicis a Pent. usque ad Advent. & ab Epiph. usque ad Septuag. & a Dominica in Albis usque ad Pentec. exclusive, quando festo Dupl. impediuntur. De aliis Domin. nulla fit commem. occurr. festo Dupl. quia festum in illis occurrens transfertur: nisi illud festum fuerit principalis Patroni, vel Tituli, aut Dedicat. ipsius Ecclesiæ, non autem alicujus Capellæ, vel altaris ejusdem Eccles. & tunc de hujusmodi principali festo fit tantum in eo loco, vel Ecclesia, cujus est Patronus vel Titul. aut Dedicatio cum commem. Dominicæ, excepta Dominica i. Advent. Dominica i. Quadr. Dñica Passionis, Dominica Palmarum, Dominica Paschæ, Dominica in Albis, ac Dominica Pent. & Trinitat. in quibus hujusmodi occurrens festum transfertur in seq. diem similiter non impeditam: dummodo non fuerit infra majorem Hebdom. & per oct. Paschæ, & Pentec. quibus diebus non fit de aliquo festo Dupl. occurrent.

4 De Octav. etiam, quando festo ix. Lect. vel Dominica impeditur, fit commem. nisi illud festum ix. Lect. fuerit solemne principale alicujus loci, ut supra. Nam in i. Vesp. & Laudib. hujusmodi festi nulla fit commem. festi Simplicis occurr. nec alicujus Vig. (excepta Vig. Epiph.) nec alicujus diei infra Oct. nec alicujus præced. festi novem Lect. (nisi id festum fuerit ex iis, quæ infra in hac eadem Rubrica enumerantur,) nec diei Oct. nec Dominicæ, si festum illud solemne celebretur Fer. ii. exceptis Dominicis Adv. & Dominicis a Septuag. usque ad Oct. Paschæ inclusive, de quibus Dñicis, sicut etiam de Fer. Adv. Quadrag. Quatuor Temp. & ii. Rogationum semper fit commem. quocumque festo adveniente. Quod si hujusmodi festum solemne venerit in quacumque Dominica, fit commem. de ea in utrisque Vesp. & Laud. Et similiter si occurrat in die Octava alicujus festi habentis oct. de ea fiet commem. etiam in utrisque Vesp. & Laudib. In ii. autem Vesp. festi prædicti fit commemor. de Duplici, Semidupl. & Dominica seq. & non de aliis.

5 Idem servatur in quibusdam festis majoribus per annum, scilicet in Nativ. Domini (in cujus Offic. nulla fit commem. de S. Anastasia, sed in secunda tantum Missa) in Epiph. in Pascha Resurrect. cum tribus proxime antecedentibus, & duobus sequentibus diebus, in Ascens. Domini, in Pentecoste cum duobus sequentib. diebus, in festo Corporis Christi, in festis Nativitatis S. Joannis Baptistæ, SS. Apostolorum Petri, & Pauli, & Assumpt. B. Mariæ, in festo Omnium SS. & in festo Dedicationis propriæ Ecclesiæ, in quibus festis fiunt commem. eo modo tantum, quo dictum est supra de festo solemni alicujus loci.

6 In festis autem secundi ordinis videlicet, Circumcis. Trinitatis, Conceptionis, Purificationis, Annuntiat. & Nativ. B. Mariæ, in natalitiis xii. Apostol. & Evang. in festo S. Joseph, in festo Inventionis S. Crucis, & in festo S. Laurentii, & Dedic. S. Michaelis Archangeli, in i. Vesp. fit commem. Festi Duplicis eo die celebrati, nisi aliter in propriis locis notetur: de Dominica vero, de die infra Octav. & de Festis semiduplicibus non fit commemor. eo modo, quo nec in festo solemni alicujus loci, ut dictum est supra. De Simplicibus, & Vigiliis in his festis occurr. legitur ix. Lect. & fit commem. in Laud. tantum. In ii. autem Vesp. fit commemor. de quocumque sequenti festo

etiam Simplici, & de die infra Oct. si de ea fieri debeat Offic. die seq. De Octav. Nativ. Domini, Epiph. & Corporis Christi semper fit commemor. in utrisque Vesp. & Laud. quandocumque contigerit infra illas de aliquo alio festo Offic. celebrari juxta Rubr. de octavis, num. 3.

7 De Dominicis, & Feriis Adv. & Quadrages. commun. fit in utrisque Vesp. & Laudibus. De Feriis Quat. Temp. Vigil. & ii. Rogat. quando de illis commem. fieri debet, fit in Laud. tantum. De festis autem Simplicibus, (nisi in diebus supradictis occurrant) comm. fit in i. Vesp. & Laud. eo die, quo in Kalend. assignantur. De aliis vero Dominicis per annum, & octav. commem. in utrisque Vesp. & Laud. nisi concurrant cum suprà enumeratis festis.

8 Commemorationes fiunt hoc modo. Post Orationem diei, in i. Vesp. dicitur Antiph. quæ posita est ad Magnificat, & in Laudib. quæ posita est ad Benedictus in Communi (si propriam non habuerit) conveniens ejus offic. cujus fit commem. post Añam dicitur Versus, inde sumendus, unde sumpta est Antiphona, scilicet post Hymn. Vesperarum, & Laudum: deinde dicitur Oratio. Si Añæ, & Versus Festi, de quo fit commem. sumenda essent ex eodem Communi, unde sumpta sunt in offic. diei: in Festo commem. variantur, ita ut in i. Vesp. sumantur ex Laudib. & in Laud. ex i. Vesp. ejusdem Communis, nisi aliter signetur. Et similiter si in secundis Vesp. S. Agathæ, aut alterius Sanctæ ix. Lect. fieri debeat commemor. B. Mariæ pro ejus offic. in sequenti Sabbato celebrando, ne repetatur ℣. Diffusa est gratia, dicatur ℣. Benedicta tu, ex Laud. Si item occurrat, ut eadem sit Oratio Festi, de quo fit offic. & ejus de quo fit commem. mutetur Oratio pro commem. in aliam de communi. Si de Temp. fiat commem. de Dominica scilicet, vel feria, Aña & ℣. ante Orat. eodem modo sumantur ex proprio de Tempore si habuerit proprium: alioquin de Psalterio. Oratio vero ex proprio de Tempore. Si vero plures sint commem. simplicium, tunc secunda commem. sumentur ex secundis Vesp. cum Versu ii. Nocturni, tertia vero commem. fiat, desumendo Añam primam ex iii. Nocturno cum versu ejusdem Nocturni. Ad Laudes prima commem. cum versu erit propria ex i. Vesp. ii. commem. fiet cum Antiph. iii. Noct. & versu assignatis in i. Vesp. Tertia autem commem. fiet desumendo Antiph. & versum dictos ii. loco in i. Vesper. nempe Aña secunda Vesperum, & Versus secundi Nocturni.

9 Quando fit commem. de Dominica vel Feria, quæ habent propriam Homil. nona Lectio in officio diei novem Lect. legitur de Homil. Dominicæ, vel feriæ, quæ erit vel prima de Homilia, vel tres simul in una Lect. conjunctæ.

10 Si in die, in quo fit offic. ix. Lect. fiat commem. de festo trium Lect. ix. Lectio legitur de festo trium Lect. si propriam habuerit, si duas, ex duabus fiat una Lect. quæ fit nona in offic. novem Lect. quæ Lect. de Sancto non legitur, quando de eo fit commem. in Dominicis, quæ habent ix. Respons. nec quando ix. Lectio legenda est de Homil. Dñicæ, vel feriæ, ut supra, nec in Feriis, & aliis diebus, quando in offic. diei leguntur tantum tres Lect. nec etiam ix. Lect. legitur de die infra octav. quando de ea fit commem. in Dñica, vel aliquo festo, licet habeat Evangelium proprium, & Homiliam.

11 Quando contingit fieri plures commemor. servetur hic ordo. De Duplici fiat ante Dominicam, de Dñica ante festum semid. de semidupl. ante diem infra Oct. de die infra octav. ante fer. Adv. Quatuor Temp. Vigiliarum, & Rogationum, & de dictis feriis ante festum simplex. De B. Maria (quando in ii. Vesp. Festi ix. Lect. quod fer. vi. celebratum sit, de ea fieri debet commem. pro officio seq. Sabbati) fiat ante festum Simplex in Sabbato occurrens. De festo Simplici fit commem. ante Suffragia, seu communes commem. de Cruce, S. Maria, Apostolis, & Pace, & ante commem. cujuscumque Tituli, vel Patroni Ecclesiæ, quæ etiam pro sui dignitate aliis suffragiis prædictis præponeretur. De quibus Suffragiis quomodo, & quando facienda sint, habetur inferius propria Rubrica.

De

De Translatione Festorum. X.

SI aliquod festum dupl. occurrat in Dominicis Adv. & in Dominicis à Septuages. usque ad Dominicam in Albis inclusivè, in Vigil. Nativ. Domini, in die Circumcisionis, in tota Oct. Epiphan. in fer. iv. Cinerum, in tota majori Hebdom. & infra oct. Paschæ, in Ascens. Domini, in diebus à Vigil. Pentec. usque ad festum Trinitat. inclusive, in festo Corporis Christi, & ejus die octav. in festo Assumpt. B. M. Virg. & omnium SS. transfertur in primam diem festo duplici, vel semidupl. non impeditam: exceptis tamen festis Nativit. S. Joannis Baptistæ, & SS. Apostolor. Petri & Pauli, quæ in die octav. Corporis Christi celebrantur, excepto quoque festo quocumque solemni alicujus loci, quod in propria tantum Ecclesia, etiam in aliquibus ex supradictis diebus occurrens, scilicet in Dñicis ii. iii. & iv. Adv. & Quadr. Dominica Septuag. Sexag. & Quinquag. & dieb. infra oct. Epiph. ut in Rubr. de commem. dictum est, celebratur. Si autem festum Nativitat. S. Joannis Baptistæ venerit in die Corp. Christi, transfertur in sequentem diem, cum commem. oct. & in secundis Vesper. Corporis Christi fit tantum commem. S. Joannis, sequentibus autem diebus fit Offic. de eadem oct. Corp. Christi, cum commem. oct. S. Joannis. Dies autem oct. S Joannis tunc veniens in die oct. Corporis Christi, non transfertur, sed de illo eo anno fit tantum commem. in utrisque Vesper. & Laudibus diei oct. Corporis Christi: & id semper servetur, quando festum habens octav. transfertur, ut non ideo dies octav. transferatur, sed ipsa die de ea fiat commemor. quæ alias erat octav. si festum non fuisset translatum. Quod si festum post totam suam octav. transferri contigerit, illo anno celebretur sine oct. nisi Titularis Ecclesiæ privilegio aliter fieri oporteat.

2 Si in die octav. alicujus festi habentis octav. occurrat aliquod festum Duplex ex majoribus supra in Rubr. de commemor. enumeratis, fiat de festo cum commemor. diei octav. excepta die octav. Nativit. Domini, & Epiph. in quibus non fit de aliquo festo, sed transfertur in primam diem similiter non impeditam. Si autem non fuerit ex prædictis festis, fiat de octav. & festum transferatur, ut supra.

3 Si aliquod festum Duplex infra octav. occurrens, alio majori festo Duplex, impediatur, transferatur in primam diem similiter non impeditam, & in eo fiat commem. de oct.

4 Si in aliis Dominicis per annum a supradictis occurrat festum Duplex non transfertur, ut dictum est in Rubrica de Commem.

5 Festum semiduplex occurrens diebus supradictis, infra octav. Corporis Christi, & aliis Dominicis per annum, transfertur in primam diem simili officio non impeditam: occurrens vero in Dominicis infra illas octav. in quibus fit de festis occurrentibus, (ut dictum est in Rubr. de octav.) transfertur in sequentem diem, cum commem. octav. quæ si fuerit alio festo Duplici, vel Semiduplici impedita, prædictum festum Semidupl. veniens in Dominica, transfertur post Octavam: ita ut festum Semiduplex infra Octav. non transferatur, nisi in proximè sequentem diem.

6 Si duo, vel plura festa novem Lectionum simul eodem die veniant, fiat Officium de majori, id est, de Duplici, & Semiduplicia transferantur. At si omnia fuerint Duplicia, vel omnia semiduplicia; fiat de digniori, seu solemniori, & quæ minoris solemnitatis sunt, transferantur.

7 Si plura festa ix. Lect. transferenda sint, prius transferatur Duplex quam semiduplex, & inter plura Duplex quod est magis solemne, semper prius transferatur, & prius celebretur, alioquin si sunt æqualia, unum ante aliud transferatur eo ordine, quo erant celebranda in propriis diebus. In occurrentia vero ejusdem ritus, & alias quomodocumque parium, talis ordo servetur, ut primum locum habeat officium Ecclesiæ particularis, secundum Ordinis, tertium Diœcesis; quartum Nationis, quintum Ecclesiæ universalis.

8 Festum simplex nunquam transfertur: sed si de eo fieri non potest offic. fiat commem. ut dictum est in Rubr. de commem. si autem venerit in illis diebus, in quibus de

de simplici nulla fit commem. eo anno non fit de eo amplius.

9 Si aliquod Festum ix. Lect. in quo annotatum est fieri commem. alicujus Sancti, transferatur propter advenientem Dominicam, vel aliud festum majus, non tamen transfertur cum illo commem. illius Sancti, in eo assignata: sed dicta commem. fit die suo in Dominica, vel alio festo, in quo fieri possit, cum ix. Lect. ejusdem, si propriam de vita Sancti habuerit: Festum verò ix. Lect. transfertur sine ulla amplius commem. festi simplicis prædicti. Quod etiam servatur in commem. occurrentibus in Vigiliis, cum de Vigilia veniente in Dominica fit in Sabbato præcedenti: tunc enim commem. festi Simplicis non fit in Officio Vigil. sed in Dominica. Festa simplicia si adsint perpetuo impedita, ita ut de illis nequidem commem. perpetuo fieri possit, non potest Ordinarius loci assignare certam diem aliam illis festis impeditis. In officio de die non vero de Sanctis intra octav. corporis Christi non legitur ix. Lectio de simplici, sed fit commem. in Vesp. & Laud. Dominica in Albis potest legi ix. Lectio de simplici occurrente.

De Concurrentia Officii. XI.

Concurrentia Officii attendenda est semper in ii. Vesp. quomodo sit ordinandum offic. cum sequenti die. Itaque cum dicitur offic. aliquod cum alio concurrere, intelligitur de præcedenti in ii. Vesp. cum seq. in primis Vesp.

2 Duplici ergo in ii. Vesp. concurrente cum alio seq. dupl. in primis, si utraque sint ejusdem solemnitatis, regulariter a Capitulo fit de sequenti, cum commem præced. nisi aliter in propriis locis annotetur. Si vero non sint ejusdem solemnitatis, servetur differentia in Rubr. de commem. & Translatione festorum assignata: ut scilicet festa majora habeant i. & ii. Vesp. integras, cum commemor. minorum, quando de eis fieri debet. Si autem post aliquod festum ex iis, quæ in secundo ordine posita sunt in Rubr. de commemor. sequatur immediate aliud ex solemnibus majoribus, Vesp. erunt de seq. cum commem. præced. Inter festa æqualis solemnitatis servetur hic ordo, ut festa Domini præferantur omnibus aliis, & habeant utrasque Vesp. integras sicut festa Mariæ, festis Sanctorum. Item festa Angelorum, & Apostolorum, ceteris aliis: & festa illorum Sanctorum, qui in propriis locis, vel Ecclesiis solemniter celebrantur, aliis in Kalendario descriptis.

3 Duplici vero concurrente cum festo Semid. cum Dominica, cum die infra Octav. cum festo Simplici, vel cum Offic. B. Mariæ in Sabbato, omnia in ii. Vesp. de Dupl. cum commem. illorum; nisi illud Dupl. fuerit de iis, quæ excipiuntur in Rubr. de commem. in quibus aliquæ commem. omittuntur. Duplici etiam, & quocumque Offic. ix. Lect. concurrente cum Feria, vel potius seq. feria, omnia de Duplici, & nihil de fer. sequenti. Sed si festum celebretur in Adv. & Quadrag. fit semper commem. de feria, ut infra dicetur. Idem dicendum de festis Simplicibus venientibus cum sequenti festo novem Lect. de quibus etiam commem. orat. fit non ratione concursus, sed quia eodem die occurrunt, ut dictum est in Rubr. de commemor.

4 Semiduplici festo, Dominica & die infra Oct. concurrente cum seq. Duplici, omnia de Dupl. cum commem. illorum, nisi Dupl. fuerit ex numero majorum, quæ supra in Rubr. de commem. numerata sunt, in quibus nulla fit commem. præced. Semid. festo concurrente cum seq. alio Semidupl. cum Dñica, vel cum die infra Oct. a Capit. fit de seq. & commem. præced. nisi aliter signetur. Semid. autem concurrente cum sequenti Festo Simplici, vel cum offic. B. Mariæ in Sabbato, omnia de Semid. cum commemor. seq.

5 Dominica concurrente cum seq. festo Semidupl. & cum die infra Oct. vel cum festo Simplici, omnia de Dominica. cum commemor. seq.

6 Die infra Octav. concurr. cum seq. Dominica, vel Semid. a Capit. fit de seq. cum commemor. Octav. Dies infra Octav. cum Simplici proprie non habet concursum, quia in sequenti die infra Octav. non fit de Simplici, nisi commemor. quæ & eadem ratione in præcedenti die infra Octavam fieri debet.

7 Die Octav. concurrente cum alia die Octav. a Capitulo fit de seq. cum com-

commem. præced. excepta Oct. Corporis Christi concurrente cum Oct. S. Joannis Baptistæ, in qua de seq. fit tantum commem. & quando aliter in propriis locis notatur. Die Oct. concurr. cum sequenti Duplici minori, etiam translato, a Capitulo fit de seq. cum commem. oct. concurrente vero cum seq. dupl. majori, etiam translato, totum Offic. fit de seq. cum commem. Octav. excepta die Oct. Epiph. Paschæ, Ascensionis, & Corporis Christi, in quibus de seq. fit tantum commem. Si autem sequens Festum etiam translatum, fuerit ex solemnioribus supra enumeratis in Rubrica de commem. in secundo ordine, num. 6. totum Offic. fit de sequenti, cum commemorat. Octav.

8 Simplex cum alio non potest concurrere in ii. Vesp. (licet cum ipso possit esse concursus in i. Vesp.) quia non habet ii. Vesp. sed ejus Offic. terminatur ad Nonam, & deinceps nihil fit de eo, nec commem. Si sequatur aliud Simplex, Psalmi erunt de Fer. occurr. in Psalt. ad Vesp. & a Capitulo fit de seq. Simplici sine ulla commemor. præced. Si sequatur Offic. ix. Lect. Vesp. totæ erunt de eo sine ulla similiter commem. Simpl. præced. Si nullum Festum sequatur, subintrat Offic. de Temp. & Vesp. totæ erunt de Feria.

9 Feria non potest concurrere cum alio Offic. in ii. Vesper. neque cum ipsa potest esse concursus in i. Vesp. quia ejus Offic. incipit & desinit, ubi desinit & incipit quodcumque aliud est. Quamvis proprie (si ei dandum est principium) sequente feria post aliam feriam, ejus Offic. incipit a Matutino, & terminatur sequente alia feria ad Completor. & ideo si feria sequatur aliam fer. in Vesper. præcedentis feriæ nihil fit de seq. quoad ea quæ in seq. feria sunt propria. V. gr. si in Vesp. feriæ iii. ante feriam iv. Cinerum fiat de feria, dicitur Oratio Dominicæ præced. non autem ea, quæ est propria in sequenti feria iv. Cinerum, nec ante Orat. dicuntur Preces, quæ dicendæ sunt in dicta feria iv. Cinerum. Quod etiam fit, quando feria per annum præcedit feriam Quatuor Temp. vel Vigiliarum. Hac etiam ratione superius dictum est in concurrentia aliorum Offic. cum feria nullum Offic. concurrere, & nihil fieri de feria præcedente, adveniente alio Officio. Si autem de ea aliquando fieri debeat commem. in Vesper. non fit ratione concursus, sed quia eo die, quo offic. feriarum Adventus & Quadragesimæ impeditur, illarum commem. ratione temporis ex præcepto Ecclesiæ prætermitti non debet.

10 Cum vero occurrit, ut Festum simplex veniat in feria iv. & vi. Quatuor Temp. in feria iv. Cinerum, & in Vigil. quæ jejunantur, Vesp. anteced. (nisi ea die celebratum sit festum ix. Lect.) erunt de fer. communi per annum, non autem de seq. ut dictum est, cum commem. festi Simpl. in seq. feria occurr. Quod ideo non fit, quia sequens feria habeat i. Vesper. sed quia cum festum simplex in seq. die non habeat Offic. propter fer. prædictam in eo occurrentem, nec etiam convenit illud habere primas Vesper. in præced. die. Et eadem ratione: si festum simpl. occurrat fer. v. in Cœna Domini, in qua de eo non debet fieri commem. nulla etiam fiet commem. in Vesp. feriæ iv. præced.

De ordinando Officio ex prædictis Rubricis. XII.

SI quis velit ex supradictis Rubric. ordinare Offic. occurrentis diei, videat in Kalendario & in Tabula Festorum Mobilium, de quo fiat offic. seq. die, & ut invenerit esse faciendum, sic ordinabit illud in Vesper. & aliis Horis nocturnis & diurnis.

2 Si ordinandum sit Offic. de Temp. idest, de Dominica, vel feria recurrendum est semper ad Psalter. ubi ordinate ponitur quod est commune Offic. de Tempore cum distributione Psalmor. & ad Proprium de Temp. ubi Lect. & Respon. quædam Antiph. & Orationes ponuntur quæ desunt in Psalter. Invitator. Hymni, Capitula, Versus, Responsoria brev. & Antiphonæ, quæ diversis temporibus ponuntur in Proprio, dicuntur loco eorum, quæ sunt in Psalterio cum vero propria non fuerint, dicuntur ut in Psalterio.

3. Si Officium sit ordinandum de Sancto, recurrendum est semper ad Commune Sanctorum (nisi proprium habeat in proprio Sanctorum) ubi pro qualitate Festi: si ix. Lect. idest du-

duplex, vel semiduplex fuerit, omnia ordinate ponuntur, illis exceptis, quæ propria suis locis habentur. Si festum fuerit trium Lection. Noctur. feriæ, & Lect. exceptis omnia sumuntur de eodem Communi. Tres Lect. i. Noct. in offic. ix. Lect. & i. & ii. Lect. vel prima tantum in Festis trium Lect. sumuntur de Script. in offic. de Temp. nisi aliæ in propriis locis ponantur.

4. In majoribus solemnitatibus, & festis per annum, totum offic. ordinatur, ut in propriis locis ponitur.

5 In Festis beatæ Mariæ (omissis iis, quæ propria in illis habentur) Hymni, novem Psal. & alia quædam requirenda sunt ex Communi ejus in offic. parvo circa fin. Brev.

6 Modus inchoandi offic. dicendi Invitatorium, Hymnos, Antiphonas, & Versus; habetur in principio Psalt. Cum vero Antiphonæ duplicandæ sunt, dicuntur integræ ante Psalmos, sicut in fine Psalmorum.

7 Modus dicendi Absolutiones, & Benedictiones ante Lect. Legendi & terminandi Lect. dicendi Responsor. post Lect. ac Responsoria brevia post Capitula, habetur in prima Dominica de Adventu.

8 Quomodo sit inchoandum, & terminandum off. per Horas, habetur in Psalt. quomodo terminandum per Antiphonas B. Mariæ, habetur in fine Completorii.

9 Sed ut hæc omnia facilius habeantur, positæ sunt seq. Rubricæ, de singulis Horis, earumque partibus distincte cognoscendis.

De Matutino. XIII.

AD Matutinum hæc per ordinem regulariter dicuntur, secundum diversitatem offic. nisi aliter in quibusdam diebus annotetur. Pater noster, Ave Maria, Credo, omnia secreto, deinde clara voce Hebdomadarius dicit, Domine labia mea, &c. pollice signando sibi os signo Crucis. Deus in adjutorium, &c. manu extensa signando se signo Crucis a fronte ad pectus, & a sinistro humero usque ad dextrum (quod servatur in principio omnium Horarum, cum dicitur, Deus in adjutorium) cum Gloria Patri, & aliis, ut in principio Psalterii. Deinde dicitur Invitat. conveniens offic. de Temp. vel de Sancto, quod dicitur cum Psalm. Venite exultemus, eo modo quo in principio Psalterii describitur. Dicto Psalmo, & repetito Invitat. dicitur Hymn. qui off. de Temp. vel de Sancto convenit.

2 Postea in Duplicibus & Semiduplicibus dicuntur ix. Psalmi (sed in Dominicis plures ut in Psalterio) cum Antiph. & Versibus, quæ tempori, vel festo conveniunt, & totidem Lectiones cum octo Responsoriis, aliquando cum novem, ut suis locis ponitur, per tres Noct. distinctos hoc modo.

3 In i. Noct. dicuntur tres Psalmi cum tribus Antiphonis, post singulos Psal. una Antiphona; sed tempore Paschali, idest a Dominica in Albis usque ad Pentec. (præterquam in Offic. Ascensionis Domini) tres Psalmi cujusque Noct. dicuntur sub una Antiph. & in fine Psalmor. post ultimam Antiphonam cujusque Noct. dicitur Versus, postea Pater noster. Et ne nos, Absolutio, Exaudi, Benedictio. Benedictione perpetua, & aliæ ad singulas Lect. ut in prima Dñica de Adv. ordinantur. Deinde leguntur tres Lect. de Script. quæ per ordinem in offic. de Temp. occurrunt (nisi aliæ assignentur) & ad singulas Lect. dicitur unum Responsorium conveniens offic. si de Temp. ut in Proprio Temporis; si de Sancto, ut in Proprio Sanctorum, alloquin, ut in Communi, etiamsi Lect. i. Noct. fiat de Scriptura Officii de Tempore.

4 In fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni dicitur, Gloria Patri, cum repetitione partis Responsorii; eo modo, quo notatur in iii. Responsorio primæ Dominicæ de Adventu; nisi aliter in propriis locis signetur.

5 In ii. Noct. dicuntur alii tres Psalmi, Antiphonæ, Versus, Pater noster, Absolutio, Ipsius pietas, & ei consequentes Benedict. ut in dicta Dominica prima de Advent. iii. Lect. de aliquo Sermone: aut de vita illius Sancti, de quo fit offic. & ad quamlibet Lect. unum Respons.

6 In iii. Noctur. alii tres Psalmi cum Antiphonis, ut supra: post tertiam Antiph. Versus, Pater noster; Absolutio, A vinculis, & Benedictiones consequentes, ad singulas Lection. quæ erunt de Homilia

Evan-

Evangelii de Temp. vel de Festo, secundum qualitatem Offic. ut in eadem prima Dñica de Advent. ponuntur. Post vii. & viii. Lect. dicitur Responsorium offic. conveniens. Item, post quamlibet unum: aliquando autem dicitur etiam post ix. Lect. ut suis locis notatur: & in fine ultimi Resp. aut viii. aut ix. dicitur Gloria Patri, ut supra, nisi aliter signetur. Si non dicitur ix. Responsor. post ultim. Lect. dicitur Hymnus, Te Deum.

7 In Offic. trium Lect. ad Matut. Pater noster, Ave Maria, Credo, Domine labia, &c. Invit. & Hymn. in feriali Offic. de Fer. si non sint in proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalt. in Festis, de festo, ut in Communi Sanctorum. Deinde Noct. Feriæ, ut in Psalt. idest, xii. Psal. cum sex Antiph. & Tempore Pasch. cum una Antiphona Alleluja, qui dicuntur tam in Offic. feriali, quam in festis Simplicibus.

8 Post Psalmos, & Antiphonas dicitur ℣. in fer. Offic. ut in Psalt. in Festis, ut in Communi Sanctorum: qui in festis sumitur secundum Ferias ex Noctur. Communi; unde sumuntur Resp. ut dicetur infra in Rubr. de Versib. & Responsf. Post ℣. dicitur Pater noster, Absolut. & Benedict. ut habetur infra in Rubr. de Absolutionibus, & Benedictionib. Tres Lect. (si non adsit Homil.) singulæ in Offic. feriali dicuntur de Script. quæ eo die occurrit in proprio de Tempore: si adsit Homil. singulæ tres de Homil. In festis prima, & secunda de eadem Scriptura, tertia de Sancto. Si fuerint duæ Lect. de Sancto, prima tantum erit de Scriptur. reliquæ de Sancto.

9 Post singulas Lection. in feriis extra tempus Pasch. dicitur unum Responsorium, ita ut dicantur tria Responsf. tempore vero Paschali, & in festis, duo tantum Resp. dicuntur, scilicet post i. & ii. Lect. tantum. In fine ultimi Responsf. secundi scilicet, aut tertii, dicitur Gloria Patri, cum repetitione partis Rii, nisi aliud notetur. Quæ Responsoria in offic. de Sanctis sumuntur ex Communi Sanctorum; in feriali offic. ex Dominicis, quando propria per Ferias non distribuuntur, ordine descripto in Rubr. de Responsoriis. Quando non dicitur tertium Responsf. post tertiam Lection. dicitur Hymnus, Te Deum.

De Laudibus. XIV.

AD Laudes dicto Hymno, Te Deum, vel ultimo Responsor. Hebdomadarius absolute dicit: Deus in adjutorium, &c. ut supra, & dicuntur Psalmi, & Canticum Benedicite, vel aliud, ut habetur in feriali officio extra tempus Paschale, cum Antiphonis offic. convenientibus. Qui Psalmi, & Canticum in Dominicis per annum (exceptis Dominicis a Septuag. usque ad Dominicam Palmarum inclusive) & in Feriali offic. temporis Paschalis, ac in Festis tam novem, quam trium Lect. dicuntur de Dominica, ut in Psalt. In prædictis vero Dominicis a Septuagesf. usque ad Dominicam Palmarum inclusive, dicuntur ut suis locis ponitur: In Feriali officio per Annum, extra tempus Pasch. dicuntur ut in Psalter.

2 Antiphonæ in Dominicis, quando propriæ non assignantur, dicuntur ut in Psalt. in Festis novem & trium Lect. si non adsint propriæ, dicuntur de Communi. Post Psalmos dicitur Capit. Hymn. ℣. Antiphona ad Canticum Benedictus, cum eodem Cantico, & Oratio, omnia pro qualitate officii, de Tempore, vel de festo.

3 Preces quando dicendæ sunt, dicuntur ante primam orationem. Commemorat. vero de Cruce, de S. Maria, de Apostolis, de Patrono, & de Pace, similiter quando dicendæ sunt, dicuntur post Orationem, nisi alia commem. Festi Simplicis occurrat, quæ semper prædictas commem. præcedit, de quibus in propriis Rubr. dicitur.

4 Ante Orationem dicitur Dominus vobiscum, & Oremus: post ult. Orationem repetitur Dominus vobiscum, deinde, Benedicamus Domino, & ℣. Fidelium animæ: Pater noster, Dominus det nobis suam pacem, & Antiphonæ B. M. ut habetur in fine Compl. si tunc discedendum sit a Choro: alioquin in fine ultimæ Horæ, nisi sequatur Missa, vel offic. Defunct. vel Psal. Pœnitent. aut Litaniæ: ut in propr. Rubr. dicetur.

De Prima. XV.

AD Primam, Pater noster, Ave Maria, Credo, secreto, Deus in adjutorium, &c. Hymn. Jam lucis orto sidere, deinde inchoatur Antiphona, quæ convenit. Sumuntur autem Antiphonæ in Festis ad omnes Horas ex Laud. per ordinem, quarta prætermissa, ut dicetur infr. in Rubr. de Antiphonis. Postea dicuntur Psalm. qui in Dominicis, & Feriis dicuntur, ut in Psalt. In festis autem & Temp. Pasch. tres tantum, ut etiam ibi annotatur.

2 Post Antiphonam dicitur Capitulum, Regi sæculorum. In Feriali officio extra tempus Pasch. dicitur Capitulum, Pacem, deinde ℟. br. Christe Fili Dei vivi, &c. post ℟. br. in offic. Duplici, & infra oct. statim dicitur oratio, Domine Deus omnipotens, in alio officio dicitur, Kyrie eleis. cum rel. precibus omnia ut in Psalt. ad ℣. autem, Adjutorium, Hebd. signat se signo crucis, a fronte ad pectus. Quando aliquis solus recitat offic. semel tantum dicit, Confiteor, omissis illis verbis, tibi pater, vel vobis fratres, & te pater, & vos fratres, & similiter dicit, Misereatur nostri, peccatis nostris, perducat nos: quod etiam servatur ad Completorium. In feriali officio quando dictæ sunt preces ad Laudes, adduntur aliæ preces, ut ibidem in Psalterio.

3 Post Orationem Primæ, vel si dicatur Offic. B. M. post illius orationem, dicto Benedicamus, in choro legitur Martyrologium: deinde dicitur, Pretiosa, cum reliq. quæ etiam dicantur ab iis, qui extra chorum non legerint Martyrologium. In fine ad Absolut. Capituli, in festis, & aliquibus diebus pro Lect. brevi dicitur Capitulum Nonæ, si adsit proprium, alioquin de Communi, alio tempore tam in Dominicis, quam Fer. lect. brev. Offic illius temporis in Psalt. assignata.

De Horis Tertia, Sexta, & Nona. XVI.

AD Tertiam, Sextam, & Nonam, ante singulas Horas dicitur Pater noster, Ave Maria, Deus in adjutorium, Hymn. & Psalmi, ut in Psalt. Antiphonæ secundum Offic. qualitatem, ordine quo supra. Dictis Psalmis, & Antiphona dicitur Capitulum, & ℟. br. pro qualitate Officii: quæ in Dominicis, & Feriis, quando non habentur propria in proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalt. in festis, si in proprio Sanctorum non sint propria, sumuntur de Communi. Post ℟. brev. dicitur Dominus vobiscum, & Oratio quæ habetur in proprio de Tempore: si autem fit de Sancto, ut in proprio Sanctorum, alioquin ut in Communi.

2 Post orationem repetitur, Dominus vobiscum, & dicitur, Benedicamus Domino, Fidelium animæ, & Pater noster; secreto: ut infra in Rubrica de oratione Dominica explicatur.

De Vesperis. XVII.

AD Vesperas, Pater noster, Ave Maria, Deus in adjutorium, &c. Deinde dicuntur quinque Psalmi cum quinque Antiphonis, ut in proprio, aut Communi Sanctorum signantur. In Dominicis autem, & Feriis, Antiphonæ, & Psalmi semper dicuntur ut in Psalter. (ubi etiam tempore Paschali Psalmi dicuntur sub una Antiphona, Alleluja,) nisi aliæ propriæ Añæ, vel Psalmi ut in Dominicis Adv. & triduo ante Pascha) assignentur.

2 Post Psalm. & Antiphonas dicitur Capit. & Hymn. ℣. Antiphona ad Magnificat, cum eodem Cantico, & oratio, omnia de Tempore, vel de Sancto, pro qualitate officii.

3 Preces quando dicendæ sunt, dicuntur ante orationem: commem. vero de Cruce, S. Maria, Apostolis, Patrono, & Pace, post Orationem, ut in propriis Rubr. habetur. Terminatur autem Offic. Vesp. ut in aliis Horis.

De Completorio. XVIII.

AD Completorium absolute dicitur: Lect. br. ut in Psalt. deinde Pater noster, Confiteor, Misereatur, Indulgentiam, Converte, Deus in adjutorium, Antiphona, Psalmi, Hymnus, Capitulum, & ℟. br. Canticum cum Antiphona, omnia ut in fine Psalterii, & post

Anti-

Antiphonam in Duplicibus, & infra Oct. dicitur Oratio, in alio autem Officio ante Orationem dicitur, Kyrie eleison, cum reliquis precibus, ut ibidem in Psalterio.

2 Post ℣. Benedicat, & custodiat nos, &c. dicitur una ex Añis B. Mariæ cum ℣. & Oratione, ut ibidem, & dicto ℣. Divinum auxilium, dicitur secreto, Pater noster, Ave Maria, & Credo.

De Invitatoriis. XIX.

INvitatorium semper dicitur in omni Offic. ad Matut. cum Psalmo, Venite, exultemus, ordine in principio Psal. descripto: sed variatur pro Offic. qualitate, ut in Psalt. & proprio de Temp. ac in proprio, & Communi Sanctorum.

2 Non dicitur in die Epiphaniæ, nec in triduo ante Pascha, ut suis locis notatur, nec in Officio Defunct. per annum, excepto die commem. omnium fidelium Defunct. ac in die obitus, seu depositionis Defuncti, & quandocumque dicuntur tres Nocturni.

De Hymnis. XX.

HYmni semper dicuntur in qualibet Hora, præterquam a triduo ante Pasch. usque ad Vesp. Sabbati in Albis exclusive, & præterquam in Officio Defunctorum.

2 Ad Matutinum Hymn. dicitur post Psal. Venite, repetito Invitat. præterquam in die Epiphaniæ. Ad Laudes, & Vesp. dicitur post Capit. ad Horas ante Psalmos: ad Complet. post Psalmos, & Añam.

3 Dicuntur autem in Officio de Temp. ut in Psalt. quando proprii Hymni in proprio de Temp. non adsunt: qui Hymni de Psalt. in Dominicis, & Feriis assignati, dicuntur ab Oct. Pentec. usque ad Adv. (Dominica infra Octav. Corporis Christi excepta) & ab Oct. Epiphaniæ usque ad Dominicam I. Quadrages. exclusive. In Officio de Sanctis dicuntur ut in Communi Sanctor. nisi proprii in proprio Sanctorum habeantur.

4 In Nativitate Domini usque ad Epiph. in festo Corporis Christi, & per Octav. & quandocumque fit Offic. B. M. tam ix. quam trium Lection. etiam temp. Pasch. in fine omnium Hymn. præterquam in fine Hymni, Ave Maris stella, & Hymn. ad Laudes in festo Corporis Christi, qui habet ultimum ℣. proprium) dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, ut in ejus Officio parvo, etiam si dicantur Hymn. de Sanctis, qui infra Oct. prædictas celebrantur, dummodò Hymni illi sint ejusdem metri, nec habeant ultimum ℣. proprium, ut Hymn. S. Crucis ad Vesp. & plur. Martyrum ad Matutinum.

5 In Epiphania Domini, & per Octavam, in fine omnium Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui apparuisti Gentibus.

6 A Dominicà in Albis usque ad Ascens. In Pent. & per Oct. in fine omnium Hymnor. dicitur, Deo Patri sit gloria, & Filio, qui à mortuis, etiam in festis Sanctor. eodem Tempore Paschali occurr. dummodò Hymn. sint ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium, qui non mutatur, ut suprà.

7 In Ascensione autem usque ad Pentec. præterquam in Hymno, Salutis humanæ Sator, dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui victor in cælum redis: similiter etiam in Festis tunc occurrentib.

8 In Transfig. Domini, dicitur Jesu, tibi sit gloria, Qui te revelas parvulis. Aliis tempor. terminantur Hymn. ut suis locis ponitur. In festo Sanctorum Angelorum Custodum Hymni ejusdem metri terminari non possunt, sicut terminatur eorum Hymnus in Laud.

De Antiphonis. XXI.

AD omnes Horas noctur. & diurnas semper cum Psalmis dicuntur Añæ, vel una, vel plures pro diversitate Offic. & Horarum.

2 Si de tempore fiat Offic. idest, de Dominica, aut Fer. dicuntur Anæ ut in Psalter. quæ cum Psalm. positæ in Vesp. Dominicæ & Feriar. in Complet. & in Noct. (etiam quando fit Offic. de festo trium Lect. id est, Simplic.) numquam mutantur, nisi Tempore Pasch. in quo dicitur una tantùm Aña, Allel. excepto etiam tempore Adv. in quo ad Vesper. & Nocturn. Dominicæ ponuntur Antiphonæ propriæ. In Laudib. & aliis Horis mutantur pro diversitate temporum, ut in proprio de Tempor.

habentur: cùm verò non assignantur propriæ, semper dicuntur quæ positæ sunt in Psalterio.

3 Antiphonæ, quæ in proprio de Temp. in Sabbatis ponuntur ad Magnificat pro i. Dominica alicujus mensis, sumendæ sunt ex ea Dominica, quæ est proximior Kalendis, vel est in Kalend. illius Mensis, ut dictum est suprà in Rubrica de Dominicis, ac etiam in Rubr. Mensis Augusti: & semper in Sabbato ponitur Aña ad Magnificat, quæ contigua est libro Script. in Dominica ponendo.

4 In Festis ix. Lect. ad Vesp. dicuntur Antiphonæ de Laud. nisi propriæ in Vesper. assignentur. Ad Horas similiter, tam in Offic. de Temp. quàm de Sanctis, quando habentur propriæ in Laudib. & aliæ propriæ non fuerint ad Horas, sumuntur de Laudib. quarta prætermissa, hoc ordine: ad Primam, prima: ad Tertiam, secunda: ad Sextam, tertia: ad Nonam, quinta.

5 In Feriis Adv. quæ non habent in Laudib. Añas proprias, sumuntur ad Horas ex Laud. Dñicæ præced. Ubi vero in Laudib. Feriar. fuerint propriæ, sumuntur ex ipsis Laud.

6 Temp. Pasch. in Offic. tam ix. quàm trium Lect. Psalmi cujuslibet Noct. dicuntur sub unica Aña, quæ Offic. convenit, ut suis locis ponitur: & in fine omnium Antiphonar. additur Allel. quando in illis non habetur. A Septuagesima usque ad Pascha, ubi habetur Alleluja, tacetur, neque aliud ejus loco dicitur.

7 In Duplic. ad Vesper. Matutin. & Laudes tantùm Añæ dicuntur ante Psalmos, vel Cantica integræ, & post Psal. vel Cantica integræ repetuntur, in aliis Horis, & in Officio non duplici, in principio Psalm. vel Cantici inchoatur tantùm Aña, deinde in fine integra dicitur. Et quando Aña sumitur ex principio Psalm. vel Cantici, & incipit sicut Psalm. vel Canticum, post Añam non repetitur principium Psal. vel Cantici, sed continuatur quod sequitur in Psal. vel Cantico, ab eo loco ubi secundum ritum diei desinit Aña, nisi discontinuetur per Alleluja.

8 Antiphonis propriis, tam in Officio de Temp. quam de Sanctis, semper cedunt, quæ habentur in Psalt. & in Communi Sanctorum.

9 Quando fit aliqua commem. semper dicitur Antiph. ante Orationem cum ℣. quæ sumitur ex Offic. quod convenit ei de quo fit commem. ita ut in Vesp. sumatur Antiphona, quæ assignatur ad Magnificat, in Laud. quæ ad Benedictus, cum Versibus qui habentur post Hymnum.

10 Antiphonæ S. Mariæ positæ in fine Complet. dicuntur ut inferius in propria Rubr. disponitur.

De Psalmis. XXII.

Psalmi in Offic. de Temp. per omnes Horas in Dominicis, & Feriis dicuntur eo modo, quo distributi sunt in Psalt. nisi aliquando aliter in Proprio de Tempore signetur. In Festis autem dicuntur ut in propriis locis signatur: alioquin, ut in Communi Sanctorum.

2 Psalmi ad Laudes de Dominica cum Cantico, Benedicite, dicuntur in omnibus festis per annum, & in feriis temporis Paschalis.

3 Psalmus Confitemini, dicitur ad Primam cum aliis Psal. in Psalter. assignatis, in omnibus Dominicis, quando Offic. fit de Dominica, ut in Psalt. etiam in Dominicis, quæ occurrunt infra Oct. Sanctorum, a iii. Dñica post Pentec. inclusive, usque ad Nativ. Domini exclusive, & a ii. Dominica post Epiph. exclusive usque ad Septuag. inclusive; a Septuages. autem usque ad Pascha, ejus loco dicitur Psal. Dominus regnavit, quia Psal. Confitemini tunc dicitur ad Laud. post Psal. Miserere, ut suo loco ponitur. In Dominicis vero Tempore Paschali a Dominica in Albis inclusive usque ad Ascens. exclusive, dicuntur tantum iii. Psalmi sicut in festis, addito Symbolo S. Athanasii. Alii Psalmi per singulas ferias distributi ad Primam, dicuntur singuli loco Psal. Confitemini, in feriali tantum offic. quando de fer. agitur extra Temp. Pasch. In feriis vero Temp. Pasch. in Festis per annum, & in Sabbato, sive de S. Maria, sive de feria fiat Offic. dicuntur tantum iii. Psal. scilicet Deus in nomine tuo, Beati immaculati, & Retribue: etiam si festum Duplex celebretur in Dñica.

4 In Dominicis autem, quando Offic. fit de Dominica, ut in Psalterio post Psalm. additur semper Symbolum S. Athanasii, Quicumque:

tur: ut infra in propria Rubrica dicitur.

5 Psalmi Horarum, scilicet ad Tertiam, Sextam, & Nonam, & ad Complet. numquam mutantur, ut in Psalt. sive de Sanctis, sive de Tempore fiat officium.

6 Psalmi de Dñica ad Vesp. ut plurimum dicuntur in Vesp. festorum, excepto ult. qui mutatur: cum vero aliter fieri debet, suis locis notatur. In Vesp. infra oct. dicuntur Psal. ut in ii. Vesp. Festi: sed in i. Vesper. diei octav. dicuntur ut in i. Vesp. Festi, nisi aliter notetur.

7 In fine Psalmor. semper dicitur Gloria Patri, præterquam in Psal. Deus Deus meus, ad te de luce vigilo: & in Psalm. Laudate Dñm de cælis: qui conjungitur cum aliis Psalm. & in fine ultimi tantum dicitur, Gloria Patri, ut suis locis notatur. Præterea non dicitur in triduo majoris Hebd. ante Pascha, nec in offic. Def. cujus loco pro Def. dicitur, Requiem æternam dona eis Domine, etiam si fiat Offic. pro uno tantum.

8 Ut sacræ Vulgatæ editionis puritas inconfusa, & illibata servetur etiam quoad interpunctiones & distinctiones in Sacris Bibliis appositas additus est Asteriscus *, ut sit nota musicæ partitionis in medio Versus.

De Canticis. XXIII.

CAntica dicuntur in officio de Tempore, tam de Dominicis, quam feriis ad Laudes, Vesper. & Complet. ut in Psalt. distribuuntur.

2 In Festis & Temp. Paschal. ad Laudes semper dicitur Canticum, Benedicite, ut in Dominica, & in fine ejus non dicitur Gloria Patri sicut in aliis Canticis dicitur, nec respondetur, Amen. Alia Cantica ferialia, ut in Psalterio, ad Laud non dicuntur, nisi quando fit offic. de feria extra Temp. Paschale.

3 Cantica Benedictus, Magnificat & Nunc dimittis, semper dicuntur suo loco, ut in Psalter.

De Versibus. XXIV.

VErsus semper dicuntur ad Matutinum post ultimum Psal. & Antiph. Noct. sive in offic. dicantur tres Noct. sive unus: Ad Laudes, & Vesp. ℣. dicitur post Hymn. ad Horas dicitur in fine brevi post repetitionem partis Respons. dicto Gloria Patri.

2 In Pascha Resurrect. & per oct. usque ad Vesp. Sabbati in Albis exclusive, in Noct. tantum dicitur ℣. in aliis Horis non dicitur, ut ibidem.

3 Quando fit aliqua commem. semper post Antiphonam ejus, de quo fit commem. dicitur ℣. qui in ejus officium ponitur post Hymn. Vesp. & Laud nisi aliter notetur.

4 Versibus prædictis Temp. Pasch. semper additur Alleluja; non autem Versibus precum, nec in pretiosa, ad Primam, neque in Versibus Responsoriorum Matutini.

4 In offic. festi iii. Lect. post omnes psalmos feriales, cum Añis dicitur Versus de Communi Sanctorum, hoc ordine: feria ii. & v. Versus i. Noct. feria iii. & vi. Vers. ii. Noct. feria iv. Versus iii. Noct.

6 Versus positi in psalt. ad Laud. & Vesp. semper dicuntur, quando alii proprii non assignantur in proprio de Tempore.

De Absolutionibus, & Benedictionibus ante Lectiones. XXV.

ABsolutiones & Benedictiones dicuntur per ordinem in offic. ix. Lect. ante Lect. ut in 1. Dominica de Adv. ponuntur, scil. post Vers. dicto Pater noster, Et ne nos, dicitur Absolutio, & Benedictiones, ut ibi, præterquam in Matutinis tenebrarum majoris Hebdomadæ & in offic. Defunct. in quibus Absolution. & Benedictiones non dicuntur.

2 Si fiat de officio trium Lect. & fiat de feria, in qua singulæ tres Lect. sunt de Scriptura, Absolutiones & Benedictiones sumuntur ex prima Dominica de Adventu, hoc ordine: Feria ii. & v. dicuntur Absolutio, & Benedictiones i. Noct. fer. iii. & vi. secundi Noct. fer. iv. & Sabbato, tertii Nocturni.

3 Si autem singulæ tres Lectiones sint de Homil. super Evangelium, Absolutio dicitur secundum ferias, ut supra: Benedictiones vero semper dicuntur, ut in tertio Noctur. scilicet, prima Benedictio erit: Evangelica Lectio: Secunda, Divinum auxilium: Tertia, ad societatem. Si fit de Sancto iii. Lect. Absolut. dicitur secundum ferias, ut supra, Benedictiones vero semper

per dicuntur ut in iii. Noctur. hoc modo, prima, ille nos benedicat: Secunda, Cujus, vel Quorum festum colimus: Tertia, Ad Societatem.

4 Quando fit Officium S. Mariæ in Sabbato, Absolutio, & Benedictiones dicuntur, ut habentur in ejus Officio parvo circa finem Brev.

De Lectionibus. XXVI.

LEctiones leguntur ad Matutin. dictis Psal. Noct. cum Antiph. Versibus, Absolutionibus quoque & Benedictionibus ut supra. In Duplicib. & Semiduplic. dicuntur ix. Lect. id est, in quolibet Noct. tres, in feriis & festis Simplicibus leguntur tantum tres Lectiones.

2 In Offic. ix. Lect. dicuntur hoc modo. In i. Noct. semper leguntur iii. Lect. de Script. quæ, quando suis locis propriæ, aut de Communi Sanctorum non assignantur, semper leguntur in officio de Temp. quæ sua quaque die occurrunt legendæ, in ii. Noct. si fit de Sancto, iii. Lect. leguntur de vita Sancti, vel de aliquo Sermone, aut Tractatu, qui ei convenit, quæ si non adsint propriæ, leguntur ex Communi Sanctor. Ex quo etiam Communi completur numerus iii. Lect. quando Offic. fit ix. Lect. de aliquo Sancto, qui habet tantum unam, vel duas Lect. proprias. Si fit de Dominica, vel de alio offic. ix. Lect. per annum; etiam de oct. leguntur iii. Lect. de Sermone, aut Tractatu, qui in illis ponitur. In iii. Noct. semper leguntur iii. Lect. de Homil. in Evang. positæ in proprio, aut ex Communi assignatæ: & i. Lect. de Homil. semper præponitur principium Evangelii, de quo est Homil. etiam infra Oct. Excipiuntur ab hoc ordinario Lect. Matutina tenebrarum ante Pascha, & Defunct. ut in suis Officiis ponitur.

3 Si in Officio ix. Lect. in quo non dicitur ix. ℟. contingat fieri commem. de aliquo Sancto, qui propriam habet Lect. nona Lect. legitur de Sancto: si habuerit duas Lect. ex duabus fiat una Lect. omissa ix. Lect. in dicto Offic. ix. Lect. vel viii. Lectioni adjuncta. Quod si eodem die recurrat Dominica, vel Fer. quæ habeant Homil. ix. Lect. Sancti omittitur, & ejus loco legitur de Homil. Dominicæ, vel Fer, scilicet vel i. Lect. de Homil, vel tres simul in unam Lect. conjunct.

4 In Offic. trium Lect. si fit de Fer. tres Lect. leguntur de Script. nisi tres sint de Homil. quia tunc omissis Lectionib. de Scriptura, leguntur de Homil. Si fit de Sancto, qui habet duas Lect. prima tantùm erit de Script. ut vel legatur una, vel ex tribus simul junctis fiat una: ii. & tertia de Sancto. Si unam tantùm habuerit vel Propriam, vel ex Communi assignatam, i. & ii. erunt de Script. iii. de Sancto: quod etiam servatur in Offic. B. M. in Sabbato.

5 Lectiones autem de Scriptura in Officio de Tem. sic distributæ sunt per annum, ut quotidie aliquid ex ea legatur, etiam in Offic. de Sanctis, quando aliæ (ut dictum est) non assignantur.

6 Initia librorum Sacræ Scripturæ (qui ferè semper in Dominicis inchoantur) eo die ponuntur, quo notata sunt, etiam si fiat Offic. de Sancto: nisi in Festo aliæ propriæ Lect. Scripturæ, vel de Communi assignentur: tunc enim initium Lect. de Script. transfertur in sequentem diem similiter non impeditam: & Lect. illi diei de eadem Script. assignatæ, vel cum superioribus Lect. legantur, vel omittantur: ita ut non oporteat eas ampliùs in alio sequenti die resumere, sed illæ legantur, quæ sua quaque die occurrunt, aut cum eisdem jungantur. Quod semper servetur, quando Lect. occurrentes de Scriptura aliquo die omittuntur.

7 Cùm autem initium alicujus Epistolæ Catholicæ Temp. Pasch. aut alicujus Prophetæ minoris Mense Novembris, infra Hebdom. illorum temporum impeditur aliquo festo ix. Lect. habente proprias Lect. de Script. dictum initium Epistolæ, & Prophetæ, quoad commodè fieri poterit, ponatur in sequenti Feria alio simili initio Scripturæ ponendo, vel festo non impedita, alioquin in præcedenti similiter non impedita, ità ut aliquo modo ponatur, etiam si plura initia eodem die poni oporteat. Plura tribus initia prophetarum unica die non possunt poni, & ubi sunt plura Officia habentia primas Lect. proprias, possunt omitti aliqua ex dictis initiis prophetarum, occurrente legitima causa.

8 De Scriptura quoque tantum est positum, quantum satis videtur pro

numero Hebdom. quæ esse possint, & in Epiph. & Septuages. & inter Pentecost. & Advent. Ubi verò contingit minui numerum Dominicarum & Hebdom. post Epiph. adveniente Dominica Septuages. quod superest de Epistol. B. Pauli, quæ distributæ sunt pro num. dictarum Dñicarum, & Hebdomadarum, eo anno omittitur, quamvis de aliquibus Epistolis nihil sit lectum. Quod etiam fit de Scriptura ex libris Regum (de quibus legitur ab Oct. Pentecost. usque ad Dñicam primam Augusti) cùm non expletur numer. Dñicarum post Pentec. de eis libris annotatur usque ad Mensem Augusti: quia tunc Lect. de his libris omissis, legitur de Scriptur. quæ ponitur Mense Augusti. Quod si fiat de aliqua Dominica post Epiph. anticipatè in Fer. eo modo, quo dictum est de Dominica num. 4. & 5. tunc post Offic. Dominicæ anticipatæ, & sequentibus diebus legatur de Epistol. sancti Pauli assignatis Dominicæ anticipatæ, & sequentib. Fer. omissis aliis, quæ sunt assignatæ præc. Hebd. Quid autem observandum sit cùm Mensis, cui quinque Dominicæ assignantur, non habuerit nisi quatuor, in propriis locis notatur.

9 Lectiones de Script. positæ in Communi Sanctorum, leguntur in festis, ubi assignantur in Proprio Sanctor. per annum. Rursus quando aliquod festum in propria Ecclesia solemniter celebratur. Item quando aliquod festum ix. Lect. occurrit in Quadr. & Quatuor Temp. in ii. Fer. Rogat. & in Vigil. Ascensionis, in quibus Feriis in Offic. de Temp. non assignantur Lect. de Script. sed de Homil. tunc enim in festis recurrendum est ad Lect. de Script. positas in Communi Sanctorum. Quòd si in aliquibus ex supradictis Feriis occurrat dies Oct. [illegible] cujus festi habentis Oct. tunc [illegible] noct. diei Octav. repetuntur Lect. quæ in i. Noct. Festi lectæ fuerunt: si verò occurrat dies infra Oct. tunc sumantur de Communi. Aliæ Lect. ii. & iii. Noctur. positæ in Communi Sanctorum, similiter leguntur, quando in Proprio Sanctorum assignantur, & quando in aliqua Ecclesia aliquod festum celebratur cum novem Lect. quia in ea est solemne, aut consuetum in ea celebrari, quod proprias, & approbatas de Festo Lect. non habuerit.

10 Lect. i. Noctur. leguntur cum titulo libri, ex quo sumuntur, nisi aliter in propriis notetur. Lection. etiam ii. Noct. quando sunt ex aliquo Sermone, vel Tractatu, leguntur cum titulo, & nomine auctoris: aliàs minimè. Et similiter in iii. Noct. præponitur Titulus auctoris, cujus est Homil.

11 In fine cujusque Lect. dicitur. Tu autem Domine miserere nobis, & respondetur, Deo gratias. Quod etiam fit in Lect. brevib. in principio Completor. & in fine Primæ post Pretiosa, præterquam in triduo majoris Hebdom. ante Pascha, & in Offic. Defunct. ut suis locis ponitur.

De Responsoriis post Lectiones.
XXVII.

Responsoria dicuntur ad Matutinum post Lectiones: idest, post quamlibet Lectionem dicitur unum Respons. ut infra.

2 In Festis ix. Lect. (præterquam in festo SS. Innocentium quando non venerit in Dominica) & in Dominicis ab Oct. Paschæ inclusivè, usque ad Adv. exclusive, & à Dominica infra Oct. Nativit. inclusivè, usque ad Septuages. exclusivè, dicuntur octo tantùm Responsoria. Et in fine tertii, & sexti, & octavi dicitur Gloria Patri, cum repetitione partis Responsorii: quod regulare est in fine ultimi Responsorii cujuslibet Noct. tam in Offic. novem, quàm trium Lect. excepto tempore Passionis, quo tempore, loco Gloria Patri, repetitur Respons. à principio, excepto etiam Officio Defunctorum, cujus loco dicitur, Requiem æternam, &c. Qui Versus, Gloria Patri, quibusdam diebus dicitur in primo Responsorio, ut in propriis locis annotatur. Post nonam Lect. prædictis diebus, quando octo tantùm dicuntur Responsoria, immediatè dicitur Hymnus, Te Deum.

3 In Dominicis Adv. & in Dñicis à Septuages. usque ad Dñicam Palmarum inclusivè, & in triduo ante Pascha dicuntur novem Responsoria, quia tunc dicitur, Te Deum.

4 In Officio autem trium Lection. quando fit de Festo, & in Feriis Temporis Pasch. quod est inter Dominicam in Albis, & Ascens. (excepta Feria secunda Rogationum, in

qua

ponitur iii. Respons.) dicuntur duo Responsoria, quia post iii. Lect. dicitur, Te Deum. Quæ Respons. in Festis sumuntur de Communi Sanctorum: & in dictis Fer. Temporis Pasch. quando alia propria non assignantur, sumuntur de Dominica, in qua primò sunt posita, hoc ordine: Secunda, & quinta Feria primum & secundum Responsor. i. Noct. Fer. iii. & vi. primum & secundum, Responsorium ii. Nocturni: Fer. iv. primum & secundum Responsorium iii. Noctur.

5 In aliis Feriis extra tempus Paschal. dicuntur tria Responsoria, (quia in illis non dicitur, Te Deum) hoc ordine: Feria ii. & v. tria Responsoria i. Noct. Feria tertia & vi. tria Responsoria ii. Noctur. Feria iv. & Sabb. quando in eo fit de Feria tria Responsoria iii. Noct. Dominicæ præcedentis, in qua primò sunt posita. Verùm quia in tertio Noct. Dominicarum à tertia post Pentec. inclusivè, usque ad Adventum exclusivè, non habetur nisi unum Responsorium dicendum infra Hebdom. quod est septimum in Dominica, propterea quòd Responsorium, Duo Seraphim, non dicitur nisi in prædictis Dominicis, ideò Feria iv. & Sabbato, quando Responsoria sumenda erunt ex iii. Noct. primum Responsorium erit, quod est vii. Dominicæ: ii. & iii. loco dicitur ii. & iii. seq. Fer. idest post ii. & iii. Lect. dicitur ii. & iii. Responsor. quod est ii. & iii. sequentis Fer. si propria quia habuerit: alioquin si non habuerit propria, dicitur ii & iii. Respons. i. Noct. ejusdem Dominicæ. Ab Oct. Epiphaniæ usque ad Septuagesimam habentur Responsoria propria in singulis Feriis, excepto Sabbato, in quo quando fit de Feria, dicuntur Responsoria Feriæ quartæ.

6 Sumuntur autem Responsoria ex eo loco, ubi primò sunt posita, in principio Mensis, vel libri, & repetuntur in aliis seqq. Dominicis illius Mensis, in quibus alia non assignantur, vel donec de illo libro legitur, unde sumpta sunt Responsoria. Quæ autem in i. Hebd. Mensis posita sunt per Fer. repetuntur eodem ordine in eisdem Fer. per sequentes Hebdom. donec alia ponantur. Ubi verò non adsunt propria, semper ex Noctur. Dominicæ sumuntur dicto ordine.

7 Si Responsoria i. Noctur. ejus Dominicæ, in quo primo ponuntur, propter festum Duplex in ea occurrens, in ipsa Dominica poni non possint, ponantur prima die ejus Hebd. in qua occurrit fieri de Fer. & omittantur alia, quæ fortè in illa Feria propria haberentur. Si verò in tota Hebdom. non occurrat dies, in quo fiat de Feria, illa Respons. ponantur in seq. Hebdom. vel Dominica similiter non impedita, & dummodo in ea alia Respons. non sint primò ponenda, alioquin eo anno omittantur. Respons. etiam, quæ in aliquibus Feriis per Hebdom. habentur, si eo die, quo posita sunt, non possint dici propter Festum occurrens, non sunt transferenda ad aliam diem, sed omittuntur.

8 Tempore Paschali in fine Resp. ante Versum additur, Alleluja.

De Responsoriis brevibus Horarum. XXVIII.

RESponsoria brevia dicuntur post Capitulum ad Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam, & ad Complet. præterquam in triduo ante Pascha usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè, quibus diebus non dicuntur. Ad Primam, & Completor. semper dicuntur eodem modo, ut in Psalter. In aliis Horis, quando fit Offic. de Dominica, vel Feria per Annum, dicuntur, ut habentur in Psalter. In Adv. autem, Quadragesi. tempore Passionis, & Paschali, ut suis locis habentur propria. In festis similiter, quando non habentur propria, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

2 In fine Respons. brevis dicitur, Gloria Patri, cum repetitione Respons. eo modo quo [illegible] ad Primam in Psalter. [illegible] Tempore Passionis; tunc enim non dicitur Gloria Patri, in Offic. de Tempore: sed solùm repetitur Respons. brev. à principio.

3 In Respons. brevi ad Primam, loco versus, Qui sedes, &c. in Adv. dicitur, Qui venturus es in mundum, tam in Dominicis, & Feriis, quàm in Festis, excepto Festo Conceptionis B. M. & per Octav. In Nativitate Domini usque ad Epiph. etiam in Festis occurrentib. in Festo Corporis Christi, & per Octav. & in

in omni Offic. beatæ Mariæ tam novem, quam trium Lect. etiamsi infra easdem Octav. fiat de Festo, vel de Dominica, dicitur, Qui natus es de Maria Virgine. In Epiphania & per Octav. & in festo Transfigurationis, dicitur, qui apparuisti hodie. A Dominica in Albis inclusivè, usque ad Ascensionem exclusive, tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis (excepto Offic. sanctæ Mariæ,) semper dicitur, Qui surrexisti à mortuis. In Ascensione usque ad Pentecosten exclusive, dicitur, Qui scandis super sidera. In Pentecoste & reliquo anni tempore, tam in Offic. de Tempore, quàm de Sanctis dicitur, Qui sedes ad dexteram Patris, ut in Psalter.

4. Responsoria brevia aliarum Horarum, quæ ponuntur in prima Dominica de Adventu, dicuntur per totum Advent. quando fit Offic. de Tempor. Similiter, quæ ponuntur in prima Dominica Quadrag. dicuntur usque ad Dominicam Passionis exclusive. Et quæ ponuntur in Dominica Passionis, dicuntur usque ad Fer. v. in Cœna Domini exclusive. Item quæ ponuntur in Dominica in Albis, dicuntur usque ad Ascens. exclusivè. Quæ verò ponuntur in aliquo Festo habente Octavam, dicuntur per totam Oct. quando fit de Octav. In Officio autem beatæ Mariæ tam novem, quàm trium Lectionum (excepto Festo Assumptionis ejusdem) dicuntur semper Responsoria brevia de Communi Virginum.

5 Tempore Paschali à Dominica in Octav. Pasch. usque ad Sabbatum post Pentecosten inclusivè, in fine Respons. brevis ante primum Versum dicuntur duo Alleluja, quæ etiam post dictum primum Versum repetuntur pro parte Respons. & in fine ii. ℣. unum tantum Alleluja, tam in Offic. de Tempore, quàm de Sanctis, ut dicitur in Rubr. quæ est in Sabbato in Albis. Extra tempus Paschal. quamvis in aliquibus festis ad Tertiam, Sextam, & Nonam Responsoriis brevibus addantur Alleluja, non ideò adduntur ad Primam, & Completorium.

De Capitulis. XXIX.

CApitula semper dicuntur, (præterquam a Fer. v. in Cœna Domini, usque ad Vesper. Sabbati in Albis exclusive, & præterquam in Offic. Defunct.) ad Vesper. Laudes, & alias Horas, dictis Psal. & Antiphonis; ad Completorium verò dicto etiam Hymno.

2 Capitula Dominicalia posita in Psalter. in i. & ii. Vesper. in Laudibus, & Horis, dicuntur a tertia Dominica post Pentecost. usque ad Advent. & à secunda post Epiph. usque ad Septuages. Capitula autem ferialia dicuntur post Octav. Pentec. usque ad Advent. & ab Oct. Epiph. usque ad Dominicam primam Quadrages. Aliis temporibus dicuntur, ut in Proprio de Tempore: si fit de Sanctis, ut in Proprio de Sanctis, cùm propria adsunt, alioquin de Communi Sanctorum. Capitulum Primæ, & Completorii (quando Capitula dicuntur) numquam mutatur, ut in Psalt.

3 In Dominicis ab Adv. usque ad Oct. Epiph. & a Septuag. usque ad tertiam post Pentecosten, & in Feriis temporis Paschalis, & in omnibus festis regulariter Capitul. positum in primis Vesper. dicitur in Laudibus, ad Tertiam, & in secundis Vesperis, quibusdam exceptis, quæ suis locis assignantur.

4 In Feriis Temp. Pasch. ad Primam dicitur Capitul. Regi sæculorum, sicut in Dominicis & Festis. Post Capitul. semper respondetur, Deo gratias.

De Oratione. XXX.

ORatio in Vesperis & Laudibus dicitur post Antiphonas ad Magnificat, & Benedictus immediatè, nisi quando dicendæ sunt Preces: quæ dicuntur post Antiph. & in fine illarum Oratio. Ad Primam, & alias Horas Oratio dicitur post Responsorium breve, nisi dicendæ sint Preces: tunc enim Oratio dicitur post Preces. Ad Completorium Oratio dicitur post Antiphonam, Salva nos, nisi dicendæ sint Preces: & tunc dicitur post illas.

2 Ad Primam, & Complet. numquam mutantur Orationes, quæ habentur

bentur in Psalterio, præterquam in triduo ante Pascha, in quo triduo ad omnes Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive post Psalmum, Miserere, dicitur Oratio diei, ut suo loco ponitur. In aliis Horis regulariter dicitur Oratio, quæ dicta est in primis Vesp. In Quadragesima autem, Quatuor Temporib. Vigiliis, & Feria ii. Rogationum Oratio, quæ dicta est in Laudibus dicitur tantum ad Tertiam, Sextam & Nonam. In Vesp. autem sequentibus si sit de Feria, dicitur vel alia propria, ut in Quadragesf. vel Dominicæ præcedentis, ut in aliis Feriis. Quæ Oratio præcedentis Dominicæ semper dicitur in feriali officio per Hebdom. quando propria non assignatur. Infra Oct. dicitur Oratio, ut in die Festi: similiter & in die octavæ, nisi alia propria assignetur.

3 Ante Orationem, etiam quando aliquis solus recitat Officium, semper dicitur Vers. Dominus vobiscum, & respondetur, Et cum spiritu tuo. Qui Vers. non dicitur ab eo, qui non est saltem in Ordine Diaconatus, nec a Diacono præsente Sacerdote, nisi de illius licentia. Si quis autem ad Diaconatus Ordinem non pervenerit, ejus loco dicat, Domine exaudi orationem meam. Et respondetur, Et clamor meus ad te veniat. Deinde dicitur, Oremus, postea Oratio, quæ si unica tantum dicatur, Versus, Dominus vobiscum, vel, Domine exaudi, repetitur finita Oratione, postquam fuerit responsum. Amen; sin autem plures Orationes dicendæ sint, ante quamlibet Orationem dicitur Antiph. & Versus, deinde Oremus; & post ultimam Orationem repetitur, Dominus vobiscum: postea dicitur, Benedicamus Domino: respondetur, Deo gratias. Deinde dicitur Versus, Fidelium animæ, Qui Versus non dicitur post, Benedicamus Domino, ad Primam ante Pretiosa, &c. neque ad Completorium ante Versum, Benedicat, &c. nec quando post aliquam Horam immediate sequitur Offic. parvum B. M. vel Offic. Def. aut septem Psalmi Pœnitentiales, vel solæ Litaniæ.

4. Si Oratio dirigatur ad Patrem, concluditur, Per Dominum. Si ad Filium: Qui vivis & regnas. Si in principio Orationis fiat mentio Filii, dicatur, Per eumdem, si in fine Orationis, dicatur: Qui tecum vivit & regnat. Si fiat mentio Spiritus Sancti, dicatur, In unitate ejusdem Spiritus Sancti, &c.

5 Quando plures Orationes dicuntur, prima tantum dicitur sub una conclusione. Per Dominum, vel aliter, ut supra: aliæ non concluduntur, nisi in ultima Oratione: sed unicuique Orationi semper præponitur Oremus, præterquam in Officio Defunct. in quo alio modo, quam ut supra, Orationes dicuntur: item in Litaniis Orationes dicuntur conjunctim sub uno Oremus, ut suis locis habetur.

De Hymno Te Deum. XXXI.

HYmnus, Te Deum, dicitur in omnibus festis per annum, tam trium, quam novem Lect. & per eorum Octavas, excepto festo sanctorum Innocentium, nisi venerit in Dominica, dicitur tamen in ejus die Octava. Dicitur etiam in omnibus Dominicis, a Pascha Resurrectionis inclusive, usque ad Advent. exclusive, & a Nativitate Domini inclusive, usque ad Septuages. exclusive, & in omnibus Feriis Temporis Paschalis, scilicet a Dominica in Albis, usque ad Ascens. excepta Feria secunda Rogationum, in qua non dicitur.

2 Non dicitur autem in Dominicis Advent. & a Septuag. usque ad Dñicam Palmar. inclusive, neque in Feriis extra tempus Paschale.

3 Cum dicitur, omittitur semper ix. vel iii. Respons. & statim dicitur post ultimam Lect.

4 Cum non dicitur, ejus loco ponitur nonum, vel tertium Responsorium, quo dicto statim inchoantur Laudes. Similiter quando dicitur Te Deum, eo Hymno dicto, statim inchoantur Laudes, præterquam in nocte Nativitatis Domini, quia tunc dicitur Oratio, præmisso & repetito, Dominus vobiscum. Benedicamus Domino, & Deo gratias, postea celebratur Missa, ut suo loco notatur.

De Oratione Dominica, & Salutatione Angelica. XXXII.

ORatio Dominica, Pater noster, & Salutatio Angelica, Ave Maria, semper dicitur secreto ante omnes Horas, præterquam ad Complet. in cujus principio post Lect. brev. Fratres, Sobrii, dicto Versu, Adjutorium nostrum, dicitur tantum, Pater noster, secreto: & in fine Completorii statim post Orationem B. M. dicitur Pater noster, Ave Maria, & Credo, totum similiter secreto. Finitis Horis, & dicto Versu, Fidelium animæ, dicitur similiter secreto, Pater noster tantum, nisi sequatur Officium B. M. quia tunc post illud dicitur, Pater noster, ut supra & nisi alia Hora subsequatur: tunc enim dicitur semel tantum, Pater noster, cum Ave Maria pro principio sequentis Horæ, qua finita, dicitur, Pater noster, ita ut semper dicatur in fine ultimæ Horæ. Si autem post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Fidelium animæ, incipitur Versus, Jube domne benedicere.

2 Quando in fine Orationis Dominicæ proferendum est clara voce, Et ne nos inducas, semper in principio eadem voce proferuntur hæc duo verba, Pater noster, ut in Precibus, & similibus, alias numquam proferuntur, sed dicitur totum secreto. Ad Laudes vero & Vesperas, quando in feriali Officio dicuntur Preces, totum dicitur clara voce ab Hebdomadario.

3 Salutatio Angelica semper dicitur ante Offic. B. M. quando non conjungitur cum Offic. Domini, quia tunc sufficit dixisse tam in principio cum Oratione Dominica.

De Symbolo Apostolorum & Symbolo S. Athanasii. XXXIII.

SYmbolum Apostolorum semper dicitur ante Matutinum & Primam, & in fine Complet. post orationem Angelicam. [illegible] secreto, [illegible] ad Primam, & Completorium [illegible] dicendum [illegible] Preces [illegible] cum Precibus, ad Primam & Completorium, clara voce profertur, Credo in Deum & in fine, Carnis Resurrectionem. Reliquum dicitur secreto, alias totum secreto dicitur ut supra.

2 Symbolum S. Athanasii dicitur ad Primam post Psalmum, Retribue in omnibus Dominicis per Annum, quando Officium fit de Dominica, exceptis Dominicis infra Oct. Nativ. Domini, Epiphan. Ascens. & Corporis Christi, ac Dominica Resurrectionis, & Pentec. in quibus dicuntur tantum tres Psalmi consueti ut in Festis. In Dominicis infra alias Oct. & in Dominica Trinitatis dicitur, alias numquam, neque si aliquod Festum Duplex celebretur in Dominica. Et in fine illius dicitur, Gloria Patri.

De Precibus. XXXIV.

PReces sunt aliquot Versus, qui aliquando dicuntur ante orationem, incipiendo a Kyrie eleison, vel a Pater noster.

2 Preces Dominicales ad Primam & Completor. ut in Psalt. non dicuntur in Duplicibus nec infra Oct. nec in Vigilia Epiph. & Feria vi. & Sabbato post Oct. Ascensionis, etiam si infra Oct. fiat Offic. de Dominica, vel alio festo Semiduplici, quia tunc ratione Octav. non dicuntur; alias autem semper dicuntur.

3 Preces feriales ad Laud. & per Horas distincte, ut in Psalter. dicuntur tantum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quat. Temporum: & Vigiliarum, quæ jejunantur, exceptis Vigil. Nativit. Domini, ac Vigilia, & Quat. Temp. Pentec.) & tunc dicuntur flexis genibus. In aliis Feriis per annum numquam dicuntur nisi Dñicales, & in illis non flectuntur genua.

4 In Feriis Adventus, Quadrages. & Quat. Temp. dicuntur Preces feriales etiam ad Vesp. si non sequatur festum, ad Completorium dicuntur consuetæ de Dominica, sed flexis genibus. Dicuntur autem Preces flexis genibus ab Hebdomadario usque ad Versum, Dominus vobiscum, ante primam orationem, a circumstantibus autem usque ad Versum, Benedicamus Domino, post ultimam orationem.

5 In Vigiliis Preces feriales dicuntur tantum ad Matutinum & per Ho-

Horas, ad Vesp. vero sequentes non dicuntur, quia inde fit de festo. Quod si post Vigil. Sancti Mathiæ sequatur primus dies Quadrag. in Vesp. dicuntur Preces feriales quamvis dicenda sit Oratio Dominicæ præcedentis & non Vigiliæ. Quod etiam servatur quando in Feria vi. & Sabbato Quatuor Temp. Septembris fit Offic. de feria, cum in eis non occurrat Festum ix. Lect. tunc enim in Vesperis feriæ vi. dicuntur Preces, quamvis dicenda sit oratio Dominicæ præcedentis, non autem feria Quatuor Temporum.

6 Psalmus Miserere dicitur cum Precibus ad Vesp. tantum & Psalm. De profundis, ad Laudes. In Offic. Defunct. dicuntur Psalmi, qui in eo Offic. designantur.

De Commemorationibus Communibus, seu suffragiis Sanctorum. XXXV.

COmmemorationes Communes, seu Suffragia de Sanctis, quæ habentur in Psalt. post Vesp. Sabbati, dicuntur in fine Vesperarum, & Laudum ab Oct. Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis exclusive, & ab Oct. Pentec. usque ad Adventum exclusive, in Dominicis, Feriis & Festis, nisi Offic. sit Duplex, vel infra Octav. etiamsi de Dominica, vel Semiduplici infra eas fiat, & illis adjungitur commem. de Patrono, vel Titulo Ecclesiæ, ante vel post commem. de Sancta Maria, & de Apostolis, pro dignitate illius, ita tamen, ut semper ultimo loco ponatur commem. de Pace. Et ante illas in feriali Offic. fit commem. de Cruce, quæ habetur in Psalt. post Laudes feriæ secundæ.

2 Tempore Paschali fit alia commem. de Cruce, ut ibi ponitur in Laudibus Feriæ ii. post Dominicam in Albis & ea solum tunc dicitur, non tamen in Duplicibus, neque infras Octavas.

3 Si facienda sit commem. alicujus Festi occurrentis, semper fit ante ipsa Suffragia consueta, etiam ante commemorationem de Cruce.

4 Commemoratio de S. Maria non fit cum aliis, quando dicitur [illegible] Officium parvum, nec quandoq[illegible] que fit Offic. de ea. Commem. ve[illegible] SS. Salvatoris & S. Crucis in ear[illegible] Ecclesiis titularibus non sunt o[illegible] tendæ.

De Antiphonis B. M. in fine Officii. XXXVI.

ANtiphonæ B. M. positæ in [illegible] Psalterii post Completo[illegible] singulæ dicuntur pro temporis [illegible] versitate, ut ibi annotatur. Præ[illegible] quam in triduo majoris Hebdo[illegible] ante Pascha.

1 Dicuntur autem extra Cho[illegible] tantum in fine Complètor. & in [illegible] Matutini, dictis Laudibus, si [illegible] terminandum sit Offic. alioquin [illegible] alia subsequatur Hora, in fine [illegible] timæ Horæ. In Choro autem [illegible] per dicuntur, quandocumque [illegible] nata aliqua Hora discedendum [illegible] Choro.

3 Numquam vero dicuntur p[illegible] aliquam Horam, quando subseq[illegible] tur cum Offic. diei Offic. Defunct[illegible] vel Septem Psalmi Pœnitentiale[illegible] aut Litaniæ, præterquam post Co[illegible] plet. in quo semper dicuntur, etiam [illegible] prædicta subsequantur: neque etia[illegible] dicuntur, quando post aliquam Ho[illegible] ram immediate subsequitur Missa. Dicuntur autem flexis genibus (præ[illegible] terquam in diebus Dominicis a pri[illegible] mis Vesper. Sabbati, & toto tem[illegible] pore Paschali) Hebdom. tamen a[illegible] orationem surgente.

De Offic. parvo B. M. & aliis. XXXVII.

DE Offic. parvo B. M. de Offici[illegible] Defunctorum de septem Psalmis Pœnitentialibus, & Litaniis, [illegible] de Psalmis Gradualibus, quando [illegible] quomodo, tam in Choro, quam ex[illegible] tra Chorum, dicenda sint, habe[illegible] tur suis locis propriæ Rubricæ circa finem Breviarii.

2 Tempore Pasch. in Offic. parv[illegible] B. Mariæ, quod dicitur in Choro [illegible] non additur Alleluja Antiphonis [illegible] neque Versibus, neque Responsoriis.

DUÆ TABELLÆ

Ex Rubricis generalibus excerptæ.

In quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Offic. si plura eadem die Festa occurrant.

In secunda vero, quando Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperitur, quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur Regula juxta dictum numerum descripta, & ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ Classis, & Dominica i. Classis erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus i. quia si ad eum tam Dupl. quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent: Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet:

i. Translatio de primo, Officium de secundo. Ideit, Duplex i. Classis prædictum transferatur, & Offic. fiat de Dominica primæ classis, quia cum in his Regulis dicitur, de i. seu præcedenti, intelligitur de festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Dupl. prædictum: cum de secundo vel sequenti, de festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem Quadrangulis nullus appositus est numerus; vel quia nullus occursus, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Brev. quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplicia primæ, & secundæ Classis: & majora per annum, & quæ Dominicæ, & feriæ majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS.

In quibus nulla fit commemor. quorumcumque Festorum occurrentium, nisi ut supra in Rubricis generalibus.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus, & duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes cum duobus sequentibus diebus.
Festum Corporis Christi.
Assumptio B. M. Virginis.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum SS. Apostolor. Petri & Pauli.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA II. CLASSIS.

In quibus de Simplicibus, fit commem. in Laudibus tantum.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum Sanctissimæ Trinitatis.
Inventio S. Crucis.
Conceptio, Nativitas, Annuntiatio, Purificatio — B. Mariæ.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Sanctorum Innocentium Mart.
Festum S. Joseph.
Festum S. Laurentii.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas Classes.
Dominicæ primæ Classis, quæ numquam omittuntur.

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

DO-

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS,

Quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, & ejusdem Dedicatione & tunc de iis fit semper commemorat. in utrisque Vesperis & Laudibus.

Secunda
Tertia } Adventus.
Quarta

Dominicæ { Septuagesimæ.
Sexagesimæ, &
Quinquagesimæ.

Secunda
Tertia } Quadragesimæ.
Quarta

DUPLICIA MAJORA

per Annum, quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio Sanctæ Crucis.
Festum Septem Dolorum
Visitatio
Festum Carmeli
Festum ad Nives
Festum SS. Nominis
Festum Mercedis
Sollemnitas SS. Rosarii
Præsentatio
Dies Octav. Festivitatum
Apparitio S. Michaelis
Decollatio S. Joannis Ba
Cathedra S. Petri utraq
Festum ejusdem ad Vin
Conversio S. Pauli.
Festum sancti Joannis
Latinam.
S. Barnabæ Apostoli.
S. Joachim Conf. Patris
S. Annæ Matris B. V. M
Festa Patronorum minu
lium.

Feriæ majores de quib. fit commemorat

Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum, &
Secundæ Rogationum.

SI OCCURRAT EODEM DIE.

	Vigilia.	Feria Majori	Sancta Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per Annum.	Duplex secundæ Classis.	Duplex primæ Classis.	Dominica per Annum.	Dominica secundæ Classis.	Dominica primæ Classis.
Duplex i. Class. &	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex ii. Class.	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Dupl. per annũ,	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Oct.	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ,	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. M. in Sabbato,	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Major,	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia.	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1. Translatio de i. Offic. de ii.
2. Offic. de primo, translatio de secundo.
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4. Offic. de primo, commemoratio de secundo.
5. Nihil de primo, Officium de secundo.
6. Offic. de primo, nihil de secundo.
7. Offic. de digniori, commemoratio de minùs digno.
8. Offic. de digniori, translatio de minùs digno.

Otandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, & Ti Ecclesiæ, vel Dedicationis dem, occurrens in Vigiliis Natatis Domini & Pentecostes, die Circumcisionis, in die Oct. ph. in Feria iv. Cinerum, ac ota majori Hebdomada, & infra Paschæ & Pentecostes, in Ascene Domini, in Festo Corporis isti, in Festo Assumptionis B. ginis, & omnium Sanctorum, sfertur.

ifra Octav. Epiph. fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, & ejusdem Dedicatione, cum commem. Octavæ: alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato, & de ea, quocùmque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proximè sequentem diem: quæ si fuerit impedita alio

hmi-

simili Festo, transfertur post Octavam.

De Oct. Nativit. Domini, Epiph. & Corporis Christi, semper fit commem. quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit, à Feria iv. Cinerum usque ad Dominicam in Albis, & à Vigilia Pentecostes usque ad Festum Trinitatis inclusivè, & à die 17. Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ numquam transfertur: ideò quamquam Nativitas sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem: non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum commem. in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari, absque commemoratione aliorum. Qui in dicto Kalendario descripti sin sub Officio Duplici, vel Semidu plici, transferuntur in primam dien simili Officio non impeditam, & de eis fiet Officium Semiduplex: ni tamen sint de majoribus Festis, qu tunc de translato quoque fiet Offi cium Duplex, ac si proprio di celebraretur. Si verò in Kalendari omnes sint tamquam Festum Simplex, de aliis nihil fit.

De Feriis Adventus & Quadragesi mæ, quando de eis non fit Offic fit commemor. in utrisque Vesper & Laudibus cujuscumque Festi: d Quatuor Temporibus, & Feria se cunda Rogationum, ac Vigiliis, i Laudibus tantum. Si vero aliqu Vigilia occurrat in Adventu, Qua dragesima, & Quatuor Temporibus vel in diebus Festorum, Duplicium primæ Classis, sive Patroni, ve Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUAN-

QUANDO CONCURRIT.

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octava.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per annum minore.	Duplici per annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ Classis.	Duplici primæ Classis.	Dominica quæcumque.
Dñica i. & ii. Cl. cũ	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dñica min. per ann.	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex i. Classis.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex ii. Classis.	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patr. seu Titul. Eccl.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Dupl. per ann. maj.	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Dupl. per ann. min.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex.	4	5	3	4	5	5	3	1	1	1	5
Dies Octavæ.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam.	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commem. de præced.
4. Totum de præcedenti, commem. de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6. Totũ de digniori commemor. de minus digno.
7. Simplex & S. Maria in Sabbato, Feria & Vigilia non concurrunt.

NOtandum quod in i. Vesp. diei Oct. Ascensionis, & Corporis [C]hristi, totum Offic. fit de Octav. [cu]m commem. præc. Festi Dupl. nisi [fu]erit Festum solemne principale, [ve]l i. vel ii. classis, quia tunc de [e]o fieret Offic. & comm. de Oct. [In] ii. Vesp. diei Octav. Epiphan. [Pas]chæ, Ascens. & Corporis Chri[sti] , de sequenti Duplici fit tantum [co]mmemor nisi illud fuerit i. vel [ii.] classis, seu Patronus, vel Ti[tul]us, aut Dedicatio Ecclesiæ, quia [tun]c de festo fieret Offic. & de [Oct]av. commem. Et similiter die Oct. Corporis Christi in ii. Vesp. concurrente cum die Oct. S. Joannis Baptistæ, Vesp. erunt de Oct. Corporis Christi cum commem. Octav. S. Joannis.

In ii. Vesper. duplicis ii. classis non fit commem. de die infra Oct. nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures fiunt commem. servetur hic ordo. De Duplici, de Dominica, de Semidupl. de die infra Octav. de Feria majori, seu Vigilia, de S. Maria in Sabbato, de Simplici.

Ora-

O R A T I O

dicenda ante Divinum Officium.

APeri Domine os meum ad benedicendum nomen
ctum tuum: munda quoque cor meum ab o
bus vanis, perversis, & alienis cogitationibus: int
ctum illumina, affectum inflamma; ut digne, atte
ac devote hoc Officium recitare valeam, & exaudiri
rear ante conspectum Divinæ Majestatis tuæ: Per C
stum Dominum nostrum.
℟. Amen.
Domine, in unione illius Divinæ intentionis,
ipse in terris laudes Deo persolvisti, has tibi H
persolvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitan
Leo Papa X. defectus, & culpas in eo persol
do ex humana fragilitate contractas indulsit: &
tur flexis genibus.

SAcrosanctæ & individuæ Trinitati, crucifixi D
ni nostri Jesu Christi humanitati, beatissimæ &
riosissimæ semperque Virginis Mariæ fœcundæ integ
ti, & omnium Sanctorum universitati, sit semp
laus, honor, virtus & gloria ab omni creatura, n
que remissio omnium peccatorum, per infinita s
la sæculorum.
℟. Amen.
℣. Beata viscera Mariæ Virginis, quæ portaverunt
ni Patris Filium.
℟. Et beata ubera, quæ lactaverunt Christum
minum.
Pater noster. Ave Maria.

ABSOLUTIONES,

ET BENEDICTIONES

Dicendæ ante Lectiones in Officio novem & trium Lectionum.

In primo Nocturno, & pro secunda & quinta Feria, Absolutio.

Exaudi Domine Jesu Christe preces servorum tuorum, & miserere nobis: qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivis & regnas in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1 Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus. ℟. Amen.

2 Unigenitus Dei Filius nos benedicere & adjuvare dignetur. ℟. Amen.

3 Spiritus Sancti gratia illuminet sensus & corda nostra. ℟. Amen.

In secundo Nocturno, & pro tertia & sexta Feria, Absolutio.

Ipsius pietas & misericordia nos adjuvet, qui cum Patre & Spiritu Sancto vivit & regnat in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4 Deus Pater omnipotens sit nobis propitius & clemens. ℟. Amen.

5 Christus perpetuæ det nobis gaudia vitæ. ℟. Amen.

6 Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris. ℟. Amen.

In tertio Nocturno, & pro Feria [illegible] Sabbato. Absolutio.

A Vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens & misericors Dominus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7 Evangelica lectio sit nobis salus & protectio. ℟. Amen.

8 Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

9 Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. ℟. Amen.

Si Officium sit de Sancto ix. Lectionum, Octava Benedictio erit.

Cujus festum colimus, ipse, vel ipsa intercedat pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

Quando sunt plures dicitur: Quorum, vel Quarum festum colimus, ipsi, vel ipsæ intercedant pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

Si Officium sit de sancta Maria Octava Benedictio erit.

Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit.

Per Evangelica dicta deleantur nostra delicta. ℟. Amen.

In Officium trium Lectionum dicuntur Absolutiones & Benedictiones prædictæ, ordine in Rubricis generalibus descripto, & in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, & Benedictiones sumendæ sunt ex tertio Nocturno prima Benedictio dicitur.

1 Ille nos benedicat, qui sine fine vivit & regnat. ℟. Amen.

2 Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

3 Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit.

1 Evangelica lectio sit nobis salus, & protectio. ℟. Amen.

2 Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.

3 Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. ℟. Amen.

Si Officium sit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit.

1 Ille nos benedicat, qui sine fine vivit & regnat. ℟. Amen.

2 Cujus, vel Quorum.

3 Ad societatem.

In Officio de S. Maria in Sabbato Absolutio, & Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM,
CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS AUTUMNALIS.

DOMINICA
AD MATUTINUM.

Ante Matutinum & omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto:

PAter noster, qui es in cælis: sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat voluntas tua, ficut in cælo & in terra: Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie, & dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris: Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos à malo. Amen.

AVe María grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus: & benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc & in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini & Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli & terræ. Et in Jesum Christum, Filium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine: passus sub Pontio Piláto, crucifixus, mórtuus & sepúltus: descéndit ad ínferos: tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis; inde ventúrus est judicáre vivos & mortuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicã, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dicitur Versus:

DOmine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Domine ad adjuvándum me festina.

Glória Patri & Fílio, & Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculórum. Amen.

Sic dicitur, Alleluja, *ad omnes Horas per Annum.*

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Repetitur. Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quoniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hodie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, & nunc & semper: & in sæcula sæculórum. Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Dominicam proximiorem Kalendis Octobris.

Hymnus.

NOcte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Voce concórdi Dómino canámus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,
Cum suis Sanctis mereámur aulam
Ingredi cæli, simul & perénnem
Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

Sequens Hymnus dicitur ad ...

minica proximiori Kalendis Octobris usque ad Adventum.

Hymnus.

PRimo die, quo Trinitas
Beáta mundum cóndidit,
Vel quo resúrgens Cónditor
Nos morte victa líberat:
Pulsis procul torpóribus
Surgámus omnes ocyus,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit.
Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus.
Ut, quique sacratíssimo
Hujus diei témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.
Jam nunc Patérna cláritas
Te postulámus áffatim:
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.
Ne fœda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.
Mundi Redemptor, quæsumus,
Tu probra nostra díluas:
Nobísque largus cómmoda
Vitæ perénnis cónferas.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona.

Servíte Dómino.

*Asteriscus * notat pausam cantus, in Choro.*

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquã lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * & omnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic impii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a facie terræ.

Ideo non resúrgent impii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Filio, * & Spirítui Sancto. Sicut erat in principio, & nunc, & semper: * & in sæcula sæculorum. Amen.

Hic versus, Glória, *semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.*

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórũ: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridábit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terrã.

Servíte Dño in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo. *Psalmus 3.*

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine salvum me fac Deus meus....

Quoniã tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde; * sed tu Dómine usquequo?

Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quoniã non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laboravi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum; * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei....

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, & erubéscant valde velóciter.

Per Annum, Antiph. Servíte Dño in timóre, & exultáte ei

& cum tremóre. *Antiph.* Deus judex justus. *Psalmus 7.*

DOmine Deus meus, in te sperávi: * sálvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam; * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud: * si est iníquitas in mánibus meis.

Si réddidi retribuéntibus mihi mala; * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimã meam, & comprehéndat, & concúlcet in terram vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge Domine Deus meus in præcépto, quod mandásti: * & synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * & secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, & díriges justum: * scrutans corda, & renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis & pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, & parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum: * & íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticem ipsius iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * & psallam nómini Dómini Altíssimi. *Psalmus 8.*

DOmine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super Cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniã vidébo Cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paullo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi.

Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra?

Psalmus 9.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te: * psallam nómini tuo Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsū: * infirmabúntur, & períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum & causam meam; * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, & périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, & in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * & civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum: * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dñs refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus.

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis: * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infixæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens; * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum: * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniā non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exúrge Dómine non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue Dómine legislatórem super eos: * ut sciant Gentes, quóniā hómines sunt.

Ut quid Dómine recessísti longe: * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper; * comprehendúntur in consíliis, quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * secúndum multitúdinem

finem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine & dolo: * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se & cadet, cum dominátus fuerit páuperum.

Dixit enim in corde suo, Oblítus est Deus: * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne oblivíscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est páuper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnú & in sæculum sæculi: * períbitis Gentes de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus; * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupillo & húmili: * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

IN Dómino confido, quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo; * Dóminus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium; * qui auté díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis & sulphur & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit; * æquitatem vidit vultus ejus.

Per Annum, Antiph. Deus judex justus, fortis & longánimis, numquid irascétur per síngulos dies?

Antiphona. Tu Domine.

Psalmus 11.

SAlvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, labia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum & gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dominus.

Ponam in salutári; * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta; * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos & custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicasti filios hóminum.

Psalmus 12.

USquequò Dómine oblivíscéris me in finem? * Usquequò avertis fáciem tuã a me?

Quámdiu ponam consilia in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte; * nequándo dicat inimícus meus: Prævalui advérsus eum.

Qui tribulant me, exultábunt si motus fúero; * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo; cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in corde suo; * Non est Deus.

Corrúpti sunt & abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum, * ut videat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quórum os maledictióne & amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt; * non est timor Dei ante óculos eorum.

Nonne cognóscent omnes, qui operántur iniquitátem: * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quo-

Dóminus in gene-
est, consilium
fudístis : * quóniam
spes ejus est.
it ex Sion salutáre
cum avérterit Dó-
tivitátem plebis suę,
acob, & lætábitur

Psalmus 14.

e, quis habitábit
bernáculo tuo? *
equiéscet in monte
?
éditur sine macu-
perátur justítiam.
itur veritátem in
, * qui non egit
lingua sua.
próximo suo ma-
ppróbrium non ac-
sus próximos suos.
m dedúctus est in
ejus malignus : *
autem Dóminum

: próximo suo, &
it : * qui pecúniam
dedit ad usúram,
super innocéntem
it.
hæc, * non mo-
ætérnum.
m, *Antiphona*. Tu
rvábis nos, & cu-
r.
fui nocte nóminis
e. ℟. Et custodívi
ir.
*ulum cujuslibet No-
tur* Pater noster.

e nos indúcas in
n.
ora nos à malo.

Absolutio.

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum & miserére nobis, qui cum Patre & Spíritu Sancto vivis & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis, ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro secunda Lectione, Benedictio. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere & adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Pro iii. Lect. Bened. Spíritus Sancti grátia illúminet sensus & corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Per Annum Antiph. Bonórum meórum.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te: * Dixi Dómino, Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * posteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátē meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præclaris: * étenim hærédítas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper & usque ad noctem, increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a déxtris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum & exultávit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Per Annum, *Antiph.* Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me Dñe.

Antiphona. Propter verba.

Psalmus 26.

Exáudi Dómine justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum & visitásti nocte, * igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas.

Ut non lóquatur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum, qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * & sicut cátulus leonis habitans in ábditis.

Exúrge Dómine, prævéni eum, & supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cum apparúerit glória tua.

Per Annum, *Antiph.* Propter ver-

verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Antiphona. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo quod semper fit, quando Antiphona incipit a primo versu Psalmi & Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Antiphona, sive integra dicatur, sive tantum inchoata, si tamen eadem sint verba, & continuetur Antiphona cum Psalmo.

Psalmus 17.

Diligam te Dómine fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus, adjutor meus, * & sperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu salútis meæ, * & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dñm, * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * & clamor meus in conspéctu ejus introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: * fundaménta montium conturbáta sunt & commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus, & ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, & descéndit: * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim & volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt: * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam, * grando & carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas & dissipávit eos; * fúlgura multiplicávit & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta sunt fundaménta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo & accépit me: * & assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab iis, qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * & factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem; * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * & secúndum puritátem manuum meárum retríbuet mihi.

Quia custodívi vias Dñi: * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo; * & justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * & secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris: * & cum viro innocénte innocens eris.

Et cum elécto eléctus eris: * & cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum facies: * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine; * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus, elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * & super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium, * & posuísti, ut arcum æreum bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua corréxit me in finem: * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehéndam illos: * & non convértar donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare; * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum, * & supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * & odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum; * nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti; * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli; * constítues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii alieni mentíti sunt mihi: * fílii alieni inveteráti sunt, & claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus, * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me: * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et

[redacted]

insurgéntibus in me
me: * a viro iní-
les me.
ea confitébor tibi in
s Dómine, * & nó-
psalmum dicam.
ans salútes Regis e-
iens misericórdiam
uo David, * & sé-
, usque in sæculum.
um, Antiph. Díli-
Dómine virtus mea.
am tu illúminas lu-
eam, Dómine.
meus illúmina téne-
s. Pater noster. se-
Et ne nos indúcas
ónem. ℟. Sed líbe-
malo.
Absolutio.
etas & misericórdia
djuvet, qui cum Pa-
Spíritu Sancto vivit
in sæcula sæculó-
Amen.
domne benedícere.
. Deus Pater omní-
t nobis propítius &
℟. Amen.
ma Lectione, Bened.
perpétuæ det nobis
ltæ. ℟. Amen.
ta Lectione, Benedi-
em sui amóris accén.
in córdibus nostris.
l.
L NOCTURNO.
um, Antiphona. Non
élæ.
Psalmus 18.
enárrant glóriam
l, * & ópera má-
s annúntiat firma-

Dies diei erúctat verbum; * & nox nocti índicat sciéntiã.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quórum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam: * a summo cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * & ab aliénis parce servo tuo:

Si mei non fúerint dominati; tunc immaculátus ero: * & emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant

elóquia

elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Per Annum, Antiph. Non sunt loquélæ neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. *Antiph.* Exáudiat.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * & holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum: * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo: * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo; * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in curribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt & cecidérunt; * nos autem surréximus, & erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * & exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Per Annum, Antiph. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis. *Antiph.* Dómine.

Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi, non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniã declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniã pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exal-

ȧre Dómine in virtute
cantábimus & psallé-
irtútes tuas.
Antiphona, Aña. Dómine
úte tua lætábitur rex.
ltáre Dómine in vir-
a.
antábimus, & psallé-
rtútes tuas.
noster. *secr.* ℣. Et ne
dúcas in tentatiónem.
l líbera nos à malo.
Absolutio.
Vinculis peccatorum no-
strorum absólvat nos
otens & miséricors Dó-
℟. Amen.
e domne benedícere.
ectio. Evangélica léctio
ois salus & protéctio.
en.
Nona Lectione, Bño. Di-
auxílium máneat sem-
obíscum. ℟. Amen.
ona Lectione, Bño. Ad
ietem cívium supernó-
erdúcat nos Rex An-
m. ℟. Amen.
ur Hymn. semper dicitur
rimam Lectionem in om-
Dominicis & Festis tan-
m Feriali Officio non dici-
l ejus loco ponitur nonum,
rtium Responsorium.
mnus SS. Ambrosii
& Augustini.
Deum laudámus, * te
Dóminum confitémur.
térnum Patrem * om-
ra venerátur.
omnes Angeli, * tibi
t univérsæ potestátes.
Chérubim & Séraphim*
bili voce proclámant.

Sanctus, Sanctus, Sanctus *
Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli, & terra *
majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum
chorus,
Te Prophetárum * laudábi-
lis númerus.
Te Mártyrum candidátus *
laudat exércitus.
Te per orbem terrárum *
sancta confitétur Ecclesia.
Patrem * imménsæ majestá-
tis.
Venerándum tuum verum *
& únicum Fílium.
Sanctum quoque * Parácli-
tum Spíritum.
Tu Rex glóriæ * Christe.
Tu Patris sempitérnus * es
Fílius.
Tu ad liberándum susceptú-
rus hóminem, * non horruí-
sti Vírginis úterum.
Tu devícto mortis acúleo, *
aperuísti credéntibus regna
cælórum.
Tu ad déxteram Dei sedes *
in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.
Te ergo, quæsumus, tuis
fámulis súbveni, * quos pre-
tióso Sanguine redemísti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis *
in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum
Dómine, * & bénedic hæ-
reditáti tuæ.
Et rege eos, * & extólle
illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies * benedí-
cimus te.
Et laudámus nomen tuum in
sæculum, * & in sæculum sæculi.

Di-

Dignáre Dómine die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemadmodum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi, * non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES. ℣.

DEus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, & nunc & semper, & in sæcula sæculórum. Amen. Allelúja.

Ab Oct. Pentec. usque ad Adventum, Antiph. Allelúja.

Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis; * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra; * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos & non ipsi nos.

Pópulus ejus & oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus; quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, & usque in generatiónem, & generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

DEus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta & invia, & inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut adípe, & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te, * quia fuisti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt

[redacted]

in inferióra terræ : *
ntur in manus gládii ,
s vúlpium erunt.
vero lætábitur in Deo,
búntur omnes, qui ju-
in eo: * quia obstrúctum
s loquéntium iníqua.
non dicitur Glória.

Psalmus 66.

Eus misereátur nostri &
benedícat nobis; * il-
et vultum suum super
& misereátur nostri.
cognoscámus in terra
tuam, * in ómnibus
ibus salutáre tuum.
ifiteántur tibi pópuli De-
* confiteántur tibi pó-
omnes.
éntur & exúltent Gen-
* quóniam júdicas pó-
s in æquitáte, & Gen-
n terra dírigis.
nfiteántur tibi pópuli
s, confiteántur tibi pó-
omnes: * terra dedit
um suum.
edícat nos Deus, Deus
r, benedícat nos Deus: *
étuant eum omnes fines
:. Glória Patri.
r *Annum, Antiphona.*
úja, Allelúja.
iphona. Tres púeri.
wicum trium Puerorum
Dan. 3. e
enedícite ómnia ópera
Dómini Dómino; * lau-
, & superexaltáte eum in
a.
edícite Angeli Dómini
ino; * benedícite cæli
ino.
edícite aquæ omnes, quæ

super cælos sunt, Dómino; * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol & luna Dómino; * benedícite stellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber & ros Dómino; * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis & æstus Dómino; * benedícite frigus & æstus Dómino.

Benedícite rores & pruina Dómino; * benedícite gelu & frigus Dómino.

Benedícite glácies & nives Dómino; * benedícite noctes & dies Dómino.

Benedícite lux & ténebræ Dómino: * benedícite fulgura & nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet & superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes & colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino; * benedícite mária & flumina Dómino.

Benedícite cete & ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino; * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ & pécora Dómino; * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israel Dominum: * laudet & superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino; * benedícite servi Dómini Dómino.

Be-

Benedícite spíritus, & ánimæ justórum Dómino; * benedícite sancti & húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino: * laudáte, & superexaltáte eum in sæcula.

Benedícamus Patrem, & Fílium, cum Sancto Spíritu: * laudémus & superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli: * & laudábilis & gloriósus & superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, *neque* Amen. *in aliis Canticis dicuntur.*

Per Annum, Antiphona.

Tres Pueri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes: Benedíctus Deus. *Ant.* Allelúja. *Psalmus* 148.

Laudáte Dñm de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol & luna: * laudáte eum omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * & aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum & in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes & omnes colles: * ligna fructífera & omnes cedri.

Béstiæ & univérsa pécora: * serpéntes & vólucres pennáti.

Reges terræ & omnes pópuli: * príncipes & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum & terram, * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum; * & filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, * & gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eo-

ı. mánicis ferreis.
nt in eis judícium
ım; * glória hæc est
sanctis ejus.
dicitur Glória.
Psalmus 150.
e Dóminum in san-
jus: * laudáte eum
ıénto virtutis ejus.
eum in virtútibus
laudáte eum secún-
itúdinem magnitú-
i.
eum in sono tubæ: *
um in psaltério &

eum in tympano &
laudáte eum in chor-
gano.
eum in cymbalis be-
bus: laudáte eum in
jubilatiónis: * om-
us laudet Dóminum.
Patri.
, Antiphona.
allelúja, allelúja.
Capit. dicitur in Do-
Dominica tertia post
sque ad Adventum.
um.   *Apoc. 7. c*
ctio, & cláritas, &
ntia, & gratiárum
nor, virtus, & for-
eo nostro in sæcula
n. Amen.
grátias.
ndetur in fine om-
itulorum.
va Pentec. usque ad
m proximiorem Kal.

Hymnus.
jam noctis tenuátur
ra,

Lux, & auróra rútilans co-
rúscat:
Súpplices rerum Dóminum
canóra
Voce precémur.
Ut reos culpæ miserátus,
omnem
Pellat angórem, tribuat sa-
lútem,
Donet, & nobis bona sem-
pitérnæ
Múnera pacis.
Præstet hoc nobis Deitas
beáta
Patris, ac Nati, paritérque
Sancti
Spíritus, cujus résonat per
omnem
Glória mundum. Amen.

Per Annum, ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.
℟. Induit Dóminus fortúdinem, & præcinxit se virtúte.

A Dominica proximiori Kal. Octobris usque ad Adventum.

Hymnus.

Ætérne rerum Cónditer,
Noctem, diemque qui
regis
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diei jam sonat,
Jubárque solis évocat.
Hoc excitátus lúcifer,
Solvit polum calígine:
Hoc omnis Errónum cohors
Viam nocéndi déserit.
Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.
Surgámus ergo strénue.

Gal-

Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.
Gallo canénte spes redit,
Ægris salus refúnditur:
Mucro latronis cónditur,
Lapsis fides revértitur.
Jesu labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.
Tu lux refúlge sensibus,
Mentísque somnum díscute,
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

Per Annum, ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.
℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se virtúte.

Canticum Zachariæ, Luc. 1. g

BEnedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David puéri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * & memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrú, * datúrum se nobis.

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte & justítia coram ipso, * ómnibus diebus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

Illuminare his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Antiphona & Oratio propria, & post eam si occurrat eo die aliquod Festum Simplex, fit de eo commem. Postremo (si id tempus requirit) fiunt Commemorationes de Sancta Maria, de Apostolis, & de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum Commem. secundum illius dignitatem, & ultimo loco de Pace, ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur Antiph. Salve Regina, *ut habetur infra post Completorium.*

DOMINICA
AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium. 16. *Hymnus.*

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,

Ut

n diurnis áctibus
servet a nocéntibus.
m refrænans témperet,
itis horror ínsonet:
n. fovéndo cóntegat,
anitátes háuriat.
ra cordis íntima,
tat & vecórdia;
is terat supérbiam
s cibíque párcitas.
. dies abscésserit,
émque sors redúxerit,
li per abstinéntiam
anámus glóriam.
atri sit glória,
que soli Fílio,
Spíritu Paráclito,
& per omne sæculum.
men.
ominicis per Annum,
ma. Allelúja.
Psalmus 53.
s in nómine tuo sal-
um me fac: * & in
tua júdica me.
exáudi oratiónem me-
áuribus pércipe verba
ei.
iam aliéni insurrexé-
lvérsum me, & fortes
unt ánimam meam: *
a proposuérunt Deum
onspéctum suum.
enim Deus ádjuvat
* Dóminus suscéptor
mæ meæ.
e mala inimícis meis: *
veritáte tua dispérde
. .
tárie sacrificábo tibi, *
itébor nómini tuo Dó-
quóniam bonum est.
iam ex omni tribula-
ripuísti me: * & su-
per inimícos meos despéxit
óculus meus.

Sequens Psalm. Confitémini
Dómino. *dicitur tantum in Dominicis, quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio.*

Psalmus 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc, qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis: * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Im-

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus: * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis, * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o Dómine bene prosperáre: * benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illúxit nobis.

Constitúite diem sollemnem in condénsis: * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo, quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te; * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine; doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In

stimoniórum tuó-
ctus sum, * sicut
divítiis.
ls tuis exercébor: *
ábo vias tuas.
tiónibus tuis me-
non oblivíscar ser-
:.
e servo tuo, vi-
me, * & custó-
ónes tuos.
ulos meos, * & con-
rabília de lege tua.
o sum in terra: *
idas a me mandá-

it anima mea de-
tificatiónes tuas *
mpore.
supérbos: * ma-
i declínant a man-

me oppróbrium &
n: * quia testimó-
quisivi.
dérunt príncipes,
a me loquebántur: *
m tuus exercebátur
tiónibus tuis.
estimónia tua medi-
est: * & consílium
ificatiónes tuæ.
paviménto ánima
ifica me secúndum
um.
s enuntiávi, & e-
e; * doce me ju-
s tuas.
ificatiónum tuárum
:: * & exercébor
bus tuis.
it anima mea præ
onfírma me in ver-

Viam iniquitátis ámove a me: * & de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuorū cucúrri, * cum dilatásti cor meū.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio.

Symbolum S. Athanasii.

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat Cathólicam Fidem.

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit: * absque dubio in ætérnum períbit.

Fides autem Cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, alia Fílii, * alia Spíritus Sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritus Sancti una est Divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætér-

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi; * sed unus increátus & unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius: * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii: * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri Christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dicere, Cathólica Religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre, & Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per omnia, sicut jam supra dictum est, * & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo Fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sǽcula génitus, * & homo est ex substántia matris in sǽculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo, * ex ánima rationáli & humana carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit & homo: * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne Divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo; * ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad ínferos, * tér-

ie refurréxit a mórtuis.
idit ad cælos, fedet ad
im Dei Patris omni-
is : * inde ventúrus eft
e vivos, & mórtuos.
ijus advéntum omnes
is resúrgere habent
orpóribus fuis : * &
ri funt de factis pró-
itiónem.
i bona egérunt, ibunt
m ætérnam: * qui ve-
i, in ignem ætérnum.
eft Fides Cathólica : *
nifi quifque fidéliter,
rque credíderit, fal-
e non póterit.
i Patri, &c.
ma. Allelúja, alle-
lleL.
dum. 1. *Tim*. 1. *d*
;i fæculórum immor-
ili & invifibili, foli
honor & glória, in
fæculórum. Amen.
o grátias.
Chrifte Fili Dei vivi,
rére nobis. *& repeti-*
Chrifte Fili Dei vivi,
ére nobis. ℣. Qui fe-
déxteram Patris. Mi-
nobis. Glória Patri,
o, & Spirítui Sancto.
e Fili Dei vivi, mife-
obis. ℣. Exúrge Chri-
ljuva nos. ℟. Et líbe-
propter nomen tuum.
ntes Preces non dicun-
Duplicibus, nec infra
s, fed tunc dicit ℟. *bre-*
icitur Dóminus vobí-
. *& Oratio*. Dómine
omnípotens, qui. *ut*
26.
Autumnalis.

KYrie eléifon. Chrifte eléifon. Kyrie eléifon. Pater nofter. *fecr. ufque ad* ℣. Et ne nos inducas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum. *fecreto ufque ad* ℣. Carnis refurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam, Amen. ℣. Et ego ad te Dñe clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et fpíritum rectum innova in vifcéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et Spíritum fanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam falutáris tui. ℟. Et fpíritu principáli confirma me. ℣. Adjutórium noftrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum & terram.

Deinde hebdomadarius facit Confeffionem.

COnfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ femper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptíftæ, Sanctis Apóftolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, & vobis fratres; quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere, mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam femper Vírginem, beátum Michaélem

Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, Sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, & vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, & dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: & ubi dicitur vobis fratres *&* vos fratres, *dicatur* tibi pater *&* te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, & dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dómine die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri Dñe. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit: ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári & salvári, qui vivit & regnat in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur, Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. *secr.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos Dómine, & in ópera tua, & dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige

r nos, & opus ma-
ostrárum dírige.
ia Patri. ℞. Sicut erat.
émus. *Orátio.*
gere & sanctificáre,
gere & gubernáre,
, Dómine Deus Rex
terræ, hódie corda
ora nostra, sensus,
s & actus nostros
tua, & in opéribus
órum tuórum: ut hic
ernum, te auxiliánte,
: liberi esse mereá-
alvátor mundi: Qui
& regnas in sæcula
um. ℞. Amen.
domne benedícere.
es & actus nostros in
e dispónat Dóminus
tens. ℞. Amen.
Absolutionem Capituli
minicis & Feriis per
, ab Octava Penteco-
m ad Adventum ex-

brevis. 2. *Thess.* 3. *b*
minus autem dírigat
orda, & córpora nostra
itáte Dei, & patién-
risti. Tu autem Dó-
iserére nobis.
grátias.
ectionem brevem dici-
Adjutórium nostrum
ine Dómini.
fecit cælum & terram.
edícite. ℞. Deus.
óminus nos benedí-
: ab omni malo de-
, & ad vitam perdúcat
, & Fidélium ánimæ
ericórdiam Dei requié-
pace. ℞. Amen.

IN FERIALI OFFICIO
AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium. *ut sup.* 16. *Hymnus.*

JAm lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absistat & vecórdia;
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum. Amen.

Per Annum, Antiphona. Beáti, qui ámbulant.

Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis, *

& in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi: * & confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Psalmum, Deus in nómine tuo, loco Psalmi, Confitémini, dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis: Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 23.

Dómini est terra & plenitúdo ejus: * orbis terrárum & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino; * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum: * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me: * quia tu es Deus salvátor meus; & te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine: * & misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ: * & ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dñe.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício; * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas: * requi-

s testaméntum ejus
nia ejus . .
nómen tuum , Dó-
opitiáberis peccáto
ultum est enim .
homo , qui timet
? * legem státuit
quam elégit .
ius in bonis demó-
& semen ejus hæ-
erram .
ntum est Dóminus
eum : * & testa-
psius ut manifesté-

ei semper ad Dómi-
uóniam ipse evél-
ueo pedes meos .
in me , & miserére
nia únicus & pau-
go .
ónes cordis mei
tæ sunt : * de ne-
s meis érue me .
militátem meam &
neum : * & dimít-
a delícta mea .
nimícos meos, quo-
iplicáti sunt : * &
uo odérunt me .
ánimam meam , &
* non erubéscam
perávi in te .
es & recti adhæsé-
: * quia sustínui te .
eus Israel * ex óm-
ulatiónibus suis .

. QUARTA .

salmus 25.

e , Dómine , quo-
go in innocéntia
ssus sum : * & in
s non infirmábor .
Dómine & tenta

me : * ure renes meos & cor meum .

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * & complácui in veritáte tua .

Non sedi cum concílio vanitátis : * & cum iníqua geréntibus non introíbo .

Odivi Ecclésiam malignántium ; * & cum ímpiis non sedébo .

Lavábo inter innocéntes manus meas : * & circúmdabo altáre tuum , Dómine .

Ut áudiam vocem laudis : * & enárrem univérsa mirabília tua .

Dómine diléxi decórem domus tuæ : * & locum habitatiónis glóriæ tuæ .

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam : * & cum viris sánguinum vitam meam .

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus .

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me , & miserére mei .

Pes meus stetit in diécto : * in ecclésiis benedícam te Dómine .

FERIA QUINTA .

Psalmus 22.

DOminus regit me , & nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit .

Super aquam refectiónis educávit me ; * ánimam meam convértit .

Dedúxit me super sémitas justítiæ ; * propter nomen suum .

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis , non timé-

timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus; * ipsa me consoláta sunt.

Paráſti in conspéctu meo mensam: * advérsus eos, qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum; * & calix meus inébrians quam præclárus est!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dñi * in longitúdinem diérũ.

FERIA SEXTA.

Pſalmus 21.

DEus Deus msus, réſpice in me: * quare me dereliquíſti? * longe a ſalúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, & non exáudies, * & nocte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſancto hábitas: * Laus Iſrael.

In te ſperavérunt patres noſtri: * ſperavérunt, & liberáſti eos.

Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt: * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo: * oppróbrium hóminum & abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me deriſérunt me: * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * ſalvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxíſti me de ventre: * ſpes mea ab ubéribus matris meæ: in te projéctus ſum eo útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne diſceſſeris a me.

Quóniam tribulátio próxima eſt: * quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens, & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum, * & diſpérſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tamquam cera liquéſcens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit fáucibus meis, * & in púlverem mortis deduxíſti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concilium malignántium obſédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi vero conſideravérunt & inſpexérunt me: * diviſérunt ſibi veſtiménta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſorté.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue a framea Deus ánimam meam: * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * & a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Nar-

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit neque despéxit deprecatiónem páuperis.

Nec avértit fáciem suam a me: * & cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabúntur, & laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

Reminiscéntur, & converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * & ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * & annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica, 28.

Deinde dicitur. *Psal.* 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem: * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ: * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar: * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo, quod dídici judícia justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum: * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor; * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

RΕtríbue servo tuo, vivífica me: * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra; * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium & contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & advérsū me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est: * & consilium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio; * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * & de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi; * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri: * cum dilatásti cor meum.

Per annum, Antiphona. Beáti qui ámbulant in lege tua Dómine.

Capitulum. *Zach. 8.*

PAcem & veritátem diligite, ait Dóminus omnipotens. ℟. Deo grátias.

℟. *br.* Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *& repetitur.* Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum. *secreto.* ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne au-

auferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur, Adjutórium nostrum. & Confíteor Deo omnipoténti, &c. *ut infra.*

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales, inferius positæ post Laudes feriæ iv. tunc ad Primam prædictæ Preces, & sequentes dicuntur flexis génibus.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. ℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. ℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. ℣. Exáudi nos Deus salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, ℟. in mari longe. ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur, ut áquilæ, juvéntus tua. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi. ℟. Qui fecit cælum & terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, Sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, & vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, Sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, & vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus; & dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, & ubi dicitur vobis fratres *&* vos fratres, *dicatur* tibi pater *&* te pater.

Facta Confessione a Choro Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, & dimís-

missis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dómine die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meã. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣ Dñs vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: ℣. Dñs vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium: Et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Oremus

SAncta María & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári & salvári, qui vivit & regnat in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur. Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secr.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua, & dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. Sicut erat.

Orémus. *Oratio.*

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre Dómine Deus Rex cæli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hic & in ætérnum, te auxiliánte, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi. Qui vivis & regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Ju-

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Dies & actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnipotens.

℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis & Feriis per Annum.

Lectio brevis. 2. Thess. 3. b

DOminus autem dirigat corda, & córpora nostra in charitáte Dei, & patiéntia Christi. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

Post Lectionem brev. dicitur

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum & terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus.

℣. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam, & Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

IN FESTIS PER ANNUM.

Post Psalmum, Deus in nomine tuo. *dicitur tantum Psalm.* Beáti immaculáti, & Retribue. 24.

Deinde Antiphona competens, & reliqua ut supra in Dominica. 27. sed in Duplicibus, & infra Octavas non dicuntur Preces: dicto. Benedicámus Dómino, *dicitur Prima de beata Maria, si dicenda est: postea Legitur Martyrologium in Choro: Deinde dicitur* ℣. Pretiosa. *cum reliquis ut supra. 26.*

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave María.

Deus in adjutórium. 16.

Hymnus.

NUnc Sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dominicis per Annum Antiphona. Allelúja.

In feriali Officio, per Annum, Antiph. Deduc me.

Psalmus.

LEgem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum: * & exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam: * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * & non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum: * in timóre tuo.

Ámputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum; * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandata tua; * in æquitáte tua vjvífica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibns tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum & in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis: * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi; * & exercébar in justificatiónibus tuis.

MEmor esto verbi tui servo tuo; * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi inique agébant usquequáque: * a lege autem tuam non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo Dómine: * & consolátus sum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine; * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * & convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * & legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi: * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

BOnitátem fecísti cum servo tuo, Dómine: * secúndum verbum tuum.

Bonitátem & disciplínam & sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer, ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * & in bonitáte

táte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi, quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: * super míllia auri & argénti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, & discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me & lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua: * & in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me: * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandatis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis: * ut non confúndar.

Añ. Allelúja, allel. allel.

Sequens Capitulum & alia in aliis horis, dicuntur in Dominicis, a tertia post Pentecosten, usque ad Adventum, Responsoria brevia similiter & quæ sequuntur in feriali Officio.

Capitulum. 1. *Jo.* 4. *c*

DEus cháritas est: & qui manet in charitáte, in Deo manet, & Deus in eo.

℞. *br.* Inclína cor meum Deus * In testimónia tua. Inclína.

℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me. In testimónia tua.

Glória Patri. Inclína.

℣. Ego dixi, Dómine miserére mei.

℞. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

In feriali Officio per Annum, Antiphona. Deduc me Dómine in sémitam mandatórum tuórum.

Capitulum. *Jer.* 17. *b*

SAna me, Dómine, & sanábor: salvum me fac, & salvus ero: quóniam laus mea tu es.

℞. *br.* Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana.

℣. Ego dixi, Dómine, misere mei. Quia peccávi.

Glória Patri. Sana ánimam.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me.

℞. Neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, ad Tertiam, Sextam, & Nonam, flexis genibus dicitur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eleison. Pater noster. *secreto.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed

℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. ℣. Exurge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio Conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 16.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices:
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem.

Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum: Amen.

In Domínicis per Annum, Antiphona. Allelúja.
In feriali Officio per Annum, Antiph. Adjuva me.

Psalmus.

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * & in verbum tuum supersperávi.
Defecérunt óculi mei in elóquium tuum: * dicéntes: Quándo consolàberis me?
Quia factus sum, sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?
Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.
Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.
Paullo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.
Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * & custódiam testimónia oris tui.
In ætérnum, Dómine: * verbum tuum pérmanet in cælo.
In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundásti terram, & pérmanet.
Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.
Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.
In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.
Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudentem

tem

tem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsivi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legé posuísti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intelléxi: * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi & státui: * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine: * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper, * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum: * propter retributiónem.

Iníquos ódio hábui: * & legem tuam diléxi.

Adjútor & suscéptor meus es tu: * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me maligni: * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, & vivam: * & non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero: * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium, & justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua: * super aurum & topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. *Galat. 6.*

ALter altérius ónera portáte, & sic adimplébitis legem Christi.

℟. *br.* In ætérnum, Dómine, * Pérmanet Verbum tuum. In.
℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet.
Glória Patri. In ætérnum.
℣. Dóminus regit me, & nihil mihi deérit. ℟. In loco pascuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum, Antiph. Adjúva me, & salvus ero, Dómine.

Capit. Alter altérius.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni.
Glória Patri. Benedícam.
℣. Dóminus regit me, & nihil mihi deérit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur, Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto.*
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium.

Hymnus.

RErum Deus tenax vigor
Immótus in te pérmanens
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans.
Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum Antiphona. Allelúja.

In feriali Officio per Annum, Antiph. Aspice in me

Psalmus.

MIrabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.
Declarátio sermónum tuórum illúminat: * & intelléctum dat párvulis.
Os meum apérui & attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.
Aspice in me & miserére mei * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.
Gressus meos dírige secúndũ elóquium tuum: * & non dominétur mei omnis injustítia.
Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.
Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * & doce me justificatiónes tuas.
Exitus aquárum deduxérunt ócu-

óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es Dómine: * & rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignitum elóquium tuum veheménter: * & servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.

CLamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte & clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine: * & secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine: * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi, qui persequúntur me & tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum omnia judícia justítiæ tuæ.

PRíncipes persecúti sunt me gratis: * & a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui & abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi: * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum

Dñe,

Dñe: * & mandáta tua diléxi,

Custodívit ánima mea testimónia tua: * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, & testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum: * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine: * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te: * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblitus.

Añ. Allelúja, allel. allel.

Capitulum. 2. *Cor.* 6. c

EMpti enim estis prétio magno. Glorificáte, & portáte Deum in córpore vestro.

℟. *br.* Clamávi in toto corde meo: * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum, *Añ.* Aspice in me;

Capitul. Empti enim estis.

℟. *br.* Rédime me Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére. Glória Patri. Rédime me.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Quando ad Matutinum dicta sunt Preces, flexis génibus dicitur, Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eleis.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. ℣. Exúrge Christe ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dñs vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Oremus.

Oratio conveniens.

Vespera in Dominica, & in Feriis, habentur infra post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Dómine lábia mea apéries. *ut supra.* 2.

Invitator. Veníte, * Exultemus Dómino.

Psalm. Jubilémus Deo salutári nostro. *ut supra.* 2.

Hym-

Hymnus.

Somno refectis ártubus,
Spreto cubíli súrgimus,
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.
Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium,
Tu, Sancte, sis exórdium.
Cedant ténebræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.
Precámur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Hic hymnus dicitur per Ferias dicuntur in Feriali Officio ab Octavis Pentecostes usque ad Adventum. Hymni vero tam ad Matutinum, quam ad Laudes & Vesperas, & Antiphona Nocturnorum, ut infra.

Antiph. Dóminus defénsor.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea & salus mea: * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ: * a quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocéntes: * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei: * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra: * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium: * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram: * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini: * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Cre-

Credo vídere bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Psalmus 27.

AD te, Dómine, clámabo Deus meus ne síleas a me: * ne quando táceas a me: & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo: * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum opera eórum: * & secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tribue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera manuum ejus: * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus & protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ: * & rege eos, & extólle illos usque in ætérnum. *Aña.* Dóminus defénsor vitæ meæ. *Aña.* Adoráte.

Psalmus 28.

AFférte Dómino filii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Domini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * & confrínget Dóminus cedros Libani.

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * & diléctus quemadmodum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * Vox Dómini concutiéntis desértum: * & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos: * & revelábit condénsa: & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * & sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet populo suo in pace.

Psalmus 29.

EXaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me: * nec

nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te: & sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino Sancti ejus: * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperū demorábitur fletus: * & ad matutínum lætitia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dñe in voluntáte tua * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me: * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo: * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis: * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & misértus est mei: * Dóminus factus est adjutor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Antiph. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Antiph. In tua justítia.

Psalmus 30.

In te, Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem & in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniā tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes: * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exultábo & lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam: * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea & venter meus.

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, & vicínis meis valde: * & timor notis meis.

Qui

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me: * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine: * dixi; Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum: * & a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant impii, & deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa;

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem: * in supérbia, & in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine: * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in te: * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Prótege eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ: * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes Sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum: * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum: * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * & injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus: * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum: * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me à circumdántibus me.

...lum: tibi dabo, & ... in via hac, qua ...s: * firmábo super te ...eos.
...fieri sicut equus, & ... quibus non est in-...
...& fræno maxil-...n. constringe: * qui ...óximant ad te.
...flagélla peccatóris: * ...n autem in Dómino ...dia circúmdabit.
...i in Dómino, & ...justi: * & gloriámi-...s recti corde.
.... In tua justítia lí-... Dómine.
.... Rectos decet.

Psalmus 32.

...ite justi in Dómino: * ...os decet collaudátio.
...mini Dómino in ci-... in psaltério decem ...m psállite illi.
... ei cánticum no-... bene psállite ei in ...óne.
...ctum est verbum Dó-... & omnia opera ejus ...
... misericórdiam, & ...: & misericórdia Dó-...na est terra.
... Dómini cæli firmáti ... & spíritu oris ejus ...irtus eórum.
...gans sicut in utre ...aris: * ponens in ... abyssos.
... Dóminum omnis ter-...b eo autem commo-... omnes inhabitántes ...

Quóniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dñi super metuéntes eum, * & in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor, & protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quemadmodum sperávimus in te.

Psal-

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in orę meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, & exeltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dñm omnes Sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitã:* díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eum.

Oculi Dómini super justo: & aures ejus in preces eóru

Vultus autem Dómini su faciéntes mala: * ut pe de terra memóriam eórui

Clamavérunt justi, & I minus exaudívit eos: * & ómnibus tribulatiónibus rum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, tribuláto sunt corde: * húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes ju rum: * & de ómnibus liberábit eos Dóminus.

Custódivit Dóminus óm ossa eórum: * unum ex non conterétur.

Mors peccatórum péssima & qui odérunt justum, línquent.

Rédimet Dóminus áni servórum suórum: * & delínquent omnes, qui rant in eo.

Aña. Rectos decet collau tio. *Aña.* Expúgna.

Psalmus 34.

JUdica Dómine nocér me: * expúgna impugn tes me.

Apprehénde arma, & tum: * & exúrge in adju rium mihi.

Effúnde frámeam, & c clúde advérsus eos, qui sequúntur me: * dic áni meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur, & revere tur * quæréntes ánimã mea

Avertántur retrórsũ & c fundántur * cogitántes n mala.

Fiant tamquam pulvis a

fá

fáciem venti: * & Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illorum ténebræ & lúbricum: * & Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat, & cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum, * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino: * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénum & páuperem a diripiéntibus eum.

Surgentes testes iníqui: * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi moléſti essent: * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * & orátio mea in *sinu meo* convertétur.

Quasi próximum & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens & contristátus sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, & convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Ecclésia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt; Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas: * Dómine ne discédas a me.

Exúrge & inténde judício meo: * Deus meus & Dóminus meus in caussam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus: * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis; Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant & revereántur simul: * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne & reveréntia: * qui magna loquúntur super me.

Exúltent & lætén tur qui volunt justítiam meam, * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam : * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

DIxit injústus, ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus : * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine in cælo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut mõtes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines & juménta salvábis Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Filii autem hóminum * in tégmine alárum tuárũ sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiã tuam sciéntibus te : * & justítiã tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Añ. Expúgna impugnántes me. *Añ.* Revéla.

Psalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus : * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent : * & quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem : * & inhábita terram & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dño : * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam & spera in eo : * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tamquam merídiem : * súbditus esto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua : * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, & derelínque furórem ; * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillum, & non erit peccátor : * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram ; * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justũ : * & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam prospicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum.

ut dejíciant páuperem & inopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum, * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, & in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint & exaltáti: * deficiéntes quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet: * justus autem miserétur & tríbuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei dispeíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * & viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui: * & non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quæréns panem.

Tota die miserétur, & cómmodat: * & semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, & fac bonum: * & inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur: * & semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram: * & inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam: * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum: * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum cum judicábitur illi.

Expécta Dóminum, & custódi viam ejus: & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cum períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum; * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem dispeíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino: * & protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos: * & eruet eos a peccatóribus, & sal-

vábit eos, qui speravérunt in eo.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua córripias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a facie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * & sicut onus grave graváta sunt super me.

Putruérunt, & corrúptæ sunt cicatríces meæ: * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * & non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum & humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * & gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * & lumen oculórum meorum, & ipsum non est mecum.

Amici mei & proximi mei * advérsum me appropinquavérunt, & stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me: * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutóriũ meum: * Dómine Deus salútis meæ.

Antiphona. Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum, ℣. Dómine, in cælo misericórdia tua.
℟. Et véritas tua usque ad nubes.

Pro uno Martyre, ℣. Glória & honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum
pera mánuum tuárum.
tribus Martyribus, ℣.
ii in Dómino, & exul-
i. ℟. Et gloriámini
ecti corde.
nfessore Pontifice, &
ipse, ℣. Amávit eum
s, & ornávit eum.
m glóriæ índuit eum.
s Sancta, ℣. Spécie
ulchritúdine tua.
nde, prósperé procé-
gna.

L A U D E S,

in adjutórium meum
ut suprà. 16.
Miserére.

Psalmus 50.

serére mei Deus: * se-
úndum magnam mi-
iam tuam.
úndum multitúdinem
iónum tuárum: * dele
tem meam.
us lava me ab iniqui-
a: * & a peccáto meo
ne.
m iniquitátem meam
nósco: * & peccátum
contra me est semper.
oli peccávi, & malum
e feci: * ut justificé-
sermónibus tuis, &
cum judicáris.
enim in iniquitátibus
us sum: * & in pec-
ncépit me mater mea.
nim veritátem dilexí-
erta & occúlta sapién-
manifestásti mihi.
es me hyssópo, &
or: * lavábis me, &
vem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium
& lætítiam: * & exultábunt
ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a pec-
cátis meis: * & omnes ini-
quitátes meas dele.
Cor mundum crea in me
Deus: * & spíritum rectum
ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: *
& Spíritum sanctum tuum ne
áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutá-
ris tui: * & spíritu princi-
páli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: *
& ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus
Deus, Deus salútis meæ: *
& exultábit lingua mea justí-
tiam tuam.
Dómine lábia mea apéries: *
& os meum annuntiábit lau-
dem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifí-
cium, dedíssem útique: * ho-
locáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus con-
tribulátus: * cor contrítum
& humiliátum, Deus, non
despícies.
Benígne fac Dómine in bo-
na voluntáte tua Sion: * ut
ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium
justítiæ, oblatiónes, & holo-
cáusta: * tunc impónent su-
per altáre tuum vítulos.
Antiph. Miserére mei Deus.
Antiph. Intéllige.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pérci-
pe Dómine: * intélli-
ge clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meę:* Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus:* ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam:* adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiph. Intéllige clamórem meum Dómine.

Antiph. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Psalmus idem supra. 16.

Antiph. Convérsus est.

Canticum Isaiæ Prophetæ, Cap. 12.

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus: * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus: * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris: * & dicétis in illa die: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * meméntote quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta & láuda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

Antiph. Convérsus est furor tuus Dómine, & consolátus es me.

Antiph. Laudáte Dóminum de cælis. *Psal. idem.* 18.

Capitulum sequens dicitur in Feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Ca-

Capitulum. *Rom. 13. d*

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus. *Hymnus.*

SPléndor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis & fons lúminis:
Diem dies illúminans.
Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocámus & Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam relégetur lúbricam.
Confírmet actus strénuos:
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos:
Agénda recte dírigat.
Mentem gubérnet, & regat
Sit pura nobis cástitas;
Fides caióre férveat:
Fraudis venéna nésciat.
Christúsque nobis sit cibus:
Potúsque noster sit Fides;
Læti bibamus sóbriam
Profusiónem Spíritus.
Lætus dies hic tránseat,
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídies.
Crepúsculum mens nésciat.
Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, Repléti sumus mane misericórdia tua.
℟. Exultávimus & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiph. Benedíctus Dóminus Deus Israel.

In Feriis Quatuor Temporum, & Vigiliarum, quæ jejunantur post Antiph. ad Benedictus, & in Vesperis ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus: aliis temporibus non dicuntur.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *totum dicitur clara voce, etiam in Vesperis,* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere Dómine úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et Sancti tui exúltent. ℣. Dómine salvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ. ℟. Et rege eos, & extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam

dona eis Dómine, & lux perpétua luceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus; sperántes in te.
℣. Pro afflíctis & captívis.
℣. Líbera eos Deus Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis.
℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus. De profúndis, *qui infra habetur in Vesperis Feriæ quartæ, & in fine.* Glória Patri. *in Vesperis ejus loco dicitur Psalmus.* Miserére. *Finito Psalmo dicitur* ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.
℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria.

Et quando in feriali Officio fiunt Commemorationes communes de Sancta Maria, de Apostoli, & de Pace, ante eas tam in Laudibus quam in Vesperis fit sequens Commemoratio de Cruce.

Antiph. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.
℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo. Dómine.

Orémus. *Oratio.*

PErpétua nos, quǽsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ commemoratio de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio.

FERIA TERTIA AD MATUTINUM.

Invitator. Jubilémus Deo, * salutári nostro.
Psal. Veníte, exultémus.

Hymnus.

COnsors Patérni lúminis,
Lux ipse lucis & dies,
Noctem canéndo rúmpimus,
Assíste postulántibus.
Aufér tenébras méntium;
Fuga catérvas dæmonum:
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.
Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credentibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

Antiph. Ut non delínquam.

Psalmus 38.

DIxi: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.
Pósui ori meo custódiam: * cum

cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui a bonis: * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * & in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * & substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas: * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed & frustra conturbátur.

Thesaurízat: * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, & non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus: * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam: * & ámplius non ero. *Psalmus 39.*

Expéctans expectávi Dóminum: * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & edúxit me de lacu misériæ & de luto fæcis.

Et statuit super petram pedes meos: * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt: * & sperábunt in Dño.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * & non respéxit in vanitátes, & insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * cogitatiónibus tuis non & est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi; Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna : * ecce lábia mea non prohibébo, Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam & veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniā circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam : * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum & revereántur : * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam : * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent & læténtur super te omnes quæréntes te : * & dicant semper : Magnificetur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & páuper * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus & protécto meus es tu : * Deus mei ne tardáveris.

Antiph. Ut non delínqua in lingua mea. *Aña.* Sana.

Psalmus 40.

BEátus qui intélligit sup egénum & páuperem ; in die mala liberábit eu Dóminus.

Dóminus consérvet eum & vivíficet eum, & beátu fáciat eum in terra : * & no tradat eum in ánimam ini micórum ejus.

Dóminus opem ferat illi su per lectum dolóris ejus : univérsum stratum ejus ver sásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miseréri mei : * sana ánimam meam quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt ma mihi : * Quando moriétur & períbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret vana loquebátur : * cor eju congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras : * & lo quebatur in idipsum.

Advérsum me susurrában omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constitué runt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adji ciet ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ in quo sperávi ; * qui edéba panes meos, magnificávit su per me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, & resúscita me : * & retríbuam eis.

In

...c cognóvi, quóniam vo-
...ne : * quóniam non gau-
...inimícus meus super me.
...utem propter innocén-
...uscepísti : * & confirmá-
... in conspéctu tuo in
...m.
...dictus Dóminus Deus
... a sæculo & usque in
...m : * fiat, fiat.

Psalmus 41.

...emádmodum desíderat
... cervus ad fontes aquá-
...um : * ita desíderat áni-
...ea ad te Deus.
...it ánima mea ad Deum
... vivum : * quando vé-
... & apparébo ante fá-
...Dei ?
...unt mihi lácrymæ meæ
... die ac nocte : * dum
...r mihi quotídie : Ubi
...us tuus ?
... recordátus sum, & ef-
...in me ánimam meam : *
...m transíbo in locum
...áculi admirábilis, us-
...t domum Dei.
...oce exultatiónis & con-
...is : * sonus epulantis.
...re tristis es ánima mea : *
...are contúrbas me.
... in Deo, quóniam ad-
...onfitébor illi : * salutá-
...us mei, & Deus meus.
...eípsum ánima mea con-
...a est : * proptérea me-
...ro tui de terra Jordá-
... Hermóniim a monte
...o.
...us abyssum ínvocat * in
... cataractárum tuárum.
...ia excélsa tua & fluctus
... super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es,

Quare oblítus es mei ? * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus ?

Dum confringúntur ossa mea : * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es ánima mea ? & quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Ant. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Eructávit.

Psalmus 43.

DEus áuribus nostris audívimus : * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum : & in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, & plantásti eos : * & afflixísti pópulos, & expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram : * & bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus & Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilá-

ventilábimus cornu: * & in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * & gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * & odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * & in nómine tuo confitébimur in sǽculum.

Nunc autem repulísti, & confudísti nos: * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * & in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eorum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris: * subsannatiónem & derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus: * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est: * & confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis & obloquéntis: * a fácie inimíci & persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * & iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * & declinásti sémitas nostras a via tua.

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis: * & opéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri: * & si expándimus manus nostras ad Deum aliénum.

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdórmis Dómine? * exúrge, & ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis? * oblivísceris inópiæ nostræ, & tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exúrge Dómine, ádjuva nos: * & rédime nos propter nomen tuum. *Psalmus 44.*

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Specie tua, & pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, & regna,

Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: *

& de

-lis dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sǽculum sǽculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a déxtris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quoniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in sǽculum sǽculi.

Antiph. Eructávit cor meum verbum bonum.

Antiphona. Adjútor.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma: * & scuta combúret igni.

Vacáte & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dó-

Dóminus virtútum nobíscum:* suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

OMnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * & Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite:* psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña. Adjútor in tribulatiónibus. *Aña.* Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion: * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur: * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam: * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ: * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

AUdíte hæc omnes gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ & fílii hóminum: * simul in unum dives & páuper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua: * & in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens & stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas: * & sepulcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * & póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno: * & auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi: * cum accéperit me.

Ne timúeris cum dives factus fúerit homo: * & cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * & usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Añ. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis. *Añ.* Deus deórum. *Psalmus 49.*

Deus deórum Dóminus locútus est, * & vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum; * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus manifésté veniet: * Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * & in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum: * & terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi Sanctos ejus: * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cæli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, & loquar, Israel, & testificábor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te; * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quó-

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum: * juménta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * & pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * & redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras justítias meas, & assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam; * & projecísti sermónes meos retrórsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo: * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, & advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, & tácui.

Existimásti inique, quod ero tui símilis: * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me: * & illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

QUid gloriáris in malítia: * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua * sicut novacula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis, quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis: * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem; * evéllet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum vidébunt, & dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum.

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum: * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, & in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum quia fecísti: * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu Sanctórum tuórum.

Añ. Deus deórum Dóminus locútus est.

Per Annum, Añ. Immola Deo sacrificium laudis. ℟. Et redde Altíssimo vota tua.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro

Pro pluribus Martyribus, ℣. Exsultent justi in conspectu Dei. ℟. Et delectentur in laetitia.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Elegit eum Dóminus sacerdotem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hostiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Aña. Dele Dómine iniquitátem meam.

Psalm. Miserére. *ut sup.* 53.

Aña. Salutáre.

Psalmus 42.

Júdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti, & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Aña. Salutáre vultus mei, & Deus meus.

Aña. Ad te de luce vígilo Deus. *Psalmus.* Deus Deus meus. *ut supra.* 16.

Aña. Cunctis diébus.

Canticum Ezechiæ, Isaiæ 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsivi resíduum annórum meórum: * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra: * & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est & convolúta est a me: * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte vita mea, dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane: * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei: * suspiciéntes in excélsum.

Dómine vim pátior, respónde pro me: * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, & vivificábis me: *

[redacted]

me : * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie ; * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac : * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Aña. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac Dómine.

Aña. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cælis.

Psalm. Laudáte Dóminum de cælis. 18.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit ; abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

ALes diei núntius
Lucem propínquam præcinit,
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.
Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte : jam sum próximus.
Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii:
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat
Tu Christe somnum díscute
Tu rumpe noctis víncula,
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.
Deo Patri sit glória.
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona

Eréxit nobis Dóminus cornu salútis, in domo David púeri sui.

Preces quando dicuntur habentur supra in secunda Feria. 55.

FERIA QUARTA
AD MATUTINUM.

Invitator. In manu tua Dómine, * Omnes fines terræ

Psal. Veníte, exultémus. 2

Hymnus.

RErum Creátor óptime,
Rectórque noster áspice
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.
Te, sancte Christe, póscimus
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus
Mentes, manúsque tóllimus
Prophéta sicut nóctibus,
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Vides malum, quod fécimus
Occúlta nostra pándimus,
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.
Præsta, Pater piíssime,

Pa-

Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

Ant. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, & abomínábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes, qui operántur iniquitátem: * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum, qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, & lætábitur Israel.

Psalmus 54.

Exáudi Deus oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi & exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * & conturbátus sum a voce inimíci, & a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * & in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me: * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ: * & volábo, & requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus & tempestáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * & labor in médio ejus & injustítia.

Et non defécit in platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi: * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis: * dux meus & notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super eos: * & descéndant in inférnum vivéntes.

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum: * in médio eórũ.

Ego

Ego autem ad Deum clamávi: * & Dóminus salvábit me.

Vespere & mane & merídie narrábo, & annuntiábo: * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos: * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus: divisi sunt ab ira vultus ejus: * & appropinquávit cor illius.

Molliti sunt sermónes ejus super óleum: * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, & ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero Deus dedúces eos * in púteum intéritus.

Viri sánguinũ & dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te Dómine.

Antiphona. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Antiphona. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diei timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro nihilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut & in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum.

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua: * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei, * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo; * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Mi-

[redacted]

...sit de cælo, & liberávit
: *, dedit in oppróbrium
...culcántes me.
...sit Deus misericórdiam
...m & veritátem suam; *
eripuit ánimam meam de
...dio catulórum leónum:
...mívi conturbátus.
...lii hóminum, dentes eó-
...a arma & sagíttæ: * &
...gua eórum gládius acútus.
...altáre super cælos Deus, *
in omnem terrā glória tua.
...queum paravérunt pédibus
...is: * & incurvavérunt áni-
...m meam.
...dérunt ante fáciem meam
...eam: * & incidérunt in
...n.
...arátum cor meum, Deus,
...rátum cor meum: * can-
...o, & psalmum dicam.
...xúrge glória mea, exúrge
...ltérium & cíthara: * exúr-
...m dilúculo.
...onfitébor tibi in pópulis
...mine: * & psalmum dicam
...i in géntibus.
...uóniam magnificáta est us-
...e ad cælos misericórdia
...: * & usque ad nubes vé-
...as tua.
...xaltáre super cælos Deus: *
...super omnem terram gló-
... tua.
...ia. Quóniam in te confídit
...ima mea. *Aña.* Justa judi-
...te. *Psalmus 57.*

...I vere útique justítiam lo-
...químini: * recta judicáte
...i hóminum.
...tenim in corde iniquitátes
...erámini: * in terra injustí-
...t manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, & obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * & venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum, in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * intendit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis Deus meus: * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * & de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, & diréxi.

Exúr-

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gladium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo: * & laudabúntur omnes recti corde.

Antiphona. Nonne Deo subjécta erit ánima mea?

Antiphona. Benedícite.

Psalmus 65.

JUbiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua Dómine! & in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * & psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum: * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: & * non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniã probásti nos Deus: * igne nos examinásti sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem, & aquam: * & eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad

Ad ipsum ore meo clamavi: * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo: * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus: * & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus: * qui non amóvit oratiónem meam & misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

EXúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus: * & fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic pereánt peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur & exúltent in conspéctu Dei: * & delectántur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine: * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui: * cum pertransíres in desérto.

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sinai: * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus hæreditáti tuæ: * & infirmáta est; tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus: * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * & speciéi domus divídere spolia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ: * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo; * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in Sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credéntes: * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget

get cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam: * convértam in profúndum maris.

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus: * ingréssus Dei mei, Regis mei, qui est in Sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus: * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In Ecclésiis benedícite Deo Dómino: * de fontibus Israel.

Ibi Béniamin adolescéntulus * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * Príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem: * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurorú in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli: * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel: * magnificéntia ejus & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in Sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Antiphona. Benedícite Gentes Deum nostrum.

Per Annum, ℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Pro uno Martyre, ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Pro pluribus Martyrib. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pro una Sancta, ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD LAUDES,

Antiph. Amplius lava me Dómine ab injustítia mea.

Psalm. Miserére. 50.

Antiphona. Te decet.

Psalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion: * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt

runt super nos: * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti & assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster: * spes ómnium finium terræ, & in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui conturbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, & timébunt, qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitásti terram, & inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illorum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Antiphona. Te decet hymnus, Deus, in Sion. *Aña.* Lábia mea laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Psalmus. Deus Deus meus, ad te de luce. 16.

Antiph. Dóminus judicábit.

Canticum Annæ. 1. *Reg.* 2.

Exultávit cor meum in Dómino: * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: * neque enim est álius extra te, & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia: * gloriántes.

Recédant vétera de ore vestro: quia Deus scientiárum Dóminus est: * & ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est: * & infirmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * & famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * & quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat & vivíficat: * dedúcit ad ínferos & redúcit.

Dóminus páuperem facit & dicat: * humíliat & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum: * & de stércore élevat páuperem.

Ut sédeat cum princípibus: * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ: * & pósuit super eos orbem.

Pedes Sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris

conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus: * & super ipsos in cælis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium Regi suo: * & sublimábit cornu Christi sui.

Antiphona. Dóminus judicábit fines terræ. *Antiph.* Cæli cælórum laudáte Deum.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis. 18.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus. *Hymnus.*

NOx, & tenébræ & núbila,
Confúsa mundi, & túrbida:
Lux intrat, albéscit polus,
Christus venit, discédite.
Calígo terræ scínditur,
Percússa solis spículo.
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.
Te Christe, solum nóvimus,
Te mente pura & símplici,
Flendo & canéndo quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.
Sunt multa fucis illita,
Quæ luce purgéntur tua,
Tu vera lux cæléstium
Vultu seréno illúmina.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.
℟. Exultávimus & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. De manu ómnium, qui odérunt nos, líbera nos Dómine.

Preces quando dicuntur, habentur supra in secunda feria. 55.

FERIA QUINTA
AD MATUTINUM.

Invitator. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

NOx atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium:
Nos confiténtes póscimus
Te, juste judex córdium,
Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas:
Donésque, Christe, grátiam
Ut arceántur crímina.
Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.
Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona. Dómine Deus.

Psalmus 68.

SAlvum me fac Deus: quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

In li-

us sum in limo profún-
& non est substántia.
in altitúdinem maris : *
mpéstas demérsit me.
rávi clamans , raucæ
sunt fáuces meæ: * de-
nt óculi mei, dum spe-
Deum meum.
iplicáti sunt super ca-
cápitis mei : * qui o-
: me gratis.
fortáti sunt, qui perse-
sunt me , inimíci mei
: : * quæ non rápui ,
xolvébam.
tu scis insipiéntiam
: * & delícta mea a te
unt abscóndita.
erubéscant in me, qui
ant te Dómine, * Dó-
virtútum.
confúndantur super me *
uærunt te, Deus Israel.
niam propter te sustí-
pprobrium : * opéruit
so fáciem meam.
aneus factus sum frátri-
neis : * & peregrínus
matris meæ.
niam zelus domus tuæ
lit me: * & oppróbria
brántium tibi, cecidé-
super me.
opérui in jejúnio áni-
meam : * & factum est
próbrium mihi.
ósui vestiméntum meum
m : * & factus sum
n parábolam.
ersum me loquebántur
edébant in porta : * &
psallébant, qui bibé-
vinum.
vero oratiónem meam

ad te, Dómine : * tempus
beneplácitì Deus.
In multitúdine misericórdiæ
tuæ exáudi me : * in veritá-
te salútis tuæ.
Eripe me de luto, ut non
infigar : * libera me ab iis ,
qui odérunt me, & de pro-
fundis aquárum.
Non me demérgat tempéstas
aquæ, neque absórbeat me
profúndum : * neque úrgeat
super me púteus os suum.
Exáudi me Dómine, quó-
niam benígna est misericór-
dia tua : * secúndum multi-
túdinem miseratiónum tuá-
rum réspice in me.
Et ne avértas fáciem tuam
a púero tuo : * quóniam tri-
bulor, velóciter exáudi me.
Inténde ánimæ meæ, & lí-
bera eam : * propter inimí-
cos meos éripe me.
Tu scis impropérium meum,
& confusiónem meam : * &
reveréntiam meam.
In conspéctu tuo sunt om-
nes , qui tríbulant me , *
impropérium expectávit cor
meum & misériam.
Et sustínui qui simul contri-
starétur, & non fuit : * & qui
consolaretur, & non invéni.
Et dedérunt in escam meam
fel : * & in siti mea potavé-
runt me acéto.
Fiat mensa eórum coram ip-
sis in láqueum : * & in retri-
butiónes & in scándalum.
Obscuréntur óculi eórum ne
vídeant : * & dorsum eórum
semper incúrva.
Effunde super eos iram tu-
am : *

Et dominábitur a mari usque ad mare: * & a flumine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthiopes: * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei.

Quia liberábit páuperem a poténte: * & páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi: * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dabitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Libánum fructus ejus: * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel: * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum, & replébitur majestáte ejus omnis terra: * fiat, fiat.

Antiphona. Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Antiphona. Liberásti virgam.

Psalmus 71.

Quam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos: * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * & firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt: * & cum homínibus non flagellabúntur.

Ideò ténuit eos supérbia: * opérti sunt iniquitáte & impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe [illegible] quitas eórum: * [illegible] in affé́ctum cordis.

Cogitavérunt, & locúti [illegible] nequítiam: * [illegible] excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os [illegible] & lingua eórum [illegible] terra.

Ideò convertétur pópulus meus hic: * & dies [illegible] inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo [illegible] Deus: * & si est [illegible] excélso?

Ecce ipsi peccatóres, [illegible] abundántes in sæculo * [illegible] tinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine [illegible] stificávi cor meum: * [illegible] inter innocéntes [illegible]

Et

gellátus tota die: *
» mea in matutínis.
n: Narrábo sic: *
iem filiórum tuó-
vávi.
im ut cognóscerem
or est ante me.
itrem in sanctuá-
* & intélligam in
eórum.
en propter dolos
: * dejecísti eos
réntur.
facti sunt in de-
, súbito defecé-
periérunt propter
i suam.
inium surgéntium,
in civitáte tua imá-
órum ad nihilum

ummátum est cor
renes mei commu-
* & ego ad nihilum
m, & nescivi.
um factus sum apud
go semper tecum.
manum déxteram
in voluntáte tua
e: * & cum gló-
sti me.
n mihi est in cæ-
te quid vólui su-
?
aro mea & cor
eus cordis mei, &
Deus in ætérnum.
: qui elóngant se a
t: * perdidísti om-
ornicántur abs te.
m adhærére Deo
* pónere in Dó-
spem meam.
tiem omnes præ-

dicatiónes tuas *. in portis filiæ Sion.

Psalmus 73.

UT quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ: * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in Sancto.

Et gloriáti sunt, qui odérunt te: * in médio sollemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * & non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra pollérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta: * & nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæ-

sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes & torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies & tua est nox : * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem & ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus impropérávit Dómino : * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi : * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum; eórum, quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt ascéndit semper.

Aña. Liberásti virgam hæreditátis tuæ.

Aña. Et invocábimus.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus : * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, & omnes, qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * & delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, & hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc, verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * & exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum : * scutum, gládium, & bellum.

Illú-

[redacted]

ius tu mirabíliter a
; ætérnis : * turbáti
es insipiéntes corde.
runt somnum su-
& nihil invenérunt
viri divitiárum in
suis.
repatióne tua Deus
dormitavérunt qui
rnt equos.
bilis es, & quis re-
i? * ex tunc ira tua.
) audítum fecísti ju-
* terra trémuit &

árgeret in judícium
* ut salvos fáceret
ansuétos terræ.
n cogitátio hóminis
ur tibi : * & reli-
gitatiónis diem fe-
nt tibi.
& réddite Dómino
tro * omnes, qui in
ejus affértis múnera.
i & ei, qui aufert
príncipum : * ter-
id reges terræ.
invocábimus nomen
ómine. *Aña.* Tu es

Psalmus 76.

mea ad Dóminum
návi : * voce mea
, & inténdit mihi.
tribulatiónis meæ
exquisívi, mánibus
ile contra eum : *
sum decéptus.
consolári ánima
emor fui Dei, & de-
sum, & exercitátus
efécit spíritus meus.
ivérunt vigílias ócu-
li mei : * turbátus sum, & non sum locútus :

Cogitávi dies antíquos : * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo : * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in Sancto via tua; quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtutem tuam : * redemísti in brachio tuo pópulum tuum, filios Jacob & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : * & timuérunt, & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárũ : vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis; * & vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum: * in manu Móysi & Aaron.

Psalmus 77.

ATténdite pópule meus legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus & cognóvimus ea: * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a filiis eórum: * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, & virtútes ejus: * & mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob: * & legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Filii, qui nascéntur & exúrgent: * & narrábunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscántur óperum Dei: * & mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum: * generátio prava & exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum: * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Filii Ephrem intendén
mitténtes arcum: * co
sunt in die belli.

Non custodiérunt testa
tum Dei: * & in lege
noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefact
ejus: * & mirabílium e
quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum
cit mirabília in terra
pti: * in campo Táneos

Interrúpit mare, & p
xit eos: * & statuit
quasi in utre.

Et dedúxit eos in
diéi: * & tota nocte i
luminatióne ignis.

Interrúpit petram in
mo: * & adaquávit eos
lut in abysso multa.

Et edúxit aquam de pet
& dedúxit tamquam fl
na aquas.

Et apposuérunt adhuc
cáre ei: * in iram exci
runt Excélsum in inaqu

Et tentavérunt Deum
córdibus suis: * ut pét
escam animábus suis.

Et male locúti sunt
Deo: * dixérunt: Num
póterit Deus paráre
sam in desérto?

Quóniam percússit pet
& fluxérunt aquæ: * &
réntes inundavérunt.

Numquid & panem p
dare: * aut paráre me
pópulo suo?

Ideo audívit Dominus
dístulit: * & ignis acc
est in Jacob, & ira a
dit in Israel.

Q

Quia non credidérunt in Deo: * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper: * & jánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum: * & panem cæli dedit eis.

Panem Angelorum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum in cælo: & indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in medio castrórum eórum: * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis, & desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum: * & ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum: * & eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc: * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum: * & anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum: * & revertebántur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum: * & Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo: * & lingua sua mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum: * & non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam: * & non accéndit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto: * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, & tentavérunt Deum: * & Sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus: * die, qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua: * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum: * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos: * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórũ: * & labóres eórũ locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum: * & muros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum: * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ: * indignatiónem & iram

& iram & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum: * & juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * & perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, & non timuérunt: * & inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ: * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum Gentes: * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt & exacerbavérunt Deum excélsum: * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum: * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & sprevit: * & ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo: * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum: * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * & hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis: * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * & víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus: * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph: * & tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Juda: * montem Sion, quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra: * quam fundávit in sǽcula.

Et elégit David servum suum, & sústulit eum de grégibus óvium: * de post fœtántes accépit eum.

Páscere Jacob servum suum, & Israel hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * & in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Antiphona. Tu es Deus, qui facis mirabília.

Antiphona. Propítius esto

Psalmus 78.

venérunt Gentes in
reditátem tuam, pol-
templum sanctum tu-
posuérunt Jerúsalem
rum custódiam.
unt morticína servó-
rum, escas volatíli-
i: * carnes Sanctó-
rum béstiis terræ.
unt sánguinem eó-
quam aquam in cir-
rúsalem: * & non
sepelíret.
mus oppróbrium vi-
stris: * subsannátio
his, qui in circúi-
sunt.
quo Dómine irascéris
* accendétur ve-
zelus tuus?
iram tuam in Gen-
te non novérunt: *
na, quæ nomen tuum
ocavérunt.
omedérunt Jacób: *
n ejus desolavérunt.
míneris iniquitátum
m antiquárum, cito
nos misericórdiæ
quia páuperes facti
imis.
nos Deus salutáris
& propter glóriam
tui Dómine líbera
propítius esto pec-
stris, propter nomen

te dicant in Génti-
i est Deus eórum? *
téscat in natiónibus
culis nostris.
sánguinis servórum
qui effúsus est: *

introéat in conspéctu tuo gé-
mitus compeditórum.

Secundum magnitudiné brá-
chii tui: * pósside filios mor-
tificatórum.

Et redde vicínis nostris sép-
tuplum in sinu eórum: * im-
propérium ipsórum, quod ex-
probravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus &
oves páscuæ tuæ: * confité-
bimur tibi in sæculum.

In generatiónem & genera-
tiónem * annuntiábimus lau-
dem tuam. *Psalmus* 79.

QUi regis Israel, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim: * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, & Manásse.

Excita poténtiam tuam, & veni: * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum: * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum: * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra;

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútũ convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Víneam de Ægypto transtulísti: * ejecísti Gentes, & plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radíces ejus, & implévit terram.

Ope-

Operuit montes umbra ejus: * & arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * & usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus: * & vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * & singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere: * réspice de cælo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * & super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni & suffóssa: * ab increpatióne vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ: * & super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Antiph. Propítius esto peccátis nostris, Dómine.

Per Annum, ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. ℟. Et ánima mea, quam redemísti.

Pro uno Martyre, ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyr. ℣. Lætámini in Dómino & exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, & non Pontifice, ℣. Amávit eum Dóminus & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procéde & regna.

AD LAUDES.

Antiph. Tibi soli peccávi, Dómine miserére mei.

Psalmus. Miserére. 50.

Antiphona. Dómine.

Psalmus 89.

DÓmine refúgium factus es nobis * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra & orbis: * a sæculo & usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * & dixísti: Convertímini fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos * tamquam dies hestérna, quæ prætériit.

Et custódia in nocte: * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat & tránseat, * véspere décidat, indúret, & aréscat.

Quia defécimus in ira tua: * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quó-

n omnes dies nostri
t: * & in ira tua
i.
ostri sicut aránea me-
r: * dies annórum
a in ipsis, septua-
i.
a in potentátibus,
anni: * & ámplius
abor & dolor.
n supervénit man-
* & corripiémur.
ovit potestátem iræ
& præ timóre tuo
n dinumeráre?
m tuam sic notam
e erudítos corde in
.
tere Dómine, úsque-
& deprecábilis esto
vos tuos.
sumus mane mise-
tua: * & exultávi-
delectáti sumus óm-
ibus nostris.
sumus pro diébus,
os humiliásti: * an-
ds vídimus mala.
in servos tuos, &
a tua: * & dírige
rum.
plendor Dómini Dei
per nos, & ópera
nostrárum dírige su-
* & opus mánuum
n dírige.
Dómine refúgium fa-
obis. *Antiph.* In ma-
neditábor in te.
Deus Deus meus. 16.
a. Cantémus.
m *Moysi*. *Exod.* 15.
émus Dómino: glo-
se enim magnificátus

est: * equum & ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus: * & factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor: omnípotens nomen ejus: * currus Pharaónis, & exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro: * Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúdine, déxtera tua Dómine percússit inimícum: * & in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos.

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam: * & in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens: * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar & comprehéndam: * dividam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum: * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis vehementíbus.

Quis símilis tui in fórtibus Dómine? * quis símilis tui, magnificus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, &

de-

devorávit eos terra: * dux fuísti in misericórdia tua pópulo, quem redemísti.

Et portásti eum in fortitúdine tua * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irrúat super eos formído & pavor * in magnitúdine brachii tui.

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine: * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ: * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es Dómine.

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ: * Dóminus regnábit in ætérnum & ultra.

Ingréssus est enim eques Pháraō cum cúrribus, & equítibus ejus in mare: * & redúxit super eos Dóminus aquas maris.

Filii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus. *Antiph.* Cantémus Dómino glorióse. *Añа.* In Sanctis ejus laudáte Deum.

Psalm. Laudáte Dóminum de cælis. 18.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit; abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus. *Hymnus.*

LUx ecce surgit áurea,
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.
Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi,
Nihil loquámur súbdolum,
Volvámus obscúrum nihil.
Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.
Speculátor adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sǽculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiph. In sanctitáte serviámus Dómino, & liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces quando dicuntur, habentur supra in ii. Feria. 53.

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM.

Invitator. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos. *Psalm.* Veníte, exultémus Dómino, jubilémus. 1.

Hymnus.

TU Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,

At-

Attende laudis cánticum,
Quod excubántes pſállimus.
Nam léctulo conſúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.
Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abſtérgat illud cælitus
Tuæ potéſtas glóriæ.
Ne corpus adſtet sórdidum,
Nec torpor inſtet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéſcat ardor ſpíritus.
Ob hoc, Redémptor, quæſumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis,
Nullis ruámus áctibus.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne ſæculum.
Amen.

Antiphona. Exultáte.

Pſalmus 80.

Exultáte Deo adjutóri noſtro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite pſalmum & date týmpanum: * pſaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba: * in insígni die ſollemnitátis veſtræ.

Quia præcéptũ in Iſrael eſt: * & judícium Deo Jacob.

Teſtimónium in Joſeph póſuit illud, cum exíret de terra Ægypti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorſum ejus: * manus ejus in cóphino ſerviérunt.

In tribulatióne invocáſti me, & liberávi te: * exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, & conteſtábor te: * Iſrael, ſi audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * & Iſrael non inténdit mihi.

Et dimíſit eos ſecúndum deſidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus ſuis.

Si pópulus meus audíſſet me: * Iſrael ſi in viis meis ambuláſſet.

Pro nihilo fórſitan inimícos eorum humiliáſſem: * & ſuper tribulántes eos miſíſſem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti ſunt ei: * & erit tempus eórum in ſæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * & de petra, melle ſaturávit eos.

Pſalmus 81.

Deus ſtetit in ſynagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem: * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupíllo: * húmilem & páuperem juſtificáte.

Erípite páuperem: * & egénum

num de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis: * & filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.

Antiph. Exultáte Deo adjutori nostro. *Antiph.* Tu solus.

Psalmus 82.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris Deus.

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * & qui odérunt te extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * & cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte & disperdámus eos de gente: * & non memorétur nomen Israel ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ.

Moab & Agaréni, Gebal & Ammon & Amalec: * alienigenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian & Sisaræ, * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Dispeniérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb & Zeb: * & Zebee & Sálmana.

Omnes príncipes eórum: * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam: * & sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * & sicut flamma combúrens montes.

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia: * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant & conturbéntur in sæculum sæculi: * & confundántur, & péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

QUam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beá-

ir, cujus est auxí-
te: * ascensiónes in
disposuit, in valle
m, in loco, quem

benedictiónem dabit
, ibunt de virtúte
m: * vidébitur Deus
n Sion.
Deus virtútum ex-
iónem meam: * au-
cipe Deus Jacob.
or noster áspice De-
: réspice in fáciem
ui.
elior est dies una in
is * super míllia.
ojéctus esse in domo
: * magis quam ha-
tabernáculis pecca-

isericórdiam, & veri-
ligit Deus: * grátiam
m dabit Dóminus.
vábit bonis eos, qui
: in innocéntia: *
virtútum, beátus ho-
sperat in te.
Tu solus Altíssimus
nnem terram.
Benedixísti.
Psalmus 84.
lixísti Domine terram
m; * avertísti capti-
Jacob.
sti iniquitátem plebis
operuísti ómnia pec-
um.
sti omnem iram tu-
avertísti ab ira indi-
s tuæ.
erte nos Deus salutá-
er, * & avérte iram
nobis.

Numquid in ætérnum irascé-
ris nobis? * aut exténdes
iram tuam a generatióne in
generatiónem?
Deus tu convérsus vivificá-
bis nos, * & plebs tua læ-
tábitur in te.
Osténde nobis Dómine mi-
sericórdiam tuam; * & salu-
táre tuum da nobis.
Audiam quid loquátur in me
Dóminus Deus, * quóniam lo-
quétur pacem in plebem suam.
Et super Sanctos suos, * & in
eos, qui convertúntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes
eum salutare ipsius: * ut in-
hábitet glória in terra nostra.
Misericórdia & véritas ob-
viavérunt sibi: * justítia &
pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est: * &
justítia de cælo próspexit.
Etenim Dóminus dabit be-
nignitátem: * & terra nostra
dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulá-
bit: * & ponet in via gres-
sus suos.

Psalmus 85.

INclína Dómine aurem tuam
& exáudi me: * quóniam
inops & pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quó-
niam sanctus sum: * salvum
fac servum tuum, Deus meus,
sperántem in te.
Miserére mei, Dómine, quó-
niam ad te clamávi tota die: *
lætífica ánimam servi tui,
quóniam ad te Dómine áni-
mam meam levávi.
Quóniam tu Dómine suavis
& mitis: * & multæ mise-
ri-

ricórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine orationem meam: * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine: * & non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient & adorábunt coram te Dómine: * & glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo: * & glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me: * & eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor & miséricors: * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére mei: * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur: * quóniam tu Dómine adjuvísti me, & consolátus es me.

Antiphona. Benedixísti Dómine terram tuam.

Antiph. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te: * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, & príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

Domine Deus salútis meæ: * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea: * & vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es

me-

mplius : * & ipsi de
ı repúlsi sunt.
int me in lacu infe-
in tenebrósis & in
ıortis.
ne confirmátus est fu-
: * & omnes fluctus
ıxísti super me.
fecísti notos meos a
o fuérunt me abomi-
ı sibi.
ıs sum, & non egre-
* óculi mei langué-
: inópia.
i ad te Dómine tota
expándi ad te manus

id mórtuis fácies mi-
* aut médici suscitá-
: confitebúntur tibi ?
id narrábit áliquis in
ı misericordiã tuam: *
átem tuam in perdi-

id cognoscéntur in té-
nirabília tua : * & ju-
ı in terra oblivionis ?
ı ad te Dómine cla-
& mane orátio mea
et te.
id Dómine repéllis
:m meam : * avértis
tuam a me ?
sum ego, & in la-
a juventúte mea : *
ı autem humiliátus
conturbátus.
transiérunt iræ tuæ : *
ıres tui conturbavé-
:.
ıdedérunt me sicut a-
ı die : * circumdedé-
ı simul.
ísti a me amícum &

próximum : * & notos meos a miséria.

Antiphona. Fundamenta ejus in móntibus sanctis.

Antiphona. Benedíctus.

Psalmus 88.

MIsericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem : * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine : * étenim veritátem tuam in Ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei ?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus & terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi ? * potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti máris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti, sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui

Tui sunt cæli, & tua est terra; orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem & mare tu creásti.

Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua: * justítia & judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia, & véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt tota die: * & in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra: * & Sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixísti: * Pósui adjutórium in poténte, & exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo: * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus: * & odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso: * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum: * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * & testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sǽculum sǽculi semen ejus: * & thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem dereliquérint fílii ejus legem meam: * & in judíciis meis non ambuláverint.

Si justítias meas profanáverint: * & mandáta mea non custodíerint.

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea.

Neque profanábo testaméntum meum: * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronum ejus sicut sol in conspéctu meo: * & sicut luna perfécta in ætérnum, & testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti & despexísti: * distulísti Christum tuum.

Evér-

vertísti testaméntum servi
tu: * profanásti in terra sanctuárium ejus.
Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum
us formídinem.
Dirripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est opprobrium vicinis suis.
Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes
inimícos ejus.
Avertísti adjutórium gládii
us; * & non es auxiliátus
in bello.
Destruxísti eum ab emundatione: * & sedem ejus in
terram collisísti.
Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusione.
Usquequò Dómine avértis
finem: * exardéscet sicut
is ira tua?
Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane
constituísti omnes filios hóminum?
s est homo, qui vivet, &
vidébit mortem: * éruet
m suam de manu ínferi?
sunt misericórdiæ tuæ
æ, Dómine: * sicut ju-
David in veritáte tua?
r esto Dómine oppró-
vórum tuórum * (quod
i in sinu meo,) mul-
éntium.
exprobravérunt ini-
i, Dómine: * quod
vérunt commutatió-
isti tui.
tus Dóminus in æ-
* fiat, fiat.
urnalis.

Psalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.
Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.
Usquequo peccatóres, Dómine: * úsquequo peccatóres gloriabúntur?
Effabúntur & loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam.
Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * & hæreditátem tuam vexavérunt.
Víduam & ádvenam interfecérunt: * & pupíllos occidérunt.
Et dixérunt: Non vidébit Dóminus: * nec intélliget Deus Jacab.
Intellígite insipiéntes in pópulo: * & stulti aliquando sápite.
Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?
Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?
Dóminus scit cogitatiónes hóminum: * quóniam vanæ sunt.
Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine: * & de lege tua docúeris eum.
Ut míti ges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.
Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * & hæreditátem suam non derelinquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * & qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paullo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * & sánguinem innocéntē condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum; & in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña. Benedíctus Dóminus in ætérnum. *Aña.* Cantáte.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmonia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium: afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli & exúltet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi & ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte: * & pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, & in-

& inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit & læta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ * propter judícia tua Domine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo: * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memoriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona. Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus.

Per Annum, ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo Dómine.

℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti Dómine super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyr. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delectént in lætítia.

Pro Confessore Pontif. ℟. Elégit eum Dóminus Sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

A D L A U D E S,

Aña. Spíritu principáli confirma cor meum Deus.

Psalm. Miserére. 53.

Aña. In veritáte.

Psalmus 142.

DOmine exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Aña. In veritáte tua exáudi me Dómine.

Aña. Illúmina Dómine vultum tuum super nos.

Psalm. Deus Deus meus. 16.

Antiphona. Dómine.

Canticum Habacuch. Cap. 3.

DOmine audívi auditiónem tuam: * & tímui.

Dómine opus tuum: * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet: * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cælos glória ejus: * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus.

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus: * Stetit, & mensus est terram.

Aspéxit & dissólvit Gentes: * & contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi: * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * & quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus, quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, & doluérunt montes: * gurges aquárum transiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo: * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * & in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli

u : * salútem cum Chri-
) .
isisti caput de domo
* denudásti fundamén-
jus usque ad collum.
lixisti sceptris ejus, ca-
ellatórum ejus : * ve-
ous ut turbo ad disper-
n me.
átio eórum * sicut ejus,
vorat páuperem in ab-
to.
fecisti in mari equis
* in luto aquárum mul-
.
vi & conturbátus est
meus : * a voce con-
runt lábia mea.
diátur putrédo in ossi-
eis : * & subter me
:.
quiéscam in die tribu-
is : * ut ascéndam ad po-
accínctum nostrum.
s enim non florébit : * &
rit germen in víneis.
iétur opus olívæ : * &
non ásserent cibum.
indétur de ovili pecus : *
a erit arméntum in præ-
s.
autem in Dómino gau-
* & exultábo in Deo
eo.
Dñs fortitúdo mea : *
net pedes meos quasi
um.
uper excélsa mea dedú-
e victor * in psalmis
em.
Dómine audívi audítum
& tímui. *Aña.* In tym-
& choro, in cordis &
Laudáte Deum.

Psalm. Laudáte Dóminum de cælis. 18.

Capitulum. *Rom.* 13. d

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

ÆTérna cæli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Cástæque proles Virginis :
Da déxteram surgéntibus,
Exurgat & mens sóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates repéndat débitas.
Ortus refúlget lúcifer,
Præitque solem núntius :
Cadunt tenébræ nóctium ;
Lux sancta nos illúminet.
Manénsque nostris sénsibus
Noctem repéllat sæculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.
Quæsíta jam primum Fides
In corde radíces ágat,
Secunda Spes congáudeat,
Qua major extat Cháritas.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.
℟. Exultávimus & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña. Per víscera misericórdiæ Dei nostri, visitávit nos oriens ex alto.

Preces quando dicuntur, habentur supra in ii. Feria. 55.

SABBATO
AD MATUTINUM.

Invitator. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus. *Psalmus.* Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Summæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Unius & substántiæ,
Trinúsque persónis Deus:
Nostros pius cum cánticis
Fletus benígne súscipe;
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.
Lumbos jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis;
Accíncti ut artus éxcubent
Luxu remóto péssimo.
Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Ditémur omnes affátim
Donis beátæ Pátriæ.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona. Quia mirabília.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ: * & veritátis suæ domui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte & exultáte & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi: * in tubis ductílibus & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia: * & pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * & excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est: * & honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdótibus ejus: * & Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in co-

colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus: * & præcéptum, quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nóstrum, & adoráte in monte Sancto ejus: * quóniam Sanctus Dóminus Deus noster.

Antiph. Quia mirabilia fecit Dóminus.

Sequens Antiphona & Psalmus, Jubiláte, *hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis in quibus fit Officium de S. Maria, & ejus loco dicitur Antiphona & Psalm.* Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona. Jubiláte.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus & oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus: * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Vel Psalmus 91.

BOnum est confitéri Dómino: * & psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * & veritátem tuam per noctem.

In decachórdo psaltério: * cum cántico in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * & stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * & apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * & dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * & senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini: * in

in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * & bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * & non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

Misericórdiam & judícium * cantábo tibi Dómine.

Psallam & intélligam in via immaculáta: * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei: * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognóscebam.

Detrahéntem secréto próximo suo: * hunc persequébar.

Supérbo óculo & insatiábili corde: * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sedeant mecum: * ámbulans in via immaculata, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatores terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Antiph. Jubiláte Deo omnis terra, *Vel Antiph.* Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona. Clamor meus.

Psalmus 101.

Domine exáudi oratiónem meam: * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te: * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi: * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * & qui laudábant me advérsus me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam: * & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * & ego sicut fœnum árui.

[redacted]

Dómine in ætér-
ines: * & memo-
i in generatiónem
iónem.
rgens miserébéris
ia tempus miserén-
uia venit tempus.
placuérunt servis
s ejus: * & terræ
búntur.
unt Gentes nomen
ine: * & omnes
e glóriam tuam.
ficávit Dñs Sion: *
ur in glória sua.
in oratiónem hu-
* & non sprevit
rum.
r hæc in genera-
a: * & pópulus,
tur, laudábit Dó-

spéxit de excélso
: * Dóminus de
rram aspéxit.
t gémitus compe-
* ut sólveret filios
rum.
tient in Sion no-
ini: * & laudem
úsalem.
niéndo pópulos in
: reges ut sérviant

t ei in via virtútis
Paucitátem diérum
úntia mihi.
es me in dimídio
órum: * in gene-
& generatiónem

a Dómine terram
& ópera mánuum
nt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * & omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.

Filii servórum tuórum habitábunt: * & semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102.

BEnedic ánima mea Dómino: * & ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus: * & judícium ómnibus injuriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Moysi: * filiis Israel voluntátes suas.

Miserátor & miséricors Dóminus: * longánimis & multum miséricors.

Non in perpétuum irascétus: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quántum distat ortus ab occidénte * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se, * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet: * & non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno: * & usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illius in filios filiórum * his, qui servant testaméntum ejus.

Et mémores sunt mandatórum ipsíus: * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes Virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Antiphona. Clamor meus ad te véniat Deus.

Antiphona. Bénedic.

Psalmus 103.

BEnedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem & decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * quia ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * & minístros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, & descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitá-

bitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens foenum juméntis, * & herbam servitúti hóminum.

Ut edúcas panem de terra : * & vinum lætíficet cor hóminis.

Ut exhílaret fáciem in óleo : * & panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, & cedri Líbani quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, & facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Catuli leónum rugiéntes, ut rapiant : * & quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt, * & in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis cólligent : * aperiénte te manum tuam ; ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum reverténtur.

Emítte spíritum tuum, & creabúntur : * & renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, & facit eam trémere : * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, & iniqui ita ut non sint : * bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei & psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & con-

firmámini: * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus & judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: * filii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes.

Quod dispósuit ad Abraham: * & juraménti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præcéptum: * & Israel in testaméntum ætérnum.

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan: * funículum hæreditátis vestræ.

Cum essent número brevi: * paucíssimi & íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem: * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis: * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos: * & in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram: * & omne firmaméntum pacis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúndatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsivit ánimam ejus: * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex & solvit eum, princeps populórum, & dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ: * & príncipem omnis possessiónis suæ.

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum: * & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum: * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus: * & dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum: * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit: * & non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * & occídit pisces eórum.

Edídit terra eórum ranas: * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, & venit cœnomya: * & cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, & ficúlneas eórum: * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, & venit locústa & bruchus: * cujus non erat númerus.

Et comédit omne fœnum in ter-

ram

[redacted]

eórum : * & comédit om-
fructum terræ eórum.
[illegible] omne primogé-
in terra eórum : * pri-
omnis labóris eórum.
[illegible]xit eos cum argénto
: * & non erat in
eórum infírmus.
[illegible] est Ægyptus in pro-
eórum : * quia incú-
timor eórum super eos.
[illegible]dit nubem in prote-
eórum : * & ignem
céret eis per noctem.
[illegible] & venit cotúr-
* & pane cæli saturá-
[illegible]
[illegible] petram, & fluxérunt
* abiérunt in sicco flú-
[illegible]
[illegible] memor fuit verbi
sui : * quod hábuit ad
[illegible] púerum suum.
[illegible]xit pópulum suum in
[illegible]tióne : * & eléctos suos
[illegible]
dedit illis regiónes Gén-
: * & labóres populó-
possedérunt.
custódiant justificatiónes
: * & legem ejus re-
[illegible]
Benedic ánima mea Dó-
. *Ant.* Vísita nos.

Psalmus 105.

Confitémini Dño quóniam
bonus : * quóniam in sæ-
misericórdia ejus.
[illegible] loquétur poténtias Dó-
* audítas fáciet om-
laudes ejus ?
[illegible] qui custódiunt judí-
: * & fáciunt justítiam
[illegible] témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo :
Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hæreditáte tua.
Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.
Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.
Et irritavérunt ascendéntes in mare : * mare Rubrum.
Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.
Et increpuit mare Rubrum, & exsiccátum est : * & dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.
Et salvávit eos de manu odiéntium : * & redémit eos de manu inimíci.
Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.
Et credidérunt verbis ejus : * & laudavérunt laudem ejus.
Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * & non sustinuérunt consílium ejus.
Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * & tentavérunt Deum in inaquóso.
Et dedit eis petitiónem ipsórum : * & misit saturitátem in ánimas eórum.
Et irritavérunt Móysen in castris : * Aaron Sanctum Dómini.

Apér-

[redacted]

Apérta est terra, & deglutívit Dathan: * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * & adoravérunt sculptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos: * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos: * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus.

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos: * & pro nihilo habuérunt terram desiderábilem.

Non credidérunt verbo ejus, & murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto.

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus: * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beelphegor: * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis: * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phinees, & placávit, & cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam: * in generatiónem & generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis: * & vexátus est Móyses propter eos, quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis: * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti sunt inter Gentes: & didicérunt ópera eórum, & serviérunt sculptílibus eórum: * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos: * & fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem: * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et inféсta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum: * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * & abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus Géntium: * & domináti sunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, & humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cum tribularén-tur:

[redacted]

e audívit oratiónem
...
nor fuit testaménti
e pœnítuit eum se-
multitúdinem mise-
suæ.
t eos in misericór-
conspéctu ómnium,
rant eos.
os fac Dómine Deus
& cóngrega nos de
is.
iteámur nómini san-
* & gloriémur in

us Dóminus Deus Is-
eculo, & usque in
r * & dicet omnis
fiat, fiat.
Psalmus 106.
témini Dómino quó-
n bonus: * quó-
sæculum misericór.

qui redémpti sunt a
, quos redémit de
míci: * & de regió-
ngregávit eos.
ortu & occásu: * ab
& mari.
unt in solitúdine in
: * viam civitátis ha-
non invenérunt.
es & sitiéntes: * áni-
n in ipsis defécit.
mavérunt ad Dómi-
tribularéntur: * &
itátibus eórum erí-

uxit eos in viam re-
ut irent in civitá-
atiónis.
ntur Dómino mise-
ejus: * & mirabí-

lia ejus fíliis hóminum.
Quia satiávit ánimam iná-
nem: * & ánimam esuriéntem satiávit bonis.
Sedéntes in ténebris, & umbra mortis: * vinctos in mendicitáte & ferro.
Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * & consílium Altíssimi irritavérunt.
Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.
Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * & de necessitátibus eórum liberávit eos.
Et edúxit eos de ténebris & umbra mortis: * & víncula eórum disrúpit.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.
Quia contrívit portas æreas: * & vectes férreos confrégit.
Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.
Omnem escam abomináta est ánima eórum: * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.
Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * & de necessitátibus eórum liberávit eos.
Misit verbum suum, & sanávit eos: * & erípuit eos de interitiónibus eórum.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * & mirabília ejus fíliis hóminum.
Et sacríficent sacrifícium laudis:

dis : * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus : * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini : * & mirabília ejus in profúndo.

Dixit, & stetit spíritus procéllæ : * & exaltáti sunt flúctus ejus.

Ascéndunt usque ad cælos, & descéndunt usque ad abyssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius : * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * & de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram : * & siluérunt flúctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt:* & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * & mirabília ejus filiis hóminum.

Et exáltent eum in Ecclésia plebis : * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum : * & éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem : * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum : * & terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes : * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas : * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, & multiplicáti sunt nimis : * & juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt : * & vexáti sunt a tribulatióne malórum & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes : * & erráre fecit eos in invío, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabúntur : * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc : * & intélliget misericórdias Dómini?

Antiphona. Vísita nos Dómine in salutári tuo.

Aña. Confitébor Dómino.

Psalmus 107.

PArátum cor meum Deus, parátum cor meum : cantábo & psallam in glória mea.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium & cíthara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * & psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua : * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos Deus, & super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Sal-

Salvum fac déxtera tua, & exáudi me: & Deus locútus est in Sancto suo.

Exultábo, & dívidam Síchimam: * & convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manásses: * & Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idúmeam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idúmæam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos: * & non exíbis Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

Deus laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, & dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, & sermónibus ódii circumdedérunt me: * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * & ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem: * & diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani: * & uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, & mendícent: * & ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * & dirípiant alieni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, & dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem inopem & mendícum: * & compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei: * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum: * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * & sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détra-

trahunt mihi apud Dóminum: * & qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me, quia egénus & pauper ego sum: * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * & excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio: * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * & tu Dómine fecísti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * & operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis: * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Antiphona. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Per Annum, ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Pro beata Maria, ℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD LAUDES.

Ant. Benígne fac in bona voluntáte tua Dómine.

Psalm. Miserére. 50.

Antiphona. Bonum est.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino: * & psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * & veritátem tuam per noctem.

In decachórdo psaltério: * cum cántico in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine: * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * & stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * & apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sǽculum sǽculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, & dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * & senéctus mea in misericórdia úberi.

Et

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini: * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * & bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * & non est iníquitas in eo.

Antiphona. Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona. Métuant Dóminum omnes fines terræ.

Psalm. Deus Deus meus: ad te de luce. 16.

Alia. Date magnitúdinem.

Canticum Moysi. *Deut.* 32.

Audíte cæli quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea: * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super grámina: * Quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro: * Dei perfécta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, justus & rectus: * Peccavérunt ei, & non filii ejus in sórdibus.

Generátio prava atque pervérsa: * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte & insípiens?

Númquid non ipse est pater tuus: * qui possédit te, & fecit & creávit te?

Meménto diérum antiquórum: * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat filios Adam.

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta: * in loco horróris & vastæ solitúdinis.

Circumdúxit eum, & dócuit: * & custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos: * & super eos vólitans.

Expándit alas suas, & assúmpsit eum: * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit: * & non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum.

Ut súgeret mel de petra: * oleúmque de saxo duríssimo.

Butyrum de arménto, & lac de óvibus: * cum ádipe agnó-

gnórum & ariétum filiórum Basan.

Et hircos cum medúlla trítici, & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, & recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum: * & recéssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis: * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo: * diis, quos ignorábant.

Novi recentésque venérunt: * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti: * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum filii sui & filiæ.

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis: * & considerábo novíssima eórum.

Generátio enim pervérsa est: * & infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat deus: * & irritavérunt in vanitátibus suis.

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus: * & in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo: * & ardébit usque ad inférni novíssima.

Devorabítque terram c
gérmine suo: * & mônti
fundaménta combúret.

Congregábo super eos r
la: * & sagíttas meas co
plébo in eis.

Consuméntur fame: *
devorábunt eos aves mo
amaríssimo.

Dentes bestiárum immitt
in eos: * cum furóre t
héntium super terram at
serpéntium.

Foris vastábit eos gládiu
& intus pavor: * júven
simul ac vírginem: lactént
cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * c
sáre fáciam ex hómini
memóriam eórum.

Sed propter iram inimic
rum dístuli: * ne forte
perbírent hostes eórum.

Et dícerent: Manus nos
excélsa, & non Dóminus
fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est,
sine prudéntia: * Utin
sáperent & intellígerent,
novíssima providérent.

Quómodo persequátur un
mille: * & duo fugent
cem míllia.

Nonne ídeo, quia Deus su
véndidit eos: * & Dómin
conclúsit illos?

Non enim est Deus nos
ut dii eórum, * & inim
nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum,
nea eórum: * & de sub
bánis Gomórrhæ.

Uva eórum uva fellis:
& botri amaríssimi.

Fel

Fel dracónum vinum eórum: * & venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me: * & signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore: * ut labátur pes eórum.

Juxta est dies perditiónis: * & adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum: * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quod infirmáta sit manus: * & clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum: * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes: * & bibébant vinum libáminum.

Surgant, & opituléntur vobis: * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus: * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam: percútiam & ego sanábo: * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cælum manum meam, & dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum: * & arripúerit judícium manus mea.

Reddam ultiónem hóstibus meis: * & his, qui odérunt me, retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sanguine: * & gládius meus devorábit carnes.

De cruóre occisórum: * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte Gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur.

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum: * & propítius erit terræ pópuli sui.

Aña. Date magnitúdinem Deo nostro. *Aña.* In cymbalis benesonántibus laudáte Deum. *Psalm.* Laudáte Dóminum de cælis. 18.

Capitulum. *Rom. 13. d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus. *Hymnus.*

Auróra jam spargit polum:
Terris dies illábitur:
Lucis resúltat spículum;
Discédat omne lúbricum.
Phantásma noctis exúltet,
Mentis reátus córruat,
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.
Ut mane, quod nos últimum
Hinc deprecámur cérnui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat,
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Illumináre Dómine his, qui in ténebris sedent, & dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Preces quando dicuntur, habentur supra in ii. Feria. 55.

DOMINICA

AD VESPERAS.

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium. 16.

Antiphona. Dixit Dóminus.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos:* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus Sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiphona. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Antiphona. Fidélia.

Psalmus 110.

COnfitébor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus: * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors & miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi: facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi. *Aña.* In mandátis.

Psalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus: * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exór-

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors & miserátor & justus.

Jucúndus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi : * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit & irascétur, déntibus suis fremet, & tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Antiphona. In mandátis ejus cupit nimis.

Aña. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum : * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum : * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus : * & super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat : * & humília réspicit in cælo & in terra?

Súscitans a terra inopem : * & de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus : * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo : * matrem filiórum lætántem.

Antiphona. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Aña. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

IN éxitu Israel de Ægypto : * domus Jacob de pópulo bárbaro.

Facta est Judæa sanctificátio ejus : * Israel potéstas ejus.

Mare vidit & fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut aríetes : * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quod fugísti : * & tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes exultástis sicut aríetes : * & colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra : * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum : * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua & veritáte tua : * nequándo dicant Gentes : Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo : * ómnia, quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra Géntium argén-

tum

tum & aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt: pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * & omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * & benedíxit nobis.

Benedíxit domui Israel: * benedíxit domui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum: * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: * super vos & super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino: * qui fecit cælum & terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine; * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos, qui vívimus, benedícimus Dómino: * ex hoc nunc & usque in sæculum.

Ant. Nos, qui vívimus, benedícimus Dómino.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans orígine[m]:
Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis,
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.
Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis illigat.
Cæléste pulset óstium,
Vitále tollat præmium,
Vitémus omne nóxium,
Purgémus omne péssimum.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Prædictum Hymnum cum suo Versu dicitur a Dominica tertia post Pentecosten usque ad Adventum. Capitulum vero prædictum dicitur in eisdem Dominicis post Pentecosten. Dicitur autem

scriptis Officio ab
[illegible] usque ad
V. Similiter & Versic.
autem cum Psal-
ir dicuntur ut su-
mile sit Officium de

B. Mariæ Virginis
Lucæ 1. c.
gníficat * ánima mea
óminum.
ávit spíritus meus *
salutári meo.
spéxit humilitátem
æ: * ecce enim ex
eam me dicent om-
ratiónes:
cit mihi magna, qui
est: * & sanctum no-

ricórdia ejus a pro-
progénies * timén-
i.
téntiam in brachio
pérsit supérbos men-
sui.
t poténtes de sede: *
vit húmiles.
es implévit bonis, *
s dimísit inánes.
Israel púerū suum: *
s misericórdiæ suæ.
cūtus est ad patres
* Abraham & sémi-
a sæcula.
Patri, &c.
dicitur Antiphona &
pria.
A SECUNDA
VESPERAS.
1. Inclinávit.
Psalmus 114.
, quóniam exáudiet
voce oratiónis meæ.
itur umnalis.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Aña. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Aña. Crédidi.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino: * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus

tuus: * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Añ. Crédidi, propter quod locútus sum. *Añ.* Laudáte.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes gentes: * laudáte eum omnes pópuli.

Quoniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dñi manet in ætérnum.

Añ. Laudáte Dóminum omnes gentes. *Añ.* Clamávi.

Canticum Graduum.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meã a lábiis iníquis, * & a lingua dolósa,

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ: * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Añ. Clamávi, & exaudívit me. *Añ.* Unde véniet.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino: * qui fecit cælum, & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua: * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introitum tuum & éxitum tuum: * ex hoc nunc, & usque in sæculum. *Añ.* Unde véniet auxílium mihi.

Capit. Benedíctus. *ut suprà.*

Hymnus.

IMménse cæli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem:
Firmans locum cæléstibus,
Simúlque terræ rívulis:
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.
Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ,
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.
Lucem Fides adáugeat:
Sic lúminis jubar ferat:
Hæc vana cuncta prótera t,
Hanc falsa nulla cómprimant.

Præ-

Pâter piíssime,
compar Unice,
îritu Paráclito
per omne sæculum.

tur Dómine orátio
. Sicut incénsum in
tuo.
vificat, *Antiphona*.
t ánima mea Dómi-
a respéxit Deus hu-
meam.
is Quatuor Tempo-
Antiphonam ad Ma-
dicuntur sequentes
cis genibus si dicen-

léison. Christe eléi-
Kyrie eléison. Pa-
. *totum dicitur cla-*

nos indúcas in ten-
℟. Sed líbera nos
℣. Ego dixi, Dómi-
re mei. ℟. Sana
ieam, quia peccávi
Convértere Dómine
. ℟. Et deprecábi-
uper servos tuos.
iisericórdia tua Dó-
r nos. ℟. Quem-
sperávimus in te.
ótes tui induántur
℟. Et Sancti tui
℣. Dómine salvum
. ℟. Et exáudi nos
i invocavérimus te.
i fac pópulum tuum
& bénedic hæredi-
℟. Et rege eos, &
os usque in ætér-
leménto congrega-
. ℟. Quam posse-
dúo. ℣. Fiat pax

in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua luceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.
℣. Pro afflíctis & captívis.
℟. Líbera eos Deus Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis.
℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus. Miserére mei. 53. *& in fine* Glória Patri.

Finito Psalmo dicitur ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.
℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore.

Antiphonæ cum Psalmis semper dicuntur ad Vesperas in Officio feriali: ut hic in Psalterio: Hymni vero ab Octav. Pentec. usque ad Adventum,

Antiphonæ autem ad Magnificat, eisdem temporibus.

FERIA TERTIA
AD VESPERAS:

Aña. In domum Dómini.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício : * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos : * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri : * quæsívi bona tibi.

Aña. In domum Dómini lætántes íbimus.

Aña. Qui hábitas.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos : * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum :

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dñe, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne.

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Aña. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Aña. Adjutórium.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * forsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus : * qui non dedit nos in captiónem déntibus eorum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini : * qui fecit cælum & terram.

Aña. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *Aña.* Benefac.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino sicut mons Sion : * non commovébitur in ætér-

num

tum qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac Dómine bonis, * & rectis corde,

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Aña. Bénefac Dómine bonis & rectis corde. *Aña.* Facti sumus. *Psalmus* 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis: * in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flebant: * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne: * portántes manípulos suos.

Aña. Facti sumus sicut consoláti.

Capitulum. Benedictus. *ut supra.* 120.

Hymnus.

TEllúris alme Cónditor,
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem:
Ut germen aptum prófe-rens,
Fulvis decóra flóribus,
Fœcúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet;
Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ:
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.
Jussis tuis obtémperet,
Nullis malis appróximet:
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Exúltet spíritus meus in Deo salutári meo.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ ii. 123.

FERIA QUARTA

AD VESPERAS.

Aña. Non confundétur.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus, custodíerit civi-

civitátem : * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sederitis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, filii : merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis : * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Añ. Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta. *Añ.* Beáti.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum : * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans : * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum : * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo : * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum : * pacem super Israel.

Añ. Beáti omnes, qui timent Dóminum. *Añ.* Sæpe.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea : * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suá.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum ; * confundántur, & convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur, exaruit.

De quo non implévit manum suam qui metit : * & sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Añ. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Añ. De profúndis.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et

ſe redimet Iſrael : * ex
us iniquitátibus ejus.
De profúndis clamávi
Dómine.
Speret.
Pſalmus 130.
mine non eſt exaltá-
um cor meum : * ne-
áti ſunt óculi mei.
e ambulávi in magnis : *
in mirabílibus ſuper me.
a humíliter ſentiébam: *
altávi ánimam meam.
ablactátus eſt ſuper
ſua, * ita retribútio
ma mea.
t Iſrael in Dómino : *
nunc & uſque in ſæ-
.
Speret Iſrael in Dó-
lum. Benedíctus. *ut*
121.
Hymnus.
li Deus ſanctíſſime,
Qui lúcidas mundi pla-
,
óre pingis igneo,
ns decóro lúmine.
die qui flámmeam
ſolis accéndis rotam,
miniſtras órdinem,
que curſus ſíderum :
ctibus, vel lúmini,
ptiónis términum,
rdiis & ménſium
m dares notiſſimum.
noctem córdium,
rge ſordes méntium,
ve culpæ vínculum,
moles críminum.
, Pater piiſſime,
ue compar Unice,
Spíritu Paráclito,

Regnans per omne ſæculum.
Amen.
℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénſum in conſpéctu tuo.
Ad Magnificat, Antiphona.
Reſpéxit Dóminus humilitátem meam, & fecit in me magna qui potens eſt.
Preces, quando dicendæ ſunt, habentur ſupra in Veſperis Feria ii. 123.

FERIA QUINTA
AD VESPERAS,

Aña. Et omnis.
Pſalmus 131.
MEménto Dómine David, * & omnis manſuetúdinis ejus.
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei;
Si dédero ſomnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem.
Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino : * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis ſilvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi ſtetérunt pedes ejus.
Surge Dómine in réquiem tuam : * tu & arca ſanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur juſtítiam, * & Sancti tui exúltent.
Propter David ſervum tu-

um : * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testaméntum meum : * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in sæculum : * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári. * & Sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David : * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne ; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Aña. Et omnis mansuetúdinis ejus. *Aña.* Ecce quam bonum.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum & quam jucúndum : * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápite : * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon : qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem : * & vitam usque in sæculum.

Aña. Ecce quam bonum & quam jucúndum, habitáre fratres in unum. *Aña.* Omnia.

Psalmus 134.

Laudáte nomen Dómini : * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus : * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo & in terra, * in mari & in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ : * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúxit ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa & prodígia in médio tui Ægypte : * in Pharaónem, & in omnes servos ejus.

Qui percússit Gentes multas : & occídit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine nomen tuum in ætér-

m: * Dómine memo-
ium in generatiónem
ratiónem.
judicábit Dóminus pó-
suum; * & in servis
precábitur.
ácra Géntium argén-
aurum: * ópera má-
ıóminum.
ıbent, & non loquén-
oculos habent, & non
nt.
habent, & non áu-
* neque enim est spí-
ı ore ipsórum.
s illis fiant qui fá-
a: * & omnes, qui
ınt in eis.
ıs Israel benedícite Dó-
* domus Aaron bene-
Dómino.
ıs Levi benedícite Dó-
* qui timétis Dómi-
benedícite Dómino.
ıíctus Dñs ex Sion, *
bitat in Jerúsalem.
Omnia, quæcúmque
, Dóminus fecit.
Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

nfitémini Dómino quó-
ıiam bonus; * quó-
n ætérnum misericór-
ıs.
témini Deo deórum: *
m in ætérnum miseri-
ejus.
témini Dómino domi-
: * quóniam in ætér-
ıisericórdia ejus.
facit mirabília magna
* quóniam in ætérnum
órdia ejus.
ecit cælos in intellé-
ctu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diei: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam & stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel in médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti & bráchio excélso; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem & virtútem ejus in mari Rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hæreditátem; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hæreditátem Israel servo suo; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cæli: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Añ. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Añ. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus & flévimus: * cum recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dñi * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis: * si non memínero tui.

Si non proposúero Jerúsalem: * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem.

Qui dicunt: exinaníte, exinaníte, * usque ad fundaméntum in ea.

Filia Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Añ. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Capítulum. Benedíctus, *ut supra.* 120.

Hymnus.

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áera.
Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cælis érigens;
Ut stirpe ab una pródita
Divérsa répleant loca.
Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda Sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.
Ut culpa nullum déprimat:
Nullum éfferat jactántia:
Elísa mens ne cóncidat:
Eláta mens ne córruat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,

Re-

per omne sæculum.

itur Dómine orátio
Sicut incénsum in
tuo.

ificat, *Antiphona*.
us, poténtiam in
uo: dispérde supér-
:xálta húmiles.

quando dicenda sunt,
supra in Vesperis
123.

IA SEXTA
VESPERAS.

:onspéctu.

salmus 137.

:ébor tibi, Dómine
:oto corde meo: *
:dísti verba oris mei.
ispéctu Angelórum
ibi: * adorábo ad
sanctum tuum, &
t nómini tuo.
iisericórdia tua & ve-
a: * quóniam ma-
super omne, nomen
uum.
ámque die invocá-
exáudi me: * mul-
in ánima mea vir-

intur tibi Dómine
ges terræ: * quia au-
mnia verba oris tui.
ent in viis Dómi-
óniam magna est gló-
ini.
n excélsus Dóminus,
ia réspicit, * & alta
:ognóscit.
ávero in médio tri-
s, vivificábis me, *
iram inimicórum
extendísti manum
tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Ant. Dómine.

Psalmus 138.

DOmine probásti me & cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, & funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia, novíssima & antiqua: * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, & non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * & quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me, * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabún-

búnter a te, & nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto, * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabúntur: * exurréxi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinum declináte a me.

Quia dícitis in cogitatióne: Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam: * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum: * intérroga me, & cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * & deduc me in via ætérna.

Aña. Dómine probásti me & cognovísti me.

Aña. A viro iníquo.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris, * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum, * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos, * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dómi-

nus

mus judícium inopis : * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. A viro iníquo líbera me Dómine.

Aña. Dómine.

Psalmus 140.

DOmine clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ : * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * & non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, * & a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Aña. Dómine clamávi ad te, exáudi me.

Aña. Pórtio mea.

Psalmus 141.

VOce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam : * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum : * & tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam : * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam, * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me : * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine : * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Libéra me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña. Pórtio mea Dómine sit in terra vivéntium.

Capitul. Benedíctus Deus. *ut suprà.* 129.

Hym-

Hymnus.

HOminis supérnæ Cónditor,
Qui cuncta solus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis & feræ genus:
Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis.
Repelle quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérferit.
Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera;
Dissólve litis víncula,
Astrínge pacis fœdera.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Depósuit poténtes, Sanctos persequéntes: & exaltávit húmiles, Christum confiténtes.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feria ii. 123.

S A B B A T O

AD VESPERAS.

Añt. Benedíctus.

Psalmus 143.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium: * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea & refúgium meum: * suscéptor meus & liberátor meus.

Protéctor meus, & in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuísti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine inclína cælos tuos, & descénde: * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, & dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, & conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me & líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno: éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem: * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quórum filii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non

ruína macériæ, ne-
itus ; * neque cla-
latéis eórum.
dixérunt pópulum,
ùnt : * beátus pó-
ıjus Dóminus Deus

nedíctus Dóminus
is.
síngulos dies.
Psalmus 144.
bo te Deus meus
: * & benedícam
uo in sæculum, &
m sæculi.
ulos dies benedícam
& laudábo nomen
sæculum, & in sæ-
culi.
Dóminus, & lau-
mis; * & magnitú-
non est finis.
io & generátio lau-
ra tua, * & potén-
n pronuntiábunt.
éntiam glóriæ san-
æ loquéntur: * &
tua narrábunt.
tem terribílium tuó-
nt; * & magnitúdi-
r narrábunt.
m abundántiæ sua-
æ eructábunt : * &
a exultábunt.
ir & miséricors Dó-
pátiens & multum
s.
Dóminus univérsis : *
iónes ejus super óm-
ejus.
ntur tibi Dómine
era tua : * & San-
nedícant tibi.
regni tui dicent, *

& poténtiam tuam loquéntur.
Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam : * & glóriam magnificéntiæ regni tui.
Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum : * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.
Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * & Sanctus in ómnibus opéribus suis.
Allevat Dóminus omnes, qui córruunt : * & érigit omnes elísos.
Oculi ómnium in te sperant Dómine, * & tu das escam illórum in témpore opportúno.
Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.
Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * & Sanctus in ómnibus opéribus suis.
Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.
Voluntátem timéntium se fáciet : * & deprecatiónem eórum exáudiet, & salvos fáciet eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes se : * & omnes peccatóres dispérdet.
Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, & in sæculum sæculi.
Añ. Per síngulos dies benedícam te Dómine.
Añ. Laudábo.

Psal-

Pſalmus 145.

LAuda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * pſallam Deo meo, quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in filiis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eorum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum & terram, mare & ómnia, quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit veritátem in ſæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos :* Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit eliſos : * Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenam, pupíllum & víduam ſuſcípiet : * & vias peccatórum diſpérdet.

Regnábit Dóminus in ſæcula, Deus tuus Sion * in generatiónem & generatiónem.

Añ. Laudábo Deum meum in vita mea. *Añ.* Deo noſtro.

Pſalmus 146.

LAudáte Dóminum quóniam bonus eſt pſalmus :* Deo noſtro ſit jucúnda decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúſalem Dóminus : * diſperſiónes Iſraélis congregábit.

Qui ſanat contrítos corde :* & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem ſtellárum : * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus : * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne : * psállite Deo noſtro in cíthara.

Qui operit cælum núbibus :* & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat juméntis eſcam ipſórum : * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timéntes eum : * & in eis, qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Añ. Deo noſtro jucúnda ſit laudátio.

Añ. Lauda.

Pſalmus 147.

LAuda Jerúſalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem : * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium ſuum terræ : * velóciter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam :

nébulam sicut cíne-
rgit.
crystállum suam si-
céllas: * ante fá-
igoris ejus quis susti-

t verbum suum, &
let ea: * flabit spíri-
, & fluent aquæ.
nnúntiat verbum suum
* justítias & judícia
el.
ecit táliter omni na-
* & judícia sua non
ávit eis.
auda Jerúsalem Dó-

'um. *Rom.* 13. *d*
ltitúdo divitiárum sa-
éntiæ, & sciéntiæ
iam incomprehensíbí-
judícia ejus, & in-
iles viæ ejus!
Hymnus.
ol recédit ígneus:
ux perénnis Unitas,
, beáta Trínitas,
e lumen córdibus.
e laudum cármine,
precámur véspere,
is, ut Te súpplices
nus inter cælites.
imúlque Fílio,
e, Sancte Spíritus,
uit, sit júgiter,
i per omne glória.
1.
pertína orátio ascén-
e Dómine.
descéndat super nos
rdia tua.
'um. O altitúdo. *di-*
Vesperis Sabbati ab
Pentecost. usque ad

Adventum cum Hymno, & Versu sequenti. Antiphona ad Magnificat, dicitur prout assignatur infra in Proprio de Tempore. Post Antiphonam dicitur Oratio propria.

Deinde fiunt sequentes Commem. communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO
de Cruce in feriali tantum Officio.

Ad Vesperas & Laudes.

Aña. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te & psallat tibi.

℞. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. *Oratio*

PErpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

COMMEMORATIONES
Communes sive Suffragia Sanctorum.

De S. Maria, quando non dicitur ejus Offic. parvum.

Ad Vesperas & Laudes,

Aña. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Commemoratiónem.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix.

℞. Ut

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. *Oratio.*

CОncéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérne pérfrui lætítia.

De Apostolis.

Ad Vesperas, *Aña.* Petrus Apóstolus & Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Laudes, *Aña.* Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita & in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus, *Oratio.*

DEus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit: & coapóstolum ejus Paulum tertio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, & concéde; ut ambórum méritis, ætérnitátis glóriam consequámur.

De Patrono vel Titulari Ecclesiæ fiat Commem. consueta ante vel post Commemor. prædictas, pro dignitate illius, & ultimo loco de Pace.

Ad Vesperas & Laudes. Aña. Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. *Oratio.*

DEus, a quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem, ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde dicitur, secreto, Pater noster.

Sic terminatur Officium, ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ commemorationes, seu Suffragia, dicuntur ab Octava Epiphaniæ usque ad Adven-

exceptis Duplicibus,
Octav.
dicitur Officium bea-
, non fit alia com-
o de ea.
ÓMPLETORIUM.
cipit, ℣. Jube dom-
dícere.
ctem quiétam, & fi-
féctum concédat no-
inus omnípotens.
n.
revis. 1. *Petr.* 5. *c*
s, Sóbrii estóte, &
láte: quia adversá-
er diábolus tamquam
ens círcuit, quærens
voret: cui resístite
n Fide. Tu autem
miserére nobis.
grátias.
tórium nostrum in
Dómini.
fecit cælum, & ter-
ter noster. *dicitur to-*
to.
Hebdomadarius facit
Confessionem.
iteor Deo omnipo-
ti, beátæ Maríæ
Vírgini, beáto Mi-
chaëlo, beáto Jo-
tístæ, Sanctis Apó-
tro & Paulo, ómni-
ctis, & vobis fra-
a peccávi nimis co-
, verbo & ópere,
a, mea culpa, mea
culpa. Ideo precor
Maríam semper Vír-
beátum Michaélem
elum, beátum Joán-
tístam, Sanctos A-
Petrum & Paulum,
omnes Sanctos, & vos fra-
tres, oráre pro me ad Dó-
minum Deum nostrum.
Chorus respondet:
MIsereátur tui omnípo-
tens Deus, & dimíssis
peccátis tuis, perdúcat te ad
vitam ætérnam.
℟. Amen.
Deinde repetit Confessionem:
& ubi dicitur vobis fratres
& vos fratres, *dicatur* tibi
pater *&* te pater.
Facta Confessione a Choro,
Hebdomadarius dicit:
MIsereátur vestri omní-
potens Deus, & di-
míssis peccátis vestris, per-
dúcat vos ad vitam ætérnam.
℟. Amen.
INdulgéntiam, absolutió-
nem, & remissiónem pec-
catórum nostrórum tríbuat
nobis omnípotens & miséri-
cors Dóminus. ℟. Amen.
Et facta Absolutione,
dicitur ℣.
COnvérte nos Deus salu-
táris noster. ℟. Et avér-
te iram tuam a nobis.
℣. Deus in adiutórium meum
inténde. ℟. Dómine ad ad-
juvándum me festína.
Glória Patri. Sicut erat.
Aña. Miserére.
Psalmus 4.
CUm invocárem, exau-
dívit me Deus justítiæ
meæ: * in tribulatióne dila-
tásti mihi.
Miserére mei, * & exáudi
oratiónem meam.
Fílii hóminum úsquequo gra-
vi corde? * ut quid dilígi-
tis.

tis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam & requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe, * constituísti me.

Psalmus 30.

IN te Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii; * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutóri Altíssimi: * in prote ctióne Dei cæli commorábitu

Dicet Dómino: Suscépto meus es tu, & refúgiu meum: * Deus meus sperá in eum.

Quóniam ipse liberávit m de láqueo venántium: * a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit t bi: * & sub pennis ejus sp rábis.

Scuto circúmdabit te véri tas ejus: * non timébis timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, negótio perambulánte in t nebris: * ab incúrsu & d mónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille & decem míllia a dextri tuis: * ad te autem non a propinquábit.

Verúntamen óculis tuis co siderábis: * & retributióne peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine sp mea: * altíssimum posuísti r fúgium tuum.

Non accédet ad te malum: & flagéllum non appropin quábit tabernáculo tuo.

Quoniam Angelis suis ma dávit de te: * ut custódia te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: ne forte offéndas ad lápide pedem tuum.

Super áspidem, & basilíscu ambulábis: * & conculcábi leónem, & dracónem.

Quóniam in me sperávit, lib rábo

im : * prótegam eum,
n cognóvit nomen

bit ad me, & ego
m eum : * cum ipſo
tribulatióne : erípiam
z glorificábo eum.
údine diérum replé-
1 : * & oſténdam illi
meum.

Pſalmus 139.

e nunc benedícite Dó-
inum, * omnes ſervi
i.
itis in domo Dómini, *
is domus Dei noſtri.
ctibus extóllite manus
in ſancta : * & bene-
Dóminum.
icat te Dñs ex Sion, *
it cælum & terram.
Miſerére mihi Dómine
udi oratiónem meam.

Hymnus.

lucis ante términum
erũ Creátor póſcimus,
o tua cleméntia
ræſul, & cuſtódia.
recédant sómnia,
ctium phantáſmata ;
mq; noſtrum cómprime,
olluántur córpora.
, Pater piíſſime,
que compar Unice,
Spíritu Paráclito
ns per omne ſæculum.
men.

ulum. *Jerem. 14. b*

autem in nobis es Dó-
ine, & nomen ſanctum
invocátum eſt ſuper
ne derelínquas nos,
e Deus noſter.
o grátias.

℟. *br.* In manus tuas Dómine, * Commméndo ſpíritum meum. In manus. ℣. Redemíſti nos Dómine Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus. ℣. Cuſtódi nos Dómine ut pupíllam óculi.
℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Antiphona. Salva nos.

Canticum Simeonis.

Luc. 2. c

NUnc dimíttis ſervum tuum Dómine : * ſecúndum verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum.

Quod paráſti * ante fáciem ómnium populórum :

Lumen ad revelatiónem Géntium : * & glóriam plebis tuæ Iſrael. Glória Patri.

Antiphona. Salva nos Dómine vigilántes, cuſtódi nos dormiéntes ; ut vigilémus cum Chriſto, & requieſcámus in pace.

Sequentes Preces ſemper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, & infra Octav. qua in feriali Officio & in Quatuor Temporibus, quando dicta ſunt Preces in Veſperis, dicuntur flexis genibus.

KYrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon.

Pater noſter. *ſecreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. *ſecreto.*

℣. Carnis reſurrectiónem.
℟. Vitam ætérnam. Amen.
℣. Benedíctus es Dómine Deus

fiduciam virtútis exémroborátur.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi: dimitte me Dómine, ut plangam páululum dolórem meum: * Antequam vadam ad terram tenebrósam, & opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ Dómine fecérunt me & plasmavérunt me totum in circúitu, & sic repénte præcípitas me? Antequam.

Lib. 1. Moral. c. 1. Lectio vi.

VIr erat in terra Hus, nómine Job. Idcírco sanctus vir, ubi habitáverit dícitur, ut ejus méritum virtútis exprimátur. Hus namque quis néfciat, quod sit in terra Gentílium? Gentílitas autem eo obligáta vítiis éxstitit, quo cognitiónem sui Conditóris ignorávit. Dicátur ítaque ubi habitáverit: ut inde ejus láudibus proficiat, quod bonus inter malos fuit. Neque enim valde laudábile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim gravióris culpæ est inter bonos bonum non esse: ita imménsi est præcónii, bonum étiam inter malos exstitisse.

℟. Non abscóndas me Dómine a fácie tua: manum tuam longe fac a me: * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me Dómine in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. Et formído. Glória Patri. Et formído.

℟. vii. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me & abscóndas me, donec pertránseat furor tuus Dómine, nisi tu, qui solus es Deus; * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et constítuas.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo; Pater, Verbum, & Spíritus Sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 1. c

CUm autem quadam die filii & filiæ ejus coméderent & bíberent vinum in domo fratris sui primogéniti, núntius venit ad Job, qui díceret: Boves arábant, & ásinæ pascebántur juxta eos, & irruérunt Sabæi, tulerúntque ómnia, & púeros percussérunt gládio, & evási ego solus ut nuntiárem tibi. Cumque adhuc ille loquerétur, venit alter & dixit: Ignis Dei cécidit e cælo, & tactas oves puerósque consúmpsit, & effúgi ego solus, ut nuntiárem tibi.

℟. Versa est in luctum cíthara mea, & órganum meum

in vocem flentium: * Parce mihi Dómine; nihil enim sunt dies mei. ℣. Cutis mea denigráta est super me, & ossa mea aruérunt. Parce.

Lectio ii.

SEd & illo adhuc loquénte venit álius & dixit: Chaldæi fecérunt tres turmas, & invasérunt camélos, & tulérunt eos, necnon & púeros percusſérunt gládio, & ego fugi solus ut nuntiárem tibi. Adhuc loquebátur ille, & ecce álius intrávit & dixit: Filiis tuis & filiábus vescéntibus & bibéntibus vinum in domo fratris sui primogéniti, repénte ventus véhemens írruit a regióne desérti, & concússit quátuor ángulos domus: quæ córruens oppréssit líberos tuos, & mórtui sunt, & effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde & verba mea dolóre sunt plena. Et calámitas.

Lectio iii.

TUnc surréxit Job, & scidit vestiménta sua, & tonso cápite córruens in terram, adorávit & dixit: Nudus egréssus sum de útero matris meæ, & nudus revértar illuc. Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sicut Dómino plácuit ita factum est: sit nomen Dómini benedíctum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum quid contra Deum locútus est.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; & non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio i. *Cap. 2.*

FActum est autem, cum quadam die veníssent filii Dei, & starent coram Dómino, venísset quoque Satan inter eos, & staret in conspéctu ejus, ut díceret Dóminus ad Satan: Unde venis? Qui respóndens, ait: Circuívi terram & perambulávi eam. Et dixit Dóminus ad Satan: Numquid considerásti servum meum Job, quod non sit ei símilis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum & recédens a malo, & adhuc rétinens innocéntiam? Tu autem commovísti me advérsus eum, ut afflígerem eum frustra. Cui respóndens Satan, ait: Pellem pro pelle, & cuncta, quæ habet homo, dabit pro ánima sua: alióquin mitte manum tuam, & tange os ejus & carnem, & tunc vidébis, quod in fáciem benedícat tibi.

℟. Indúta est. 146.

Le-

Lectio ii.

DIxit ergo Dóminus ad Satan: Ecce in manu tua est; verúmtamen ánimam illíus serva. Egréssus ígitur Satan a fácie Dómini, percússit Job úlcere péssimo, a planta pedis usque ad vérticem ejus: qui testa sániem radébat, sedens in sterquilínio. Dixit autem illi uxor sua: Adhuc tu pérmanes in simplicitáte tua? Bénedic Deo & mórere. Qui ait ad illam: Quasi una de stultis muliéribus locúta es. Si bona suscépimus de manu Dei, mala quare non suscipiámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis.

℟. Páucitas diérum. 147.

Lectio iii.

IGitur audiéntes tres amíci Job omne malum, quod accidísset ei, venérunt sínguli de loco suo, Eliphaz Themanítes, & Baldad Suítes, & Sophar Naamathítes. Condíxerant enim, ut páriter veniéntes visitárent eum & consolaréntur. Cumque levássent procul óculos suos, non cognovérunt eum: & exclamántes ploravérunt, scissísque véstibus sparsérunt púlverem super caput suum in cælum. Et sedérunt cum eo in terra septem diébus & septem nóctibus, & nemo loquebátur ei verbum: vidébant enim dolórem esse veheméntem.

℟. Non abscóndas me Dómine. 147.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio i. *Cap. 3.*

POst hæc apéruit Job os suum & maledíxit diéi suo, & locútus est: Péreat dies, in qua natus sum, & nox, in qua dictum est: Concéptus est homo. Dies ille vertátur in ténebras, non requírat eum Deus désuper, & non illustrétur lúmine. Obscúrent eum ténebræ & umbra mortis: óccupet eum calígo, & involvátur amaritúdine.

℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegat me & abscóndas me, donec pertránseat furor tuus Dómine, nisi tu, qui solus es Deus; * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam: cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et constítuas.

Lectio ii.

NOctem illam tenebrósus turbo possídeat: non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménsibus. Sit nox illa solitária nec laude digna: maledícant ei, qui maledícunt diéi, qui paráti sunt suscitáre Leviathan. Obtenebréntur stellæ calígine ejus: expéctet lucem & non vídeat, nec ortum surgéntis auróræ: quia non conclúsit óstia ventris, qui portávit me, nec ábstulit mala ab óculis meis.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui;

* Et calámitas, quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret: unde & verba mea dolóre sunt plena. Et calámitas.

Lectio iii.

QUare non in vulva mórtuus sum, egréssus ex útero non statim périi? Quare excéptus génibus? cur lactátus ubéribus? Nunc enim dórmiens silérem, & somno meo requiéscerem cum régibus & consúlibus terræ, qui ædíficant sibi solitúdines, aut cum princípibus, qui possident aurum & replent domos suas argénto: aut sicut abortívum abscónditum non subsísterem, vel qui concépti vidérunt lucem.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis & subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte, & non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA QUINTA.

De Libro Job.

Lectio i. *Cap.* 4.

REspóndens autem Elíphaz Themanítes, dixit: Si cœpérimus loqui tibi, fórsitan moléste accípies: sed concéptum sermónem tenére quis póterit? Ecce docuísti multos & manus lassas roborásti: vacillántes confirmavérunt sermónes tui & génua treméntia confortásti. Nunc autem venit super te plaga, & defecísti: tétigit te, & conturbátus es. Ubi est timor tuus, fortitúdo tua, patiéntia tua, & perféctio viárum tuárum?

℟. Si bona suscépimus. 145.

Lectio ii.

REcordáre, óbsecro te, quis umquam ínnocens périit? aut quando recti deléti sunt? Quin pótius vidi eos, qui operántur iniquitátem & séminant dolóres & metunt eos, flante Deo, periísse & spíritu iræ ejus esse consúmptos. Rugítus leónis & vox leænæ & dentes catulórum leónum contríti sunt. Tigris périit, eo quod non habéret prædam, & cátuli leónis dissipáti sunt.

℟. Antequam cómedam. 145.

Lectio iii.

POrro ad me dictum est verbum abscónditum, & quasi furtíve suscépit auris mea venas susúrri ejus. In horróre visiónis noctúrnæ, quando solet sopor occupáre hómines, pavor ténuit me & tremor, & ómnia ossa mea pertérrita sunt: & cum spíritus, me præsénte, transíret, inhorruérunt pili carnis meæ. Stetit quidam, cujus non agnoscébam vultum, imágo coram óculis meis, & vocem quasi auræ lenis audívi. Numquid homo Dei comparatióne justificábitur, aut factóre suo púrior erit vir? Ecce qui sérviunt ei, non sunt stábiles,

les, & in ángelis suis répe-rit pravitátem.

℟. Quare detraxístis. 146.

FERIA SEXTA.

De libro Job.

Lectio i. *Cap.* 1.

RESpóndens autem Job dixit: Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, & calámitas, quam pátior, in statéra. Quasi aréna maris hæc grávior appáréret: unde & verba mea dolóre sunt plena: quia sagíttæ Dómini in me sunt, quárum indignátio ebíbit spíritum meum, & terróres Dómini mílitant contra me.

℟. Indúta est caro mea. 146.

Lectio ii.

NUmquid rúgiet ónager cum habúerit herbam, aut múgiet bos cum ante præsépe plenum stéterit? Aut póterit cómedi insúlsum, quod non est sale condítum? aut potest áliquis gustáre, quod gustátum affert mortem? Quæ prius nolébat tángere ánima mea, nunc præ angústia, cibi mei sunt.

℟. Páucitas diérum. 147.

Lectio iii.

QUis det ut véniat petítio mea: & quod expécto, tríbuat mihi Deus? Et qui cœpit, ipse me cónterat: solvat manum suam & succídat me? Et hæc mihi sit consolátio, ut affligens me dolóre, non parcat, nec contradícam sermónibus Sancti. Quæ est enim fortitúdo mea, ut sustíneam? aut quis finis meus, ut patiénter agam. Nec fortitúdo lápidum fortitúdo mea, nec caro mea ænea est. Ecce non est auxílium mihi in me, & necessárii quoque mei recessérunt a me.

℟. Non abscóndas me. 147.

SABBATO.

De libro Job.

Lectio ii. *Cap.* 7.

MIlítia est vita hóminis super terram, & sicut dies mercenárii, dies ejus: Sicut servus desíderat umbram, & sicut mercenárius præstolátur finem óperis sui; sic & ego hábui menses vácuos, & noctes laboriósas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam: Quando consúrgam? & rursum expectábo vésperam, & replébor dolóribus usque ad ténebras.

Lectio ii.

INdúta est caro mea putrédine & sórdibus púlveris cutis mea áruit & contrácta est. Dies mei velócius transiérunt, quam a texénte tela succíditur, & consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto quia ventus est vita mea, & non revertétur óculus meus ut vídeat bona. Nec aspíciet me visus hóminis; óculi tui in me, & non subsístam.

Lectio iii.

SIcut consúmitur nubes & pertránsit; sic qui descénderit ad ínferos, non ascéndet, nec revertétur ultra in domum suam, neque cognóscet eum ámplius locus ejus. Quaprópter & ego non par-

çam ori mei, loquar in tribulatióne spíritus mei: confabulábor cum amaritúdine ánimæ meæ. Numquid mare ego sum, aut cetus, quia circumdedísti me cárcere?

Ad Magnificat, Antiphona. In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

DOMINICA II.
Septembris.
In primo Nocturno.
De libro Job.

Lectio i. *Cap. 9.*

ET respóndens Job, ait: Vere scio quod ita sit & quod non justificétur homo compósitus Deo. Si voluerit conténdere cum eo, non póterit ei respondére unum pro mille. Sápiens corde est & fortis róbore: quis réstitit ei & pacem hábuit? Qui tránstulit montes & nesciérunt hi, quos subvértit in furóre suo.

℞. Si bona suscépimus. 145.

Lectio ii.

QUi cómmovet terram de loco suo, & colúmnæ ejus concutiúntur. Qui præcipit Soli & non óritur, & stellas claudit quasi sub signáculo. Qui exténdit cælos suos & gráditur super fluctus maris. Qui fecit Arctúrum & Oríona & Hyadas & interióra Austri. Qui fecit magna & incomprehensibília & mirabília, quorum non est númerus.

℞. Antequam cómedam. 145.

Lectio iii.

SI vénerit ad me, non vidébo eum: si abíerit, non intélligam. Si repénte intérroget, quis respondébit ei? vel quis dícere potest: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resístere potest, & sub quo curvántur qui portant orbem. Quantus ergo sum ego, ut respóndeam ei, & loquar verbis meis cum eo? Qui étiam si habúero quíppiam justum, non respondébo; sed meum júdicem deprecábor. Et cum invocántem exaudíerit me, non credo quod audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, & multiplicábit vúlnera mea étiam sine causa.

℞. Quare detraxístis. 146.

In secundo Nocturno.
Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 9. cap. 2. *Lectio iv.*

VEre scio quod ita sit & quod non justificábitur homo compósitus Deo. Homo quippe Deo non compósitus justítiam pércipit, compósitus amíttit: quia quisquis se auctóri bonórum cómparat, bono se, quod accéperat, privat. Qui enim accépta bona sibi árrogat, suis contra Deum donis pugnat. Unde ergo despéctus erígitur, dignum est, ut eréctus inde destruátur. Sanctus autem vir, quia omne virtútis nostræ méritum, esse vítium cónspicit, si ab intérno árbitro distríctè judicétur, recte sub-

subjúngit: Si volúerit conténdere cum eo, non póterit respondére ei unum pro mille.
℟. Indúta est caro. 146.

Lectio v.

IN Scriptúra sancta millenárius númerus pro universitáte solet intélligi. Hinc étenim Psalmísta ait: Verbi, quod mandávit in mille generatiónes: cum profécto constet, quod ab ipso mundi exórdio usque ad Redemptóris advéntum per Evangelístam non ámplius quam septuagínta & septem propágines numeréntur. Quid ergo in millenário número, nisi ad proferéndam novam sóbolem perfécta univérsitas præscítæ generatiónis exprímitur? Hinc & per Joánnem dícitur: Et regnábunt cum eo mille annis; quia vidélicet regnum sanctæ Ecclésiæ universitátis perfectióne solidátur.
℟. Páucitas diérum. 147.

Lectio vi.

QUia vero monas décies multiplicáta in denárium dúcitur, denárius per semetípsum ductus in centenárium dilatátur; qui rursus per denárium ductus, in millenárium ténditur: cum ab uno incípimus, ut ad millenárium veniámus, quid hoc loco uníus appellatióne, nisi bene vivéndi inítium: quid millenárii númeri amplitúdine, nisi ejúsdem bonæ vitæ perféctio designátur? Cum Deo autem conténdere, est non ei tribúere, sed sibi glóriam suæ virtútis arrogáre. Sed sanctus vir conspíciat, quia & qui summa jam dona percépit, si de accéptis extóllitur, cuncta, quæ accéperat, amíttit.
℟. Non abscóndas. 147.
℟. *vii.* Quis mihi tríbuat.
℟. *viii.* Duo Séraphim. 147.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio i. *Cap.* 27.

ADdidit quoque Job, assúmens parábolam suam, & dixit: Vivit Deus, qui ábstulit judícium meum & Omnípotens, qui ad amaritúdinem addúxit ánimam meam: Quia donec súperest hálitus in me & spíritus Dei in náribus meis, non loquéntur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. Absit a me, ut justos vos esse júdicem: donec deficiam, non recédam ab innocéntia mea.
℟. Versa est. 147.

Lectio ii.

JUstificatiónem meam, quam cœpi tenére, nec déseram: neque enim reprehéndit me cor meum in omni vita mea. Sit ut ímpius inimícus meus iníquus. Quæ est enim spes hypócritæ, si aváre rápiat, & non líberet Deus ánimam ejus? Numquid Deus áudiet clamórem ejus, cum vénerit super eum angústia? Aut póterit in Omnipoténte delectári, & invocare Deum omni témpore?
℟. Utinam. 148.

stiméntum. Auferétur ab ímpiis lux sua, & bráchium excélsum confringétur. Numquid ingréssus es profúnda maris, & in novíssimis abyssi deambulásti? Numquid apértæ sunt tibi portæ mortis, & óstia tenebrósa vidísti? Numquid considerásti latitúdinem terræ? índica mihi, si nosti ómnia, in qua via lux hábitet, & tenebrárum quis locus sit, ut ducas unumquódque ad términos suos, & intélligas sémitas domus ejus.

℟. Quare detraxístis. 146.

FERIA SEXTA.

De libro Job.

Lectio i. *Cap.* 40.

Respóndens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Accínge sicut vir lumbos tuos: interrogábo te & índica mihi. Numquid irritum fácies judícium meum & condemnábis me, ut tu justificéris? Et si habes bráchium sicut Deus, & si voce símili tonas? Circúmda tibi decórem & in sublíme erígere, & esto gloriósus & speciósis indúere véstibus.

℟. Indúta est caro. 146.

Lectio ii.

Dispérge supérbos in furóre tuo, & respíciens omnem arrogántem humília. Réspice cunctos supérbos, & confúnde eos & cóntere ímpios in loco suo. Abscónde eos in púlvere simul, & fácies eórum demérge in fóveam: & ego confitébor quod salváre te possit déxtera tua. Ecce Béhemoth, quem feci tecum, fœnum quasi bos cómedet. Fortitúdo ejus in lumbis ejus, & virtus illius in umbílico ventris ejus.

℟. Páucitas diérum. 147.

Lectio iii. *Cap.* 42.

Respóndens autem Job Dómino, dixit: Scio quia ómnia potes & nulla te latet cogitátio. Quis est iste, qui celat consílium absque sciéntia? Ideo insipiénter locútus sum, & quæ ultra modum excéderent sciéntiam meam. Audi, & ego loquar: interrogábo te, & respónde mihi. Audítu áuris audívi te, nunc autem óculus meus videt te. Idcírco ipse me reprehéndo, & ago pœniténtiam in favílla & cínere.

℟. Non abscóndas. 147.

SABBATO.

De libro Job.

Lectio i. *Cap.* 42.

Postquam autem locútus est Dóminus verba hæc ad Job, dixit ad Eliphaz Themanítem: Iratus est furor meus in te & in duos amícos tuos, quóniam non estis locúti coram me rectum, sicut servus meus Job. Súmite ergo vobis septem tauros, & septem aríetes, & ite ad servum meum Job, & offérte holocáustum pro vobis: Job autem servus meus orábit pro vobis: fáciem ejus suscípiam, ut non vobis imputétur stultítia: neque enim locúti estis ad

ad me recta, sicut servus meus Job.

Lectio ii.

ABiérunt ergo Eliphaz Themanítes & Baldad Suhítes & Sophar Naamathítes, & fecérunt sicut locútus fúerat Dóminus ad eos, & suscépit Dóminus fáciem Job. Dóminus quoque convérsus est ad poeniténtiam Job, cum oráret ille pro amícis suis. Et áddidit Dóminus ómnia, quæcúmque fúerant Job, dúplicia. Venérunt autem ad eum omnes fratres sui & univérsæ soróres suæ & cuncti, qui nóverant eum prius, & comedérunt cum eo panem in domo ejus: & movérunt super eum caput, & consoláti sunt eum super omni malo, quod intúlerat Dóminus super eum: & dedérunt ei unusquísque ovem unam & ináurem áuream unam.

Lectio iii.

DOminus autem benedíxit novíssimis Job magis quam princípio ejus. Et facta sunt ei quatuórdecim míllia óvium, & sex míllia camelórum, & mille juga boum, & mille ásinæ. Et fuérunt ei septem filii & tres fíliæ. Et vocávit nomen unius Diem, & nomen secúndæ Cassiam, & nomen tértiæ Cornustibii. Non sunt autem invéntæ mulíeres speciósæ sicut fíliæ Job in univérsa terra: dedítque eis pater suus hæreditátem inter fratres eórum. Vixit autem Job post hæc centum quadragínta annis, & vidit filios suos & filios filiórum suórum, usque ad quartam generatiónem: & mórtuus est senex & plenus diérum.

S A B B A T O

ante Dominicam tertiam Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Ne reminiscaris Dómine delícta mea vel paréntum meórum: neque vindíctam sumas de peccátis meis.

D O M I N I C A III.

Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Tobíæ.

Lectio i. *Cap.* 1.

TObías ex tribu & civitáte Néphthali (quæ est in superióribus Galilææ supra Naásson, post viam, quæ ducit ad Occidéntem, in sinístro habens civitátem Sephet) cum captus esset in diébus Salmánasar regis Assyriórum, in captivitáte tamen pósitus, viam veritátis non deséruit: ita ut ómnia, quæ habére póterat, quotídie concaptívis frátribus, qui erant ex ejus género, impertíret. Cumque esset júnior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen pueríle gessit in ópere.

℟. Peto Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certe désuper terram erípias me: * Ne reminiscáris delícta mea vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis: quia

quia éruis sustinéntes te, Dómine. ℣. Omnia enim judícia tua justa sunt, & omnes viæ tuæ misericórdia & véritas: & nunc Dómine meménto mei. Ne reminiscáris.

Lectio ii.

DEnique cum irent omnes ad vítulos áureos, quos Jeróboam fécerat rex Israel, hic solus fugiébat consórtia ómnium: sed pergébat in Jerúsalem ad templum Dómini & ibi adorábat Dóminum Deum Israel, ómnia primitíva sua & décimas suas fidéliter ófferens, ita ut in tértio anno prosélytis & ádvenis ministráret omnem decimatiónem. Hæc & his simília secúndum legem Dei puérulus observábat. Cum vero factus esset vir, accépit uxórem Annam de tribu sua, genuítque ex ea filium, nomen suum impónens ei, quem ab infántia timére Deum dócuit & abstinére ab omni peccáto.

℟. Omni témpore bénedic Deum, & pete ab eo ut vias tuas dírigat: * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant.

℣. Inquíre ut fácias, quæ plácita sunt illi in veritáte & in tota virtúte tua. Et in omni témpore.

Lectio iii.

IGitur cum per captivitátem devenísset cum uxóre sua & filio, in civitátem Níniven cum omni tribu sua (cum omnes éderent ex cibis Gentílium) iste custodívit ánimam suam, & numquam contaminátus est in escis eórum. Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde suo, dedit illi Deus grátiam in conspéctu Salmanásar regis, & dedit illi potestátem, quocúmque vellet ire, habens libertátem quæcúmque fácere voluísset. Pergébat ergo ad omnes, qui erant in captivitáte & mónita salútis dabat eis.

℟. Memor esto fili, quóniam páuperem vitam gérimus: * Habébis multa bona, si timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, & cave nequándo do prætermíttas præcépta ejus. Habébis.

Glória Patri. Habébis.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leonis Papæ.

Serm. 9. de jejunio vii. mensis.

Lectio iv.

SCio quidem, dilectíssimi, plúrimos vestrum ita in iis, quæ ad observántiam Christiánæ Fídei pértinent, esse devótos, ut nostris cohortatiónibus non indígeant admonéri. Quod enim dudum & tradítio decrévit, & consuetúdo firmávit, nec erudítio ignórat, nec píetas prætermíttit. Sed quia sacerdotális offícii est, erga omnes Ecclésiæ fílios curam habére commúnem, in id, quod & rúdibus prout & doctis, quos símul dilígimus, páriter incitámus: ut jejúnium, quod nobis séptimi mensis recúrsus

ür, fide álacri per
iem ánimi & cór-
ebrémus.
ébat nobis paupér-
, ut divítiæ com-
r: numquam fuísset
pſa, pro qua misísti
ſtrum: * Báculum
noſtræ. ℣. Heu
ni, ut quid te míſi-
grinári, lumen ocu-
ſtrórum? Báculum.

Lectio v.

nim ipſa continén-
bſervántia quátuor
ita tempóribus, ut
im totíus anni re-
cúrſu, cognoſceré-
s indeſinénter puri-
is indígere: ſem-
ſe niténdum, dum
tæ varietáte jactá-
eccátum, quod fra-
rnis & cupiditátum
e contráhitur, jejú-
e eleemóſynis deleá-
ámus, páullulum,
i & aliquántulum,
indis poſſit prodéſſe
s, noſtræ conſue-
btrahámus.
ícite Deum cæli,
ómnibus vivénti-
émini ei: * Quia fe-
cum misericórdiam
. Ipſum benedícite
e illi: & narráte
rabília ejus. Quia.

Lectio vi.

étur conſciéntia be-
órum frúctibus lar-
& gáudia tríbuens,
ificándus, accípies.
próximi, diléctio
Dei eſt, qui plenitúdinem
legis & Prophetárum in hac
géminæ charitátis unitáte conſtítuit: ut nemo ambígeret,
Deo ſe offérre, quod hómini contulíſſet, dicénte Dómino Salvatóre, cum de aléndis juvandíſque paupéribus loquerétur: Quod uni eórum fecíſtis, mihi fecíſtis. Quarta ígitur & ſexta Féria jejunémus: Sábbato vero apud beátum Petrum Apóſtolum vigílias celebrémus, cujus nos méritis & oratiónibus crédimus adjuvándos, ut miſericórdi Deo jejúnio noſtro & devotióne placeámus.

℟. Tempus eſt, ut revértar ad eum, qui miſit me: * Vos autem benedícite Deum, & enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíſcum miſericórdiam ſuam. Vos autem. Glória Patri. Vos autem.

℟. vii. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas paſſæ ſunt, & defécimus: timor & hebetúdo mentis cécidit ſuper nos, & ſuper líberos noſtros: ipſi montes nolunt recípere fugam noſtram: * Dómine miſerére. ℣. Peccávimus cum pátribus noſtris, injúſte égimus, iniquitátem fecimus. Dómine.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena eſt omnis terra glória ejus.

℣. Tres

℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo; Pater, Verbum, & Spíritus Sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Tobíæ.

Lectio i. *Cap. 2.*

POst hæc vero, cum esset dies festus Dómini, & factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit filio suo: Vade & adduc áliquos de tribu nostra, timéntes Deus, ut epuléntur nobíscum. Cumque abiísset, revérsus nuntiávit ei, unum ex filiis Israel jugulátum jacére in platéa. Statímque exíliens de accúbitu suo, relínquens prándium, jejúnus pervénit ad corpus: tolléns-que illud, portávit ad domum suam occúlte, ut dum sol occubuísset; caute sepelíret eum.

℟. Peto Dómine. 159.

Lectio ii.

ARguébant autem eum omnes próximi ejus, dicéntes: Jam hujus rei causa intérfici jussus es, & vix effugísti mortis impérium; & íterum sépelis mórtuos? Sed Tobías plus timens Deum quam regem, rapiébat córpora occisórum, & occultábat in domo sua, & médiis nóctibus sepeliébat ea. Cóntigit autem, ut quadam die fatigátus a sepultúra, véniens in domum suam, jactásset se juxta paríetem & obdormísset, & ex nido hirúndinum dormiénti illi cálida stércora incíderent sup óculos ejus, fierétque cæcu Hanc autem tentatiónem íde permísit Dóminus eveníre i li, ut pósteris darétur exém plum patiéntiæ ejus, sicut sancti Job.

℟. Omni témpore. 158.

Lectio iii.

NAm cum ab infántia si semper Deum timúeri & mandáta ejus custodíerit non est contristátus cont Deum, quod plaga cæcitát evénerit ei; sed immóbil in Dei timóre permansit agens grátias Deo ómnib diébus vitæ suæ. Nam sic beáto Job insultábant rege ita isti paréntes & cogn ejus irridébant vitam ejus d céntes: Ubi est spes tua pro qua eleemósynas & s pultúras faciébas? Tobías ve ro increpábat eos, dicens Nolíte ita loqui, quóniai filii sanctórum sumus, & v tam illam expectámus, qua Deus datúrus est his, qui f dem suam numquam mutai ab eo.

℟. Memor esto. 160.

FERIA TERTIA

De libro Tobíæ.

Lectio i. *Cap. 2. & 3.*

ANna vero uxor ejus ibi ad opus textrínum quo tídie, & de labóre mánuu suárum victum, quem cóns sequi póterat, deferébat Unde factum est, ut hædu caprárum accípiens detulíss do-

domi. Cujus cum vocem balántis vir ejus audísset, dixit: Vidéte, ne forte furtívus sit, réddite eum dóminis suis, quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid, aut contíngere.

℟. Sufficiébat nobis. 159.

Lectio ii.

AD hæc uxor ejus iráta respóndit: Manifésto vana facta est spes tua, & eleemósynæ tuæ modo apparuérunt. Atque his & áliis hujuscémodi verbis exprobrábat ei. Tunc Tobías ingémuit, & cœpit oráre cum lácrymis, dicens: Justus es Dómine; & ómnia judícia tua justa sunt: & omnes viæ tuæ misericórdia & véritas & judícium. Et nunc Dómine memor esto mei, & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea vel paréntum meórum.

℟. Benedícite Deum. 159.

Lectio iii.

QUóniam non obedívimus præcéptis tuis, ídeo tráditi sumus in direptiónem & captivitátem, & mortem, & in fábulam, & in impropérium ómnibus natiónibus, in quibus dispersísti nos. Et nunc Dómine, magna judícia tua, quia non égimus secúndum præcépta tua, & non ambulávimus sincériter coram te. Et nunc Dómine secúndum voluntátem tuam fac mecum, & præcipe in pace récipi spíritum meum: éxpedit enim mihi mori magis quam vívere. ℟. Tempus est. 159.

FERIA QUARTA.

Quatuor Temporum Septembris.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio i. *Cap. 9. c.*

IN illo témpore: Respóndens unus de turba, dixit ad Jesum: Magíster, áttuli fílium meum ad te habéntem spíritum mutum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 1. cap. 38. in Marc. 9.

DÆmoniácum hunc, quem descéndens de monte Dóminus sanávit, Marcus quidem surdum mutúmque; Matthæus vero lunáticum fuísse commémorat. Signíficat autem eos, de quibus scriptum est: Stultus ut luna mutátur. Qui nunquam in eódem statu permanéntes, nunc ad hæc, nunc ad illa vítia mutáti crescunt atque decréscunt. Qui muti sunt non confiténdo Fidem: surdi, nec ipsum aliquátenus veritátis audiéndo sermónem. Spumant autem, cum stultítia tabéscunt: Stultórum namque, & languéntium atque hébetum est, spumas salivárum ex ore dimíttere. Strident déntibus, cum iracúndiæ furóre flamméscunt: aréscunt, cum ótio torpénte languéscunt, & nulla virtútis indústria confortáti enérviter vivunt.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt; & de

& defécimus : timor & hebetúdo mentis cécidit super nos & super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Lectio ii.

QUod autem ait: Et dixi discípulis tuis, ut ejícerent illum & non potuérunt: laténter Apóstolos accúsat, cum impossibílitas curándi intérdum non ad imbecillitátem curántium, sed ad eórum, qui curándi sunt, fidem referátur, dicénte Dómino: Fiat tibi secúndum fidem tuam. Qui respóndens eis, dixit: O generátio incrédula, quámdiu apud vos ero? quámdiu vos pátiar? Non quod tædio superátus sit, mansuétus ac mitis, qui non apéruit sicut agnus coram tondénte os suum, nec in verba furóris erúpit: sed quod in similitúdinem médici, si ægrótum vídeat contra sua præcépta se gérere, dicat: Usquequo accédam ad domum tuam?quoúsque artis meæ perdam indústriam, me áliud jubénte & te áliud perpetránte?

℟. Omni témpore bénedic Deum & pete ab eo, ut vias tuas dírigat: * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre ut fácias, quæ plácita sunt illi in veritáte & in tota virtúte tua. Et in omni.

Lectio iii.

ET dixit illis: Hoc genu in nullo potest exíre nisi in oratióne & jejúnio Dum docet Apóstolos, quó modo dæmon nequíssimus dé beat expélli, omnes instítui ad vitam: ut scílicet noveri mus, gravíssima quæque ve immundórum spirítuum, ve hóminum tentaménta jejúnii & oratiónibus esse superán da: iram quoque Dómini cum in ultiónem nostrórum scélerum fúerit accénsa, ho remédio singulári posse pla cári. Jejúnium autem gene rále est, non solum ab escis sed & a cunctis illécebris ab stinére carnálibus, immo a ómnibus vitiórum continér se passiónibus. Sic & orátio generális non in verbis so lum est, quibus divínam cle méntiam invocámus, verum étiam in ómnibus, quæ in obséquium nostri Conditóri fidei devotióne gérimus.

℟. Memor esto fili, quóniam páuperem vitam gérimus * Habébis multa bona, si ti múeris Deum. ℣. In mente habéto eum, & cave, ne quándo prætermíttas præcé pta ejus. Habébis.

Glória Patri. Habébis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Hoc genus dæmoniórum in nullo potest exíre, nisi in oratióne & jejúnio.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalter. 55. Oratio.

MIsericórdiæ tuæ remédiis, quæsumus Dómine,

, fragílitas nostra subsí-
t: ut quæ sua conditióne
ítur, tua clementia re-
étur. Per Dóminum.

*i dicitur per Horas diei
um.*

*Vesperas, si sit de Fe-
dicuntur Preces. Feria-
, 123. cum Oratione Do-
nica præcedentis.*

ERIA QUINTA.

De libro Tobiæ.

ctio i. *Cap.* 12.

Ocávit ad se Tobías fí-
lium suum, dixítque ei;
id póssumus dare viro isti
to, qui venit tecum? Re-
ndens Tobías, dixit patri
: Pater, quam mercédem
imus ei? aut quid dignum
erit esse benefíciis ejus?
duxit & redúxit sanum,
úniam a Gabélo ipse re-
it, uxórem ipse me ha-
e fecit, & dæmónium ab
ipse compéscuit, gáudium
éntibus ejus fecit, me ip-
a devoratióne piscis erí-
t, te quoque vidére fecit
en cæli, & bonis ómni-
per eum repléti sumus.
d illi ad hæc potérimus
num dare? Sed peto te,
r mi, ut roges eum, si
e dignábitur medietátem
omnibus, quæ allata sunt,
assúmere.

Peto Dómine. 157.

Lectio ii.

T vocántes eum, pater
scílicet & filius, tulé-
eum in partem: & ro-
cœpérunt ut dignaré-
dimídiam partem óm-
nium, quæ attúlerant, accé-
ptam habére. Tunc dixit eis
occúlte: Benedícite Deum
cæli, & coram ómnibus vi-
véntibus confitémini ei, quia
fecit vobíscum misericór-
diam suam: Etenim sacra-
méntum regis abscóndere bo-
num est: ópera autem Dei
reveláre & confitéri honorí-
ficum est. Bona est orátio
cum jejúnio & eleemósyna,
magis quam thesáuros auri
recóndere: quóniam eleemó-
syna a morte líberat, & ip-
sa est quæ purgat peccáta,
& facit invenire misericór-
diam & vitam ætérnam. Qui
autem fáciunt peccátum &
iniquitátem, hostes sunt áni-
mæ suæ.

℟. Omni témpore. 158.

Lectio iii.

MAniféfto ergo vobis ve-
ritátem, & non ab-
scóndam a vobis occúltum
sermónem. Quando orábas
cum lácrymis, & sepeliébas
mórtuos, & derelinquébas
prándium tuum, & mórtuos
abscondébas per diem in do-
mo tua, & nocte sepeliébas
eos, ego óbtuli oratiónem
tuam Dómino. Et quia ac-
céptus eras Deo, necésse fuit
ut tentátio probáret te. Et
nunc misit me Dóminus, ut
curárem te, & Saram uxó-
rem filii tui a dæmónio li-
berárem. Ego enim sum Rá-
phael Angelus, unus ex se-
ptem, qui astámus ante Dó-
minum. Cumque hæc audís-
sent, turbáti sunt, & tre-
mén-

méntes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixítque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére.

℟. Memor esto fili. 158.

FERIA SEXTA.

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio i. *Cap. 7. c*

IN illo témpore: Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi, discúbuit. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 33. in Evangel. circa medium.

QUem Pharisæus de falsa justítia præsúmens, nisi Judáicum pópulum: quem peccátrix múlier ad vestígia Dómini véniens & plorans, nisi convérsam Gentilitátem desígnat? Quæ cum alabástro venit, unguéntum fudit, retro secus pedes Dómini stetit, lácrymis pedes rigávit, capíllis tersit, eosdémque, quos infundébat & tergébat, pedes osculári non déstit. Nos ergo, nos illa múlier expréssit, si toto corde ad Dóminum post peccáta redeámus, si ejus pœniténtiæ luctus imitémur. Quid namque unguénto, nisi bonæ odor opiniónis exprímitur? Unde & Paulus dixit: Christi bonus odor sumus Deo in omni loco.

℟. Sufficiébat nobis. 159.

Lectio ii.

SI ergo recta ópera ágimus, quibus opiniónis bonæ odóre Ecclésiam respergi[...] quid in Dómini cór[...] nisi unguéntum fúnd[...] Sed secus pedes Jesu [...] stetit: contra pedes eni[...] mini stétimus, cum i[...] cátis pósiti ejus itinéri[...] tinebámus. Sed si ad [...] pœniténtiam post peccá[...] vértimur, jam retro se[...] des stamus: quia ejus [...] gia séquimur, quem [...] gnabámus. Lácrymis [...] pedes ejus rigat: qu[...] quoque veráciter ágim[...] quibuslíbet últimis m[...] Dómini per compassió[...] féctum inclinámur, [...] ctis ejus in tribulatióni[...] pátimur, si eórum tri[...] nostram putámus.

℟. Benedícite Deum.

Lectio iii.

CApíllis ergo pede[...] mini térgimus, q[...] sanctis ejus, quibus e[...] ritáte compátimur, éti[...] his, quæ nobis supérfl[...] miserémur: quátenus si[...] per compassiónem dóle[...] étiam larga manus af[...] dolóris osténdat. Rigat [...] que lácrymis Redem[...] pedes: sed capíllis sui[...] tergit, qui utcúmque [...] mórum dolóri compá[...] sed tamen eis ex his [...] sibi supérfluunt, non [...] tur. Plorat & non t[...] qui verba quidem dolór[...] buit, sed non minist[...] quæ desunt, vim dolór[...] nime abscíndit. Osc[...] múlier pedes, quos t[...]

qu[...]

quod nos quoque plenè ágimus, si studióse diligimus, quos ex largitáte continémus: ne gravis nobis sit necéssitas próximi, ne ipsa nobis ejus indigéntia quæ sustentátur, fiat onerósa: & cum manus necessária tribuit, ánimus a dilectióne torpéscat.

℟. Tempus est. 159.

Ad Benedictus, Antiphona. Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, stans retro secus pedes Dómini, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capillis cápitis suis tergébat, & deosculabátur pedes ejus, & unguénto ungébat.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalter. 55. Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus: ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, & córpore tibi placeámus & mente. Per Dóminum nostrum.

Et dicitur per Horas diei tantum.

In Vesperis, nisi fiat de Festo ix. Lectionum dicuntur Preces Feriales, 123. & Oratio Dominicæ præteritæ.

S A B B A T O

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 13.

IN illo témpore: Dicébat Jesus turbis hanc similitúdinem: Arborem fici habébat quidam plantátam in vínea sua, & venit quærens fructum in illa, & non invénit. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 31. in Evangel.

DOminus ac Redémptor noster per Evangélium suum aliquándo verbis, aliquándo rebus lóquitur: aliquándo áliud verbis, atque áliud rebus: aliquándo autem hoc verbis, quod rebus. Duas étenim res ex Evangélio, fratres, audístis: ficúlneam infructuósam, & mulíerem curvam: & utríque rei est píetas impénsa. Illud autem dixit per similitúdinem: istud egit per exhibitiónem. Sed hoc signíficat ficúlnea infructuósa, quod múlier inclináta: & hoc ficúlnea reserváta, quod múlier erécta.

℟. Tribulatiónes. 161.

Lectio ii.

QUid arbor fici, nisi humánam natúram desígnat? Quid múlier inclináta, nisi eámdem natúram significándo denúntiat? Quæ & bene plantáta est sicut ficus & bene creáta sicut múlier: sed in culpam própria sponte lapsa, neque fructum servat operatiónis, neque statum rectitúdinis. Ad peccátum quippe ex voluntáte córruens, quia fructum obediéntiæ ferre nóluit, statum rectitúdinis amísit. Quæ ad Dei similitúdinem cóndita, dum in sua dignitáte non pérstitit, quod plantáta vel creáta fúerat, serváre contémpsit. Tértio dóminus víneæ ad ficúlneam venit, quia natúram géneris humáni ante legem, sub le-

Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitátes. His armis muníta procéssit, & omnem Assyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábstulit Holoférnis caput, servávit pudicítiam, victóriam reportávit.

℟. Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrymis postulémus, & humiliémus illi ánimas nostras. Qui.

Lectio v.

HÆc enim succíncta jejúnio in castris prætendébat aliénis: ille vino sepúltus jacébat, ut ictum vúlneris sentíre non possit. Itaque uníus mulíeris jejúnium innúmeros stravit exércitus Assyriórum. Esther quoque púlchrior facta est jejúnio: Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, ideft, totum pópulum Judæórum, a persecutiónis acerbitáte liberávit, ita ut regem sibi fáceret esse subjéctum.

℟. Dominátor Dómine cælórum & terræ, creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ, * Exáudi oratiónem servórum tuórum. ℣. Tu, Dómine, cui humílium semper, & mansuetórum plácuit deprecátio. Exáudi.

Lectio vi.

ITaque illa, quæ tríduo jejunávit contínuo, & corpus suum aqua lavit, plus plácuit, & vindíctam rétulit. Aman autem, dum se regáli jactat convívio: inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exólvit. Est ergo jejúnium reconciliatiónis sacrifícium, virtútis increméntum, quod fecit étiam féminas fortióres augménto grátiæ. Jejúnium nescit fœneratórem, non sortem fœnoris novit, non rédolet usúras mensa jejunántium: étiam ipsis jejúnium convíviis dat grátiam. Dulcióres post famem épulæ fiunt, quæ assiduitáte fastídio sunt, & diutúrna continuatióne viléscunt. Condiméntum cibi jejúnium est. Quanto avídior appeténtia, tanto esca jucúndior.

℟. Dómine Deus, qui cónteris bella ab inítio, éleva bráchium tuum super Gentes, quæ cógitant servis tuis mala: * Et déxtera tua glorificétur in nobis. ℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua: cadat robur eórum in iracúndia tua. Et déxtera.

Glória Patri. Et déxtera.

℟. *vii.* Confórta me, Rex Sanctórum principátum tenens: * Et da sermónem rectum, & bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et da sermónem.

℟. *viii.* Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dñs Deus Sábaoth: * Plena est

terra glória ejus .
sunt, qui testimó-
: in cælo, Pater,
& Spíritus Sanctus
unum sunt. Sanctus.
tri. Plena.

A SECUNDA.

libro Judith.

Cap. 4.

ael, qui habitábant
ra Juda, timuérunt
ie Holoférnis. Tre-
horror inváſit ſen-
, ne hoc fáceret Je-
& templo Dómini,
rat cæteris civitáti-
emplis eárum. Et
n omnem Samáriam
tum uſque Jéricho:
cupavérunt omnes
ióntium: & muris
runt vicos ſuos,
gavérunt fruménta
atiónem pugnæ.
i Dómine. 166.

Lectio ii.

s étiam Elíachim
t ad univérſos, qui
tra Eſdrelon, quæ
fáciem campi ma-
Dóthain, & uni-
er quos viæ tránſi-
óterat, ut obtiné-
ſus móntium, per
ſſe póterat ad Jerú-
: illic cuſtodírent,
um iter eſſe póterat
tes. Et fecérunt ſi-
ecúndum quod con-
eis ſacérdos Dómi-
im. Et clamávit
pulus ad Dóminum
nagna, & humilia-
imas ſuas in jejú-
nus r.. palis.

niis, & orationibus, ipsi
& mulíeres eórum.

℟. Tribulatiónes. 167.

Lectio iii.

ET induérunt ſe ſacerdótes cilíciis, & infántes proſtravérunt contra fáciem templi Dómini, & altáre Dómini operuérunt cilício: & clamavérunt ad Dóminum Deum Iſrael unanímiter, ne daréntur in prædam infántes eórum, & uxóres eórum in diviſiónem, & civitátes eórum in extermínium, & ſancta eórum in pollutiónem, & fierent oppróbrium Géntibus. Tunc Elíachim, ſacérdos Dómini magnus, circuívit omnem Iſrael, allocutúſque eſt eos, dicens: Scitóte, quóniam exáudiet Dóminus preces veſtras, ſi manéntes permanſéritis in jejúniis, & oratiónibus in conſpéctu Dómini.

℟. Benedícat te. 167.

FERIA TERTIA.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 8.

ET factum eſt, cum audíſſet hæc verba Judith vídua, quæ erat fília Merári, fílii Idox, fílii Joſeph, fíliiOzíæ, fílii Elai, fílii Jamnor, fílii Gédeon, fílii Ráphaim, fílii Achítob, fílii Melchíæ, fílii Enan, fílii Nathaníæ, fílii Saláthiel, fílii Símeon, fílii Ruben, & vir ejus fuit Manáſſes, qui mórtuus eſt in diébus meſſis hordeáceæ: inſtábat enim ſuper alligántes manípulos in

campo, & venit æstus super caput ejus, & mórtuus est in Bethúlia civitáte sua, & sepúltus est illic cum pátribus suis. Erat autem Judith relícta ejus vídua jam annis tribus & ménsibus sex.

℟. Nos álium Deum. 168.

Lectio ii.

ET in superióribus domus suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puéllis suis clausa morabátur: & habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ, præter sábbata, & neoménias, & festa domus Israel. Erat autem elegánti aspéctu nimis, cui vir suus relíquerat divítias multas, & famíliam copiósam, ac possessiónes arméntis boum, & grégibus óvium plenas. Et erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum.

℟. Dominátor Dómine. 168.

Lectio iii.

HÆc itaque cum audísset, quóniam Ozías promisísset, quod transácto quinto die tráderet civitátem, misit ad presbyteros Chabri, & Charmi. Et venérunt ad illam, & dixit illis: Quod est hoc verbum, in quo consénsit Ozías, ut tradat civitátem Assyriis, si intra quinque dies non vénerit vobis adjutórium? Et qui estis vos, qui tentátis Dóminum?

℟. Dómine Deus. 168.

FERIA QUARTA.

De libro Judith.

Lectio i. Caput x.

FActum est autem, cum cessáret clamáre ad Dóminum, surréxit de loco, in quo jacúerat prostráta ad Dóminum. Vocavítque abram suam, & descéndens in domum suam, ábstulit a se cilícium, & éxuit se vestiméntis viduitátis suæ, & lavit corpus suum, & unxit se myro óptimo, & discriminávit crinem cápitis sui, & impósuit mitram super caput suum, & induit se vestiméntis jucunditátis suæ, induítque sandália pédibus suis, assumpsítque dextralióla, & lília, & inaures, & ánnulos, & ómnibus ornaméntis suis ornávit se. Cui etiam Dóminus cóntulit splendórem.

℟. Confórta me Rex, sanctórum principátum tenens: * Et da sermónem rectum & bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et da sermónem.

Lectio ii.

FActum est autem, cum descénderet montem circa ortum diéi, occurrérunt ei exploratóres Assyriórum, & tenuérunt eam, dicéntes: Unde venis? Aut quo vadis? Quæ respóndit: Fília sum Hebræórum; ídeo ego fugi a fácie eórum, quóniam futúrum agnóvi, quod dentur vobis in deprædatiónem, pro eo quod

uméntes vos, no-
tradere seípsos,
it misericórdiam
vestro .
ines civitátem au-
passæ sunt , &
timor, & hebe-
s cécidit super
r líberos nostros:
nolunt recípere
m : * Dómine ,
Peccávimus cum
ris , injúste égi-
itátem fécimus .

Ctio iii.
tque illam ad ta-
ulum Holoférnis,
eam . Cumque
e fáciem ejus ,
est in suis ócu-
es . Dixerúntque
lites ejus : Quis
ópulum Hebræó-
m decóras mu-
t , ut non pro
pugnáre contra
s ? Videns ísta-
Holofémem se-
conopéo , quod
ura, & auro, &
& lapídibus pre-
m ; & cum in
intendísset, ado-
rostérnens se su-

: te Dóminus in
qui per te ad
git inimícos no-
ion deficiat laus
óminum .
s Dóminus , qui
n, & terram :
nomen tuum ita

magnificávit. Ut non deficiat. Glória Patri. Ut non deficiat.

F E R I A Q U I N T A.

Si hæc fuerit ultima Hebd. Septembris, hac nocte ponitur liber Esther cum sua historia, ut infra in Dominica quinta hujus mensis, 173. & legitur de eo etiam duobus sequentibus diebus. Quod si hoc triduo non occurrat Feria, in qua possint poni Responsoria, eo anno omittuntur.

Si vero non fuerit ultima Hebdomada, leguntur sequentes Lectiones.

De libro Judith.

Lectio i. *Cap. 12.*

ET factum est, in quarto die Holoférnes fecit cœnam servis suis , & dixit ad Vágao eunúchum suum ; Vade , & suade Hebræam illam, ut sponte conséntiat habitáre mecum . Fœdum est enim apud Assyrios , si fémina irrídeat virum , agéndo, ut immúnis ab eo tránseat. Tunc introívit Vágao ad Judith , & dixit : Non vereátur bona puélla introíre ad dóminum meum , ut honorificétur ante fáciem ejus, ut mandúcet cum eo , & bibat vinum in jucunditáte . Cui Judith respóndit : Quæ ego sum, ut contradícam dómino meo ?

℟. Adónai Dómine. 166.

Lectio ii. *Cap. 13.*

UT autem sero factum est, festinavérunt servi illíus ad hospítia sua, & conclúsit Vágao óstia cubículi, & ábiit.

Erant autem omnes fatigáti a vino: erátque Judith sola in cubículo. Porro Holoférnes jacébat in lecto, nímia ebrietáte sopítus. Dixítque Judith puéllæ suæ ut staret foris ante cubículum, & observáret. Stetítque Judith ante lectum, orans cum lácrymis, & labiórum motu in siléntio, dicens: Confirma me, Dómine Deus Israel, & réspice in hac hora ad ópera mánuum meárum, ut sicut promisísti, Jerúsalem civitátem tuam érigas: & hoc, quod credens per te posse fieri cogitávi, perficiam.

℟. Tribulatiónes. 167.

Lectio iii.

ET cum hæc dixísset, accéssit ad colúmnam, quæ erat ad caput léctuli ejus, & pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exsólvit. Cumque evaginásset illum, apprehéndit comam cápitis ejus & ait: Confirma me, Dómine Deus in hac hora. Et percússit bis in cervícem ejus, & abscídit caput ejus: & ábstulit conopéum ejus a colúmnis, & evólvit corpus ejus truncum. Et post pusíllum exívit, & trádidit caput Holoférnis ancíllæ suæ, & jussit, ut mítteret illud in peram suam.

℟. Benedícat te. 167.

FERIA SEXTA.

De libro Judith.

Lectio i. *Cap. 15.*

CUmque omnis exércitus decollátum Holofémem audísset, fugit mens, & con silium ab eis, & solo trem re, & metu agitáti fugæ pr sídium sumunt, itaut nulli loquerétur cum próximo su sed inclináto cápite, relíct ómnibus, evádere festinába Hebræos, quos armátos s per se veníre audiébant, f giéntes per vias campórum & sémitas cóllium. Vidént ítaque filii Israel fugiéntes secúti sunt illos. Descend rúntque clangéntes tubis, ululántes post ipsos.

℟. Nos álium Deum. 168.

Lectio ii.

MIsit ítaque Ozías nú tios per omnes civit tes, & regiónes Israel: Om nis ítaque régio, omnísq urbs eléctam juventútem a mátam misit post eos, perfecúti sunt eos in ore gl dii, quoúsque perveníre extremitátem fínium suóru Réliqui autem, qui erant Bethúlia, ingréssi sunt cast Assyriórum; & prædam, qu fugiéntes Assyrii relíquera abstulérunt, & onustáti su valde.

℟. Dominátor Dómine. 1

Lectio iii.

JOachim autem summus Pó tifex, de Jerúsalem ve in Bethúliam, cum univér presbyteris suis, ut vidé Judith. Quæ cum exísset illum, benedixérunt eam om nes una voce, dicéntes: T glória Jerúsalem, tu lætít Israel, tu honorificéntia p puli nostri, quia fecísti vi

liter,

nfortátum est cor
ad castitátem amá-
oft virum tuum,
ciéris: ideò, &
nini confortávit
ò eris benedícta
. Et dixit omnis
it, fiat.
Deus. 168.
B A T O.
oro Judith.
Cap. 16. c
im est post hæc,
pópulus post vi-
nit in Jerúsalem
minum: & mox
sunt, obtulérunt
:áusta, & vota, &
ies suas. Porro Ju-
a vasa béllica Ho-
ıæ dedit illi pópu-
ıpéum, quod ipsa
cubíli ipsíus, ób-
hema oblivionis.
ctio ii.
item pópulus ju-
secúndum fáciem
& per tres menses
ius victóriæ cele-
:um Judith. Post
illos unusquísque
mum suam: & Ju-
facta est in Bethú-
írior erat univér-
ael. Erat étiam
ıs adjúncta, itaut
eret virum ómni-
itæ suæ, ex quo
Manásses vir ejus.
diebus festis pro-
magna glória.
ctio iii.
autem in domo
ıi annos centum

quínque, & dimísit Abram suam líberam; & defúncta est, ac sepúlta cum viro suo in Bethúlia. Luxítque illam omnis pópulus diébus septem. In omni autem spátio vitæ ejus non fuit qui perturbáret Israel, & post mortem ejus annis multis. Dies autem victóriæ hujus festivitátis ab Hebræis in número sanctórum diérum accípitur, & cólitur a Judæis ex illo témpore usque in præséntem diem.

SABBATO

ante Dominicam quintam Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, Rex omnípotens, in ditióne tua cuncta sunt pósita, & non est qui possit tuæ resístere voluntáti.

DOMINICA V.

Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Esther.

Lectio i. *Cap. 1.*

IN diébus Assuéri, qui regnávit ab India usque Æthiópiam super centum vigínti septem províncias, quando sedit in sólio regni sui, Susan cívitas regni ejus exórdium fuit. Tértio ígitur anno impérii sui fecit grande convívium cunctis princípibus, & púeris suis, fortíssimis, Persárum, & Medórum ínclytis, & Præféctis provinciárum coram se, ut osténderet divítias glóriæ regni sui, ac magnitúdinem atque jactántiam poténtiæ suæ multo tém-

pore, centum videlicet & octogínta diébus.

℞. Dómine mi Rex omnípotens, in ditióne tua cuncta sunt pósita, & non est, qui possit resístere voluntáti tuæ: * Líbera nos propter nomen tuum. ℣. Exáudi oratiónem nostram, & convérte luctum nostrum in gáudium. Líbera.

Lectio ii.

Cumque impleréntur dies convívii, invitávit omnem pópulum, qui invéntus est in Susan, a máximo usque ad mínimum: & jussit septem diébus convívium præparári in vestíbulo horti, & némoris, quod régio cultu, & manu cónsitum erat. Et pendébant ex omni parte tentória aérii colóris, & carbásini, ac hyacinthíni, substentáta fúnibus byssínis, atque purpúreis qui ebúrneis círculis insérti erant & colúmnis marmóreis fulciebántur. Léctuli quoque áurei, & argéntei, super pavimentum smarágdino, & pário stratum lápide, dispósiti erant: quod mira varietáte pictúra decorábat.

℞. Confórta me Rex, Sanctórum principátum tenens. * Et da sermónem rectum, & bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et da.

Lectio iii.

Bibébant autem, qui invitáti erant áureis póculis, & áliis, atque áliis vasis cibi inferebántur. Vinum quoque, ut magnificéntia regia dignum erat, abúndans, & præcípuum ponebátur. Nec erat, qui noléntes cógeret ad bibéndum, sed sicut rex statúerat, præpónens mensis síngulos de princípibus suis, ut súmeret unusquísque quod vellet. Vasthi quoque regína fecit convívium feminárum in palátio, ubi rex Assuérus manére consuéverat.

℞. Spem in álium numquam hábui, prætérquam in te, Deus Israel: * Qui irascéris, & propítius eris, & ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus, creátor cæli, & terræ, réspice ad humilitátem nostram. Qui. Glória Patri. Qui.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 3. cap. 15. *Lectio iv.*

Quid Esther regína? nonne, ut pópulum suum perículo erúeret (quod erat decórum, atque honéstum) morti se óbtulit, nec immítis regis trepidávit furórem? Ipse quoque rex Persárum ferox, atque túmido corde, tamen decórum judicávit, indíci insidiárum, quæ sibi parátæ forent, grátiam repræsentáre, populúmque líberum a servitúte erípere, erúere neci, nec párcere neci ejus, qui tam indecóra suasísset. Dénique quem secúndum a se, ac præcípuum inter omnes amícos habéret, cruci trá-

...it, quod dehonestátum ...jus frauduléntis consíliis ...nadvertíſſet.

...Meménto mei Dómine ...s in bonum; * Et ne dé... ...miſeratiónes meas, quas ... in domo Dei mei, & ...ceremóniis ejus. ℣. Re...láre mei, Dómine Deus ...s. Et ne déleas.

...tio v. Cap. 16.

A enim amicítia probá... ...bilis, quæ honeſtátem ...ur, præferénda ſane ópi... honóribus, poteſtátibus: ...eſtáti vero præférri non ...t, ſed honeſtátem ſequi. ...lis fuit Jónatha, qui pro ...áte nec offénſam patris, ... ſalútis perículum fugié... Qualis fuit Achímelech, ... pro hoſpitális grátiæ ...iis necem pótius ſibi, ...n proditiónem fugiéntis ...ci, ſubeúndam arbitrabá... Nihil ígitur præferén... honeſtáti: quæ tamen ...amicítiæ ſtúdio præterea... étiam hoc Scriptura ád...ret.

Tribulatiónes civitátum ...vimus, quas paſſæ ſunt, ...deféclmus: timor & he...ido mentis cécidit ſuper ..., & ſuper libéros no...s: ipſi montes nolunt re... ...e fugam noſtram: * Dó...e, miſerére. ℣. Peccá...us cum pátribus noſtris, ...ſte égimus, iniquitátem ...mus. Dómine.

Lectio vi.

...Jue enim pleræque phi...loſophórum quæſtiónes: Utrum amíci cauſa quiſquam contra pátriam ſentíre, nec ne, débeat, ut amíco obédiat: Utrum opórteat ut fidem déſerat, dum indúlget, atque inténdit amíci commoditátibus. Et Scriptura, quidem ait: Clava, & gládius, & ſagítta ferráta; ſic homo eſt teſtimónium dans falſum advérſus amícum ſuum. Sed consídera quid áſtruat. Non teſtimónium reprehéndit dictum in amícum, ſed falſum teſtimónium. Quid enim ſi Dei cauſa, quid ſi pátriæ cogátur áliquis dícere teſtimónium? Numquid præponderáre debet amicítia Religióni, præponderáre charitáti vítium?

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte ſua, qui per te ad níhilum redégit inimícos noſtros, * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum.
℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum, & terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut non.
Glória Patri. Ut non.

℟. vii. Nos álium Deum neſcímus præter Dóminum, in quo ſperámus: * Qui non déſpicit nos, nec ámovet ſalútem ſuam a génere noſtro.
℣. Indulgéntiam ipsius fuſis lácrymis poſtulémus, & humiliémus illi ánimas noſtras. Qui non déſpicit.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Ple-

na est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo; Pater, Verbum, & Spíritus Sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Esther.

Lectio i. *Cap. 2.*

ERat vir Judæus in Susan civitáte, vocábulo Mardochæus, filius Jair, filii Sémei, filii Cis, de stirpe Jémini, qui translátus fúerat de Jerúsalem eo témpore, quo Jechoníam regem Juda Nabuchodónosor rex Babylónis transtúlerat, qui fuit nutrítius filiæ fratris sui Edíssæ, quæ áltero nómine vocabátur Esther, & utrúmque paréntem amíserat: pulchra nimis, & decóra fácie. Mortuísque patre ejus, ac matre, Mardochæus sibi eam adoptávit in filiam.

℟. Dómine mi Rex. 174.

Lectio ii.

CUmque percrebuísset regis impérium, & juxta mandátum illíus multæ pulchræ vírgines adduceréntur Susan, & Egéo traderéntur eunúcho; Esther quoque inter cæteras puéllas ei trádita est, ut servarétur in número feminárum. Quæ plácuit ei, & invénit grátiam in conspéctu illíus. Et præcépit eunúcho, ut acceleráret mundum muliébrem, & tráderet ei partes suas, & septem puéllas speciosíssimas de domo regis, & tam ipsam, quam pedisséquas ejus ornáret, atque excóleret. Quæ nóluit indicáre ei pópulum, & pátriam suam: Mardochæus enim præcéperat ei, ut de hac re omníno reticéret: qui deambulábat quotídie ante vestíbulum domus, in qua eléctæ vírgines servabántur, curam agens salútis Esther.

℟. Confórta me Rex. 174.

Lectio iii.

EVolúto autem témpore per órdinem, instábat dies, quo Esther fília Abíhail fratris Mardochæi, quam sibi adoptáverat in fíliam, debéret intráre ad regem. Quæ non quæsívit muliébrem cultum, sed quæcúmque vóluit Egéus eunúchus custos vírginum, hæc ei ad ornátum dedit. Erat enim formósa valde, & incredíbili pulchritúdine, ómnium óculis gratiósa, & amábilis videbátur. Ducta est ítaque ad cubículum regis Assuéri mense décimo, qui vocátur Tebet, séptimo anno regni ejus. Et adamávit eam rex plus quam omnes mulíeres, habuítque grátiam, & misericórdiam coram eo super omnes mulíeres, & pósuit diadéma regni in cápite ejus, fecítque eam regnáre in loco Vasthi.

℟. Spem in álium numquam hábui. 174.

F E-

A TERTIA.
e libro Esther.
Cap. 3.

... hæc rex Assuérus exal-
... Aman filium Ama-
... qui erat de stirpe Agag:
... t sólium ejus super
... príncipes quos habé-
... cunctíque servi regis,
... fóribus palátii versa-
... flectébant génua, &
... ur Aman: sic enim
... rat eis Imperátor.
... Mardochæus non fle-
... génua, neque adorá-
... Cui dixérunt púe-
... qui ad fores palá-
... débant: Cur præter
... non obsérvas man-
... egis?
... énto mei. 175.

Lectio ii.

... que hoc crébrius dí-
... ent & ille nollet au-
... nuntiavérunt Aman,
... sciéntes utrum perse-
... in senténtia: díxe-
... eis se esse Judæum.
... um audísset Aman,
... riménto probásset,
... Mardochæus non flé-
... ri genu, nec se ado-
... irátus est valde, &
... ilo duxit in unum
... æum míttere manus

... lationes. 175.

Lectio iii.

... erat enim quod es-
... gentis Judææ: ma-
... luit omnem Judæó-
... erant in regno As-
... pérdere natiónem.
... imo (cujus vocábu-
lum est Nisan) anno duo-
décimo regni Assuéri, missa
est sors in urnam, quæ He-
bráice dícitur Phur, coram
Aman, quo die, & quo
mense gens Judæórum debé-
ret intérfici: & exívit men-
sis duodécimus, qui vocá-
tur Adar.

℟. Benedícat te. 175.

FERIA QUARTA.

De libro Esther.

Lectio i. Cap. 4.

Quæ cum audísset Mardochæus, scidit vestiménta sua, & indútus est sacco, spargens cínerem cápiti, & in platéa médiæ civitátis voce magna clamábat, osténdens amaritúdinem ánimi sui, & hoc ejulátu usque ad fores palátii grádiens. Non enim erat lícitum indútum sacco aulam regis intráre. In ómnibus quoque provínciis, óppidis, ac locis, ad quæ crudéle regis dogma pervénerat, planctus ingens erat apud Judæos, jejúnium, ululátus, & fletus, sacco, & cínere multis pro strato uténtibus. Ingréssæ autem sunt puéllæ Esther, & eunúchi, nuntiaverúntque ei. Quod áudiens consternáta est, & vestem misit, ut abláto sacco, indúerent eum, quam accípere nóluit. Accitóque Athac eunúcho, quem rex minístrum ei déderat, præcépit ei, ut iret ad Mardochæum, & dísceret ab eo, cur hoc fáceret.

 ℟. Nos

℟. Nos álium Deum nescímus, præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrymis postulémus, & humiliémus illi ánimas nostras. Qui non déspicit.

Lectio ii.

Egressúsque Athac, ivit ad Mardochæum stantem in platéa civitátis ante óstium palátii: qui indicávit ei ómnia, quæ acciderant, quómodo Aman promisísset, ut in thesáuros regis pro Judæórum nece inférret argéntum. Exémplar quoque edícti, quod pendébat in Susan, dedit ei, ut regínæ osténderet, & monéret eam, ut intráret ad regem, & deprecarétur eum pro pópulo suo. Regréssus Athac, nuntiávit Esther ómnia, quæ Mardochæus díxerat. Quæ respóndit ei, & jussit ut díceret Mardochæo: Omnes servi regis, & cunctæ, quæ sub ditióne ejus sunt, norunt provínciæ, quod sive vir, sive múlier, non vocátus, intérius átrium regis intráverit, absque ulla cunctatióne statim interficiátur, nisi forte rex áuream virgam ad eum teténderit pro signo cleméntiæ, atque ita possit vívere. Ego ígitur quómodo ad regem intráre pótero, quæ trigínta jam diébus non sum vocáta ad eum.

℟. Confórta me Rex, sanctórum principátum tenens: * Et da sermónem rectum, & bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et da.

Lectio iii.

Quod cum audísset Mardochæus, rursum mandávit Esther, dicens: Ne putes, quod ánimam tuam tantum líberes, quia in domo regis es præ cunctis Judæis: si enim nunc silúeris, per áliam occasiónem liberabúntur Judæi: & tu, & domus patris tui períbitis. Et quis novit utrum idcírco ad regnum véneris, ut in tali témpore pararéris? Rursúmque Esther hæc Mardochæo verba mandávit: Vade & cóngrega omnes Judæos, quos in Susan reperéris, & oráte pro me. Non comedátis, & non bibátis tribus diébus, & tribus nóctibus: & ego cum ancíllis meis simíliter jejunábo, & tunc ingrédiar ad regem contra legem fáciens, non vocáta, tradénsque me morti, & perículo. Ivit ítaque Mardochæus, & fecit ómnia, quæ ei Esther præcéperat.

℟. Spem in álium numquam hábui, præterquam in te Deus Israel: * Qui irásceris, & propítius eris, & ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine, Deus creátor cæli, & terræ, réspice ad humilitátem nostram. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA.

De libro Esther.

Lectio i. *Cap. 5.*

Die autem tértia indúta est Esther regálibus vestiméntis, & stetit in átrio domus régiæ, quod erat intérius, contra basílicam regis: at ille sedébat super sólium suum in consistório palátii contra óstium domus. Cumque vidísset Esther regínam stantem, plácuit óculis ejus, & exténdit contra eam virgam áuream, quam tenébat manu. Quæ accédens, osculáta est summitátem virgæ ejus. Dixítque ad eam rex: Quid vis Esther regína? quæ est petítio tua? étiam si dimídiam partem regni petíeris, dábitur tibi. At illa respóndit: Si regi placet, óbsecro ut vénias ad me hódie, & Aman tecum ad convívium, quod parávi. Statímque rex: Vocáte, inquit, cito Aman, ut Esther obédiat voluntáti.

℟. Dómine mi Rex. 174.

Lectio ii.

Egréssus est ítaque illo die Aman lætus, & álacer. Cumque vidísset Mardochæum sedéntem ante fores palátii, et non solum non assurrexísse sibi, sed nec motum quidem de loco sessiónis suæ, indignátus est valde: & dissimuláta ira, revérsus in domum suam, convocávit ad se amícos suos, & Zares uxórem suam: & expósuit illis magnitúdinem divitiárum suárum, filiorúmque turbam, & quanta eum glória super omnes príncipes, & servos suos rex elevásset. Et post hæc ait: Regína quoque Esther nullum álium vocávit ad convívium cum rege, prætér me, apud quam étiam cras cum rege pransúrus sum. Et cum hæc ómnia hábeam, nihil me habére puto, quámdiu vídero Mardochæum Judæum sedéntem ante fores régias.

℟. Confórta me Rex. 174.

Lectio iii.

Responderúntque ei Zares uxor ejus, & cæteri amíci: Jube parári excélsam trabem, habéntem altitúdinis quinquagínta cúbitos, & dic mane regi ut appendátur super eam Mardochæus: & sic ibis cum rege lætus ad convívium. Plácuit ei consílium, & jussit excélsam parári crucem.

℟. Spem in álium. 147.

FERIA SEXTA.

De libro Esther.

Lectio i. *Cap. 6.*

Noctem illam duxit rex insómnem, jussítque sibi afférri históriás: & annáles priórum témporum. Quæ cum illo præsénte legeréntur: ventum est ad illum locum, ubi scriptum erat, quómodo nuntiásset Mardochæus insídias Bágathan, & Thares eunuchórum, regem Assuérum juguláre cupiéntium. Quod cum audísset rex, ait: Quid pro hac fide honóris,

ac præmii Mardochæus consecútus est? Dixérunt ei servi illíus, ac minístri: Nihil omníno mercédis accépit. Statímque rex: Quis est, inquit, in átrio? Aman quippe intérius átrium domus régiæ intráverat, ut suggéreret regi, & jubéret Mardochæum affígi patíbulo, quod ei fúerat præparátum. Respondérunt púeri: Aman stat in átrio: Dixítque rex: Ingrediátur.

℟. Meménto mei. 175.

Lectio ii.

Cumque esset ingréssus, ait illi: Quid debet fieri viro, quem rex honoráre desíderat? Cógitans autem in corde suo Aman, & réputans quod nullum álium rex, nisi se vellet honoráre, respóndit: Homo quem rex honoráre cupit, debet índui véstibus régiis, & impóni super equum, cui de sella regis est, & accípere régium diadéma super caput suum, & primus de régiis princípibus, ac tyránnis téneat equum ejus, & per platéam civitátis incédens clamet, & dicat: Sic honorábitur, quemcúmque volúerit rex honoráre.

℟. Tribulatiónes. 175.

Lectio iii.

Dixítque ei rex: Festína, & sumpta stola, & equo fac, ut locútus es, Mardochæo Judæo, qui sedet ante fores palátii. Cave, ne quidquam de his, quæ locútus es, prætermíttas. Tulit ítaque Aman stolam, & equum indutúmque Mardochæum in platéa civitátis, & impósitum equo præcedébat, atque clamábat: Hoc honóre condígnus est, quemcúmque rex volúerit honoráre. Reversúsque est Mardochæus ad jánuam palátii: & Aman festinávit ire in domum suam, lugens, & opérto cápite: narravítque Zares uxóri suæ, & amícis ómnia, quæ evenissent sibi.

℟. Benedícat te. 175.

SABBATO.

De libro Esther.

Lectio i. *Cap. 7.*

Intrávit ítaque rex, & Aman, ut bíberent cum regína. Dixítque ei rex étiam secúnda die, postquam vino incalúerat: Quæ est petítio tua Esther, ut detur tibi? & quid vis fieri? etiam si dimídiam partem regni mei petíeris, impetrábis. Ad quem illa respóndit: Si invéni grátiam in óculis tuis, o rex, & si tibi placet, dona mihi ánimam meam, pro qua rogo, & pópulum meum, pro quo óbsecro. Tráditi enim sumus ego, & pópulus meus, ut conterámur, jugulémur, & pereámus. Atque útinam in servos, & fámulas venderémur: esset tolerábile malum, & gemens tacérem: nunc autem hostis noster est, cujus crudélitas redúndat in regem.

Lectio ii.

Respondénsque rex Assuérus, ait: Qui est iste, & cu-

...ntiæ, at hæc áu-
...cere? Dixítque Est-
...stis, & inimícus no-
...mus iste est Aman.
ille áudiens, íllico
...t, vultum regis, ac
ferre non sústinens.
...tem irátus surréxit,
...oco convívii intrávit
...um arbóribus cónsi-
Aman quoque surré-
...rogáret Esther regí-
...ro ánima sua; intel-
...um a rege sibi pará-
...lum.

Lectio iii.

...cum revérsus esset de
...orto memóribus cón-
& intrásset convívii
... réperit Aman super
...a corruísse, in quo ja-
...sther, & ait: Etiam
... vult opprímere, me
...e, in domo mea?
... verbum de ore regis
..., & statim operuérunt
...ejus. Dixítque Har-
...unus de eunúchis, qui
in ministério regis:
...um, quod paráverat
...hæo, qui locútus est
...e, stat in domo Aman,
altitúdinis quinqua-
...ibitos. Cui dixit rex:
...ite eum in eo. Su-
...est ítaque Aman in
..., quod paráverat
...hæo, & regis ira
...

...ABBATO
Dominicam primam
Octobris.

...agnificat, Antiphona.
...iat Dóminus cor ve-
strum in lege sua, & in præ-
céptis suis, & fáciat pacem
Dóminus Deus noster.

DOMINICA PRIMA
Octobris.

In primo Nocturno.

Incipit liber primus Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 1.*

ET factum est postquam percússit Alexánder Philíppi Mácedo, qui primus regnávit in Græcia, egréssus de terra Cethim, Daríum regem Persárum, & Medórum: constítuit prælia multa, & obtínuit ómnium munitiónes, & interfécit reges terræ. Et pertránsiit usque ad fines terræ, & accépit spólia multitúdinis Géntium, & síluit terra in conspéctu ejus. Et congregávit virtútem, & exércitum fortem nimis, & exaltátum est, & elevátum cor ejus, & obtínuit regiónes Géntium, & tyránnos, & facti sunt illi in tribútum. Et post hæc décidit in lectum, & cognóvit quia morerétur. Et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutríti a juventúte: & divísit illis regnum suum, cum adhuc víveret.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, & in præcéptis suis, & fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, & rédimat vos a malis.
℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur

tur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii.

ET regnávit Alexánder annis duódecim, & mórtuus est. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquísque in loco suo: & imposuérunt omnes sibi diadémata post mortem ejus, & filii eórum post eos annis multis, & multiplicáta sunt mala in terra. Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus illústris, fílius Antíochi regis, qui fúerat Romæ obses: & regnávit in anno centésimo trigésimo séptimo regni Græcórum.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo, * Dóminus Deus noster.

℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii.

IN diébus illis exiérunt ex Israel filii iníqui, & suasérunt multis, dicéntes: Eámus, & disponámus testaméntum cum Géntibus, quæ circa nos sunt: quia ex quo recéssimus ab eis, invenérunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in óculis eórum. Et destinavérunt áliqui de pópulo & abiérunt ad regem: & dedit illis potestátem ut fácerent justítiam Géntium. Et ædificavérunt gymnásium in Jerosólymis secúndum leges Natiónum. Et fecérunt sibi præpútia, & recessérunt a testaménto sancto, & juncti sunt Natiónibus, & venúmdati sunt, ut fácerent malum.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, & gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, & dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, & déstrue eos protéctor noster, Dómine. Ut cognóscant. Glória Patri. Ut cognóscant.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. *cap.* 40. *Lectio iv.*

FORTÁSSE áliquos béllica defíxos glória tenet, ut putent solam esse præliárem fortitúdinem; & ídeo me ad ista deflexísse, quia illa nostris déforet. Quam fortis Jesus Nave: ut uno prælio quinque reges captos stérneret cum pópulis suis? Deínde cum advérsum Gabaonítas urgéret prælium, & verérétur ne nox impedíret victóriam, magnitúdine mentis, & fidei clamávit: Stet sol; & stetit, donec victória consummarétur. Gédeon in trecéntis viris de ingénti pópulo, & acérbo hoste revéxit triúmphum. Jónathas adoléscens virtútem magnam fecit in prælio.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte

quómodo salvi facti sunt patres nostri. * Et nunc clamémus in cælum, & miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, & exercítui ejus in mari Rubro. Et nunc.

Lectio v.

QUid de Machabæis loquar? Sed prius de pópulo dicam patrum: qui cum essent paráti ad repugnándum pro templo Dei, & pro legítimis suis, dolo hóstium die lacessíti Sábbati, maluérunt vulnéribus offérre nuda córpora, quam repugnáre, ne violárent Sabbatum. Itaque omnes læti se obtulérunt morti. Sed Machabæi considerántes, quod hoc exémplo gens omnis posset períre; Sábbato étiam, cum ipsi in bellum provocaréntur, ulti sunt innocéntium necem fratrum suórum. Unde póstea stimulátus rex Antíochus, cum bellum accénderet per duces suos Lysiam, Nicánorem, Górgiam; ita cum Orientálibus suis, & Assyriis attrítus est cópiis, ut quadragínta & octo míllia in médio campi a tribus míllibus prosterneréntur.

℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, & ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis, quæ cógitant in nos, quómodo poterímus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vi.

VIrtútem ducis Judæ Machabæi de uno ejus mílite consideráte. Namque Eleázarus, cum supereminéntem cæteris elephántem lorica vestítum régia advérteret, arbitrátus quod in eo esset rex, cursu cóncito in médium legiónis se prorúpit, & abjécto clypeo, utráque manu interficiébat, donec pervéníret ad béstiam, atque intrávit sub eam, & subjécto gládio interémit eam. Itaque cadens béstia oppréssit Eleázarum atque ita mórtuus est. Quanta ígitur virtus ánimi! Primo, ut mortem non timéret; deínde ut circumfúsus legiónibus inimicórum in confértos raperétur hostes, médium penetráret agmen, & contémpta morte ferócior, abjécto clypeo, utráque manu vulnerátæ molem béstiæ subíret ac sustinéret: post infra ipsam succéderet, quo plenióri feríret ictu: cujus ruína inclúsus, magis quam oppréssus, suo est sepúltus triúmpho.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine: tu es super omnes Gentes: * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis, & fortis, justus, & miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

℟. *vii.* Refúlsit sol in clypeos áureos, & resplenduérunt mon-

montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est.

℣. Erat enim exércitus magnus valde, & fortis: & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus: ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus Sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Responsoria hujus Dominicæ dicuntur in sequentibus Dominicis usque ad Dominicam primam Novembris.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 1.*

Et parátum est regnum in conspéctu Antíochi, & cœpit regnáre in terra Ægypti, ut regnáret super duo regna. Et intrávit in Ægyptum in multitúdine grávi, in cúrribus, & elephántis, & equítibus, & copiósa návium multitúdine: & constítuit bellum advérsus Ptolemæum regem Ægypti: & véritus est Ptolemæus a fácie ejus, & fugit, & cecidérunt vulneráti multi. Et comprehéndit civitátes munítas in terra Ægypti, & accépit spólia terræ Ægypti.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo: Elige tibi viros & vade, líbera fratres tuos & Galilæam; ego autem, & Jónathas frater tuus, íbimus in Galaadítidem: * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, filii poténtes, & estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, & sanctórum. Sicut.

Lectio ii.

Et convértit Antíochus, postquam percússit Ægyptum in centésimo, & quadragésimo tértio anno, & ascéndit ad Israel, & ascéndit Jerosólymam in multitúdine gravi. Et intrávit in sanctificatiónem cum supérbia, & accépit altáre áureum, & candelábrum lúminis, & univérsa vasa ejus, & mensam propositiónis, & libatória, & phíalas, & mortarióla áurea, & velum, & corónas, & ornaméntum áureum, quod in fácie templi erat, & comminuit ómnia.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis, & confessiónibus benedicébant Dóminum. Et facta est.

Lectio iii.

Et accépit argéntum, & áurum, & vasa concupiscibília, & accépit thesáuros occúltos, quos invénit: & sublátis ómnibus ábiit in terram suam. Et fecit cædem hóminum, & locútus est in supérbia magna. Et factus est planctus magnus in Israel,

& in

Luxit Israël in omni loco eórum: & ingemuérunt príncipes, & senióres: vírgines, & júvenes infirmáti sunt, & speciósitas mulíerum immutáta est. Omnis marítus sumpsit laméntum, & quæ sedébant in thoro maritáli, lugébant. Et commóta est terra super habitántes in ea, & univérsa domus Jacob índuit confusiónem.

℟. In hymnis, & confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, & victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

Responsoria hujus secundæ Feriæ reperiuntur in aliis secundis Feriis usque ad Dominicam primam Novembris.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 2.*

In diébus illis surréxit Mathathías fílius Joánnis, fílii Simeónis, sacérdos ex fíliis Joárib ad Jerúsalem, & consédit in monte Modin: & habébat fílios quinque: Joánnem, qui cognominabátur Gaddis, & Simónem, qui cognominabátur Thasi; & Judam, qui vocabátur Machabæus; & Eleázarum, qui cognominabátur Abaron: & Jónathan, qui cognominabátur Apphus. Hi vidérunt mala, quæ fiébant in pópulo Juda, & in Jerúsalem.

℟. Hic est fratrum amátor & pópuli Israël: * Hic est, qui multum orat pro pópulo, & univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic est.

Lectio ii.

Et dixit Mathathías: Væ mihi, ut quid natus sum vidére contritiónem pópuli mei, & contritiónem civitátis sanctæ, & sedére illic, cum datur in mánibus inimicórum? Sancta in manu extraneórum facta sunt: templum ejus sicut homo ignóbilis. Vasa glóriæ ejus captíva abdúcta sunt: trucidáti sunt senes ejus in platéis, & júvenes ejus cecidérunt in gládio inimicórum. Quæ gens non hæreditávit regnum ejus, & non obtínuit spólia ejus?

℟. Tu Dómine, universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fieri in nobis: * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum, Dómine. ℣. Tu elegísti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis, & obsecratiónis pópulo tuo. Consérva.

Lectio iii.

Et scidit vestiménta sua Mathathías, & fílii ejus: & operuérunt se cilíciis, & planxérunt valde. Et venérunt illuc, qui missi erant a rege Antíocho, ut cógerent eos, qui confúgerant in civitá-

vitátem Modin, immoláre, & accéndere thura, & a lege Dei discédere. Et multi de pópulo Israel consentiéntes accessérunt ad eos: sed Mathathías, & filii ejus constánter stetérunt.

℟. Aperi óculos tuos, Dómine, & vide afflictiónem nostram: circumdedérunt nos Gentes ad puniéndum nos; * Sed tu, Dómine, exténde bráchium tuum, & líbera ánimas nostras.

℣. Afflíge oppriméntes nos, & contuméliam faciéntes in supérbiam: & custódi partem tuam. Sed tu.

Glória Patri. Sed tu.

Responsoria hujus tertiæ Feriæ repetuntur in aliis tertiis Feriis usque ad Dominicam primam Novembris.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 2. b*

ET respóndit Mathathías & dixit magna voce: Et si omnes Gentes regi Antíocho obédiunt, ut discédat unusquísque a servitúte legis patrum suórum, & conséntiat mandátis ejus: ego, & filii mei, & fratres mei obediémus legi patrum nostrórum. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relínquere legem, & justítiam Dei: non audiémus verba regis Antíochi, nec sacrificábimus transgrediéntes legis nostræ mandáta, ut eámus áltera via.

℟. Refulsit sol in clypeos áureos, & resplenduérunt montes ab eis: & fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde, & fortis: & appropiávit Judas, & exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

Lectio ii.

ET cum cessávit loqui verba hæc, accéssit quidam Judæus in ómnium óculis sacrificáre idólis super aram in civitáte Modin, secúndum jussum regis: & vidit Mathathías, & dóluit, & contremuérunt renes ejus, & accénsus est furor ejus secúndum judícium legis, & insíliens trucidávit eum super aram: sed & virum, quem rex Antíochus míserat, qui cogébat immoláre, occídit in ipso témpore, & aram destrúxit, & zelátus est legem sicut fecit Phínees Zambri fílio Salómi.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino; * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis, & confessiónibus benedicébant Dóminum. Et facta est.

Lectio iii.

ET exclamávit Mathathías voce magna in civitáte, dicens: Omnis, qui zelum habet legis státuens testaméntum, éxeat post me. Et fugit ipse, & filii ejus in montes, & reliquérunt quæcúmque habébant in civitáte. Tunc descendérunt multi quæ-

judicium, & justitiam in ... & sedeámus filii ipsi, & filii eórum, & mulieres eórum & pécora eórum: quóniam innudavérunt super eos mala.

℟. In hymnis, & confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israel, & victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 2. f*

Et appropinquavérunt dies Mathathíæ moriéndi, & dixit filiis suis: Nunc confortáta est supérbia, & castigátio, & tempus eversiónis, & ira indignatiónis. Nunc ergo, o filii, æmulatóres estóte legis, & date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum, & mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis: & accipiétis glóriam magnam, & nomen ætérnum. Abraham nonne in tentatióne invéntus est fidélis, & reputátum est ei ad justítiam? Joseph in témpore angústiæ suæ custodívit mandátum, & factus est dóminus Ægypti. Phínees pater noster, zelándo zelum Dei, accépit testaméntum sacerdótii ætérni.

℟. Adapériat Dóminus. 181.

Lectio ii.

Jesu, dum implévit verbum, factus est dux in Israel. Caleb, dum testificátur in Ecclésia, accépit hereditátem. David in sua misericórdia consecútus est sedem regni in sæcula. Elías, dum zelat zelum legis, recéptus est in cælum. Ananías, & Azarías, & Mísael credéntes, liberáti sunt de flamma. Dániel in sua simplicitáte liberátus est de ore leónum. Et ita cogitáte per generatiónem, & generatiónem, quia omnes, qui sperant in eum, non infirmántur. Et a verbis viri peccatóris ne timuéritis: quia glória ejus stercus, & vermis est; hódie extóllitur, & cras non inveniétur: quia convérsus est in terram suam, & cogitátio ejus périit.

℟. Exáudiat Dóminus. 182.

Lectio iii.

Vos ergo filii confortámini, & viríliter ágite in lege, quia in ipsa gloriósi éritis. Et ecce Simon frater vester, scio quod vir consílii est: ipsum audíte semper, & ipse erit vobis pater. Et Judas Machabæus fortis víribus a juventúte sua, sit vobis princeps milítiæ, & ipse aget bellum pópuli. Et adducétis ad vos omnes factóres legis: & vindicáte vindíctam pópuli vestri. Retribúite retributiónem Géntibus, & inténdite in præcéptum legis. Et benedíxit

eos,

eos, & appósitus est ad patres suos.

℟. Congregáti sunt. 182.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 2. & 3.*

Defúnctus est Mathathías anno centésimo, & quadragésimo sexto: & sepúltus est a filiis suis in sepúlcris patrum suórum in Modin, & planxérunt eum omnis Israel planctu magno. Et surréxit Judas, qui vocabátur Machabæus, filius ejus pro eo: & adjuvábant eum omnes fratres ejus, & univérsi, qui se conjúnxerant patri ejus, & præliabántur prælium Israel cum lætítia. Et dilatávit glóriam pópulo suo. Et persecútus est iníquos, perscrútans eos: & qui conturbábant pópulum suum, eos succéndit flammis: & repúlsi sunt inimíci ejus præ timóre ejus, & omnes operárii iniquitátis conturbáti sunt: & dirécta est salus in manu ejus.

℟. Impetum inimicórum. 182.

Lectio ii.

Et exacerbábat reges multos, & lætificábat Jacob in opéribus suis, & in sæculum memória ejus in benedictióne. Et perambulávit civitátes Juda, & pérdidit ímpios ex eis, & avértit iram ab Israel. Et nominátus est usque ad novíssimum terræ, & congregávit pereúntes. Et congregávit Apollónius Gentes, & a Samaría virtútem multam, & magnam, ad bellándum contra Israel. Et cognóvit Judas, & éxiit óbviam illi, & percússit, & occídit illum, & cecidérunt vulneráti multi, & réliqui fugérunt. Et accépit spólia eórum: & gládium Apollónii ábstulit Judas, & erat pugnans in eo ómnibus diebus.

℟. Congregátæ sunt. 183.

Lectio iii.

Et cécidit timor Judæ, ac fratrum ejus, & formído super omnes Gentes in circúitu eórum. Et pervénit ad regem nomen ejus, & de præliis Judæ narrábant omnes Gentes. Ut audívit autem rex Antíochus sermónes istos, irátus est ánimo, & misit, & congregávit exércitum univérsi regni sui, castra fórtia valde; & apéruit ærárium suum, & dedit stipéndia exercítui in annum: & mandávit illis, ut essent paráti ad ómnia.

℟. Tua est poténtia. 183.

SABBATO.

De libro i. Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 3. f.*

Et vidit Judas, & fratres ejus, quia multiplicáta sunt mala, & exércitus applicábant ad fines eórum: & cognovérunt verba regis, quæ mandávit pópulo fácere in intéritum, & consummatiónem: & dixérunt unusquísque ad próximum suum: Erigámus dejectiónem pópuli no-

nostri, & pugnémus pro pópulo nostro, & sanctis nostris. Et congregátus est conventus, ut essent paráti in prælium, & ut orárent, & péterent misericórdiam, & miseratiónem. Et Jerúsalem non habitabátur, sed erat sicut desértum: non erat qui ingrederétur, & egrederétur de natis ejus: & sanctum conculcabátur: & filii alienigenárum erant in arce, ibi erat habitátio Géntium & abláta est volúptas a Jacob, & defécit ibi tíbia, & cíthara.

Lectio ii.

ET congregáti sunt, & venérunt in Maspha contra Jerúsalem: quia locus oratiónis erat in Maspha, ante in Israel. Et jejunavérunt illa die, & induérunt se cilíciis, & cínerem imposuérunt cápiti suo: & discidérunt vestiménta sua: & expandérunt libros legis, de quibus scrutabántur Gentes similitúdinem simulacrórum suórum: & attulérunt ornaménta sacerdotália, & primítias, & décimas: & suscitavérunt Nazaræos, qui impléverant dies, & clamavérunt voce magna in cælum, dicéntes: Quid faciémus istis, & quo eos ducémus? Et sancta tua conculcáta sunt, & contamináta sunt, & sacerdótes tui facti sunt in luctum, & in humilitátem. Et ecce natiónes convenérunt advérsum nos, ut nos dispérdant: tu scis, quæ cógitant in nos. Quómodo poterímus subsístere ante fáciem eórum, nisi tu Deus ádjuves nos?

Lectio iii.

ET tubis exclamavérunt voce magna. Et post hæc constítuit Judas duces pópuli, tribúnos, & centuriónes, & pentacontárchos & decuriónes. Et dixit his, qui ædificábant domos, & sponsábant uxóres, & plantábant víneas, & formidolósis, ut redírent unusquísque in domum suam secúndum legem. Et movérunt castra, & collocavérunt ad Austrum Emmaum. Et ait Judas: Accingímini, & estóte filii poténtes, & estóte paráti in mane, ut pugnétis advérsus Natiónes has, quæ convenérunt advérsus nos, dispérdere nos, & sancta nostra, quóniam mélius est nos mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, & sanctórum. Sicut autem fúerit volúntas in cælo, sic fiat.

Ad Magnificat, Antiphona. Refúlsit sol in clypeos áureos, & resplenduérunt montes ab eis: & fortitúdo Géntium dissipáta est.

DOMINICA III.

Octobris.

In primo Nocturno.

De libro i. Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 4. c.*

DIxit autem Judas, & fratres ejus: Ecce contríti sunt inimíci nostri; ascendámus nunc mundáre sancta, & renováre. Et congregátus

est omnis exércitus, & ascendérunt in montem Sion. Et vidérunt sanctificatiónem desértam: & altáre profanátum, & portas exústas, & in átriis virgúlta nata sicut in saltu, vel in móntibus, & pastophória dirúta. Et scidérunt vestiménta sua, & planxérunt planctu magno, & imposuérunt cínerem super caput suum. Et cecidérunt in fáciem super terram, & exclamavérunt tubis signórum, & clamavérunt in cælum.

℟. Adapériat Dóminus. 181.

Lectio ii.

TUnc ordinávit Judas viros, ut pugnárent advérsus eos, qui erant in arce, donec emundárent sancta. Et elégit sacerdótes sine mácula, voluntátem habéntes in lege Dei: & mandavérunt sancta, & tulérunt lápides contaminatiónis in locum immúndum. Et cogitávit de altári holocaustórum, quod profanátum erat, quid de eo fácerent. Et incidit illis consílium bonum, ut destrúerent illud: ne forte illis esset in oppróbrium, quia contaminavérunt illud Gentes, & demolíti sunt illud. Et reposuérunt lápides in monte domus in loco apto, quoadúsque veníret Prophéta, & respondéret de eis.

℟. Exáudiat Dóminus. 182.

Lectio iii.

ET accepérunt lápides íntegros secúndum legem, & ædificavérunt altáre novum secúndum illud, quod fuit prius: & ædificavérunt sancta, & quæ intra domum erant intrínsecus: & ædem, & átria sanctificavérunt. Et fecérunt vasa sancta nova, & intulérunt candelábrum, & altáre incensórum, & mensam in templum. Et incénsum posuérunt super altáre, & accendérunt lucérnas, quæ super candelábrum erant, & lucébant in templo. Et posuérunt super mensam panes, & appendérunt vela; & consummavérunt ómnia ópera, quæ fécerant.

℟. Congregáti sunt. 182.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei.

Lib. 18. cap. 45. *Lectio iv.*

POsteáquam gens Judæa cœpit non habére Prophétas, proculdúbio detérior facta est, eo scílicet témpore, quo se sperábat, instauráto templo, post captivitátem, quæ fuit in Babylónia, futúram esse meliórem. Sic quippe intelligébat pópulus ille carnális, quod prænuntiátum est per Aggæum Prophétam, dicéntem: Magna erit glória domus istíus novíssimæ plus quam primæ. Quod de novo Testaménto dictum esse, paulo supérius demonstrávit, ubi ait apérte Christum promíttens: Et movébo omnes Gentes: & véniet

niet desiderátus cunctis Géntibus.

℟. Impetum. 182.

Lectio v.

TAlibus enim eléctis Géntium, domus Dei ædificátur per Testaméntum novum lapídibus vivis longe glorióſior, quam templum illud fuit, quod a rege Salomóne conſtrúctum eſt, & poſt captivitátem inſtaurátum. Propter hoc ergo, nec Prophétas ex illo témpore hábuit illa gens, ſed multis cládibus afflícta eſt ab alienígenis régibus, ipsíſque Románis, ne hanc Aggæi prophetíam in illa inſtauratióne témpli opinarétur implétam. Non multo enim poſt, adveniénte Alexándro, ſubjugáta eſt: quando etſi nulla facta eſt vaſtátio, quóniam non ſunt auſi ei resíſtere, & ídeo placátum faciliſſime súbditi recepérunt: non erat tamen glória tanta domus illíus, quanta fuit in ſuórum regum líbera poteſtáte.

℟. Congregátæ ſunt 183.

Lectio vi.

DEínde Ptolemæus Lagi filius, poſt Alexándri mortem captívos inde in Ægyptum tránſtulit: quos ejus ſuccéſſor Ptolemæus Philadélphus benevolentíſſime inde dimíſit; per quem factum eſt, ut Septuagínta intérpretum Scriptúras haberémus. Deinde contríti ſunt bellis, quæ in Machabæórum libris explicántur. Poſt hæc capti a rege Alexandríæ Ptolomæo, qui eſt appellátus Epiphanes, inde ab Antíocho rege Syriæ multis, & gravíſſimis malis ad idóla coléndæ compúlſi, templúmque ipſum replétum ſacrílegis ſuperſtitiónibus Géntium, quod tamen dux eórum ſtrenuíſſimus Judas, qui étiam Machabæus dictus eſt, Antíochi dúcibus pulſis, ab omni illa idololatríæ contaminatióne mundávit.

℟. Tua eſt poténtia. 183.

℟. *vii.* Refúlſit ſol. 183.

℟. *viii.* Duo Séraphim. 184.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 4. f*

ANte matutínum ſurrexérunt quinta & vigéſima die menſis noni (hic eſt menſis Cásleu) centéſimi quadragéſimi octávi anni; & obtulérunt ſacrifícium ſecúndum legem ſuper altáre holocauſtórum novum, quod fecérunt. Secúndum tempus, & ſecúndum diem, in qua contaminavérunt illud Gentes, in ipſa renovátum eſt in cánticis, & cítharis, & cínyris, & cymbalis. Et cécidit omnis pópulus in fáciem, & adoravérunt, & benedixérunt in cælum eum, qui proſperávit eos.

℟. Dixit Judas. 174.

Lectio ii.

ET fecérunt dedicatiónem altáris diébus octo, & obtulérunt holocáuſta cum læti-

lætítia : & sacrifícium salutáris, & laudis. Et ornavérunt fáciem templi corónis áureis, & scútulis : & dedicavérunt portas, & pastophória, & imposuérunt eis jánuas. Et facta est lætítia in pópulo magna valde, & avérsum est oppróbrium Géntium. Et státuit Judas, & fratres ejus, & univérsa Ecclésia Israel, ut agátur dies dedicatiónis altáris in tempóribus suis ab anno in annum per dies octo, a quinta & vigésima die mensis Cásleu, cum lætítia & gáudio.

℟. Ornavérunt fáciem. 184.

Lectio iii.

ET ædificavérunt in témpore illo montem Sion, & per circúitum muros altos, & turres firmas, nequándo venírent Gentes, & conculcárent eum sicut ántea fecérunt. Et collocávit illic exércitum, ut servárent eum, & munívit eum ad custodiéndam Bethsúram, ut habéret pópulus munitiónem contra fáciem Idumææ.

℟. In hymnis. 185.

FERIA TERTIA.

De libro i. Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 5.*

ET factum est, ut audiérunt Gentes in circúitu, quia ædificátum est altáre, & sanctuárium sicut prius, irátæ sunt valde, & cogitábant tóllere genus Jacob, qui erant inter eos, & cœpérunt occídere de pópulo ; & pérsequi. Et debellábat Judas filios Esau in Idumæa, & eos, qui erant in Arcabatháne, quia circumsedébant Israelítas, & percússit eos plaga magna. Et recordátus est malítiam filiórum Bean, qui erant pópulo in láqueum, & in scándalum, insidiántes ei in via. Et conclúsi sunt ab eo in túrribus, & applícuit ad eos, & anathematizávit eos, & incéndit turres eórum igni cum ómnibus, qui in eis erant.

℟. Hic est fratrum. 185.

Lectio ii.

ET transívit ad fílios Ammon, & invénit manum fortem, & pópulum copiósum, & Timótheum ducem ipsórum : & commísit cum eis prælia multa, & contríti sunt in conspéctu eórum, & percússit eos : & cœpit Gazer civitátem, & fílias ejus, & revérsus est in Judǽam. Et congregátæ sunt Gentes, quæ sunt in Gálaad, advérsus Israelítas, qui erant in fínibus eórum, ut tólleret eos, & fugérunt in Dátheman munitiónem.

℟. Tu Dómine. 185.

Lectio iii.

ET misérunt lítteras ad Judam, & fratres ejus, dicéntes : Congregátæ sunt advérsum nos Gentes per circúitum, ut nos áuferant : & parant veníre, & occupáre munitiónem, in quam confúgimus : & Timótheus est dux exércitus eórum.

Nunc

Nunc ergo veni, & éripe nos de mánibus eórum, quia cécidit multitúdo de nobis. Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interféĉti sunt: & captívas duxérunt uxóres eórum, & natos, & spólia, & peremérunt illic fere mille viros.

℟. Aperi óculos tuos. 186.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 5. f*

IN diébus quibus erat Judas, & Jónathas in terra Galaad, & Simon frater ejus in Galilæa contra fáciem Ptolemáidis, audívit Joséphus Zacharíæ filius, & Azarías princeps virtútis res bene gestas, & prælia, quæ facta sunt, & dixit: Faciámus, & ipsi nobis nomen, & eámus pugnáre advérsus Gentes, quæ in circúitu nostro sunt. Et præcépit his, qui erant in exércitu suo, & abiérunt Jámniam.

℟. Refúlsit sol. 186.

Lectio ii.

ET exívit Górgias de civitáte, & viri ejus óbviam illis in pugnam. Et fugáti sunt Joséphus, & Azarías, usque in fines Judææ: & cecidérunt illo die de pópulo Israel ad duo míllia viri, & facta est fuga magna in pópulo: quia non audiérunt Judam, & fratres ejus, existimántes fórtiter se factúros. Ipsi autem non erant de sémine virórum illórum, per quos salus facta est in Israel.

℟. Ornavérunt. 186.

Lectio iii.

ET viri Juda magnificáti sunt valde in conspéctu omnis Israel, & Géntium ómnium, ubi audiebátur nomen eórum. Et convenérunt ad eos fausta acclamántes. Et exívit Judas, & fratres ejus, & expugnábant filios Esau in terra, quæ ad Austrum est, & percússit Chebron, & filias ejus, & muros ejus, & turres succéndit igni in circúitu. Et movit castra, ut iret in terram alienigenárum, & perambulábat Samaríam. In die illa cecidérunt sacerdótes in bello, dum volunt fórtiter fácere, dum sine consílio éxeunt in prælium.

℟. In hymnis. 187.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 6.*

ET rex Antíochus perambulábat superióres regiónes, & audívit esse civitátem Elymáidem in Pérside nobilíssimam, & copiósam in argénto, & auro, templúmque in ea lócuples valde: & illic velámina áurea, & loríсæ, & scuta quæ relíquit Alexánder Philíppi rex Mácedo, qui regnávit primus in Græcia. Et venit, & quærébat cápere civitátem, & deprædári eam: & non pótuit, quóniam innótuit sermo his

qui erant in civitáte: & insurrexérunt in prælium, & fugit inde, & ábiit cum tristítia magna: & revérsus est in Babylóniam. Et venit qui nuntiáret ei in Pérside, quia fugáta sunt castra, quæ erant in terra Juda: & quia ábiit Lysias cum virtúte forti in primis, & fugátus est a fácie Judæórum.

℟. Adapériat Dóminus. 181.

Lectio ii.

ET invaluérunt armis, & víribus, & spóliis multis, quæ cœpérunt de castris, quæ excidérunt: & quia diruérunt abominatiónem, quam ædificáverat super altáre, quod erat in Jerúsalem: & sanctificatiónem, sicut prius, circumdedérunt muris excélsis, sed & Bethsúram civitátem suam. Et factum est ut audívit rex sermónes istos, expávit, & commótus est valde: & décidit in lectum, & íncidit in languórem præ tristítia, quia non factum est ei sicut cogitábat. Et erat illic per dies multos: quia renováta est in eo tristítia magna, & arbitrátus est se mori.

℟. Exáudiat Dóminus. 182.

Lectio iii.

ET vocávit omnes amícos suos, & dixit illis: Recéssit somnus ab óculis meis, & cóncidi, & córrui corde præ solicitúdine: & dixi in corde meo: In quantam tribulatiónem devéni, & in quos fluctus tristítiæ, in qua nunc sum, qui jucúndus eram, & diléctus in potestáte mea! Nunc vero reminíscor malórum, quæ feci in Jerúsalem: unde & ábstuli ómnia spólia áurea, & argéntea, quæ erant in ea, & misi auférre habitántes Judæam sine causa. Cognóvi ergo, quia proptérea invenérunt me mala ista: & ecce péreo tristítia magna in terra aliéna.

℟. Congregáti sunt. 182.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 6.*

ANno centésimo quinquagésimo primo éxiit Demétrius Seléuci filius ab urbe Roma, & ascéndit cum paucis viris in civitátem marítimam, & regnávit illic. Et sedit Demétrius super sedem regni sui: & venérunt ad eum viri iníqui, & ímpii ex Israel, & Alcímus dux eórum, qui volébat fieri sacérdos. Et accusavérunt pópulum apud regem, dicéntes: Pérdidit Judas, & fratres ejus omnes amícos tuos, & nos dispérsit de terra nostra. Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat, & vídeat extermínium omne, quod fecit nobis, & regiónibus regis: & púniat omnes amícos ejus, & adjutóres eórum.

℟. Impetum inimicórum. 182.

Lectio ii.

ET elégit rex ex amícis suis Bácchidem, qui dominabátur trans flumen magnum in regno, & fidélem re-

regi, & misit eum, ut vidéret extermínium, quod fecit Judas: sed & Alcimum ímpium constítuit in sacerdótium, & mandávit ei fácere ultiónem in filios Israel. Et surrexérunt, & venérunt cum exércitu magno in terram Juda, & misérunt núntios, & locúti sunt ad Judam, & ad fratres ejus verbis pacíficis in dolo. Et non intendérunt sermónibus eórum: vidérunt enim, quia venérunt cum exércitu magno.

℟. Congregátæ sunt. 183.

Lectio iii.

ET convenérunt ad Alcimum, & Bacchidem congregátio Scribárum requírere, quæ justa sunt: & primi Assidæi, qui erant in filiis Israel, & exquirébant ab eis pacem. Dixérunt enim: Homo sacérdos de sémine Aaron venit, non decípiet nos. Et locútus est cum eis verba pacífica: & jurávit illis, dicens: Non inferémus vobis malum, neque amícis vestris. Et credidérunt ei. Et comprehéndit ex eis sexagínta viros, & occídit eos in una die secúndum verbum, quod scriptum est; Carnes sanctórum tuórum, & sánguinem ipsórum effudérunt in circúitu Jerúsalem, & non erat qui sepelíret.

℟. Tua est poténtia. 183.

SABBATO.

De libro i. Machabæórum.

Lectio i. *Cap.* 8.

ET audívit Judas nomen Romanórum, quia sunt poténtes víribus, & acquiéscunt ad ómnia, quæ postulántur ab eis, & quicúmque accessérunt ad eos, statuérunt cum eis amicítias, & quia sunt poténtes víribus. Et audiérunt prælia eórum, & virtútes bonas, quas fecérunt in Galátia, quia obtinuérunt eos, & duxérunt sub tribútum, & quanta fecérunt in regióne Hispániæ, & quod in potestátem redegérunt metálla argénti, & auri, quæ illic sunt, & possedérunt omnem locum consílio suo, & patiéntia: locaque, quæ longe erant valde ab eis, & reges, qui supervénerant eis ab extrémis terræ, contrivérunt, & percussérunt eos plaga magna: céteri autem dant eis tribútum ómnibus annis.

Lectio ii.

ET elégit Judas Eupólemum filium Joánnis, filii Jacob, & Jásonem filium Eleázari, & misit eos Romam constitúere cum illis amicítiam, & societátem, & ut auférrent ab eis jugum Græcórum, quia vidérunt quod in servitútem prémerent regnum Israel. Et abiérunt Romam viam multam valde, & introiérunt cúriam, & dixérunt: Judas Machabæus, & fratres ejus, & pópulus Judæórum misérunt nos ad vos, statúere vobíscum societátem, & pacem, & conscríbere nos sócios, & amícos vestros. Et plácuit

tántes suos ad societátem revocávit triúmphi. Habes fortitúdinem béllicam, in qua non mediócris honésti, ac decóri forma est, quod mortem servitúti præferat, ac turpitúdini. Quid autem de mártyrum dicam passiónibus? Et ne lóngius evagémur, non minórem de supérbo rege Antíocho Machabæi púeri revexérunt triúmphum, quam paréntes próprii: siquidem illi armáti, isti sine armis vicérunt.

℟. Congregátæ sunt. 183.

Lectio vi.

STetit invícta septem puerórum cohors, régiis cincta legiónibus: defecérunt supplícia, cessérunt tortóres, non defecérunt mártyres. Alius córium cápitis exútus, spéciem mutáverat, virtútem áuxerat. Alius linguam jussus amputándam prómere, respóndit: Non solos Dóminus audit loquéntes, qui audiébat Móysen tacéntem. Plus audit tácitas cogitatiónes suórum, quam voces ómnium. Linguæ flagéllum times, flagéllum sánguinis non times? Habet & sanguis vocem suam, qua clamat ad Deum, sicut clamávit in Abel.

℟. Tua est poténtia. 183.

℟. *vii.* Refúlsit sol. 183.

℟. *viii.* Duo Séraphim. 140.

FERIA SECUNDA.

De lib. i. Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 9.*

ET congregáti sunt omnes amíci Judæ, & dixérunt Jónathæ: Ex quo frater tuus Judas defúnctus est, vir símilis ei non est, qui éxeat contra inimícos nostros, Bacchidem & eos, qui inimíci sunt gentis nostræ. Nunc ítaque te hódie elégimus esse pro eo nobis in príncipem, & ducem ad bellándum bellum nostrum. Et suscépit Jónathas témpore illo principátum, & surréxit loco Judæ fratris sui. Et cognóvit Bácchides, & quærébat eum occídere.

℟. Dixit Judas Simóni. 184.

Lectio ii.

ET cognóvit Jónathas, & Simon frater ejus, & omnes, qui cum eo erant, & fugérunt in desértum Thécuæ, & consedérunt ad aquam lacus Asphar. Et cognóvit Bacchides, & die sabbatórum venit ipse, & omnis exércitus ejus trans Jordánem. Et Jónathas misit fratrem suum ducem pópuli, & rogávit Nabuthæos amícos suos, ut commodárent illis apparátuum suum, qui erat copiósus. Et exiérunt filii Jambri ex Mádaba, & comprehendérunt Joánnem & ómnia, quæ habébant, & abíerunt habéntes ea.

℟. Ornavérunt fáciem. 184.

Lectio iii.

POst hæc verba, renuntiátum est Jónathæ, & Simóni fratri ejus, quia filii Jambri fáciunt núptias magnas; & ducunt sponsam ex Mádaba filiam unius de magnis

principibus Chánaan
nbitióne magna . Et
ti sunt sánguinis Joán-
tris sui : & ascendé-
& abscondérunt se
uménto montis . Et
runt óculos suos , &
t : & ecce tumúltus ,
rátus multus : & spon-
céssit , & amíci ejus ,
es ejus óbviam illis
npanis , & músicis ,
is multis . Et surre-
ad eos ex insídiis ,
dérunt eos , & ceci-
vulneráti multi , &
fugérunt in montes :
pérunt ómnia spólia

ymnis. 185.

IA TERTIA.

ibro primo Macha-
bæórum.

i. *Cap.* 12.

vidit Jónathas quia
npus eum juvat , &
iros : & misit eos
statúere , & reno-
um eis amicítiam ;
partiátas , & ad ália
isit Epístolas secún-
mdem formam . Et
Romam , & intra-
cúriam , & dixé-
Jónathas summus sa-
, & gens Judæórum
nos ut renovaré-
icítiam , & societá-
cúndum prístinum .
runt illis Epístolas
per loca , ut dedú-
os in terram Juda
e.
est fratrum. 185.

Lectio ii.

ET hoc est exémplum epistolárum, quas scripsit Jónathas Spartiátis : Jónathas summus sacérdos, & senióres gentis, & sacerdótes, & relíquus pópulus Judæórum, Spartiátis frátribus salútem. Jam pridem missæ erant Epístolæ ad Oníam summum sacerdótem ab Arío, qui regnábat apud vos, quóniam estis fratres nostri, sicut rescríptum cóntinet, quod subjéctum est. Et suscépit Onías virum, qui missus fúerat cum honóre : & accépit, Epístolas, in quibus significabátur de societáte, & amicítia.

℟. Tu Dómine. 185.

Lectio iii.

NOs, cum nullo horum indigerémus, habéntes solátio sanctos Libros, qui sunt in mánibus nostris, malúimus míttere ad vos renováre fraternitátem, & amicítiam, ne forte aliéni efficiámur a vobis : multa enim témpora transiérunt, ex quo misístis ad nos. Nos ergo in omni témpore sine intermissióne in diébus solémnibus, & cæteris, quibus opórtet, mémores sumus vestri in sacrifíciis, quæ offérimus, & in observatiónibus, sicut fas est, & decet meminísse fratrum.

℟. Aperi óculos. 186.

FERIA QUARTA.

De libro i. Machabæórum.

Lectio i. *Cap.* 12. *f*

ET cum cogitásset Tryphon regnáre Asiæ, & assú-

mere diadéma, & exténdere manum in Antíochum regem: timens ne forte non permítteret eum Jónathas, sed pugnáret advérsus eum, quærébat comprehéndere eum, & occídere. Et exúrgens ábiit in Bethsan. Et exívit Jónathas óbviam illi cum quadragínta míllibus virórum electórum in prælium, & venit Bethsan. Et vidit Tryphon, quia venit Jónathas cum exércitu multo, ut exténderet in eum manus, & tímuit. Et excépit eum cum honóre, & commendávit eum ómnibus amícis suis, & dedit ei múnera, & præcépit exercítibus suis ut obedírent ei, sicut sibi.

℟. Refúlsit sol. 186.

Lectio ii.

ET dixit Jónathæ: Ut quid vexásti univérsum pópulum, cum bellum nobis non sit? Et nunc remítte eos in domos suas: élige autem tibi viros paucos, qui tecum sint, & veni mecum Ptolemáidam, & tradam eam tibi, & réliqua præsídia, & exércitum, & univérsos præpósitos negótii, & convérsus abíbo: proptérea enim veni. Et crédidit ei, & fecit sicut dixit, & dimísit exércitum, & abiérunt in terram Juda. Retínuit autem tria míllia virórum: ex quibus remísit in Galilæam duo míllia, mille autem venérunt cum eo.

℟. Ornavérunt fáciem. 186.

Lectio iii.

UT autem intrávit Ptolemáidam Jónathas, clausérunt portas civitátis Ptoleménses: & comprehendérunt eum, & omnes, qui cum eo intráverant, gládio interfecérunt. Et misit Tryphon exércitum, & équites in Galilæam, & in campum magnum, ut pérderent omnes sócios Jónathæ. At illi cum cognovíssent quia comprehénsus est Jónathas, & périit, & omnes, qui cum eo erant, hortáti sunt semetípsos, & exiérunt paráti in prælium. Et vidéntes hi, qui insecúti fúerant, quia pro ánima res est illis, revérsi sunt: illi autem venérunt omnes cum pace in terram Juda. Et planxérunt Jónathan, & eos, qui cum ipso fúerant valde.

℟. In hymnis. 187.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 13.*

ET audívit Simon, quod congregávit Tryphon exércitum copiósum, ut veníret in terram Juda, & attéreret eam. Videns, quia in tremóre pópulus est, & in timóre, ascéndit Jerúsalem, & congregávit pópulum: & adhórtans dixit: Vos scitis quanta ego, & fratres mei, & domus patris mei fécimus, pro légibus, & pro sanctis prælia, & angústias quales vídimus. Horum grátia periérunt fratres mei omnes

...opter Israel, & reli-
...n ego solus. Et nunc
...ihi contingat párcere
...meæ in omni témpo-
...ulatiónis: non enim
...sum frátribus meis.
...bo itaque gentem
... & sancta, natos quo-
...stros, & uxóres, quia
...tátæ sunt univérsæ
... contérere nos inimi-
...rátia.
...périat Dóminus. 181.

Lectio ii.

... accénsus est spíritus
...puli simul ut audívit
...es istos: & respondé-
...oce magna dicéntes:
...nos noster loco Judæ,
...thæ fratris tui: pu-
...ælium nostrum; &
..., quæcúmque díxeris
... faciémus. Et congre-
...mnes viros bellatóres,
...ívit consummáre uni-
... muros Jerúsalem, &
...t eam in gyro. Et mi-
...than filium Absalómi,
...eo exércitum novum
...pen: & ejéctis his,
...nt in ea, remánsit il-
.... Et movit Tryphon
...emáida cum exércitu
...ut veníret in terram
...& Jónathas cum eo in
.... Simon autem ap-
... in Addus contra fá-
...mpi.
...ndiat Dóminus. 182.

Lectio iii.

...ut cognóvit Tryphon
... surréxit Simon lo-
...ris sui Jónathæ, &
...mmissúrus esset cum
eo prælium, misit ad eum le-
gátos, dicens: Pro argénto,
quod debébat frater tuus Jó-
nathas in ratióne regis, pro-
pter negótia, quæ hábuit,
detinúimus eum. Et nunc
mitte argénti talénta centum,
& duos filios ejus óbsides,
ut non dimíssus fúgiat a no-
bis, & remittémus eum. Et
cognóvit Simon, quia cum
dolo loquerétur secum: jus-
sit tamen dari argéntum, &
púeros, ne inimicítiam ma-
gnam súmeret ad pópulum
Israël, dicéntem: Quia non
misit ei argéntum, & púeros,
proptérea périit. Et misit
púeros, & centum talénta,
& mentítus est, & non di-
mísit Jónathan.
℟. Congregáti sunt. 182.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 4. b*

Et audítum est Romæ, quia defúnctus esset Jónathas, & usque in Spartiátas: & contristáti sunt valde. Ut audiérunt autem quod Simon frater ejus factus esset summus sacérdos loco ejus, & ipse obtinéret omnem regiónem, & civitátes in ea; scripsérunt ad eum in tábulis æreis, ut renovárent amicítias, & societátem, quam fécerant cum Juda, & cum Jónatha frátribus ejus. Et lecta sunt in conspéctu Ecclésiæ in Jerúsalem. Et hoc exémplum Epistolárum, quas Spartiátæ misérunt. ℟. Impetum. 182.

[redacted]

Lectio ii.

SPartianórum príncipes, & civitátes, Simóni Sacerdóti magno, & Senióribus, & Sacerdótibus, & réliquo pópulo Judæórum, frátribus salútem. Legáti, qui missi sunt ad pópulum nostrum, nuntiavérunt nobis de vestra glória, & honóre, ac lætítia; & gavísi sumus in intróitu eórum. Et scrípsimus, quæ ab eis erant dicta in consíliis pópuli, sic: Numénius Antíochi, & Antípater Jásonis filius, legáti Judæórum, venérunt ad nos renovántes nobíscum amicítiam prístinam. Et plácuit pópulo excípere viros glorióse, & pónere exémplum sermónum eórum in segregátis pópuli libris, ut sit ad memóriam pópulo Spartiatárum. Exémplum autem horum scrípsimus Simóni magno Sacerdóti.

℞. Congregátæ sunt. 183.

Lectio iii.

POst hæc autem misit Simon Numénium Romam, habéntem clypeum áureum magnum, pondo mnarum mille, ad statuéndam cum eis societátem. Cum autem audísset pópulus Románus sermónes istos, dixérunt: Quam gratiárum actiónem reddémus Simóni, & filiis ejus? Restítuit enim ipse fratres suos, & expugnávit inimícos Israel ab eis: & statuérunt ei libertátem, & descripsérunt in tábulis æreis, & posuérunt in títulis in monte Sion.

℞. Tua est poténtia. 183.

S A B B A T O.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 16. c*

SImon autem perámbulans civitátes, quæ erant in regióne Judææ, & solicitúdinem gerens eárum, descéndit in Jéricho ipse, & Mathathías filius ejus, & Judas, anno centésimo septuagésimo séptimo, mense undécimo: hic est mensis Sabath. Et suscépit eos filius Abóbi in munitiúnculam, quæ vocátur Doch, cum dolo, quam ædificávit: & fecit eis convívium magnum, & abscóndit illic viros. Et cum inebriátus esset Simon, & filii ejus, surréxit Ptolémeus cum suis, & sumpsérunt arma sua, & intravérunt in convívium, & occidérunt eum, & duos filios ejus, & quosdam púeros ejus. Et fecit deprecatiónem magnam in Israel, & réddidit mala pro bonis.

Lectio ii.

ET scripsit hæc Ptolemæus, & misit regi, ut mítteret ei exércitum in auxílium, & tráderet ei regiónem, & civitátes eórum, & tribúta. Et misit álios in Gázaram tóllere Joánnem: & tribúnis misit Epístolas, ut veníren ad se, & daret eis argéntum & aurum & dona. Et álios misit occupáre Jerúsalem, & montem templi. Et præcúrrens

rens quidam, nuntiávit. Joánni in Gázara, quia périit pater ejus, & fratres ejus, & quia misit te quoque intérfici.

Lectio iii.

UT audívit autem, veheménter expávit: & comprehéndit viros, qui vénerant pérdere eum, & occídit eos: cognóvit enim quia quærébant eum pérdere. Et cætera sermónum Joánnis, & bellórum ejus, & bonárum virtútum, quibus fórtiter gessit, & ædificii murórum, quos extrúxit, & rerum gestárum ejus: ecce hæc scripta sunt in libro diérum sacerdótii ejus, ex quo factus est princeps sacerdótum post patrem suum.

Ad Magnificat, Antiphona. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, & reconciliétur vobis: nec vos déserat in témpore malo Dñs Deus noster.

DOMINICA IV.

Octobris.

In primo Nocturno.

Incipit liber secúndus Machabæórum.

Lectio i. *Cap.* 1.

FRátribus, qui sunt per Ægyptum, Judæis, salútem dicunt fratres, qui sunt in Jerosólymis, Judæi, & qui in regióne Judææ, & pacem bonam. Benefáciat vobis Deus, & memínerit testaménti sui, quod locútus est ad Abraham, & Isaac, & Jacob servórum suórem fidélium: & det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem corde magno, & ánimo volénti. Adapériat cor vestrum in lege sua, & in præcéptis suis, & fáciat pacem. Exáudiat oratiónes vestras, & reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Et nunc hic sumus orántes pro vobis.

℟. Adapériat Dóminus. 181.

Lectio ii.

FActúri ígitur quinta, & vigésima die mensis Cásleu purificatiónem templi, necessárium dúximus significáre vobis, ut & vos quoque agátis diem scenopégiæ, & diem ignis, qui datus est, quando Nehemías ædificáto templo, & altári, óbtulit sacrificia. Nam cum in Pérsidem duceréntur patres nostri, sacerdótes, qui tunc cultóres Dei erant, accéptum ignem de altári occúlte abscondérunt in valle, ubi erat púteus altus, & siccus, & in eo contutáti sunt eum, itaut ómnibus ignótus esset locus.

℟. Exáudiat Dóminus. 182.

Lectio iii.

CUm autem præteriíssent anni multi, & plácuit Deo ut mitterétur Nehemías a rege Pérsidis: nepótes sacerdótum illórum, qui abscónderant, misit ad requiréndum ignem: & sicut narravérunt nobis, non invenérunt ignem, sed aquam crassam, & jussit eos hauríre, & afférre sibi: & sacrificia, quæ impósita erant, jussit sacérdos Nehemías aspérgi ipsa aqua, & li-

[redacted]

ligna, & quæ erant superpósita. Utque hoc factum est, & tempus áffuit, quo sol refúlsit, qui prius erat in núbilo, accénsus est ignis magnus, ita ut omnes miraréntur. ℟. Congregáti. 182.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu S. Joánnis Chrysóstomi super Psalmum quadragésimum tértium.

Lectio iv.

DEus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum. Hunc Psalmum dicit quidem Prophéta, dicit autem non ex persóna própria, sed ex persóna Machabæórum, narrans, & prædícens, quæ futúra erant illo témpore. Tales enim sunt Prophétæ; ómnia témpora percúrrunt; præséntia, prætérita, futúra. Quinam sint autem hi Machabæi, quidque passi sint, & quid fécerint, necessárium est primum dícere, ut sint apertióra quæ in argumento dicúntur: Ii enim, cum invasísset Judæam Antíochus, qui dictus est Epíphanes, & ómnia devastásset, & multos, qui tunc erant, a pátriis institútis resilíre coegísset, permansérunt illæsi ab illis tentatiónibus.

℟. Impetum. 182.

Lectio v.

ET quando grave quidem bellum ingruébat, nec quidquam possent fácere, quod prodésset, se abscondébant: nam hoc quoque fecé runt Apóstoli. Non enim sem per apparéntes in média ir ruébant perícula, sed non númquam, & fugiéntes, & laténtes secedébant. Postquam autem parum respirárunt tamquam generósi quidam ca tuli ex antris exiliéntes, & e látebris emergéntes, sta tuérunt non se ámplius solo serváre, sed étiam álios quo scúmque possent: & civitá tem, & omnem regiónem obeúntes collegérunt quot quot invenérunt adhuc sanos & íntegros, & multos étiam qui laborábant, & corrúpt erant, in statum prístinum redegérunt, eis persuadénte redíre ad legem pátriam.

℟. Congregátæ sunt. 183.

Lectio vi.

DEum enim dicébant ess benígnum, & clemén tem, nec umquam adímer salútem, quæ proficíscitur e pœniténtia. Hæc autem di céntes, habuérunt deléctum fortissimórum virórum. No enim pro uxóribus, líberis & ancíllis, patriæque eversi ne, & captivitáte, sed pro lege, & pátria república pu gnábant. Eórum autem du erat Deus. Cum ergo áciem dírigerent, & suas ánima prodígerent, fundébant ad versários, non armis fidén tes, sed loco omnis armatú ræ, pugnæ causam sufficer ducéntes. Ad bellum autem eúntes non tragædias excitá bant, non pæána canébant

sicut

sicut nonnúlli fáciunt: non adhibuérunt tibícines, ut fit in illis castris: sed Dei summi auxílium invocábant, ut adésset, opem ferret, & virtútem præbéret, propter quem bellum gerébant, pro cujus glória decertábant.

℟. Tua est poténtia. 183.

℟. *vii.* Refúlsit sol. 183.

℟. *viii.* Duo Séraphim. 184.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 2.*

INvenítur autem in descriptiónibus Jeremíæ prophétæ, quod jussit eos ignem accípere, qui transmigrábant, ut significátum est, & ut mandávit transmigrátis. Et dedit illis legem, ne oblivisceréntur præcépta Dómini, & ut non exerrárent méntibus vidéntes simulácra áurea, & argéntea, & ornaménta eórum. Et ália hujúsmodi dicens, hortabátur ne legem amovérent a corde suo.

℟. Dixit Judas Simóni. 184.

Lectio ii.

ERat autem in ipsa Scriptúra, quómodo tabernáculum, & arcam jussit Prophéta, Divíno respónso ad se facto, comitári secum, usquéquo éxiit in montem, in quo Moyses ascéndit, & vidit Dei hæreditátem. Et véniens ibi Jeremías invénit locum speluncæ: & tabernáculum, & arcam, & altáre incénsi íntulit illuc, & óstium obstrúxit. Et accessérunt quidam simul, qui sequebántur, ut notárent sibi locum: & non potuérunt inveníre.

℟. Ornavérunt. 184.

Lectio iii.

UT autem cognóvit Jeremías, culpans illos, dixit: Quod ignótus erit locus, donec cóngreget Deus congregatiónem pópuli, & propítius fit: & tunc Dóminus osténdet hæc, & apparébit majéstas Dómini, & nubes erit, sicut & Móysi manifestabátur, & sicut cum Sálomon pétiit, ut locus sanctificarétur magno Deo, manifestábat hæc. Magnífice étenim sapiéntiam tractábat: & ut sapiéntiam habens, óbtulit sacrifícium dedicatiónis, & consummatiónis templi.

℟. In hymnis. 185.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 3.*

IGitur cum sancta cívitas habitarétur in omni pace, leges étiam adhuc óptime custodiréntur, propter Oníæ Pontíficis pietátem, & ánimos ódio habéntes mala, fiébat ut, & ipsi reges, & príncipes locum summo honóre dignum dúcerent, & templum máximis munéribus illustrárent; ita ut Seléucus Asiæ rex de redditibus suis præstáret omnes sumptus ad ministérium sacrificiórum pertinéntes. Simon autem de tribu Bénjamin præpósitus templi constitútus, contendébat,

ob-

obsisténte sibi príncipe sacerdótum, iníquum áliquid in civitáte molíri.

℟. Hic est fratrum. 185.

Lectio ii.

SEd cum víncere Oníam non posset, venit ad Apollónium Tharsææ fílium, qui eo témpore erat dux Cælesyriæ & Phænícis: & nuntiávit ei, pecúniis innumerabílibus plenum esse ærárium Jerosólymis, & commúnes cópias imménsas esse, quæ non pértinent ad ratiónem sacrificiórum: esse autem possíbile sub potestáte regis cádere univérsa. Cumque retulísset ad regem Apollónius de pecúniis quæ delátæ erant, ille accítum Heliodórum, qui erat super negótia ejus, misit cum mandátis, ut prædíctam pecúniam transportáret. Statímque Heliodórus iter est aggréssus, spécie quidem quasi per Cælesyriam, & Phœnícem civitátes esset peragratúrus, revéra autem regis propósitum perfectúrus.

℟. Tu Dómine. 185.

Lectio iii.

SEd cum venísset Jerosólymam, & benígne a summo sacerdóte in civitáte esset excéptus, narrávit de dato indício pecuniárum: & cujus rei grátia adésset, apéruit: interrogábat autem, si vere hæc ita essent. Tunc summus sacérdos osténdit depósita esse hæc, & victuália viduárum, & pupillórum: quædam vero esse Hircáni Tobíæ, viri valde eminéntis in his, quæ detúlerat ímpius Simon: univérsa autem argénti talénta esse quadringénta, & auri ducénta. Décipi vero eos, qui credidíssent loco, & templo, quod per univérsum mundum honorátur, pro sui veneratióne, & sanctitáte, omníno impossíbile esse.

℟. Aperi óculos. 186.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 3. d*

HEliodórus autem, quod decréverat, perficiébat eódem loco ipse cum satellítibus circa ærárium præsens. Sed Spíritus omnipoténtis Dei magnam fecit suæ ostensiónis evidéntiam, ita ut omnes, qui ausi fúerant parére ei, ruéntes Dei virtúte, in dissolutiónem, & formídinem converteréntur. Appáruit enim illis quidam equus terríbilem habens sessórem, óptimis operiméntis adornátus: ipséque cum ímpetu Heliodóro prióres calces elísit. Qui autem ei sedébat, videbátur arma habére áurea.

℟. Refúlsit sol. 186.

Lectio ii.

ALii étiam apparuérunt duo júvenes virtúte decóri, óptimi glória, speciosíque amíctu, qui circumstetérunt eum, & ex utráque parte flagellábant, sine intermissióne multis plagis verbe-

berántes. Súbito autem Heliodórus cóncidit in terram, cúmque multa calígine circumfúsum rapuérunt, atque in sella gestatória pósitum ejecérunt. Et is, qui cum multis cursóribus, & satellítibus prædíctum ingréssus est ærárium, portabátur nullo sibi auxílium ferénte, manifésta Dei cógnita virtúte. Et ille quidem per Divínam virtútem tacébat mutus, atque omni spe & salúte privátus.

℟. Ornavérunt fáciem. 186.

Lectio iii.

Consíderans autem summus sacérdos, ne forte rex suspicarétur malítiam áliquam ex Judæis circa Heliodórum consummátam, óbtulit pro salúte viri hóstiam salutárem. Cúmque summus sacérdos exoráret, iidem júvenes, eísdem véstibus amícti, astántes Heliodóro, dixérunt. Oníæ sacerdóti grátias age; nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit. Tu autem a Deo flagellátus, núntia ómnibus magnália Dei, & potestátem. Et his dictis, non comparuérunt.

℟. In hymnis. 187.

FERIA QUINTA.

Si hæc Hebdomada fuerit ultima Octobris, in tribus sequentibus diebus leguntur Lectiones Dominicæ quintæ, & Feriæ secundæ & tertiæ ejusdem Hebdomadæ: quæ si fuerint impeditæ, eo anno omittantur illæ Lectiones, quæ his diebus legi non possunt. Si vero in sequenti Hebdomada hæ Lectiones in suis Feriis legi non possint, ponantur in sequentibus Feriis ejusdem Hebdomadæ, juxta ordinem historiæ, & martyrii Machabæorum.

De libro secundo Machabæórum.

Lectio i. *Cap.* 4.

Simon autem prædíctus pecuniárum, & pátriæ delátor, male loquebátur de Onía, tamquam ipse Heliodórum instigásset ad hæc, & ipse fuísset incéntor malórum: provisorémque civitátis, ac defensórem gentis suæ, & æmulatórem legis Dei, audébat insidiatórem regni dícere. Sed cum inimicítiæ in tantum procéderent, ut étiam per quosdam Simónis necessários homicídia fíerent: consíderans Onías perículum contentiónis, & Apolónium insaníre, útpote ducem Cælesyriæ, & Phœnícis, ad augéndam malítiam Simónis; ad regem se cóntulit, non ut cívium accusátor, sed commúnem utilitátem apud semetípsum univérsæ multitúdinis consíderans.

℟. Adapériat Dóminus. 181.

Lectio ii.

Vidébat enim sine regáli providéntia impossíbile esse pacem rebus dari, nec Simónem posse cedére a stultítia sua. Sed post Seléuci vitæ excéssum, cum suscepísset regnum Antíochus, qui Nóbilis appellabátur, ambiébat

refúgium habitúrus : fepúltos multos ab- ipfe, & illamentá- nfepúltus abjícitur, neque peregrína quæ pátrio fepúlcro as.

ft poténtia. 183.

B B A T O.

ro fecúndo Macha- bæórum.

Cap. 6.

n poft multum tém- mifit rex Antíochus uemdam Antioché- compélleret Judæos nsférrent a pátriis, ẽgibus, contamináre uod in Jerosólymis plum, & cognomi- is Olympii, & in pront erant hi, qui habitábant, Jovis s. Péffima autem, fis gravis erat ma- ıcúrfio; nam tem- úria, & comeffatió- ntium erat plenum, ntium cum merétri- cratífque ædibus mu- ultro ingerébant, éntes ea, quæ non

Lectio ii.

e étiam plenum erat ctis, quæ légibus intur. Neque autem cuftodiebántur, ne- folémnes pátrii fer- , nec fimplíciter Ju- effe quifquam con- . Ducebántur autem ra neceffitáte in die gis ad facrifícia: & cum Líberi facra celebraréntur, cogebántur hédera coronáti Líbero circuíre. Decrétum autem éxiit in próximas Gentílium civitátes, fuggeréntibus Ptolomæis, ut pari modo & ipfi advérfus Judæos ágerent, ut facrificárent: eos autem, qui nollent transíre ad inftitúta Géntium, interficerent: erat ergo vidére misériam.

Lectio iii.

Duæ enim mulíeres delátæ funt natos fuos circumcidiffe; quas, infántibus ad úbera fufpénfis, cum públice per civitátem circumduxiffent, per muros præcipitavérunt. Alii vero, ad próximas coeúntes fpelúncas, & laténter sábbati diem celebrántes, cum indicáti effent Philíppo, flammis fuccénfi funt eo, quod verebántur, propter religiónem, & obfervántiam, manu fibimet auxílium ferre. Obfecro autem eos, qui hunc Librum lectúri funt, ne abhorréfcant propter advérfos cáfus, fed réputent ea, quæ accidérunt, non ad intéritum, fed ad correctiónem effe géneris noftri.

S A B B A T O,

ante Dominicam quintam Octobris, nifi fit dimittenda, quia hac proximior fit Kalendis Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Tua eft poténtia, tuum regnum Dómine: tu es fuper omnes Gentes: da pacem Dómine in diébus noftris...

DO-

[redacted]

DOMINICA V. *Octobris.*

In primo Nocturno.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 6. d*

IGitur Eleázarus unus de primóribus Scribárum, vir ætáte provéctus, & vultu decórus, apérto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre. At ille gloriosíssimam mortem magis, quam odíbilem vitam compléctens, voluntárie præíbat ad supplícium. Intuens autem quemádmodum oportéret accédere, patiénter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Hi autem, qui astábant, iníqua miseratióne commóti, propter antíquam viri amicítiam, tolléntes eum secréto rogábant afférri carnes, quibus vesci ei licébat, ut simularétur manducásse, sicut rex imperáverat, de sacrifícii cárnibus, ut, hoc facto, a morte liberarétur: & propter véterem viri amicítiam, hanc in eo faciébant humanitátem.

℟. Adapériat Dóminus. 181.

Lectio ii.

AT ille cogitáre cœpit ætátis, ac senectútis suæ eminéntiam dignam, & ingénitæ nobilitátis canítiem, atque a púero óptimæ conversatiónis actus: & secúndum sanctæ, & a Deo cónditæ legis constitúta, respóndit cito, dicens: præmítti se velle in inférnum. Non enim ætáti nostræ dignum est, inquit, fíngere: ut multi adolescéntium, arbitrántes Eleázarum nonagínta annórum transísse ad vitam alienigenárum, & ipsi propter meam simulatiónem, & propter módicum corruptíbilis vitæ tempus decipiántur, & per hoc máculam, atque execratiónem meæ senectúti conquíram. Nam etsi in præsénti témpore suppliciis hóminum erípiar, sed manum Omnipoténtis, nec vivus, nec defúnctus effúgiam. Quamóbrem fórtiter vita excedéndo, senectúte quidem dignus apparébo: adolescéntibus autem exémplum forte relínquam, si prompto ánimo ac fórtiter pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honésta morte perfúngar. His dictis, conféstim ad supplícium trahebátur.

℟. Exáudiat Dóminus. 182.

Lectio iii. *Cap. 7.*

COntigit autem, & septem fratres una cum matre sua apprehénsos, compélli a rege édere contra fas carnes porcínas, flagris, & táuris cruciátos. Unus autem ex illis, qui erat primus, sic ait: Quid quæris, & quid vis díscere a nobis? paráti sumus mori magis, quam pátrias Dei leges prævaricári. Irátus ítaque rex jussit sartágines, & ollas æneas succéndi: quibus statim succénsis, jussit ei, qui prior fúerat locútus, amputári linguam,

guam, & cute cápitis abſtráctâ, ſummas quoque manus, & pedes ei præſcíndi, cæteris ejus frátribus, & matre inſpiciéntibus. Et cum jam per ómnia inútilis factus eſſet, juſſit ignem admovéri, & adhuc ſpirántem torréri in ſartágine, in qua cum diu cruciarétur, cæteri una cum matre invicem ſe hortabántur mori fórtiter.

℟. Congregáti ſunt. 182.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Gregórii Nazianzéni.

Orat. 20. de Machabæis.

Lectio iv.

ELeázarus primítiæ eórum, qui hic ante Chriſtum ſunt paſſi, quemádmodum poſt Chriſtum Stéphanus. Is vir, & ſacérdos, & ſenex, canus capíllis, canus & prudéntia, prius quidem pro pópulo ſacrificábat, & orábat, nunc autem ſemetipſum hóſtiam óbtulit Deo perfectíſſimam ad totíus pópuli expiatiónem, fauſtum certáminis inítium, ad quod loquens páriter, ac tacens cohortabátur. Obtúlit autem & filios ſeptem, ſuæ fructus diſciplínæ; hóſtiam vivéntem, ſanctam, beneplácitam Deo, omni legáli ſacrifício ſplendidiórem, & puriórem: quæ ſunt enim filiórum, ad patrem reférri, æquíſſimum ac juſtíſſimum eſt.

℟. Impetum inimicorum. 182.

Lectio v.

IBi tum generóſi, & magnánimi púeri, generóſæ matris nóbilis proles, glorióſi veritátis propugnatóres, Antíochi tempóribus excelſióres, veri Moſáicæ legis diſcípuli paternórum rituum obſervantíſſimi, númerus apud Hebræos laudábilis, & propter ſeptenáriæ quiétis myſtérium venerábilis, unum ſpirántes, unum ſpectántes, unum illud ad vitam iter agnoſcéntes, ut mortem Dei cauſa ſuſciperent: non minus ánimis fratres, quam corpóribus, inter ſe mútuæ mortis æmuli, oh rem admirándam! torménta quaſi theſáuros præripiéntes, pro magíſtra lege perícula ſubeúntes, quæ non magis illáta formidábant, quam relícta requirébant, unum illud vériti, ne tyránnus a pœnis deſiſteret, ne quis ipſórum ſine corónæ præmio diſcéderet, ne invíti fratres álii ab álio ſejungeréntur, & ne in eo diſcrímine cruciátibus erépti, mala victória ſuperárent.

℟. Congregátæ ſunt. 183.

Lectio vi.

ERat ibi fortis & generóſa mater, puerórum ſimul, ac Dei amans, cujus matérna víſcera ſupra natúræ conſuetúdinem dilaniabántur. Non enim filiorum, qui in torméntis erant, miſerebátur; ſed timóre angebátur, ne non ea ſuſcíperent,

neque

neque magis eos, qui e vita migráverant, desiderábat, quam precabátur, ut réliqui cum illis conjungeréntur: de quibus filiis magis, quam de mórtuis erat sollícita. Horum enim dúbium erat certámen, at illórum secúrus vitæ éxitus; atque illos quidem jam Deo adjúnxerat: de his vero, quomodo eos Deus susciperet, laborábat. O virilem ánimum in córpore muliébri! o admirábile magni ánimi increméntum!

℟. Tua est poténtia.

℟. *vii.* Refúlsit sol. 183.

℟. *viii.* Duo Séraphim. 148.

FERIA SECUNDA.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 7. b*

MOrtuo itaque illo primo hoc modo, sequéntem deducébant ad illudéndum: & cute cápitis ejus cum capillis abstrácta, interrogábant, si manducáret prius, quam toto córpore per membra síngula puniretur. At ille respóndens pátria voce dixit: Non fáciam. Propter quod, & iste sequénti loco, primi torménta suscépit: & in último spíritu constitútus, sic ait: Tu quidem sceléstíssime in præsénti vita nos perdis: sed Rex mundi defunctos nos pro suis légibus in ætérnæ vitæ resurrectióne suscitábit. Post hunc tértius illúditur, & linguam postulátus cito prótulit, & manus constánter exténdit. & cum fidúcia ait: E cælo ista possídeo, sed propter Dei l[…] ges nunc hæc ipsa despíci[…] quóniam ab ipso me ea r[…] ceptúrum speró: ita ut re[…] & qui cum ipso erant, m[…] raréntur adolescéntis án[…] mum, quod tamquam nih[…] lum dúceret cruciátus.

℟. Dixit Judas Simóni. 18[…]

Lectio ii.

ET hoc ita defúncto, qua[…] tum vexábant simíli[…] torquéntes. Et cum jam e[…] set ad mortem, sic ait: P[…] tius est ab homínibus mor[…] datos spem expectáre a De[…] íterum ab ipso resuscitá[…] dos, tibi enim resurréctio […] vitam non erit. Et cum a[…] movíssent quintum, vexába[…] eum. At ille respíciens […] eum, dixit: Potestátem int[…] hómines habens, cum sis có[…] ruptíbilis, facis quod vis[…] Noli autem putáre genus n[…] strum a Deo esse derelíctun[…] Tu autem patiénter sústin[…] & vidébis magnam potest[…] tem ipsius, quáliter te, […] semen tuum torquébit. P[…] hunc ducébant sextum, & […] mori incípiens, sic ait: No[…] frustra erráre: nos enim pr[…] pter nosmetípsos hæc pát[…] mur, peccántes in Deum n[…] strum, & digna admiratió[…] facta sunt in nobis: tu a[…] tem ne exístimes tibi imp[…] ne futúrum, quod cont[…] Deum pugnáre tentáveris.

℟. Ornavérunt fáciem. 18[…]

Lectio iii.

SUpra modum autem m[…] ter mirábilis, & bonóru[…] me-

emória digna, quæ pere-
ntes septem filios sub uníus
ii témpore conspíciens,
no ánimo ferébat, propter
em, quam in Deum habé-
: síngulos illórum horta-
tur voce pátria fórtiter,
léta sapiéntia, & femíneæ
gitatióni masculínum áni-
m ínferens, dixit ad eos:
scio quáliter in útero meo
aruístis: neque enim ego
ritum, & ánimam doná-
vobis, & vitam, & sin-
órum membra non ego
a compégi: sed enim mun-
Creátor, qui formávit
minis nativitátem, quique
nium invénit oríginem, &
ritum, vobis íterum cum mi-
icórdia reddet, & vitam,
ut nunc vosmetípsos de-
scitis propter leges ejus.
In hymnis. 185.

ERIA TERTIA.
: libro secundo Macha-
bæórum.

ectio i. *Cap. 7. d*

A Ntíochus autem contém-
mni se arbitrátus, simul,
exprobrántis voce despé-
, cum adhuc adolescén-
r superésset, non solum
rbis hortabátur, sed &
m juraménto affirmábat,
dívitem, & beátum factú-
m, & translátum a pátriis
gibus amícum hábitúrum,
res necessárias ei præbi-
rum. Sed ad hæc cum ado-
scens nequáquam inclina-
tur, vocávit rex matrem,
suadébat ei ut adolescénti
ret in salútem. Cum au-
tem multis eam verbis esset
hortátus promísit suasúram se
fílio suo. Itaque inclináta ad
illum, irrídens crudélem ty-
ránnum, ait pátria voce: Fi-
li mi, miserére mei, quæ te
in útero novem ménsibus
portávi, & lac triénnio de-
di, & álui, & in ætátem
ístam perdúxi.
℟. Hic est fratrum. 185.

Lectio ii.

PEto, nate, ut aspícias ad
cælum, & terram, & ad
ómnia, quæ in eis sunt: &
intélligas, quia ex níhilo fecit
illa Deus, & hóminum ge-
nus: ita fiet, ut non tímeas
carníficem istum: sed dignus
frátribus tuis effé&tus párti-
ceps, súscipe mortem, ut in
illa miseratióne cum frátribus
tuis te recípiam. Cum hæc illa
adhuc díceret, ait adoléscens:
Quem sustinétis? non obédio
præcépto regis, sed præcé-
pto legis, quæ data est nobis
per Móysen. Tu vero, qui
invéntor omuis malítiæ fa-
ctus es in Hebræos, non ef-
fúgies manum Dei: Nos enim
pro peccátis nostris hæc pá-
timur. Et si nobis propter in-
crepatiónem, & correptiónem
Dóminus Deus noster módi-
cum irátus est, sed íterum
reconciliábitur servis suis.
℟. Tu, Dómine. 185

Lectio iii.

TU autem, o sceléste, &
ómnium hóminum fla-
gitiosíssime, noli frustra ex-
tólli vanis spebus in servos
ejus inflammátus. Nondum
enim

enim omnipoténtis Dei, & ómnia inspiciéntis judícium effugísti. Nam fratres mei, módico nunc dolóre sustentáto, sub testaménto ætérnæ vitæ effécti sunt: tu vero judicio Dei justas supérbiæ tuæ pœnas exsólves. Ego autem, sicut & fratres mei, ánimam, & corpus meum trado pro pátriis légibus: ínvocans Deum matúrius genti nostræ propítium fieri: teque cum torméntis, & verbéribus confitéri, quod ipse est Deus solus. In me vero, & in frátribus meis désinet Omnipoténtis ira, quæ super omne genus nostrum juste superdúcta est. Tunc rex accénsus ira, in hunc super omnes crudélius desævit, indígne ferens se derísum. Et hic ítaque mundus óbiit per ómnia in Dómino confidens. Novíssime autem post filios, & mater consúmpta est.

℟. Aperi óculos tuos. 186.

FERIA QUARTA

De libro secundo Machabæórum.

Lectio i. *Cap.* 8.

Constítuit autem Nicánor ut regi tribútum, quod Románis erat dandum, duo míllia talentórum, de captivitáte Judæórum suppléret: statímquè ad marítimas civitátes misit, cónvocans ad coemptiónem Judaicórum mancipiórum, promíttens se nonagínta mancípia talénto distractúrum; non respíciens ad vindíctam, quæ eum ab Omnipoténte esset consecutúra. Judas autem ubi cómperit, indicávit his, qui secum erant, Judæis, Nicánoris advéntum. Ex quibus quidam formidántes, & non credéntes Dei justítiæ, in fugam vertebántur: álii vero, si quid eis superérat, vendébant, simúlque Dóminum deprecabántur, ut eríperet eos ab ímpio Nicánore.

℟. Refulsit sol. 186.

Lectio ii.

Convocátis autem Machabæus septem míllibus, qui cum ipso erant, rogábat ne hóstibus reconciliaréntur, neque metúerent iníque veniéntium advérsum se hóstium multitúdinem, sed fortiter conténderent, ante óculos habéntes contuméliam, quæ loco sancto ab his injúste esset illáta, itémque & ludíbrio hábitæ civitátis injúriam, adhuc étiam véterum institúta convúlsa. Nam illi quidem armis confidunt, ait simul & audácia: nos autem in omnipoténte Dómino, qui potest, & veniéntes advérsum nos, & univérsum mundum uno nutu delére, confídimus. Admónuit autem eos & de auxíliis Dei, quæ facta sunt erga paréntes: & quod sub Sennácherib centum octogínta quinque míllia periérunt.

℟. Ornavérunt faciem. 186.

Lectio iii.

His verbis constántes effecti sunt, & pro légi-

gibus, & pátria mori paráti. Constítuit ítaque fratres suos duces utríque órdini, Simónem, & Joséphum, & Jónathan, subjéctis unicuíque millénis, & quingenténis. Ad hoc étiam ab Esdra lecto illis sancto Libro, & dato signo adjutórii Dei, in prima ácie ipse dux commísit cum Nicánore. Et facto sibi adjutóre Omnipoténte, interfecérunt super novem míllia hóminum: majórem autem partem exércitus Nicánoris vulnéribus débilem factum fúgere compulérunt. Pecúniis vero eórum, qui ad emptiónem ipsórum vénerant, sublátis, ipsos usquequáque persecúti sunt: sed revérsi sunt hora conclúsi: nam erat ante sábbatum: quam ob causam non perseveravérunt insequéntes. Arma autem ipsórum, & spólia congregántes, sábbatum agébant, benedicéntes Dóminum, qui liberávit eos in isto die, misericórdiæ inítium stillans in eos. Post sábbatum vero, debílibus, & órphanis & víduis divisérunt spólia: & resídua ipsi cum suis habuére.

℟. In hymnis. 186.

FERIA QUINTA.

De libro secundo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 9.*

Eodem témpore Antióchus inhonéste revertebátur de Pérside. Intráverat enim in eam, quæ dícitur Persépolis, & tentávit expoliáre templum, & civitátem opprímere: sed multitúdine ad arma concurrénte, in fugam versi sunt, & ita cóntigit, ut Antíochus post fugam túrpiter redíret. Et cum venísset circa Ecbátanam, recognóvit quæ erga Nicánorem, & Timótheum gesta sunt. Elátus autem in ira, arbitrabátur, se injúriam illórum, qui se fugáverant, posse in Judæos retorquére: adeóque jussit agitári currum suum, sine intermissióne agens iter, cælésti eum judício perurgénte, eo quod ita supérbe locútus est, se ventúrum Jerosólymam, & congériem sepulcri Judæórum eam factúrum,

℟. Adapériat Dóminus. 181.

Lectio ii.

Sed qui univérsa cónspicit, Dóminus Deus Israel, percússit eum insanábili, & invisíbili plaga. Ut enim finívit hunc ipsum sermónem, apprehéndit eum dolor dirus víscerum, & amára internórum torménta, & quidem satis juste, quippe qui multis, & novis cruciátibus aliórum torserat víscera; licet ille nullo modo a sua malítia cessáret. Super hoc autem supérbia replétus, ignem spirans ánimo in Judæos, & præcípiens accelerári negótium, cóntigit illum ímpetu eúntem de curru cádere, & gravi córporis collisióne membra vexári.

℟. Exáudiét Dóminus. 182.

Lectio iii.

ISque, qui sibi videbátur etiam flúctibus maris imperáre, supra humánum modum supérbia replétus, & móntium altitúdines in statéra appéndere, nunc humiliátus ad terram in gestatório portabátur, maniféstam Dei virtútem in semetipso contéstans: itaut de córpore impii vermes scaturírent, ac vivéntis in dolóribus carnes ejus efflúerent, odóre étiam illíus, & fœtóre exércitus gravarétur. Et qui paulo ante sídera cæli contíngere se arbitrabátur, eum nemo póterat propter intolerántiam fœtóris portáre.

℞. Congregáti sunt. 182.

FERIA SEXTA.

De libro ii. Machabæórum.

Lectio iii. *Cap.* 10.

MAchabæus autem, & qui cum eo erant, Dómino se protegénte, templum quidem, & civitátem recépit: aras autem, quas alienígenæ per platéas extrúxerant, itémque delúbra demolítus est. Et purgáto templo, áliud altáre fecérunt, & de ignítis lapídibus igne concépto, sacrifícia obtulérunt post biénnium, & incénsum, & lucérnas, & panes propositiónis posuérunt. Quibus gestis, rogábant Dóminum prostráti in terram, ne ámplius tálibus malis incíderent: sed, & si quando peccássent, ut ab ipso mítius corriperéntur, & non bárbaris, ac blasphémis homínibus traderéntur. Qua die autem templum ab alienígenis pollútum fúerat, contígit eádem die purificatiónem fieri, vigésima quinta mensis, qui fuit Cásleu.

℞. Impetum inimicórum. 182.

Lectio ii.

AT Timótheus, qui prius a Judæis fúerat superátus, convocáto exércitu peregrínæ multitúdinis, & congregáto equitátu Asiáno, advénit quasi armis Judæam captúrus. Machabæus autem, & qui cum ipso erant, appropinquánte illo, deprecabántur Dóminum, caput terra aspergéntes, lumbósque cilíciis præcíncti, ad altáris crepídinem provolúti, ut sibi propítius, inimícis autem eórum esset inimícus, & adversáriis adversarétur, sicut Lex dicit. Et ita post oratiónem, sumptis armis, lóngius de civitáte procedéntes, & próximi hóstibus effécti, resedérunt.

℞. Congregátæ sunt. 183.

Lectio iii.

PRimo autem solis ortu utríque commisérunt: isti quidem victóriæ, & prosperitátis sponsórem cum virtúte Dóminum habéntes: illi autem ducem belli ánimum habébant. Sed cum véhemens pugna esset, apparuérunt adversáriis de cælo viri quinque in equis, frænis áureis decóri, ducátum Judæis præstántes: ex quibus duo

duo Machabæum médium habéntes, armis suis circumséptum incólumen conservábant: in adversários autem tela, & fúlmina jaciébant, ex quo, & cæcitáte confúsi, & repléti perturbatióne cadébant. Interfécti sunt autem viginti míllia quingénti, & équites sexcénti. Timótheus vero confúgit in Gázaram, præsídium munítum, cui præerat Chæreas.

℟. Tua est poténtia. 183.

S A B B A T O.

De libro secundo Machabæórum.

Lectio i. *Cap. 15. b*

MAchabæus autem semper confidébat cum omni spe auxílium sibi a Deo affutúrum. Et hortabátur suos ne formidárent ad advéntum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cælo, & nunc sperárent ab Omnipoténte sibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de Lege, & Prophétis, ádmonens étiam certámina, quæ fécerant prius, promptióres constítuit eos; & ita ánimis eórum eréctis, simul ostendébat Géntium falláciam, & juramentórum prævaricatiónem. Singulos autem illórum armávit, non clypei, & hastæ munitióne, sed sermónibus óptimis, & exhortatiónibus, expósito digno fide sómnio, per quod univérsos lætificávit.

Lectio ii.

ERat autem hujuscémodi visus: Oníam, qui fúerat summus sacérdos, virum bonum, & benígnum, verecúndum visu, modéstum móribus, & elóquio decórum, & qui a púero in virtútibus exercitátus sit, manus protendéntem oráre pro omni pópulo Judæórum. Post hoc apparuísse & álium virum, ætáte, & glória mirábilem, & magni decóris habitúdine circa illum. Respondéntem vero Oníam dixísse: Hic est fratrum amátor, & pópuli Israel: hic est, qui multum orat pro pópulo, & univérsa sancta civitáte, Jeremías Prophéta Dei. Extendísse autem Jeremíam déxteram, & dedísse Judæ gládium áureum, dicéntem: Accipe sanctum gládium munus a Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei Israel.

Lectio iii.

EXhortáti itaque Judæ sermónibus bonis valde, de quibus extólli posset ímpetus, & ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre, & confligere fórtiter: ut virtus de negótiis judicáret, eo quod cívitas sancta, & templum periclitaréntur. Erat enim pro uxóribus, & fíliis; itémque pro frátribus, & cognátis minor solicitúdo: máximus vero, & primus pro sanctitáte timor erat templi. Sed & eos, qui in civitáte erant, non mínima sollicitúdo habébat pro his, qui congressúri erant.

SABBATO
ante Dominicam primam Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Vidi Dóminum ſedéntem ſuper ſólium excélſum: & plena erat omnis terra majeſtáte ejus: & ea, quæ ſub ipſo erant, replébant templum.

DOMINICA I.
Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio i. *Cap. 1.*

ET factum eſt in trigéſimo anno, in quarto, in quinta menſis, cum eſſem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti ſunt cæli, & vidi viſiónes Dei. In quinta menſis, ipſe eſt annus quintus tranſmigratiónis regis Jóachim, factum eſt verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi ſacerdótem in terra Chaldæórum, ſecus flumen Chobar, & facta eſt ſuper eum ibi manus Dómini. Et vidi; & ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, & nubes magna, & ignis invólvens, & ſplendor in circúitu ejus, & de médio ejus quaſi ſpécies eléctri, ideſt, de médio ignis.

℞. Vidi Dóminum ſedéntem ſuper ſólium excélſum, & elevátum, & plena erat omnis terra majeſtáte ejus: * Et ea, quæ ſub ipſo erant, replébant templum.

℣. Séraphim ſtabant ſuper illud: ſex alæ uni, & ſex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

ET in médio ejus ſimilitúdo quátuor animálium, & hic aſpéctus eórum, ſimilitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, & planta pedis eórum quaſi planta pedis vítuli, & ſcintíllæ quaſi aſpéctus æris candéntis. Et manus hóminis ſub pennis eórum in quátuor pártibus: & fácies, & pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent: ſed unumquódque ante fáciem ſuam gradiebátur.

℞. Aſpice, Dómine de ſede ſancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi óculos tuos & vide tribulatiónem noſtram. ℣. Qui regis Iſrael inténde, qui dedúcis velut ovem Joſeph. Aperi.

Lectio iii.

SImilitúdo autem vultus eórum, fácies hóminis, & fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis a ſiníſtris ipsórum quátuor; & fácies áquilæ déſuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, & pennæ eórum exténtæ déſuper: duæ pennæ ſingulórum jungebántur, & duæ tegébant córpora eórum & unumquódque eórum coram fácie ſua ambulábat: ubi erat ímpetus ſpíritus, illuc gradiebántur: nec revertebántur

cum

bulárent. ℟. Aspice,
, quia facta est de-
ívitas plena divítiis,
tristítia dómina gén-
Non est, qui conso-
n, nisi tu Deus no-
. Plorans plorávit in
& lácrymæ ejus in
ejus. Non est.
Patri. Non est.
secundo Nocturno.
ositióne sancti Gregó-
ipæ in Ezechiélem
Prophétam.
ro I. *Homil.* 2.
Lectio iv.
prophéticæ locutió-
i est, ut prius persó-
mpus, locúmque de-
& póstmodum díce-
éria prophetíæ incí-
uátenus ad veritátem
ostendéndam, ante
radícem figat, & post
spíritus per signa; &
is próferat. Ezéchiel
tátis suæ tempus in-
icens: Et factum est
ímo anno, in quarto
in quinta mensis.
quoque denúntians,
; Cum essem in mé-
ivórum juxta flumen
, apérti sunt cæli, &
iónes Dei. Tempus
nsínuat, subdens: In
nensis: ipse est annus
transmigratiónis re-
chim. Qui ut bene
n índicet, étiam ge-
rat, cum subditur:
um est verbum Dó-
Ezechiélem, filium
erdótem.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes: * Tota die, & nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, & annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota die.

Lectio v.

Sed prima quæstio nobis óritur, cur is, qui nihil adhuc díxerat, ita exórsus est, dicens: Et factum est, in trigésimo anno. Et, namque sermo conjunctiónis est, & scimus, quia non conjúngitur sermo súbsequens, nisi sermóni præcedénti. Qui ígitur nihil díxerat, cur dicit: Et factum est: cum non sit sermo, cui hoc, quod íncipit, subjúngat? Qua in re intuéndum est, quia sicut nos corporália, sic Prophétæ sensu spiritália aspíciunt: eísque, & illa sunt præséntia, quæ nostræ ignorántiæ abséntia vidéntur. Unde fit, ut in mente Prophetárum ita conjúncta sint exterióribus interióra, quatenus simul útraque vídeant: simúlque in eis fiat, & intus verbum quod áudiunt, & foris quod dicunt.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera Dómine Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vi.

Patet ígitur causa, cur qui nihil díxerat, inchoávit, di-

dicens: Et factum est in trigésimo anno: quia hoc verbum, quod foris prótulit, illi verbo, quod intus audíerat, conjúnxit. Continuávit ergo verba, quæ prótulit, visióni íntimæ, & idcírco íncipit, dicens: Et factum est. Subjúnxit enim hoc, quod extérius loqui inchoat, ac si & illud foris sit, quod intus vidit. Hoc autem, quod dícitur, quia in trigésimo anno spíritum prophetíæ accéperit, índicat áliquid nobis considerándum: vidélicet quia juxta ratiónis usum, doctrínæ sermo non súppetit, nisi in ætáte perfécta. Unde & ipse Dóminus anno duodécimo ætátis suæ, in médio doctórum in templo sedens, non docens, sed intérrogans vóluit inveníri.

℟. Sustinúimus pacem, & non venit: quæsívimus bona, & ecce turbátio: cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum oblivíscáris nos. ℣. Peccávimus, impie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

℟. *vii.* Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es; hæréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

℟. *viii.* Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanct Dóminus Deus Sábaoth: * P na est omnis terra glória jus. ℣. Tres sunt, qui stimónium dant in cælo; ter, Verbum, & Spiri Sanctus: & hi tres un sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

In Sabbato, quando in eo de Feria prima. ℟. erit L dábilis. Dominica secunda tertia Feria secunda seq.

FERIA SECUND

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. *Cap.*

Et audívi loquéntem me, & dicéntem: hóminis, mitto ego te ad lios Israel, ad gentes ap statríces, quæ recessérunt me: ipsi, & patres eóru prævaricáti sunt pactum mei usque ad diem hanc. Et f dura facie, & indomáb corde sunt, ad quos ego m to te, & dices ad eos: H dicit Dóminus Deus: Si fi te vel ipsi áudiant, & si fi te quiéscant, quóniam don exásperans est: & scient q Prophéta fúerit in méd eórum.

℟. Redémit pópulum suum & liberávit eum, & vénient & exultábunt in monte Sio & gaudébunt de bonis Dóm ni super fruménto, vino óleo: * Et ultra non esúrie ℣. Erítque ánima eórum qu hortus irríguus. Et ultra.

Lectio ii.

Tu ergo, fili hóminis ne tímeas eos, neq ser

ıes eórum métuas, quó-
incréduli, & subver-
sunt tecum, & cum
ónibus hábitas. Verba
ne tímeas, & vultus
ne formídes, quia
exásperans est. Lo-
ergo verba mea ad
si forte áudiant, &
ant: quóniam irritató-
it.
ıgústiæ mihi sunt úndi-
& quid éligam ignóro:
us est mihi incídere in
hóminum, quam de-
ıere legem Dei mei.
enim hoc égero; mors
st: si autem non ége-
on effúgiam manus ve-
Mélius est.

Lectio iii.

autem fili hóminis au-
i quæcúmque loquor
, & noli esse exáspe-
sicut domus exasperá-
t: áperi os tuum, &
e quæcúmque ego do
Et vidi, & ecce ma-
issa ad me, in qua erat
tus liber, & expándit
oram me, qui erat scri-
ıtus, & foris, & scri-
ant in eo lamentatió-
e carmen, & væ.
sit Dóminus Angelum
& conclúsit ora leó-
* Et non contaminavé-
quia coram eo injustí-
énta non est in me.
it Deus misericórdiam
& veritátem suam: áni.
ıeam eripuit de médio
um leónum. Et non.
Patri. Et non.

FERIA TERTIA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. *Cap. 3.*

ET dixit ad me: Fili hóminis, quodcúmque invéneris, cómede, cómede volumen istud, & vadens lóquere ad filios Israel. Et apérui os meum, & cibávit me volúmine illo, & dixit ad me: Fili hóminis, venter tuus cómedet, & víscera tua complebúntur volúmine isto, quod ego do tibi. Et comédi illud, & factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me; Fili hóminis, vade ad domum Israel, & loquéris verba mea ad eos.

℟. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra: * Sed miserére, Dómine, & ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! Sed miserére.

Lectio ii.

NOn etiam ad pópulum profúndi sermónis, & ignótæ linguæ, tu mítteris, ad domum Israel, neque ad pópulos multos profúndi sermónis, & ignótæ linguæ, quorum non possis audíre sermónes, & si ad illos mitteréris, ipsi audírent te. Domus autem Israel nolunt audíre te, quia nolunt audíre me. Omnis quippe domus Israel attríta fronte est, & duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, & frontem tuam duriórem fróntibus eórum. Ut adamántem,

tem, & ut silicem dedi fáciem tuam: ne tímeas eos, neque métuas a fácie eórum, quia domus exásperans est.

℟. Civitátem istam tu circúmda, Dómine, & Angeli tui custódiant muros ejus: * Exáudi, Dómine pópulum tuum cum misericórdia.

℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo, & a civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio iii.

ET dixit ad me: Fili hóminis, omnes sermónes meos, quos ego loquor ad te, assúme in corde tuo, & áuribus tuis audi: & vade, ingrédere ad transmigratiónem, ad filios pópuli tui: & loquéris ad eos, & dices eis: Hæc dicit Dóminus Deus: Si forte áudiant, & quiéscant. Et assúmpsit me spíritus, & audívi post ne vocem commotiónis magnæ: Benedícta glória Dómini de loco suo; & vocem alárum animálium percutiéntium álteram ad álteram, & vocem rotárum sequéntium animália; & vocem commotiónis magnæ.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine.

Glória Patri. Dómine.

FERIA QUARTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. *Cap. 7.*

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens: Et tu fili hómini, hæc dicit Dóminus Deus terræ Israel. Finis venit, venit finis super quátuor plagas terræ. Nunc finis super te, & immíttam furórem meum in te, & judicábo te juxta vias tuas, & ponam contra te omnes abominatiónes tuas. Et non parcet óculus meus super te, & non miserébor, sed vias tuas ponam super te, & abominatiónes tuæ in médio tui erunt: & sciétis quia ego Dóminus.

℟. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum; aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere judícium, & justítiam, & sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, & fac bonitátem, & inhábita terram. Fácere.

Lectio ii.

HÆc dicit Dóminus Deus: Afflíctio una, afflíctio ecce venit. Finit venit, venit finis, evigilávit advérsum te: ecce venit. Venit contrítio super te, qui hábitas in terra: venit tempus, prope est dies occisiónis, & non glóriæ móntium. Nunc de propínquo effúndam iram meam super te, & complébo furórem meum in te: & judicábo te juxta vias tuas, & impónam tibi ómnia scélera tua. Et non parcet óculus meus, nec miserébor, sed vias tuas impónam tibi, & abominatiónes tuæ in médio tui erunt: & sciétis quia ego sum Dóminus percútiens.

℟. Au-

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, & quid éligam ignóro: * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii.

ECce dies, ecce venit: egréssa est contrítio, flóruit virga, germinávit supérbia. Iníquitas surréxit in virga impietátis: non ex eis, & non ex pópulo, neque ex sónitu eórum: & non erit réquies in eis. Venit tempus, appropinquávit dies: qui emit non lætétur, & qui vendit non lúgeat, quia ira super omnem pópulum ejus. Quia qui vendit, ad id, quod véndidit, non revertétur, & adhuc in vivéntibus vita eórum.

℟. Misit Dóminus Angelum suum, & conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non.

Glória Patri. Et non.

FERIA QUINTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 12.

ET factus est sermo Dómini, ad me, dicens: Fili hóminis, vaticináre ad prophétas Israel, qui prophétant: & dices prophetántibus de corde suo: Audívi verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus: Væ prophétis insipiéntibus, qui sequúntur spíritum suum, & nihil vident. Quasi vulpes in desértis, prophétæ tui Israel erant. Non ascendístis ex advérso, neque opposuístis murum pro domo Isráel, ut starétis in prælio in die Dómini. Vident vana, & divínant mendácium, dicéntes: Ait Dóminus: cum Dóminus non míserit eos; & perseveravérunt confirmare sermónem.

℟. Vidi Dóminum. 218.

Lectio ii.

NUmquid non visiónem cassam vidístis, & divinatiónem mendácem locúti estis? Et dícitis: Ait Dóminus, cum ego non sim locútus. Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Quia locúti estis vana, & vidístis mendácium: ídeo ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus. Et erit manus mea super Prophétas, qui vident vana, & divínant mendácium: in consílio pópuli mei non erunt, & in scriptúra domus Israel cum scribéntur, nec in terram Israel ingrediéntur: & sciétis quia ego Dóminus Deus, eo quod decéperint pópulum meum, dicéntes: Pax, & non est pax; & ipse ædificábat paríetem, illi autem liniébant eum luto absque páleis.

℟. Aspice Dómine. 218.

Lectio iii.

DIc ad eos, qui liniunt abſque temperatúra, quod casúrus ſit; erit enim imber inúndans, & dabo lápides prægrándes déſuper irruéntes, & ventum procéllæ diſſipántem. Síquidem ecce cécidit páries: numquid non dicétur vobis: Ubi eſt litúra, quam liníſtis? Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Et erúmpere fáciam ſpíritum tempeſtátum in indignatióne mea, & imber inúndans in furóre meo erit, & lápides grandes in ira in conſumptiónem. Et déſtruam paríetem, quem liníſtis abſque temperaménto.

℟. Aſpice, Dómine. 219.

FERIA SEXTA

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 15.

ET factus eſt ſermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, quid fiet de ligno vitis ex ómnibus lignis némorum, quæ ſunt inter ligna ſilvárum? Numquid tollétur de ea lignum, ut fiat opus; aut fabricábitur de ea paxíllus, ut depéndeat in eo quodcúmque vas? Ecce igni datum eſt in eſcam: utrámque partem ejus conſúmpſit ignis, & medíetas ejus redácta eſt in favíllam: numquid útile erit ad opus? Etiam cum eſſet íntegrum non erat aptum ad opus: quanto magis cum illud ignis devorávit, & combúſſerit, nihil ex eo fiet óperis. ℟. Super muros. 219.

Lectio ii.

PRoptérea hæc dicit Dóminus Deus: Quómodo lignum vitis inter ligna ſilvárum, quod dedi igni ad devorándum, ſic tradam habitatóres Jerúſalem. Et ponam fáciem meam in eos: de igne egrediéntur, & ignis conſúmet eos: & ſciétis quia ego Dóminus, cum poſúero fáciem meam in eos, & dédero terram ínviam, & deſolátam: eo quod prævaricatóres extíterint, dicit Dóminus Deus.

Lectio iii. *Cap.* 16.

ET factus eſt ſermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, notas fac Jerúſalem abominatiónes ſuas, & dices: Hæc dicit Dóminus Deus Jerúſalem: Radix tua, & generátio tua de terra Chánaan: pater tuus Amorrhæus, & mater tua Cethæa. Et quando nata es, in die ortus tui, non eſt præcíſus umbilícus tuus, & aqua non es lota in ſalútem, nec ſale ſalíta, nec involúta pannis. Non pepercit ſuper te óculus, ut fáceret tibi unum de his, miſértus tui: ſed projécta es ſuper fáciem terræ in abjectióne ánimæ tuæ, in die, qua nata es.

℟. Suſtinúimus pacem. 220.

SABBATO.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 19.

ET tu aſſúme planctum ſuper príncipes Iſrael, & dices. Quare mater tua leæ-

er leónes cubávit, in
leunculórum enutrívi
s suos? Et edúxit unum
inculis suis, & leo fa-
st, & dídicit cápere
n, hominémque comé-
Et audiérunt de eo Gen.
& non absque vulnéri-
ıis cœpérunt eum, &
runt eum in caténis in
Ægypti. Quæ cum vi-
quóniam infirmáta est,
it expectátio ejus: tu-
um de leúnculis suis,
n constituit eum. Qui
bat inter leónes, & fa-
t leo, & dídicit præ-
ápere, & hómines de-
, dídicit víduas fáce-
civitátes eórum in de-
addúcere: & desoláta
ra, & plenitúdo ejus
rugítus illíus.

Lectio ii.

convenérunt advérsus
um Gentes úndique de
ciis, & expandérunt
um rete suum, in vul-
s eárum captus est. Et
nt eum in cáveam, in
adduxérunt eum ad
Babylónis, misérúnt-
m in cárcerem, ne au-
vox ejus ultra super
s Israel. Mater tua quasi
in sánguine tuo super
plantáta est, fructus
frondes ejus crevérunt
is multis. Et factæ sunt
æ sólidæ in sceptra do-
ium, & exaltáta est sta-
s inter frondes; & vi-
itúdinem suam in mul-
em pálmitum suórum.

Lectio iii.

ET evúlsa est in ira, in terrámque projécta, & ventus urens siccávit fructum ejus; marcuérunt, & arefáctæ sunt virgæ róboris ejus, ignis comédit eam. Et nunc transplantáta est in desértum, in terra ínvia, & sitiénti. Et egréssus est ignis de virga ramórum ejus, qui fructum ejus comédit, & non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominántium. Planctus est, & erit in planctum.

SABBATO
ante Dominicam secundam Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis; sedet in tristítia dómina géntium; non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster.

Si November habeat quinque Dominicas, tunc in ii. Dominica leguntur sequentes Lect. de Ezechiele; si vero habuerit tantum quatuor, Dominica ii. legetur liber Danielis positus in iii. Dominica, & Sabbato ad Magnificat dicitur Antiph. Muro tuo. 219. *& duabus sequentibus Dominicis leguntur Prophetæ minores.*

DOMINICA II.
Novembris.

In primo Nocturno.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 21.

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens; Fili hóminis pone fáciem tuam

ad Jerúsalem, & stilla ad sanctuária, & prophéta contra humum Israel. Et dices terræ Israel; Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ad te, & ejíciam gládium meum de vagína sua, & occídam in te justum, & ímpium. Pro eo autem quod occídi in te justum, & ímpium, idcírco egrediétur gládius meus de vagína sua ad omnem carnem ab Austro usque ad Aquilónem: ut sciat omnis caro, quia ego Dóminus edúxi gládium meum de vagína sua irrevocábilem.

℟. Vidi Dóminum. 218.

Lectio ii.

ET tu fili hóminis ingemísce in contritióne lumbórum, & in amaritudínibus ingemísce coram eis. Cumque díxerint ad te: Quare tu gemis? dices: Pro audítu, quia venit, & tabéscet omne cor, & dissolvéntur univérsæ manus, & infirmábitur omnis spíritus, & per cuncta génua fluent aquæ, ecce venit, & fiet, ait Dóminus Deus. Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis prophéta, & dices: Hæc dicit Dóminus Deus: Lóquere: Gládius, gládius exacútus est, & limátus. Ut cædat víctimas, exacútus est: ut spléndeat, limátus est: qui moves sceptrum filii mei, succidísti omne lignum. Et dedi eum ad lævigándum, ut teneátur manu: iste exacútus est gládius, & iste limátus est, ut sit in manu terficiéntis.

℟. Aspice Dómine, de. 2

Lectio iii.

CLama, & úlula fili h minis, quia hic fact est in pópulo meo, hic cunctis dúcibus Israel, ‹ fúgerant: gládio tráditi su cum pópulo meo: idcír plaude super femur, quia pr bátus est: & hoc, cum s ptrum subvérterit, & n erit, dicit Dóminus Deu: Tu ergo fili hóminis propl ta, & pércute manum ad n num, & duplicétur gládiu ac triplicétur gládius inte fectórum: hic est gládius c cisiónis magnæ, qui obstup scere eos facit, & corde tab scere, & multíplicat ruína ℟. Aspice Dómine, quia i cta est. 218.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Hierónyı Presbyteri in Ezechiélem Prophétam.

Lib. 7. in Ezech. cap. 21.

Lectio iv.

QUia supra díxerat: Ij dicunt ad me, Nún quid non per parábolas l quitur iste? & apértam p pulus flagitábat senténtiam idcírco id, quod Dóminus p metáphoram, sive parábolar & ut álii vertére, provéi bium, est locútus, nunc m niféstius lóquitur: saltus N geb, & Darom, & Them: esse Jerúsalem, & templu illíus, Sanctus Sanctórum & om-

[redacted]

& omnem terram Judææ; flammámque, quæ combustúra sit saltum, intélligi gládium devorántem, qui edúctus sit de vagína sua, ut interficiat justum, & ímpium. Hoc est enim lignum víride, & lignum áridum. Unde & Dóminus: Si in ligno, ait, víridi tanta fáciunt; in sicco quid fácient?

℟. Super muros tuos. 219.

Lectio v.

PRimum díxerat: Vaticináre, vel stilla ad Austrum, Africum, & Merídiem, & ad saltum Meridiánum. Quod quia videbátur obscúrum, & dicta Prophétæ pópulus nesciébat, secúndo pónitur manifésstius saltum Meridiánum esse Jerúsalem, & omnes infructuósas árbores, ad quarum radíces secúris pósita sit, intélligi habitatóres ejus, gladiúmque interpretári pro incéndio. Tértio jubétur Prophétæ, ut tacéntibus illis, nec interrogántibus cur ista vaticinátus sit, fáciat per quæ interrogétur, & respóndeat quæ Dóminus locútus est.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos. 219.

Lectio vi.

INgemísce, inquit, ejuláre non levi voce, nec dolóre moderáto, sed in contritióne lumbórum, ut gémitus tuus ex imis viscéribus, & amaritúdine ánimi proferátur. Et hoc fácies coram eis, ut cum te interrogavérint, cur tanto gémitu conteráris, & quid tibi mali accíderit, ut sic ingemíscas, tu eis meo sermóne respóndeas: Idcírco plango, & dolórem córdis mei dissimuláre non váleo, quia audítus, qui semper meis áuribus insonúerat, ópere complétur, & venit, ímminens vidélicet Babylónii furéntis exércitus: qui cum vénerit, & vastáverit Jerúsalem, tunc tabéscet omne cor, & dissolvéntur univérsæ manus: ut occupánte pavóre mentes hóminum, nullus áudeat repugnáre.

℟. Sustinúimus pacem. 220.

℟. *vii.* Laudábilis pópulus.

℟. *viii.* Duo Séraphim. 220.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. *Cap. 33.*

ET factum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis lóquere ad fílios pópuli tui, & dices ad eos. Terra, cum indúxero super eam gládium: & túlerit pópulus terræ virum unum de novíssimis suis, & constitúerit eum super se speculatórem: & ille víderit gládium veniéntem super terram: & cecínerit búccina, & annuntiáverit pópulo: áudiens autem quisquis ille est sónitum búccinæ, & non se observáverit, venerítque gládius, & túlerit eum: sanguis ipsíus super caput ejus erit. Sonum búccinæ audívit, & non se observávit, sanguis

ejus in ipso erit; si autem se custodíerit, ánimam suam salvábit.

℟. Redémit pópulum. 220.

Lectio ii.

QUod si speculátor víderit gládium veniéntem, & non insonúerit búccina, & pópulus se non custodíerit, venerítque gládius, & túlerit de eis ánimam: ille quidem in iniquitáte sua captus est, sánguinem autem ejus de manu speculatóris requíram. Et tu fili hóminis, speculatórem dedi te dómui Israel: áudiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me. Si me dicénte ad ímpium: Impie, morte moriéris, non fúeris locútus, ut se custódiat ímpium a via sua: ipse ímpius in iniquitáte sua moriétur, sánguinem autem ejus de manu tua requíram.

℟. Angústiæ mihi. 221.

Lectio iii.

SI autem annuntiánte te ad ímpium, ut a viis suis convertátur, non fúerit convérsus a via sua, ipse in iniquitáte sua moriétur: porro tu ánimam tuam liberásti. Tu ergo fili hóminis dic ad domum Israel: Sic locúti estis, dicéntes: Iniquitátes nostræ & peccáta nostra super nos sunt, & in ipsis nos tabéscimus, quómodo ergo vívere potérimus? Dic ad eos: Vivo ego dicit Dóminus Deus: nolo mortem ímpii, sed ut convertátur ímpius a via sua, & vivat: Convertímini, convertímini a viis vestris péssimis; & quare moriémini domus Israel?

℟. Misit Dóminus. 221.

FERIA TERTIA.

De Ezechiele Prophéta.

Lectio i. *Cap. 34.*

ET factum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis prophéta de pastóribus Israel, prophéta, & dices pastóribus: Hæc dicit Dóminus Deus: Væ pastóribus Israel, qui pascébant semetípsos, nonne greges a pastóribus pascúntur? Lac comedebátis, & lanis operiebámini, & quod crassum erat occidebátis; gregem autem meum non pascebátis. Quod infírmum fuit non consolidástis, & quod ægrótum non sanástis, quod confráctum est non alligástis, & quod abjéctum est non reduxístis, & quod períerat non quæsístis; sed cum austeritáte imperabátis eis, & cum poténtia.

℟. A fácie furóris. 221.

Lectio ii.

ET dispérsæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor, & factæ sunt in devoratiónem ómnium bestiárum agri, & dispérsæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, & in univérso colle excélso; & super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, & non erat qui requíreret; non erat, inquam, qui requíreret. Propté-

ptérea pastóres audíte verbum Dómini; Vivo ego, dicit Dóminus Deus, qui pro eo, quod facti sunt greges mei in rapínam, & oves meæ in devoratiónem ómnium bestiárum agri, eo quod non esset pastor; neque enim quæsiérunt pastóres mei gregem meum, sed pascébant pastóres semetípsos, & greges meos non pascébant; proptérea pastóres audíte verbum Dómini.

℟. Civitátem istam. 222.

Lectio iii.

HÆc dicit Dóminus Deus; Ecce ego ipse super pastóres requíram gregem meum de manu eórum, & cessáre fáciam eos, ut ultra non pascant gregem, nec pascant ámplius pastóres semetípsos; & liberábo gregem meum de ore eórum, & non erit ultra eis in escam. Quia hæc dicit Dóminus Deus; Ecce ego ipse requíram oves meas, & visitábo eas. Sicut visitat pastor gregem suum in die, quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum; sic visitábo oves meas, & liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis, & calíginis.

℟. Genti peccatríci. 222.

FERIA QUARTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 40.

IN vigésimo quinto anno transmigratiónis nostræ, in exórdio anni, décima mensis, quartodécimo anno postquam percússa est cívitas, in ipsa hac die facta est super me manus Dómini, & addúxit me illuc. In visiónibus Dei addúxit me in terram Israel, & dimísit me super montem excélsum nimis; super quem erat quasi ædifícium civitátis vergéntis ad Austrum. Et introdúxit me illuc. ℟. Indicábo tibi. 222.

Lectio ii.

ET ecce vir, cujus erat spécies quasi spécies æris, & funículus líneus in manu ejus, & cálamus mensúræ in manu ejus; stabat autem in porta. Et locútus est ad me idem vir, Fili hóminis vide óculis tuis, & áuribus tuis audi, & pone cor tuum in ómnia, quæ ego osténdam tibi; quia ut ostendántur tibi, addúctus es huc; annúntia ómnia, quæ tu vides, dómui Israel.

℟. Angústiæ mihi. 223.

Lectio iii.

ET ecce murus forínsecus in circúitu domus úndique, & in manu viri cálamus mensúræ sex cubitórum, & primo; & mensus est latitúdinem ædifícii cálamo uno, altitúdinem quoque cálamo uno. Et venit ad portam, quæ respiciébat viam Orientálem, & ascéndit per gradus ejus, & mensus est limen portæ cálamo uno latitúdinem, idest, limen unum cálamo uno in latitúdine.

℟. Misit Dóminus. 223.

FE-

FERIA QUINTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 41.

ET introdúxit me in templum, & mensus est frontes, sex cúbitos altitúdinis hinc, & sex cúbitos latitúdinis inde, latitúdinem tabernáculi. Et latitúdo portæ decem cubitórum erat; & látera portæ, quinque cúbitis hinc, & quinque cúbitis inde: & mensus est longitúdinem ejus quadragínta cubitórum, & latitúdinem vigínti cubitórum. Et introgréssus intrínsecus mensus est in fronte portæ duos cúbitos: & portam, sex cubitórum, & latitúdinem portæ septem cubitórum.

℟. Vidi Dóminum. 218.

Lectio ii.

ET mensus est longitúdinem ejus vigínti cubitórum, & latitúdinem ejus vigínti cubitórum, ante fáciem templi: & dixit ad me: Hoc est Sanctum Sanctórum. Et mensus est paríetem domus sex cubitórum, & latitúdinem láteris quatuor cubitórum úndique per circúitum domus. Látera autem, latus ad latus, his trigínta tria, & erant eminéntia, quæ ingrederéntur per paríetem domus, in latéribus per circúitum, ut continérent, & non attíngerent paríetem templi.

℟. Aspice, Dómine de. 218.

Lectio iii.

ET platea erat in rotúndum, ascéndens sursum per cóchleam, & in cœnáculum templi deferébat per gyrum: idcírco látius erat templum in superióribus: & sic de inferióribus ascendebátur ad superióra in médium. Et vidi in domo altitúdinem per circúitum, fundáta látera ad mensúram cálami sex cubitórum spátio; & latitúdinem per paríetem láteris forínsecus quinque cubitórum: & erat intérior domus in latéribus domus.

℟. Aspice, Dómine, quia facta. 219.

FERIA SEXTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 43.

ET duxit me ad portam, quæ respiciébat ad viam Orientálem. Et ecce glória Dei Israel ingrediebátur per viam Orientálem: & vox erat ei quasi vox aquárum multárum, & terra splendébat a majestáte ejus. Et vidi visiónem secúndum spéciem, quam víderam, quando venit, ut dispérderet civitátem: & spécies secúndum aspéctum, quem víderam juxta flúvium Chobar: & cécidi super fáciem meam. Et majéstas Dómini ingréssa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad Oriéntem. Et elevávit me spíritus, & introdúxit me in átrium intérius: & ecce repléta erat glória Dómini domus.

℟. Super muros tuos. 219.

Lectio ii.

ET audívi loquéntem ad me de domo, & vir,

qui stabat juxta me, dixit ad me: Fili hóminis, locus sólii mei, & locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israel in ætérnum, & non pólluent ultra domus Israel nomen sanctum meum, ipsi & reges eórum, in fornicatiónibus suis, & in ruínis regum suórum, & in excélsis. Qui fabricáti sunt limen suum juxta limen meum, & postes suos juxta postes meos: & murus erat inter me & eos: & polluérunt nomen sanctum meum in abominatiónibus, quas fecérunt, propter quod consúmpsi eos in ira mea.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos. 219.

Lectio iii.

Nunc ergo repéllant procul fornicatiónem suam, & ruínas regum suórum a me, & habitábo in médio eórum semper. Tu autem fili hóminis osténde dómui Israel templum, & confundántur ab iniquitátibus suis, & metiántur fábricam, & erubéscant ex ómnibus, quæ fecérunt. Figúram domus, & fábricæ ejus, éxitus, & intróitus, & omnem descriptiónem ejus, & univérsa præcépta ejus, cunctúmque órdinem ejus, & omnes leges ejus osténde eis, & scribe in óculis eórum: ut custódiant omnes descriptiónes ejus, & præcépta illíus, & fáciat ea.

℟. Sustinúimus pacem. 220.

SABBATO.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. *Cap. 47.*

Et convérti me ad portam domus, & ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad Oriéntem: fácies enim domus respiciébat ad Oriéntem; aquæ autem descendébant in latus templi dextrum ad Merídiem altáris. Et edúxit me per viam portæ Aquilónis, & convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam, quæ respiciébat ad Oriéntem: & ecce aquæ redundántes a látere dextro.

Lectio ii.

Cum egrederétur vir ad Oriéntem, qui habébat funículum in manu sua, & mensus est mille cúbitos, & tradúxit me per aquam, usque ad talos. Rursúmque mensus est mille, & tradúxit me per aquam usque ad génua: & mensus est mille, & tradúxit me per aquam, usque ad renes. Et mensus est mille, torréntem, quem non pótui pertransíre: quóniam intumúerant aquæ profúndi torréntis, qui non potest transvadári.

Lectio iii.

Et dixit ad me: Certe vidísti, fili hóminis. Ut edúxit me, & convértit ad ripam torréntis. Cumque me convertíssem, ecce in ripa torréntis ligna multa nimis ex utráque parte. Et ait ad me: Aquæ istæ, quæ egre-

diúntur ad túmulos sábuli Orientális, & descéndunt ad plana desérti, intrábunt mare, & exíbunt, & sanabúntur aquæ. Et omnis ánima vivens, quæ servit, quocúmque vénerit torrens, vivet: & erunt pisces multi satis postquam vénerint illuc aquæ istæ, & sanabúntur: & vivent ómnia, ad quæ vénerit torrens.

SABBATO

ante Dominicam tertiam Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Muro tuo inexpugnábili circumcinge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos semper.

DOMINICA III.

Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Daniélis Prophétæ.

Lectio i. *Cap. 1.*

ANno tértio regni Joákim regis Juda: venit Nabuchodónosor rex Babylónis in Jerúsalem, & obsédit eam: & trádidit Dóminus in manu ejus Joákim regem Juda, & partem vasórum domus Dei: & asportávit ea in terram Sénnaar in domum dei sui, & vasa íntulit in domum thesauri dei sui. Et ait rex Asphenez præpósito eunuchórum, ut introdúceret de fíliis Israel, & de sémine régio, & tyrannórum púeros, in quibus nulla esset mácula, decóros forma, & erudítos omni sapiéntia, cautos sciéntia, & doctos disciplína, & qui possent stare in palátio regis, ut docéret eos lítteras, & linguam Chaldæórum.

℟. Vidi Dóminum. 218.

Lectio ii.

ET constítuit eis rex annónam per síngulos dies de cibis suis, & de vino unde bibébat ipse, ut enutríti tribus annis, póstea starent in conspéctu regis. Fuérunt ergo inter eos de fíliis Juda, Daniel, Ananías, Mísael, & Azarías. Et impósuit eis præpósitus eunuchórum nómina: Daniéli, Baltássar: Ananíæ, Sidrach: Misaéli, Misach: & Azaríæ, Abdénago. Propósuit autem Daniel in corde suo, ne pollueréttur de mensa regis, neque de vino potus ejus: & rogávit eunuchórum præpósitum ne contaminarétur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam, & misericórdiam in conspéctu príncipis eunuchórum.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta sua. 218.

Lectio iii.

ET ait princeps eunuchórum ad Daniélem: Tímeo ego dóminum meum regem, qui constítuit vobis cibum, & potum: qui si víderit vultus vestros macilentióres præ cæteris adolescéntibus coævis vestris, condemnábitis caput meum regi. Et dixit Daniel ad Malasar, quem constitúerat princeps eunu-

eunuchórum super Daniélem, Ananíam, Misaélem, & Azaríam: Tenta nos, óbsecro, servos tuos diébus decem, & dentur nobis legúmina ad vescéndum, & aqua ad bibéndum: & contempláre vultus nostros, & vultus puerórum, qui vescúntur cibo régio, & sicut víderis, fácies cum servis tuis. Qui audíto sermóne hujuscémodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem apparuérunt vultus eórum melióres, & corpulentióres præ ómnibus púeris, qui vescebántur cibo régio.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est. 219.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Athanásii Epíscopi ad Vírgines.

Lib. de Virginitate post init.

Lectio iv.

SI accédant áliqui, & dicant tibi: Ne frequénter jejúnes, ne imbecíllior fias. ne credas illis, neque auscúltes: per istos enim inimícus hæc súggerit. Reminíscere ejus, quod scriptum est, quod cum tres púeri, & Dániel, & álii adolescéntuli captívi, ducti essent a Nabuchodónosor rege Babylónis, ususúmque esset ut de mensa régia ipsíus coméderent, & de vino bíberent: Dániel, & tres púeri illi noluérunt pollui ex mensa regis, sed dixérunt eunúcho, qui eos curándos suscéperat: Da nobis de semínibus terræ, & vescémur. Quibus ait eunúchus: Tímeo ego regem, qui constítuit vobis cibum, & potum, ne forte fácies vestræ appáreant regi squalidióres præ cæteris púeris, qui régia mensa alúntur, & púniat me.

℟. Super muros tuos. 219.

Lectio v.

CUi dixérunt illi: Tenta servos tuos dies decem, & da nobis de semínibus. Et dedit eis legúmina ad vescéndum, & aquam ad bibéndum: & introdúxit eos in conspéctu regis, & visæ sunt fácies ipsórum speciosióres præter cæteros púeros qui régiæ mensæ cibis nutriebántur. Vidésne quid fáciat jejúnium? Morbos sanat, distillatiónes córporis exsiccat, dæmones fugat, pravas cogitatiónes expéllit, mentem clariórem reddit, cor mundum éfficit, corpus sanctíficat, dénique ad thronum Dei hóminem sistit. Et ne putes hæc témere dici: habes hujus rei testimónium in Evangéliis a Salvatóre prolátum. Cum enim quæsivíssent discípuli, quonam modo immúndi spíritus ejiceréntur, respóndit Dóminus: Hoc genus non ejícitur, nisi in oratióne, & jejúnio.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos. 219.

Lectio vi.

QUisquis ígitur ab immúndo spíritu vexátur, si hoc animadvértat, & hoc phármaco utátur, jejúnio, in-

inquam, statim spíritus malus oppréssus abscédet, vim jejúnii métuens. Valde enim dæmones oblectántur crápula, & ebrietáte, & córporis cómmodis. Magna vis in jejúnio, & magni ac præclára fiunt per illud: alióquin unde hómines tam mirífica præstárent, & signa per eos fíerent, & sanitátem infírmis per ipsos largirétur Deus, nisi plane ob exercitatiónes spirituáles, & humilitátem ánimi, & conversatiónem bonam? Jejúnium enim Angelórum cibus est, & qui eo útitur, órdinis Angélici censéndus est.

℟. Sustinúimus pacem. 220.

℟. *vii.* Laudábilis pópulus.

℟. *viii.* Duo Séraphim. 220.

FERIA SECUNDA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. *Cap. 2. c*

TU rex vidébas, & ecce quasi státua una grandis; státua illa magna, & statúra sublímis stabat contra te, & intúitus ejus erat terríbilis. Hujus státuæ caput ex auro óptimo erat, pectus autem, & bráchia de argénto, porro venter, & fémora ex ære. Tíbiæ autem ferreæ, pedum quædam pars erat férrea, quædam autem fíctilis. Vidébas ita, donec abscíssus est lapis de monte sine mánibus: & percússit státuam in pédibus ejus férreis, & fictílibus, & comminuit eos. Tunc contríta sunt páriter ferrum, testa, æs, argéntum, & aurum, & redácta quasi in favíllam æstívæ áreæ, quæ rapta sunt vento, nullúsque locus invéntus est eis: lapis autem, qui percússerat státuam, factus est mons magnus, & implévit univérsam terram.

℟. Redémit pópulum. 220.

Lectio ii.

HOc est sómnium: interpretatiónem quoque ejus dicémus coram te rex. Tu rex regum es: & Deus cæli regnum, & fortitúdinem, & impérium, & glóriam dedit tibi, & ómnia, in quibus hábitant filii hóminum, & béstiæ agri: vólucres quoque cæli dedi: in manu tua, & sub ditióne tua univérsa constítuit; tu es ergo caput áureum. Et post te consúrget regnum áliud minus te, argénteum, & regnum tértium áliud æreum, quod imperábit univérsæ terræ. Et regnum quartum erit velut férreum. Quómodo ferrum commínuit, & domat ómnia, sic commínuet, & cónteret ómnia hæc.

℟. Angústiæ mihi. 221.

Lectio iii.

POrro quia vidísti pedum & digitórum partem testæ figuli, & partem férream: regnum divísum erit, quod tamen de plantário ferri oriétur, secúndum quod vidísti ferrum mistum testæ ex luto. Et digitos pedum ex parte férreos, & ex parte fictiles: ex parte regnum erit sólidum, & ex parte con-

ontrítum. Quod autem vi-
lſti ferrum miſtum teſtæ ex
ıto, commiſcebúntur quidem
umáno sémine, ſed non ad-
ærébunt ſibi, ſicut ferrum
uiſcéri non poteſt teſtæ. In
iébus autem regnórum illó-
ım ſuſcitábit Deus cæli re-
num, quod in ætérnum non
iſſipábitur, & regnum ejus
lteri pópulo non tradétur:
omminuet autem, & con-
ùmet univérſa regna hæc:
t ipſum ſtabit in ætérnum.
℞. Miſit Dóminus. 221.

ERIA TERTIA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. *Cap. 3. b*

PRonuntiánſque Nabuchodónoſor rex, ait eis: 'ere ne Sidrach, Miſach, t Abdénago deos meos non ólitis, & ſtátuam áuream, uam conſtítui, non adorá-s? Nunc ergo ſi eſtis pa-iti, quacúmque hora au-iéritis sónitum tubæ, fiſtu-æ, cíthararæ, ſambúcæ, & ſaltérii, & ſymphóniæ, om-iſque géneris muſicórum, roſtérnite vos, & adoráte átuam, quam feci: quod non adoravéritis, eádem ora mittémini in fornácem gnis ardéntis: & quis eſt eus, qui erípiet vos de anu mea? Ecce enim Deus noſter, quem cólimus, poteſt erípere nos de camíno ignis ardéntis, & de mánibus tuis, o rex, liberáre. Quod ſi nolúerit, notum ſit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, & ſtátuam áuream, quam erexíſti, non adorámus.

℞. A fácie furóris. 221.

Lectio ii.

REſpondéntes Sidrach, Miſach, & Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónoſor: Non opórtet nos e hac re reſpóndere tibi. Tunc Nabuchodónoſor replétus eſt furóre, & aſpéctus faciéi illíus immutátus eſt ſuper Sidrach, Miſach, & Abdénago, & præcépit ut ſuccenderétur fornax séptuplum, quam ſuccéndi conſuéverat.

℞. Civitátem iſtam. 222.

Lectio iii.

ET conféſtim viri illi vincti cum braccis ſuis, & tiáris, & calceaméntis, & véſtibus miſſi ſunt in médium fornácis ignis ardéntis; nam júſſio regis urgébat; fornax autem ſuccénſa erat nimis. Porro viros illos, qui míſerant Sidrach, Miſach, & Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id eſt, Sidrach, Miſach, & Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, & benedicéntes Dóminum.

℞. Genti peccatríci. 222.

FERIA QUARTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. *Cap. 4. c*

REſpóndit Baltáſſar & dixit: Dómine mi, sómnium his, qui te odérunt, & in-

& interpretátio ejus hóstibus tuis sit. Arborem, quam vidísti sublímem, atque robústam, cujus altitúdo pertíngit ad cælum, & aspéctus illíus in omnem terram: & rami ejus pulchérrimi, & fructus ejus nímius, & esca ómnium in ea: subter eam habitántes béstiæ agri, & in ramis ejus commorántes aves cæli: Tu es rex, qui magnificátus es & invaluísti; & magnitúdo tua crevit, & pervénit usque ad cælum, & potéstas tua in términos univérsæ terræ.

℟. Indicábo tibi. 222.

Lectio ii.

QUod autem vidit rex vígilem & Sanctum descéndere de cælo, & dícere: Succídite árborem, & dissipáte illam, áttamen germen radícum ejus in terra dimíttite, & vinciátur ferro, & ære in herbis foris, & rore cæli conspergátur, & cum feris sit pábulum ejus, donec septem témpora mutentur super eum: Hæc est interpretátio senténtiæ Altíssimi, quæ pervénit super dóminum meum regem. Ejícient te ab homínibus, & cum béstiis, feríſque erit habitátio tua, & fœnum ut bos cómedes, & rore cæli infundéris.

℟. Angústiæ mihi sunt. 223.

Lectio iii.

SEptem quoque témpora mutabúntur super te, donec scias, quod dominétur Excélsus super regnum hóminum, & cuicúmque volúerit, det illud. Quod autem præcépit, ut relinquerétur germen radícum ejus, idest, árboris; regnum tuum tibi manébit, postquam cognóveris potestátem esse cæléstem. Quam ob rem, rex, consílium meum pláceat tibi, & peccáta tua eleemósynis rédime, & iniquitátes tuas misericórdiis páuperum, fórsitan ignóscet delíctis tuis. Omnia hæc venérunt super Nabuchodónosor regem.

℟. Misit Dóminus. 223.

FERIA QUINTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. *Cap. 5.*

BAltassar rex fecit grande convívium optimátibus suis mille: & unusquísque secúndum suam bibébat ætátem. Præcépit ergo jam temuléntus ut afferréntur vasa áurea, & argéntea, quæ asportáverat Nabuchodónosor pater ejus de templo, quod fuit in Jerúsalem, ut biberent in eis rex, & optimátes ejus, uxoréſque ejus, & concubínæ. Tunc alláta sunt vasa áurea, & argéntea, quæ asportáverat de templo, quod fúerat in Jerúsalem, & bibérunt in eis rex, & optimátes ejus, uxóres, & concubínæ illíus. Bibébant vinum, & laudábant deos suos áureos, & argénteos, æreos, férreos, ligneóſque, & lapídeos. In eádem hora apparuérunt dígiti, quasi

... hóminis scribéntra candelábrum in
... parietis aulæ ré-
... rex aspiciébat artí-
... nus scribéntis. Tunc
... egis commutáta est,
... atiónes ejus contur-
... rum.
... Dóminum. 218.

Lectio ii.

... Introdúctus est Dá-
... coram rege. Ad quem
... rex ait: Tu es Dá-
... filiis captivitátis Ju-
... m addúxit pater meus
... Judæa? Audívi de te,
... spíritum deórum há-
... sciéntia, intelligén-
... ac sapiéntia amplió-
... éntæ sunt in te. Et
... trogréssi sunt in con-
... neo sapiéntes magi,
... túram hanc légerent,
... pretatiónem ejus in-
... mihi; & nequivé-
... sum hujus sermónis
... Porro ego audívi
... quod possis obscúra
... tári, & ligáta dissól-
... i ergo vales scriptú-
... ere, & interpretatió-
... s indicáre mihi, púr-
... ftiéris, & tórquem
... circa collum tuum
... , & tértius in regno
... nceps eris. Ad quæ
... ns Dániel, ait co-
... ge; Múnera tua sint
... dona domus tuæ ál-
... scriptúram autem le-
... i, rex, & interpre-
... n ejus osténdam tibi.
... ce, Dómine, de se-
... a tuâ. 218.

Lectio iii.

HÆc est autem scriptúra, quæ digésta est: Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretátio sermónis. Mane: numerávit Deus regnum tuum, & complévit illud. Thecel: appénsus es in statéra, & invéntus es minus habens. Phares: divísum est regnum tuum, & datum est Medis, & Persis. Tunc jubénte rege indútus est Dániel púrpura, & circúmdata est torques áurea collo ejus; & prædicátum est de eo, quod habéret potestátem tértius in regno suo. Eádem nocte interféctus est Baltássar rex Chaldæus. Et Daríus Medus succéssit in regnum, annos natus sexagínta duos.

℟. Aspice, Dómine. 219.

FERIA SEXTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. *Cap. 6. c*

VIri ergo illi curiósius inquiréntes, invenérunt Daniélem orántem, & obsecrántem Deum suum. Et accedéntes locúti sunt regi super edícto: Rex, numquid non constituísti, ut omnis homo, qui rogáret quemquam de diis, & homínibus usque ad dies trigínta, nisi te, rex, mitterétur in lacum leónum? Ad quos respóndens rex, ait: Verus est sermo juxta decrétum Medórum, atque Persárum, quod prævaricári non licet. Tunc respondéntes dixérunt

co-

coram rege: Dániel, de fíliis captivitátis Juda, non curavit de lege tua, & de edícto, quod conſtituíſti: ſed tribus tempóribus per diem orat obſecratióne ſua. Quod verbum cum audíſſet rex, ſatis contriſtátus eſt, & pro Daniéle póſuit cor, ut liberáret eum, & uſque ad occáſum ſolis laborábat, ut erúeret illum. Viri autem illi intelligéntes regem, dixérunt ei: Scito rex, quia lex Medórum, atque Perſárum eſt, ut omne decrétum, quod conſtitúerit rex, non líceat immutári.

℟. Super muros tuos. 219.

Lectio ii.

TUnc rex præcépit, & adduxérunt Daniélem, & miſérunt eum in lacum leónum. Dixítque rex Daniéli: Deus tuus, quem colis ſemper, ipſe liberábit te. Allatúſque eſt lapis unus: & póſitus eſt ſuper os laci: quem obſignávit rex ánnulo ſuo, & ánnulo optimátum ſuórum, ne quid fieret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum ſuam, & dormívit incœnátus, cibíque non ſunt alláti coram eo, ínſuper, & ſomnus recéſſit ab eo. Tunc rex primo dilúculo consúrgens, feſtínus ad lacum leónum perréxit, appropinquánſque lácui, Daniélem voce lacrymábili inclamávit, & affátus eſt eum: Dániel ſerve Dei vivéntis, Deus tuus, cui tu ſervis ſemper, putas ne váluit te liberáre a leónibus?

℟. Muro tuo. 219.

Lectio iii.

ET Dániel regi reſpóndens ait: Rex in ætérnum vive: Deus meus miſit Angelum ſuum, & conclúſit ora leónum, & non nocuérunt mihi: quia coram eo juſtítia invénta eſt in me: ſed & coram te rex delíctum non feci. Tunc vehemánter rex gavíſus eſt ſuper eo, & Daniélem præcépit edúci de lacu: eductúſque eſt Dániel de lacu, & nulla læſio invénta eſt in eo, quia crédidit Deo ſuo. Jubénte autem rege, addúcti ſunt viri illi, qui accusáverant Daniélem, & in lacum leónum miſſi ſunt, ipſi, & filii, & uxóres eórum, & non pervenérunt uſque ad paviméntum laci, donec arríperent eos leónes, & ómnia oſſa eórum comminuérunt.

℟. Suſtinúimus pacem. 120.

S A B B A T O.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. *Cap. 9.*

IN anno primo Darii filii Aſſuéri de sémine Medórum, qui imperávit ſuper regnum Chaldæórum: anno uno regni ejus: ego Dániel intelléxi in libris númerum annórum, de quo factus eſt ſermo Dómini ad Jeremíam Prophétam, ut compleréntur deſolatiónis Jerúſalem ſeptuagínta anni. Et póſui fáciem meam ad Dóminum Deum

meum

meum rogáre, & deprecári in jejúniis, facco, & cínere, & orávi Dóminum Deum meum, & conféssus sum & dixi: Obsecro, Dómine Deus, magne, & terríbilis, custódiens pactum, & misericórdiam diligéntibus te, & custodiéntibus mandáta tua. Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpie égimus, & recéssimus, & declinávimus a mandátis tuis, ac judíciis.

Lectio ii.

ADhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, & locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum, ut docérem te, & intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es: tu ergo animadvérte sermónem, & intéllige visiónem. Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, & finem accípiat peccátum, & deleátur iníquitas, & adducátur justítia sempitérna, & impleátur vísio, & Prophetía, & ungátur Sanctus sanctórum.

Lectio iii.

SCito ergo, & animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem hebdómades septem, & hebdómades sexagínta duæ erunt: & rursum ædificábitur platéa, & muri in angústia témporum. Et post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus, & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. Et civitátem, & sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro, & finis ejus váftitas, & post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una, & in dimídio hebdómadis deficiet hóstia, & sacrifícium, & erit in templo abominátio desolatiónis: & usque ad consummatiónem, & finem perseverábit desolátio.

Ad Magníficat, Antiphona.

Qui cælórum cóntines thronum, & abyssos intuéris, Dómine Rex regum, montes pónderas, terram palmo conclúdis: exáudi nos, Dómine, in gemítibus nostris.

D O M I N I C A IV.

Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Osée Prophétæ.

Lectio i. *Cap. 1.*

VErbum Dómini, quod factum est ad Osée fílium Béeri, in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, & Ezechíæ, regum Juda, & in diébus Jeróboam filii Joas regis Israel. Princípium loquéndi Dómino in Osée: & dixit Dóminus ad Osée; Vade, sume tibi uxórem fornicatiónum,

& fac

& fac tibi filios fornicatiónum, quia fórnicans fornicábitur terra a Dómino. Et ábiit, & accépit Gomer filiam Debélaim, & concépit, & péperit ei filium.

℟. Vidi Dóminum. 218.

Lectio ii.

ET dixit Dóminus ad eum: Voca nomen ejus Jézrahel: quóniam adhuc módicum, & visitábo sánguinem Jézrahel super domum Jehu, & quiéſcere fáciam regnum domus Iſrael. Et in illa die cónteram arcum Iſrael in valle Jézrahel. Et concépit adhuc, & péperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen ejus, Abſque miſericórdia; quia non addam ultra miſeréri dómui Iſrael, ſed obliviónе oblivíſcar eórum. Et dómui Juda miſerébor, & ſalvábo eos in Dómino Deo ſuo; & non ſalvábo eos in arcu, & gládio, & in bello, & in equis: & in equítibus.

℟. Aſpice, Dómine, &c. 218.

Lectio iii.

ET ablactávit eam, quæ erat, Abſque miſericórdia. Et concépit, & péperit filium. Et dixit, Voca nomen ejus, Non pópulus meus, quia vos non pópulus meus: & ego non ero veſter. Et erit númerus filiórum Iſrael quaſi aréna maris, quæ ſine menſúra eſt, & non numerábitur. Et erit in loco, ubi dicétur eis: Non pópulus meus vos; dicétur eis: Filii Dei viventis. Et congregabúntur filii Juda, & filii Iſrael páriter, & ponent ſibimet caput unum, & aſcéndent de terra: quia magnus dies Jézrahel.

℟. Aſpice, Dómine, quia facta eſt. 219.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro S. Auguſtini Epiſcopi de Civitáte Dei.

Lib. 18. cap. 28. *Lectio iv.*

OSée Prophéta, quanto profúndius quidem lóquitur, tanto operóſius penetratur. Sed áliquid in ſe ſuméndum eſt, & hic ex noſtra promiſſióne ponéndum. Et erit, inquit, in loco, quo dictum eſt eis. Non pópulus meus vos: vocabúntur, & ipſi filii Dei vivi. Hoc teſtimónium prophéticum de vocatióne pópuli Géntium, qui prius non pertinébat ad Deum, étiam Apóſtoli intellexérunt.

℟. Super muros tuos. 219.

Lectio v.

ET quia ipſe quoque pópulus Géntium ſpirituáliter eſt in filiis Abrahæ, ac per hoc recte dicitur Iſrael, proptérea ſéquitur, & dicit: Et congregabúntur filii Juda, & filii Iſrael in idípſum, & ponent ſibimet principátum unum, & aſcéndent a terra. Hoc ſi adhuc velímus expónere, elóquii prophétici obtundétur ſapor. Recolátur tamen lapis ille anguláris, & duo illi pariétes unus ex Judæis, alter ex Géntibus, ille nómine

in Juda, iste nómine
Israel: eídem uni
ui suo in idípsum
i, & ascendéntes
:ur in terra.
tuo. 219.

Lectio vi.

item carnáles Israe-
, qui nunc nolunt
n Christum, póstea
s, idest, fílios eó-
am útique isti in
um moriéndo tran-
dem Prophéta testá-
ns: Quóniam diébus
débunt fílii Israel
, sine príncipe, sine
, sine altári, sine
, sine manifestatió-
uis non vídeat nunc
dæos?
úimus pacem.
audábilis pópulus.
Duo Seráphim. 220.

A SECUNDA.

Osée Prophéta.

Cap. 4.

: verbum Dómini,
Israel, quia judí-
nino cum habitató-
ræ: non est enim
k non est misericór-
on est sciéntia Dei
Maledíctum, & men-
& homicídium, &
& adultérium inun-
, & sanguis sánguí-
it. Propter hoc lu-
ra, & infirmábitur
qui hábitat in ea,
agri, & in vólucre
d & pisces maris
íntur.
sit pópulum. 220.

Autumnalis.

Lectio ii.

VErúmtamen unusquísque non júdicet, & non arguátur vir: pópulus enim tuus, sicut hi, qui contradícunt sacerdóti. Et corrues hódie, & córruet étiam Prophéta tecum: nocte tacére feci matrem tuam. Contícuit pópulus meus, eo quod non habúerit sciéntiam: quia tu sciéntiam repulísti, repéllam te, ne sacerdótio fungáris mihi: & oblíta es legis Dei tui, obliviscar filiórum tuórum & ego.

℟. Angústiæ mihi. 221.

Lectio iii.

SEcúndum multitúdinem eórum sic peccavérunt mihi; glóriam eórum in ignomíniam commutábo. Peccáta pópuli mei cómedent, & ad iniquitatem eórum sublevábunt ánimas eórum. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos: & visitábo super eum vias ejus, & cogitatiónes ejus reddam ei. Et cómedent, & non saturabúntur: fornicáti sunt, & non cessavérunt: quóniam Dóminum dereliquérunt in non custodiéndo.

℟. Misit Dóminus: 221.

FERIA TERTIA.

Incipit Joel Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 1.

VErbum Dómini, quod factum est ad Joel fílium Phátuel. Audíte hoc senes, & áuribus percípite omnes habitatóres terræ: si factum est istud in diébus vestris, aut in diébus patrum vestrórum?

rum? Super hoc filiis vestris narráte, & filii vestri filiis suis, & filii eórum generatióni álteræ. Resíduum erúcæ comédit locústa, & resíduum locústæ comédit bruchus, & resíduum bruchi comédit rubígo.
℟. A fácie furóris. 221.

Lectio ii.

EXpergiscímini ébrii, & flete, & ululáte omnes qui bíbitis vinum in dulcédine: quóniam périit ab ore vestro. Gens enim ascéndit super terram meam fortis, & innumerábilis; dentes ejus ut dentes leónis, & moláres ejus ut cátuli leónis. Pósuit víneam meam in desértum, & ficum meam decorticávit; nudans spoliávit eam, & projécit: albi facti sunt rami ejus.
℟. Civitátem istam. 222.

Lectio iii.

PLange quasi virgo accíncta sacco super virum pubertátis suæ. Périit sacrifícium, & libátio de domo Dómini: luxérunt sacerdótes minístri Dómini. Depopuláta est régio, luxit humus, quóniam devastátum est tríticum, confúsum est vinum, elánguit óleum. Confúsi sunt agrícolæ, ululavérunt vinitóres super fruménto, & hórdeo, quia périit messis agri.
℟. Genti peccatrici. 222.

FERIA QUARTA.
De Joéle Prophéta.

Lectio i. *Cap. 3.*

IN diébus illis, & in témpore illo, cum convértero captivitátem Juda, & Jerúsalem, congregábo omnes Gentes, & dedúcam eas in vallem Jósaphat: & disceptábo cum eis ibi super pópulo meo, & hæreditáte mea Israel, quos dispersérunt in natiónibus, & terram meam divisérunt. Et super pópulum meum misérunt sortem: & posuérunt púerum in prostíbulo, & puéllam vendidérunt pro vino ut bíberent.
℟. Indicábo tibi homo. 222.

Lectio ii.

VErum quid mihi, & vobis Tyrus, & Sidon, & omnis terminus Palæstinórum? numquid ultiónem vos reddétis mihi? & si ulciscímini vos contra me, cito velóciter reddam vicissitúdinem vobis super caput vestrum. Argéntum enim meum, & aurum tulístis: & desiderabilia mea, & pulchérrima intulístis in delúbra vestra. Et filios Juda, & filios Jerúsalem vendidístis filiis Græcórum, ut longe facerétis eos de finibus suis. Ecce ego suscitábo eos de loco, in quo vendidístis eos, & convértam retributiónem vestram in caput vestrum.
℟. Angústiæ mihi. 223.

Lectio iii.

ET vendam filios vestros, & filias vestras in mánibus filiórum Juda, & venúmdabunt eos Sabæis genti longínquæ; quia Dóminus locútus est. Clamáte hoc in Géntibus, sanctificáte bellum,

fectáte robústos: ac-
ascéndant omnes vi-
óres. Concídite ará-
a in gládios, & li-
estros in lánceas.
dicat: Quia fortis
. Erúmpite, & ve-
nes Gentes de cir-
r congregámini; ibi
re fáciet Dóminus
tuos. Consúrgant,
lant Gentes in val-
phat: quia ibi sedé-
údicem omnes Gen-
rcúitu.
Dóminus. 223.

A QUINTA.
: Amos Prophéta.
Cap. I.

Amos, qui fuit in
óribus de Thécue:
t super Israel in dié-
e regis Juda, & in
Jeróboam filii Joas
iel, ante duos an-
emótus. Et dixit:
de Sion rúgiet,
usalem dabit vocem
e luxérunt speciósa
, & exsiccátus est
arméli.
Dóminum. 218.

Lectio ii.

dicit Dóminus: Su-
r tribus sceléribus
, & super quátuor
vértam eum; eo
turáverint in plau-
eis Gálaad. Et mit-
em in domum Ha-
devorábit domos
. Et cónteram ve-
másci; & dispér-
itatórem de campo
idóli, & tenéntem scep-
trum de domo voluptátis;
& transferétur pópulus Sy-
riæ Cyrénen, dicit Dómi-
nus.
℟. Aspice, Dómine. 218.

Lectio iii.

HÆc dicit Dóminus: Su-
per tribus sceléribus
Gazæ, & super quátuor non
convértam eam: eo quod
transtúlerint captivitátem per-
féctam, ut conclúderent eam
in Idúmea. Et mittam ignem
in murum Gazæ, & devorá-
bit ædes ejus. Et dispérdam
habitatórem de Azóto, & te-
néntem sceptrum de Ascaló-
ne: & convértam manum
meam super Accaron, & pe-
ríbunt réliqui Philisthinórum,
dicit Dóminus Deus.
℟. Aspice, Dómine, quia
facta. 219.

FERIA SEXTA.
Incipit Abdías Prophéta.

Lectio i. *Cap.* I.

VIsio Abdíæ: hæc dicit
Dóminus Deus ad E-
dom: Audítum audívimus a
Dómino, & legátum ad
Gentes misit. Súrgite, &
consurgámus advérsus eum
in prælium: Ecce párvulum
dedi te in Géntibus: con-
temptíbilis tu es valde: Su-
pérbia cordis tui éxtulit te,
habitántem in scissúris pe-
trárum, exaltántem sólium
tuum: qui dicis in corde tuo:
Quis détrahet me in terram?
Si exaltátus fúeris ut áqui-
la, & si inter sídera posúe-
ris nidum tuum: inde dé-

traham te ; dicit Dóminus.

℟. Super muros. 219.

Lectio ii.

SI fures introíssent ad te, si latrónes per noctem, quómodo conticuísses? nonne furáti essent sufficiéntia sibi? si vindemiatóres introíssent ad te, numquid saltem racémum reliquíssent tibi? Quómodo scrutáti sunt Esau, investigavérunt abscóndita ejus? Unde ad términum emisérunt te: omnes viri fœderis tui illusérunt tibi, invaluérunt advérsum te viri pacis tuæ; qui cómedunt tecum, ponent insídias subter te: non est prudéntia in eo.

℟. Muro tuo inexpugnábili. 219.

Lectio iii.

NUmquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam sapiéntes de Idúmæa, & prudéntiam de monte Esau? & timébunt fortes tui a merídie, ut intéreat vir de monte Esau. Propter interfectiónem, & propter iniquitátem in fratrem tuum Jacob, opériet te confúsio, & períbis in ætérnum. In die cum stares advérsus eum, quando capiébant aliéni exércitum ejus, & extránei ingrediebántur portas ejus, & super Jerúsalem mittébant sortem: tu quoque eras quasi unus ex eis.

℟. Sustinúimus pacem. 220.

S A B B A T O.

Incipit Jonas Prophéta.

Lectio i. *Cap. 1.*

ET factum est verbum Dómini ad Jonam filium Amáthi, dicens: Surge, & vade in Nínivem civitátem grandem, & prædica in ea: quia ascéndit malítia ejus coram me; Et surréxit Jonas, ut fúgeret in Tharsis a fácie Dómini, & descéndit in Joppen, & invénit navem euntem in Tharsis, & dedit naulum ejus, & descéndit in eam, ut iret cum eis in Tharsis a fácie Dómini. Dóminus autem misit ventum magnum in mare: & facta est tempéstas magna in mari, & navis periclitabátur cónteri:

Lectio ii.

ET timuérunt nautæ, & clamavérunt viri ad deum suum, & misérunt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut alleviarétur ab eis: & Jonas descéndit ad interióra navis: & dormiébat sopóre gravi. Et accéssit ad eum gubernátor, & dixit ei: Quid tu sopóre deprímeris? Surge, ínvoca Deum tuum, si forte recógitet Deus de nobis, & non pereámus. Et dixit vir ad collégam suum: Venite, & mittámus sortes, & sciámus quare hoc malum sit nobis. Et misérunt sortes, & cécidit sors super Jonam.

Lectio iii.

ET dixérunt ad eum: Indica nobis cujus causa malum istud sit nobis, quod

tuum ? quæ terra
quo vadis ? vel ex
lo es tu ? Et dixit
Hebræus ego sum :
num Deum cæli ego
qui fecit mare , &
Et timuérunt viri ti-
gno , & dixérunt
Quid hoc fecisti ?
erunt enim viri ,
cie Dómini fúgeret ,
áverat eis.) Et di-
eum : Quid fácié-
& cessábit mare a
uia mare ibat , &
bat . Et dixit ad
ite me , & míttite
& cessábit mare a
o enim egò quóniam
ne tempéstas hæc
enit super vos.

B A T O ,
minicam quintam
Novembris.

ificat , Antiphona.
os tuos , Jerúsalem ,
custódes : tota die
non tacébunt lau-
en Dómini.

N I C A V.
Novembris.

rimo Nocturno.
Lichæas Prophéta.
Cap. 1.
1 Dómini , quod
m est ad Michæam
en , in diébus Jóa-
az , & Ezechíæ ,
da : quod vidit su-
ríam , & Jerúsalem.
ópuli omnes , &
erra , & plenitúdo
fit Dóminus Deus
estem , Dóminus de
templo sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo : & descéndet & calcábit super excélsa terræ.

℞. Vidi Dóminum sedéntem. 218.

Lectio ii.

Et consuméntur montes subtus eum ; & valles scindéntur sicut cera a fácie ignis , & sicut aquæ , quæ decúrrunt in præceps. In scélere Jacob omne istud , & in peccátis domus Israel. Quod scelus Jacob ? nonne Samaría ? & quæ excélsa Judæ ? nonne Jerúsalem ? Et ponam Samaríam quasi acérvum lápidum in agro cum plantátur vínea ; & détraham in vallem lápides ejus , & fundaménta ejus revelábo.

℞. Aspice , Dómine de sede sancta tua. 218.

Lectio iii.

Et ómnia sculptília ejus concidéntur , & omnes mercédes ejus comburéntur igne , & ómnia idóla ejus ponam in perditiónem : quia de mercédibus meretrícis congregáta sunt , & usque ad mercédem meretrícis reverténtur. Super hoc plangam , & ululábo ; vadam spoliátus , & nudus , fáciam planctum velut dracónum , & luctum quasi struthiónum : Quia despeáta est plaga ejus , quia venit usque ad Judam , tétigit portam pópuli mei usque ad Jerúsalem.

℞. Aspice , Dómine , quia facta est. 219.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Basílii Magni in Psalmum trigésimum tértium.

Lectio iv.

CUm te appetítus inváserit peccándi, velim cógites horríbile illud, & intolerábile Christi tribúnal in quo præsidébit Judex in alto & excélso throno: astábit autem omnis creatúra ad gloriósum illíus conspéctum contremíscens. Adducéndi étiam nos sumus sínguli, eórum, quæ in vita gessérimus, ratiónem redditúri. Mox illis, qui multa mala in vita perpetrárint, terríbiles quidam, & defórmes assístent ángeli, ígneos vultus præ se feréntes, atque ignem spirántes: ea re propósiti, & voluntátis acerbitátem ostendéntes, nocti vultu símiles, propter mœrórem, & ódium in humánum genus.

℟. Super muros tuos. 219.

Lectio v.

AD hæc cógites profúndum bárathrum, inextricábiles ténebras, ignem caréntem splendóre, uréndi quidem vim habéntem, sed privátum lúmine: deínde vérmium genus venénum immíttens, & carnem vorans, inexplebíliter edens, neque umquam saturitátem séntiens, intolerábiles dolóres corrosióne ipsa infigens. Postrémo; quod suppliciórum ómnium gravíssimum est, oppróbrium illud, & confusiónem sempitérnam. Hæc time, & hoc timóre corréptus, ánimam a peccatórum concupiscéntia, tamquam fræno, quodam, réprime.

℟. Muro tuo inexpugnábili. 219.

Lectio vi.

HUnc timórem Dómini se doctúrum Prophéta promísit: docére autem non símpliciter promísit, sed eos, qui eum audíre volúerint: non eos qui lóngius prolápsi sunt, sed qui salútem appeténtes accúrrunt: non aliénos a promissiónibus, sed ex baptísmate filiórum adoptiónis, verbo ipsi conciliátos, atque conjúnctos, Proptérea, Veníte, inquit, hoc est, per bona ópera accédite ad me, filii, quippe qui per regeneratiónem filii lucis effici digni facti estis; audíte qui aures cordis habétis apértas; timórem Dómini docébo vos, illum scílicet, quem paulo ante oratióne nostra descrípsimus.

℟. Sustinúimus pacem.

℟. *vii.* Laudábilis pópulus.

℟. *viii.* Duo Séraphim. 220.

FERIA SECUNDA.

Incípit Nahum Prophéta.

Lectio i. *Cap.* I.

ONus Nínive: Liber visiónis Nahum Elcesæi. Deus æmulátor, & ulcíscens Dóminus; ulcíscens Dóminus, & habens furórem; ulcíscens Dóminus in hostes suos, & iráscens ipse inimícis suis. Dóminus pátiens, & ma-

fortitúdine, &
in fáciet innocén-
ninus in tempestá-
ine viæ ejus, &
ivis pedum ejus.
mare, & exſiccans
ómnia flúmina ad
edúcens.
: pópulum. 220.
Lectio ii.
s est Baſan, & Car-
& flos Líbani elán-
ites commóti ſunt
: colles deſoláti
ontrémuit terra a
& orbis, & om-
tes in eo. Ante
gnatiónis ejus quis
quis resíſtet in ira
? indignátio ejus
ignis, & petræ
nt ab eo.
: mihi. 221.
Lectio iii.
ſis, & confórtans
tribulatiónis, &
ntes in ſe. Et in
tereúnte conſum-
ciet loci ejus, &
s perſequéntur té-
d cogitátis contra
conſummatiónem
, non consúrget
latio. Quia ſicut
icem compleƈtún-
ívium eórum pá-
ium: conſumen-
ula ariditáte ple-
it Dóminus. 221.
TERTIA.
acuc Prophéta.
Cap. 1.
uod vidit Hába-
rophéta. Uſque

quo Dómine clamábo, & non exáudies? vociferábor ad te vim pátiens, & non ſalvábis? Quare oſtendíſti mihi iniquitátem, & labórem, vidére prædam, & injuſtítiam contra me? & factum eſt judícium, & contradíƈtio poténtior. Propter hoc laceráta eſt lex, & non pervénit uſque ad finem judícium: quia impius prævalet advérſus juſtum, proptérea egréditur judícium pervérſum.

℟. A fácie furóris. 221.

Lectio ii.

Aſpícite in Géntibus, & vidéte: admirámini, & obſtupéſcite, quia opus factum eſt in diébus veſtris, quod nemo credet cum narrábitur. Quia ecce ego ſuſcitábo Chaldæos, gentem amáram, & velócem, ambulántem ſuper latitúdinem terræ, ut poſſídeat tabernácula non ſua. Horríbilis, & terríbilis eſt: ex ſemetípſa judícium, & onus ejus egrediétur.

℟. Civitátem iſtam. 122.

Lectio iii.

Levióres pardis equi ejus, & velocióres lupis veſpertínis, & diffundéntur équites ejus; équites namque ejus de longe vénient; volábunt quaſi áquila feſtínans ad comedéndum. Omnes ad prædam vénient, fácies eórum ventus urens, & congregábit, quaſi arénam captivitátem. Et ipſe de régibus triumphábit, & tyranni ridículi ejus erunt:

 ipſe

ipse super omnem munitiónem ridébit, & comportábit ággerem, & capiet eam.

℟. Genti peccatríci, 262.

FERIA QUARTA.

Incipit Sophonías Proph.

Lectio i. *Cap.* 1.

VErbum Dómini, quod factum est ad Sophoníam filium Chusi, filii Godolíæ, filii Amaríæ, filii Ezechíæ, in diébus Josíæ, filii Amon regis Judæ. Cóngregans congregábo ómnia a fácie terræ, dicit Dóminus: cóngregans hóminem, & pecus, cóngregans volatília cæli, & pisces maris, & ruínæ impiórum erunt: & dispérdam hómines a fácie terræ, dicit Dóminus.

℟. Indicábo tibi. 222.

Lectio ii.

ET exténdam manum meam super Judam, & super omnes habitántes Jerúsalem: & dispérdam de loco hoc relíquias Baal, & nómina æditııórum cum sacerdótibus: & eos, qui adórant super tecta milítiam cæli, & adórant, & jurant in Domino, & jurant in Melchom. Et qui avertúntur de post tergum Dómini, & qui non quæsiérunt Dóminum, nec investigavérunt eum.

℟. Angústiæ mihi. 223.

Lectio iii.

SIléte a fácie Dómini Dei: quia juxta est dies Dómini, quia præparávit Dóminus hóstiam, sanctificávit vocátos suos. Et erit: in die hóstiæ Dómini visitábo super príncipes, & super filios regis, & super omnes, qui indúti sunt veste peregrína: & visitábo super omnem, qui arrogánter ingréditur super limen in die illa: qui complent domum Dómini Dei sui iniquitáte, & dolo.

℟. Misit Dóminus. 223.

FERIA QUINTA.

Incipit Aggæus Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 1.

IN anno secundo Darii regis, in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ ad Zoróbabel filium Saláthiel, ducem Juda, & ad Jesum filium Jósedech, sacerdótem magnum, dicens: Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens; Pópulus iste dicit: Nondum venit tempus domus Dómini ædificándæ.

℟. Vidi Dóminum. 218.

Lectio ii.

ET factum est verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ, dicens: Numquid tempus vobis est ut habitétis in dómibus laqueátis, & domus ista desérta? Et nunc hæc dicit Dóminus exercítuum; Pónite corda vestra super vias vestras. Seminástis multum, & intulístis parum: comedístis, & non estis satiáti: bibístis, & non estis inebriáti: operuístis vos, & non estis calefácti, & qui mercédes congregávit, misit eas in sácu-

culum pertúsum. ℟. Aspice, Dómine. 218.

Lectio iii.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras: ascéndite in montem, portáte ligna, & ædificáte domum, & acceptábilis mihi erit: & glorificábor, dicit Dóminus. Respexístis ad ámplius, & ecce factum est minus: & intulístis in domum, & exsufflávi illud: quam ob causam, dicit Dóminus exercítuum? Quia domus mea desérta est, & vos festinátis unusquísque in domum suam. Propter hoc super vos prohíbiti sunt cæli, ne darent rorem, & terra prohíbita est, ne daret germen suum. ℟. Aspice, Dómine, quia facta. 219.

FERIA SEXTA.

Incipit Zacharías Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 1.

IN mense octávo, in anno secúndo Darii regis, factum est verbum Dómini ad Zacharíam, fílium Barachíæ, fílii Addo, Prophétam, dicens: Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndia. Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum, & convértar ad vos, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Super muros. 219.

Lectio ii.

NE sitis sicut patres vestri ad quos clamábant Prophétæ prióres, dicéntes: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini de viis vestris malis, & de cogitatiónibus vestris péssimis; & non audiérunt, neque attendérunt ad me, dicit Dóminus. Patres vestri ubi sunt? & Prophétæ númquid in sempitérnum vivent?

℟. Muro tuo. 219.

Lectio iii.

VErúmtamen verba mea, & legítima mea, quæ mandávi servis meis Prophétis, númquid non comprehendérunt patres vestros, & convérsi sunt, & dixérunt: Sicut cogitávit Dóminus exercítuum fácere nobis secúndum vias nostras, & secúndum adinventiónes nostras fecit nobis.

℟. Sustinuímus pacem. 220.

SABBATO.

Incipit Malachías Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 1.

ONus verbi Dómini ad Israel in manu Malachíæ. Diléxi vos, dixit Dóminus, & dixístis: In quo dilexísti nos? Nonne frater erat Esau Jacob, dicit Dóminus, & diléxi Jacob, Esau autem ódio hábui? & pósui montes ejus in solitúdinem, & hæreditátem ejus in dracónes desérti. Quod si díxerit Idumæa; Destrúcti sumus, sed reverténtes ædificábimus quæ destrúcta sunt: hæc dixit Dóminus exercítuum: Isti ædificábunt, & ego déstruam: & voca-

búntur términi impietátis, & pópulus, cui irátus est Dóminus usque in ætérnum.

Lectio ii.

ET óculi vestri vidébunt: & vos dicétis: Magnificétur Dóminus super términum Israel. Filius honórat patrem, & servus dóminum suum: si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? & si Dóminus ego sum, ubi est timor meus, dicit Dóminus exercítuum? Ad vos, o sacerdótes, qui despícitis nomen meum, & dixístis; in quo despéximus nomen tuum? Offértis super altáre meum panem pollútum, & dícitis: In quo pollúimus te? In eo, quod dícitis: Mensa Dómini despécta est.

Lectio iii.

SI offerátis cæcum ad immolándum, nonne malum est? & si offerátis claudum, & lánguidum, nonne malum est? Offer illud duci tuo, si placúerit ei, aut si suscéperit fáciem tuam, dicit Dóminus exercítuum. Et nunc deprecámini vultum Dei (ut misereátur vestri, de manu enim vestra factum est hoc) si quo modo suscípiat fácies vestras, dicit Dóminus exercítuum. Quis est in vobis, qui claudat óstia, & incéndat altáre meum gratúito? Non est mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum, & munus non suscípiam de manu vestra. Ab Ortu enim solis usque ad Occásum magnum est nomen meum in Géntibus, & in omni loco sacrificátur, & offértur nómini meo oblátio munda, quia magnum est nomen meum in Géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

Ad Vesperas, Antiphonæ, cum Psalmis de Psalter. 134. Capitulum, Hymnus, ℣. Aña ad Magnificat, & Oratio, ut in Sabbato ante Dominicam i. Adventus, in parte Hiemalis.

HOMILIÆ, & ORATIONES

IN DOMINICIS.

Per ordinem dispositæ, ab undecima post Pentecosten, usque ad Adventum.

DOMINICA XI. *post Pentecosten.*

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ, & mérita súpplicum excédis, & vota: effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia métuit, & adjícias quod orátio non præsúmit. Per Dóminum. . .

Le-

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. *Cap. 7. d*

IN illo témpore: Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 10. lib. 1. in Ezechielem, ante medium.

QUid est, quod creátor ómnium Deus, cum surdum, & mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, & éxpuens linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona Sancti Spíritus designántur? Unde cum in álio loco ejecísset dæmónium, dixit; Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelístam álium dixísse descríbitur: Si ego in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus Spíritus vocátur. Dígitos ergo in auriculas míttere, est per dona Spíritus Sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre.

Lectio viii.

QUid est vero, quod éxspuens linguam ejus tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris, accépta sapiéntia in elóquio Divino. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. Qui suspíciens in cælum, ingémuit; non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat; sed nos ad eum gémere, qui cælo præsides, dócuit; ut & aures nostræ per donum Spíritus Sancti aperíri, & lingua per salívam oris, idest, per sciéntiam Divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis.

Lectio ix.

CUi mox, éphpheta, id est, adaperíre, dícitur; & statim apértæ sunt áures ejus, & solútum est vínculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex subsequénti proculdúbio étiam linguæ ejus vínculum sólvitur, ut bona, quæ ipse fécerit, étiam faciénda áliis loquátur. Ubi bene ádditur; & loquebátur recte. Ille enim recte lóquitur, qui prius obediéndo fécerit, quæ loquéndo ádmonet esse faciénda. Te Deum. 15.

Ad Benedictus, Antiphona. Cum transísset Dóminus fines Tyri, surdos fecit audíre, & mutos loqui.

Ad Magnificat, Antiphona. Bene ómnia fecit, & surdos fecit audíre, & mutos loqui.

DOMINICA XII.

post Pentecosten.

Oratio.

OMnípotens, & miséricors Deus, de cujus mú-

múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne, & laudabíliter serviátur: tribue quǽsumus nobis; ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 10. *d*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Beáti óculi, qui vident, quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi Prophétæ, & Reges voluérunt vidére, quæ vos videtis, & non vidérunt. Et réliq.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. *cap.* 43. *in Luc.* 10.

NOn óculi scribárum, & Pharisæórum, qui corpus tantum Dómini vidére: sed illi beáti óculi, qui ejus possunt cognóscere sacraménta, de quibus dícitur: Et revelásti ea párvulis: Beáti óculi parvulórum, quibus & se, & Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exultávit ut vidéret diem Christi: ut vidit, & gavísus est. Isaías quoque, & Michæas, & multi álii Prophétæ vidérunt glóriam Dómini: qui & proptérea Vidéntes sunt appelláti: sed hi omnes a longe aspiciéntes, & salutántes, per spéculum, & in ænígmate vidérunt.

Lectio viii.

APóstoli autem in præséntiárum habéntes Dóminum, convescentésque ei, & quæcúmque voluíssent interrogándo discéntes, nequáquam per Angelos, aut várias visiónum spécies opus habébant docéri. Quos vero Lucas multos Prophétas, & Réges dicit, Matthæus apértius Prophétas, & Justos appéllat. Ipsi sunt enim Reges magni; quia tentatiónum suárum mótibus non consentiéndo succúmbere, sed regéndo præésse novérunt. *Lectio ix.*

ET ecce quidam Legisperítus surréxit, tentans eum, & dicens: Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? Legisperítus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérrogat, occasiónem, ut reor, tentándi de ipsíus Dómini sermónibus sumpsit, ubi ait: Gaudéte autem, quod nómina vestra scripta sunt in cælis. Sed ipsa sua tentatióne declárat, quam vera sit illa Dómini conféssio, qua Patri lóquitur: Quod abscondísti hæc a sapiéntibus, & prudéntibus, & revelásti ea párvulis.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona. Magíster, quid faciéndo, vitam ætérnam possidébo? at ille dixit ad eum: In Lege quid scriptum est? Quómodo legis? Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Homo quidam descendébat ab Jerúsalem in Jericho, & íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum, & plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto.

DO-

DOMINICA XIII.
post Pentecosten. *Oratio.*

OMnipotens sempitérne Deus, da nobis Fídei, Spei, & Charitátis augméntum: & ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per Dñm.

Léctio S. Evangélii secúndum Lucam. *Lectio vii. cap.* 17. c

IN illo témpore: Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam, & Galilæam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri lepróſi. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc. *Lib. 2. quæst. Evang. c.* 40.

DE decem lepróſis, quos Dóminus ita mundávit, cum ait: Ite, osténdite vos sacerdótibus; quæri potest, cur eos ad sacerdótes míserit, ut cum irent, mundaréntur. Nullum enim eórum, quibus hæc corporália beneficia præstitit, invenítur misísse ad sacerdótes, nisi lepróſos. Nam & illum a lepra mundáverat, cui dixit, Vade, osténde te sacerdótibus, & offer pro te sacrifícium, quod præcépit Móyses, in testimónium illis. Quæréndum ígitur est, quid ipsa lepra signíficet, non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum, atque membrórum.

Lectio viii.

LEpróſi ergo non absúrde intélligi possunt, qui sciéntiam veræ Fídei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abscóndunt imperítiam suam, sed pro summa perítia próferunt in lucem, & jactántia sermónis osténtant. Nulla porro falsa doctrína est, quæ non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordináte permíxta, in una disputatióne, vel narratióne hóminis, tamquam in uníus córporis colóre, apparéntia, significant lepram, tamquam veris, falsísque colórum fucis humána córpora variántem, atque maculántem. *Lectio ix.*

HI autem tam vitandi sunt Ecclésiæ, ut si fieri potest, lóngius remóti, magno clamóre Christum interpéllent: sicut isti decem stetérunt a longe, & levavérunt vocem, dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostri. Nam, & quod præceptórem vocant, quo nómine néscio utrum quísquam Dóminum interpelláverit pro medicína corporáli; satis puto significáre lepram, falsam esse doctrínam, quam bonus præcéptor abstérgit. Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.
Cum transíret Jesus quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri lepróſi: qui stetérunt a longe, & levavérunt vocem dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostri.

Ad Magnificat, Antiphona.
Unus autem ex illis, ut vidit quod mundátus est, regréſ-

gréssus est cum magna voce magníficans Deum, allelúja.

DOMINICA XIV.

post Pentecosten. Oratio.

CUstódi, Dómine, quǽsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua: & quia sine te lábitur humána mortálitas, tuis semper auxíliis, & abstrahátur a nóxiis, & ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vii. Cap. 6. c

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.

Lib. 2. de Serm. Domini in monte, cap. 14.

NEmo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est, quod consequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álteram díliget: aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Quæ verba diligénter considéranda sunt: nam, qui sint duo dómini, deínceps osténdit, cum dicit: Non potéstis Deo servíre, & mammónæ. Mammóna apud Hebrǽos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit & Púnicum nomen: nam lucrum, Púnice, mammon dícitur.

Lectio viii.

SEd qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sǽculi a Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, & álterum díliget, idest Deum: aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Patiétur enim durum, & perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ; sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo; & non eum díligit. Quis enim est, qui díligat diábolum? sed tamen pátitur.

Lectio ix.

IDeo, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis: ne forte, quamvis jam supérflua non quæránrtur, propter ipsa necessária cor duplicétur, & ad ipsa conquiréndа nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur, idest, ut cum consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi pótius, quam illíus utilitátem attendámus: & ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus. Te Deum. 15.

Ad Benedictus, Antiphona. Nolíte sollíciti esse, dicéntes: Quid manducábimus; aut quid bibémus? scit enim Pater vester quid vobis necésse sit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Quǽrite primum regnum Dei, & justítiam ejus, & hæc ómnia adjiciéntur vobis, allel.

DO-

DOMINICA XV.
post Pentecosten. Oratio.

ECclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet, & múniat: & quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

Léctio S. Evangélii secúndum Lucam. *Lectio vii. cap. 7. d*

IN illo témpore; Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc. Serm. 44. de Verbis Dómini, circa initium.

DE júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua: de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore: illi autem mente. Illíus mors visíbilis, visibíliter plangebátur: illórum mors invisíbilis, nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos veníslet, Apóstolus non díceret: Surge qui dormis, & exúrge a mórtuis, & illuminábit te Christus. *Lectio viii.*

TRes autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis norit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea, quæ faciébat corporáliter, étiam spiritáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat: sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

Lectio ix.

QUemádmodum, qui videt lítteras in códice óptime scripto, & non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem: sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, & est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem, & laudat artifícium, & capit intelléctum: ille útique, qui non solum vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere, quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, & non intellexérunt quid sibi vellent, & quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum, quia facta sunt: álii vero, & facta miráti, & intelléctu assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus. Te Deum. 15.

Ad Benedictus. Antiphona. Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ecce defun-

fúnctus efferebátur filius únicus matris suæ.

Ad Magnificat, Antiphona. Prophéta magnus surréxit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam.

DOMINICA XVI.

post Pentecosten. Oratio.

TUa nos, quæsumus Dómine, grátia semper, & prævéniat, & sequátur: ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum.

Léctio S. Evangélii secúndum Lucam. *Lectio vii. Cap.* 14.

IN illo tempore: Cum intráret Jesus in domum cujúsdam príncipis Pharisæórum, sábbato, manducáre panem, & ipsi observábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et reliq.

Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. in Luca cap. 14.

CUrátur hydrópicus, in quo fluxus carnis exúberans ánimæ gravábat officia, spíritus extinguébat ardórem. Deínde docétur humílitas, dum in illo convivio nuptiáli appeténtia loci superióris arcétur: cleménter tamen, ut persuásio humanitátis asperitátem coercitiónis exclúderet, ratio proficéret ad persuasiónis efféctum, & corréctio emendáret afféctum. Huic quasi próximo límine humánitas copulátur: quæ ita Domínicæ senténtiæ definitióne distínguitur, si in páuperes, & débiles conferátur: nam hospitálem esse remuneratúris, afféctus avarítiæ est.

Lectio viii.

POstrémo jam quasi e ritæ milítiæ viro co mnendárum stipéndium scríbitur facultátum: q neque ille, qui stúdiis in tus inferióribus posse sibi terrénas coémit, reg cæli possit adipísci, cum minus dicat: Vende ór tua, & séquere me: nec qui emit boves, cum Eli occíderit, & pópulo di rit quos habébat: & ille, duxit uxórem, cógitet mundi sunt, non quæ I Non quo conjúgium repre dátur, sed quia ad majó honórem vocátur intégri quóniam múlier innúpta, vídua cógitat quæ sunt mini, ut sit sancta córp & spíritu. *Lectio ix.*

SEd ut in grátiam, ut s cum víduis, ita nunc iam cum conjúgibus reve mur; non refúgimus opi nem, quam sequúntur pl que, ut tria génera hómi a consórtio magnæ illíus C næ æstimémus exclúdi, G tílium, Judæórum, Hær córum. Et ídeo Apóst avarítiam dicit esse fug dam: ne impedíti more G tíli, iniquitáte, malítia, pudicítia, avarítia, ad gnum Christi perveníre queámus. Omnis enim múndus, aut avárus, q est idolórum sérvitus, habet hæreditátem in Re Christi, & Dei.

Te Deum laudámus. 25.

A

'd Benedictus, Antiphona.
m intráret Jesus in domum
úsdam Príncipis Pharisæó-
a, sábbato, manducáre
em: ecce homo quidam
drópicus erat ante illum;
: vero apprehénsum saná-
eum, ac dimísit.

d Magnif. Aña. Cum vo-
s fúeris ad núptias, re-
mbe in novíssimo loco: ut
at tibi, qui te invitávit:
dice, ascénde supérius; &
: tibi glória coram simul
umbéntibus, allelúja.

OMINICA XVII.

ost Pentecosten. Oratio.

A, quǽsumus Dómine,
pópulo tuo diabólica
re contágia, & te solum
um pura mente sectári.
: Dóminum.

ctio sancti Evangélii secún-
dum Matthæum.

ctio vii. Cap. 22. d

N illo témpore: Accesse-
runt ad Jesum Pharisæi; &
errogávit eum unus ex eis
is doctor tentans eum;
gister, quod est mandátum
gnum in Lege? Et réliq.
milía S. Joánnis Chrysost.
omilia 72. in Matthæum.

Adducæis confúsis, Pha-
risæi rursus aggrediúntur:
que quiéscere oportéret,
ertáre voluérunt & Legis
ítiam profiténtem præmít-
t, non díscere, sed ten-
: cupiéntes: ac ita intér-
ant. Quodnam primum
dátum in Lege sit. Nam
i primum illud sit, Díli-
Dóminum Deum tuum:
putántes causas sibi allatúrum
ad mandátum hoc corrigén-
dum, áliquid addéndo, quó-
niam Deum se faciébat, hoc
modo intérrogant. Quid ígi-
tur Christus? Ut osténdat
idcírco ad hæc eos deveníf-
se, quia nulla in eis esset
cháritas, sed invídiæ livóre
tabéscerent: Díliges, inquit,
Dóminum Deum tuum: hoc
primum, & magnum mandá-
tum est. Secúndum autem sí-
mile huic: Díliges próximum
tuum sicut teípsum.

Lectio viii.

Quamóbrem símile est
huic? Quóniam hoc il-
lud indúcit, & ab illo rursus
munítur. Quicúmque enim
male agit, ódio habet lucem; &
non venit ad lucem. Et rursus:
Dixit insípiens in corde suo:
Non est Deus; Deínde séqui-
tur: Corrúpti sunt, & abomi-
nábiles facti sunt in stúdiis
suis. Et íterum; Radix óm-
nium malórum avarítia est:
quam quidam appeténtes, er-
ravérunt a Fide. Et: qui dí-
ligit me: mandáta mea ser-
vábit: quorum caput & radix
est, Díliges Dóminum Deum
tuum, & próximum tuum sí-
cut teípsum. *Lectio ix.*

Si ergo dilígere Deum, di-
lígere próximum est; (nam
si díligis me, o Petre, inquit,
pasce oves meas) si étiam di-
léctio próximi facit ut mandá-
ta custódias; mérito ait in his
totam Legem, & Prophétas
pendére. Et quemádmodum
in superióribus, cum de resur-
re-

rectióne interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant: sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quam primum inférius sponte áttulit; secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári, Cháritas enim, inquit, non æmulátur. Te Deum. 15.

Ad Bñs, Aña. Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? Ait illi Jesus: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Quid vobis vidétur de Christo? cujus filius est? Dicunt ei omnes: Dávid. Dicit eis Jesus: Quómodo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis?

DOMINICA XVIII.

post Pentecosten. Oratio.

DIrigat corda nostra, quæsumus Dómine, tuæ miseratiónis operátio: quia tibi sine te placére non póssumus. Per Dóminum.

Léctio S. Evangélii secúndum Matthæú. *Lect. vii. Cap. 9.*

IN illo témpore: Ascéndens Jesus in navículam transfretávit, & venit in civitátem suam. Et réliqua.

Homilía S. Petri Chrysólogi.

Sermo 50.

CHristum in humánis áctibus Divína gessísse Mystéria, & in rebus visibílibus invisibília exercuísse negótia, léctio hodiérna monstrávit. Ascéndit, inquit, in navículam, & transfretávit & venit in civitátem suam. Nonne ipse est, qui fugátis flúctibus, maris profúnda nudávit, ut Israelíticus pópulus inter stupéntes undas sicco vestígio velut móntium cóncavá pertransíret? Nonne hic est, qui Petri pédibus maríno vórtices inclinávit, ut iter líquidum humánis gréssibus sólidum præbéret obséquium. *Lectio viii.*

ET quid est, quod ipse sibi sic maris dénegat servitútem, ut brevíssimi lacus tránsitum sub mercéde náutica transfretáret? Ascéndit, inquit, in navículam, & transfretávit. Et quid mirum, fratres? Christus venit suscípere infirmitátes nostras, & suas nobis conférre virtútes: humána quærere, præstáre Divína: accípere injúrias, réddere dignitátes: ferre tædia, reférre sanitátes: quia médicus, qui non fert infirmitátes, curáre nescit: & qui non fúerit cum infirmo infirmátus, infirmo non potest conférre sanitátem. *Lectio ix.*

CHristus ergo, si in suis mansísset virtútibus, commúne cum homínibus nil habéret, & nisi impléssset carnis órdinem, carnis in illo esset otiósa suscéptio. Ascéndit, inquit, in navículam, & transfretávit, & venit in civitátem suam. Creátor rerum, orbis Dóminus, posteáquam se propter nos nostra angustiávit in carne, cœpit

pit habére humánam pátriam, cœpit civitátis Judáicæ esse civis, paréntes habére cœpit, paréntum ómnium ipse Parens: ut invitáret amor, attráheret cháritas, vincíret afféctio, suadéret humánitas, quos fugárat dominátio, metus dispérserat, fécerat vis potestátis extórres.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bñs, Añă. Dixit Dóminus paralytico: Confide fili, remittúntur tibi peccáta tua.

Ad Magnif. Añă. Tulit ergo paralyticus lectum suum, in quo jacébat, magníficans Deum: & omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

DOMINICA XIX.

post Pentecosten. Oratio.

OMnipotens, & miséricors Deus, univérsa nobis adversántia propitiátus exclúde; ut mente & córpore páriter expedíti, quæ tua sunt, líberis méntibus exequámur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22.

IN illo témpore: Loquebátur Jesus Princípibus Sacerdótum & Pharisæis in parábolis, dicens: Símile factum est Regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 38. in Evangel. post initium.

SÆpe jam me dixisse mémini, quod plerúmque in sancto Evangélio Regnum cælórum præsens Ecclésia nominátur: congregátio quippe justórum, Regnum cælórum dícitur. Quia enim per Prophétam Dóminus dicit: Cælum mihi sedes est; & Sálomon ait: Anima justi sedes sapiéntiæ. Paulus étiam dicit Christum Dei virtútem, & Dei sapiéntiam: aliquándo colligere debémus, quia si Deus sapiéntia, ánima autem justi, sedes sapiéntiæ: dum cælum dícitur sedes Dei, cælum ergo est ánima justi. Hinc per Psalmístam de sanctis Prædicatóribus dícitur: cæli enárrant glóriam Dei.

Lectio viii.

REgnum ergo cælórum est Ecclésia justórum, quia dum eórum corda in terra nil ámbiunt, per hoc quod ad supérna suspírant, jam in eis Dóminus quasi in cæléstibus regnat. Dicátur ergo: Símile est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Jam intélligit cháritas vestra, quis est iste Rex Regis Filii Pater; ille nimírum, cui Psalmísta ait; Deus judícium tuum Regi da, & justítiam tuam Filio Regis. Qui fecit núptias Filio suo. Tunc enim Deus Pater Deo Filio suo núptias fecit, quando hunc in útero Vírginis humánæ natúræ conjúnxit, quando Deum ante sæcula fieri vóluit hóminem in fine sæculórum.

Lectio ix.

SEd quia ex duábus persónis fieri solet ista nuptiális

conjúnctio, absit hoc ab intelléctibus nostris, ut persónam Dei, & hóminis Redemptóris nostri Jesu Christi, ex duábus persónis credámus unitam. Ex duábus quippe atque in duábus hunc natúris exístere dícimus; sed ex duábus persónis compósitum credi, ut nefas, vitámus. Apértius ergo, atque secúrius dici potest, quia in hoc Pater Regi Fílio núptias fecit, quo ei per Incarnatiónis Mystérium sanctam Ecclésiam sociávit. Uterus autem Genitrícis Vírginis, hujus sponsi thálamus fuit. Unde & Psalmísta dicit: In sole pósuit tabernáculum suum, & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona. Dícite invitátis: Ecce prándium meum parávi, veníte ad núptias, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Intrávit autem Rex, ut vidéret discumbéntes, & vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli; & ait illi: Amíce, quómodo huc intrásti, non habens vestem nuptiálem?

DOMINICA XX.

post Pentecosten. Oratio.

LArgíre, quæsumus Dómine, Fidélibus tuis indulgéntiam placátus & pacem: ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, & secúra tibi mente desérviant. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii s

dum Joánnem.

Lectio vii. *Cap*

In illo témpore; Era dam régulus, cujus infirmabátur Capharn Et réliqua.

Homilía S. Gregórii P

Homilia 28. in Evan

LEctio sancti Evang quam modo, fratre dístis, expositióne non get: sed ne hanc táciti tenuisse videámur, exhor pótius, quam exponén ea áliquid loquámur. autem nobis solúmmo expositióne vídeo esse réndum, cur is, qui a rem filii peténdam vér audívit: Nisi signa & pr vidéritis, non créditis enim salútem filio quæ proculdúbio credébat: enim ab eo quæreret sal quem non créderet Sa rem. Quare ergo dícitu signa & prodígia vidé non créditis: qui ant didit, quam signa vidé

Lectio viii.

SEd mementóte, qu tiit: & apérte cogi tis quia in fide dubitávit póscit namque ut des ret, & sanáret filium Corporálem ergo præse Dómini quærébat, qu spíritum nusquam deéra nus ítaque in illum cré quem non putávit poss tem dare, nisi præsen & córpore. Si enim pe credidísset, proculdúbi

quia non esset locus, ubi esset Deus.

Lectio ix.

X magna ergo parte dif-fisus est, qui virtútem dedit majestáti, sed præ-iæ corporáli. Salútem ıe filio pétiit, & tamen ide dubitávit: quia eum, quem vénerat, & potén-ad curándum crédidit, & n moriénti filio esse ab-em putávit. Sed Dóminus, rogátur, ut vadat; quia desit, ubi invitétur, ín-t: solo jussu salútem réd-:, qui voluntáte ómnia vit. Te Deum. 15.

Benedictus, Antiphona.
quidam régulus, cujus infirmabátur Caphár-n: hic cum audísset, quod veníret in Galilæam, ibat eum, ut sanáret fi-ejus.

Magnificat, Antiphona.
nóvit autem pater, quia iora erat, in qua dixit Je-Fílius tuus vivit: & crédi-pse, & domus ejus tota.

)MINICA XXI.

st Pentecosten. Oratio.
Amíliam tuam, quæsu-mus Dómine, contínua ite custódi, ut a cunctis rsitátibus te protegénte ibera, & in bonis ácti-tuo nómini sit devóta. Dóminum.

lo sancti Evangélii secún-dum Matthæum.

tio vii. Cap. 18. c
illo témpore: Dixit Je-ıs Discípulis suis parábo-lam hanc: Assimilátum est regnum cælórum hómini re-gi, qui vóluit ratiónem póne-re cum servis suis. Et reliq.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 2. Comm. in c. 18. Matth.

FAmiliáre est Syris, & máxime Palæstínis, ad omnem sermónem suum pa-rábolas júngere: ut quod per simplex præcéptum tenéri ab auditóribus non potest, per similitúdinem exémplaque te-neátur. Præcépit itaque Dó-minus Petro sub comparatió-ne regis, & dómini, & ser-vi, qui débitor decem míl-lium talentórum a dómino rogans véniam impetráverat, ut ipse quoque dimíttat con-sérvis suis minóra peccánti-bus. Si enim ille rex & dó-minus servo debitóri decem míllia talentórum tam fáci-le dimísit; quanto magis ser-vi consérvis suis debent mi-nóra dimíttere?

Lectio viii.

QUod ut maniféstius fiat, dicámus sub exémplo, Si quis nostrum commíserit adultérium, homicídium, sa-crilégium: majóra crímina decem míllium talentórum rogántibus dimittúntur, si & ipsi dimíttant minóra pec-cántibus. Sin autem ob fa-ctam contuméliam simus im-placábiles, & propter amá-rum verbum pérpetes habeá-mus discórdias: nonne no-bis vidémus recte redigéndi in cárcerem, & sub exém-plo óperis nostri hoc ágere,

ut

ut majórum nobis delictórum vénia non relaxétur?

Lectio ix.

SIc & Pater meus cæléstis fáciet vobis, si non remiséritis unusquisque fratri suo de córdibus vestris. Formidolósa senténtia, si juxta nostram mentem senténtia Dei fléctitur atque mutátur: si parva frátribus non dimíttimus, magna nobis a Deo non dimitténtur. Et quia potest unusquisque dícere: Nihil hábeo contra eum, ipse novit, habet Deum júdicem: non mihi curæ est quid velit ágere, ego ignóvi ei: confirmat senténtiam suam, & omnem simulatiónem fictæ pacis evértit, dicens: Si non remiséritis unusquisque fratri suo de córdibus vestris.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Bñs, Aña. Dixit autem dóminus servo: Redde quod debes. Prócidens autem servus ille rogábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, & ómnia reddam tibi.

Ad Magnificat, Antiphona. Serve nequam, omne débitum dimísi tibi, quóniam rogásti me: nonne ergo opórtuit & te miseréri consérvi tui, sicut & ego tui misértus sum? allelúja.

DOMINICA XXII.

post Pentecosten. Oratio.

DEus, refúgium nostrum & virtus, adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, & præsta; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 22. *c*

IN illo témpore: Abeúntes Pharisæi, consílium iniérunt, ut cáperent Jesum in sermóne. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi,

In Comment. in Matth.

Cap. 23.

FRequénter Pharisæi commovéntur, & occasiónem insimulándi eum habére ex prætéritis non possunt. Cádere enim vítium in gestis ejus & dicta non póterat; sed de malítiæ afféctu in omnem se inquisitiónem reperiúndæ accusatiónis exténdunt. Namque à sæculi vítiis, atque a superstitiónibus humanárum religiónum, univérsos ad spem Regni cæléstis vocábat. Igitur an violáret sæculi potestátem, de propósitæ interrogatiónis conditióne perténtant, an vidélicet reddi tribútum Cæsari oportéret.

Lectio viii.

QUi intérna cognitiónum secréta cognóscens (Deus enim nihil eórum, quæ intra hóminem sunt abscónsa, non speculátur) afférri sibi denárium jussit, & quæsívit cujus, & inscríptio esset, & forma. Pharisæi respondérunt: Cæsaris eam esse: Quibus ait: Cæsari redhibénda esse, quæ Cæsaris sunt: Deo autem reddénda esse, quæ Dei sunt. O plenam miráculi res-

onsiónem, & perféctam
i cæléstis absolutiónem!
ómnia inter contémptum
illi, & contuméliam lædén-
ærsaris temperávit, ut cu-
ómnibus & officiis humá-
devótas Deo mentes ab-
eret, cum Cæsari, quæ
essent, reddénda decér-

Lectio ix.

enim nihil ejus penes nos
resséderit, conditióne red-
li ei quæ sua sunt, non
bimur. Porro autem si
s illius incubámus, si ju-
otestátis ejus útimur, &
tamquam mercenários
il patrimónii procuratió-
abjícimus; extra queré-
injúriæ est, Cæsari redhi-
quod Cæsaris est; Deo
n quæ ejus sunt própria,
ere nos oportére; corpus,
tam, voluntátem. Ab eo
i hæc proféctа atque aucta
iémus; proinde condi-
a est, ut ei se totum red-
, cui debére se récolunt
rigínem, & proféctum.
Deum laudámus. 15.

Benedictus, Antiphona.
ister, scimus quia verax
& viam Dei in veritáte
s, allelúja.

Magnificat, Antiphona.
dite ergo, quæ sunt Cæ-
, Cæsari; & quæ sunt
Deo, allelúja.

*sequens Dominica fuerit
post Pentec. ejus loco po-
xxiv. ut infra. 268. &
um hujus Dominicæ po-
in Sabbato præced. non
lita Festo ix. Lectionum
alioquin Feria vi. vel alia si-
militer non impedita.*

DOMINICA XXIII. *post Pentecosten. Oratio.*

ABsólve, quæsumus Dómine, tuórum delícta populórum: ut a peccatórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dñm.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 9. c*

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, ecce princeps unus accéssit, & adorábat eum, dicens; Dómine, filia mea modo defúncta est. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 1. Comm. in c. 9. Matth.

OCtávum signum est, in quo princeps suscitári póstulat filiam suam, nolens de mystério veræ circumcisiónis exclúdi, sed subintrat múlier sánguine fluens, & octávo sanátur loco, ut príncipis filia de hoc exclúsa número, véniat ad nonum, juxta illud quod in Psalmis dícitur: Æthiópia prævéniet manus ejus Deo: &, Cum intravérit plenitúdo Géntium, tunc omnis Israel salvus fiet.

Lectio viii.

ET ecce múlier, quæ sánguinis fluxum patiebátur duódecim annis, accéssit retro, & tétigit fimbriam vestiménti ejus. In Evangélio secúndum Lucam scríbitur, quod príncipis filia duó-

decim

decim annos habéret ætátis. Nota ergo, quod eo témpore hæc mulier, ideſt, Géntium pópulus cœperit ægrotáre, quo genus Judæórum credíderat. Niſi enim ex comparatióne virtútum, vítium non oſténditur. *Lectio ix.*

HÆc autem múlier sánguine fluens, non in domo, non in urbe accédit ad Dóminum, quia juxta Legem úrbibus excludebátur: ſed in itínere ambulánte Dómino: ut dum pergit ad áliam, ália curarétur. Unde dicunt & Apóſtoli: Vobis quidem oportébat prædicári verbum Dei: ſed quóniam vos judicáſtis indígnos ſalúte, tranſgrédimur ad Gentes.

Te Deum laudámus. ℞.

Ad Benedictus, Antiphona. Dicébat enim intra ſe: Si tetígero fimbriam veſtiménti ejus tantum, ſalva ero.

Ad Magnificat, Antiphona. At Jeſus convérſus, & videns eam, dixit: Confide filia, Fides tua te ſalvam fecit, allel.

Dominicæ post Pentecost. non possunt esse pauciores viginti tribus, neque plures viginti octo. Cum autem fuerint plures viginti quatuor, tunc post xxiii. Dominicam resumuntur, quæ eo anno superfuerunt post Epiphan. quoad Orationem, Homiliam, & Añas ad Benedictus, & Magnif. hoc ordine.

Si Dominica post Pentecosten fuerint xxv. Dominica xxiv. post Pentecosten erit, quæ est vi. post Epiph.

Si fuerint xxvi. Dñica xxiv. erit quæ est v. post Epiph. & xxv. quæ est vi.

Si fuerint xxvii. Dñica xxiv. erit quæ est iv. post Epiph. xxv. erit v. & xxvi. erit vi.

Si fuerint xxviii. Dñica xxiv. erit quæ est iii. post Epiph. xxv. erit iv. & xxvi. erit v. & xxvii. erit vi. & ult. loco semper ponitur, quæ sequitur hic in ordine xxiv.

DOMINICA III.

quæ superfuit post Epiphaniam. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, infirmitátem noſtram propítius réſpice, atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majeſtátis exténde. Per Dóminum.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 8.

IN illo témpore: Cum deſcendíſſet Jeſus de monte, ſecútæ ſunt eum turbæ multæ: & ecce leprόſus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homilía ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in c. 7. Matth.

DE monte Dómino deſcendénte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra aſcéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprόſus, necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre ſermónem. Et notándum, quod hic primus ſpeciáliter curátus ſit: ſecúndo, puer centuriónis tértio, ſocrus Petri fébriens in

hárnaum, quarto loco,
láti sunt ei a dæmónio
, quorum spíritus ver-
ciébit, quando & om-
ale habéntes curávit.

Lectio viii.

ecce leprósus véniens
dorábat eum, dicens:
post prædicatiónem, at-
octrínam signi offértur
), ut per virtútem mi-
præteritus apud audién-
mo firmétur. Dómine,
, potes me mundáre.
luntátem rogat, de vir-
on dúbitat. Et extén-
esus manum tétigit eum,
'Volo, mundáre. Ex-
te manum Dómino,
lepra fugit. Simúlque
era, quam húmilis, &
ctántia respónsio. Ille
:, si vis: Dóminus re-
t: Volo. Ille præmí-
potes me mundáre:
ius jungit, & dicit,
ire. Non ergo, ut ple-
Latinórum putant, jun-
n est, & legéndum,
mundáre: sed separá-
it primum dicat, volo;
: ímperet, mundáre.

Lectio ix.

ait illi Jesus: Vide,
émini díxeris. Et re-
quid erat necésse, ut
ne jactáret, quod cór-
præferébat? Sed vade,
e te Sacerdóti. Várias
issas mittit eum ad Sa-
em: primum propter
tátem, ut Sacerdótibus
e honórem videátur.
nim Lege præcéptum,
t Autumnalis.

ut qui mundáti fúerant a le-
pra, offérrent múnera Sacer-
dótibus. Deinde ut mundá-
tum vidéntes leprósum, aut
créderent Salvatóri, aut non
créderent: si créderent, sal-
varéntur: si non créderent,
inexcusábiles forent. Et simul
ne, quod in eo sæpíssime cri-
minabántur, legem viderétur
infríngere.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona. Cum descendísset Jesus de monte, ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens: Dómine si vis, potes me mundáre, & exténdens manum, tétigit eum, dicens: Volo, mundáre.

Ad Magnificat, Antiphona. Dómine, si vis, potes me mundáre, & ait Jesus: Volo, mundare.

DOMINICA IV.

quæ superfuit post Epiph.

Oratio.

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: da nobis salútem mentis & córporis, ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 8. c*

In illo témpore: Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum Discípuli ejus: & ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus: Ipse vero dormiébat. Et réliqua.

M Ho-

Homilía S. Hierónymi Presb.
Lib. 1. Comment. in c. 8. Matth.

QUintum signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit & mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralyticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralyticus est puer Centuriónis.

Lectio viii.

IPse vero dormiébat, & accessérunt ad eum, & suscitavérunt eum dicéntes: Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, & dormit, & suscitátur: & império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes. Tunc surgens imperávit ventis & mari. Et hoc loco intellígimus, quod omnes creatúræ séntiant Creatórem. Quas enim increpávit, & quibus imperávit, séntiunt imperántem: non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia, sed majestáte Conditóris, quæ apud nos insensibília, illi sensibília sunt.

Lectio ix.

POrro hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti & mare obédiunt ei? Non discípuli, sed nautæ & céteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentióse volúerit, eos, qui mirabántur, fuísse Discípulos: respondébimus, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris. Te Deum. 15.

Ad Benedictus, Antiphona. Ascendénte Jesu in navículam, ecce motus magnus factus est in mari: & suscitavérunt eum discípuli ejus, dicéntes: Dómine, salva nos, perímus.

Ad Magnificat, Antiphona. Dómine, salva nos, perímus: ímpera, & fac Deus tranquillitátem.

DOMINICA V.
qua superfuit post Epiph.
Oratio.

FAmíliam tuam, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi: ut quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 13. c.*

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile factum est Regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.
Lib. Quæst. Evang. in Matth. cap. 11. tom. 4.

CUm negligéntius ágerent Præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, & super seminávit eos, quos malos filios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum

utrum hærétici sint, an male vivéntes Cathólici. Possunt enim dici filii mali étiam hærétici, qui ex eódem Evangélii sémine, & Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

Lectio viii.

SEd quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui uníus communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est: bene intelligúntur hærétici, quia non societáte uníus Ecclésiæ, vel uníus fidei, sed societáte solíus nóminis Christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur, quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem.

Lectio ix.

IN illa plane sagéna, qua concludúntur, & mali & boni pisces, non absúrde mali Cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum signíficat: áliud sagéna, quæ uníus fidei, vel uníus Ecclésiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos & malos Cathólicos hoc interest, quod hærétici falsa credunt: illi autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona. Dómine, nonne bonum semen semináſti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? & ait illis: Hoc fecit inimícus homo.

Ad Magnificat, Antiphona. Collígite primum zizánia, & alligáte ea in fascículos ad comburéndum: tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

DOMINICA VI.

quæ superfuit post Epiph.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus: ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, & dictis exequámur & factis. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 13. *d*

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 2. Comment. cap. 11. *Matthæi.*

REgnum cælórum, prædicátio Evangélii est, & notítia scripturárum, quæ ducit ad vitam, & de qua dícitur ad Judæos: Auferétur a vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo, qui

séminant in agro suo, a plerísque Salvátor intellígitur quod in ánimis credéntium séminet: ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetípso & in corde suo.

Lectio viii.

QUis est iste, qui séminat, nisi sensus noster & ánimus, qui suscípiens granum prædicatiónis, & fovens seméntem, humóre fidei facit in agro sui péctoris pullulåre? Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, & scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus Philosophórum, & libris eórum, & splendóri eloquéntiæ, & compositióni sermónum: & vidébis, quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

Lectio ix.

SEd illi cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant: sed totum fláccidum marcidúmque, & mollítum ebúllit in ólera & herbas, quæ cito aréscunt, & córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exúrgit in ólera, sed crescit in árborem: itaut vólucres cæli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines Dei servítio mancipátas sentíre debémus) véniant, & hábitent in ramis ejus. Ramos puto Evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiéscit.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona. Símile est Regnum cælórum grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus, cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

Ad Magnificat, Antiphona. Símile est regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

DOMINICA XXIV.

ultima post Pentecosten.

Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine tuórum fidélium voluntátes: ut Divíni óperis fructum propénsius exequéntes, pietátis tuæ remédia majóra percípiant. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio i. *Cap. 24. b*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vidéritis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intélligat. Et réliq.

Homilia S. Hierónymi Presb.

Lib. 4. Comment. in c. 14. Matthæi.

QUando ad intelligéntiam provocámur, mysticum mon-

monstrátur esse, quod dictum est: Légimus autem in Daniéle hoc modo: Et in dimídio hebdómadis auferétur sacrificium & libámina: & in témplo abominátio desolatiónum erit, usque ad consummatiónem témporis, & consummátio dábitur super solitúdinem. De hoc & Apóstolus lóquitur, quod homo iniquitátis, & adversárius elevándus sit contra omne, quod dícitur Deus & cólitur; itaut áudeat stare in templo Dei, & osténdere quod ipse sit Deus; cujus advéntus secúndum operatiónem sátanæ déstruat eos, & ad Dei solitúdinem rédigat, qui se suscéperint.

Lectio viii.

POtest autem simplíciter aut de Antichristo áccipi, aut de imágine Cæsaris, quam Pilátus pósuit in templo, aut de Adriáni equéstri státua, quæ in ipso Sancto Sanctórum loco, usque in præséntem diem stetit. Abominátio quoque secúndum véterem Scriptúram idólum nuncupátur, & idcírco ádditur, desolatiónis, quod in desoláto templo atque destrúcto idólum pósitum sit.

Lectio ix.

ABominátio desolatiónis intélligi potest & omne dogma pervérsum: quod cum vidébimus stare in loco Sancto, hoc est in Ecclésia, & se osténdere Deum, debémus fúgere de Judæa ad montem, hoc est, dimíssa occidénte líttera & Judáica pravitáte, appropinquáre móntibus ætérnis, de quibus illúminat mirabíliter Deus, & esse in tecto & in dómate, quo non possint igníta diáboli jácula perveníre, nec descéndere, & tóllere áliquid de domo conversatiónis prístinæ, nec quærere quæ retrórsum sunt: sed magis sérere in agro spirituálium scripturárum, ut fructus capiámus ex eo: nec tóllere álteram túnicam, quam Apóstoli habére prohibéntur,

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.
Cum vidéritis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intélligat.

Ad Magnificat, Antiphona.
Amen dico vobis, quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant: cælum & terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt, dicit Dóminus.

PROPRIUM SANCTORUM.

DIE XXIX. AUGUSTI.

In Decollatione sancti Joannis Baptistæ. Dupl. maj.

Ad Vesper. Aña de Laudib. Psalm. de Dominica & loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes gentes.

Capitul. Hymn. & ℣. *de Communi unius Martyr.*

Ad Magnificat, Antiphona. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere: quo audíto, discípuli ejus venérunt, & tulérunt corpus ejus, & posuérunt illud in monuménto.

Oratio.

SAncti Joánnis Baptístæ, præcursóris & Mártyris tui, quæsumus Dómine, veneránda festívitas, salutáris auxílii nobis præstet efféctum: Qui vivis & regnas cum Deo Patre, &c.

Deinde fit commem. S. Augustini, Aña. O Doctor.

℣. Justum. *Oratio.*

ADesto supplicatiónibus nostris omnípotens Deus: & quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum.

Postea S. Sabinæ Mart. Aña. Símile est regnum. ℣. Spécie. *Oratio.* Deus, qui inter cætera, &c.

Ad Matutinum, omnia de Communi unius Martyr. præter sequentia.

In primo Nocturno.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio i. *Cap. 1.*

VErba Jeremíæ filii Helcíæ, de Sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin: Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Joákim filii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ filii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens; Priúsquam te formárem in útero novi te, & ántequam exíres de vulva sanctificávi te, & Prophétam in Géntibus dedi te.

℟. Misit Heródes rex manus, ac ténuit Joánnem, & vinxit eum in cárcere, quia metuébat eum, propter Herodíadem, * Quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem. ℣. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem, Quam.

Lectio ii.

ET dixi, A, a, a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dí-

[redacted]

llqere: Puer sum; quóniam id ómnia, quæ mittam te, bis, & univérsa quæcúmque nandávero tibi, loquéris. Ne ímeas a fácie eórum: quia te- um ego sum, ut éruam te di- it Dóminus. Et misit Dómi- ius manum suam, & tétigit s meum; & dixit Dóminus d me; Ecce dedi verba mea n ore tuo: ecce constítui te ıódie super Gentes & super egna, ut evéllas, & déstruas, & dispérdas, & díssipes, & ædífices, & plantes.

℟. Joánnes Baptísta arguébat Heródem, * Propter Hero- diadem, quam túlerat fratri uo vivénti uxórem.

℣. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joán- nis in cárcere. Propter.

Lectio iii.

TU ergo accínge lumbos tuos, & surge, & lóque- e ad eos ómnia, quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a ácie eórum: nec enim timé- e te fáciam vultum eórum. go quippe dedi te hódie in ivitátem munítam, & in co- lúmnam férream, & in mu- um æreum, super omnem ter- am, régibus Juda, Princípi- us ejus, & sacerdótibus, & ópulo terræ. Et bellábunt dvérsum te, & non præva- ébunt; quia ego tecum sum it Dóminus, ut líberem te.

℟. Puellæ saltánti imperávit nater: * Nihil áliud petas, iisi caput Joánnis. * Et con- ristátus est rex propter jusju- rándum, & propter simul di- scumbéntes. ℣. Ait puella ma tri suæ: Quid petam? at illa ait. Nihil. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Epísc. de Virgínibus.

Lib. 3. post init. Lectio iv.

QUóniam beáti Joánnis Ba- ptístæ non stríctim præ- tereúnda est recordátio, ínte- rest, ut quis, & a quibus, & quam ob caussam, quómo- do, & quo témpore, sit oc- císus, advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, & a reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deínde præmium saltatrícis, mors est Prophétæ. Postrémo (quod etiam omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia consum- mándæ crudelitátis profértur edíctum: & a convívio ad cár- cerem, de cárcere ad conví- vium ferális flagítii circum- fértur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crímina!

℟. Justus germinábit. xxiv.

Lectio v.

QUis non, cum e conví- vio ad cárcerem cursá- ri vidéret, putáret Prophé- tam jussum esse dimítti? Quis, inquam, cum audísset natá- lem esse Heródis, solémne convívium, puéllæ optiónem eligéndi quod vellet datam, missum ad Joánnem ob solu- tiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? quid cum funéribus voluptáti? Rá- pitur ad pœnam Prophéta convivāli témpore, convivá-

M 4 li

li præcépto, quo non cúperet vel absólvi: perímitur gládio, caput ejus affértur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

℟. Iste cognóvit. xxiv.

Lectio vi.

INtuére, rex acerbíssime, tuo spectácula digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid sævítiæ tuæ desit, ut inter dígitos tuos rivi défluant sacri cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restíngui póculis pótuit inaudítæ sævítiæ sitis: bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte, quam horróre luxúriæ. Os áureum illud exángue, cujus senténtiam ferre non póteras, conticéscit & adhuc timétur.

℟. Honéstum fecit. xxv.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. *Cap. 6. c*

IN illo témpore: Misit Heródes, ac ténuit Joánnem, & vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Serm. 10. in novis Sermonibus.

CUm sanctum Evangélium legerétur, crudéle spectáculum ante óculos nostros constitútum est: caput sancti Joánnis in disco, ferális missus crudelitátis propter ódium veritátis. Puélla saltat, & sævit mater, & inter lascívias & delícias convivántium témere jurátur, & ímpie quod jurátur, implétur. Factum est Joánni quod ipse prædíxerat. De Dómino enim Jesu Christo díxerat: illum opórtet créscere, me autem mínui. Iste minútus est in cápite, ille crevit in cruce. Odium péperit véritas. Non pótuit æquo ánimo tolerári, quod homo Dei sanctus monébat: qui útique salútem eórum quærébat, quos sic monébat. Respondérunt illi mala pro bonis.

℟. Desidérium ánimæ. xxvii.

Lectio viii.

QUid enim ille díceret, nisi quo plenus erat. Et quid illi respondérent, nisi quo pleni erant? Ille tríticum seminávit, sed spinas invénit. Dicébat regi: Non licet tibi habére uxórem fratris tui. ¶ Vincébat enim regem libído: tenébat apud se prohíbitam uxórem fratris sui. Sed eum tamen sic libébat, ut non sævíret. Honorábat eum, a quo verum audiébat: sed múlier detestábilis ódium concipiébat, quod aliquándo dato témpore páreret. Quando autem parturiébat, péperit fíliam, fíliam saltántem.

℟. Stola jucunditátis. xxvii.

Pro-

Pro sancta Sabina Martyr.
Lectio ix.

SAbína múlier Romána, Valentíni viri claríssimi uxor, a Seráphia Vírgine Christiánæ fidei præcéptis institúta, post sanctæ Vírginis martyrium colléctas ejus relíquias piis exéquiis sepelívit. Quæ propter eam caussam paullo post Adriáno Imperatóre comprehénsa, Elpídio júdici sístitur. Cui is: Tu ne illa Sabína, & génere & matrimónio nobilíssima? At illa, Sum, inquit, sed Dómino meo Jesu Christo grátias ago, qui me intercessióne Seráphiæ fámulæ suæ, e dæmonum potestáte liberávit. Quam várie tentátam, ut propósitum mutáret, cum a fidei constántia movére non posset; Præféctus, pronuntiáta senténtia, quod deos contémneret, cápitis damnávit. Ejus corpus a Christiánis in eódem sepúlcro cónditum est, in quo ipsa magístram fidei suæ Seráphiam posúerat.

Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S,
& per Horas, Antiphona.

HEródes enim ténuit & ligávit Joánnem, & pósuit in cárcerem propter Herodíadem. *Psalm.* Dóminus regnávit. *cum reliquis.* 16.

Aña. Dñe mi rex, da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ.

Aña. Puéllæ saltánti imperávit mater; nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

Aña. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem. *Aña.* Da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ: & contristátus est rex propter jusjurándum.

Capitul. Hymn. & ℣. de Communi unius Martyr.

Ad Benedictus, Antiphona. Misso Heródes.

Oratio ut suprà.

Pro commem. S. Sabinæ, Aña. Date ei. ℣. Diffúsa est.

Oratio ut suprà.

Ad Horas, Aña de Laudib. Capitul. ℟℟. *brev. &* ℣℣. *de Communi unius Martyr.*

Ad Vesper. Aña de Laudib. Psalmi de Dominica, & loco ultim. Psalm. Crédidi.

Cap. Hym. & ℣. *de Communi.*

Ad Magnificat, Antiphona. Misit rex incrédulus minístros detestábiles, & amputári jussit caput Joánnis Baptístæ.

Oratio ut suprà. Et fit comm. seq. ac SS. Martyr. ut infrà.

DIE XXX. AUGUSTI.

In festo S. Rosæ a sancta Maria Virginis Limanæ. Dupl.

Oratio.

BOnórum ómnium largítor omnípotens Deus, qui beátam Rosam, cæléstis grátiæ rore prævéntam, virginitátis & patiéntiæ decóre Indis floréscere voluísti; da nobis fámulis tuis; ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur: Qui tecum vivit.

Et fit commem. SS. Felicis & Adaucti Martyr. Antiph. Istórum est enim. ℣. Lætámini.

Oratio.

MAjestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus; ut sicut nos júgiter sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas, ita semper supplicatióne deféndas. Per Dñm.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

PRimus Américæ Meridionális flos sanctitátis Virgo Rosa, Christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúræ sanctimóniæ indíciis: nam vultus infántis mirabíliter in Rosæ effigiem transfigurátus, huic nómini occasiónem dedit: cui póstea Virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deínceps Rosam a sancta María. Quinquénnis votum perpétuæ virginitátis emísit. Adúltior, ne a paréntibus ad núptias cogerétur, clam síbimet venustíssimam cápitis cæsáriem præscídit. Jejúniis supra humánum modum addícta, integras Quadragésimas transégit pane ábstinens, ac diétim solis quinque gránulis mali citríni víctitans.

℟. Propter veritátem. xcviii.

Lectio v.

HAbitu tértii Ordinis sancti Domínici assúmpto, prístinas vitæ austeritátes duplicávit: oblóngo asperrimóque cilício sparsim minúsculas acus innéxuit: sub velo corónam densis acúleis intrórsus obarmátam intérdiu noctúque gestávit. Sanctæ Catharínæ Senénsis árdua premens vestígia, caténa férrea, tríplici nexu circumdúcta, lumbos cinxit. Léctulum sibi e truncis nodósis compósuit, horúmque vácuas commissúras fragmínibus testárum implévit. Céllulam sibi angustíssimam struxit in extrémo horti ángulo, ubi cæléstium contemplatióni dédita, crebris disciplínis, inédia, vigíliis, corpúsculum exténuans, at spíritu vegetáta, larvas dæmonum, frequénter certámine victrix, impávide protrívit ac superávit.

℟. Dilexísti justítiam. xcviii.

Lectio vi.

ÆGritúdinum torméntis, domesticórum insúltibus, linguárum mórsibus dire agitáta, nondum satis pro mérito se affligi querebátur. Per quíndecim annos ad plúsculas horas desolatióne spíritus & ariditáte miserríme contabéscens, forti ánimo tulit agónes omni morte amarióres. Exínde cœpit supérnis abundáre delíciis, illustrári visiónibus, colliquéscere Seráphicis ardóribus. Angelo tuteléri, sanctæ Catharínæ Senensi, Vírgini Deíparæ inter assíduas apparitiónes mire familiáris, a Christo has voce audíre méruit: Rosa cordis mei tu mihi sponsa esto. Dénique sponsi hujus Paradíso felíciter invéctam, plurimísque ante & post óbitum miráculis coruscam, Clemens décimus Póntifex máximus

San-

irum Virginum catálogo
olémni adscripsit.
ferántur Regi. xcix.
ertio Nocturno, Homilia
angel. Símile erit Re-
cælórum. *de Communi*
um. cl.
. Felice & Adaucto Mart.

Lectio ix.

lix, Diocletiáno & Ma-
imiáno Imperatóribus,
et suscéptam Christi Re-
em comprehénsus, in
idis templum addúctus
Cui sacrificáre cum jube-
, os simulácri cónspuit.
facto, statim ærea státua
it. Quod cum iterum
rtio in æde Mercúrii
eque factum esset, im-
is & mágicæ artis ac-
us, equúleo torquétur.
ad secúndum ab urbe lá-
via Ostiénsi dúcitur,
úri ferirétur. Cui inter
oblátus quidam Chri-
s, cum Felícem agnó-
ad martyrium duci vi-
: Ego quoque, clara vo-
quit, eádem, qua iste,
vivo, ego eúmdem Je-
Christum colo. Itaque
m osculátus, cum eo
percútitur, tértio Ka-
s Septémbris: cujus no-
cum ignótum esset Chri-
s, is Adáucti nómine
itátus est, quod sancto
ri Felíci adáuctus sit ad
am. Te Deum. 15.
fit de eis commemor. in
ib. Antiph. Vestri capil-
Exultábunt.
atio ut suprà.

In ii. Vesp. a Capitul. fit de seq. cum commem. præced.

DIE XXXI. AUGUSTI.

In festo S. Raymundi Nonnati Confess. Duplex.

In Hymno. Iste Conféssor *mutatur tertius Versus.*

Oratio.

Deus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte, beátum Raymúndum Confessórem tuum mirábilem effecísti: ejus nobis intercessiónibus concéde; ut a peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita, líberis méntibus exequámur. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno, Lectio iv.

Raymúndus Nonnátus cognoménto dictus, quia præter commúnem natúræ legem a mórtuæ matris disséсto látere in lucem edúctus fuit, Portélli in Catalónia piis & nobílibus paréntibus ortus, ab ipsa infántia futúræ sanctitátis indícia dedit. Nam puerília oblectaménta, mundíque illécebras réspuens, ita pietáti óperam dabat, ut omnes in púero adúltam virtútem admiraréntur. Crescénte vero ætáte, litterárum stúdiis incúbuit, sed mox jubénte patre vitam ruri agens, Sacéllum sancti Nicolái in Portélli fínibus situm crebro adíbat, ut sacram Deíparæ imáginem, quæ in eo summa Fidélium veneratióne étiam nunc

cólitur, visitáret. Ibi effúsus in preces, ipsam Dei Paréntem, ut se in filium adoptáre, viamque salútis, ac sciéntiam sanctórum edocére dignarétur, enixe deprecabátur.
℟. Honéstum fecit. lxxxiv.

Lectio v.

NEc défuit votis ejus benigníssima Virgo: ab ipsa enim intelléxit gratíssimum sibi fore, si Religiónem sub título de Mercéde, seu de misericórdia Redemptiónis Captivórum, ea suggerénte nuper fundátam, ingrederétur. Qua monitióne percépta, Barcinónam statim proféctus, illud tam præcelléntis erga próximum charitátis Institútum ampléxus est. Regulári ígitur milítiæ adscríptus, virginitátem, quam pridem beátæ Vírgini consecráverat, perpétuo cóluit, ceterísque virtútibus enítuit, charitáte præsértim erga Christiános, qui sub potestáte Paganórum míseram in captivitáte vitam degébant. Hos ut redímeret, in Africam missus, cum jam multos a servitúte liberásset, ne, consúmpta pecúnia, áliis item in próximo abnegándæ fidei discrímine constitútis deésset, seípsum pignori dedit: sed cum ardentíssimo salútis animárum desidério succénsus, plures Mahometános suis conciónibus ad Christum convérteret, in arctam custódiam a bárbaris conjéctus, variísque supplíciis cruciátus, mox lábiis perforátis, & sera férrea clausis, crudéle martyrium diu sustínuit.
℟. Amávit eum. lxxxvi.

Lectio vi.

OB hæc & ália fórtiter gesta, sanctitátis ejus fama longe, latéque diffúsa est: qua permótus Gregórius nonus, in amplíssimum sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálium collégium Raymúndum adscrípsit: sed Vir Dei in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, religiósæ humilitátis tenacíssimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardónam pervénit, extrémo morbo conféctus, Ecclesiásticis Sacraméntis muníri summis précibus postulávit. Cumque morbus ingravésceret, & sacérdos diútius tardáret, Angelórum ministério, sub spécie religiosórum sui Ordinis apparéntium salutári viático reféctus fuit. Quo sumpto, & grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum Domínica última Augústi, anno millésimo ducentésimo, quadragésimo. Mórtui corpus, cum circa locum sepultúræ conténtio orta esset, arcæ inclúsum, & mulæ cæcæ impósitum ad sacéllum sancti Nicolai Dei nutu delátum fuit, ut ibi tumularétur, ubi prima jécerat sanctióris vitæ fundaménta. Illic constrúcto sui Ordinis Cœnóbio, a confluéntibus voti caussa, ex univérsa Catalónia fidélibus pópulis honorátur, váriis miráculis & signis gloriósus. ℟. Iste homo.

rtio Nocturno, Homilia angel. Sint lumbi vestri ncti. *ut in Communi Con- r non Pontif.* lxxx.
ii. Vesper. fit commemor. Ægidii, & SS. duode- Fratrum Martyr.

ESTA SEPTEMBRIS.

na die non impedita di- Officium Defunctorum.

IE I. SEPTEMBRIS.

ncti Ægidii Abbatis.

Similabo. ℣. Amávit. *o*. Intercéssio.
ide SS. duodecim Fratrum tyr. Antiph. Istórum est. ætámini in Dómino.

Oratio.

atérna nos, Dómine, mártyrum tuórum coró- stíficet: quæ & fidei no- præbeat increménta vir- i, & multíplici nos suf- o consolétur. Per Dó- m nostrum.

Lectio iii.

Gídius Atheniénsis, ré- giæ stirpis, a prima ætá- vínis lítteris & charitá- fficiis ita déditus fuit, hil prætérea curáre vi- ur. Itaque paréntibus uis, totum patrimónium uperes erogávit: quin túnicam éxuit, ut ægró- egéntem tégeret, qua il- dúrus statim convaluit.. multis deínceps clárior culis, timens sui nómi- celebritátem, Arelátem átum Cæsárium contén- a quo post biénnium di- ns, secéssit in erémum ubi diútius herbárum radíci- bus, & cervæ lacte, quæ sta- tis ad eum horis veniébat, admirábili sanctitáte vixit. Quæ cerva, insequéntibus quodam die cánibus régiis, cum in antrum Ægidii refu- gísset, Gálliæ regem impu- lit, ut ab eo summis préci- bus péteret, ut in loco spe- lúncæ Monastérium éxtrui pa- terétur. Cujus administratió- nem, flagitánte rege, invítus suscépit: eóque múnere áli- quot annis prudénter piéque gesto, migrávit in cælum. Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commemor. SS. duodecim Fratrum Martyr. Antiphona. Vestri capílli. ℣. Exultábunt.

Oratio ut supra.

DIE II. SEPTEMBRIS.

In festo S. Stephani Hungariæ Regis Confess. Semidupl.

In Hymno. Iste Conféssor, *mutatur tertius Versus.*

Oratio.

Concéde, quæsumus, Ecclésiæ tuæ omnípotens Deus: ut beátum Stéphanum Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in cælis. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Stéphanus in Hungáriam Christi fidem & régium nomen invéxit, régia coróna a Románo Pontífice im- pe-

petráta, ejúsque jussu in regem inúnctus. Regnum Sedi Apostólicæ óbtulit: vária pietátis domicília Romæ, Jerosólymis, Constantinópoli; in Hungária Archiepiscopátum Strigoniénsem, Episcopátus decem, admirábili religióne & munificéntia fundávit. Par in páuperes amor & liberálitas, quos velut Christum ipsum compléctens, néminem a se mœréntem ac vácuum unquam dimísit, quin ad eórum inópiam sublevándam amplíssimis facultátibus erogátis, doméssticam quoque supelléctilem exímia benignitáte frequénter distríbuit: suis ínsuper mánibus laváre páuperum pedes, noctu solus & ignótus, Nosocomía frequentáre, decumbéntibus inservíre, ac cétera charitátis offícia exhibére consuévit: quarum virtútum mérito, illíus déxtera, resolúto cétero córpore, incorrúpta permánsit.

℟. Honéstum fecit. lxxxv.

Lectio v.

ORándi stúdio noctes pene totas ducébat insómnes: atque ad cæléstium rerum contemplatiónem defíxus, intérdum extra sensus raptus, sublímis in áera ferri visus fuit. Perduéllium conspiratiónes, ac validórum hóstium ímpetus, miro prorsus modo, non semel oratiónis præsídio evitávit. Suscéptum ex Ghisélla Bavárica sancti Henríci Imperatóris soróre, quam sibi matrimónio júnxerat, Emerícum fílium tanta morum disciplína, talíque pietáte enutrívit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit. Regni vero negótia ita dispósuit, ut accítis úndique prudentíssimis ac sanctíssimis viris, nihil unquam sine illórum consílio moliréttur. Humíllimis ínterim précibus in cínere & cilício Deum déprecans, ut univérsum Hungáriæ regnum antequam e vita migráret, Cathólicum vidére mererétur. Vere propter ingens dilatándæ fídei stúdium, illíus Gentis Apóstolus nuncupátus facta a Románo Pontífice ipsi posterísque régibus præferéndæ Crucis potestáte.

℟. Amávit eum. lxxxvi.

Lectio vi.

DEi Genitrícem, quam ardentíssime venerabátur, amplíssimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriæ Patrónam instítuit: ab eádem vicíssim Vírgine recéptus in cælum ipso suæ Assumptiónis die, quem Húngariæ sancti regis institúto magnæ Dóminæ diem appéllant. Sacrum ejus corpus suavíssimo fragrans odóre, liquóre cæléstí scatens, inter multa & vária mirácula, Románi Pontíficis jussu, nobiliórem in locum translátum est, atque honorificéntius cónditum. Ejus autem festum Innocéntius undécimus Póntifex Máximus quarto Nonas Septémbris,

ß., ob insignem victóriam
exército Leopóldi primi
manórum elécti Imperató-
& Hungáriæ regis, eá-
n die in Budæ expugnatió-
, ope divína, e Turcis
portátam, celebrándum in-
tuit.

Iste homo. lxxxvi.

In tertio Nocturno.

ctio sancti Evangélii secún-
dum Lucam.

ectio vii. *Cap.* 10. *b*

N illo témpore: Dixit Je-
sus discípulis suis pará-
lam hanc: Homo quidam
bilis ábiit in regiónem lon-
iquam, accípere sibi regnum,
revérti. Et réliqua.

milia S. Ambrósii Epísc.

Lib. 8. *in Luc.* 12.

Onus ordo, ut vocatúrus
Gentes, & Judæos juf-
tus intérfici, qui nolué-
nt regnáre supra se Chri-
m, hanc præmítteret com-
ratiónem, ne dicerétur:
hil déderat pópulo Judæó-
m, unde póterat mélior
ri? ut quid ab eo, qui
nil recépit, exígitur? Non
ediócris ista est mna, quam
ma múlier Evangélica quia
m invénit, lucérnam ac-
ndit, lúmine quærit admó-
, gratulátur invéntam.

Iste est, qui ante. lxxxvii.

Lectio viii.

Enique ex una decem
mnas álius fecit, álius
inque. Fortásse iste morá-
habet; quia quinque sunt
rporis sensus: ille duplí-
a, idest, mystica Legis, & morália probitátis. Unde
& Matthæus quinque talén-
ta, & duo talénta pósuit.
In quinque taléntis, ut sint
morália, in duóbus utrúm-
que, mysticum atque morá-
le. Ita quod número infé-
rius, re ubérius.

℟. Sint lumbi vestri. lxxxvii.

Lectio ix.

ET hic póssumus decem
mnas, decem verba in-
tellígere, idest, Legis doctrí-
nam: quinque autem mnas,
magistéria disciplínæ. Sed le-
gisperítum in ómnibus volo
esse perféctum. Non enim
in sermóne, sed in virtúte
est Regnum Dei. Bene au-
tem quia de Judæis dicit,
duo soli multiplicátam pe-
cúniam déferunt: non úti-
que æris, sed dispensatiónis
usúris. Alia est enim pecú-
niæ fœnebris, ália doctrínæ
cæléstis usúra.

Te Deum laudámus. 15.

DIE V. SEPTEMBRIS.

In festo S. Laurentii Justiniani Episcopi & Confessor.

Semiduplex.

In Hymno. Iste Conféssor. *mutatur tertius Versus.*

Oratio. Da quæsumus.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LAuréntius ex illústri Ju-
stinianórum família Ve-
nétiis natus, exímiam vel
puer morum gravitátem præ
se tulit. Exácta inter pietá-
tis officia adolescéntia, ad ca-
stum

stum verbi & ánimæ connúbium a divína Sapiéntia invitátus, de religiósæ vitæ instítúto capessséndo deliberáre cœpit. Novæ ítaque milítiæ clam prolúdens, præter álias córporis afflictatiónes super nudos cubábat ásseres, sedénsque velut árbiter hinc inter sǽculi blandiménta, paratásque a matre núptias, illinc claustráles inter austeritátes, óculis in Christi patiéntis crucem convérsis: Tu (inquit) es Dómine spes mea, ibi posuísti certíssimum refúgium tuum; ad Canonicórum sancti Geórgii in Alga Congregatiónem convolávit; ubi novis excogitátis cruciátibus acrius in se ipsum, velúti in hostem infensíssimum, instáurans bellum, nullam ádeo sibi oblectatiónem indulgébat, ut ne in doméstícum umquam hortum, nec in patérnam quidem domum, (nisi cum moriénti matri extréma pietátis officia siccis óculis persólvit) exínde intráverit. Par erat obediéntæ, mansuetúdinis, ac præcípue humilitátis stúdium, cum abjectíssima quæque Cœnóbii múnia sibi ultro desúmeret, celebérrima per urbis loca, non tam victum, quam ludíbria emendicáret, illatásque contumélias ac calúmnias immótus ac silens perférret; assíduæ præsértim orationis subsídio qua sæpe per mentis excéssum rapiebátur in Deum, tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut nutántes étiam sodáles ad perseverántiam, ac Jesu Christi amórem inflammáret.

℟. Invéni David. lviii.

Lectio v.

AB Eugénio quarto pátriæ Epíscopus designátus, quam magna contentióne honórem detrectáverat, majóri gessit cum laude: nam consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, paupertátem, quam semper colúerat, in mensa, supelléctili, ac lecto perpétuo retínuit; módicam domi alébat famíliam, quod grandem álteram sibi esse díceret, páuperes Christi signíficans. Quacúmque adirétur hora, præsto ómnibus erat, patérna omnes charitáte allevábat, non rénuens vel ære se aliéno graváre, illórum ne inópiæ deésset: rogátus qua spe id fáceret? Dómini mei, qui pro me dissólvere fácile póterit, respondébat. Spem autem non confúndere Divína Providéntia submíssis inopináto subsídiis júgiter declarábat. Plura Vírginum Monastéria constrúxit, quas étiam ad perfectióris vitæ ratiónem sua vigilántia compósuit. Matrónis a sǽculi pompis, & ornátus vanitáte revocándis, Ecclesiásticæ disciplínæ ac móribus reformándis maximópere stúduit: dignus sane, qui ab eódem Eugénio glória & decus Præsulum coram Cardinálibus vocaré-

carétur, & qui a Nicoláo quinto ejus succesʃsóre, transláto e Gradénsi civitáte título, primus Venetiárum Patriárcha renuntiarétur.

℟. Pósui adjutórium. lix.

Lectio vi.

LAcrymárum dono insignítus, Omnipoténti Deo placatiónis Hóstiam quotídie offerébat, quod cum aliquándo nocte Domínicæ Nativitátis perágeret, Christum Jesum sub pulchérrimi infántis spécie vidére prométuit; tantúmque in eo erat commíssi gregis præsídium, ut cælitus aliquándo accéptum fúerit, Pontíficis sui intercessióne ac méritis stetísse Rempúblicam. Prophetíæ spíritu afflátus, plura humánæ cognitióni prorsus impérvia prædíxit: morbos ac dæmones suis précibus sæpe fugárit; libros étiam cæléstem doctrínam ac pietátem spirántes, grammáticæ pene rudis conscrípsit. Dénique cum lethálem incidísset in morbum, & commodiórem doméstici lectum seni atque ægro parárent, aversátus ejúsmodi delícias, tamquam a durissima moriéntis Dómini in cruce plus nímio abhorréntes, consuéto in strámine se jussit depóni, & finem vitæ suæ adventáre prænóscens, sublátis in cælum óculis: Vénio (inquit) ad te o bone Jesu; ac die octáva Januárii obdormívit in Dómino. Pretiósam ejus mortem testáti sunt Angélici concéntus, a Carthusiánis quibúsdam Mónachis audíti, & sacrum cadáver per duos ultra menses inhumátum, suávi fragrans odóre, & rubescénte fácie, íntegrum atque incorrúptum; ac nova post mortem patráta mirácula, quibus permótus Alexánder octávus Póntifex Máximus, eum Sanctórum número adscrípsit. Innocéntius vero duodécimus quintam Septémbris diem, qua Vir Sanctus ad Pontificiam primo Cáthedram fúerat evéctus, celebrándo illíus Festo assignávit.

℟. Iste est, qui ante. lix.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Homo péregrè. *ut in eodem Communi.* lxi.

DIE VIII. SEPTEMBRIS.

In Nativitate beatæ Mariæ Virginis. Duplex.

Ad Vesp. Añæ de Laud. 285.

Psalmi consueti de sancta Maria, ut in Officio parvo.

Capitul. Ab inítio.

Hymn. Ave maris stella.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Antiphona. Gloriósæ Vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, quæ & Genitrícis dignitátem obtínuit, & Virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beá-

beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Completor. & Horas diei, ac etiam per totam Octav. in fin. Hymnorum dicitur, Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, *prætcrquam in Hymno*. Ave maris stella.

Ad Matutinum, Invitator. Navivitátem Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Hymn. Antiphona Psalmi & ℣. Noctur. ut in ejus Officio parvo. cxlv.

In primo Nocturno.

Incípiunt Cántica Canticórum.

Lectio i. *Cap.* 1.

OSculétur me ósculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum: ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me; post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me rex in cellária sua: exultábimus & lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis cum gáud celebrémus. Per quam.

Lectio ii.

NOlíte me consideráre quod fusca sim, qu decolorávit me sol: filii m tris meæ pugnavérunt con me, posuérunt me custódi in víneis: víneam meam n custodívi. Indica mihi, qu díligit ánima mea, ubi p scas, ubi cubes in merídi ne vagári incípiam post gı ges sodálium tuórum. ignóras te, o pulchérrima i ter mulíeres, egrédere & a post vestígia gregum, & p sce hœdos tuos juxta tab nácula pastórum. Equitá meo in cúrribus Pharaó assimilávi te amíca me Pulchræ sunt genæ tuæ cut túrturis: collum tu sicut monília.

℟. Beatíssimæ Vírginis M ríæ Nativitátem devotíssi celebrémus: * Ut ipsa p nobis intercédat ad Dón num Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Nati tátem beátæ Maríæ Vírgi devotíssime celebrémus. ipsa pro nobis.

Lectio iii.

MUrénulas áureas faci mus tibi vermiculá argénto. Dum esset Rex accúbitu suo, nardus mea dit odórem suum. Fascic lus myrrhæ diléctus meus m hi, inter úbera mea co morábitur. Botrus Cypri léctus meus mihi in vin Engáddi. Ecce tu pulchra amí-

mea : ecce tu pulchra
:uli tui columbárum .
e pulcher es, diléćte
& decórus . Léćtulus
flóribus : tigna domó-
ostrárum cédrina , la-
nostra cypréssina .
iriósæ Vírginis Maríæ,
dignissimum recolá-
* Cujus Dóminus hu-
:m respéxit : quæ An-
untiánte concépit Sal-
n mundi.
tissimæ Vírginis Ma-
tivitátem devotíssime
mus. Cujus.
Patri. Cujus.
secundo Nocturno.
) S. Augustíni Episc.
8. *de Sanctis; qui est 2.*
nuntiatione Dominica.
Lectio iv.
:st, nobis, dilectíssimi,
ptátus dies beátæ ac
ilis semper Vírginis
; ídeo cum summa
tóne gâudeat terra no-
ntæ Vírginis illustráta
Hæc est enim flos cam-
qua ortum est pretió-
ium convállium , per
artum mutátur natúra
astórum , delétur &
Præcísum est in ea il-
:væ infelicitátis eló-
quo dícitur , in dolór.
filios tuos : quia ista in
Dóminum péperit.
ívitas gloriósæ Vírgi-
ríæ ex sémine Abra-
tæ de tribu Juda , cla-
irpe David, * Cujus
:lyta cunctas illústrat
s. ℣. Hódie nata est
beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

Heva enim luxit, ista exultávit : Heva lácrymas, María gáudium in ventre portávit : quia illa peccatórem, ista édidit innocéntem. Mater géneris nostri pœnam íntulit mundo, Génitrix Dómini nostri salútem íntulit mundo. Auctrix peccáti Heva, auctrix mériti María. Heva occidéndo óbfuit, María vivificándo prófuit. Illa percússit, ista sanávit. Pro inobediéntia enim obediéntia commutátur, fides pro perfídia compensátur.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémur : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

Plaudat nunc órganis María, & inter velóces artículos tympana puérperæ cóncrepent. Cóncinant lætántes chori, & alternántibus módulis dulcísona cármina misceántur. Audíte igitur quemádmodum tympanístria nostra cantáverit. At enim : Magníficat ánima mea Dóminum ; & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent om-

nes.

nes generatiónes. Quia fecit mihi magna qui potens est. Caussam igitur invalescéntis erráti miráculum novi partus evícit, & Hevæ planctum Maríæ cantus exclúsit.

℞. Natívitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te enim.

Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio i. *Cap. 1.*

LIber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 1. Comment. in Matth. in initio.

IN Isaía légimus: Generatiónem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat, quia ibi de generatióne divinitátis, hic de Incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem, Deum díscere incipiámus. Fílii David, filii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuísset Abraham, & póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℞. Beátam me dicent omnes generatiónes. * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Bño. Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

IDeo autem céteris prætermíssis, horum filium nuncupávit, quia ad hos tantum est facta de Christo repromíssio. Ad Abraham: In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes gentes, quod est Christus. Ad David; De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem génuit Phares & Zaran de Thamar. Notándum, in genealogía Salvatóris nullam Sanctárum assúmi mulíerum, sed eas, quas Scriptúra reprehéndit: ut qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde & in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, & Bethsabée uxor Uríæ.

℞. Felix namque es, sacra Virgo María, & omni laude digníssima, * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde

de

de pro devóto feminéo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia.
Glória Patri. Christus.
Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

ADriánus jussu Maximiáni Imperatóris apud Nicomedíam pérsequens Christiános, cum sæpius eórum in fidei confessióne & tormentórum perpessióne constántiam demirátus esset, veheménter ea re commótus, ad Christum sese convértit. Quamóbrem cum áliis vigínti tribus Christiánis conjéctus est in cárcerem, ubi eum vísitans Natália uxor, quæ & ipsa ántea in Christum credíderat, ad martyrium incéndit. Itaque e custódia edúctus, támdiu flagéllis cæsus est, donec intestína difflúerent: postrémo fractis crúribus, mánibus pedibúsque præcísis, una cum multis áliis martyrii certámen felíciter absólvit.
Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S,
& per Horas, Antiphona.

NAtívitas gloriósæ Vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.
Psal. Dñs regnávit. *cum rel.* 16.
Antiphona. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.
Antiphona. Regáli ex progénie María exórta refúlget: cujus précibus nos adjuvári mente & spíritu devotíssime póscimus.
Antiphona. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.
Antiphona. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.
Capitul. Ab inítio.
Hymn. O gloriósa Vírginum.
℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis.
℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Antiphona.
Nativitátem hodiérnam perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.

Oratio ut suprà.

Deinde fit commem. S. Adriani Martyr. hoc loco tantum, Antiphona. Qui odit.
℣. Justus ut palma.
Oratio. Præsta ut qui. *de Communi Martyr.*

Ad Primam in ℟. brev. dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.
Et sic dicitur per totam Octavam etiam in Festis.
Ad alias Horas Capitula, & ℟℟. brevia, & ℣℣. ut in Officio S. Mariæ in Sabbato.
In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.
Natívitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim

ortus

ortus est Sol justítiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Oratio ut supra.

Et fit commem. S. Gorgonii Martyr. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória & honóre.

Oratio.

SAnctus tuus, Dómine, Gorgónius sua nos intercessióne lætíficet, & pia fáciat solemnitáte gaudere. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA

infra Octavam Nativitatis beatæ Mariæ Virginis.

Officium de Sanctissimo Nomine ejusdem B. M. Virg. Duplex majus.

Ad Vesp. Antiphonæ, Psalmi, Capitul. Hymn. ut in Officio parvo B. M. V.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto femíneo sexu, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tui sancti Nóminis commemoratiónem. *Oratio.*

COncéde, quæsumus omnípotens Deus, ut fidéles tui, qui sub sanctíssimæ Vírginis Maríæ Nómine & protectióne lætántur, ejus pia intercessióne, a cunctis malis liberéntur in terris, & ad gáudia ætérna perveníre mereántur in cælis. Per Dñm.

Deinde fit commem. Dominicæ occurrentis.

Ad Complet. & Horas diei dicitur, Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitator. Sancta María Dei Génitrix Virgo, * intercéde pro nobis.

Hymn. Antiphonæ, Psalmi, & ℣. Nocturnor. ut in Officio parvo beatæ Mariæ. cxlv.

In primo Noct. Lect. de Parabolis Salomonis. Ego sapiéntia hábito. *ut in festo B. M. V. de Mercede, cum Responsoriis ibidem positis.* 326.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Ex Homil. 2. super Missus est circa fin. Lectio iv.

ET nomen, inquit, Vírginis María. Loquámur páuca & super hoc nómine, quod iuterpretátum Maris stella dícitur, & Matri Vírgini valde conveniénter aptátur. Ipsa namque aptíssime síderi comparátur. Quia sicut sine sui corruptióne sidus suum emíttit rádium, sic absque sui læsióne Virgo parturívit Fílium. Nec síderi rádius suam mínuit claritátem, nec Vírgini Fílius suam integritátem. Ipsa est ígitur nóbilis illa Stella ex Jacob orta, cujus rádius univérsum orbem illúminat: cujus splendor & præfúlget in supérnis, & ínferos pénetrat, terras étiam perlústrans, & cale-

magis : mentes ,
ora , fovet virtú-
quit vítia . Ipsa ,
t præclára & exí-
uper hoc mare ma-
patiósum necessá-
ta , micans mérí-
ns. exémplis.
drus. 327.
Lectio v.
uis te intélligis in
sæculi proflúvio
procéllas & tem-
ctuáre , quam per
uláre , ne avértas
ulgóre hujus side-
vis óbrui procél-
úrgant venti ten-
si incúrras scópu-
tiónum , réspice
oca Maríam . Si
pérbiæ undis : si
, si detractiónis ,
nis , réspice stel-
Maríam . Si ira-
t avarítia , aut car-
a navículam con-
entis , réspice ad
Si críminum im-
rbátus , conscién-
te confúsus , judí-
pertérritus , bára-
ias absorbéri tri-
perationis abysso ,
íam . ℟. Quæ est
Lectio vi.
ulis , in angústiis ,
s dúbiis Maríam
ríam invoca . Non
ore , non recédat
& ut ímpetres ejus
uffrágium non dé-
versatiónis exém-
m sequens non de-

vias , ipsam rogans non despéras , ipsam cógitans non erras : ipsa tenénte non córruis , ipsa protegénte non métuis , ipsa duce non fatigáris ; ipsa propítia pérvenis ; & sic in temetipso experíris , quam mérito dictum sit : Et nomen Vírginis María . Quod quidem venerábile nomen , jamprídem in quibúsdam Christiáni Orbis pártibus speciáli ritu cultum , Innocéntius undécimus Románus Póntifex , ob insígnem victóriam sub ejúsdem Vírginis Maríæ præsídio de immaníssimo Turcárum tyránno cervícibus pópuli Christiáni insultánte Viénnæ in Austria partam , & in perénne tanti benefícii monuméntum , in Ecclésia univérsali síngulis annis Domínica infra Octávam Nativitátis beátæ Vírginis Maríæ celebrári præcépit .

℟. Ornátam monílibus. 328.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 1. c.

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ , cui nomen Názareth , ad Vírginem desponsátam viro , cui nomen erat Joseph , de domo David , & nomen Vírginis María . Et réliqua .

Homilía S. Petri Chrysólogi.

Serm. 142. *de Annuntiat.*

AUdístis hódie , fratres caríssimi , Angelum cum mulíere de hóminis reparatióne

tióne tractántem. Audístis agi, ut homo cúrsibus eísdem, quibus dilápsus fúerat ad mortem, redíret ad vitam. Agit, agit cum María Angelus de salúte, quia cum Heva Angelus égerat de ruína. Audístis Angelum de carnis nostræ limo templum divínæ majestátis arte ineffábili construéntem. Audístis in terris Deum, in cælis hóminem sacraménto incomprehensíbili collocári. Audístis inaudíta ratióne in uno córpore Deum hominémque miscéri. Audístis frágilem nostræ carnis natúram ad portándam totam Deitátis glóriam Angélica exhortatióne roborári.

℟. Felix namque. 329.

Sed ubi dicitur tuam sanctam Festivitátem. *dicatur* tui sancti Nóminis Commemoratiónem.

Lectio viii.

DEnique ne tanto póndere cæléstis fábricæ in María subtílis nostri córporis aréna succúmberet, & in Vírgine totíus géneris humáni portatúra fructum virga ténuis frangerétur, fugatúra metum vox Angeli mox præcéssit, dicens: Ne tímeas María. Ante caussam dígnitas Vírginis annuntiátur ex nómine: nam María Hebræo sermóne, latíne dómina nuncupátur. Vocat ergo Angelus Dóminam, ut dominatóris Genitrícem trepidátio déserat servitútis, quam nasci & vocári Dóminam ipsa sui gérminis fecit, & impetrávit auctóritas: Ne tímeas María, invenísti enim grátiam. Verum est, quia qui ínvenit grátiam, nescit timére. Invenísti grátiam.

℟. Beátam me dicent. 329.

Lectio ix. de Homilia Dominica occurrentis.

Si autem idem Offic. juxta Rubricas Breviarii Romani transferendum sit, nona Lectio sumatur eo anno ex Officio B. Mariæ in Sabbato, mensis Septembris.

Ad Laudes & per Horas, Añæ, cum reliq. ut in Offic. S. Mariæ in Sabbato. cxl.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Beáta es María, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio ut supra.

Deinde fit commem. Dominicæ occurrentis.

Ad primam, in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.

In ii. Vesp. omnia ut in i.

Ad Magnificat, Antiphona. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Oratio ut supra.

Postea fit commem. Dominicæ occurrentis.

DIE IX. SEPTEMBRIS.

Secunda die infra Oct. Nativitat. B. Mariæ.

In i. Noct. Lectiones de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

De sermóne S. Augustíni Epísc. *Sermone 18. de Sanctis, in medio.* *Lectio iv.*

EXúltat María, & Matrem se læta mirátur: & de Spíritu Sancto se peperísse gaudet, nec quia péperit innúpta, terrétur: sed quia genúerit, cum exultatióne mirátur. O fémina super féminas benedícta, quæ virum omníno non novit, & virum suo útero circúmdedit! Circúmdat virum María Angelo fidem dando, quia Heva pérdidit virum, serpénti consentiéndo. O felix obediéntia, o insígnis grátia, quæ dum fidem humíliter dedit, cæli in se opíficem corporávit! Hinc proméruit glóriam, quam ipsa póstmodum hausit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

℟. Natívitas glorióſæ. 279.

Lectio v.

O Beáta María, quis tibi digne váleat jura gratiárum ac laudum præcónia rependére, quæ singulári tuo assénsu mundo succurrísti pérdito? Quas tibi laudes fragílitas humáni géneris pérsolvat, quæ solo tuo commércio recuperándi áditum invénit? Accipe ítaque quascúmque éxiles, quascúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiónes: & cum suscéperis vota, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, & repórta nobis antídotum reconciliatiónis.

℟. Cum jucunditáte. 279.

Lectio vi.

SIt per te excusábile, quod per te ingérimus: fiat impetrábile, quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus: quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, & in te beatíssima nostrórum est expectátio præmiórum. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles: ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem.

℟. Natívitas tua. 280.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii secúndum Matthæum. *Lectio vii. c. 1.*

LIber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in Matth.

JAcob autem génuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augústus de dissonántia Evangelistárum, cur Evangelísta Matthæus Joseph díxerit filium Jacob, & Lucas eum filium appellárit Heli: non intélligens consuetúdinem scri-

pturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen, Deo jubénte, præcéptum, ut si frater, aut propínquus absque líberis mórtuus fúerit: álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris vel propínqui sui. Joseph virum Maríæ. Cum virum audíeris, suspício tibi non súbeat nuptiárum, sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, & sponsæ vocéntur uxóres.

℟. Beátam me dicent. 280.

Lectio viii.

ET a transmigratióne Babylónis, usque ad Christum generatiónes quatuórdecim. Número a Jechonía usque ad Joseph, & invénies generatiónes trédecim. Quartadécima ergo generatio in ipsum Christum reputábitur. Christi autem generátio sic erat. Quærat díligens lector, & dicat: Cum Joseph non sit pater Dómini Salvatóris, quid pértinet ad Dóminum generatiónis ordo dedúctus usque ad Joseph? Cui respondébimus primum, non esse consuetúdinis Scripturárum, ut mulíerum in generatiónibus ordo texátur. Deínde, ex una tribu fuísse Joseph & Maríam; unde ex lege eam accípere cogebátur, ut propinquam; & quod simul censéntur in Béthlehem, ut de una vidélicet stirpe generáti.

℟. Felix namque. 280.

Pro S. Gorgonio Martyre.

Lectio ix.

GOrgónius Nicomedíæ natus, Diocletiáni Imperatóris cubiculárius, Dorótheo colléga suo adjutóre, réliquos omnes cubículi minístros ad Christi fidem perdúxit. Utérque autem cum vidísset quodam die mártyrem coram Diocletiáno acerbíssime cruciári, ejus exémplo martyrii amóre incénsus est. Itaque ambórum hæc vox erúpit: Quid est, Imperátor, quod hujus condemnáta senténtia, quæ nobis cum eo commúnis est, unum illum punis? Istíus nostra étiam est fides, idem propósitum. Eos ígitur vinctos Imperátor flagéllis concídi jubet, ita ut toto córpore cutis dirumperétur, & in plagas acétum infúndi sale permíxtum; mox revínctis in cratícula subjíci ímperat vim candéntium carbónum. Dénique várie torti, suspéndio necáti sunt. Ac sancti Gorgónii corpus aliquándo Romam portátum, inter duas Lauros, via Latína sepúltum, póstea a Gregório quarto summo Pontífice in Basílicam Príncipis Apostolórum translátum est.

Té Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commemor. S. Gorgonii Mart. Antiphona. Qui odit. ℣. Justus. *Oratio.* Sanctus tuus. 286.

Vespera de sancto Nicolao cum commem. Octav. Nativit. B. Mariæ.

DIE

I. SEPTEMBRIS.
Nicolai de Tolenti- Conf. Duplex.
Adésto, *de Commu- non Pontif.*
fit commem. Oct. Na- B. Mariæ, ut in se- sp. Festi.
i. Lect. de Script. occ. octurno. Lectio iv.
áus, Tolentínas a túrno illíus civitá- :ílio appellátus, in ancti Angeli in Pi- iatus piis paréntibus; órum desidério Bá- :i caussa proféсti, sancto Nicoláo de ole confirmáti, quem nt filium de illíus appellárunt. Is ab nultárum virtútum, iéntiæ in primis spé- dit. Nam anno vix beátnm ipsum Ni- mitátus, complúres læ dies jejunáre cœ- que póstea consuetú- tínuit, solo pane & téntus.
lum fecit. lxxxv.
Lectio v.
a ætáte jam Cleri- milítiæ ascriptus, nicus factus, cum die Concionatórem Eremitárum Sancti, de mundi contém- item audísset, eo inflammátus, statim Ordinem est ingrés- io tam exáctam Reli- rationem cóluit, ut itu, verbéribus, & férrea caténa corpus domans, atque a carne, & omni fere obsónio ábstinens, charitáte, humilitáte, patiéntia, ceteríf- que virtútibus, áliis prælucé- ret. ℟. Amávit eum. lxxxvi.

Lectio vi.

ORándi assíduum stúdium, quamvis sátanæ insídiis váriæ vexátus, & flagéllis in- térdum cæsus, non intermitté- bat. Demum sex ante óbitum ménsibus, síngulis nóctibus Angélicum concéntum audí- vit; cujus suavitáte, cum jam Paradísi gáudia prægustá- ret, crebrò illud Apóstoli re- petébat: Cúpio dissólvi, & esse cum Christo. Dénique óbitus sui diem Frátribus præ- díxit, qui fuit quarto Idus Septémbris. Miráculis mul- tis étiam post mortem clá- ruit, quibus rite & órdine cógnitis, ab Eugénio Papa quarto in Sanctórum núme- rus est relátus.
℟. Iste homo. lxxxvi.
In iii. Noct. Homil. in Evang. Nolíte timére. *de Communi Conf. non Pontif.* lxxxiii.
In Laud. fit commem. Octav. Nativitatis B. Mariæ.
In ii. Vesp. fit commem. Oct. Nativitatis B. Mariæ.
Et SS. Proti & Hyacinthi Mart. Añã. Istórum est enim.
℣. Lætámini.

Oratio.

BEatórum mártyrum tuo- rum Proti & Hyacínthi nos Dómine, fóveat pretiósa conféssio, & pia júgiter in- tercéssio tueátur. Per Dñm.

DIE XI. SEPTEMBRIS.

Quarta die infra Oct. Nativit. beatæ Mariæ.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Sermone in c. 12. Apocal. ante med. *Lectio iv.*

NOvum fecit Dóminus ſuper terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quam Chriſtum, de quo dícitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cælo, ut múlier ſole apparéret amícta. Dénique & coronávit eum, & vicíſſim ab eo méruit coronári. Egredímini filiæ Sion, & vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater ſua. Verum hoc álias. Interim ſane ingredímini magis, & vidéte Regínam in diadémate, quo coronávit eam filius ſuus. In cápite, inquit, ejus coróna ſtellárum duódecim. ℟. Natívitas. 283.

Lectio v.

DIgnum plane ſtellis coronári caput, quod & ipſis longe clarius micans ornet eas pótius, quam ornétur ab eis. Quidni corónent sídera, quam ſol veſtit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum & lília convállium. Nimírum læva ſponſi ſub cápite ejus, & jam déxtera illíus amplexábitur eam. Quis illas æſtimet gemmas? quis ſtellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum eſt? ℟. Cum jucunditáte. 283.

Lectio vi.

QUid ergo ſidéreum micat in generatióne Maríæ? Plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generóſa ex ſtirpe David. Si id parum vidétur, adde quod generatióni illi ob ſinguláre privilégium ſanctitátis divínitus nóſcitur eſſe concéſſa: quod longe ante eíſdem pátribus cælitus repromíſſa, quod myſticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim ſacerdotális virga, dum ſine radíce flóruit: hanc Gedeónis vellus, dum in médio ſiccæ áreæ máduit: hanc in Ezechiélis viſione Orientális porta, quæ nulli umquam pátuit, præſignábat. ℟. Natívitas tua. 284.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 1.*

LIber generatiónis Jeſu Chriſti filii David, filii Abraham. Abraham génuit Iſaac. Iſaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matth. can. 1.

GReſſus, quem Matthæus in órdine régiæ ſucceſſiónis edíderat, & quem Lucas per ſacerdotálem órdinem dinúmerat, utérque agnitiónem in Dómino utriúſque tribus ſigníficat, & rectæ generatiónis gradum ponit: quia ſacerdotális & régiæ tribus ſocíetas, per David ex con-

Infta, jam a Salá-
oróbabel confirmá-
iere. Atque ita,
hæus patérnam orí-
iæ ex Juda profici-
, recénset; Lucas
iptum per Nathan
Levi genus édocet;
ue pártibus Dómi-
Jesu Christo, qui
s & Rex & Sacér-
im in carnáli ortu
jéneris glóriam pro-

i me dicent. 284.

Lectio viii.

vero Joseph pó-
, quam Maríæ na-
censétur, nihil re-
em enim est totíus
que una cognátio.
i autem étiam Mat-
Lucas dedérunt, pa-
cem appellántes,
énere, quam gente;
a tribu cœpta, sub
cessiónis & oríginis
ntinétur. Cum enim
id atque Abrahæ sit
us, ita Matthæus
Liber generatiónis
ti filii David, filii

iamque. 284.

Lectio ix.

& Hyacínthus fra-
beátæ Eugéniæ vír-
ichi, una cum illa
o Epíscopo bapti-
údiis déditi divi-
terárum, aliquán-
ypto in Monastério
litáte & vitæ san-
érunt. Sed póstea
sanctam Vírginem Eugéniam Romam prosecúti, Galliéno Imperatóre in Urbe propter Christiánæ fidei professiónem comprehénsi sunt. A quibus cum nullo modo impetrári posset, ut Christiánam religiónem deseréntes, deos cólerent, acérbis verbéribus cæsi, secúri feriúntur tértio Idus Septémbris.

Te Deum laudámus. 15.

Et de eis fit commemor. in Laudib. Aña. Vestri capílli.

℣. Exultábunt.

Oratio, ut supra.

DIE XII. SEPTEMBRIS.

Quinta die infra Oct. Nativit. beatæ Mariæ.

In i. Noct. Lect. de Scr. occurr

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst.

Apud Metaphrasten. Lectio iv.

DEi Fílius non dívitem aut locúpletem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur Sanctíssimam Vírginem & Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis Vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, & incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

℟. Natívitas gloriósæ. 183.

Lectio v.

MAgnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non mártyres, non Patriárchæ, non Angeli non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim, non dénique áliud quidpiam inter creátas res visíbiles, aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est & mater: eadem Virgo & Génitrix.

℟. Cum jucunditáte. 283.

Lectio vi.

HÆc ejus Mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli & hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstántior sit cæléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre & tremóre assístunt, fáciem velántes suam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc & peccatórem véniam conséquimur. Ave ígitur Mater, cælum, Puélla, Virgo, Thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória, & firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum & Dóminum nostrum: ut per te misericórdiam invenire in die judícii, & quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum bona, cónsequi possímus, grátia & benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul & Sancto Spirítui glória & honor & impérium, nunc & semper in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Natívitas tua. 284.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 1.*

LIber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Episc.

Comment. in Matth. can. 1.

NOn refert quis in oríginis número atque órdine collocétur, dúmmodo universórum família cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cum ejúsdem tribus sit Joseph & María, dum proféctus esse ex Abrahæ génere Joseph osténditur, profécta quoque docétur & María. Hæc enim in lege rátio serváta est, ut si mórtuus sine filiis famíliæ princeps esset, defúncti uxórem postérior fratres ejúsdem cognatiónis accíperet, susceptósque filios in famíliam ejus, qui mórtuus esset, reférret: manerétque ita in primogénitis successiónis ordo, cum patris eórum, qui post se nati essent,

sent, aut nómine haberéntur aut génere.

℟. Beátam me dicent. 284.

Lectio viii.

SEquens illud est, ut quia díximus secúndum rerum fidem generatiónis istíus órdinem nec número sibi nec successióne constáre, hujus quoque rei rátio assérátur. Non enim levis causa est, ut áliud in narratióne sit, áliud fúerit in gestis: & áliud referátur in summa, áliud vero teneátur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt, & a David usque ad transmigratiónem Babylónis in quibúsdam libris decem & septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii, aut negligéntiæ vítium est. Tres enim ratióne prætéritæ sunt. Nam Joras génuit Ochozíam, Ochozías vero génuit Joam, Joas deínde Amasíam, Amasías autem Ozíam: & in Matthæo Joras Ozíam genuísse scríbitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentíli fémina Joras Ochozíam génuit, ex Achab scílicet, qui Jézabel hábuit uxórem.

℟. Felix namque. 284.

Lectio ix.

DEnique per Prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israélis, quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta ígitur labe famíliæ gentílis, tribusque prætéritis jam Régulis, in quarto generatiónum consequéntium órdine numerátur, & usque ad Maríam generatiónes quatuórdecim esse scribúntur, cum in número decem & septem reperiántur, nullus error esse póterit sciéntibus non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo oríginem, quæ cœpit ex María: sed in procreatióne corpórea, nativitátis ætérnæ significántiam comprehéndi. Te Deum. 15.

DIE XIII. SEPTEMBRIS.

Sexta die infra Octav. Nativitatis B. Mariæ.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Epiphánii Epíscopi advérsos hæreses.

Lib. 3. hæresi 78. post med.

Lectio iv.

BEáta Mater Dei María per Hevam significátur, quæ per ænígma accépit, ut Mater vivéntium vocétur. Illa étenim Mater vivéntium vocáta est, étiam póstquam audívit: Terra es, & in terram revertéris, post transgressiónem. Et mirum est, quod post transgressiónem hoc magnum cognómen hábuit. Et quod quidem pértinet ad rem sensíbilem, ab illa Heva omnis hóminum generátio dedúcta est in terra: hic autem vere a María hæc vita mundo génita est, ut vivéntem gígneret, & fieret María mater vivéntium. Per ænígma igitur María mater vivéntium appelláta est. ℟. Natívitas. 283.

Lectio v.

HÆvæ datum est operíre corpus sensíbile propter nuditátem sensíbilem: Maríæ vero datum est a Deo, ut páreret nobis agnum & ovem, & ex glória ipsíus agni & ovis, fieret nobis velut a véllere in sapiéntia per virtútem ipsíus induméntum incorruptibilitátis. Heva étiam mortis caussa facta est homínibus: per ipsam enim mors ingréssa est in mundum. María vero caussa vitæ, per quam génita est nobis vita, & per hanc Fílius Dei advénit in mundum; & ubi abundávit peccátum, ibi superabundávit & grátia, & unde illáta est mors, illinc procéssit & vita, ut vita pro morte fieret: & qui per mulíerem nobis vita factus est, mortem ex mulíere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Heva, cum ádhuc esset virgo, per inobediéntiam transgréssa est, e contrário per Vírginem obediéntia grátiæ facta est, annuntiáto advéntu in carne de cælo, & vita ætérna.

℟. Cum jucunditáte. 283.

Lectio vi.

DE María accípitur (líceat mihi hoc dícere) quod scriptum est de Ecclésia: Relínquet homo patrem suum & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ: & erunt duo in carne una. Sanctus autem Apóstolus dicit: mystérium hoc magnum est, ego autem dico in Christo & Ecclésia. Et vide Scripturárum accurátam dicéndi proprietátem, quod de Adam quídem díxit, formávit: de Heva vero non formátam esse, sed ædificátam. Accépit enim, inquit, unam de costis ejus, & ædificávit ipsi in uxórem. Quo osténdat, Dóminum quidem de María effermásse sibi ipsi corpus, ab ipsa vero costa ædificátam esse Ecclésiam, in eo quod punctum & apértum est ipsíus latus, & mystéria sánguinis & aquæ, prétia redemptiónis facta sunt.

℟. Natívitas tua. 284.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 1.*

LIber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.

Lib. 2. de Conf. Evang. c. 2.

MAtthæus Evangelísta sic orsus est: Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Quo exórdio suo satis osténdit, generatiónem Christi secúndum carnem se suscepísse narrándam. Secúndum hanc enim Christus Fílius hóminis est, quod étiam se ipse sæpíssime appéllat, comméndans nobis quid misericórditer dignátus sit esse pro nobis. Nam illa

su-

[redacted]

supérna & ætérna generátio, secúndum quam Fílius Dei unigénitus est ante omnem creatúram, quia ómnia per ipsum facta sunt, ita ineffábilis est, ut de illa dictum a Prophéta intelligátur: Generatiónem ejus quis ennarrábit? ℟. Beátam me dicent. 284.

Lectio viii.

EXéquitur ergo humánam generatiónem Christi Matthæus, ab Abraham generatóres commémorans, quod perdúcit ad Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjúgio Maríæ separándum putáret, quod non ex ejus concúbitu, sed Virgo páperit Christum. Hoc enim exémplo magnífice insinuátur fidélibus conjugátis, étiam serváta pari consénsu continéntia, posse permanére vocaríque conjúgium, non permíxto córporis sexu, sed custodíto mentis afféctu; præsértim quia nasci eis étiam filius pótuit sine ullo compléxu carnáli, qui propter solos gignéndos filios adhibéndus est.

℟. Felix namque. 284.

Lectio ix. *Cap. 1.*

CUm autem evidénter dicat Apóstolus Paulus, ex sémine David secúndum carnem Christum, ipsam quóque Maríam de stirpe David áliquam consanguinitátem duxísse, dubitáre útique non debémus. Cujus fémina quóniam nec Sacerdotále genus tacétur, insinuánte Luca quod cognáta ejus esset Elísabeth, quam dicit de filiábus Aaron, firmíssime tenéndum est, carnem Christi ex utróque génere propagátam, & Regum scilicet & Sacerdótum; in quibus persónis apud illum pópulum Hebræórum étiam mystica únctio figurabátur, idest, chrisma, unde Christi nomen elúcet, tanto ante étiam ista evidentíssima significatióne prænuntiátum. Te Deum laudámus. 15.

Vesp. de seq. cum commemor. Octav.

DIE XIV. SEPTEMBRIS.

In festo Exaltationis sanctæ Crucis. Duplex.

Ad Vesp. Añæ & Laud. 303. *Psal. de Dominica.* 118. *& loco ultimi. Psalm.* Laudáte Dñm omnes gentes. 122.

Capitulum. *Philip.* 2.

FRatres, Hoc enim sentíte in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

VExílla regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium;
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.
Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda & sánguine;

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.
Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.
Beáta, cujus bráchiis
Prétium pependit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.
O Crux, ave spes única,
In hac triúmphi glória
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.
Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmiū. Amen.
℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Crux splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis; quæ sola fuisti digna portáre taléntum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam. *Oratio.*

DEus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas: præsta quæsumus: ut cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus Redemptiónis præmia in cælo mereámur. Per Dóminum.

Et fit commem. de Oct. Nativitatis B. Mariæ.

Ad Matut. Invitat. Christum Regem pro nobis in Cruce exaltátum, * Veníte, adorémus. *Hymnus.*

PAnge lingua gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem;
Qualiter Redémptor Orbis
Immolátus víceriti.
De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Cónditor:
Atque ventre Virgináli
Carne amíctus pródiit.
Vagit ínfans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen.
Laudet univérsitas. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Nóbile lignum exaltátur, Christi fides rútilat, dum Crux ab ómnibus venerátur.

Psal-

[redacted]

Beátus vir. ℣.
ıcta Crux extóllitur
régibus, virga ré-
ur, in qua Salvátor
rit.
uare fremuérunt. ℣.
Crux venerábilis,
em attulísti míseris,
éfferam præcóniis,
vitam nobis cæli-
aráfti?
ómine, quid multi-

ſignum Crucis erit
℟. Cum Dóminus
ndum vénerit.
libro Númeri.
Cap. 21.
audíſſet Chananæus
Arad, qui habitá-
rídiem, veníſſe ſcí
el per exploratoó-
, pugnávit contra
: victor exíſtens,
eo prædam. At Iſ-
ſe Dómino óbli-
: Si tradíderis pó-
um in manu mea,
bes ejus. Exaudi-
óminus preces Iſ-
ídidit Chananæum,
interfécit, ſubvér-
ejus, & vocávit
ci illíus Horma,
thema.
ſum diem ſacra ve-
cléſia, dum trium-
átur lignum, * In
nptor noſter mor-
rumpens, cálli-
em ſuperávit.
o pendens noſtræ
itam Verbum Pa-
t. In.

Lectio ii.

PRoféſti ſunt autem & de Monte Hor, per viam, quæ ducit ad mare rubrum, ut circumirent terram Edom. Et tædére cœpit pópulum itíneris ac labóris: locutúſque contra Deum & Móyſen ait: Cur eduxíſti nos de Ægypto, ut morerémur in ſolitúdine? Deeſt panis, non ſunt aquæ: ánima noſtra jam náuſeat ſuper cibo iſto levíſſimo. Quamobrem miſit Dóminus in pópulum ignítos ſerpéntes.

℟. Crux fidélis, inter omnes, arbor una nóbilis, nulla ſilva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus ſuſtínuit.

℣. Super ómnia ligna cedrórum tu ſola excélſior. Dulce.

Lectio iii.

AD quorum plagas, & mortes plurimórum, venérunt ad Móyſen, atque dixérunt: Peccávimus, quia locúti ſumus contra Dóminum & te: ora ut tollat a nobis ſerpéntes. Orávítque Móyſes pro pópulo, & locútus eſt Dóminus ad eum: Fac ſerpéntem æneum, & pone eum pro ſigno: qui percúſſus aſpéxerit eum, vivet. Fecit ergo Móyſes ſerpéntem æneum, & póſuit eum pro ſigno, quem cum percúſſi aſpícerent, ſanabántur.

℟. Hæc eſt arbor digníſſima in Paradíſi médio ſituáta: * In qua ſalútis Auctor pro-

pria morte mortem ómnium superávit. ℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Heraclíus Imperátor concupiscénti ánimo recuperávit. In qua. Glória Patri. In qua.

In secundo Nocturno, *Aña.* O Crucis victória, & admirábile signum, in cælésti cúria fac nos captáre triúmphum. *Psalm.* Cum invocárem. xxiv. *Aña.* Funéstæ mortis damnátur supplícium, dum Christus in cruce nostra destrúxit víncula críminum.

Psal. In Dño confido. xxvii. *Aña.* Rex exaltátur in æthera, cum nóbile trophæum crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sǽcula.

Psalmus. Dómine in virtúte tua. xxviii.

℣. Adorámus te Christe, & benedícimus tibi. ℟. Quia per crucem tuam redemísti mundum. *Lectio iv.*

CHosroas Persárum rex, extrémis Phocæ Impérii tempóribus Ægypto & Africa occupáta, ac Jerosólyma capta, multísque ibi cæsis Christianórum míllibus Christi Dómini crucem, quam Hélena in monte Calváriæ collocárat, in Pérsidem ábstulit. Itaque Heraclíus, qui Phocæ succésserat, multis belli incómmodis & calamitátibus affectus, pacem petébat, quam a Chosroa victóriis insolénte, ne iníquis quidem conditiónibus impetráre póterat. Quare in summo discrímine se assíduis jejúniis & oratiónibus exércens, o a Deo veheménter impl bat: cujus mónitu exé comparáto, signa cum l cóntulit, ac tres duces C roæ cum tribus exercí superávit.

℟. Nos autem gloriári c tet in Cruce Dómini r Jesu Christi, in quo es lus, vita, & resurréctio stra, * Per quem salvá liberáti sumus.

℣. Tuam Crucem ador Dómine, & recólimus gloriósam passiónem. Pe

Lectio v.

QUibus cládibus fr Chósroas, in fuga, trajícere Tigrim parábat, dársem fílium sócium i desígnat. Sed eam cont liam cum Síroes Chósroa jor natu fílius ferret at ter, patri simul & fratri cem machinátur; quam p post utríque ex fuga ret áttulit, regnúmque ab l clío impetrávit, quibú accéptis conditiónibus, rum ea prima fuit, ut cem Christi Dómini resi ret. Ergo Crux, quatu cim annis, postquam vé in potestátem Persárum cépta est: quam rédien rosólymam Heraclíus, so ni celebritáte suis hú rétulit in eum montem, eam Salvátor túlerat.

℟. Dum sacrum pignus tus exaltátur, Christi roborátur: * Adsunt p gia divína in virga l

primitus figuráta. ℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, & Dei magnália referántur. Adsunt.

Lectio vi.

QUod factum illústri miráculo commendátum est. Nam Heraclíus ut erat auro & gemmis ornátus, insístere coáctus est in porta, quæ ad Calváriæ montem ducébat. Quo enim magis prógredi conabátur, eo magis retinéri videbátur. Cumque ea re ipse Heraclíus, & réliqui omnes obstupéscerent: Zacharías Jerosolymórum Antístes, vide, inquit, Imperátor, ne isto triumpháli ornátu in Cruce ferénda parum Jesu Christi paupertátem & humilitátem imitére. Tum Heraclíus abjécto amplíssimo vestítu, detractísque cálceis, ac plebéjo amíctu indútus, réliquum viæ fácile conféci, & in eódem Calváriæ loco Crucem státuit, unde fúerat a Persis asportáta. Itaque Exaltatiónis sanctæ Crucis solémnitas, quæ hac die quotánnis celebrabátur, illustrior habéri cœpit ob ejus rei memóriam, quod ibídem fúerit repósita ab Heraclío, ubi Salvatóri primum fúerat constitúta.

℟. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit; * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri.

℣. Cum séderit filius hóminis in sede majestátis suæ, & cœperit judicáre sæculum per ignem. Tunc.

Glória Patri. Tunc.

In tertio Nocturno, Aña. Adorámus te Christe, & benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum. *Psalmus.* Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino. cl.

Aña. Per lignum servi facti sumus, & per sanctam Crucem liberáti sumus: fructus árboris sedúxit nos, filius Dei redémit, nos, allelúja. *Psalm.* Dóminus regnávit, exúlter. cli. *Aña.* Salvátor mundi salva nos, qui per Crucem & sánguinem tuum redemísti nos: auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster. *Psalm.* Cantáte Dómino canticum novum; * quia mirabília fecit. cli.

℣. Omnis Terra adóret te, & psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 12. *d*

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Nunc judícium est mundi: nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et réliqua.

Homilía S. Leónis Papæ.

Serm. 8. de Passione Domini, post medium.

EXaltáto, dilectíssimi, per crucem Christo, non illa tantum spécies aspéctui mentis occúrrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Móysen dictum est: Et erit pen-

pendens vita tua ante óculos tuos, & timébis die ac nocte, & non credes vitæ tuæ. Isti énim nihil in crucifixo Dómino præter fácinus suum cogitáre potuérunt, habéntes timórem, non quo fides vera justificátur, sed quo consciéntia iníqua torquétur. Noster vero intelléctus, quem spíritus veritátis illúminat, glóriam Crucis cælo terráque radiántem, puro ac líbero corde suscípiat, & interióre ácie vídeat, quale sit quod Dóminus, cum de passiónis suæ loquerétur instántia, dixit: Nunc judícium mundi est; nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meípsum.

℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ.

Bñō. Divínum auxílium.

Lectio viii.

O Admirábilis poténtia Crucis, o ineffábilis glória passiónis, in qua & tribúnal Dómini, & judícium mundi, & potéstas est crucifixi! Traxísti enim Dómine ómnia ad te, & cum expandísses tota die manus tuas ad pópulum non credéntem & contradicéntem tibi, confiténdæ majestátis tuæ sensum totus mundus accépit. Traxísti Dómine ómnia ad te, cum in execratiónem Judáici scéleris, unam protulérunt ómnia eleménta senténtiam, cum obscurátis lumináribus cæli, & convérso in noctem die, terra quoque mótibus quaterétur insólitis, universáque creatúra impiórum úsui se negáret. Traxísti Dómine ómnia ad te, quóniam scisso templi velo, Sancta Sanctórum ab indígnis Pontifícibus recessérunt, ut figúra in veritátem, prophetía in manifestatiónem, & lex in Evangélium verterétur.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: * Ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam.

℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut. Glória Patri Ut.

Lectio ix.

TRaxísti Dómine ómnia ad te, ut quod in uno Judææ templo obumbrátis significatiónibus tegebátur, pleno apertóque Sacraménto universárum ubíque natiónum devótio celebráret. Nunc étenim & ordo clárior Levitárum, & dígnitas ámplior seniórum, & sacrátior est únctio Sacerdótum: quia Crux tua ómnium fons benedictiónum, ómnium est caussa gratiárum: per quam credéntibus datur virtus de infirmi-

tâte,

táte, glória de oppróbrio, vita de morte. Nunc étiam carnálium sacrificiórum varietáte cessánte, omnes differéntias Hostiárum una córporis & sánguinis tui implet oblátio: quóniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, & ita in te univérsa pérficis mystéria; ut sicut unum est pro omni víctima sacrifícium, ita unum de omni gente fit regnum. Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES,

& per Horas, Añ.

O Magnum pietátis opus! mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit.

Psalmus. Dóminus regnávit. *cum reliq.* 16.

Añ. Salva nos Christe Salvátor per virtútem Crucis, qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

Añ. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

Añ. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi.

Añ. Per signum Crucis de inimícis nostris, líbera nos Deus noster.

Capitulum. *Philip.* 2.

FRatres, hoc enim sentíte in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

LUstra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.
Felle potus ecce lánguet
Spina, clavi, láncea:
Mite corpus perforárunt,
Unda manat & cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!
Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert,
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas:
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre mundi Víctimam:
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.
Sempitérna sit Beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unius Trinísque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

℣. Adorámus te Christe, & benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuá redemísti mund

Ad Magnificat, Antiphona. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, & mors mortem superávit in ætérnum.

Oratio ut suprà.

Postea fit commem. de Oct. Nativitatis B. Mariæ.

Ad Tertiam, Aña. Salva nos.

Capitulum. Fratres, Hoc enim sentíte.

℟. *brev.* Hoc signum Crucis * Erit in cælo. Hoc. ℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Erit. Glória. Hoc.

℣. Adorámus te Christe, & benedícimus tibi.

℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Sextam, Antiphona. Ecce Crucem Dómini.

Capitulum. *Galat. 6. d*

MIhi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.

℟. *br.* Adorámus te Christe * Et benedícimus tibi. Adorámus. ℣. Quia per crucem tuam redemísti mundum. Et. Glória Patri. Adorámus.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Ad Nonam, Antiphona. Per signum Crucis.

Capitulum. *Philip. 2.*

HUmiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. *br.* Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis. ℣. Psalmum dicat nómini tuo Dómine. Et psallat. Glória Patri. Omnis terra.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

In ii. Vesp. omnia dicuntur ut supra in i. Vesp.

Ad Magnificat, Antiphona. O Crux benedícta, quæ sola fuísti digna portáre regem cælórum & Dóminum, allel.

Oratio ut supra.

Deinde fit commemor. diei Octavæ Nativitatis B. Mariæ Virginis, ut in primis Vesp. Festi.

Postea S. Nicomedis Martyr. *Aña.* Iste Sanctus.

℣. Glória & honóre.

Oratio.

ADésto Dómine pópulo tuo: ut beáti Nicomédis mártyris tui mérita præclára suscípiens, ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum.

DIE XV. SEPTEMBRIS.

In Octava Nativitatis beatæ Mariæ. Duplex.

In primo Nocturno.

De Canticis Canticórum.

Lectio i. *Cap. 8. a*

QUæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te; ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta

láta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio; lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

℟. Hódie nata. 282.

Lectio ii.

AQuæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Soror nostra parva, & úbera non habet; quid faciémus soróri nostræ in die quando alloquénda est? Si murus est, ædificémus super eum propugnácula argéntea: si óstium est, compingámus illud tábulis cédrinis.

℟. Beatíssimæ Vírginis. 282.

Lectio iii.

EGo murus, & úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens. Vínea fuit pacífico, in ea, quæ habet pópulos, trádidit eam custódibus: vir affert pro fructu ejus mille argénteos. Vínea mea coram me est. Mille tui pacífici, & ducénti his, qui custódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant: fac me audíre vocem tuam. Fuge dilécte mi, & assimiláre cápreæ hinnulóque cervórum, super montes arómatum.

℟. Gloriósæ Vírginis. 283.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Homilia contra Nestorium.

Lectio iv.

HIlarem vídeo cœtum Sanctórum ómnium, qui convénerunt promptis ánimis, a sancta & Dei matre María semper Vírgine convocáti. Laus & glória sit tibi, Sancta Trínitas, quæ omnes nos ad hanc celebritátem convocásti. Sit étiam tibi, sancta Dei mater laus. Tu enim es pretiósa margaríta orbis terrárum: tu lampas inextinguíbilis, coróna Virginitátis, sceptrum Orthodóxæ fidei, templum indissolúbile, cóntinens eum, qui nusquam continéri potest; mater & Virgo, per quam Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, in sanctis Evangéliis nominátur.

℟. Natívitas gloriósæ. 283.

Lectio v.

PEr te Trínitas sanctificátur, per te Crux pretiósa celebrátur, & adorátur in toto orbe terrárum. Per te exúltat cælum, lætántur Angeli & Archángeli, fugántur dæmones, & homo ipse ad cælum revocátur. Per te omnis creatúra idolórum erróre deténta, convérsa est ad agnitiónem veritátis, & fidéles hómines ad sanctum Baptísma pervenérunt, atque in toto orbe terrárum constrúctæ sunt Ecclésiæ.

℟. Cum jucunditáte. 283.

Le-

Lectio vi.

TE adjutríce Gentes véniunt ad pœniténtiam. Quid plura! Per te unigénitus Dei Fílius, vera illa lux effúlsit sedéntibus in ténebris & umbra mortis. Per te Prophétæ prænuntiárunt, per te Apóstoli salútem Géntibus prædicárunt. Quisnam póterit tuárum laudum præcónia explicáre, María, Mater, & Virgo? Hanc, fratres dilectíssimi, celebrémus, ejus Fílium Ecclésiæ sponsum immaculátum adorántes: cui honor & glória in sæcula sæcula sæculórum. Amen.

℟. Natívitas tua. 284.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* I.

LIber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóst.

Homil. 2. *in Matth. post init.*

AUdítu quidem mirábile est, quod ineffábilis Deus, & qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, & fieri ex muliere dignátus est, & habére progenitóres David & Abraham, & quid dico, David & Abraham? étiam illas quod magis stupéndum est, féminas, quas paullo ante memorávi. Hæc ígitur áudiens mente consúrge, nihílque húmile suspicéris; sed pótius propter hoc ipsum máxime miráre, quia cum verus & diléctus Fílius sit sempitérni Dei, étiam filius David esse dignátus est, modo ut te filium fáceret Dei; servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo patrem fáceret ipsum Deum.

℟. Beátam me dicent. 285.

Lectio viii.

VIdes ab ipso statim princípio, quam læta sunt hæc núntia. Quod si ámbigis de his, quæ ad tuum spectant honórem, ab iis quæ illíus sunt, étiam tua disce crédere. Quantum enim cónsequi potest humána rátio, multo est difficílius Deum hóminem fieri, quam hóminem Dei filium consecrári. Cum ergo audíeris, quia Fílius Dei filius sit & David & Abrahæ; dubitáre jam désine, quod & tu, qui filius es Adæ futúrus sis filius Dei. Non enim semetípsum ita humiliásset, nisi nos esset exaltatúrus. Natus est enim secúndum carnem, ut tu nascerére spíritu: natus est ex muliere, ut tu desinéres filius esse mulíeris.

℟. Felix namque. 284.

Lectio ix.

NIcomédes Présbyter, persequénte Christiános Domitiáno Imperatóre, quod corpus Felículæ Vírginis propter confessiónem Christiánæ fidei

fidei a Flacco Cómite interféctæ sepelíſſet, comprehéndi juſſus eſt: ductúſque ad ſtátuas deórum cum eis ſacrificáre velle (quod fácere jubebátur) conſtánter negaviſſet, proptérea quod ſacrifícium uni Deo vero, qui regnat in cælis, deberétur; plumbátis cæſus, in eo martyrio ánimam Deo réddidit. Cujus corpus, cum idem Comes in profluéntem Tíberim prójici imperáſſet: Juſtus Nicomédis Clëricus diligénter conquisítum, ad muros Urbis via Nomentána honorífice in ſepúlchro cóndidit; Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commemor. S. Nicomedis Mart. Antiphona. Qui odit. ℣. Juſtus.

Oratio ut ſupra.

In ii. Veſp. fit commem. ſeq.

DIE XVI. SEPTEMBRIS.

In feſto SS. Martyr. Cornelii & Cypriani, Semid.

Oratio.

BEatórum mártyrum paritérque Pontíficum, Cornélii & Cypriáni, nos, quæſumus Dómine, feſta tueántur, & eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum noſtrum.

Et fit commem. SS. Euphemiæ, Luciæ, & Geminiani Martyrum.

In Veſperis, Antiphona. Gaudent in cælis. ℣. Exultábunt.

In Laudib. vero, Antiphona. Iſtórum eſt. ℣. Lætámini, *ut ſupra.*

Oratio.

PRæſta Dómine précibus noſtris cum exultatióne provéntum; ut ſanctórum mártyrum Euphémiæ, Lúciæ, & Geminiáni, quorum diem paſſiónis ánnua devotióne recólimus, étiam fidei conſtántiam ſubſequámur. Per Dóminum.

Si Feſtum SS. Cornelii & Cypriani venerit in Dominica, transfertur in proximam diem feſto ix. Lect. non impeditam. Commem. autem SS. Euphemiæ, Luciæ, & Geminiani fit in i. Veſperis & Laudib. Dominicæ, cum ix. Lectione ipſorum, & Añæ & ℣. non variantur.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

Si autem venerit in Quatuor Temporibus, leguntur Lectiones Fratres, debitóres, *de Communi plurimorum Martyrum.* xxxix. *& ix. Lectio de Homilia Feriæ occurr. cum ejus commem. ad Laudes tantum.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

COrnélius Románus, Gallo & Voluſiáno Imperatóribus Pontificátum gerens, cum Lucina fémina ſanctíſſima, córpora Apoſtolórum Petri & Pauli e Catacúmbis in opportuniórem locum tránſtulit: ac Pauli corpus Lucína in ſuo prædio via Oſtiénſi, prope eum locum, ubi fúerat gládio percúſſus, collocávit, Cornélius Príncipis Apoſtolórum cor-

corpus non longe inde, ubi crucifixus fúerat, repóſuit. Quod cum ad Imperatóres delátum eſſet, & Pontífice auctóre multos fieri Chriſtiános, míttitur is in exílium ad centum cellas, ubi eum ſanctus Cypriánus Epíſcopus Carthaginénſis per lítteras eſt conſolátus.

℟. Sancti tui Dómine. xlix.

Lectio v.

HOc autem Chriſtiánæ charitátis officium cum frequens alter álteri persólveret, deteriórem in partem id accipiéntes Imperatóres, accérſitum Romam Cornélium, tamquam de majeſtáte reum plumbátis cædi, raptúmque ad martis ſimulácrum, ei ſacrificáre jubet. Quam impietátem cum ille deteſtarétur, ei caput abſciſſum eſt décimo octávo Kaléndas Octóbris; cujus corpus beáta Lucína cléricis adjutóribus humávit in arenário prædii ſui prope cæmetérium Calliſti. Vixit in Pontificátu annos círciter duos.

℟. Vérbera carníficum. l.

Ex libro S. Hierónymi Preſbyteri de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Lectio vi.

CYpriánus Afer, primum glorióſe rhetóricam dócuit: exínde ſuadénte Preſbytero Cæcílio, a quo & cognoméntum ſortítus eſt, Chriſtiánus factus, omnem ſubſtántiam ſuam paupéribus erogávit. Ac poſt non multum témporis eléctus in Presbyterum, etiam Epíſcopus Carthaginénſis conſtitútus eſt. Hujus ingénii ſupérfluum eſt índicem téxere, cum ſole clarióra ſint ejus ópera. Paſſus eſt ſub Valeriáno & Galliéno Princípibus, perſecutióne octava, eódem die, quo Romæ Cornélius, ſed non eódem anno.

℟. Tamquam aurum. L.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Cum audiéritis prælia. *de Communi plurimorum Martyr.* xlvi.

Pro SS. Martyr. Euphemia, Lucia, & Geminiano.

Lectio ix.

EUphémia, Lúcia, & Geminiánus, in perſecutióne Diocletiáni, non eódem loco, ſed eódem die, martyrio coronáti ſunt. Euphémia Virgo apud Chalcédonem, Priſco Procónſule, vária tormentórum génera, virgárum, equúlei, rotárum, ignis conſtánter paſſa; demum béſtiis objécta, una ex iis morſum ſancto córpori infligénte, céteris pedes ejus lambéntibus, immaculátum ſpíritum Deo réddidit. Lúcia, vídua Románа, a filio Eutrópio, quod Chriſtum multos annos coluíſſet, accusáta, in ollam pice ac plumbo fervéntem immíttitur; unde incólumis evádens, cum ferro plumbóque oneráta per urbem ducerétur, Geminiánum, nóbilem virum, conſtántia fidei & martyrii ad Chriſtum convértit; quem etiam cum multis

tis áliis ad fidem perdúctis, várie tortum, glorióſi martyrii ſcíſſo cápite ſócium hábuit. Quorum córpora Máxima múlier Chriſtiána, honoríſice ſepelívit.

Te Deum laudámus. 15.

Veſper. de ſeq. cum commem. præced.

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

In feſto Impreſſionis Sacrorum Stigmatum in corpore ſancti Franciſci. Duplex.

In Hymn. Iſte Confeſſor. *dicatur*: Hac die lætus méruit beáta Vúlnera Chriſti.

In utriſq. Veſper. ℣. Signáſti, Dómine, ſervum tuum Franciſcum. ℟. Signis redemptiónis noſtræ.

Oratio.

DOmine Jeſu Chriſte, qui frigeſcénte mundo, ad inflammándum corda noſtra tui amóris igne, in carne beatíſſimi Franciſci paſſiónis tuæ ſacra ſtígmata renováſti: concéde propitius: ut ejus méritis & précibus crucem júgiter ferámus, & dignos fructus pœniténtiæ faciámus: Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commem. SS. Cornelii & Cypriani Martyr.

In primo Nocturno.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

Lectio i. Cap. 5. d & 6.

SI ſpíritu vívimus, ſpíritu & ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem invidéntes. Fratres, & ſi præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto: vos qui ſpirituáles eſtis, hujúſmodi inſtrúite in ſpíritu lenitátis, conſíderans teípſum, ne & tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, & ſic adimplébitis legem Chriſti. Nam ſi quis exíſtimat ſe áliquid eſſe, cum nihil ſit, ipſe ſe ſedúcit. Opus autem ſuum probet unuſquíſque, & ſic in ſemetípſo tantum glóriam habébit, & non in áltero. Unuſquíſque enim onus ſuum portábit. Commúnicet autem is, qui catechizátur verbo, ei, qui ſe catechízat in ómnibus bonis.

℟. Euge ſerve. lxxiv.

Lectio ii.

NOlite erráre: Deus non irridétur. Quæ enim ſemináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam ætérnam. Bonum autem faciéntes, non deficiámus: témpore enim ſuo metémus, non deficiéntes. Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máxime autem ad doméſticos fidei. Vidéte quálibus lítteris ſcripſi vobis mea manu. Quicúmque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcídi, tantum ut Crucis Chriſti perſecutiónem non patiántur. Neque enim qui circumcidúntur, legem cuſtódiunt: ſed volunt vos circumcídi, ut in carne veſtra gloriéntur.

℟. Juſtus germinábit. lxxv.

Lectio iii.

MIhi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, & misericórdia, & super Israel Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit; ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro, fratres. Amen.

℟. Iste cognóvit. lxxv.

In secundo Nocturno.

D. Bonaventura in Legenda S. Francisci, cap. 13.

Lectio iv.

FIdélis revéra fámulus & miníster Christi Franciscus, biénnio ántequam spíritum rédderet cælo, cum in loco excélso seorsum, qui mons Alvérniæ dícitur, quadragenárium ad honórem Archángeli Michaélis jejúnium inchoásset supérnæ contemplatiónis dulcédine abundántius sólito superfúsus, ac cæléstium desideriórum ardentióri flamma succénsus; supernárum cœpit immissiónum cumulátius dona sentíre. Dum ígitur Seráphicis desideriórum ardóribus sursum agerétur in Deum, & affectus compassíva teneritúdine in eum transformarétur, cui ex charitáte nímia crucifígi complácuit: quodam mane circa Festum Exaltatiónis sanctæ Crucis, in látere montis orans, vidit quasi spéciem uníus Séraphim, sex alas tam fúlgidas, quam ígnitas habéntem, de cælórum sublimitáte descéndere: qui voláti celérrimo ad áeris locum viro Dei propínquum pervéniens, non solum alátus, sed & crucifixus appáruit: manus quidem & pedes habens exténsos, & Cruci affixos; alas vero sic miro modo hinc inde dispósitas, ut duas supra caput erígeret, duas ad volándum exténderet: duábus vero réliquis totum corpus circumplecténdo veláret. Hoc videns veheménter obstúpuit, mixtúmque dolóri gáudium mens ejus incúrrit, dum & in gratióso ejus aspéctu sibi tam mirabíliter, quam familiáriter apparéntis excessívam quamdam concipiébat lætítiam, & dira conspécta crucis affíxio ipsíus ánimam compassívi dolóris gládio pertransívit.

℟. Honéstum fecit. lxxviii.

Lectio v.

INtelléxit quidem illo docénte intérius, qui & apparébat extérius, quod licet passiónis infírmitas cum immortalitáte spíritus Seráphici nullátenus conveníret; ídeo tamen hujúsmodi vísio suis fúerat præsentáta conspéctibus, ut amícus ipse Christi prænósceret, se non per martyrium

rium carnis, sed per incén-
um mentis totum in Chri-
Jesu crucifixi expréssam
militúdinem transformán-
m. Dispárens itaque vísio,
ost arcánum ac familiáre col-
quium, mentem ipsius se-
phico intérius inflammávit
dóre: carnem vero Cru-
fixo confórmi extérius in-
gnívit effigie, tamquam si
l ignis liquefactívam virtú-
m præámbulam sigillatíva
uædam esset impréssio sub-
cúta. Statim namque in
ánibus & pédibus ejus ap-
arére cœpérunt signa cla-
orum, ipsórum capítibus in
ferióri parte mánuum, &
perióri pedum apparénti-
s, & eórum acumínibus
ifténtibus ex advérso. Dex-
um quoque latus, quasi lán-
a transfixum, rubra cica-
ice obdúctum erat: quod
æpe sánguinem sacrum ef-
ndens, túnicam & femo-
lia respergébat.

. Amávit. eum. lxxviii.

Lectio vi.

Postquam ígitur novus ho-
mo Francíscus novo &
stupéndo miráculo claruit,
m singulári privilégio re-
oáctis sæculis non concésso
signítus appáruit, sacris
délicet stigmátibus decorá
s, descéndit de monte se-
m ferens Crucifixi effigiem,
on in tábulis lapídeis vel
ieis, manu figurátam artí-
is, sed in cárneis mem-
is descríptam digito Dei
vi. Quóniam sacraméntum
Regis Seráphicus vir abscón-
dere bonum esse óptime no-
tat, secréti regális cónscius,
signácula illa sacra pro víri-
bus occultábat. Verum quia
Dei est ad glóriam suam ma-
gna reveláre, quæ facit Dó-
minus ipse, qui signácula il-
la secréte impresserat, mirá-
cula quædam apérte per ipsa
monstrávit, ut illórum occúl-
ta & mira vis stígmatum,
manifésta patéret claritáte si-
gnórum. Porro rem admirá-
bilem, ac tantópere testá-
tam, atque in Pontificiis Di-
plomátibus præcípuis láudi-
bus & favóribus exaltátam,
Benedíctus Papa undécimus
anniversária solemnitáte ce-
lebrári vóluit: quam póstea
Paulus quintus Póntifex Má-
ximus, ut corda fidélium in
Christi Crucifixi accenderén-
tur amórem ad univérsam
Ecclésiam propagávit.

℟. Iste homo perfécit. lxxviii.

In iii. Noct. Homil. in Evang.

Si quis vult. *ut in Communi unius Mart. ii. loco.*

℟. *vii.* Iste est.

℟. *viii.* Mihi absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, * Per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. ℣. Ego enim Stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Per. Glória Patri. Per.

Si hoc Festum venerit in Quatuor Tempor. ix. Lectio erit de Homil. Fer. occurr. cum ejus commem. in Laud. tantum.

Hym-

Hymnus ad Laudes.

JEsu coróna célsior
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne prǽmium.
Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Christi recépit stígmata.
Hic vana terræ gáudia
Et luculénta prǽdia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœléstia.
Te Christe Rex piíssime
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque Avérni príncipem.
Virtúte clarus & fide,
Confessióne sédulus:
Jejúna membra déferens
Dapes supérnas óbtinet.
Proínde te piíssime
Precámur omnes súpplices,
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.
Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sǽculum.
Amen.

In ii. Vesp. a Capit. fit de seq. cum commem. præced.

DIE XVIII. SEPTEMBRIS.

In festo S. Josephi a Cupertino Conf. Dupl. min.

In i. Vesper. ad Magnificat, Aña. Mortuus sum, & vita mea est abscóndita cum Christo in Deo.

Oratio.

DEus, qui ad Unigénitum Fílium tuum exaltátum a terra ómnia tráhere disposuísti: pérfice propítius; ut méritis & exémplo Seráphici Confessóris tui Joséphi supra terrénas omnes cupiditátes eleváti, ad eum perveníre mereámur: Qui tecum vivit & regnat, &c.

Deinde fit commem. SS. Stigmatum, Aña. Hic vir.
℣. Signásti Dómine.

Oratio ut supra.

In primo Nocturno.

De Epístola ii. B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 4. v. 6. ad 12.

DEus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, & non ex nobis. In ómnibus tribulatióne pátimur, sed non angustiámur: aporiámur, sed non destitúimur: persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur: dejícimur, sed non perímus; semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, ut & vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. Semper enim nos qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum: ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli.

℟. Euge serve bone. lxxiv.

Lectio ii.

Cap. 5. vers. 1. ad 9.

Scimus enim, quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cælis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cælo est, superíndui cupiéntes: si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam, & qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti: eo quod nólumus expoliári, sed supervestíri: ut absorbeátur, quod mortále est, a vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipsum, Deus qui dedit nobis pignus Spíritus. Audéntes ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino: Per fidem enim ambulámus, & non per spéciem. Audémus autem, & bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, & præséntes esse ad Dóminum.

℟. Justus germinábit. lxxv.

Lectio iii.

Cap. 12. c. 1. ad 10.

Si gloriári opórtet (non expedit quidem) véniam autem ad visiónes, & revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit) raptum hujúsmodi usque ad tértium cælum. Et scio hujúsmodi hóminem (sive in córpore, sive extra corpus néscio, Deus scit) quóniam raptus est in Paradísum; & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor; pro me autem nihil gloriábor, nisi in infirmitátibus meis. Nam, & si volúero gloriári, non ero insípiens: veritátem autem dicam: parco autem ne quis me exístimet supra id, quod videt me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ Angelus Sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me; & dixit mihi: súfficit tibi grátia mea; nam virtus in infirmitáte perficitur. Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

℟. Iste cognóvit. lxxv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joséphus a Cupertíno, oppido in Salentínis; Diœcésis Neritonénsis, anno reparátæ salútis millésimo sexcentésimo tértio, piis ibídem paréntibus ortus, Deíque amóre prævéntus, puerítiam atque adolescéntiam summa cum simplicitáte, morúmque innocéntia transégit. A diutúrno molestóque morbo patientíssime toleráto Deíparæ Vírginis ope liberátus, se totum pietátis opéribus, ac excoléndis virtútibus dedit: utque Deo ad majóra vocánti se intímius conjúngeret,

Ordini Seráphico nomen dare constítuit. Post várious evéntus voti tandem compos factus, apud minóres Conventuáles in cœnóbio Chryptulæ, inter láicos primum ob litterárum imperítiam, deínde inter cléricos divína dispositióne connumerátus est. Sacerdótio post solémnia vota initiátus, perféctius sibi vitæ institútum propósuit. Quamóbrem mundánis quibuscúmque afféctibus, terrenísque rebus pene ad vitam necessáriis íllico a se abdicátis, cilíciis, flagéllis, caténis, omnis demum asperitátum ac pœnárum génere corpus afflíxit, spíritum vero sanctæ oratiónis altissimæque contemplatiónis assiduitáte dúlciter enutrívit. Hinc factum est, ut cáritas Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætáte diffúsa, miro planéque singulári modo in dies corruscáverit.

℟. Honéstum fecit. lxxviii.

Lectio v.

Elúxit præcípue ardentíssima ejus cáritas in ecstásibus ad Deum suavíssimis, stupendísque ráptibus, quibus frequénter afficiebátur. Mirum autem, quod alienáto a sénsibus ánimo statim ab écstasi eum revocábat sola obediéntia. Hanc quippe virtútem exímio stúdio prosequebátur, dícere sólitus, se ab ea véluti cæcum circumdúci, & mori pótius velle, quam non obedíre. Paupertátem vero Seráphici Patriárchæ ita æmulátus est, ut morti próximus Præláto suo assérere vere potúerit, se nihil habére, quod more Religiosórum resignáret. Itaque mundo, sibíque mórtuus vitam Jesu manifestábat in carne sua, quæ dum in aliquibus ex turpitúdine obscœnum flagítium sentiébat, prodigiósum de se efflábat odórem, indícium nitidíssimæ illíus puritátis, quam immúndo spíritu vehementíssimis tentatiónibus frustra obnubiláre diu conánte, servávit illæsam, tum arcta sensuum custódia, tum jugi córporis maceratióne, cum dénique speciáli protectióne puríssimæ Vírginis Maríæ, quam matrem suam appelláre consuévit, ac véluti matrem dulcíssimam íntimo cordis afféctu venerabátur, eámque ab áliis venerári exoptábat, ut cum ejúsdem patrocínio, sicut ipse ajébat, ómnia bona consequeréntur.

℟. Amávit eum. lxxviii.

Lectio vi.

HÆc beáti Joséphi sollicitúdo a sua erga próximos caritáte prodíbat; tanto enim animárum zelo exardébat, ut ómnium salútem modis ómnibus instantíssime procuráret. Exténdens páriter caritátem suam in próximum sive páuperem, sive infírmum, sive quacúmque ália tribulatióne vexátum, quantum in ipso erat, illum recreábat. Nec aliéni erant ab ejus caritáte, qui objurgatiónibus, probris, om-

...usque géneris injúriis ip-
appéterent: nam eádem
éntia, mansuetúdine, vul-
ue hilaritáte tália excipié-
, qua tot inter, ac tantas
situdines resplénduit, dum
moderatórum Ordinis, vel
æ Inquisitiónis jussu hac il-
ertáre, versaríque coáctus
Quamquam vero pópuli
solum, sed viri Príncipes
niam ejus sanctitátem, &
ima charísmata admirarén-
: ea nihilóminus erat hu-
itáte, ut magnum se pec-
rem réputans Deum ení-
deprecarétur ut sua ab eo
tria dona removéret; hó-
es vero exoráret, ut in
locum mórtuum ejus cor-
injicerent, ubi memória
esset prorsus obliteráta.
Deus, qui ponit húmiles
sublíme, quique servum
n, dum víveret, cæléfti
éntia, prophetía, cór-
n perscrutatióne, cura-
ium grátia, ceterísque dó-
cumulatíssime exornáve-
ejus quoque mortem iis,
bus ipse ántea prædíxe-
, loco ac témpore, anno
tis suæ sexagésimo pri-
, Auxími in Picéno pre-
am réddidit, sepulcrúm-
gloriósum. Illum déni-
étiam post óbitum mi-
ulis coruscántem Benedí-
quartusdécimus Beató-
s Clemens tertiusdécimus
ctórum fastis adscripsit;
autem Officium, &
sam Clemens quartusdé-
us ejúsdem Ordinis, ad
univérsam Ecclésiam extén-
dit. ℟. Iste homo. lxxviii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 22.*

IN illo témpore; Loquebátur Jesus Princípibus Sacerdótum, & Pharisæis in parábolis dicens: Símile factum est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Lib. 2. Homiliarum, Homil. 38. circa medium.

QUia jam, largiénte Dómino, nuptiárum Domum, idest sanctam Ecclésiam, intrástis, solérter, fratres, aspícite, ne áliquid de mentis vestræ hábitu rex ingrédiens reprehéndat. Cum magno enim cordis timóre pensándum est, quod prótinus súbditur: intrávit autem rex, ut vidéret discumbéntes, & vidit ibi hóminem, non vestítum veste nuptiáli. Quid, fratres caríssimi, éxprimi per nuptiálem vestem putémus? Si enim vestem nuptiálem baptísma, vel fidem dícimus, quis sine baptísmate & fide has núptias intrávit? Eo enim ipso foris est, qui necdum crédidit. Quid ergo debémus intellígere nuptiálem vestem, nisi caritátem? Intrat enim ad núptias, sed cum nuptiáli veste non intrat, qui in sancta Ecclésia assístens fidem habet, sed caritátem non habet: Recte enim

cáritas nuptiális vestis vocátur; quia hanc in se Cónditor noster hábuit, dum ad sociándæ sibi Ecclésiæ núptias venit. ℟. Iste est. lxxxi.

Lectio viii.

SOla quippe dilectióne Dei factum est, ut ejus Unigénitus mentes sibi electórum hóminum uníret. Unde & Joánnes dicit: Sic enim diléxit Deus mundum, ut filium suum Unigénitum daret pro nobis. Qui ergo per charitátem venit ad hómines, eámdem charitátem innótuit vestem esse nuptiálem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclésia pósitus Deo crédidit, jam ad núptias intrávit: sed cum nuptiáli veste non venit, si caritátis grátiam non custódit. Et certe, Fratres, si quis ad carnáles núptias esset invitátus, vestem mutáret, congaudére se sponso, & sponsæ ex ipso sui hábitus decóre osténderet, inter gaudéntes, & festa celebrántes despéctis véstibus apparére erubésceret. Nos ad Dei núptias venímus, & cordis vestem mutáre dissimulámus. Congáudent Angeli, cum ad cælum assumúntur elécti. Qua ergo mente hæc spirituália Festa conspícimus, qui nuptiálem vestem, idest caritátem, quæ sola nos speciósos éxhibet, non habémus?

℟. Sint lumbi vestri. lxxxi.

Lectio ix.

SCiéndum vero est, quia sicut in duóbis lignis, superióre vidélicet, & inferióre vestis téxitur: ita in duóbus præcéptis cáritas habétur, in dilectióne scílicet Dei, & próximi: Scriptum quippe est, díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota virtúte tua, & próximum tuum sicut teípsum. Qua in re notándum est, quia in dilectióne próximi mensúra amóris pónitur, cum dícitur: Díliges próximum tuum sicut teípsum. Dei autem diléctio nulla mensúra constríngitur, cum dícitur: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota ánima tua, ex tota virtúte tua. Non enim jubétur quisque quantum díligat, sed ex quanto, cum dícitur, ex toto; quia ille veráciter Deum díligit, qui sibi de se nihil relínquit. Duo ergo necésse est ut caritátis præcépta custódiat, quísquis habére in núptiis vestem nuptiálem curat. Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona. Osténdit mihi Dóminus flúvium aquæ vivæ, spléndidum tamquam crystállum procedéntem de sede Dei, & Agni.

In ii. Vesp. a Capitul. de seq. cum commem. praced.

DIE XIX. SEPTEMBRIS.

In festo SS. Martyr. Januarii Episc. & Socior. Dupl.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua Sanctórum mártyrum tuórum Januárii & Sociórum ejus,

jus, solemnitáte lætíficas: oncéde propítius; ut quó-im gaudémus méritis, accen-ámur exémplis. Per Dñm.

Deinde fit commem. S. Jose-hi, Añn. Exístimo ómnia de-triméntum esse propter emi-éntem sciéntiam Jesu Chri-i Dómini mei.

. Justum dedúxit Dóminus er vias rectas. ℟. Et ostén-it illi regnum Dei.

Oratio ut supra.

In primo Nocturno, Lectiones e Scriptura occurrente.

Si venerit in Quatuor Tem-oribus, Lect. Fratres, Debi-ores. *ut in Communi pluri-morum Mart.* xxxviii. *& no-a Lect. de Homilia Fer. oc-urrentis cum ejus commemor. d Laudes tantum.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Januárius, Benevénti Epí-scopus, Diocletiáno & Ma-ximiáno in Christiános sæ-víéntibus, ad Timótheum Campániæ Præsidem ob Chri-stiánæ fidei professiónem No-lam perdúcitur. Ibi ejus con-stantia várie tentáta, in ar-dentem fornácem conjéctus, illæsus evásit, ut ne ve-stiméntum aut capíllum qui-dem flamma violáverit. Hinc Præses accénsus iracúndia, mártyris corpus ímperat us-que eo dístrahi, quoad ner-vorum compáges artuúmque solvántur. Festus intérea ejus Diáconus, & Desidérius Le-ctor comprehénsi vinctíque cum Epíscopo ante rhe-dam Præsidis Putéolos per-trahúntur, & in eúmdem cár-cerem, in quo Sósius Missé-nas, & Próculus Puteolánus Diáconus, Eútyches, & Acú-tius láici ad béstias damnáti detinebántur, simul conjiciún-tur. ℟. Sancti tui. xliii.

Lectio v.

Póstero die omnes in am-phitheátro feris objécti sunt, quæ naturális oblítæ fe-ritátis, ad Januárii pedes se prostrávere. Id Timótheus mágicis cantiónibus tríbuens, cum senténtiam cápitis in Chri-sti mártyres pronuntiásset, óculis repénte captus, orán-te mox beáto Januário, lu-men recépit: quo miráculo, hóminum míllia fere quinque Christi fidem suscepérunt. Verum ingrátus Judex níhilo placátior factus benefício, sed conversióne tantæ multitúdi-nis actus in rábiem: véritus máxime Príncipum decréta, sanctum Epíscopum cum só-ciis gládio pércuti jussit.

℟. Vérbera carníficum. xliii.

Lectio vi.

Horum córpora finítimæ urbes pro suo quæque stúdio certum sibi patrónum ex iis apud Deum adoptándi, sepeliénda curárunt. Januárii corpus Neapolitáni divíno ad-mónitu extulére; quod primo Beneventum, inde ad Mona-stérium Montis Vírginis, po-strémo Neápolim translátum, & in majóri Ecclésia cóndi-tum, multis miráculis clá-ruit. Sed illud in primis me-

morándum, quod erumpéntes olim è monte Vesúvio flammárum globos, nec vicínis modo, sed longínquis étiam regiónibus vastitátis metum afferéntes, extínxit. Præclárum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampúlla vítrea concrétus asservátur, cum in conspéctu cápitis ejúsdem mártyris pónitur, admirándum in modum colliquefíeri, & bullíre, proínde atque recens effúsus, ad hæc usque témpora cérnitur.

℟. Tamquam áurum. xliii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 24.*

IN illo támpore: Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto, dicéntes: Dic nobis, quando hæc erunt? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epísc.

Comment. in Matth. cap. 13.

DIscípuli Dóminum intérrogant, quando hæc fíerent, quodve signum & advéntus sui, & consummatiónis sæculi nóscerent. Et quia tria hæc in unum quæsíta sunt, distínctis & témporis & intelligéntiæ significatiónibus separántur. Respondétur ígitur primum de civitátis occásu: & confirmátur veritáte doctrínæ, ne quis fallax ignorántibus posset obrépere. Ventúri enim erant étiam eórum témpore, qui se Christum esse sent nuncupatúri. Ut ígitur fides pestífero mendácio détrahi possit, admonítio præcéssit.

℟. Propter testaméntum. xlvi.

Lectio viii.

COnfirmat ígitur eos ad toleránitam passiónum, fugæ, verberatiónis, intéritus, & públici in eos ódii propter nomen ejus. Atque hi quidem vexatiónibus multis turbabúntur, & tantis insurgéntibus malis scandalizabúntur, & usque in mútuum ódium excitabúntur. Et falsi prophétæ erunt (ut Nicoláus unus ex septem Diacónibus fuit) multósque ementíta veritáte pervértent: & abundánte nequítia, cáritas refrigéscet.

℟. Sancti mei. xlvii.

Lectio ix.

SEd usque in finem perseverántibus salus reserváta est: ac tum per omnes orbis partes viris Apostólicis dispérsis, Evangélii véritas prædicábitur, & cum univérsis fúerit cognítio Sacraménti cæléstis invécta, tum Jerúsalem occásus & finis incúmbet: ut prædicatiónis fidem, & infidélium pœna, & metus civitátis érutæ consequátur. Hæc ígitur in eam, ut fúerant prædícta, perfécta sunt: & lapidátis, fugátis, perémptis Apóstolis, fame, bello, captivitáte consúmpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum ejéctis prædicatóribus Christi, indignam Dei prædicatióne se præbuit. Te Deum. 15.

Vesp.

Vesp. à Capitul. de seq. cum commem. præced.

DIE XX. SEPTEMBRIS.

In festo SS. Eustachi & Socior. Martyrum. Duplex.

Oratio.

DEus, qui nos concédis Sanctórum Mártyrum ...órum, Eustáchii & socióum ejus, natalítia cólere: ...nobis in ætérna beatitúdi... de eórum societáte gau...re. Per Dóminum.

... fit commem. SS. Januarii ... Socior. Martyr.

...i hoc Festum venerit in ...atuor Tempor. Lect. primi .... Fratres, debitóres. *de ...mmuni plur. Mart.* xxxix.

...Lect. ix. legitur de Homilia ...ria occurr. cum ejus commem. ... Laud. tantum: & de Vigil. ...hil fit, nisi in Missa.

...i non venerit in Quatuor ...mp. Lect. primi Noctur. de ...ript. occurr. ix. Lect. erit de ...gilia, ut infrà, & comme...r. in Laudibus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EUstáchius, qui & Plácidus, génere, ópibus, & ...ilitári glória inter Romá...s insígnis, sub Trajáno Im...ratóre magístri mílitum tí...lum méruit. Cum vero se... aliquándo in venatióne ...ercéret, ac fugiéntem mi... magnitúdinis cervum inse...erétur, vidit repénte inter ...nsisténtis feræ córnua ex...lsam atque fulgéntem Chri... Dómini e Cruce pendén... imáginem: cujus voce ad immortális vitæ prædam invitátus, una cum uxóre Theopísta, ac duóbus párvulis fíliis Agapíto & Theopísto, Christiánæ milítiæ nomen dedit.

℟. Sancti tui Dómine. xliii.

Lectio v.

MOx ad visiónis prístinæ locum, sicut ei Dóminus præcéperat, regréssus, illum prænuntiántem audívit, quanta sibi deínceps pro ejus glória perferénda essent. Quocirca incredíbiles calamitátes mira patiéntia perpéssus, brevi in summam egestátem redáctus est. Cúmque clam se se subdúcere cogerétur, in itínere cónjugem primum, deínde étiam líberos sibi miserabíliter ereptos ingémuit. Tantis obvolútus ærúmnis, in regióne longínqua víllicum agens, longo témpore delítuit, donec cælésti voce recreátus, ac nova occasióne a Trajáno conquisítus, íterum bello præficitur.

℟. Vérbera carníficum. xliii.

Lectio vi.

ILla in expeditióne, líberis simul cum uxóre insperáto recéptis, victor Urbem ingénti ómnium gratulatióne ingréditur. Sed paullo post inánibus diis pro parta victória sacrificáre jussus, constantíssime rénuit. Cúmque váriis ártibus ad Christi fidem ejurándam frustra tentarétur, una cum uxóre & líberis leónibus objícitur: horum mansuetúdine concitátus Imperá-

tor, æneum in táurum ſubjéctis flammis candéntem eos immítti jubet: ubi divínis in láudibus conſummáto martyrio, duodécimo Kaléndas Octóbris ad ſempitérnam felicitátem convolárunt; quorum illǽſa córpora religióſe a fidélibus ſepúlta, póſtmodum ad Eccléſiam eórum nómine eréctam, honoríſice transláta ſunt.

℟. Tamquam aurum. xliii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Deſcéndens Jeſus. *de Communi plurim. Mart.* li.

Pro Vigilia ſancti Matthæi nona Lectio.

Léctio ſancti Evangéli ſecúndum Lucam.

Lectio ix. *Cap. 5.*

IN illo témpore: Vidit Jeſus publicánum nómine Levi, ſedéntem ad telónium, & ait illi: Séquere me. Et réliqua.

Homilía S. Ambróſii Epíſc.

Lib. 5. Comment. in Luca cap. 5. poſt init.

MYſtica eſt hæc vocátio publicáni, quem ſequi jubet non córporis greſſu, ſed mentis affécłu. Itaque ille prius avára de mercédibus, dura de labóribus periculíſque nautárum emolruménta convértens, verbo vocátus própria derelínquit, qui rapiébat aliéna: ac vile illud ſedíle deſtítuens, toto poſt Dóminum veſtígio mentis incédit; convívii quoque magni éxhibet apparátum. Qui enim domicílio Chriſtum récipit intérno, máximis delectatiónibus exuberántium páſcitur voluptátum. Te Deum. 15.

In Laudib. pro commem. Vigil. Antiph. & ℣. de Fer. occurr.

Oratio.

DA quæſumus omnípotens Deus: ut beáti Matthæi Apóſtoli tui, & Evangeliſtæ, quam prævenímus, veneránda ſolémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & ſalútem. Per Dóminum.

Veſper. de ſeq. cum commem. præced.

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

In feſto ſancti Matthæi Apoſtoli & Evangeliſtæ. Duplex.

Oratio.

BEáti Apóſtoli & Evangeliſtæ Matthæi, Dómine, précibus adjuvémur: ut quod poſſibílitas noſtra non óbtinet, ejus nobis interceſſióne donétur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. præced.

In primo Nocturno, Lectiones de Communi Evangeliſtarum. xvii.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

MAtthæus, qui & Levi, Apóſtolus & Evangeliſta, Caphárnai cum ad telónium ſedéret, a Chriſto vocátus, ſtatim ſecútus eſt ipſum: quem etiam cum réliquis diſcípulis convívio excépit. Poſt Chriſti reſurrectiónem, ántequam in províneiam proficiſcerétur, quæ ei ad prædicándum obtígerat, primus in Judæa, propter eos, qui ex circumciſióne

ne credíderant, Evangélium Jesu Christi Hebráice scripsit: mox in Æthíopiam proféctus, Evangélium prædicávit, ac prædicatiónem multis miráculis confirmávit.

℟. Vidi conjúnctos. viii.

Lectio v.

ILlo igitur in primis miráculo, quo regis filiam a mórtuis excitávit, regem patrem & uxórem ejus, cum univérsa província, ad Christi fidem convértit. Rege mórtuo, Hírtacus ejus succéssor, cum Iphigéniam, régiam filiam, vellet sibi dari in matrimónium, Matthæum, cujus ópera illa virginitátem Deo vóverat, & in sancto propósito perseverábat, ad altáre mystérium celebrántem jussit occídi. Qui undécimo Kaléndas Octóbris munus Apostólicum martyrii glória cumulávit. Cujus corpus Salérnum translátum, ac póstmodum in Ecclésia ejus nómine dedicáta, Gregório séptimo summo Pontífice cónditum, ibídem magno hóminum concúrsu ac pietáte cólitur.

℟. Beáti estis cum maledíxerint. viii.

Lectio vi. Sancta quatuor animália, *ut in Communi Evangelistarum*.

℟. Isti sunt triumphatóres.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 9. b*

IN illo témpore: Vidit Jesus hóminem sedéntem in telónio, Matthæum nómine. Et ait illi: Séquere me. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 1. Comment. in Matth. cap. 9.

CEteri Evangelístæ, propter verecúndiam & honórem Matthæi, noluérunt eum nómine appelláre vulgáto; sed dixérunt: Levi; dúplici quippe vocábulo fuit. Ipse autem Matthæus (secúndum illud, quod dícitur a Salomóne: Justus accusátor est sui in princípio sermónis, & in alio loco: Dic tu peccáta tua, ut justificéris) Matthæum se, & publicánum nóminat, ut osténdat legéntibus, nullum debére salútem desperáre, si ad melióra convérsus sit, cum ipse de publicáno in Apóstolum sit repénte mutátus.

℟. Isti sunt, qui vivéntes. xi.

Lectio viii.

ARguit in hoc loco Porphyrius & Juliánus Augústus vel imperítiam histórici mentiéntis, vel stultítiam eórum, qui statim secúti sint Salvatórem: quasi irrationabíliter quemlibet vocántem hóminem sint secúti: cum tantæ virtútes, tántaque signa præcésserint, quæ Apóstolos, ántequam créderent, vidísse non dúbium est. Certe fulgor ipse & majéstas divinitátis occúltæ, quæ etiam in humána fácie relucébat, ex primo ad se vidéntes tráhere póterat aspéctu. Si enim in

magnéte lápide, & súccinis hæc esse vis dícitur, ut ánnulos & stípulam & festúcas sibi cópulent: quanto magis Dóminus ómnium creaturárum ad se tráhere póterat, quos vocábat?

℟. Isti sunt viri Sancti. xii.

Lectio ix.

ET factum est, discumbénte eo in domo, ecce multi publicáni & peccatóres veniéntes discumbébant cum Jesu. Vidébant publicánum a peccátis ad melióra convérsum, locum invenísse pœniténtiæ, & ob id étiam ipsi non despérant salútem. Neque vero in prístinis vítiis permanéntes véniunt ad Jesum, ut Pharisæi & Scribæ múrmurant; sed pœniténtiam agéntes, ut sequens Dómini sermo signíficat, dicens: Misericórdiam volo, & non sacrificium, non enim veni vocáre justos, sed peccatóres. Ibat autem Dóminus ad convívia peccatórum, ut occasiónem habéret docéndi, & spirituáles invitatóribus suis præbére cibos. Te Deum. 15.

In secundis Vesper. fit commemor. seq.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

In festo S. Thomæ de Villanova Episcopi & Confess.

Semiduplex.

In Hymno. Iste Conféssor, *mutatur tertius Versus.*

In utrisque Vesperis, Antiph. Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio.

DEus, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in páuperes misericórdiæ virtúte decorásti; quæsumus; ut ejus intercessióne in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus effúndas. Per Dóminum.

Deinde fit commem. SS. Mauritii & Socior. Martyr. Antiph. Istórum est. ℣. Lætámini. xxxv.

Oratio.

ANnue, quæsumus omnípotens Deus, ut sanctórum mártyrum tuórum Mauritii & sociórum ejus nos lætíficet festíva solémnitas: ut quorum suffrágiis nítimur eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in Quatuor Tempóribus in primo Noct. Leguntur Lectiones, Fidélis sermo. *de Communi Confessoris Pontificis,* iii. *& nona Lectio legitur de Homil. Fer. occurr. & de ea fit commem. in Laudibus.*

In ii. Nocturno, Lectio iv.

THomas in óppido Fontisplâni Toletánæ Diœcésis in Hispánia natus anno Dómini millésimo quadringentésimo octogésimo octávo, ab óptimis paréntibus ineúnte vita pietátem, & singulárem in páuperes misericórdiam accépit, cujus adhuc puer complúra dedit exémpla: sed illud in primis nóbile, quod ut nudos operíret, própriis vé-

véstibus non semel se ipsum éxuit. Exácta pueritia, Complúto, quo missus fúerat, ut alúmnus in Collégio majóri sancti Ildefónsi litteris óperam daret, patris óbitu revocátus, univérsam hæreditátem egénis virgínibus aléndis dicávit: eodémque statim revérsus est; & sacræ Theologíæ cursu conféсto, ádeo doctrína excélluit, ut in eádem Universitáte Cáthedram ascéndere jussus, Philosóphicas Theologicásque quæstiónes mirabíliter explanáverit: interim assiduis précibus sciéntiam Sanctórum, & rectam vitæ morúmque normam a Dómino vehementíssime póstulans. Quare Divíno instínctu Eremitárum sancti Augustíni ampléxus est institútum.

℟. Invéni David. lviii.

Lectio v.

Religiónem proféssus, ómnibus religiósi hóminis virtútibus & ornaméntis excélluit; humilitáte, patiéntia, continéntia, sed ardentíssima caritáte summe conspícuus: inter vários & assíduos labóres oratióni, rerúmque divinárum meditatióni invícto spíritu semper inténtus. Prædicándi onus, utpote sanctimónia & doctrína præstans, subíre jussus, cæléсti aspiránte grátia, innumerábiles a vitiórum cœno in viam salútis redúxit. Regéndis deínde frátribus admótus, prudéntiam, æquitátem, & mansuetúdinem pari sedulitáte, ac severitáte conjúnxit; ádeo ut príscam sui Ordinis disciplínam multis in locis vel firmáverit, vel restitúerit.

℟. Pósui adjutórium. lix.

Lectio vi.

Granaténsis Archiepíscopus designátus, mira humilitáte & constántia insígne munus rejécit. Verum non multo post Valentínam Ecclésiam, Superiórum auctoritáte coáctus, gubernándam suscépit, quam annis ferme úndecim ita rexit, ut sanctíssimi & vigilantíssimi Pastóris partes expléverit. Céterum consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, inexplébili caritáti multo magis indúlsit, cum amplos Ecclésia rédditus in egénos dispérsit, ne léctulo quidem sibi relícto; nam eum, in quo decumbébat, cum in cælum evocarétur, ab eódem commodátum hábuit, cui paullo ante eleemósynæ loco donáverat. Obdormívit in Dómino sexto Idus Septémbris, annos natus octo & sexagínta. Servi sui sanctitátem adhuc vivéntis, & exínde post mortem, mirá culis Deus testátam vóluit; præsértim, cum hórreum, fruménto paupéribus distribúto pénitus vácuum, repénte plenum invéntum est: & cum ad ejus sepúlcrum puer mórtuus revíxit. Quibus, aliísque non paucis fulgéntem signis Alexánder séptimus Póntifex máximus San-

ctórum número adscrípsit, atque ejus memóriam quartodécimo Kalendas Octóbris celebrári mandávit.

℟. Iste est, qui ante. lix.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Homo péregrè. *de Communi Conf. Pont.* lxi.

Lectio ix.

CUm Maximiánus Imperátor, ducto in Gálliam exércitu, in fínibus Sedunórum sacrificii caussa constitísset, Thebæórum Legione, se impiórum sacrórum societáte contamináret, a réliquis cópiis discéssit. Quare Imperátor misit ad eos mílites, qui suo nómine nuntiárent, ut si salvi esse vellent, in castra ad sacrificia redírent. Qui se Christiána religióne impedíri respondérunt. Quorum respónsum ille indigníssime ferens, majóri iracúndia, quam ántea exársit; itaque immíssa parte exércitus in Thebæos, décimum quemque eórum primum occídi jussit: quod martyrium sua sponte, maximéque hortatóre Mauritio, ferre maluérunt, quam imperáta fácere nefárii Imperatóris: ac deínde réliquos omnes constantíssime Christum prædicántes, décimo Kaléndas Octóbris ab univérso exércitu trucidári ímperat.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus. Antiphona. Eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia Sanctórum.

Deinde fit commem. SS. Mauritii & Sociorum Martyrum, Antiphona. Vestri Capilli.

℣. Exultábunt. xlviii.

In ii. Vesp. fit à Capitul. de seq. cum commem. praced. & S. Thecla Virg. & Mart.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

In festo S. Lini Papa & Mart. Semiduplex.

Oratio. Deus, qui nos. *de Communi unius Martyr. secundo loco.*

Deinde fit commem. S. Thoma, Antiphona. Dispérsit. ℣. Justum.

Oratio ut suprà.

Postea S. Thecla Virginis & Martyr. Antiph. Veni sponsa. ℣. Spécie tua.

Oratio.

DA quæsumus omnípotens Deus: ut qui beátæ Theclæ Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, & ánnua solemnitáte lætémur, & tantæ fidei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

In primo Noctur. Lectiones de Scriptura occurrente.

Si hoc Festum venerit in Quatuor Temp. Lect. i. Noctur. erunt. A Miléto Paulus. *de Communi unius Mart.* xxiii.

In secundo Nocturno.

Lectio ix.

LInus Póntifex, Volatérris in Etrúria natus, primus post Petrum gubernávit Ecclésiam. Cujus tanta fides & sánctitas fuit, ut non solum dæmones ejíceret, sed étiam mórtuos revocáret ad vitam. Scripsit res gestas beáti Petri, & ea máximè, quæ

ab

[redacted]

ab illo acta sunt contra Simónem Magum. Sancívit, ne qua múlier, nisi veláto cápite, in Ecclésiam introíret. Huic Pontífici caput amputátum est ob constántiam Christiánæ fidei, jussu Saturníni impii & ingratíssimi Consuláris, cujus fíliam a dæmonum vexatióne liberáverat. Sepúltus est in Vaticáno prope sepúlcrum Príncipis Apostolórum, nono Kaléndas Octóbris. Sedit annos úndecim, menses duos, dies vigínti tres, creátis bis mense Decémbri Epíscopis quíndecim, Presbyteris decem & octo.

Lectio v. & vi. Príncipes persecúti sunt. *de Communi unius Martyr. secundo loco.*

L. v. Desidérium ánimæ.

L. vi. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno, Homil. in Evang. Si quis venit ad me. *e Communi unius Martyr.*

Lectio ix.

THecla Virgo, ex illústribus paréntibus Icónii nata, a Paulo Apóstolo fidei præcéptis institúta, miris sanctórum Patrum láudibus celebrátur. Quæ décimum octávum annum agens, Thamýride sponso relícto, cum eam paréntes, quod Christiána esset, accusássent: in ardéntem rogum, qui nisi Christo renuntiáret, ei parátus erat, prius signo Crucis armáta selpsam injécit. Sed ingénti plúvia, quæ repénte coórta est, extíncto, Antiochíam venit; ubi feris objécta, & tauris in divérsa incitátis alligáta, mox conjécta in fossam plenam serpéntibus, ex ómnibus Jesu Christi grátia liberátur. Cujus ardóre fidei & vitæ sanctitáte multi ad Christum convérsi sunt. Iterum in pátriam rédiens, in montem sola secéssit: deinde multis virtútibus & miráculis insígnis, nonagenária migrávit ad Dóminum, ac Seleuciæ sepúlta est.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commemor. sanctæ Theclæ, Antiphona. Símile est regnum.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio ut supra.

Vesper. de sequent. cum commemor. præced.

DIE XXIV. DECEMBRIS.

In festo beatissimæ Virg. Mariæ de Mercede. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphonæ. Psalmi, Capitul. Hymnus, ut in ejus Officio parvo.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo Sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo; intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio.

DEus, qui per gloriosíssimam Fílii tui matrem ad liberándos Christi fidéles a po-

a potestáte Paganórum nova Ecclésiam tuam prole amplificáre dignátus es: præsta quæsumus; ut quam pie venerámur tanti óperis institutrícem, ejus páriter méritis & intercessióne, a peccátis ómnibus & captivitáte dæmonis liberémur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Deinde fit comm. S. Lini Papæ.

Ad Complet. & Horas diei, in fin. Hymnor. dicitur, Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitator. Sancta María Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis.

Hymn. Aña, Psalmi, & ℣℣. Noct. ut in ejus Offic. parvo.

In primo Nocturno.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. *Cap. 8. b & 9*

EGo Sapiéntia hábito in consílio, & erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & supérbiam, & viam pravam, & os bilíngue detéstor. Meum est consílium & æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, & poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: & qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta & immaculáta: clii.

Lectio ii.

MEcum sunt divítiæ & glória, opes supérbæ & justítia. Mélior est enim fructus meus auro & pretióso, & genímin argénto elécto. In vii tiæ ámbulo, in médio tárum judícii, ut diter géntes me, & thesáur rum répleam. Dómini sédit me in inítio suárum, ántequam qui fáceret a princípio. Al no ordináta sum, & tíquis ántequam terra Nondum erant abyssi, jam concépta eram; n fontes aquárum erúp necdum montes gravi constíterant: ante coll parturiébar.

℟. Congratulámini mil nes, qui dilígitis Dóm quia cum essem pá plácui Altíssimo: * meis viscéribus génui & hóminem.

℣. Beátam me dicent generatiónes, quia an húmilem respéxit Deu de meis.

Lectio iii.

BEátus homo, qui me, & qui vígi fores meas quotídie, sérvat ad postes óstii Qui me invénerit, in vitam, & háuriet salú Dómino: qui autem peccáverit, lædet á suam. Omnes, qui m runt, díligunt morten piéntia ædificávit sib mum, excídit colúmn ptem. Immolávit ví suas, míscuit vinum, pósuit mensam suam.

[redacted]

... suas, ut vocárent . ... cem & ad mœnia civi- ... Si quis est párvulus , ... ad me . Et insipiéntibus ... est : Venite , comédite ... meum , & bíbite vi- ... quod míscui vobis . ... eáta es virgo. clii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Jo. témpore major , fe- licióre que Hispaniárum diro Saracenórum oppri- tur jugo , innumerísque s. sub immáni servitúte , no cum perículo Chri- e. fide abjurándæ , amit- eque salútis ætérnæ in- ter detinebántur . Beatís- cælórum Regína tot tan- : benígniter occúrrens , nímiam caritátem suam s rediméndis osténdit . sancto Petro Noláfco te & ópibus florénti , qui is vacans meditatiónibus ir ánimo recogitábat , ratióne tot Christianó- ærúmnis sub Maurórum vitáte degéntium succúr- isset , ipsamet Beatíssima serena fronte se con- ndam dedit , & acceptís- i sibi ac Unigénito suo fore dixit , si suum in rem instituerétur Ordo iosórum , quibus cura in- eret captívos e Turcá- yránnide liberándi. Qua i visióne vir Dei recreá- mirum est , quo caritátis e flagráre cœperit , hoc servans in corde suo , se , ac instituénda ab eo Relígio máximam illam cari- tátem sédulo exercérent , ut quisque ánimam suam póneret pro amícis & próximis suis.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano , & sicut cypréssus in monte Sion , quasi myrrha elécta , * Dedi suavitátem odóris . ℣. Et sicut cinnamó- mum , & bálsamum aromatí- zans . Dedi suavitátem.

Lectio v.

Ea ipsa nocte éadem Vir- go Sanctíssima beáto Ray- múndo de Pennafort & Ja- cóbo Aragóniæ regi appáruit , idípsum de Religiósis insti- tuéndis ádmonens , suadénsque , ut opem pro constru- ctióne tanti óperis ferret . Pe- trus autem statim ad Raymún- di pedes , qui ipsi erat a sa- cris Confessiónibus , ádvolans ei rem omnem apéruit , quem étiam cælitus instrúctum ré- perit , ejúsque directióni se humíllime subjécit . At super- véniens Jacóbus rex , quam & ipse accéperat a Beatíssima Vírgine revelatiónem , éxequi státuit . Unde collátis inter se consíliis , & consentiénti- bus ánimis in honórem ejús- dem Vírginis Matris Ordi- nem instítúere aggréssi sunt sub invocatióne sanctæ Ma- ríæ de Mercéde Redemptió- nis captivórum.

℟. Quæ est ista , quæ procés- sit sicut sol , & formósa tam- quam Jerúsalem ? * Vidérunt eam fíliæ Sion , & beátam di- xérunt , & regínæ laudavérunt eam . ℣. Et sicut dies verni

cir

circúmdabant eam flores rosárum & lília convállium. Vidérunt. *Lectio vi.*

DIe ígitur décima Augústi anno Dómini millésimo ducentésimo décimo octávo, rex idem Jacóbus eam institutiónem jam pridem ab iisdem sanctis viris concéptam éxequi státuit, Sodálibus quarto voto adstríctis, manéndi in pignus sub Paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit. Quibus rex ipse arma sua régia in péctore deférre concéssit, & a Gregório nono illud tam præcelléntis erga próximum caritátis institútum & Religiónem confirmári curávit. Sed & ipse Deus per Vírginem Matrem increméntum dedit, ut talis Institútio celérius ac felícius totum per orbem divulgarétur, sanctísque Viris floruerit caritáte ac pietáte insígnibus, qui eleemósynas a Christi fidélibus collectas in prétium redemptiónis suórum proximórum expénderent, seque ipsos intérdum darent in redemptiónem multórum. Ut autem tanti beneficii & Institutiónis débitæ Deo & Vírgini matri referántur grátiæ Sedes Apostólica hanc peculiárem festivitátem celebrári & Officium recitári indúlsit; cum alia fere innúmera eidem Ordini privilégia páriter contulísset.

℞. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 11. d*

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

MAgnæ devotiónis & fidei hæc mulier osténditur, quæ Scribis & Pharisæis Dóminum tentántibus simul & blasphemántibus, tanta ejus Incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut & præséntium prócerum calúmniam, & futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut nunc Judæi Sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant: sic hærétici póstea negándo, Maríam semper Vírginem Sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque ma-

natri filium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, & omni laude digníssima, * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. Quia.

Bñ. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

SEd si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus fílium suum factum ex mulíere, factum sub Lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant; natum ex mulíere factum sub Lege: sed factum ex mulíere, quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec vere filius hóminis dicerétur, qui orígìnem non habéret ex hómine. Et nos ígitur, his contra Eútychem dictis, extollámus vocem cum Ecclésia Cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus & mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter, qui te portávit, & úbera, quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait: Eníxa est puérpera regem, qui cælum terrámque tenet per sæcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes. * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

QUinímmò beáti qui áudiunt verbum Dei & custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo, quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed & omnes, qui idem verbum spirituáliter audítu fidei concípere, & boni óperis custódia, vel in suo, vel in proximórum corde párere, & quasi álere studúerint, assevérans esse beátos; quia & éadem Dei Génitrix, & inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális, sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes & per Hor. Añæ, cum rel. ut in Offic. S. Mariæ in Sabbato. cxlii.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Beáta es María, quæ credidísti: perficiéntur in te,

quæ

quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio ut supra.

Ad primam, in R. brev. dicitur, V. Qui natus es de María Vírgine.

In ii. Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Oratio ut supra.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.

SS. Cypriani & Justinæ Martyr.

Oratio.

Beatórum mártyrum Cypriáni & Justínæ nos, Dómine, fóveant continuáta præsídia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

Lectio ii.

Cypriánus primum magus, póstea martyr, cum Justínam Christiánam Vírginem, quam júvenis quidam ardénter amábat, cantiónibus ac venefíciis ad ejus libídinis assénsum allícere conarétur, dæmonem consúluit, quanam id re consequi posset. Cui dæmon respóndit, nullam illi artem processúram advérsus eos, qui verum Christum cólerent. Quo respónso commótus Cypriánus veheménter dolére cœpit vitæ superióris institútum. Itaque relíctis magicis ártibus, se totum ad Christi Dómini fidem convértit.

Lectio iii.

Quam ob caussam una cum Vírgine Justína comprehénsus est, & ambo cólaphis flagellísque cæsi sunt: mox in cárcerem conjécti, si forte senténtiam commutárent. Verum inde póstea edúcti, cum in Christiána Religióne constantíssimi reperiréntur, in sartáginem plenam ferventis picis, ádipis, & ceræ, injécti sunt. Demum Nicomedíæ secúri feriúntur. Quorum projécta córpora, cum sex dies inhumáta jacuíssent, noctu quidam nautæ clam ea in navem impósita Romam portavérunt: ac primum in prædio Rufínæ nóbilis féminæ sepúlta sunt; póstea transláta in Urbem, in Basílica Constantiniána cóndita sunt prope Baptistérium. Te Deum. 15.

DIE XXVII. SEPTEMBR.

In festo SS. Martyr. Cosmæ & Damiani. Semidupl.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui Sanctórum mártyrum tuórum Cosmæ & Damiáni natalítia cólimus: a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cosmas & Damiánus fratres Arabes, in Ægéa urbe nati, nóbiles médici, Imperatóribus Diocletiáno & Maximiáno, non magis medicínæ sciéntia, quam Christi virtúte, morbis étiam insanabílibus medebántur. Quorum Re-

...cum Lysias Præ-
...gnovisset, addúci eos
...bet, ac de vivéndi in-
... & de fidei professió-
...rrogátos, cum se &
...nos esse, & Christiá-
...m esse ad salútem ne-
...n, libere prædicárent,
...nerári ímperat & si id
..., minátur cruciátus
...m acerbíssimam.
...ti tui Dómine. xliii.

Lectio v.

...m ut se frustra hæc li-
propónere intélligit:
...te, inquit manus & pe-
...um, eósque exquisítis
... suppliciis. Quibus
...quéntibus, nihilómi-
...ssimas & Damiánus in
...a persistébant. Quare
vincti, in profúndum
...iúntur, unde cum sal-
...íti essent egréssi, má-
...ibus Præféctus factum
...s, in cárcerem tradit,
...ídie edúctos, in ar-
rogum injici jubet:
ab ipsis flamma refú-
...érse, & crudéliter tor-
...ri pércuti vóluit. Ita-
...esu Christi confessióne
... palmam accepérunt.
...era carníficum. xliii.
...vi. Quotiescúmque. *de*
... plurim. Martyr.
Tamquam aúrum.
...io Nocturno, Homilia
...gel. Descéndens Jesus
...te. *de Communi pluri-*
Martyr. I.
Hæc est vera. xlvii.
... Capitul. de seq. cum
... præced.

DIE XXVIII. SEPTEMBR.

In festo S. Wenceslai Ducis & Martyr. Semidupl.

Oratio.

DEus, qui beátum Wencesláum per martyrii palmam a terréno principátu ad cæléstem glóriam transtulísti: ejus précibus nos ab omni adversitáte custódi, & ejúsdem tribue gaudére consórtio. Per Dóminum.

Deinde fit commem. præced.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

WEnceslaus Bohémiæ Dux, Wratisláo patre Christiáno, Drahomíra matre Gentíli natus, ab ávia Ludmílla fémina sanctíssima, pie educátus, omni virtútum génere insígnis, summo stúdio Virginitátem per omnem vitam servávit illibátam. Mater per nefáriam Ludmíllæ necem regni administratiónem affectáta, ímpie cum junióre filio Bolesláo vivens, concitávit in se Prócerum indignatiónem: quare tyránnici & ímpii regíminis pertæsi, utriúsque excússo jugo, Wenceslaum in urbe Pragénsi regem salutárunt.

℟. Honéstum fecit. xxxii.

Lectio v.

ILle regnum pietáte magis, quam império regens, órphanis, víduis, egénis tanta caritáte subvénit, ut própriis húmeris aliquándo ligna indigéntibus nocte comportárit, paupéribus humándis frequénter

ter adfúerit, captívos liberárit, carcéribus detēntos nocte intempésta visitárit, pecúniis & consílio sæpíssime consolátus. Miti ánimo Princeps veheménter dolébat, quempiam, etsi reum, morti adjudicári. Summa religióne sacerdótes venerátus, suis mánibus tríticum serébat, & vinum exprimébat, quibus in Missæ sacrificio uteréntur: nocte nudis pédibus super nivem & gláciem circuíbat Ecclésias, sanguínea & terram calefaciéntia post se relínquens vestígia. ℟. Desidérium ánimæ. xxxiii.

Lectio vi.

ANgelos hábuit sui córporis custódes: cum enim ad singuláre certamen advérsus Radisláum Ducem Curiménsem eo fine accéderet, ut suórum salúti prospíceret, visi sunt Angeli arma ministrásse, & dixísse adversário: Ne férias. Pertérritus hostis, venerabúndus prócidens véniam exorávit. Cum in Germániam proféctus esset; Imperátor, conspéctis duóbus Angelis, áurea cruce ad se accedéntem ornántibus, e sólio prosíliens bráchiis excépit, régiis insígnibus decorávit, eique sancti Viti bráchium donávit. Nihilóminus ímpius frater, matre hortánte convívio excéptum, & póstea in Ecclésia orántem, parátæ sibi mortis præscium, adhíbitis scéleris comítibus, interfécit. Sanguis per paríetes aspérsus adhuc conspícitur, & Deo víndice matrem inhumánam terra absórbuit: interfectóres váriis modis misére periérunt.

℟. Stola jucunditátis. xxxiii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Si quis vult post me veníre. *ut in Communi unius Martyr.* xxxiii.

Vespere de S. Michaele Archangelo, sine commem. sancti Wenceslai.

DIE XXIX. SEPTEMBR.

In Dedicatione S. Michaelis Archangeli. Duplex.

Ad Vesper. Antiphonæ, de Laudib. 342. *Psalmi de Dominica,* 118. *& loco ultimi, Psalm.* Laudáte Dóminum omnes Gentes. 122.

Capitulum. *Apoc.* 1.

SIgnificávit Deus, quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni: qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

TE spléndor & virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.
Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat:
Sed éxplicat victor Crucem
Míchael salútis Sígnifer.
Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cælésti ab arce fúlminat.
Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos Príncipem:

Ut

Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiphona. Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit: Ignósce Dómine Deus noster, qui áperis librum, & solvis signácula ejus, allelúja.

Oratio.

DEus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Dñm.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Hymn. Te splendor. *ut supr.*

In primo Nocturno, Antiph. Concússum est mare, & contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cælo. *Psalmus* 8.

DOmine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra.

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paullo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum, * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi.

Vólucres cæli & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Añ. Concússum est mare, & contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cælo. *Añ.* Laudémus Dóminum, quem láudant Angeli, quem Chérubim & Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclámant.

Psalmus 10.

IN Dómino confido: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montém sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt; * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dñs in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respí-

spíciunt, pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis & sulphur & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim, & Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclámant. *Aña.* Ascendit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dñm gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 7. c

ASpiciébam, donec throni pósiti sunt, & antíquus diérum sedit: vestiméntum ejus cándidum quasi nix, & capilli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis; rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus rapidúsque egrediebátur à fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, & décies míllies centéna míllia assistébant ei: judícium sedit, & libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur; & vidi quoniam interfécta esset béstia, & periísset corpus ejus, & tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in cælo, dum committeret bellum draco cum Michaéle Archángelo: * Audíta est vox míllia míllium dicéntium: Salus, honor, & virtus omnipoténti Deo. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, & décies centéna míllia assistébant ei. Audíta est.

Lectio ii. *Cap.* 10.

DIe autem vigésima & quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, & vidi: & ecce vir unus vestítus líneis, & renes

nes ejus accincti auro obrizo: & corpus ejus quasi chrysólitus, & fácies ejus velut spécies fúlguris, & óculi ejus ut lampas ardens, & bráchia ejus, & quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis; & vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Daniel solus visiónem: porro viri, qui erant mecum, non vidérunt; sed terror nímius irruit super eos, & fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc, & non remánsit in me fortitúdo, sed & spécies mea immutáta est in me, & emárcui, nec hábui quidquam virium. ℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, & data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo Dómine. Et.

Lectio iii.

ET audivi vocem sermónum ejus; & áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, & vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, & eréxit me super génua mea, & super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Daniel vir desideriórum, intéllige verba, quæ ego loquor ad te, & sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cùmque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metúere Dániel; quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum, ut te affligeres in conspéctu Dei tui, exaudita sunt verba tua; & ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi viginti & uno diébus; & ecce Míchael, unus de Princípibus primis, venit in adjutórium meum, & ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem, ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc visio in dies. ℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, & adorábo ad templum sanctum tuum; * Et confitébor nómini tuo Dómine. ℣. Super misericórdia tua & veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In ii. Noct. Aña. Michael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei. *Psalmus* 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum,

suum, * & ipse támquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam ; * a summo cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus ; * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me, * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus * & redémptor meus.

Aña. Míchael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei. *Aña.* Míchael præpósitus Paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Psalmus 23.

DOmini est terra & plenitúdo ejus : * orbis terrárum & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus & mundo corde ; * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino ; * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum : * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Míchael præpósitus Paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. *Aña.* Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, proptérea decórem índuit te Dóminus.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * semper

ejus in ore meo.
mino laudábitur áni-
: * áudiant mansuéti,
tur.
icáte Dóminum me-
& exaltémus nomen
idípsum.
vi Dóminum, & ex-
me: * & ex ómni-
ulatiónibus meis erí-
.
te ad eum, & illu-
ni: * & fácies vestræ
nfundéntur.
per clamávit, & Dó-
xaudívit eum: * & de
tribulatiónibus ejus
eum.
et Angelus Dómini in
timéntium eum: * &
eos.
, & vidéte, quóniam
st Dóminus: * beá-
qui sperat in eo.
Dñm omnes Sancti
quóniam non est inó-
ntibus eum.
eguérunt, & esurié-
nquiréntes autem Dó-
non minuéntur omni

filii, audíte me: *
Dómini docébo vos.
t homo, qui vult vitã:*
ies vidére bonos?
e linguam tuam a ma-
lábia tua ne loquán-
m.
e a malo, & fac bo-
inquíre pacem, &
re eam.
Dómini super justos: *
ejus in preces eórum.
autem Dómini super

faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servorum suórum: * & non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Añ. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, proptérea decórem índuit te Dóminus.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 34. in Evangelia ante medium. Lectio iv.

NOvem Angelórum Ordines dícimus, quia vidélicet esse, testánte sacro elóquio, scimus, Angelos, Archángelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominatiónes, Thronos, Chérubim, atque Séraphim. Esse namque Angelos & Archángelos, pene omnes sacri elóquii páginæ testántur. Chérubim vero atque Séraphim sæpe, ut notum est, libri Prophe-

tárum loquúntur. Quátuor quoque órdinum nómina Paulus Apóstolus ad Ephésios enúmerat, dicens: Supra omnem Principátum, & Potestátem, & Virtútem, & Dominatiónem. Qui rursus ad Colossénses scribens, ait: sive Throni, sive Potestátes, sive Principátus, sive Dominatiónes. Dum ergo illis quátuor, quæ ad Ephésios dixit, conjungúntur Throni, quinque sunt órdines, quibus dum Angeli, & Archángeli, Chérubim, atque Séraphim adjúncti sunt, proculdúbio novem esse Angelórum órdines inveniúntur.

℟. Hic est Míchael Archángelus, Princeps milítiæ Angelórum; * Cujus honor præstat benefícia populórum, & orátio perdúcit ad regna cælórum. ℣. Archángelus Míchael præpósitus Paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus.

Lectio v.

Sciéndum vero, quod Angelórum vocábulum nomen est officii, non natúræ. Nam sancti illi cæléstis pátriæ spíritus, semper quidem sunt spíritus, sed semper vocári Angeli nequáquam possunt: quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos áliqua nuntiántur. Unde & per Psalmístam dícitur: Qui facit Angelos suos spíritus. Ac si paténter dicat: Qui eos, quos semper habet spíritus, étiam cum volúerit, Angelos facit. Hi autem, qui mínima núntiant, Angeli, qui vero summa annúntiant, Archángeli vocántur. Hinc est enim quod ad Maríam Vírginem non quílibet Angelus, sed Gábriel Archángelus míttitur. Ad hoc quippe ministérium, summum Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat. Qui idcírco étiam privátis nomínibus censéntur, ut signétur per vocábula étiam in operatióne quid váleant: Míchael namque, Quis ut Deus? Gábriel autem, Fortitúdo Dei: Ráphael vero dícitur Medicína Dei.

℟. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas Sanctórum, * Ut perdúcat eos in Paradísum exultatiónis. ℣. Emítte Dómine Spíritum Sanctum tuum de cælis, spíritum sapiéntiæ & intelléctus. Ut perdúcat.

Lectio vi.

Et quóties miræ virtútis áliquid ágitur, Míchael mitti perhibétur, ut ex ipso actu & nómine detur intélligi, quia nullus potest fácere, quod fácere prævalet Deus. Unde & ille antíquus hostis, qui Deo esse per supérbiam símilis concupívit, dicens: In cælum conscéndam, super astra cæli exaltábo sólium meum, símilis ero Altíssimo; dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémo supplício periméndus, cum Michaé-

ırchángelo præliatú-
perhibétur, ficut per
ı dícitur: Factum eft
cum Michaéle Ar-
› . Ad Maríam quo-
›riel míttitur , qui
itúdo nominátur. Il-
›pe nuntiáre venié-
ıi ad debellándas aé-
:ftátes húmilis appa-
nátus eft . Ráphael
interpretátur, ut dí-
medicína Dei : quia
dum Tobíæ óculos
officium curatiónis
cæcitátis ejus téne-
t.
mpore illo consúrget
, qui ftat pro filiis
' Et véniet tempus,
ı fuit, ex quo Gentes
runt ufque ad illud.
mpore illo falvábi-
lus tuus omnis, qui
fúerit fcriptus in
e. Et véniet.
ıtri. Et véniet.
Nocturno, Antiphona.
Archángelus Mí-
el núntius pro ani-
ftis, allelúja, allel.
Pfalmus 95.
ite Dómino cánti-
ı novum: * cantáte
omnis terra.
Dómino, & benedí-
ni ejus: * annuntiáte
ı diem falutáre ejus.
áte ınter Gentes gló-
: * in ómnibus pó-
ıbília ejus.
ı magnus Dóminus,
ilis nimis: * terrí-
uper omnes deos.

Quóniam omnes dii Gén-
tium dæmónia : * Dóminus
autem cælos fecit.
Confésfio & pulchritúdo in
confpéctu ejus : * fanctimó-
nia & magnificéntia in fan-
ctificatióne ejus.
Afférte Dño pátriæ Gen-
tium : afférte Dómino gló-
riam & honórem : * afférte
Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóftias , & introíte
in átria ejus: * adoráte Dó-
minum in átrio fancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus
univérfa terra ; * dícite in
Géntibus quia Dñs regnávit.
Etenim corréxit orbem ter-
ræ, qui non commovébitur: *
judicábit pópulos in æqui-
táte.
Læténtur cæli & exúltet ter-
ra, commoveátur mare & ple-
nitúdo ejus: * gaudébunt cam-
pi & ómnia, quæ in eis funt.
Tunc exultábunt ómnia li-
gna filvárum a fácie Dómi-
ni , quia venit: * quóniam
venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in
æquitáte : * & pópulos in
veritáte fua.
Aña. Angelus Archángelus
Míchael , Dei núntius pro
animábus juftis , allel. allel.
Aña. Data funt ei incénfa
multa , ut adoléret ea ante
altáre áureum , quod eft an-
te óculos Dómini.
Pfalmus 96.
DOminus regnávit, exúl-
tet terra : * læténtur
ínfulæ multæ.
Nubes & calígo in circúi-

tu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ: * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dñm, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo: * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Añ. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Añ. Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

Psalmus 102.

BEnedic ánima mea Dño: * & ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus: * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor & miséricors Dóminus: * longánimis & multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte, * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Re-

ſitus eſt, quóniam ſumus: * homo ſicut dies ejus, tamquam i ſic efflorébit.
iam ſpíritus pertransí- illo, & non ſubsí- & non cognóſcet ám- ocum ſuum.
icórdia autem Dómini no: * & uſque in ætér- per timéntes eum.
ítia illíus in fílios fi- : * his, qui ſervant ntum ejus.
nores ſunt mandatórum * ad faciéndum ea.
nus in cælo parávit ſuam: * & regnum mnibus dominábitur.
ícite Dómino omnes ejus: * poténtes vir- faciéntes verbum il- id audiéndam vocem im ejus.
ícite Dómino omnes ejus; * Miníſtri ejus, ltis voluntátem ejus.
icite Dómino ómnia jus: * in omni loco iónis ejus: bénedic nea Domino.
ulta magnália de Mi- Archángelo, qui for- rælio fecit victóriam.
conſpéctu Angelórum tibi, Deus meus.
rábo ad templum ſan- um, & confitébor tuo.
ſancti Evangélii ſe- dum Matthæum.
vii. Cap. 18.
tempore: Accesſé- diſcípuli ad Jeſum, dicéntes: Quis putas, ma- jor eſt in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.
Lib. 3. Comm. in c. 18. Matth.

POſt invéntum ſtatérem, poſt tribúta réddita, quid ſibi vult Apoſtolórum repen- tína interrogátio, Quis putas major eſt in regno cælórum? Quia víderant pro Petro & Dómino idem tribútum réd- ditum, ex æqualitáte prétii arbitráti ſunt Petrum ómni- bus Apóſtolis eſſe prælátum, qui in redditióne tribúti Dó- mino fúerat comparátus; ídeo intérrogant, quis major ſit in regno cælórum. Vidénſque Jeſu cogitationes eórum, & cauſſas erróris intélligens, vult deſidérium glóriæ humi- litátis contentióne ſanáre.

℟. In conſpéctu Gentium no- líte timére: vos enim in cór- dibus veſtris adoráte, & ti- méte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíſcum eſt.
℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu ſua. Ange- lus. Bñe. Quorum feſtum có- limus.

Lectio viii.

SI autem manus tua, vel pes tuus ſcandalízat te, abſcínde eum, & prójice abs te. Necéſſe eſt quidem vení- re ſcándala, væ tamen ei eſt hómini, qui, quod necéſſe eſt ut fiat in mundo, vítio ſuo facit, ut per ſe fiat. Igitur omnis truncátur afféctus, & univérſa propínquitas ampu-

tátur, ne per occasiónem pietátis unusquísque credéntium scándalis páteat. Si, inquit, ita est quis tibi conjúnctus, ut manus, pes, óculus, & est útilis atque sollícitus, & acútus ad perspiciéndum: scándalum autem tibi facit, & propter dissonántiam morum te pértrahit in gehénnam: mélius est, ut propinquitáte ejus, & emoluméntis carnálibus cáreas: ne dum vis lucrifácere cognátos & necessários, caussam habeas ruinárum.

℟. Míchael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei: * Stetit in auxílium pro animábus justis.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

DIco vobis, quia Angeli eórum in cælis semper vident faciem Patris mei. Supra díxerat, per manum & pedem & óculum, omnes propinquitátes, & necessitúdines, quæ scándalum fácere póterant, amputándas: austeritátem ítaque senténtiæ subjécto præcépto témperat, dicens: Vidéte ne contemnátis unum ex pusíllis istis. Sic, inquit, præcípio severitátem, ut commiscéri cleméntiam dóceam: quia Angeli eórum in cælis vident semper fáciem Patris. Magna dígnitas animárum, ut unaquæque habeat ab ortu nativitátis in custódiam sui Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalýpsi Joánnis: Angelo Ephesi, & reliquárum Ecclesiárum scribe hæc. Apóstolus quoque præcipit velari cápita in Ecclésiis feminárum propter Angelos. Te Deum. 15.

A D L A U D E S,

& per Horas, Aña.

STetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Psalm. Dóminus regnávit, *cum reliq.* 16.

Aña. Dum præliarétur Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro, allel.

Aña. Archángele Míchael, constítui te Príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

Aña. Angeli Dómini Dóminum benedícite in ætérnum.

Aña. Angeli, Archángeli, throni & dominatiónes, principátus & potestátes, virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum. *Apoc.* 1.

SIgnificávit Deus, quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni; qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcumque vidit.

Hymnus.

CHriste sanctórum decus Angelórum,
Generis humánæ Sator & Redémptor,
Cælitum nobis tríbuas beátas scándere sedes.

An-

ngelus pacis Míchael in
ædes
Cælitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella reléget.
ngelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, & amíca cælo,
Quæ triumphátor státuit per Orbem,
Templa revísat.
ngelus nostræ médicus salútis
Adsit e cælo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósq; vitæ
Dírigat actus.
irgo Dux pacis Genitríxque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelórum,
Semper assístat, simul & micántis
Régina cæli.
ræstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
píritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.
Stetit Angelus juxta aram
mpli. ℟. Habens thuríbum áureum in manu sua:
d Bñs, *Añа*. Factum est
ntium in cælo, dum draco commítteret bellum: &
chael pugnávit cum eo, fecit victóriam, allelúja.
ratio ut supra.

Ad Tertiam, *Antiphona*.
um præliarétur.

Capit. Significávit. *ut supra*.
℟. *br.* Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum, in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, *Antiphona*.
Archángele Míchael.

Capitulum. *Apoc. 5. c*

AUdívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & seniórum; & erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium; Salus Deo nostro.

℟. *br.* Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Nonam, *Antiphona*.
Angeli, Archángeli.

Capitulum. *Apoc. 12. b*

FActum est prælium magnum in cælo: Míchael & Angeli ejus præliabántur cum dracóne; & draco pugnábat & Angeli ejus: & non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo.

℟. *br.* In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In.

mini tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Princeps gloriosíssime, Michael Archángele, esto memor nostri: hic & ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja.

Oratio ut supra.

Deinde fit commem. S. Hieronymi, ut infra.

DIE XXX. SEPTEMBRIS.

In festo S. Hieronymi Presbyteri, Conf. & Ecclesiæ Doctoris. Duplex.

Ad Magnificat in utrisque Vesp. Aña. O Doctor.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiæ tuæ in exponéndis Sacris Scriptúris beátum Hierónymum Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es: præsta quæsumus: ut ejus suffragán-

tos viros cóluit, ... sacros Libros sua ... scripsit. Mox se in ... cónferens, philosophi... quéntia instrúctus fu... Theologórum cons... flóruit: in primis ve... gório Nazianzéno C... nópoli óperam dedi... Doctóre se sacras Lit... didicisse profitétur. T... giónis caussa visit Ch... mini incunábula, t... lustrávit Palæstinam ... peregrinatiónem adhi... bræórum eruditíssimis ... cræ Scriptúræ intelli... sibi multum profuisse ... ℟. Honéstum fecit. ...

Lectio v.

DEínde secéssit i... Syriæ solitúdin... quadriénnium in lecti... vinórum librórum.

ad Dámasum Pontíficem proféctus, ejus ecclesiásticis epístolis scribéndis adjútor fuit. Verum cum prístinæ solitúdinis desidério tenerétur, in Palæstínam revérsus, Béthlehem ad Christi Dómini præsépe, in Monastério, quod a Paula Romána extrúctum erat, cæléstem quamdam vitæ ratiónem instítuit; & quamquam váriè morbis doloribúsque tentarétur, tamen córporis incómmoda piis labóribus, & perpétua lectióne ac scriptióne superábat.

℟. Amávit eum. lxx.

Lectio vi.

TAmquam ad oráculum ex ómnibus Orbis terræ pártibus ad ipsum divínæ Scriptúræ quæstiónes explicándæ referebántur. Illum Dámasus Póntifex, illum Sanctus Augustínus de locis Scriptúræ difficíllimis sæpe consúluit, propter ejus singulárem doctrínam, & linguæ non solum Latínæ & Græcæ, sed Hebráicæ étiam & Chaldáicæ intelligéntiam, & quod omnes pene Scriptóres, ejúsdem Augustíni testimónio, légerat. Hæréticos acérrimis scriptis exagitávit, piórum & Catholicórum patrocínium semper suscépit. Vetus Testaméntum ex Hebræo convértit: novum jussu Dámasi, Græcæ fidei réddidit, magna étiam ex parte explicávit. Multa prætérea Latíne réddidit scripta doctórum virórum, & ipse aliis próprii ingénii monuméntis Christiánam disciplínam illustrávit. Qui ad summam senectútem pervéniens sanctitáte & doctrína illústris, Honório Imperatóre migrávit in cælum. Cujus corpus ad Bethléhem sepúltum, póstea Romam in Basílicam Sanctæ Maríæ ad Præsépe translátum est.

℟. Iste homo perfécit. lxx.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 5. b*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 1. Comment. in cap. 5. Matthæi.

SAl appellántur Apóstoli & Doctóres; quia per illos univérsum hóminum condítur genus. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Si Doctor erráverit, a quo álio Doctóre emendábitur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, & conculcétur ab homínibus. Exémplum de agricultúra sumptum est. Sal étenim sicut in cibórum condiméntum, & ad siccándas carnes necessárium est, ita álium usum non habet. Certe légimus in Scriptúris urbes quasdam ira victórum sale seminátas, ut nullum in ipsis germen orirétur.

℟. Iste est, qui ante. lxx.

Lectio viii.

CAveant ergo Doctóres & Epíscopi: & vídeant poténtes poténter torménta sustinére, nihílque esse remédii, sed majórum ruínam ad tártarum dúcere. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita: neque accéndunt lucérnam, & ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Docet fidúciam prædicándi, ne Apóstoli abscondántur ob metum, & sint símiles lucérnæ sub módio, sed tota libertáte se prodant, ut quod audiérunt in cubículis, prædicent in tectis. ℟. In médio. lxxi.

Lectio ix.

NOlíte putáre, quóniam veni sólvere legem aut Prophétas non veni sólvere, sed adimplére. Sive quod de se per álios prophetáta compléverit, sive quod ea, quæ ante propter infirmitátem audiéntium rúdia & imperfécta fúerant, sua prædicatióne compléverint, iram tollens, & vicem taliónis exclúdens & occúltam in mente concupiscéntiam damnans. Donec tránseat cælum & terra. Promittúntur nobis cæli novi & terra nova, quæ factúrus est Dóminus Deus. Si ergo nova creánda sunt, consequénter vétera transitúra.

Te Deum laudámus. 15.

In ii. Vesperis fit commem. S. Remigii.

FESTA OCTOBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DOMINICA PRIMA

Octobris.

In Solemnitate Sanctissimi Rosarii B. Mariæ Virginis. Duplex.

Ad Vesp. Aña, Psal. Capitul. Hymn. ut in ejus Offic. parvo.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúmque célebrant tuam sanctam solemnitátem.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitus per Vitam, Mortem, & Resurrectiónem suam, nobis salútis ætérnæ prǽmia comparávit; concéde quǽsumus; ut hæc mystéria sanctíssimo Beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntes, & imitémur quod cóntinent; & quod promíttunt, assequámur. Per eúmdem Dñm.

Et fit commem. Dñicæ occurr.

Ad Complet. & Horas dici in fine Hymn. dicitur Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, &c.

Ad Matutinum, Invitator. Sancta María Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis.

Hymn. Aña, Psalmi & ℣. Noctur-

mini ut in Officio parvo Mariæ. cxlvi.

Noct. Lect. de Parabo-lomonis. Ego sapiéntia
). *ut in festo B. M. V. ercede cum Responsoriis s positis*.

i. Nocturno. Lectio iv.

Jm Albigénsum hæresis per Tolosátium regió-mpie grassarétur, atque in dies radíces ágeret, ıs Domínicus, qui nu-Prædicatórum Ordinis ménta jécerat, ad eam lléndam totus incúbuit. præstáret valídius, au-n Beátæ Vírginis, cujus as íllis erróribus impu-sime petebátur, cuíque est cunctas hæréses in-re in univérso mundo, précibus implorávit: a' ut memóriæ próditum ım mónitus esset, ut Ro-ıpópulis prædicáret, ve-guláre advérsus hæreses, tia præsídium, mirum uanto mentis fervóre, m felíci succéssu injún-sibi munus sit execútus. utem Rosárium certa ıdi fórmula, qua quín-Angelicárum salutatió-lécades, oratióne Do-i interjécta, distíngui-& ad eárum síngulas n nostræ reparatiónis sa pia meditatióne re-ıs. Ex eo ergo tém-ılus hic orándi modus líter per Sanctum Dó-m promulgári, auge-coepit; quem ejúsdem institutórem auctorémque fuís-se Summi Pontífices, Apo-stólicis Lítteris, passim affir-márunt.

℟. Sicut cedrus. 327.

Lectio v.

INnumerábiles porro fru-ctus ex hac tam salutári institutióne in Christiánam Rempúblicam dimanárunt: inter quos victória illa mé-rito numerátur, quam San-ctíssimus Póntifex Pius quin-tus, & ab eo inflammáti Christiáni Príncipes apud Echínadas Insulas de Turcá-rum Tyránno potentíssimo reportárunt. Nam, cum illa ipsa die ea victória reláta sit, qua die Sanctíssimi Ro-sárii sodalitátes per univér-sum orbem consuétas suppli-catiónes perágerent, statutás-que preces de more fúnde-rent; iis précibus haud im-mérito refértur accépta. Quod quidem, cum étiam Gregórius tertiusdécimus te-státus esset, ut pro tam sin-gulári benefício beátæ Vír-gini sub appellatióne Rosá-rii perénnes grátiæ ubíque terrárum haberéntur; in Ec-clésiis ómnibus, in quibus Altáre Rosárii foret, prima quaque Octóbris Domínica, Officium ritu dúplici majóri perpétuo celebrándum indí-xit: aliíque Pontífices Ro-sárium recitántibus ejusdém-que Rosárii sodalitátibus In-dulgéntias pene innúmeras concessére.

℟. Quæ est ista. 327.

Lectio vi.

NUper vero Clemens undécimus ánimo réputans insígnem páriter victóriam anno milléſimo ſeptingentéſimo décimo ſexto in Hungáriæ regno a Carolo ſexto in Imperatórem Romanórum electo, de innúmeris Turcárum cópiis relátam, eo die contigiſſe, quo feſtum Dedicatiónis ſanctæ Maríæ ad Nives celebrarétur, atque eodem ferme témpore, quo Sanctiſſimi Rosárii confrátres públicam, ſolemnémque ſupplicatiónem in Alma Urbe ingénti pópuli concúrſu, magnáque religióne peragéntes, férvidas ad Deum preces pro Turcárum depreſſióne fúnderent, ac poténtem opem Deíparæ Vírginis in auxílium Chriſtianórum humíliter implorárent: eam ob rem, victóriam illam, nec non liberátam paullo poſt eorúmdem Turcárum obſidióne Corcyrénſem Inſulam ejúſdem Beátæ Vírginis patrocínio piè cénſuit adſcribéndam: Quámobrem, ut hujus quoque tam insígnis beneficii perénnis ſemper & memória extáret & grátia, Sanctíſſimi Rosárii Feſtum eádem die, eodémque ritu celebrándum ad Eccléſiam univérſam exténdit. Hæc autem ómnia Benedíctus decimustértius in Breviário Románo novíſſime apponi juſſit. Sanctíſſimam ergo Dei Genitrícem cultu hoc eídem gratíſſimo júgiter venerémur, ut quæ tóties Chriſti fidélibus, Rosárii précibus exoráta, terrénos hoſtes profligáre dedit ac pérdere, inférnos páriter ſuperáre concédat.

℟. Ornátam monílibus. 328.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Loquénte Jeſu ad turbas. *ut in feſto B. V. M. de Mercede cum* ℟℟*iis ibidem poſitis, ſed ubi dicitur*, Feſtivitátem, *dicatur*, Solemnitátem.

Nona Lectio de Homilia Dominicæ occurrentis.

Ad Laudes & per Horas, omnia ut in Officio S. Mariæ in Sabbato. cxl.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Beáta es María, quæ credidíſti: perficiéntur in te, quæ dicta ſunt tibi a Dómino, allel.

Oratio ut ſuprà.

Et fit commem. Dominicæ occurr.

In ii. Veſp. omnia ut in i.

Ad Magnificat, Antiphona. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem reſpéxit Deus.

Oratio ut ſuprà.

Et fit commem. Dominicæ.

DIE I. OCTOBRIS.

In feſto S. Remigii Epiſc. & Conf. Semid. ad libitum.

Si occurrat in Dominica vel in die infra Oct. pro ix. Lectione dicatur, Remígius. *infra, & in fine.* Te Deum. *cum commem. ejuſdem in Laud.*

Ora-

Oratio. Da, quæsumus. *de Communi Conf. Pontif.*

In Hymno. Iste Conféssor. *mutatur tertius versus.*

In i. Noct. Lect. de Scr. occurr.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

REmígius, Epíscopus Rheménsis, flóruit Clodovéo rege Francórum, quem étiam baptizávit, & primus ómnium doctrína & miráculis Francos ad Christi Dómini fidem perdúxit. Ejus oratióne mórtua puélla revíxit. Multos interpretátus est divínæ Scriptúræ libros. Amplius septuagínta annos summa cum laude Rheménsem Ecclésiam administrávit. Cujus vitæ & mortis sanctitátem multa, quæ consecúta sunt, miracula comprobárunt.

℟. Invéni David. lviii.

Lectio v. & vi. Ad Sancti ac Beatíssimi Patris. *ut in Communi Conf. non Pontif. i. loco.* ℟. *v.* Pósui. ℟. *vi.* Iste est.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Homo péregre. *ut in Communi Conf. Pontif.* lxiv.

Vesp. de seq. cum commem. S. Remigii si fiat de eo semid.

DIE II. OCTOBRIS.

In festo SS. Angelorum Custodum. Duplex.

Ad Vesper. Aña de Laudib. Psal. de Dominica. 118. *& loco ultim.*

Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 122.

Capitulum. *Exodi* 23. *d*

ECce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, & custódiat in via, & introdúcat in locum, quem parávi. Obsérva eum, & audi vocem ejus. *Hymnus.*

CUstódes hóminum psállimus Angelos,
Natúræ frágili quos Pater áddidit
Cæléstis cómites, insidiántibus
Ne succúmberet hóstibus.
Nam quod corrúerit próditor ángelus,
Concéssis mérito pulsus honóribus,
Ardens invídia, péllere nititur
Quos cælo Deus ádvocat.
Huc custos ígitur pérvigil ádvola.
Avértens pátria de tibi crédita
Tam morbos ánimi quam requiéscere
Quidquid non sinit íncolas.
Sanctæ sit Tríadi laus pia júgiter
Cujus perpétuo númine máchina
Triplex hæc régitur, cujus in ómnia
Regnat glória sæcula.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Omnes sunt administratórii Spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápiunt salútis. *Oratio.*

DEus, qui ineffábili providéntia Sanctos Ange-

los

los tuos ad nostram custódiam míttere dignáris: largíre supplícibus tuis, & eórum semper protectióne deféndi, & ætérna societáte gaudére. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Remigii, si fiat de eo Semid.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Angelórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Hymn. ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno, Añ. 1. Dóminus Deus cæli & terræ ipse mittet Angelum suum coram te.

Psalmus. Dómine Dóminus noster. *cum reliq. per ordinem Nocturnorum positis in Festo Dedicationis S. Michaelis, ut supra. 333.*

Añ. Deus meus misit Angelum suum, & conclúsit ora leónum, & non nocuérunt mihi.

Añ. Bene ambuléris, & Dóminus sit in itínere vestro, & Angelus ejus comitétur vobíscum.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi! ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, & custódiat in via, & introdúcat in locum, quem parávi. Obsérva eum, & audi vocem ejus, nec contemnéndum putes; quia non dimíttet cum peccáveris, & est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus, & fé-

ceris ómnia, quæ loquo[r] ... micus ero inimícis tuis ... afflígam affligéntes te. ... cedétque te Angelus me[us]

℟. Angelis suis Deus ... dávit de te, ut custódi[ant te] in ómnibus viis tuis; ... mánibus portábunt te ... umquam offéndas ad láp[idem] pedem tuum. ℣. Míllia ... lium ministrábant ei, & ... cies míllies centéna ... assistébant ei. In mánib[us]

Ex Zacharía Prophéta

Lectio ii. Cap.

Factum est verbum D[ómi]ni ad Zacharíam, f[ílium] Barachíæ, fílii Addo, [pro]phétam, dicens: Vidi ... noctem, & ecce vir ascén[dens] super equum rufum, & ... stabat inter myrtéta, ... erant in profúndo: & ... eum equi rufi, várii & ... Et dixi: Quid sunt isti, [Dó]mine mi? & dixit ad me ... gelus, qui loquebátur in ... Ego osténdam tibi quid ... hæc. Et respóndit vir, qu[i sta]bat inter myrtéta, & d[ixit:] Isti sunt, quos misit Dómi[nus] ut perámbulent terram ... respondérunt Angelo D[ómi]ni, qui stabat inter myr[téta,] & dixérunt: Perambu[lávi]mus terram & ecce o[mnis] terra habitátur & quiésc[it.]

℟. Respóndit Angelus [Dó]mini & dixit: Dómine ... cí[orum], * Usquequò tu ... miserébéris Jerúsalem, & ... bium Juda, quibus irátus ... ℣. Iste enim septuagési[mus] annus est. Usquequò.

'o iii. Cap. 2.
t levávi óculos meos,
& vidi: & ecce vir, &
nu ejus funículus men-
i. Et dixi: Quo tu va-
Et dixit ad me: Ut mé-
Jerúsalem, & vídeam
a sit latitúdo ejus, &
a longitúdo ejus: Et ec-
ngelus, qui loquebátur
e, egrediebátur, & An-
álius egrediebátur in
rsum ejus. Et dixit ad
Curre, lóquere ad púe-
lstum, dicens: Absque
habitábitur Jerúsalem
nultitúdine hóminum &
ntórum in médio ejus.
go ero ei, ait Dóminus,
s ignis in circúitu, & in
i ero in médio ejus.
'n conspéctu Géntium
e timére: vos enim in
bus vestris adoráte, &
e Dóminum: * Angelus
ejus vobíscum est.
etít Angelus juxta aram
i, habens thuríbulum
m in manu sua. Ange-
nim.
a Patri. Angelus.
ecundo Nocturno, Ant.
esslem vobíscum, per
ntátem Dei eram, ipsum
lcite, & cantáte ei.
Tollens se Angelus Dó-
, qui præcedébat castra
l, ábiit post eos.
Immíttet Angelus Dó-
in circúitu timéntium
, & erípiet eos.
scéndit fumus arómatum
nspéctu Dómini.
le manu Angeli.

Sermo S. Bernárdi Abbátis,
In Psalmum Qui habitat.
Lectio iv.

ANgelis suis mandávit de te. Mira dignátio, & vere magna diléctio caritátis! Quis enim? quibus? de quo? quid mandávit? studióse considerémus, fratres, diligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo majéstas mandávit Angelis, & Angelis suis mandávit. Illis útique sublímibus, tam beátis, quam próximis sibi cohæréntibus, & vere doméstícis mandávit de te. Tu quis es? Quis est homo, quod memor es ejus, aut filius hóminis, quóniam réputas eum? Quasi vero non sit homo putrédo, & filius hóminis vermis. Sed quid putas mandávit de te? ut custódiant te.

℟. Vivit ipse Dñs, * Quóniam custodívit me Angelus ejus, & hinc eúntem, & ibi commorántem, & inde huc reverténtem. ℣. Et non permísit me Dóminus ancíllam suam coinquinári. Quóniam.

Lectio v.

QUantam tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam, afférre devotiónem, con-

conférre fidúciam: reveréntiam pro præséntia, devotiónem pro benevoléntia, fidúciam pro cuſtódia. Caute ámbula; ut vidélicet cui adſunt Angeli, ſicut eis mandátum eſt, in ómnibus viis tuis. In quovis diverſório, in quovis ángulo, Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas illo præſénte, quod vidénte me non audéres. An præſéntem eſſe dúbitas, quem non vides? Quid ſi audíres? Quid ſi tángeres? Quid ſi olfáceres? Vide, quia non ſolo viſu rerum præſéntia comprobétur. ℟. Angelus Dómini deſcéndit cum Azaría & ſóciis ejus in fornácem, & excúſſit flammam ignis de fornáce: * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contriſtávit. ℣. Benedíctus Deus eórum qui miſit Angelum ſuum, & éruit ſervos ſuos, qui credidérunt in eum. Et.

Lectio vi.

IN ipſo ítaque, fratres, affectuóſe diligámus Angelos ejus, tamquam futúros aliquándo cohærédes noſtros, ínterim vero actóres & tutóres a Patre póſitos & præpóſitos nobis. Quid ſub tantis cuſtódibus timeámus? Nec ſuperári, nec ſedúci, minus autem ſedúcere poſſunt, qui cuſtódiunt nos in ómnibus viis noſtris. Fidéles ſunt, prudéntes ſunt, poténtes ſunt. quid trepidámus? Tantum ſequámur eos, adhæreámus eis, & in protectióne Dei cæli commorémur. Quóties ergo graviſſime cérnitur urgere tentátio, & tribulátio véhemens imminére, invoca cuſtódem tuum, ductórem tuum, adjutórem tuum in opportunitátibus, in tribulatióne: incláma eum, & dic: Dómine ſalva nos, perímus. ℟. In omni tribulatióne eórum non eſt tribulátus: * Et Angelus faciei ejus ſalvávit eos. ℣. In dilectióne ſua & indulgéntia ſua ipſe redémit eos, & portávit eos, & elevávit eos cunctis diébus ſæculi. Et Angelus.
Glória Patri. Et Angelus.

In tertio Nocturno, Ant. Miſit Dóminus Angelum ſuum, qui percúſſit omnem virum robúſtum, & bellatórem, & príncipem exércitus regis Aſſyriórum.

Ant. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus: audívit, & lætáta eſt Sion.

Ant. Benedícite Dómino omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem ſermónum ejus.

℣. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi, Deus meus.
℟. Adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 18.

IN illo témpore: Acceſſérunt diſcípuli ad Jeſum, dicéntes: Quis, putas, major eſt in regno cælórum? Et réliqua.

Ho-

Homilia S. Hilárii Epíscopi.
Comment. in Matth. cap. 18. *post initium*.

NOnníſi revérſos in natúram puerórum introíre regnum cælórum Dóminus docet: ideſt, per ſimplicitátem puerílem vítia córporum noſtrórum, animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem ſequúntur, matrem amant, próximo velle malum néſciunt, curam opum négligunt: non inſoléſcunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis crédunt, & quod áudiunt, verum habent. Reverténdum ígitur eſt ad ſimplicitátem infántium: quia in ea collocáti, ſpéciem humilitátis Domínicæ circumferémus. ℟. Machabæus, & qui cum eo erant, cognovérunt expugnári præsídia: * Cum fletu & lácrymis rogábant Dóminum, & omnis turba ſimul, ut bonum Angelum mítteret ad ſalútem Iſrael. ℣. Cum páriter prompto ánimo procéderent Jeroſolymis, appáruit præcédens eos eques in veſte cándida. Cum. ℟. Quorum feſtum cólimus.

Lectio viii.

VÆ huic mundo a ſcándalis. Humílitas paſſiónis ſcándalum mundo eſt. In hoc enim máxime ignoránia detinétur humána, quod ſub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit recípere. Et quid mundo tam periculóſum, quam non recepíſſe Chriſtum? Ideo vero neceſſe eſſe ait veníre ſcándala, quia ad ſacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo paſſiónis humílitas eſſet expléndа. ℟. Tu Dómine, qui misíſti Angelum tuum ſub Ezechía Rege Juda, & interfecíſti de caſtris Sennácherib centum octogínta quinque míllia, * Et nunc dominátor cælórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre & tremóre magnitúdinis bráchii tui. ℣. Ut métuant qui cum blaſphémia véniunt advérſus ſanctum pópulum tuum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

VIdéte, ne contemnátis unum de pusíllis iſtis, qui credunt in me. Aptíſſimum vínculum mútui amóris impóſuit, ad eos præcípue, qui vere in Dómino credidíſſent. Puſillórum enim Angeli quotídie Deum vident: quia Fílius hóminis venit ſalváre, quæ pérdita ſunt. Ergo & Fílius hóminis ſalvat, & Deum Angeli vident, & Angeli puſillórum præſunt fidélium oratiónibus. Præéſſe Angelos abſolúta auctóritas eſt. Salvatórum ígitur per Chriſtum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóſe ille contémnitur, cujus deſidéria ac poſtulatiónes ad ætérnum & invisíbilem Deum, ambitióſo Angelórum famulátu ac miniſtério pervehúntur.
Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES,
& per Horas, Aña.

ANgelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Psalmus. Dóminus regnávit. *cum reliq. 16. Aña.* Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim & Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclámant.

Aña. Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei, qui est in cælis. *Aña.* Benedíctus Deus, qui misit Angelum suum, & éruit servos suos, qui crediderunt in eum. *Aña.* Laudáte Deum omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

Capitulum. *Exodi 23. d*

ECce ego mittam Angelum meum, qui præcédit te, & custódiat in via, & introdúcat in locum, quem parávi. Obsérva eum, & audi vocem ejus. *Hymnus.*

ÆTérne Rector síderum,
Qui, quidquid est, poténtia
Magna creásti, nec regis
Minóre providéntia.
Adésto supplicántium
Tibi reórum cœtui,
Lucísque sub crepúsculum
Lucem novam da méntibus
Tuúsque nobis Angelus
Eléctus ad custódiam,
Hic adsit: a contágio
Ut críminum nos prótegat.
Nobis dracónis æmuli
Versútias extérminet:
Ne rete fraudaléntiæ
Incáuta nectat péctora.
Metum repéllat hóstium
Nostris procul de fínibus:
Pacem procúret cívium,
Fugétque pestiléntiam.
Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,
Et Sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat. Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Benedictus, Antiphona. Revérsus est Angelus, qui loquebátur in me, & suscitávit me, quasi virum, qui suscitávit a somno suo.

Oratio ut suprà.

Ad Tertiam, Antiphona. Laudémus Dóminum.

Capit. Ecce ego mittam. *ut sup.*

℟. *br.* Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit.
℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta.
Glória Patri. Stetit.
℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.
℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Aña. Angeli eórum. *Capitul.* *Exod. 23, e*

NEc contemnéndum putes: quia non dimíttet cum peccáveris, & est nomen meum in illo.

℟. *br.* Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu.
Glória Patri. Ascéndit.
℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
℟. Adorábo ad templum san-

sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Nonam, *Ant.* Laudáte Deum. *Capit.* *Exod. 23. e*

QUod si audíeris vocem ejus, & féceris ómnia, quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, & affligam affligéntes te: præcedétque te Angelus meus.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In conspéctu. ℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

In ii. Vesp. Ant. de Laud. 354. *Psal. de Dñica.* 118. *& loco ult. Psalm.* Confitébor tibi Dómine. 131.

Capitulum, *Hymnus & ℣. ut supra in i. Vesp.* 349.

Ad Magnificat, *Antiphona*. Sancti Angeli Custódes nostri, defendite nos in prælio, ut non pereámus in treméndo judício.

Oratio, ut supra.

DIE IV. OCTOBRIS.

In festo S. Francisci Confess. Duplex. *Oratio.*

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Francísci méritis, fœtu novæ prolis amplíficas: tribue nobis ex ejus imitatióne terréna despícere, & cæléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Dóminum.

In i. Noctur. Lect. Justus si morte. *ut in Communi Conf. non Pontif.* lxxiv.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

FRanciscus, Assísii in Umbria natus, patris exémplum secútus, a prima ætáte mercatúram fecit. Qui quodam die páuperem, pro Christi amóre flagitántem pecúniam, cum præter consuetúdinem repulísset, repénte eo facto commótus, large ei misericórdiam impertívit: & ex eo die Deo promísit se némini umquam poscénti eleemósynam negatúrum. Cum vero post in gravem morbum incidísset; ex eo aliquándo confirmátus, cœpit ardéntius cólere officia charitátis. Qua in exercitatióne tantum profécit, ut Evangélicæ perfectiónis cúpidus, quidquid habéret, paupéribus largirétur. Quod ferens iniquius pater, eum ad Assisinátem Epíscopum duxit, ut coram illo bonis céderet patérnis; qui rejéctis étiam véstibus, patri concéssit ómnia, illud subjúngens, sibi in pósterum majórem facultátem fore dicéndi: Pater noster, qui es in cælis.

℟. Honéstum fecit. lxxviii.

Lectio v.

CUm autem illud ex Evangélio audísset: Nolíte possidére aurum, neque argéntum, neque pecúniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas túnicas, neque calceaménta: sibi eam régulam servándam propósuit. Itaque detráctis cálceis, & una conténtus túnica, cum duó-

duódecim sócios adhibuísset, Ordinem Minórum institui : Quare Romam venit anno salútis millésimo ducentésimo nono, ut sui Ordinis régula ab Apostólica Sede confirmarétur. Quem cum accedéntem ad se summus Póntifex Innocéntius tertius rejecísset: quod in somnis póstea sibi ille, quem repúlerat, collabéntem Lateranénsem Basílicam suis húmeris sustinére visus esset, conquisítum accersíri jussit, benignéque accípiens, omnem ejus Institutórum ratiónem confirmávit. Francíscus ígitur dimíssis in omnes orbis terræ partes Frátribus ad prædicándum Christi Evangélium, ipse cúpiens sibi áliquam dari mártyrii occasiónem, navigávit in Syriam, ubi a rege Soldáno liberalíssime tractátus, cum nihil proficeret, rédiit in Italiam.

℟. Amávit eum. lxxviiii.

Lectio vi.

MUltis ígitur extrúctis suæ famíliæ domicíliis, se in solitúdinem montis Alvérni cóntulit: ubi quadragínta diérum propter honórem sancti Michaélis Archángeli jejúnio inchoáto, festo die exaltatiónis sanctæ Crucis ei Séraphim Crucifíxi effígiem inter alas cóntinens appáruit: qui ejus & mánibus & pédibus & láteri vestígia clavórum impréssit: quæ Sanctus Bonaventúra, cum Alexándri quarti Summi Pontíficis prædicatióni interésset, narrásset Pontíficem a se visa esse, lítteris commendávit. His insígnibus summi in eum Christi amóris, máximam habébat ómnium admiratiónem. Ac biénnio post gráviter ægrótans, deférri vóluit in Ecclésiam Sanctæ Maríæ Angelórum: ut ubi grátiæ spíritum a Deo accéperat, ibi spíritum vitæ rédderet. Eo in loco Fratres ad paupertátem, ac patiéntiam, & sanctæ Románæ Ecclésiæ fidem servándam cohortátus, Psalmum illum pronúntians: Voce mea ad Dóminum clamávi: in eo versículo: Me expéctant justi, donec retríbuas mihi: efflávit animam, quarto Nonas Octóbris. Quem miráculis clarum Gregórius nonus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia. lxxviii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 11. *d*

IN illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confiteor tibi Pater, Dómine cæli & terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus & prudéntibus, & revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ser. 10. *de Verbis Domini.*

VEníte ad me omnes, qui laborátis. Quare enim

omnes

omnes laborámus ; nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infirmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis ; dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit, Venite ad me omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, & díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília & invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, & mórtuos suscitáre, sed quóniam mitis sum & húmilis corde.

℟. Iste est qui ante. lxxxi.

Lectio v.

MAgnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quamtam quisque vult & dispónit superimpónere molem ædificii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo & fábrica ante celsitúdinem humiliátur, & fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti. lxxxi.

Lectio ix.

QUod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædificii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, & quod dico, & quod áudit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácile illos vident; sed eos vident, qui óculos habent, & non vident. Nobis autem promíttitur visio Dei vivéntis & vidéntis.

Te Deum laudámus. 15.

In secundis Vesp. fit commemoratio seq.

DIE V. OCTOBRIS.

Sanctorum Placidi & Sociorum Martyrum.

Oratio.

DEus, qui nos concédis Sanctórum mártyrum tuórum Plácidi & sociórum ejus, natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Lectio iii.

PLácidus Romæ, Tertúllo patre in primis nóbili natus, puer Deo oblátus, & sancto Benedícto tráditus, tantum ejus disciplína & monásticæ vitæ institútis profécit, ut inter præcípuos illíus discípulos numerétur. Ab eo in Sicíliam missus, Mona-

stérium & Ecclésiam in honórem Sancti Joánnis Baptistæ prope Messánæ portum constrúxit, ubi cum Mónachis admirábili sanctitáte vixit. Ejus viséndi caussa cum eo veníssent Eutychius & Victórius illíus fratres, & Flavia virgo soror, eódem témpore illuc áppulit immánis quidam piráta, Manúcha nómine, qui capto Monastério, cum Plácidum & céteros nullo modo addúcere potuísset ut Christum negárent, ipsum fratrésque illíus, & sorórem crudéliter necári jussit. Cum quibus étiam Donátus, Firmátus Diáconus, Faustus, aliíque trigínta Mónachi, Martyrii agónem felíciter consummárunt, tértio nonas Octóbris, anno salútis quingentésimo trigésimo nono.

Te Deum laudámus. 15:

Vespera de S. Brunone.

DIE VI. OCTOBRIS.

In festo S. Brunonis Confessor. Duplex. Oratio.

Sancti Brunónis Confessóris tui, quæsumus Dómine, intercessiónibus adjuvémur: ut qui majestátem tuam, gráviter delinquéndo offéndimus, ejus méritis & précibus nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dñm.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Bruno Carthusiánæ Religiónis institútor, Colóniæ Agrippínæ natus est. Ab ipsis incunábulis spécimen futúræ sanctitátis præferens, morumque gravitáte puerília illíus ætátis, divína favénte grátia, declínans ádeo excélluit, ut jam inde Monachórum pater, vitæque anachoréticæ futúrus instaurátor agnosceretúr. A paréntibus génere ac virtúte claris Lutétiam Parisiórum missus, tantum ibi in Philosophíæ ac Theologíæ stúdiis profécit, ut Doctóris ac Magistri munus in utráque Facultáte sit adéptus. nec multo post, ob egrégias ipsíus virtútes, Ecclésiæ Rheménsis Canonicátu potítus.

℟. Honéstum fecit. lxxviii.

Lectio v.

Elápsis áliquot annis, cum sex áliis familiáribus mundo renúntians, Sanctum Hugónem Epíscopum Gratianopolitánum ádiit. Qui causam eórum advéntus cógnita, eosdémque intélligens esse, quos eádem nocte, velut fontem stellas ad suos pedes corruéntes in somnis víderat, montes suæ Diœcésis aspérrimos, quos Carthusiános appéllant, illis concéssit. Illuc Bruno cum sóciis, ipso Hugóne comitánte secédens, cum per áliquot annos eremíticam vitam egísset, ab Urbáno secúndo, qui ejúsdem Brunónis discípulus fúerat, Romam accersítur. Ejus consíliis ac doctrína Póntifex, in tot illis Ecclésiæ calamitátibus, per áliquot annos usus est, donec

Bru-

Bruno, recusáto Rhegiénsi Archiepiscopátu, discedéndi facultátem obtínuit.

℟. Amávit eum. lxxviii.

Lectio vi.

Igitur solitúdinis amóre erémum quamdam apud Squillacum in Calábriæ fínibus pétiit. Quo in loco cum ipsum orántem Rogérius Comes Calábriæ inter venándum, latrántibus ad illíus spelúncam cánibus, reperísset, sanctitáte viri permótus, illum ac sócios fovére & cólere impénse cœpit. Nec liberálitas sine præmio fuit. Cum enim idem Rogérius Cápuam obsidéret, eúmque Sergius quidam excubiárum magíster pródere statuísset; Bruno adhuc in dicta erémo vivens, in sómnis illi omnia apériens, ab imminénti perículo Cómitem liberávit. Tandem virtútibus ac méritis plenus, nec sanctitáte minus quam doctrínæ fama clarus, obdormívit in Dómino, sepultúsque est in Monastério Sancti Stéphani ab ipso Rogério constrúcto, ubi háctenus honorífice cólitur.

℟. Iste homo. lxxviii.

In tertio Nocturno, Homil. in Evangel. Sint lumbi vestri præcíncti. *de Communi Conf. non Pontificis.* lxxxi.

In ii. Vesp. commem. de seq.

DIE VII. OCTOBRIS.

S. Marci Papæ & Confessor.

Aña. Sacérdos & Póntifex.

℣. Amávit eum.

Oratio.

Exáudi Dómine preces nostras: & interveniénte beáto Marco Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tribue placátus & pacem. Per Dñm.

Deinde SS. Martyr. Sergii, Bacchi, Marcelli, & Apuleji. Aña. Istórum est enim.

℣. Lætámini. xxxvii.

Oratio.

Sanctórum mártyrum tuórum nos, Dómine, Sérgii, Bacchi, Marcélli, & Apuléji, beáta mérita prosequántur: & tuo semper fáciant amóre fervéntes. Per.

Lectio iii.

Marcus Románus, Constantíno Magno Imperatóre Póntifex, instítuit, ut Epíscopus Ostiénsis, à quo Románus Póntifex consecrátur, pállio uterétur. Duas Romæ Basílicas ædificávit, álteram in Urbe, álteram via Ardeatína: quas Constantínus auctas magnis munéribus exornávit. Vixit in Pontificátu menses octo, sepultúsque est in cœmetério Balbínæ. Te Deum. 15.

In Laudib. fit commemor. SS. Sergii, &c. Mart. Aña. Vestri capílli.

℣. Exultábunt.

Oratio ut supra.

Vesp. de sequenti Festo.

DIE VIII. OCTOBRIS.

In festo S. Birgittæ viduæ.

Duplex. Oratio.

Dómine Deus noster, qui beátæ Birgíttæ per Fílium

lium tuum Unigénitum secréta cæléstia revelásti: ipsíus pia intercessióne da nobis fámulis tuis, in revelatióne sempitérnæ glóriæ tuæ gaudére lætántes. Per cúmdem Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno, Lectio iv.

BIrgítta in Svécia illústribus & piis paréntibus orta, sanctíssime vixit. Cum adhuc in útero gestarétur, a naufrágio propter eam mater erépta est. Decénnis post audítum de passióne Dómini sermónem, sequénti nocte Jesum in cruce recénti Sánguine perfúsum vidit, & de eádem passióne secum loquéntem: quo ex témpore in ejúsdem meditatióne ita afficiebátur; ut de ea sine lácrymis cogitáre deínceps númquam posset.

℞. Propter veritátem. cix.

Lectio v.

ULfóni Nerícia Príncipi in matrimónium trádita, virum ipsum ad pietátis officia, tum óptimis exémplis, tum efficácibus verbis adhortáta est. In filiórum educatióne piíssima. Paupéribus, & máxime infirmis, domo ad id múneris dicáta, inserviébat quam diligentíssime, illórum pedes sólita laváre & osculári. Cum autem una cum viro suo redíret Compostélla, ubi sancti Jacóbi Apóstoli sepúlchrum visitáverant, & Atrebáti Ulfo gráviter ægrotáret; sanctus Dionysius Birgíttæ noctu appáruit, & de maríti salúte, aliísque de rebus quæ futúræ erant, præmónuit. ℞. Dilexísti justítiam. cx.

Lectio vi.

VIro Cisterciénsi Mónacho facto, & paullo post defúncto, Birgítta, audíta Christi voce in somnis, arctiórem vitæ formam est aggréssa. Cui deínde arcána multa fuérunt divínitus reveláta. Monastérium Vastanénse sub Régula sancti Salvatóris, ab ipso Dómino accépta, instítuit. Romam Dei jussu venit, ubi plúrimos ad amórem divínum veheménter accéndit. Inde Jerosólymam pétiit, & íterum Romam: qua ex peregrinatióne cum in febrim incidísset, grávibus per annum íntegrum afflictata morbis, cumuláta méritis, prænuntiáto mortis die, migrávit in cælum. Corpus ejus ad Vastanense Monastérium translátum est, & miráculis illústrem Bonifácius nonus in sanctórum númerum rétulit.

℞. Fallax grátia. cx.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Símile est Regnum cælórum thesáuro. *de Communi nec Virg. nec Mart.* cx.

In ii. Vesp. fit commem. seq.

DIE IX. OCTOBRIS.

In festo SS. Martyr. Dionysii, Rustici, & Eleutherii. Semiduplex.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die beátum Dionysium már-

tyrem

tyrem tuum atque Pontificem virtúte constántiæ in passióne roborásti: quique illi ad prædicándum géntibus glóriam tuam, Rústicum & Eleuthérium sociáre dignátus es: tribue nobis, quæsumus, eórum imitatióne, pro amóre tuo próspera mundi despícere, & nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Dionysius Atheniénsis, unus ex Areopagítis, judícibus, vir fuit omni doctrínæ génere instrúctus. Qui cum adhuc in Gentilitátis erróre versarétur, eo die, quo Christus Dóminus Cruci affixus est, solem præter natúram defecísse animadvértens, exclamásse tráditur: Aut Deus natúræ pátitur, aut mundi máchina dissólvitur. Sed cum Paulus Apóstolus véniens Athénas, & in Areopágum ductus, ratiónem reddidísset ejus doctrínæ quam prædicábat, affirmans Christum Dóminum resurrexísse, & mórtuos omnes in vitam reditúros esse: cum alii multi, tum ipse Dionysius in Christum crédidit.

℟. Sancti tui Dómine. xlix.

Lectio v.

Itaque & baptizátus est ab Apóstolo, & Atheniénsium Ecclésiæ præféctus. Qui cum póstea Romam venísset, a Cleménte Pontífice missus est in Gálliam prædicandi Evangélii caussa. Quem Lutétiam usque Parisiórum Rústicus Présbyter & Eleuthérius Diáconus prosecúti sunt: ubi a Fescénio Præfécto, quod multos ad Christiánam Religiónem convertísset, ipse cum sóciis virgis cæsus est: cúmque in prædicatióne Christiánæ fidei constantíssime perseveráret, in cratículam subjécto igne injícitur, multísque prætérea supplíciis una cum sóciis cruciátur.

℟. Vérbera carníficum. L.

Lectio vi.

Sed ea tormentórum génera ómnibus forti ac libénti ánimo perferéntibus, Dionysius annum agens supra centésimum, cum réliquis secúri percútitur, séptimo Idus Octóbris. De quo illud memóriæ próditum est, abscíssum suum caput sustulísse, & progréssum ad duo míllia passuum in mánibus gestásse. Libros scripsit admirábiles ac plane cæléstes, de divínis nomínibus, de cælésti & Ecclesiástica hierarchía, de mystica Theología, & álios quósdam.

℟. Tamquam áurum. l.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a ferménto Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. in Luc. cap. 51.

DE hoc ferménto Apóstolus præcipit: Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ & nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis & veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat: sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte & veritáte fraudábit. Est ergo sensus: Atténdite, ne æmulémini simulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo & vestra virtus ómnibus, & eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter Testaméntum. li.

Lectio viii.

VErum quod séquitur, Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur; non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed & in præsénti témpore potest congruénter áccipi: quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti, vel passi sunt Apóstoli: nunc, clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus públice prædicántur. Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus. Si persecutóres, Sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant, ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua mártyrum membra feris, avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possit.

℟. Sancti mei. li.

Lectio ix.

DUo autem sunt génera persecutórum: unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos munire atque instítuere volens Salvátor, & supra ab hypócrisi Pharisæórum atténdere; & hic a carníficum cæde præcipit non timére; quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres vénéunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, & quæ quólibet per áera ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest: vos, qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus; quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinet.

Te Deum laudámus. 15.

In secundis Vesper. à Capitulo de seq. commem. præced.

DIE X. OCTOBRIS.

In festo S. Francisci Borgiæ Confessoris. Semidupl.

In Hymno. Iste Conféssor. *mutatur tertius Versus.*

Ora-

Oratio.

DOmine Jesu Christe, veræ humilitátis & exémplar, & præmium: quæsumus; ut sicut beátum Franciscum in terréni honóris contémptu imitatórem tui gloriósum effecísti; ita nos ejúsdem imitatiónis & glóriæ tríbuas esse consórtes: Qui vivis & regnas, cum Deo Patre.

Et fit commem. SS. Martyr. Dionysii & Socior.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno, Lectio iv.

FRancíscus Gandíæ Dux quartus, Joánne Bórgia & Joánna Aragónia Ferdinándi Cathólici nepte génitus, post pueríliem ætátem inter doméſticos mira innocéntia & pietáte transáctam, in aula primum Cároli quinti Cæsaris, mox in Cataláuniæ administratióne admirabílior fuit Christiánæ virtútis, & vitæ austerióris exémplis. Ad Granaténse sepúlcrum Isabéllam Imperatrícem cum detulísset, in ejus vultu fœde commutáto, mortálium ómnium caducitátem rélegens, voto se adstrínxit, rebus ómnibus, cum primum licéret, abjéctis, regum Regi únice inserviéndi. Inde tantum virtútis increméntum fecit, ut inter negotiórum turbas religiósæ perfectiónis simíllimam imáginem réferens, miráculum Príncipum appellarétur.

℟. Honéstum fecit. lxxviii.

Lectio v.

MOrtua Eleonóra de Castro cónjuge, ingréssus est Societátem Jesu, ut in ea latéret secúrius, & præclúderet dignitátibus áditum, interpósita voti religióne: dignus, quem & viri príncipes complúres in amplecténdo severióri institúto fúerint secúti, & Cárolus quintus ipse in abdicándo Império hortatórem sibi, aut ducem extitísse non diffiterétur. In eo arctióris vitæ stúdio Francíscus jejúniis, caténis férreis, aspérrimo cilício, cruéntis longísque verberatiónibus, somno brevíssimo corpus ad extrémam usque máciem redégit: nullis prætérea parcens labóribus ad sui victóriam, & ad salútem animárum. Tot ítaque instrúctus virtútibus, a sancto Ignátio primum Generális Commissárius in Hispániis, nec multo post Præpósitus Generális tértius a Societáte univérsa, licet invítus, elígitur. Quo in múnere Princípibus ac summis Pontifícibus prudéntia, ac morum sanctitáte appríme carus, præter complúra vel cóndita, vel áucta ubíque domicília, Sócios in regnum Polóniæ, in ínsulas Oceani, in Mexicánam & Peruánam províncias invéxit: missis quoque in álias regiónes Apostólicis viris, qui prædicatióne, sudóribus, sánguine, fidem Catho-

thólicam Románam propagárunt.

℟. Amávit eum. lxxviii.

Lectio vi.

DE ſe ita demíſſe ſentiébat, ut peccatóris nomen ſibi próprium fáceret. Románam púrpuram a ſummis Pontificibus ſæpius oblátam, invícta humilitátis conſtántia recusávit. Vérrere ſordes, emendicáre victum oſtiátim, ægris miniſtráre in Noſocómiis, mundi ac ſui contémptor, in delíciis hábuit. Síngulis diébus multas continénter horas, frequénter octo, quandóque decem, dabat cæléſtium contemplatióni. Cénties quotídie de genu Deum adorábat. Numquam a ſacrificándo abſtínuit; prodebátque ſeſe divínus, quo æſtuábat, ardor, ejus vultu Sacram Hóſtiam offeréntis, aut concionántis intérdum radiánte. Sanctíſſimum Chriſti Corpus in Euchariſtía latens, ubi aſſervarétur, inſtínctu cæléſti ſentiébat. Cardináli Alexandríno ad conjungéndos contra Turcam Chriſtiános Príncipes Legáto comes ádditus a ſancto Pio quinto: arduum iter, fractis jam pene víribus, ſuſcépit ex obediéntia: in qua & vitæ curſum Romæ, ut optárat, felíciter conſummávit, anno ætátis ſuæ ſexagéſimo ſecúndo, ſalútis vero milléſimo quingentéſimo ſeptuagéſimo ſecúndo. A ſancta Teréſia, quæ ejus utebátur consíliis, vir ſanctus, a Gregório décimotértio, fidélis adminíſter appellátus. Demum a Cleménte décimo, plúribus magníſque clarus miráculis, in Sanctórum númerum adſcríptus.

℟. Iſte homo. lxxviii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Ecce nos relíquimus ómnia. *ut in Communi Abbatum.* lxxxvii.

DIE XIII. OCTOBRIS.

In feſto S. Eduardi Confeſſor.

Semiduplex.

In Hymno. Iſte Conféſſor. *mutatur tertius Verſus.*

Oratio.

DEus, qui beátum regem Eduárdum Confeſsórem tuum æternitátis glória coronáſti: fac nos, quæſumus, ita eum venerári in terris, ut cum eo regnáre poſsímus in cælis. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

EDuárdus, cognoménto Conféſſor, nepos ſancti Eduárdi regis & mártyris, Anglo-Sáxonum regum últimus (quem futúrum regem Brithuáldo viro ſanctíſſimo in mentis excéſſu Dóminus demonſtrávit) decénnis a Danis Angliam vaſtántibus quæsítus ad necem, exuláre cógitur apud avúnculum Normánniæ Ducem: ubi in médiis vitiórum illécebris talem ſe exhíbuit integri-

tegri-

vitæ, morúmque in-
ut ómnibus admira-
:t. Elúxit in eo vel
a píetas in Deum,
ivínas, fuítque ingé-
ſimo, atque ab om-
ándi cupiditáte alié-
us ea vox fertur:
regno carére, quod
: & sánguine obti-
poſſit.
ſtum fecit. lxxviii.

Lectio v.

ſtis mox tyránnis,
fratribus ſuis vitam
m eripúerant, revo-
pátriam, ubi ſum-
iium votis & gratula-
;no potítus, ad ho-
rárum delénda veſti-
n ſe convértit, a ſa-
rſus, ac Divórum
quórum ália a fun-
eréxit, álii refé-
ſtque reddítibus, ac
is, in eam curam po-
inténtus, ut reflo-
:ollápſa Relígio. Ab
ɔcéribus compúlſum
as, conſtans eſt aſ-
riptórum, cum vír-
ɔnſa virginitátem in
iio ſerváſſe. Tantus
it in Chriſtum amor
ut illum aliquándo
ſsárum ſolémnia vi-
úerit blando vultu,
luce fulgéntem. Ob
charitátem, orpha-
egenórum pater paſ-
ɔátur, numquam læ-
m cum regios theſáu-
uſíſſet in páuperes.
vit eum. lxxviii.

Lectio vi.

PRophetíæ dono illúſtris, de Angliæ futúro ſtatu multa cælitus prævídit: & illud in primis memorábile, quod Svvéyni Danórum regis in mare demérſi mortem, dum Angliam invadéndi ánimo claſſem conſcénderet, eódem quo áccidit moménto, divínitus intelléxit. Joánnem Evangelíſtam miríſice cóluit, nihil cuíquam, quod ejus nómine peterétur, negáre ſólitus. Cui olim ſub lácera veſte ſuo nómine ſtipem rogánti, cum nummi déeſſent, detráctum ex dígito ánnulum porréxit, quem Divus non ita multo poſt Eduárdo remíſit, una cum núntio ſecutúræ mortis. Quare rex, indíctis pro ſe précibus, ipſo ab Evangelíſta prædícto die, piíſſime óbiit, Nonis vidélicet Januárii, anno ſalútis milléſimo ſexagéſimo ſexto; quem ſequénti ſæculo, Alexánder Papa tértius miráculis clarum, Sanctórum faſtis adſcrípſit. At ejus memóriam Innocéntius undécimus Officio público per univérſam Eccléſiam eo die celebrári præcépit, quo annis ab óbitu ſex & trigínta translátum ejus corpus, incorrúptum, & ſuávem ſpírans odórem, repértum eſt.

℟. Iſte homo. lxxviii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Sint lumbi veſtri. *ut in Communi Confeſſ. non Pontificis*. lxxx.

In ii. Vesp. a Capitul. de seq. cum commem. praced.

DIE XIV. OCTOBRIS.

In festo S. Callisti Papæ & Martyr. Semiduplex.

Oratio.

DEus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte deficere: ad amórem tuum nos misericórditer per Sanctórum tuórum exémpla restáura. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. sancti Eduardi.

In primo Noctur. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAllístus Románus, præfuit Ecclésiæ Antoníno Heliogábalo Imperatóre. Constítuit quátuor anni témpora, quibus jejúnium, ex Apostólica traditióne accéptum, ab ómnibus servarétur. Ædificávit Basílicam sanctæ Maríæ trans Tíberim: & in via Appia vetus cœmetérium ampliávit, in quo multi sancti Sacerdótes & mártyres sepúlti sunt, quod ab eo, Callísti cœmetérium appellátur. Sedit annos quinque, mensem unum, dies duódecim. Ordinatiónibus quinque mense Decémbri creávit Presbyteros séxdecim, Diáconos quátuor, Epíscopos octo. Martyrio coronátus sub Alexándro Imperatóre, illátus est in cœmetérium Calepódii via Aurélia, tértio ab Urbe lápide, prídie Idus Octóbris.

℟. Honéstum fecit. xxxii.

Lectio v. & vi. Triumphális beáti. *de Communi unius Martyr.*

℟. *v.* Desidérium ánimæ.

℟. *vi.* Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Nihil est opertum. *ut in Communi unius Martyris.* xxxv.

Vesper. de seq. cum commem. praced.

DIE XV. OCTOBRIS.

In festo S. Teresiæ Virginis, Duplex.

In utrisque Vesperis & Laudibus.

Hymnus.

REgis supérni núntia
Domum patérnam déseris,
Terris Terésa bárbaris
Christum datúra, aut sánguinem.
Sed te manet suávior
Mors, pœna poscit dúlcior:
Divíni amóris cúspide
In vulnus icta cóncides.
O charitátis víctima,
Tu corda nostra cóncrema,
Tibíque gentes créditas
Avérni ab igne líbera.
Sit laus Patri cum Fílio,
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque Sancta Trínitas,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Terésiæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita cæléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, & piæ devotiónis

rudiámur, affféctu. Per
num noſtrum.

Et commemor. S. Callisti & Martyr.

Ad Matutinum.

Hymnus.

Ec eſt dies, qua cán-
didæ
r colúmbæ, cælitum
ſacra templa ſpíritus
ránſtulit Teréſiæ.
síque voces áudit:
i ſoror de vértice
néli ad Agni núptias:
i ad coróṇam glóriæ.
onſe Jeſu Vírginum
i adórent órdines,
uptiáli cántico
lent per omne ſæculum.
Amen.

*rimo Nocturno, Lectiones
riptura occurrente.*

ı ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

Eréſia Virgo nata eſt Abulæ ın Hiſpánia pa-ous tum génere, tum e præcláris. Ab iis di-timóris lacte educáta, ándum futúræ ſanctitá-tenérrima adhuc ætáte nen dedit. Nam cum San-n mártyrum acta perlé-, ádeo in ejus medi-e ſancti Spíritus ignis t, ut domo aufúgiens, ricam trajíceret, ut vi-ro glória Jeſu Chriſti, márum ſalúte profúnde-A pátruo revocáta, ar-nartyrii deſidérium elee-is, aliíſque piis opé-compensávit, júgibus nis deplórans óptimam ſibi ſortem fuiſſe præréptam. Mórtua matre, cum a beatíſſima Vírgine péteret, ut ſe matrem eſſe monſtráret: pii voti compos effécta eſt, ſemper perínde ac filia patrocínio Deíparæ pérfruens. Vigéſimum ætátis annum agens, ad Moniáles ſanctæ Maríæ de Monte Carmélo ſe cóntulit: ibi per duodevigínti annos graviſſimis morbis & váriis tentatiónibus vexáta, conſtantíſſime méruit in caſtris Chriſtiánæ pœniténtiæ, nullo reſécta pábulo cæléſtium eárum conſolatiónum, quibus ſolet étiam in terris ſánctitas abundáre.

℟. Propter veritátem. xcviii.

Lectio v.

Angélicis ditáta virtútibus, non modo própriam, ſed públicam étiam ſalútem ſollícita caritáte curávit. Quare ſeveriórem véterum Carmelitárum régulam, Deo afflánte, & Pio quarto approbánte, primum muliéribus, deínde viris obſervándam propóſuit. Effloruit in eo consílio omnípotens miſeréntis Dómini benedíctio: nam duo ſuper trigínta Monaſtéria inops Virgo pótuit ædificáre, ómnibus humánis deſtitúta auxíliis, quinímmo adversántibus plerúmque ſæculi Princípibus. Infidélium & hæreticórum ténebras perpétuis deflébat lácrymis, atque ad placándam divínæ ultiónis iram voluntários própríi córporis cru-

ciátus Deo pro eórum salúte dicébat. Tanto autem divíni amóris incéndio cor ejus conflagrávit, ut mérito víderit Angelum igníto jáculo sibi præcórdia transverberántem, & audíerit Christum data déxtera dicéntem sibi: Deínceps ut vera sponsa meum zelábis honórem. Eo consiliánte, máxime árduum votum emísit, efficiéndi semper quidquid perféctius esse intellígeret. Multa cæléstis sapiéntiæ documénta conscrípsit, quibus fidélium mentes ad supérnæ pátriæ desidérium máxime excitántur.

℞. Dilexísti justítiam. xcviii.

Lectio vi.

CUm autem assídua éderet exémpla virtútum, tam ánxio castigándi córporis desidério æstuábat, ut quamvis secus suadérent morbi, quibus afflictabátur, corpus cilíciis, caténis, urticárum manípulis, aliísque aspérrimis flagéllis sæpe cruciáret, & aliquándo inter spinas volutáret, sic Deum álloqui sólita: Dómine aut pati, aut mori: se semper misérrima morte pereúntem exístimans, quámdiu a cælésti ætérnæ vitæ fonte abésset. Prophetíæ dono excélluit; eámque divínis charismátibus tam liberáliter locupletábat Dóminus, ut sæpius exclámans péteret, benefíciis in se divínis modum impóni, nec tam céleri oblivióne culpárum suárum memóriam aboléri. Intolerábili ígitur divíni amóris incéndio pótius, quam vi morbi, Albæ cum decúmberet, prænuntiáto suæ mortis die, Ecclesiásticis Sacraméntis muníta, alúmnos ad pacem, caritátem, & regulárem observántiam adhortáta, sub colúmbæ spécie puríssimam ánimam Deo réddidit, anno nata sexagínta septem, anno millésimo quingentésimo octogésimo secúndo, Idibus Octóbris, juxta Kalendárii Románi emendatiónem. Ei moriénti adésse visus est inter Angelórum ágmina Christus Jesus, & arbor árida cellæ próxima statim efflóruit. Ejus corpus usque ad hanc diem incorrúptum, odoráto liquóre circumfúsum, pia veneratióne cólitur. Miráculis cláruit ante & post óbitum, eámque Gregórius decimusquíntus in Sanctórum númerum rétulit.

℞. Afferéntur Regi. xcix.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Símile erit regnum cælórum decem Virgínibus. *ut in Communi Virginum.* ci.

DIE XVII. OCTOBRIS.

In festo S. Hedvvigis Viduæ, Reginæ Poloniæ. Semidupl.

Oratio.

DEus, qui beátam Hedvvígem a sæculi pompa ad húmilem tuæ crucis sequélam toto corde transíre do-

docuísti: concéde, ut ejus méritis & exémplo discámus peritúras mundi calcáre delícias, & in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre: Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HEdvvígis régiis clara natálibus, innocéntia tamen vitæ longe clárior, sanctæ Elisabéthæ filiæ regis Hungáriæ matértera, Berthóldi & Agnétis Moráviæ Marchiónum fília, ánimi ab ineúnte ætáte moderatiónem prótulit: adhuc enim puéllula puerílibus abstínuit, & duodénnis Henríco Polóniæ Duci a paréntibus núptui trádita, thálami fide sancte serváta, prolem inde suscéptam in Dei timóre erudívit. Ut autem commódius Deo vacáret, ex pari voto & consénsu unánimi ad separatiónem thori virum indúxit; quo defúncto, ipsa in Monastério Trebnicénsi, Deo, quem assíduis précibus exoráverat, inspiránte, Cisterciénsem devóta sumpsit hábitum: in eóque contemplatióni inténta, divínis Offíciis & Missárum solémniis a solis ortu ad merídiem usque assídua assístens, antíquum humáni géneris hostem fortis contémpsit.

℟. Propter veritátem. cix.

Lectio v.

SÆculi autem commércia, nisi divína, & animárum salútem attíngerent, audíre, vel loqui non sustínuit: prudéntia in agéndis sic emícuit, ut neque excéssus esset in modo, nec error in órdine, comis alióquin & mansuéta in próximum. Grandem autem de se triúmphum jejúniis, & vigíliis, vestiúmque asperitáte austéra carnem mácerans, reportávit: hinc sublimióribus florens virtútibus Christiánis, consiliórum gravitáte, animíque candóre & quiéte in exímium religiósæ pietátis evásit exémplar: ómnibus se ultro subjícere, atque vilióra præ céteris Moniálibus alácriter múnia subíre; paupéribus étiam flexo genu ministráre, leprosórum pedes ablúere & osculári, ipsi familiáre erat, neque illórum úlcera sánie manántia sui victrix abhórruit.

℟. Dilexísti justítiam. cx.

Lectio vi.

MIra fuit ejus patiéntia, animíque constántia, præcípue vero in morte Henríci Ducis Silésiæ sui, quem matérne diligébat, filii in bello a Tártaris cæsi, enítuit, pótius enim grátias Deo, quam filio lácrymas réddidit. Miraculórum dénique glória percrébuit: púerum enim demérsum, & molendíni rotis allísum, &

prorsus attrítum, invocáta, vitæ restítuit, áliaque præstitit, ut rite iis Clemens quartus probátis, Sanctórum número eam adscrípserit, ejúsque Festum in Polónia, ubi præcípua veneratióne uti Patróna cólitur, die décima quinta Octóbris celebrári concésserit: quod deínde ut décima séptima a tota Ecclésia fieret, Innocéntius undécimus ampliávit.

℟. Fallax grátia. cx.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Símile erit regnum cælórum thesáuro. *ut in Communi nec Virginis nec Martyr.* cx.

Vesper. de seq. tantùm.

DIE XVIII. OCTOBRIS.

In festo sancti Lucæ Evangelistæ. Duplex.

Oratio.

INtervéniat pro nobis, quæsumus Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelísta: quis crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore, pro tui nóminis honóre portávit. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Communi Evangelistarum.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iv.

LUcas médicus Antiochénsis, ut ejus scripta índicant, Græci sermónis non ignárus, fuit sectátor Apóstoli Pauli, & omnis peregrinatiónis ejus comes. Scripsit Evangélium, de quo idem Paulus: Mísimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in Evangélio per omnes Ecclésias. Et ad Colossénses: Salútat vos Lucas médicus caríssimus. Et ad Timótheum: Lucas est mecum solus. Aliud quoque édidit volumen egrégium, quod título, Acta Apostolórum, prænotátur: cujus históría usque ad biénnium Romæ commorántis Pauli pervénit, idest, usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intellígimus, in eádem urbe librum esse compósitum.

℟. Vidi conjúnctos. xix.

Lectio v.

IGitur períodos Pauli & Theclæ, & totam baptizáti Leónis fábulam, inter apócryphas Scriptúras computámus. Quale enim est, ut indivíduus comes Apóstoli, inter céteras ejus res, hoc solum ignoráverit? Sed & Tertulliánus, vicínus eórum témporum refert, Presbyterum quemdam in Asia amatórem Apóstoli Pauli, convíctum a Joánne, quod auctor esset libri, & conféssum se hoc Pauli amóre fecísse, & ob id loco excidísse. Quidam suspicántur, quotiescúmque in Epístolis suis Paulus dicit, Juxta Evangélium meum, de Lucæ significáre volúmine.

℞. Beáti estis. xix.

Le-

Lectio vi.

Icam autem non solum ab Apóstolo Paulo di-e Evangélium, qui cum ino in carne non fúe-sed a céteris Apóstolis: ipse quoque in princí-ui volúminis declárat, s: Sicut tradidérunt no-qui a princípio ipsi vi-it, & minístri fuérunt ónis. Igitur Evangélium, audíerat, scripsit. Acta Apostolórum, sicut ví-, ipse compósuit. Vi-ctóginta & quátuor an-uxórem non habens: tus est Constantinópo-id quam urbem vigési-Constantíni anno ossa cum relíquiis Andréæ oli transláta sunt de aja.

i sunt triumphatóres. xix.

ertio Nocturno, Homilia vangel. Designávit Dó-i. *de Communi Evange-um.* xx.

ecundis Vesper. fit com-r. seq.

E XIX. OCTOBRIS.

sto S. Petri de Alcantara Confessoris. Duplex.

Hymno. Iste Conféssor, *tur tertius Versus.*

Oratio.

Eus, qui beátum Pe-trum Confessórem tu-dmirábilis pœniténtiæ, tíssimæ contemplatiónis re illustráre dignátus es: bis, quæsumus; ut ejus gántibus méritis, carne ficáti, facílius cæléstia capiámus. Per Dóminum nostrum, &c.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus Alcántaræ in Hispánia nobílibus paréntibus natus, a téneris annis futúræ sanctitátis indícia præbuit. Décimo sexto ætátis anno Ordinem Minórum ingréssus, se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Tum munus concionatóris ex obediéntia exércens; innúmeros a vítiis ad veram pœniténtiam tradúxit. Primævum sancti Francísci Institútum exactíssime reparáre cúpiens, ope divína fretus, & Apostólica munítus auctoritáte, angustíssimum & paupérrimum cœnóbium juxta Pedrósum fundávit: quod vitæ genus aspérrimum ibi felíciter cœptum, per divérsas Hispániæ províncias, usque ad Indias mirífice propagátum fuit. Sanctæ Terésiæ cujus probáverat spíritum, in promovénda Carmelitárum reformatióne adjútor fuit. Ipsa autem a Deo edócta, quod Petri nómine nihil quisquam péteret, quin prótinus exaudirétur ejus précibus se commendáre, & ipsum adhuc vivéntem Sanctum appelláre consuévit.

℟. Honéstum fecit. lxxviii.

Lectio v.

PRíncipum obséquia, qui ipsum velut oráculum

consulébant, summa humilitáte declínans, Cárolo quinto Imperatóri a confessiónibus esse recusávit. Paupertátis rigidíssimus custos, una túnica, qua nulla detérior esset, conténtus erat. Puritátem ita cóluit, ut a Fratre in extrémo morbo sibi inserviénte, nec léviter quidem tangi passus sit. Corpus suum perpétuis vigíliis, jejúniis, flagéllis, frígore, nuditáte, atque omni génere asperitátum in servitútem redégit, cum quo pactum iníerat, ne ullam in hoc sæculo ei réquiem præbéret. Cháritas Dei & próximi in ejus corde diffúsa tantum quandóque excitábat incéndium, ut e cellæ angústiis in apértum campum prosilíre, acríſque refrigério concéptum ardórem temperáre cogerétur.

℟. Amávit eum. lxxviii.

Lectio vi.

GRátia contemplatiónis admirábilis in eo fuit, qua cum assídue spíritus reficerétur, intérdum áccidit, ut ab omni cibo & potu plúribus diébus abstinúerit. In áera frequénter sublátus, miro fulgóre coruscáre visus est. Rápidos flúvios sicco pede trajécit. Fratres in extréma penúria, cælitus deláta alimónia cibávit. Báculus ab ipso terræ defixus, mox in víridem ficúlneam excrévit. Cum noctu iter ágeret densa nive cadénte, dirutam domum sine tectu ingréssus est, eique nix in áera péndula pro tecto fuit, ne illíus cópia suffocarétur. Dono prophetíæ ac discretiónis spirítuum imbútum fuísse, sancta Terésia testátur. Dénique annum agens sexagésimum tértium, hora, qua prædíxerat, migrávit ad Dóminum, mirábili visióne, Sanctorúmque præséntia confortátus. Quem eódem moménto in cælum ferri beáta Terésia procul distans vidit, cui póstea appárens dixit: O felix pœniténtia, quæ tantam mihi prométuit glóriam! Post mortem vero plúrimis miráculis cláruit, & a Clemémte nono Sanctórum número adscríptus est.

℟. Iste homo. lxx.viii.

In tertio Nocturno, Homil. in Evangel. Nolite timére. *ut in Communi Confessoris non Pontificis.* lxxxvi.

In ii. Vesp. à Capitul. de seq. cum commem. præced.

DIE XX. OCTOBRIS.

In festo sancti Joannis Cantii Confess. Duplex.

Ad primas Vesperas.

Hymnus.

GEntis Polónæ glória,
Clerique splendor nóbilis,
Decus Lycæi, & Pátriæ
Pater, Joánnes ínclyte.
Legem supérni Núminis
Doces Magíster, & facis:
Nil scire prodest: sédulo
Legem nitámur éxequi.
Apostolórum límina
Pedes viator vísitas;

triam qua téndimus,
, viamque dírige.
petis Jerúsalem,
. sacro sánguine
colis vestígia,
te fusis flétibus.
Christi vúlnera
nostris córdibus,
itémus cónsequi
otiónis prétium.
a mundi máchina
is adóret Trínitas:
novi per grátiam
canámus cánticum.
en.

Oratio.

uæsumus omnípotens
us, ut sancti Joán-
fessóris exémplo in
Sanctórum proficién-
ie áliis misericórdiam
es; ejus méritis in-
im apud te consequá-
r Dóminum.

commem. S. Petri de
a.

d Matutinum.

Hymnus.

ius domas jejúniis,
dis cruénto vérbere
ra pœniténtium
equáris ínnocens.
ir & nos sédulo
Paréntis óptimi,
ur, ut licéntiam
refrænet spíritus.
bruma próvidum
amíctum páuperi,
famémque egéntium
otúque súblevas.
egásti némini
ogánti, pátrium
i tuére, póstulant
óloni, & éxteri.

Sit laus Patri, sit Fílio
Tibíque Sancte Spíritus:
Preces Joánnis ímpetrent
Beáta nobis gáudia.
Amen.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

JOánnes in Oppido Kenty Cracoviénsis Diœcésis, a quo Cántii cognómen duxit, Stanisláo & Anna piis & honéstis paréntibus natus, morum suavitáte, innocéntia, gravitáte ab ipsa infántia spem fecit máximæ virtútis. In Universitáte Cracoviénsi Philosophíæ, ac Theologíæ primum Audítor, tum per omnes Academíæ gradus ascendéndo Proféssor, ac Doctor sacra quam annis multis trádidit, doctrína mentes audiéntium non illustrábat modo, sed ad omnem pietátem inflammábat, simul docens scilicet, & fáciens. Sacérdos factus nihil de literárum stúdio remíttens, stúdium áuxit christiánæ perfectiónis. Utque passim offéndi Deum máxime dolébat, sic eum sibi & pópulo placáre obláto quotídie, non sine multis lácrymis incruénto sacrificio, satagébat. Ilkusiénsem Paróchiam annis áliquot egrégie administrávit, sed animárum perículo commótus póstea dimísit, ac postulánte Academía, ad prístinum docéndi officium rédiit.

℞. Honéstum fecit. lxxviii.

Le-

Lectio v.

QUidquid témporis ab stúdio supérerat, partim salúti proximórum, sacris præsértim conciónibus, curándæ, partim oratióni dabat., in qua cæléstibus quandóque visiónibus, & collóquiis dignátus fertur. Christi vero passióne sic afficiebátur, ut in ea contemplánda totas intérdum noctes dúceret insómnes, ejusque causa mélius recoléndæ, Hierosólymam peregrinátus sit, ubi & martyrii desidério flagrans, Turcis ipsis Christum crucifixum prædicáre non dubitávit. Quare étiam ad Apostolórum límina pedes, atque vária onústus sárcina Romam venit, tum ut Sedem Apostólicam, cui máxime addíctus fuit, honoráret; tum ut sui (sic enim ajébat) purgatórii pœnas expósita illic quotídie peccatórum vénia redímeret. Quo itínere a latrónibus olim spoliátus, & num quid habéret prætérea interrogátus, quum negásset, áureos deínde alíquot suo insutos pállio recordátus, fugiéntibus hos étiam clámans óbtulit latrónibus, qui viri sancti candórem simul, & largitátem admiráti, étiam ablátos ultro reddidére. Aliénæ famæ ne quis detráheret, descríptis beáti Augustíni exémplo in paríete vérsiculis, se atque

álios perpétuo vóluit a
nitos. Famélicos de
étiam obsónio sati
Nudos autem non e
modo, sed detráctis q
sibi véstibus, & cálceis
riébat, demísso ipse in
usque ad terram pállio
domum núdipes redíre
rétur.

℟. Amávit eum. lxxviii

Lectio vi.

BRevis illi somnus
que húmilis vestis,
nuditátem, cibus,
mortem duntáxat arc
virginálem pudicítiam,
lut lílium inter sp
áspero cilício, flagé
atque jejúniis custod
Quin & per annos
óbitum trigínta círcite
quínque ab esu cár
perpétuo abstínuit.
dem diérum juxta, ac
ritórum plenus, quum
cínæ, quam præsér
morti, se diu dilige
que præparásset, ne
re ámplius tenerétur
quid domi supérerat
omníno paupéribus
buit. Tum Ecclésiæ
méntis rite munítus d
vi jam cúpiens, &
cum Christo, prídie
tivitátis ejus, in c
evolávit miráculis an
post mortem clarus.
tuus ad próximam
demíæ Ecclésiam s
Annæ delátus est, il
honorífice sepúltus. A
que in dies Pópuli ve
ti

ac frequéntia, inter
·ios Polóniæ, ac Ly-
æ Patrónos religio-
: cólitur. Novísque
ans miráculis a Cle-
decimotértio Pontífi-
íximo decimoséptimo
;as Augústi anno mil-
septingentésimo sexa-
›séptimo solémni ri-
ıctórum Fastis adscrí-
st.
: homo. lxxviii.
rtio Nocturno, *Homilia*
Communi Confessor. non
'cis primo loco.
.audes, *Hymnus*, *ut in*
Vesperis.
secundas Vesperas.
Hymnus.
deprecánte córporum
.ucs recédit, ímprobi
›i fugántur, prístina
unt salútis múnera.
, febríque, & úlcere
n redáctos ad necem,
tas morti víctimas
rapis e fáucibus.
precánte túmido
es abáctæ flúmine,
æ Dei poténtia
.m fluunt retrógradæ.
tanta possis, sédibus
locátus, póscimus,
ónde votis súpplicum
ıvocátus súbveni.
ı semper Trínitas!
ina semper Unitas!
upplicánte Cántio
na nobis præmia.
ımen.
t commemoratio sequent.
. *Ursulæ & Sociarum*,
rà.

DIE XXI. OCTOBRIS.

Sancti Hilarionis Abbatis.

Antiphona. Similábo.

℣. Amávit eum. lxxviii.

Oratio. Intercéssio.

Et fit commemor. SS. Ursulæ & Sociarum in Vesperis & Laudibus, *Antiphona.* Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi..

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum & Mártyrum tuárum, Ursulæ & sociárum ejus palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Lectio ii.

HIllárion ortus Tabáthæ in Palæstína ex paréntibus infidélibus, Alexandríam missus studiórum caussa, ibi morum & ingénii laude flóruit, ac Jesu Christi suscépta Religióne, in fide & charitáte mirabíliter profécit. Frequens enim erat in Ecclésia, assíduus in jejúnio & oratióne: omnes voluptátum illécebras, & terrenárum rerum cupiditátes contemnébat. Cum autem Antónii nomen in Ægypto

cele-

celebérrimus esset, ejus vidéndi stúdio in solitúdinem conténdit: apud quem duóbus ménsibus ómnem ejus vitæ ratiónem dídicit. Domum revérsus, mórtuis paréntibus, facultátes suas paupéribus dilargítus est: necdum quintumdécimum annum egréssus, rédiit in solitúdinem: ubi extrúcta exígua casa, quæ vix ipsum cáperet, humi cubábat. Nec vero saccum, quo semul amíctus est, umquam aut lavit aut mutávit, cum supervacáneum esse díceret, mundítias in cilício quærere.

Lectio iii.

IN Sanctárum Litterárum lectióne & meditatióne multus erat. Paucas ficus & succum herbárum ad victum adhibébat: nec illis ante solis occásum vescebátur. Continéntia & humilitáte fuit incredíbili. Quibus aliísque virtútibus várias horribiléſque tentatiónes diáboli superávit, & innumerábiles dæmones in multis orbis terræ pártibus ex hóminum corpóribus ejécit. Qui octogésimum annum agens, multis ædificátis Monastériis, & clarus miráculis, in morbum íncidit: cujus vi cum extrémo pene spíritu conflictarétur, dicébat: Egrédere, quid times? egrédere ánima mea, quid dúbitas? septuagínta prope annis servísti Christo, & mortem times? Quibus in verbis spíritum exhalávit.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XXV. OCTOBRIS.

Sanctorum Martyrum Chrysanthi & Dariæ.

Oratio.

BEatórum Mártyrum tuórum, Dómine, Chrysanthi & Daríæ, quæsumus adsit nobis orátio: ut quos venerámur obséquio, eórum pium júgiter experiámur auxílium. Per Dóminum.

Lectio ii.

CHrysánthus & Daría cónjuges, nóbili génere nati, fide étiam clarióres, quam Daría, maríti ópera cum Baptísmo suscéperat; Romæ innumerábilem hóminum multitúdinem, hæc muliérum, ille virórum, ad Christum convertérunt. Quare Celerínus Præféctus comprehénsos trádidit Claúdio Tribúno, qui jussit a milítibus Chrysánthum vinctum cruciátibus torquéri; sed víncula ómnia resolúta sunt: mox cómpedes, in quos conjéctus fúerat, confrácti.

Lectio iii.

DEínde bovis cório inclúsum in ardentíssimo sole constitúunt: tum pédibus ac mánibus caténa constríctis, in obscúrum cárcerem detrúdunt: ubi solútis caténis, claríssima lux locum illustrávit. Daría vero

in

in lupanar compúlsa, leónis tutéla, dum in oratióne defixa est, a contumélia divínitus defénsa est. Dénique in arenáriam, quæ est via Salária, utérque ductus, effóssa terra, lapídibus óbruti, parem martyrii corónam adépti sunt.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

Sancti Evaristi Papæ & Martyris.

Oratio. Infirmitátem., *de Communi unius Mart.*

Lectio iii.

EVaríſtus Græcus ex Judæo patre, Trajáno Imperatóre Pontificátum gessit. Qui Ecclesiárum títulos urbis Romæ Presbyteris divísit & ordinávit, ut septem Diaconi Epíscopum custódirent, dum Evangélicæ prædicatiónis officio fungerétur. Idem constítuit ex traditióne Apóstolica, ut matrimónium públice celebrétur, & Sacerdótis benedíctio adhibeátur. Præfuit Ecclésiæ annos novem, menses tres: Presbyteris decem & septem, Diáconis duóbus, Epíscopis quindecim, quater mense Decémbris ordinátis. Martyrio coronatus prope sepúlcrum Príncipis Apostolórum in Vaticáno sepúltus est séptimo Kaléndas Novémbris.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XXVII. OCTOBRIS.

In Vigilia Apostolorum Simonis & Judæ.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. *Cap.* 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera, & Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.

Tract. 80. *in Joannem.*

ISte locus Evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, & discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis & pálmites. Propter quod, cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo ut in illo esset vitis humána natúra, cujus & nos hómines pálmites esse posśémus.

Responsoria ut in Feria occurrente.

Lectio ii.

QUid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem: quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, & cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus dicúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera: ab illa se útique discérnit, cui dícitur; Quómodo convérsa es in amari-

túdi-

túdinem vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

Lectio iii.

EGo sum, inquit, vitis vera, & Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola & vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait: Pater major me est. Secúndum autem id, quod ait: Ego & Pater unum sumus; & ipse agrícola est, nec talis, quales sunt qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium: sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat; sed qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: unde ipse & Pater unum sunt: & si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

In Laudibus dicuntur Preces Feriales flexis genibus, ut suprà. 55.

Oratio.

COncéde, quæsumus omnípotens Deus: ut sicut Apostolórum tuórum Simónis & Judæ glorióſa natalítia prævenímus, sic ad tua benefícia promerénda majestátem tuam pro nobis ipsi prævéniant. Per Dóminum.

Vesper. de sequenti Festo.

DIE XXVIII. OCTOBRIS.

In festo SS. Apostolorum Simonis & Judæ. Duplex.

Oratio.

DEus, qui nos per l
Apóstolos tuos
nem & Judam ad agnit
tui nóminis veníre tril
da nobis eórum glóriar
pitérnam & proficiénc
lebráre, & celebrándc
ficere. Per Dóminum.

In primo Nocturno

Incipit Epístola Cath
Beáti Judæ Apósto

Lectio i.

JUdas Jesu Christi se
frater autem Jacóbi
qui sunt in Deo Patre
ctis, & Christo Jesu c
vátis & vocátis: Mise
dia vobis, & pax, &
tas adimpleatur. Caríſ
omnem sollicitúdinen
ciens scribéndi vobis de
muni vestra salúte, n
hábui scríbere vobis: c
cans supercertári seme
ditæ Sanctis fidei. Subir
runt enim quidam hó
(qui olim præscripti i
hoc judícium) ímpii
nostri grátiam transfe
in luxúriam, & solum
natórem & Dóminun
strum Jesum Christum r
tes. ℞. Ecce ego. vi.

Lectio ii.

COmmonére auten
volo, sciéntes
ómnia, quóniam Jesu
pulum de terra Ægyp
vans, secúndo eos, qu
credidérunt, pérdidit
gelos vero, qui non
vérunt suum princip
sed dereliquérunt suum
mi

iciilum, in judícium ma-
ii diéi, vínculis ætérnis
ib calígine reservávit. Si-
it Sódoma & Gomórrha,
: finítimæ civitátes símili
iodo exfornicátæ, & abeún-
s post carnem álteram, fa-
tæ sunt exémplum, ignis
térni pœnam sustinéntes.
imíliter & hi carnem qui-
em máculant, dominatiónem
utem spernunt, majestátem
utem blasphémant.
℟. Tóllite jugum. vi.

Lectio iii.

CUm Míchael Archánge-
lus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inférre blasphémiæ; ed dixit: Imperet tibi Dóminus. Hi autem, quæcúmque quidem ignórant, blasphémant: quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália norunt, in is corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt: & erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, & in contradictióne Core periérunt. Ii sunt in épulis suis máculæ, conviviántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ ventis circumferúntur: árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ; fluctus feri maris, despumántes suas confusiónes; sidera errántia, quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.
℟. Dum stetéritis. vi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SImon Chananæus, qui & Zelótes, & Taddæus, qui & Judas Jacóbi appellátur in Evangélio, unius ex Cathólicis Epístolis scriptor, hic Mesopotámiam, ille Ægyptum Evangélica prædicatióne peragrávit. Póstea in Pérsidem conveniéntes, cum innumerábiles fílios Jesu Christo peperíssent, fidémque in vastíssimis illis regiónibus, & efferátis géntibus disseminássent; doctrína & miráculis, ac dénique glorióso martyrio, simul sanctíssimum Jesu Christi nomen illustrárunt.
℟. Vidi conjúnctos. viii.

Lectio v. & vi. Scriptum est. *de Communi Apostolorum.*
℟. *v.* Beáti estis. ℟. *vi.* Isti sunt triumphatóres.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap. 15. c*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 87. in Joannem.

IN lectióne Evangélica, quæ hanc antecédit, díxerat Dóminus: Non vos me elegístis: sed ego elégi vos, & pósui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat: ut

quod-

quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Hic autem dicit, Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Ac per hoc intellígere debémus hunc esse fructum nostrum, de quo ait: Ego vos elégi, ut eátis & fructum afferátis, & fructus vester máneat, & quod adjúnxit, ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Tunc útique dabit nobis, si diligámus ínvicem, cum & hoc ipsum ipse déderit nobis, qui nos elégit non habéntes fructum, quia non eum nos elegerámus: & pósuit nos, ut fructum afferámus, hoc est ínvicem diligámus.

℞. Isti sunt. ix.

Lectio viii.

CAritas ergo est fructus noster, quam definit Apóstolus, de corde puro, & consciéntia bona, & fide non ficta. Hac diligámus ínvicem, hac dilígimus Deum: neque enim vera dilectióne diligerémus ínvicem, nisi diligéntes Deum. Díligit enim unusquísque próximum suum tamquam seípsum si díligit Deum: nam si non díligit Deum, non díligit seípsum. In his enim duóbus præcéptis caritátis tota Lex pendet, & Prophétæ. Hic est fructus noster. De fructu ítaque nobis mandans; Hæc mando, inquit, vobis, ut diligátis ínvicem. Unde & Apóstolus Paulus, cum contra ópera carnis commendáre fructus spíritus vellet, a cápite hoc pósuit. Fructus, inquit, spíritus, cáritas est: ac deínde cétera, tamquam ex isto cápite exórta & religáta contéxuit, quæ sunt gáudium, pax, longanímitas, benígnitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia, cástitas.

℞. Isti sunt viri Sancti. xii.

Lectio ix.

QUis autem bene gáudet, qui bonum non díligit, unde gáudet? Quis pacem veram, nisi cum illo potest habére, quem veráciter díligit? Quis est longánimis in bono ópere perseveránter manéndo, nisi férveat diligéndo? Quis est benígnus, nisi díligat, cui opitulátur? Quis bonus, nisi diligéndo efficiátur? Quis salúbriter fidélis, nisi ea fide, quæ per dilectiónem operátur? Quis utíliter mansuétus, cui non diléctio moderátur? Quis ab eo cóntinet, unde turpátur, nisi díligat unde honestátur? Mérito ítaque magister bonus dilectiónem sic sæpe comméndat, tamquam sola præcipiénda sit, sine qua non possunt prodésse cétera bona, & quæ non potest habéri sine céteris bonis, quibus homo effícitur bonus.

Te Deum laudámus. 15.

DIE

[redacted]

E XXXI. OCTOBRIS.

In Vigilia Omnium Sanctorum.

is Lectiones leguntur de ilia in Evangel. Descéndit Jesus de monte, stetit. *Communi plurimor. Mar-n.* I.

ponsoria de Feria occur-r.

Laudibus dicuntur preces ales flexis genibus, ut in terio. 55.

Oratio.

Domine Deus noster, multíplica super nos grátiam tuam: & quórum prævenímus glorióa solémnia, tribue súbsequi in sancta professióne lætítiam. Per Dominum nostrum.

FESTA NOVEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE

DIE I. NOVEMBRIS.
IN FESTO
OMNIUM SANCTORUM

AD VESPERAS,

Antiphona de Laudibus, 388. *Psalmi de Dominica*, 118. & *loco ult. Psalm.* Laudáte Dóminum omnes gentes. 122.

Capitulum. *Apoc.* 7.

ECce ego Joánnes, vidi álterum Angelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi: & clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ & mari, dicens: Nolíte nocére terræ & mari, neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

Hymnus.

PLacáre, Christe, sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam,
Tuæ ad tribunal grátiæ
Patróna Virgo póstulat.
Et vos beáta per novem
Distíncta gyros, ágmina,
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.
Apóstoli cum Vátibus,
Apud sevérum Júdicem,
Veris reórum flétibus
Expóscite indulgéntiam.
Vos purpuráti mártyres,
Vos candidáti præmio
Confessiónis, éxules
Vocáte nos in Pátriam.
Choréa casta Vírginum,
Et quos erémus íncolas
Transmísit astris, cælitum
Locáte nos in sédibus.
Auférte géntem pérfidam
Credéntium de finibus:
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Pastor regat.
Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
in sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino exultáte justi. ℟. Et glori[...] mini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona

Angeli, Archángeli, Thron[...] & Dominatiónes, Princip[...]tus, & Potestátes, Virtút[...] cælórum, Chérubim, atq[...] Séraphim, Patriárchæ, [...] Prophétæ, sancti Legis Do[...]ctóres, Apóstoli, omnes Chr[...]sti Mártyres, sancti Confess[...]res, Vírgines Dómini, An[...]coritæ, Sanctíque omnes intercédite pro nobis.

Oratio.

OMnípotens sempitérn[...] Deus, qui nos ómniu[...] Sanctórum tuórum mérita su[...] una tribuísti celebritáte ve[...]nerári: quæsumus; ut desid[...]rátam nobis tuæ propitiatió[...]nis abundántiam, multiplicá[...]tis intercessóribus largiáris Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitato[...]

Regem regum Dñm, veníte adorémus: * Quia ipse est co[...]róna Sanctórum ómnium.

Hymnus ut suprà.

In

in Nocturno, Antiph. Dóminus viam justó-
ai in lege ejus medi-
ie ac nocte.
Psalmus 1.
s vir, qui non ábiit
consílio impiórum,
via peccatórum non
* & in cáthedra pe-
non sedit;
lege Dómini volún-
, * & in lege ejus
itur die ac nocte.
t tamquam lignum,
antátum est secus de-
quárum, * quod fru-
um dabit in témpo-

am ejus non défluet: *
a, quæcúmque fáciet,
ibúntur.
: ímpii, non sic: *
quam pulvis, quem
ventus a facie ter-

on resúrgent ímpii in
: * neque peccatóres
ilio justórum.
im novit Dóminus
ustórum: * & iter
n períbit.
ovit Dóminus viam
, qui in lege ejus
ur die ac nocte.
Mirificávit Dóminus
suos, & exaudívit
ántes ad se.
Psalmus 4.
invocárem, exau-
vit me Deus justítiæ
in tribulatióne di-
ihi.
e mei: * & exáudi
m meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et scitóte, quóniam mirificávit Dñs Sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrificium justítiæ, & speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam & requiéscam.
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.
Añt. Mirificávit Dóminus Sanctos suos, & exaudívit eos clamántes ad se.
Añt. Admirábile est nomen tuum Dómine, quia glória & honóre coronásti Sanctos tuos, & constituísti eos super ópera mánuum tuárum.
Psalmus 8.
Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra.
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.
Quó-

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam viſitas eum?

Minuíſti eum paullo minus ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum, * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus: * oves & boves univérſas, ínſuper & pécora campi.

Vólucres cæli & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dñs noſter, * quam admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Añt. Admirábile eſt nomen tuum Dómine, quia glória & honóre coronáſti Sanctos tuos, & conſtituíſti eos ſuper ópera manuum tuárum.

℣. Lætámini in Dómino & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ex libro Apocalypſis beáti Joánnis Apóſtoli.

Lectio i. *Cap. 4.*

ET ecce ſedes póſita erat in cælo, & ſupra ſedem ſedens. Et qui ſedébat, ſímilis erat aſpéctui lápidis jáſpidis & sàrdinis: & iris erat in circúitu ſedis, ſímilis viſióni ſmarágdinæ. Et in circúitu ſedis ſedília vigintiquátuor, & ſuper thronos vigintiquátuor ſeniores ſedéntes circumamícti veſtiméntis albis, & in capítibus eórum corónæ aureæ. Et de throno procedébant fúlgura & voces & tonítrua, & ſeptem lámpades ardéntes ante thronum qui ſunt ſeptem ſpíritus Dei. Et in conſpéctu ſedis tamquam mare vítreum ſímile cryſtállo, & in médio ſedis, & in circúitu ſedis, quátuor animália plena óculis ante & retro. Et ánimal primum ſimile leóni, & ſecúndum ánimal ſimile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quaſi hóminis, & quartum ánimal ſimile áquilæ volánti. Et quátuor animália, ſingula eórum habébant alas ſenas, & in circúitu & intus plena ſunt óculis: & réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui eſt, & qui ventúrus eſt.

℟. Vidi Dóminum ſedéntem ſuper ſólium excélſum & elevátum, & plena erat omnis terra majeſtáte ejus: * Et ea, quæ ſub ipſo erant, replébant templum.

℣. Séraphim ſtabant ſuper illud, ſex alæ uni, & ſex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii. *Cap. 5.*

ET vidi in déxtera ſedéntis ſupra thronum, librum ſcriptum intus & foris, ſignátum ſigíllis ſeptem. Et vidi Angelum fortem prædicántem voce magna: Quis eſt dignus aperíre librum, & sólvere ſignácula ejus? Et nemo póterat neque in cælo, neque

[redacted]

que in terra, neque subtus terram aperíre librum, neque prospícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, neque vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & sólvere septem signácula ejus. Et vidi, & ecce in médio throni, & quátuor animálium, & in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem & óculos septem: qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, & accépit de déxtera sedéntis in throno librum. Et cum aperuísset librum, quátuor animália, & vigintiquátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas & phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum.

℟. Beáta es Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino: Perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde pro nobis.

Lectio iii.

ET cantábant cánticum novum dicéntes: Dignus es Dómine accípere librum, & aperíre signácula ejus: quóniam occísus es, & redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne, & fecísti nos Deo nostro regnum, & sacerdótes, & regnábimus super terram. Et vidi, & audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & seniórum, & erat númerus eórum míllia míllium dicéntium voce magna: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem & glóriam, & benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cælo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo; omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno & Agno, benedíctio, & honor & glória, & potéstas in sæcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et víginti quátuor senióres cecidérunt in fácies suas, & adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, * Et adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo, Dómine.

℣. Super misericórdia tua & veritáte tua, quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et.

Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, *Aña.* Dómine, qui operáti sun justítiam, habitabunt in tabernáculo tuo, & requiéscent in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dñm gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dómine, qui operáti sunt justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, & requiéscent in monte sancto tuo.

Aña. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Psalmus 23.

DOmini est terra & plenitúdo ejus: * orbis terrárum & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino; * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum: * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Aña. Lætámini in Dómino & exultáte justi, & gloriámini omnes recti corde.

Psalmus 31.

BEáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum; * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tacui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua, * con-

convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscóndi.

Dixi; Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino; * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis Sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo & fræno maxíllas eórum constrínge: * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris: * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte justi, * & gloriámini omnes recti corde.

Añа. Lætámini in Dómino & exultáte justi, & gloriámini omnes recti corde.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

Serm. Venerábilis Bedæ Presb. *Serm. 18. de Sanctis. Lectio iv.*

Hodie, dilectíssimi, ómnium Sanctórum sub una solemnitátis lætítia cælebrámus festivitátem: quorum societáte cælum exúltat, quorum patrocíniis terra lætátur, triúmphis Ecclésia sancta coronátur: quorum conféssio quanto in passióne fórtior, tanto est clárior in honóre: quia dum crevit pugna, crevit & pugnántium glória, & martyrii triúmphus multíplici passiónum génere: adornátur: perque gravióra torménta: gravióra fuére & præmia, dum Cathólica Mater Ecclésia, quæ per totum orbem longe latéque diffúsa est, in ipso cápite suo Christo Jesu edócta est, contumélias, cruces, & mortem non timére, magis magísque roboráta, non resisténdo, sed perferéndo, univérsis, quos ágmine ínclyto carcer pœnális inclúsit, pari & símili calóre virtútis ad geréndum certámen glóriam triumphálem inspirávit.

℟. Præcúrsor Dómini venit de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta.

℣. Hic est Prophéta & plusquam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

O Vere beáta mater Ecclésia, quam sic honor divínæ dignatiónis illúmi-

nat, quam vincéntium gloriósus mártyrum sanguis exórat, quam inviolátæ confessiónis cándida índuit Virgínitas. Flóribus ejus nec rosæ nec lília desunt. Certent nunc, caríssimi, sínguli, ut ad utrósque honóres, amplíssimam accípiant dignitátem, corónas, vel de virginitáte cándidas, vel de passióne purpúreas. In cæléstibus castris pax & ácies habent flores suos; quibus míllites Christi coronántur.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo; * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vi.

DEi enim ineffábilis & imménsa bónitas étiam hoc provídit, ut labórum quidem tempus, & agónis non exténderet, nec longum fáceret aut ætérnum, sed breve, &, ut ita dicam, momentáneum: ut in hac brevi & exígua vita, agónes essent & labóres; in illa vero, quæ ætérna est, corónæ & præmia meritórum: ut labóres quidem cito finiréntur, meritórum vero præmia sine fine duráren: ut post hujus mundi ténebras visúri essent candidíssimam lucem, & acceptúri majórem passiónum cunctárum acerbitátibus Beatitúdinem, testánte hoc idem Apóstolo, ubi ait: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ergo reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei: percípite regnum. Mercédem.

Glória Patri. Mercédem.

In iii. Noctur. Aña. Timéte Dñm omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum; ecce óculi Dñi super justos, & áures ejus ad preces eórum. *Psalmus 33.*

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Gustáte & vidéte, quóniam suavis est Dóminus, * beátus vir, qui sperat in eo.

Ti-

Timéte Dóminum omnes Sancti ejus, * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt, * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos, * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribulátio sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes, justórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima, * & qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum, & non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Añ. Timéte Dóminum omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: ecce óculi Dómini super justos, & aures ejus ad preces eórum.

Añ. Dómine spes Sanctórum, & turris fortitúdinis eórum: dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, & habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Psalmus 60.

Exáudi Deus deprecatiónem meam, * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum: in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam; * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei; * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Añ. Dómine spes Sanctórum, & turris fortitúdinis eó-

eórum, dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, & habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula. *Aña.* Qui dilígitis Dóminum, lætámini in Dómino, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra:

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini: * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus, * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus, * audívit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ; * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Qui dilígitis Dóminum, lætámini in Dómino, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 5.*

IN illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, & cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc. *Lib. 1. de Sermone Domini in monte, sub initium.*

SI quæritur quid signíficet mons, bene intellígitur significáre majóra præcépta justítiæ, quia minóra erant quæ Judæis data sunt. Unus tamen Deus per Sanctos Prophétas, & fámulos suos, secúndum ordinatíssimam distributiónem témporum, dedit minóra præcépta pópulo, quem adhuc timóre alligári oportébat, & per fílium suum majóra pópulo, quem caritáte jam liberári convénerat. Cum autem minóra minóribus, majóra majóribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruéntem suis tempóribus géneri humáno exhibére medicínam.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti,

cti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Lectio viii.

NEc mirum est, quod dantur præcépta majóra propter regnum cælórum, & minóra data sunt propter regnum terrénum, ab eódem uno Deo, qui fecit cælum & terram. De hac ergo justítia, quæ major est, per Prophétam dícitur: Justítia tua sicut montes Dei: Et hoc bene signíficat, quod ab uno magístro, solo docéndis tantis rebus idóneo, docétur in monte. Sedens autem docet, quod pértinet ad dignitátem magistérii. Et accédunt ad eum discípuli ejus ut audiéndis illíus verbis hi essent étiam córpore viciniónes, qui præcéptis adimpléndis, étiam ánimo propinquábant. Et apériens os suum docébat eos, dicens. Ista circumlocútio, qua scríbitur: Et apériens os suum, fortássis ipsa mora comméndat aliquánto longiórem futúrum esse sermónem. Nisi forte non vacet, quod nunc eum dictum est aperuísse os suum, quod ipse in lege véteri aperíre soléret ora Prophetárum.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

QUid ergo dicit? Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est regnum cælórum. Légimus scriptum de appetitióne rerum temporálium: Omnia vánitas, & præsúmptio spíritus. Præsúmptio autem spíritus, audáciam & supérbiam signíficat. Vulgo étiam magnos spíritus supérbi habére dicúntur; & recte, quandóquidem spíritus étiam ventus vocátur. Unde scriptum est: Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum. Quis vero nescit, supérbos inflátos dici, tamquam vento distentos? Unde est étiam illud Apóstoli: Sciéntia inflat, cáritas vero ædíficat. Quaprópter recte hic intellegúntur páuperes spíritu, húmiles & timéntes Deum, idest, non habéntes inflántem spíritum.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES,

& per Horas, Aña.

VIdi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus; stantes antè thronum. *Psalmus.* Dóminus regnávit. *cum reliquis.* 16.

Aña. Et omnes Angeli stabant in circúitu throni, & cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, & adoravérunt Deum.

Ant. Redemíſti nos Dómine Deus in ſánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo & natióne, & fecíſti nos Deo noſtro regnum.

Ant. Benedícite Dóminum omnes eléćti ejus; ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.

Ant. Hymnus ómnibus Sanćtis ejus, filiis Iſraël, pópulo appropinquánti ſibi: glória hæc eſt ómnibus Sanćtis ejus.

Capitulum. *Apoc. 7.*

Ecce ego Joánnes vidi álterum Angelum aſcendéntem ob ortu ſolis habéntem ſignum Dei vivi, & clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum eſt nocére terræ & mari, dicens: Nolíte nocére terræ & mari, neque arbóribus; quoadúſque ſignémus ſervos Dei noſtri in fróntibus eórum.

Hymnus.

Salútis ætérnæ dator
 Jeſu redémptis súbveni:
 Virgo parens cleméntiæ
 Dona ſalútem ſérvulis.
Vos Angelórum míllia,
 Patrúmque cœtus, ágmina
 Canóra Vatum: vos reis
 Precámini indulgéntiam.
Baptíſta Chriſti prævius,
 Summíque cæli Cláviger,
 Cum céteris Apóſtolis
 Nexus resólvant críminum.
Cohors triúmphans mártyrum,
 Almus Sacerdótum Chorus,
 Et Virginális cáſtitas
 Noſtros reátus ábluant.
 Quicúmque in alta síderum
 Regnátis aula Príncipes,
 Favéte votis ſúpplicum,
 Qui dona cæli flágitant.
Virtus, honor, laus, glória
 Deo Patri cum Fílio:
 Sanćto ſimul Paráclito,
 In ſæculórum ſæcula. Amen.

℣. Exultábunt Sanćti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Te glorióſus Apoſtolórum chorus, te Prophetárum laudábilis número, te mártyrum candidátus laudat exércitus, te omnes ſanćti & eléćti, voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus. *Oratio.*

Omnipotens ſempitérne Deus, qui nos ómnium Sanćtórum tuórum mérita ſub una tribuíſti celebritáte venerári: quæſumus, ut deſiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercesſóribus largiáris. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Et omnes Angeli.

Capitul. Ecce ego Joánnes.

℟. *breve*. Lætámini in Dómino * Et exultáte juſti. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes rećti corde. Et. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exúltent juſti in conſpéćtu Dei.

℟. Et delećténtur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona. Redemíſti nos.

Capitulum. *Apoc. 7. c*

Poſt hæc vidi turbam magnam, quam dinumeráre ne-

[redacted]

ɔ póterat ex ómnibus gén-
:, & tribubus, & pópu-
& linguis, ftantés ante
num Dei, in confpéctu
, amícti ftolis albis, &
æ in mánibus eórum.
rev. Exúltent Jufti * In
péctu Dei. Exúltent.
t delecténtur in lætítia.
onfpéctu. Glória Patri.
tent. ℣. Jufti autem in
étuum vivent.
Et apud Dóminum eft
ces eórum.
d Nonam, Antiphona.
nus ómnibus Sanctis.
itulum. *Apoc. 7. c*
nedíctio, & cláritas,
& fapiéntia, & gratiá-
áctio, honor, virtus,
ortitúdo Deo noftro, in
la fæculórum. Amen.
r. Jufti autem * In per-
um vivent. Jufti.
t apud Dóminum eft mer-
:órum. In perpétuum.
ia Patri. Jufti.
xultábunt Sancti in gló-
℟. Lætabúntur in cubí-
fuis.
Vefperas, omnia ut in
s præter ult. Pfalmus.
idi. 121.
xultábunt Sancti in gló-
℟. Lætabúntur in cubí-
fuis.
Magnificat, Antiphona.
uam glorióſum eft re-
, in quo cum Chrifto
ent omnes Sancti, amícti
albis fequúntur Agnum,
cúmque ierit.
io ut fuprà.
'o Benedicámus Dómino.

dicuntur Vefperæ Defuncto-rum, incipiendo ab Antiphona Placébo Dómino. *quæ integra dicitur ante & poft Pfalmum, fimiliter & aliæ Antiphonæ, ad modum Duplicis. Pfalm.* Diléxi. *& reliqua omnia, ut in Vefperis Defunctorum, excepto Pfalmo,* Lauda ánima mea Dóminum, *qui poft* Pater nofter. *non dicitur, fed dicitur tantum Oratio.* Fidélium Deus ómnium, *cum fuis Verficulis ut ibidem notatur.*

Si primas dies poft Feftum Omnium Sanctorum fuerit Dominica fit Offic. de ea, ut in Rubricas generalibus, & Offic. Defunctorum transfertur in fequentem Feriam fecundam, itaut poft Vefperas Dominicæ dicatur Vefpera Defunctorum. Matutinum vero poft Laudes Feriæ fecundæ quæ erit tertia die infra Octav.

DIE II. NOVEMBRIS.

Secunda die infra Octavam Omnium Sanctorum.

In primo Noctur. Lect. de Scriptura occurr.

In fecundo Nocturno.

De Sermone Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Ex Sermone 18. de Sanctis.

Lectio iv.

QUam laxo finu de prælio reverténtes cívitas cæléftis éxcipit, de hofte proftráto trophæa feréntibus occúrrit! Cum triumphántibus viris & féminæ véniunt,

quæ cum sæculo sexum quoque vicérunt, & gemináta glória milítiæ, vírgines cum púeris ténerós annos virtútibus transeúntes: sed & cétera fidélium turba aulæ perpétuæ régiam intrábit, qui sinceritátem fidei inconcússus præceptórum cæléstium disciplínis, uníta pace observavérunt.

℞. Præcúrsor Dómini. 387.

Lectio v.

ERgo ágite nunc, fratres, aggrediámur iter vitæ, revertámur ad civitátem cæléstem, in qua scripti sumus, & cives decréti. Non sumus hóspites, sed cives Sanctórum & doméstici Dei; étiam illíus hærédes, cohærédes autem Christi. Hujus nobis urbis jánuas apériet fortitúdo, & fidúcia latum præbébit ingréssum. Considerémus ergo ínclytam urbis illíus felicitátem, in quantum consideráre possíbile est: ut enim vere est, comprehéndere nullus sermo sufficiet.

℞. Isti sunt, qui. 388.

Lectio vi.

DIcitur de ea in quodam loco sic: Quod aufúgiet ibi dolor & tristítia & gémitus. Quod hac vita beátius, ubi non est paupertátis metus, non ægritúdinis imbecíllitas? Nemo lædétur, irascétur nemo: nemo invidet: cupíditas nulla exardéscit: nullum ibi desidérium honóris pulsat, aut potestátis ambítio. Nullus ibi diáboli metus, insídiæ dæmonum nullæ, terror gehénnæ procul: mors neque córporis neque ánimæ erit; sed immortalitátis munére vita jucúnda.

℞. Sancti mei. 358.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 5.*

IN illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem: & cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 1. & 2.

NEc aliúnde omníno incípere opórtuit beatitúdinem, quam a paupertáte spíritus, siquidem perventúra est ad summam sapiéntiam. Inítium autem sapiéntiæ, timor Dómini, quóniam & e contrário, inítium omnis peccáti supérbia scríbitur. Supérbi autem áppetunt & díligunt regna terrárum. Beáti mites: quóniam ipsi hereditáte possidébunt terram. Illam credo terram, de qua in Psalmo dícitur: Spes mea es tu, pórtio mea in terra vivéntium. Signíficat enim quamdam soliditátem & stabilitátem hæreditátis perpétuæ, ubi ánima per bonum afféctum, tamquam loco suo requiéscit, sicut corpus in terra; & inde cibo suo álitur, sicut corpus ex terra: ipsa est réquies & vita Sanctórum.

[redacted]

tórum. Mites autem sunt, ui cedunt improbitátibus, t non resístunt malo, sed incunt in bono malum.

℟. Sint lumbi vestri. 390.

Lectio viii.

BEáti lugéntes: quóniam ipsi consolabúntur. Lu-:us est tristítia de amissióne arórum; convérsi autem ad Deum, ea, quæ in hoc mun-o cara amplectebántur, a-úttunt. Non enim gaudent is rebus, quibus ante gau-ébant: & donec fiat in illis mor æternórum, nonnúlla ræstítia sauciántur. Conso-abúntur ergo Spíritu San-to, qui máxime proptérea Paráclitus nominátur, idest, onsolátor, ut temporália mitténtes, ætérna lætítia erfruántur.

℟. Média nocte. 391.

Lectio ix.

BEáti qui esúriunt & sítiunt justítiam: quóniam psi saturabúntur. Jam istos matóres dicit veri & incon-ússi boni. Illo ergo cibo aturabúntur, de quo ipse Dóminus dicit: Meus cibus st, ut fáciam voluntátem 'atris mei, quod est justítia: t illa aqua, de qua quisquis íberit, ut idem dicit, fiet i eo fons aquæ saliéntis in itam ætérnam. Beáti miseri-órdes: quóniam ipsórum mi-erébitur Deus. Beátos esse icit, qui subvéniunt míse-s: quod eis ita repénditur, : de miséria liberéntur.

e Deum laudámus. 15.

Post Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino. *absolute incipit Matutinum Defunctorum ab Invitatorio, cum Psalmo.* Veníte. *& tribus Nocturnis, in quibus duplicantur Antiphonæ.*

Dicitur ix. ℟. Líbera me Dómine de morte ætérna.

Ad Laudes similiter duplicantur Añæ, & in fine Laudum non dicitur Psalm. De profúndis. *sed dicto* Pater noster. *dicuntur Preces, & Oratio.* Fidélium. *tantum ut supra in Vesperis.*

DIE III. NOVEMBRIS.

Tertia die infra Octavam Omnium Sanctorum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

De Sermóne Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Ex Sermone 18. de Sanctis.

Lectio iv.

NUlla erit tunc usquam discórdia, sed cuncta cónsona, cuncta conveniéntia: quia ómnium erit Sanctórum una concórdia, pax cuncta & lætítia cóntinet. Tranquílla sunt ómnia & quiéta, jugis splendor, non iste, qui nunc est, sed tanto clarior, quanto felícior: quia cívitas, ut légitur, illa non egébit lúmine solis, sed Dóminus omnípotens illuminábit eam, & lucérna ejus est Agnus. Ibi Sancti fulgébunt ut stellæ in perpétuas æternitátes, & sicut splendor firmaménti, qui erúdiunt multos.

℟. Præcúrsor Dómini. 387.

Lectio v.

QUaprópter nox ibi nulla, nullæ ténebræ, concúrsus núbium nullus, nec frígoris aut ardóris aspéritas ulla: sed talis quædam erit rerum tempéries, qualem nec óculus vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, nisi illórum, qui ea pérfrui digni inveniúntur, quorum nómina scripta sunt in libro vitæ, qui & lavérunt stolas suas in sánguine Agni, & sunt ante sedem Dei, serviúntque ei die ac nocte. Non est senéctus ibi, nec senectútis miséria, dum omnes occúrrunt in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

℟. Isti sunt, qui vivéntes. 388.

Lectio vi.

VErum super hæc ómnia est, consociári Angelórum & Archangelórum cœtibus, Thronis étiam & Dominatiónibus, Principátibus & Potestátibus, omniúmque cæléstium supernárum Virtútum contubérniis pérfrui, & intuéri ágmina Sanctórum splendídius sidéribus micántia, Patriarchárum fide fulgéntia, Prophetárum spe lætántia, Apostolórum in duódecim tríbubus Israel orbem judicántia, mártyrum purpúreis victóriæ corónis lucéntia, Vírginum quoque choros candéntiá serta gestántes inspícere.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti. 388.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 5.*

IN illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, & cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 2. & 3.

BEáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est: Et in simplicitáte cordis quærite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemádmodum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis; ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud, quo vidéri potest. Beáti pacífici, quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat: & ideo filii Dei pacífici: quóniam nihil in his resístit Deo, & útique filii similitúdinem patris habére debent. ℟. Sint lumbi. 390.

Lectio viii.

PAcífici autem in semetípsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componéntes, & subjiciéntes ratióni, idest, menti & spirítui, carnaléſque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id, quod est

hómine præcípuum & ens, hoc ímperet cétem reluctántibus, quæ nobis, bestiísque com: atque idípsum, quod it in hómine, ideft, & rátio, subjiciátur ri quod est ipsa vérinigénitus Fílius Dei. e enim imperáre infeus potest, nisi superióipse subjíciat. Et hæc quæ datur in terra hous bonæ voluntátis, ita consummáti perfeè sapiéntis.

édia nocte. 391.

Lectio ix.

E hujúsmodi regno pacatíssimo & ordinatíssinissus est foras princeps sæculi, qui pervérsis inatísque dominátur. pace intrínsecus constiatque firmáta, quasue persecutiónes ille, oras missus est, forínconcitávit, auget gló, quæ secúndum Deum non áliquid in illo ædilabefáctans, sed defiibus máchinis suis innore fáciens, quanta fir intus extrúcta sit, ideo tur: Beáti qui persecum patiúntur propter jum: quóniam ipsórum est m cælórum.

Deum laudámus. 15.

ера de seq. cum commem. ifra.

IE IV. NOVEMBRIS.

sto S. Caroli Episcopi & Confessor. Duplex.

Oratio.

Eccléfiam tuam, Dómine, sancti Cároli Confessóris tui atque Pontíficis contínua protectióne custódi: ut sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum réddidit; ita nos ejus intercéssio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Oct.

Postea SS. Mart. Vitalis & Agricolæ, Aña. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui Sanctórum mártyrum tuórum Vitális & Agrícolæ solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Scr. occurr.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Carolus, Mediolání nóbili Borromæórum família natus, quanta futúrus esset sanctitáte conspícuus, divína lux super pariéntis matris cubículum noctu coruscans præsignávit. A pueritia clericáli milítiæ adscríptus, Abbatía póstmodum insignítus, patrem admónuit, ne rédditus in rem familiárem converteréntur: quórum ipse nactus administratiónem, quidquid supérerat, expendébat in páuperes. Adoléscens liberálibus disciplínis Papíæ óperam dedit. Castitátem ádeo cóluit, ut impudícas étiam mulíeres ad labefactándam

ejus

ejus pudicítiam pluries immíssas, invícta constántia fugáverit. Vigésimum tértium ætátis annum agens, a Pio quarto ejus avúnculo in sacrum Cardinálium Collégium cooptátus, insígni pietatis ac virtútum ómnium splendóre præfúxit. Mox ab eódem Mediolanénsis Archiepíscopus creatus in eo plúrimam óperam adhíbuit, ut juxta Sacrosánctum Tridentínum Concílium, quod ejus potíssimum sollicitúdine jam tum fúerat absolútum, Ecclésiam sibi commíssam compóneret; atque, ut depravátos plebis suæ mores reformáret, præter iterátam sæpius Synodórum celebratiónem, seípsum exímiæ sanctitátis præbuit exémplar. In profligándis hæréticis e pártibus Rhætórum & Helvetiórum, quórum plúrimos ad Christiánam fidem convértit, máxime laborávit.

℟. Invéni David. lviii.

Lectio v.

HUjus viri cáritas præcípue enítuit, cum Uritáno Principátu véndito, prétium univérsum ad quadragínta aureórum míllia una die in páuperes erogávit. Nec minóre pietáte, vigínti míllia, quæ sibi fúerant legáta, distríbuit. Ecclesiásticos provéntus, quibus ab avúnculo copióse fúerat cumulátus, dimísit, nonnúllis reténtis, quibus ad próprios usus & egenórum necessitátes utebátur. Quo témpore pestis Mediolání grassabátur, domésticam supelléctilem, ne relícto sibi léctulo, in eósdem aléndos cóntulit, super nuda in pósterum tábula decúmbens: eóque morbo laborántes sédulo invísens, patérno reficiébat afféctu, & Ecclésiæ Sacraménta própriis ipse mánibus adminístrans, mirum in modum solabátur: humíllimis ínterim précibus reconciliátor accédens, pública supplicatióne indícta, fune sibi ad collum alligáto, nudis pédibus étiam offendículo cruentátis, crucem bájulans, semetípsum pro peccátis pópuli hóstiam ófferens, divínam indignatiónem avértere satagébat. Ecclesiásticæ libertátis fuit acérrimus propugnátor. Disciplínæ vero restituéndæ sollícitus, a seditiósis, dum oratióni insísteret, torménti béllici laxáta rota, ígneo glóbulo percússus, divína virtúte servátur illæsus.

℟. Pósui adjutórium. lix.

Lectio vi.

ABstinéntia fuit admirábili: jejunábat sæpíssime pane tantum & aqua, solis quandóque lupínis conténtus. Noctúrnis vigíliis, aspérrimo cilício, assíduis flagéllis corpus domábat. Humilitátis ac mansuetúdinis studiosíssimus fuit. Oratiónem ac verbi Dei prædicatiónem, gravíssimis licet curis occupátus, numquam inter-

ermisit. Multas Ecclésias, Monastéria, Collégia ædificávit. Plura scripsit, ad Episcopórum præsértim instructiónem utilíssima: cujus étiam ópera, Parochórum Catechísmus pródiit. Demum in solitúdinem Varálli montis, ubi sculptis imagínibus Domínicæ passiónis mystéria ad vivum repræsentántur, secéssit; ibíque diébus áliquot voluntária castigatióne ásperam, sed Christi dolórum meditatiónibus suávem vitam ducens, in febrim íncidit. Mediolánum revérsus, ingravescénte morbo, cínere ac cilício coopértus, & óculis in Crucifixi imáginem defixis, migrávit in cælum, ætátis anno quadragésimo séptimo, Dómini vero millésimo quingentésimo octogésimo quarto, tértio Nonas Novémbris. Quem miráculis clarum Paulus quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste est qui ante. lix.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Homo péregre. *ut in Communi Conf. Pontif.* lxi.

Lectio ix.

Vitális, & Agrícola ejus dóminus, in persecutióne Diocletiáni & Maximiáni Bonóniæ ob Jesu Christi prædicatiónem comprehénsi sunt; cúmque Vitális, quo magis précibus & minis tentarétur ut senténtiam mutáret, eo magis se Christi cultórem ac servum profiterétur, vário tormentórum génere cruciátus, constánter ómnia pérferens, in oratióne spíritum Deo reddidit; Agrícola vero, cum ejus supplícium dilátum esset, si forte torméntis servi permótus, Christo vellet renuntiáre, ejus exémplo magis confirmátus est. Itaque cruci affixus, Vitáli servo consors & sócius fuit nóbilis martyrii. Eorum córpora ad Judæórum sepúlcra cum esset humáta, a Sancto Ambrósio invénta, in sacrum celebrémque locum transláta sunt.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudib. fit commem. Oct.

Postea SS. Vitalis & Agricolæ mart. Aña. Vestri capílli. ℣. Exúltent.

Oratio ut supra.

In secundis Vesper. fit commem. Octav.

DIE V. NOVEMBRIS.

Quinta die infra Oct. Omnium Sanctorum.

In primo Nocturno, Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

De Sermóne Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Ex Serm. 18. de Sanctis.

Lectio iv.

Ad hanc ígitur óperum salutárium deléctet nos perveníre palmam. Libénter & prompte, certémus omnes in agóne justítiæ, Deo & Christo spectánte currámus: & qui sæculo &

Q... coronam in persecutióne purpúream pro passióne donábit, ipse in pace vincéntibus pro justítiæ méritis dabit & cándidam. Nam nec Abraham, nec Isaac, nec Jacob occísi sunt; & tamen fidei, & justítiæ méritis honoráti inter Patriárchas primi esse meruérunt: ad quorum congregátur convívium quisquis fidélis & justus & laudábilis invenítur. Mémores esse debémus, voluntátem non nostram, sed Dei fácere debére: quia qui fécerit ejus voluntátem, manet in ætérnum, quómodo & ille manet in ætérnum.

℟. Isti sunt, qui. 388.

Lectio vi.

QUaprópter, caríssimi, mente íntegra, fide firma ...

... & gáudia.

℟. Sancti ...

In te...

Léctio S. E...

M...

Lectio vii.

IN illo ... Jesus tu... montem; ... accessérunt ... ejus. Et ré...

De Homi...

E...

Lib. 2. de ... monte:

ITaque i... du, in ... lugétur am... ni, quia ... mis. In q... du labor es... ter incúmbi... nimus avél...

uisque adjuvétur a superió-
:, nullo modo sibi est idó-
ɜus, ut sese tantis miseriá-
ım implicaméntis expédiat.
st autem justum consilium,
qui se a potentióri adju-
iri vult, ádjuvet & infir-
ıórem, in quo est ipse po-
ntior. Itaque beáti miseri-
ırdes; quia ipsórum mise-
bitur Deus.
. Sint lumbi vestri. 390.

Lectio viii.

SExto gradu est cordis
mundítia de bona con-
:iéntia bonórum óperum,
alens ad contemplándum
ımmum illud bonum, quod
olo, puro, & seréno intel-
éctu cerni potest. Postrémo
st séptima ipsa sapiéntia,
lest, contemplátio veritá-
is, pacíficans totum hómi-
em, & suscípiens similitú-
linem Dei: quæ ita conclú-
itur: Beáti pacífici, quó-
iam ipsi filii Dei vocabún-
ur. Octáva tamquam ad ca-
ut redir, quia consummá-
m perfectúmque osténdit
t probat. Itaque in prima
t in octáva nominátum est
gnum cælórum: Beáti páu-
eres spíritu, quóniam ipsó-
m est regnum cælórum:
: beáti qui persecutiónem
tiúntur propter justítiam,
ıóniam ipsórum est regnum
ælórum.
. Média nocte. 391.

Lectio ix.

DUm jam dícitur: Quis
nos separábit a caritá-
Christi? Tribulátio, an
angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Septem sunt ergo quæ perfíciunt: nam octáva clarífi-cat, & quod perféctum est, demónstrat, ut per hos gradus perficiántur & céteri, tamquam à cápite rursum exórdiens. Vidétur ergo mihi étiam septifórmis operatio Spíritus Sancti de qua Isaías lóquitur, his grádibus senténtiisque congrúere. Sed interest órdinis: nam ibi enumerátio ab excellentióribus cæpit, hic vero ab inferióribus. Ibi namque íncipit a sapiéntia Dei, & défínit ad timórem Dei: sed inítium sapiéntiæ timor Dómini est. Te Deum laudámus. 15.

DIE VI. NOVEMBRIS.

Sexta die infra Oct. Omnium Sanctorum.

In primo Noct. Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. de Festo Omnium Sanctorum. Lectio iv.

QUia Sanctórum ómnium festívam hódie, dilectíssimi, omníque digníssimam devotióne memóriam celebrámus, óperæ prétium puto, de communi eórum felicitáte, in qua beáta jam réquie perfruúntur, & futúra quam præstolántur, consummatióne, adjuvánte Spíritu Sancto, sermónem fácere caritáti vestræ. Fidélis quippe sermo, & ómni

ni acceptióne dignus; ut quos solémni veneratióne proséquimur, étiam símili conversatióne sequámur: quos beatíssimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem tota aviditáte currámus: quorum delectámur præcóniis, sublevémur eórum patrocíniis.

℟. Præcúrsor Dómini. 387.

Serm. 5. de eodem Festo, circa medium. *Lectio v.*

AD quid ergo Sanctis laus nostra? ad quid glorificátio nostra? ad quid nostra hæc ipsa solémnitas? Quo eis terrénos honóres, quos juxta verácem Filii promissiónem honoríficat Pater cæléstis? Quo eis præcónia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectíssimi, bonórum nostrórum Sancti non egent, nec quidquam eis nostra devotióne præstátur. Plane quod eórum memóriam venerámur, nostra interest, non ipsórum. Vultis scire, quantum intereſt nostra? Ego in me (fáteor) ex hac recordatióne séntio desidérium véhemens inflammári, & desidérium triplex.

℟. Isti sunt, qui. 388.

Lectio vi.

VUlgo dícitur: Quod non videt óculus, cor non dolet. Oculus meus, memória mea: & cogitáre de Sanctis, quodámmodo eos vidére est. Sic nempe pórtio nostra in terra vivéntium, nec módica sane pórtio, si tamen, ut decet, memóriam afféctio comitétur: sic, inquam, conversátio nostra in cælis est. Verúmtamen non sic nostra, sicut illórum. Ipsórum enim substántia ibi est, nostra autem desidérii: ipsi per præséntiam, nos per memóriam ibi sumus. ℟. Sancti mei. 388.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 5.*

IN illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, & cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 4.

QUaprópter si gradátim tamquam ascendéntes numerémus, primus ibi est timor Dei, secúnda píetas, tértia sciéntia, quarta fortitúdo, quintum consílium, sextus intelléctus, séptima sapiéntia. Timor Dei cóngruit humílibus, de quibus hic dícitur: Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est regnum cælórum, ideſt, non infláti, non supérbi; de quibus Apóstolus dicit: Noli altum sápere, sed time, ideſt, nolli extólli. Píetas cóngruit mítibus. Qui enim pie quærit, honórat Sanctam Scriptúram & non reprehéndit, quod nondum intélligit, & proptérea non resístit: quod est mitem esse.

se. Unde hic dícitur: Beáti mites: quóniam ipsi hæreditáte possidébunt terram.

℟. Sint lumbi vestri. 390.

Lectio viii.

SCiéntia cóngruit lugéntibus, qui jam cognovérunt in Scriptúris, quibus malis vincti teneántur, quæ tamquam bona & utília ignorántes appetiérunt: de quibus hic dícitur: Beáti qui lugent nunc. Fortitúdo cóngruit esuriéntibus & sitiéntibus. Labórant enim desiderántes gáudium de veris bonis, & amórem a terrénis & corporálibus avértere cupiéntes: de quibus hic dicitur: Beáti qui esúriunt & sítiunt justítiam. Consílium cóngruit misericórdibus: hoc enim unum remédium est de tantis malis evadéndi: ut dimittámus, sicut nobis dimítti vólumus: & adjuvémus in quo póssumus, álios, sicut & nos, in quo non póssumus, cúpimus adjuvári; de quibus hic dícitur. Beáti misericórdes: quóniam ipsórum miserébitur Deus.

℟. Média nocte. 391.

Lectio ix.

INtelléctus cóngruit mundis corde, tamquam purgáto óculo, quo cerni possit, quod corpóreus óculus non vidit, nec áuris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, de quibus hic dícitur; Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Sapiéntia cóngruit pacíficis, in quibus jam ordináta sunt ómnia, nullúsque motus advérsus ratiónem rebéllis est, sed cuncta obtémperant spirítui hóminis, cum & ipse obtémperet Deo; de quibus hic dícitur: Beáti pacífici. Unum autem præmium, quod est regnum cælórum, pro his grádibus várie nominátum est.

Te Deum laudámus. 15.

DIE VII. NOVEMBRIS.

Septima die infra Octavam Omnium Sanctorum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst. *Serm. de Martyribus, quod aut imitandi sunt, aut non laudandi, tom. 3.*

Lectio iv.

QUi Sanctórum mérita religiósa caritáte mirátur, quique Justórum glórias frequénti laude collóquitur, eórum mores sanctos atque justítiam imitétur, quóniam quem delectat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa cultum Dei obséquium. Quare aut imitari debet, si laudat: aut laudáre non debet, si imitári detráctat: ut qui álium laudat, laudábilem se reddat, & qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipse vitæ sanctitáte reddátur. Nam si proptérea justos fidelésque dilígimus, quod in ipsis justítiam fidémque suspícimus póssumus nos quoque esse,

quod sunt, si faciámus ipsum quod fáciunt.

℟. Præcúrsor Dómini. 387.

Lectio v.

NEque enim difficile nobis est, quod ab ipsis géritur, imitári, cum sine præcedénti exémplo ab antíquis tália gesta conspícimus: ut non ipsi aliórum æmuli redderéntur, sed æmulándæ virtútis seípsos nobis præbérent exémplum: ut dum nos ex ipsis, & ex nobis áliis profíciunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclésia Sancta laudétur. Unde ab orígine mundi, Innocens Abel occíditur, Henoch Deo placens transfértur, justus Noe invenítur, Abraham fidélis probátur, Moyses mansuétus dignóscitur, Jesus castus, David lenis, Elías accéptus, Dániel Sanctus, tres púeri victóres redduntur.

℟. Isti sunt, qui. 388.

Lectio vi.

APóstoli discípuli Christi credéntium magístri habéntur: e quibus erudíti Confessóres fortíssimi pugnant, mártyres perfécti triúmphant, & Christiáni semper exércitus diábolum Deo armáti debéllant. In istis semper pares virtútes, dissímiles pugnæ, gloriósæ victóriæ. Unde tu Christiáne delicátus es miles, si putas te posse sine pugna víncere, sine certámine triumpháre. Exere vires, fórtiter dímica, atróciter in prælio isto concérta. Considera pactum, conditiónem attende: milítiam nosce: pactum, quod spopondísti: conditiónem, qua accessísti; milítiam, cui nomen dedísti.

℟. Sancti mei. 388.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 5.*

IN illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem: & cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 4.

IN primo gradu, sicut oportébat, pósitum est regnum cælórum, quod est perféctæ summæque sapiéntiæ ánimæ rationális. Sic itaque dictum est; Beáti páuperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cælórum: tamquam si dicerétur, Inítium sapiéntiæ timor Dómini. Mítibus hæréditas data est, tamquam testaméntum patris cum pietáte quæréntibus. Beáti mites, quóniam ipsi hæreditáte possidébunt terram. Lugéntibus consolátio tamquam sciéntibus quid amíserint, & quibus mersi sunt. Beáti qui lugent nunc, quóniam ipsi consolabúntur. Esuriéntibus & sitiéntibus satúritas, tamquam reféctio laborántibus,

[b]us, fortitérque certántibus [a]d salútem. Beáti qui esú[r]iunt & sítiunt justítiam, [q]uóniam ipsi saturabúntur.
℟. Sint lumbi vestri. 390.

Lectio viii.

MIsericórdibus misericórdia, tamquam vero & óptimo consílio uténtibus, ut hoc eis exhibeátur a potentióre, quod invalidióribus ipsi éxhibent. Beáti misericórdes, quóniam ipsórum miserébitur Deus. Mundis corde facúltas est vidéndi Deum, tamquam purum óculum ad intelligénda ætérna geréntibus. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Pacífici Dei similitúdo est, tamquam perfécte sapiéntibus, formatísque ad imáginem Dei per generatiónem renováti hóminis. Beáti pacífici, quoniam ipsi filii Dei vocabúntur. Et ista quidem in hac vita possunt compléri: sicut compléta esse in Apóstolis crédimus. Nam illa omnímoda, & in Angélicam formam mutátio, quæ post hanc vitam promíttitur, nullis verbis expóni potest.
℟. Média nocte clamor factus. 391.

Lectio ix.

BEáti ergo, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cælórum. Hæc octáva senténtia, quæ ad caput redit, perfectúmque hóminem declárat, significátur fortásse & circumcisióne octáva die in véteri Testaménto, & Dómini resurrectióne post sábbatum, qui est útique octávus, idémque primus dies, & celebratióne octavárum feriárum, quas in regeneratióne novi hóminis celebrámus, & número ipso Pentecóstes: nam septenário número sépties multiplicáto, quo fiunt quadragínta novem, quasi octávus ádditur, ut quinquagínta compleántur. Et tamquam redeátur ad caput, quo die missus est Spíritus Sanctus, eo in regnum cælórum dúcimur, & hæreditátem accípimus, & consolámur, & páscimur, & misericórdiam conséquimur, & mundámur, & pacificámur. Atque ita perfécti, omnes extrínsecus illátas moléstias pro veritáte, & justítia sustinémus:
Te Deum laudámus. 15.

Ad Vesper. Duplex, & omnia dicuntur sicut in primis Vesp. Festi. 379. cum commemoratione SS. Mart. Quatuor Coronatorum, Antiphona. Istórum est ℣. Exultábunt.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui gloriósos mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum.

DIE VIII. NOVEMBRIS.

In Octava Omnium Sanctorum. Duplex.

In

In primo Nocturno, Lect. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris, de Mortalitáte.

In fine. Lectio iv.

COnsiderándum est fratres dilectíssimi, & idéntidem cogitándum, renuntiásse nos mundo, & tamquam hóspites & peregrínos hic ínterim dégere. Amplectámur diem, qui assígnat síngulos domicílio suo, qui nos istinc eréptos, & láqueis sæculáribus exsolútos, Paradíso restítuit & regno cæléstì. Quis non péregre constitútus properáret in pátriam régredi? Quis non ad suos navigáre festínans, ventum prósperum cupídius optáret, ut velóciter caros licéret ampléctì?

℟. Præcúrsor. 387.

Lectio v.

PAtriam nostram paradísum computámus, paréntes Patriárchas habére jam cœpimus: quid non properámus & cúrrimus, ut pátriam nostram vidére, ut paréntes salutáre possímus? Magnus illic nos carórum númerus expéctat, paréntum, fratrum, filiórum frequens nos & copiósa turba desíderat, jam de sua immortalitáte secúra, & adhuc de nostra salúte sollícita. Ad horum conspéctum & compléxum veníre quanta & illis & nobis in commúne lætítia est? Qualis illic cæléstium regnórum volúptas sine re moriéndi; & cum táte vivéndi, quam & perpétua felícitas!

℟. Isti sunt. 388.

Lectio vi.

ILlic Apostolórum g sus chorus, illic P tárum exultántium núr illic mártyrum innume pópulus, ob certámi passiónis victóriam co tus. Triumphántes ill gines, quæ concupísc carnis & córporis, con tiæ róbore subegérunt muneráti misericórdes al'mén is & largiti páuperum, justítiæ ópe cérunt, qui Domínica cépta servántes, ad c thesáuros terréna pa nia transtulérunt. Ad fratres dilectíssimi, áv piditáte properémus, his cito esse, ut ci Christum veníre conti optémus.

℟. Sancti mei. 388.

In tertio Nocturno

Léctio sancti Evangél cúndum Matthæum

Lectio vii. C

IN illo témpore: V Jesus turbas, ascén montem: & cum sec accessérunt ad eum di ejus. Et réliqua.

De Homilía S. Augu Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Dom monte, cap. 5.

BEati éritis, inquit, vobis maledícent

persequéntur vos, & dicent omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: gaudete & exultáte, quóniam merces vestra multa est in cælis. Animadvértat quisquis delícias hujus sæculi, & facultátes rerum temporálium quærit in nómine Christiáno, intrínsecus esse beatitúdinem nostram, sicut de ánima ecclesiástica ore Prophético dicitur: Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus. Nam extrínsecus maledícta & persecutiónes & detractiónes promittúntur: de quibus tamen magna merces est in cælis, quæ séntitur in corde patiéntium, eórum, qui jam possunt dícere: Gloriámur in tribulatiónibus, sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem, spes autem non confúndit: quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Sint lumbi. 390.

Lectio viii.

Non enim ista pérpeti fructuósum est, sed ista pro Christi nómine non solum æquo ánimo, sed étiam cum exultatióne toleráre. Nam multi hærétici nómine Christiáno ánimas decipiéntes, multa tália patiúntur: sed ídeò excludúntur ab ista mercéde, quia non dictum est tantum: Beáti qui persecutiónes patiúntur; sed additum est: Propter justítiam. Ubi autem sana fides non est, non potest esse justítia: quia justus ex fide vivit. Neque schismátici áliquid sibi ex ista mercéde promíttant; quia simíliter, ubi cáritas non est, non potest esse justítia. Diléctio enim próximi malum non operátur; quam si habérent, non dilaniárent corpus Christi, quod est Ecclésia.

℟. Médiæ noctæ. 391.

Lectio ix.

Sevérus, Severiánus, Carpóphorus, & Victorínus, fratres, in persecutióne Diocletiáni deórum cultum líbere detestántes, plumbátis cæsi, in verbéribus vitam pro Christi nómine profudérunt. Quórum córpora cánibus objécta, cum ab illis intácta diu fuíssent, subláta à Christiánis, via Lavicána tértio ab Urbe lápide, in arenária sepeliúntur prope sepúlchrum Sanctórum mártyrum Claudii, Nicóstrati, Symphoriáni Castórii, & Simplícii, qui eódem Imperatóre passi erant, quod cum essent summi sculptóres, nullo modo addúci potuérunt, ut idolórum státuas fácerent & ad solis simulácrum ducti, ut illud veneraréntur numquam commissúros se dixérunt, ut adorárent ópera mánuum hóminum. Quamóbrem in cárcerem conjécti, cum ibi multos dies in eódem propósito per-

perstitíssent, primum scorpiónibus cæsi, deínde vivi plúmbeis lóculis inclúsi, in flumen dejiciúntur. Extat in Urbe Ecclésia sub nómine sanctórum Quatuor Coronatórum, quorum diu ignóta nómina, divinítus póstea patefácta sunt: ubi non solum illórum quátuor, sed étiam horum quinque mártyrum córpora honorífice sepúlta sunt, & eórum festívitas sexto Idus Novémbris celebrátur.

Te Deum laudámus. 15.

In Laud. pro commem. Sanctorum Martyrum Quatuor Coronatorum, Aña. Vestri capílli. ℣. Lætámini.

Oratio ut supra.

In ii. Vesp. fit a Capit. de seq. cum commem. ut infra.

DIE IX. NOVEMBRIS.

Dedicatio Basilicæ Salvatoris.

Duplex.

Omnia ut in Communi Dedicat. Ecclesiæ præter seq.

Et fit commemor. Omnium Sanctorum.

Deinde S. Theodori Martyr. *Aña.* Iste Sanctus.

℣. Glória & honóre.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Theodóri mártyris tui confessióne gloriósa circúmdas & prótegis: præsta nobis, ex ejus imitatióne profícere, & oratióne fulcíri. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. *Cap. 21. c*

ET venit unus de septem Angelis habéntibus phíalas plenas septem plagis novíssimis, & locútus est mecum, dicens: Veni, & osténdam tibi sponsam uxórem Agni. Et sústulit me in spíritu in montem magnum & altum, & osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem, descendéntem de cælo a Deo, habéntem charitátem Dei, & lumen ejus símile lápidi pretióso, tamquam lápidi jáspidis sicut crystállum.

℟. In dedicatióne.

Lectio ii.

ET habébat murum magnum & altum, habéntem portas duódecim, & in portis Angelos duódecim, & nómina inscrípta, quæ sunt nómina duódecim tribuum filiórum Israel. Ab Oriénte portæ tres, & ab Aquilóne portæ tres, & ab Austro portæ tres, & ab Occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim, & in ipsis duódecim nómina duódecim Apostolórum Agni. Et qui loquebátur mecum, habébat mensúram arundíneam áuream; ut metirétur civitátem, & portas ejus, & murum.

℟. Fundáta est.

Lectio iii.

ET cívitas in quadro pósita est, & longitúdo ejus tanta est, quanta & latitúdo: & mensus est civitátem de arúndine áurea per stá-

ſtádia duódecim míllia : & longitúdo, & altitúdo & latitúdo ejus æquália ſunt. Et menſus eſt murum ejus centum quadragínta quátuor cubitórum, mensúra hóminis, quæ eſt Angeli. Et erat ſtructúra muri ejus ex lápide jáſpide : ipſa vero cívitas, aurum mundum símile vitro mundo.

℟. Bénedic. cxviii.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

RItus, quos in conſecrándis Eccléſiis, & Altáribus Romána ſervat Eccléſia, Beátus Sylvéſter Papa primus inſtítuit. Nam etſi jam ab Apoſtolórum témpore loca fuérunt Deo dicáta, quæ a quibúſdam Oratória, ab áliis Eccléſiæ dicebántur, ubi colléctæ fiébant per unam ſábbati, & Chriſtiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, & Euchariſtíam súmere sólitus erat; non tamen illa ádeo ſolémni ritu conſecrabántur, nec in eis adhuc in títulum eréctum erat Altáre, quod chríſmate delibútum, Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui Altáre, Hóſtia & Sacérdos noſter eſt, figúram exprímeret.

℟. Orántibus. cxx.

Lectio v.

SEd ubi Conſtantínus Imperátor per Baptíſmi ſacraméntum ſanitátem ſalutémque conſecútus eſt, tum primum lege ab eo lata concéſſum eſt toto orbe terrárum, Chriſtiáni ut Eccléſias ædificárent: quos ille non ſolum edícto, ſed étiam exémplo ad ſacram ædificatiónem eſt cohortátus. Nam & in ſuo Lateranénſi palátio Eccléſiam Salvatóri dedicávit, & ei continéntem Baſílicam nómine ſancti Joánnis Baptíſtæ cóndidit, eo loco, quo ipſe baptizátus a ſancto Silvéſtro, a lepra mundátus eſt: quam idem Póntifex conſecrávit quinto Idus Novémbris: cujus Conſecratiónis memória celebrátur hodiérno die, quo primum Romæ públice Eccléſia conſecráta eſt, & imágo Salvatóris in pariéte depícta pópulo Románo appáruit.

℟. O quam metuéndus. cxxi.

Lectio vi.

QUod ſi beátus Silvéſter póſtea in Conſecratióne altáris Príncipis Apoſtolórum decrévit, ut deínceps niſi ex lápide altária non ædificaréntur: tamen Baſílicæ Lateranénſis altáre fuit e ligno eréctum, quod mirum non eſt. Nam cum a ſancto Petro uſque ad Silvéſtrum, propter perſecutiónes, Pontífices certo loco conſíſtere non poſſent: quocúmque eo necéſſitas compulíſſet, ſive in cryptas, ſive in cœmetéria, ſive in ædes piórum, ſuper illo altári lígneo, ad arcæ ſimilitúdinem concavo Sacra faciébant. Quo altári Sanctus Silvéſter, réddita Eccléſiæ pace honóris cauſſa Príncipis Apo-

Apostolórum, qui in illo sacrificásse dícitur, & reliquórum Pontíficum, qui usque ad id tempus ad mystéria conficiénda eo usi fúerant, in Lateranénsi prima Ecclésia collocáto, sancívit, ne quisquam in eo, præter Románum Pontíficem, Missam deínceps celebráret. Eámdem Ecclésiam incéndiis, vastatiónibus, terræ ínsuper mótibus disjéctam eversámque, ac sédula summórum Pontíficum cura reparátam, nova póstmodum molitióne restitútam, Benedíctus décimus tértius Póntifex Máximus Ordinis Prædicatórum, die vigésima octáva Aprílis anni milléssimi septingentésimi vigésimi sexti ritu solémni consecrávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam státuit.

℞. Mane surgens. cxxi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Ingréssus Jesus. *de Communi Dedicationis Ecclesiæ.* cxxiii.

Lectio ix.

THeodórus, miles Christiánus, Maximiáno Imperatóre, quod idolórum fanum incendísset, comprehénsus, cum a Præfécto legiónis pœna ei remitterétur, si pœnitens facti Christiánam fidem execrarétur, constánter in fidei confessióne persevérans, missus est in cárcerem: ubi úngulis excarnificátus, dum costæ nudaréntur, lætus canébat: Benedícam Dóminum in omni témpore. Quare in ardéntem rogum injéctus, in oratióne & divínis láudibus, ánimam Christo réddidit quinto Idus Novémbris, cujus corpus Eusébia matróna, síndone involútum, sepelívit in suo prædio.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commemor. S. Theodori Martyr. Antiph. Qui odit. ℣. Justus.

Oratio ut suprà.

In ii. Vesp. fit commem. seq. & SS. Martyr. Triphonis, &c.

DIE X. NOVEMBRIS.

In festo S. Andreæ Avellini Confessoris. Duplex.

Oratio.

DEus, qui in corde beáti Andréæ Confessóris tui per árduum quotídie in virtútibus proficiéndi votum admirábiles ad te ascensiónes dispoſuísti: concéde nobis ipsíus méritis & intercessióne, ita ejúsdem grátiæ partícipes fieri, ut perfectióra semper exequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium felíciter perducámur. Per Dóminum nostrum, &c.

Pro commemor. SS. Martyr. Tryphonis, Respicii, & Nymphæ Virginis, Añ. Istórum ℣. Lætámini. xxxvii.

Oratio.

FAc nos, quæsumus Dómine, Sanctórum mártyrum tuórum Tryphónis, Respícii, & Nymphæ semper Festa sectári: quorum suffrágiis, protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

In

In primo Nocturno, Lectiones
e Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANdréas Avellínus, dictus
antea Lancellótus apud
astrum novum Lucániæ pa-
am natus, inter ipsa infán-
æ primórdia futúræ sancti-
itis non obscúra præbuit
ndícia. Adoléscens ad lítte-
is addiscéndas patérna e do-
io egréssus, lúbricam illíus
tátis sémitam inter boná-
um ártium stúdia ita peré
it, ut sapiéntiæ inítium,
uod est timor Dómini, ob
culos potíssimum habére num.
uam prætermíserit. Cum
grégia proínde forma exí-
iium castitátis stúdium con-
inxit, quo impudícas sæpe
ulíerum insídias elúsit, in-
érdum etiam apértam vim
opulsávit. Clericáli milí-
iæ jamprídem adscríptus Neá-
olim se cóntulit, ut legáli-
us disciplínis vacáret. Ibí-
ue Jurisprudéntiæ láuream
déptus, atque intérea ad sa-
erdotálem dignitátem evé-
tus, caussárum patrocínia in
oro dumtáxat Ecclesiástico,
oque privátis quibúsdam
ersónis juxta sacrórum Cá-
onum sanctiónes ágere cœ-
it. Verum cum aliquándo
nter caussam agéndam leve
i mendácium excidísset,
iox vero fortúita sacrárum
cripturárum lectióne in illa
erba incidísset: os, quod
aentítur, occídit ánimam;
anto ejus culpæ dolóre ac
pœniténtia corréptus est, ut
statim ab ejúsmodi vitæ in-
stitúto sibi recedéndum esse
dúxerit. Itaque abdicátis fo-
rénsibus curis se totum di-
víno cúltui, sacrísque mi-
nistériis mancipávit; cúm-
que Ecclesiásticæ virtútis e-
xémplis eminéret, Sancti-
moniálium regímini a tunc
exiiténte Archiepíscopo Nea-
politáno præféctus fuit. Quo
in múnere cum pravórum hó-
minum ódia subjíisset, pri-
mo quidem intentátæ sibi
necis perículum declinávit,
mox vero per sicárium tri-
bus in fácie accéptis vulné-
ribus, injúriæ atrocitátem
æquo ánimo pértulit. Tunc
perfectióris vitæ desidério fla-
grans, ut inter Cléricos Re-
guláres adscriberétur, sup-
plíciter postulávit, votíque
compos factus, ob ingén-
tem, quo æstuábat, crucis
amórem, ut sibi Andreæ no-
men imponerétur, précibus
impetrávit.

℟. Honéstum fecit. lxxviii.

Lectio v.

ARctióris ítaque vitæ cur-
ríclum álacri stúdio in-
gréssus, in eas máxime vir-
tútis exercitatiónes incúbuit,
ad quas sese árduis étiam
emíssis votis obstrínxit; ál-
tero scílicet suæ ipsíus vo-
luntáti júgiter obsisténdi;
áltero vero in via Christiá-
næ perfectiónis semper ulté-
rius progrediéndi. Regulá-
ris disciplínæ cultor assíduus,
& in ea promovénda, cum

áliis præésset, studiosíssimus fuit. Quidquid ab institúti sui officii, & régulæ præscrípto supérerat témporis, oratióni, & animárum salúti tribuébat. In confessiónibus excipiéndis mira ejus píetas & prudéntia enítuit; vicos & óppida Neápoli finítima Evangélicis ministériis magno cum animárum lucro frequens lustrábat. Quam ardéntem erga próximos sancti viri caritátem signis etiam Dóminus illustrávit. Cum enim intempésta nocte ab audíta ægri confessióne domum redíret, ac plúviæ ventorúmque vis prælucéntem facem extinxísset, non solum ipse cum sóciis, inter effusíssimos imbres, nihil madefáctus est, verum étiam inusitáto splendóre e suo córpore mirabíliter emicánte, sóciis inter densíssimas ténebras iter monstrávit. Abstinéntia, & patiéntia, nec non abjectióne atque ódio sui summópere præstitit. Necem fratris filio illátam impertubáto ánimo tulit, ac suos ab omni ulciscéndi cupiditáte compéscuit, immo étiam pro interfectóribus opem, & misericórdiam Júdicum implorávit.

℟. Amávit eum. lxxviii.

Lectio vi.

PLúribus in locis Clericórum Regulárium Ordinem propagávit, eorúmque domicília Medioláni, & Placéntiæ instítuit. Illíus óperam sanctus Cárolus Borromæus, & Paulus de Arétio Cléricus Reguláris Cardináles, quibus erat acceptíssimus, in Pastorális múneris curis adhibuérunt. Deíparam Vírginem singulári amóre & cultu prosequebátur. Angelórum collóquio pérfrui méruit, quos cum divínas laudes persólveret, e regióne concinéntes se audísse testátus est. Dénique post heróica virtútum exémpla, Prophetíæ quoque dono illústris, quo & secréta córdium, & abséntia & futúra prospéxit, annis gravis, & labóribus fractus, ad Aram celebratúrus in verbis illis tértio repetítis: Introíbo ad Altáre Dei, repentino apoplexiæ morbo corréptus est: mox Sacraméntis rite munítus, placidíssime inter suos ánimam efflávit. Ejus corpus Neápoli in Ecclésia sancti Pauli ad hæc usque témpora eo frequentíssimo pópuli concúrsu cólitur, quo fuit elátum. Illum dénique insígnibus in vita & post mortem miráculis, clarum Clemens undécimus Póntifex Máximus solémni ritu Sanctórum Catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo. lxxviii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri præcíncti. *de Communi Confessoris non Pontif.* lxxx.

Le-

ectio ix.
n, Décio Impera-
cum Jesu Christi
icans, omnes ad
i perdúcere cona-
Décii satellítibus
'us, primum equú-
ur, & úngulis fér-
iificátur : deínde
pédibus candénti-
confixus, fústibus
e admótis fácibus
dúritur. Quæ cum
iter feréntem vi-
ícius tribúnus, ad
nini fidem convér-
a se Christiánum
proféssus est. Qui
tus, una cum Try-
tur ad Jovis simu-
ræ státua Trypho-
cóncidit. Quare
crudelíssime con-
ssimum martyrium
unt, quarto Idus
. Eódem die Vir-
, cui nomen Nym-
esum Christum ve-
Deum clara voce
martyrii palmam
itis corónam ad-

laudámus. 15.
us fit commemor.
Triphonis, &c.
Vestri capílli.
unt.
supra.
pitul. de seq. cum
infrà.
NOVEMBRIS.
Martini Episcopi
fess. Duplex.
Capitulum, Hym-
nus, & ℣. de Communi Confessoris Pontificis.

Ad Magnificat, Antiphona. O Beátum virum, cujus ánima Paradísum póssidet : unde exúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat: Mane nobíscum in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus : concéde propítius, ut intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. S. Andreæ Avellini.

Deinde S. Mennæ Martyr. Antiphona. Iste Sanctus.

℣. Glória & honóre.

Oratio. Præsta, quæsumus omnípotens Deus, ut qui. *de Communi unius Martyr.*

Ad Matutinum, Invitator. Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beáti Martíni.

Hymn. Iste Conféssor. lii.

In primo Nocturno, Antiph. Martínus adhuc Catechúmenos hac me veste contéxit.

Psalm. Beátus vir. *cum reliquis de Communi Confessoris Pontificis.* lv.

Antiphona. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est, & Baptísmi grátiam percépit.

Antiphona. Ego signo Crucis, non clypeo protéctus

aut gálea, hóstium cúneos penetrábo secúrus.

℣. Amávit eum Dóminus & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In primo Noctur. Lect. Fidélis sermo. *de Communi Confessoris Pontificis.*

℟. *i.* Hic est Martínus eléctus Dei Póntifex, cui Dóminus post Apóstolos tantam grátiam conférre dignátus est: * Ut in virtúte Trinitátis Deíficæ, mererétur fieri trium mortuórum suscitátor magníficus. ℣. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est. Ut in virtúte.

℟. *ii.* Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso subíre propter eos labórem; * Fiat volúntas tua. ℣. Oculis ac mánibus in cælum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. Fiat.

℟. *iii.* O beátum virum Martínum Antístitem, * Qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit. ℣. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem, fiat volúntas tua. Qui.

Glória Patri. Qui.

In secundo Nocturno, Antiph. Confído in Dómino, quod fília mea précibus tuis reddénda sit sanitáti.

Aña. Tetrádius, cógnita Dei virtúte, ad Baptísmi grátiam pervénit.

Aña. O ineffábilem virum, per quem nobis tanta mirácula coruscant!

℣. Elégit eum Dóminus Sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Lectio iv.

Martínus, Sabáriæ in Pannónia, natus, cum décimum attigísset annum, invítis paréntibus ad Ecclésiam confúgiens, in Catechumenórum númerum adscríbi vóluit. Quindecim annos natus in milítiam proféctus, primum in Constántii, deínde Juliáni exércitu militávit. Qui cum nihil habéret præter arma, & vestiméntum, quo tegebátur, Ambiani, páuperi ac nudo ab eo peténti, ut Christi nómine sibi eleemósynam tribúeret, partem chlámydis dedit. Cui sequénti nocte Christus dimidiáta illa veste indútus appáruit, hanc mittens vocem: Martínus Catechúmenus hac me veste contéxit.

℟. Oculis ac mánibus in cælum semper inténtus, * Invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. ℣. Dum Sacraménta offérret beátus Martínus, globus ígneus appáruit super caput ejus. Invíctum.

Lectio v.

Decem & octo annos cum habéret, baptizátus est. Quare relícta militári vita, ad Hilárium Pictaviénsem Epíscopum se cóntulit, a quo in Acolythórum númerum redáctus est. Post factus Epíscopus Turonénsis, Monastérium ædificávit, ubi cum octogínta

machis sanctíssime ali-
u vixit. Qui cum pó-
l Candacénsem vicum
œcéſis in gravem fe-
ncidíſſet, aſsídua De-
atióne precabátur, ut
illo mortáli cárcere li-
. Quem audiéntes di-
, sic rogábant: Cur
ter déseris? cui nos
s derelínquis? Quó-
oce commótus Martí-
ta Deum orábat: Dó-
si adhuc pópulo tuo
cessárius, non recúso
n.
átus Martínus óbitum
longe ante præscívit,
e frátribus, * Diſſo-
m sui córporis immi-
quia judicábat se jam
. ℣. Víribus córporis
repénte destítui, con-
que discípulis dixit.
ationem.

Lectio vi.

cum eum in illa ve-
ménti febre supínum
m vidérent discípuli,
iter ab eo petiérunt,
vérso córpore, tantíſ-
um remítteret morbi
pronus conquiésceret.
s Martínus: Sínite me,
, cælum pótius quam
aspícere, ut suo jam
itúrus ad Dóminum
s dirigátur. Instánte
orte, viso humáni gé-
hoste; Quid, inquit,
ruénta béstia? nihil in
péste repéries. Ea in
únum & octogínta an-
tus, ánimam Deo réd-
didit: quam Angelórum cho-
rus excépit; eósque divínas
canéntes láudes multi, in
primísque sanctus Severínus
Coloniénsis Epíscopus, au-
diérunt.

℟. Dixérunt discípuli ad beá-
tum Martínum: Cur nos Pa-
ter déseris, aut cui nos de-
solátos relínquis? * Invádent
enim gregem tuum lupi ra-
páces. ℣. Scímus quidem
desideráre te Christum, sed
salva sunt tibi tua præmia;
nostri pótius miserére, quos
déseris. Invádent.
Glória Patri. Invádent.

In tertio Nocturno, Antiph. Dóminus Jesus Christus non purpurátum, aut diadémate reniténtem se ventúrum esse prædíxit. *Psalm.* In Dómino confído. xxvii.

Antiphona. Sacérdos Dei Martíne, apérti sunt tibi cæli, & regnum Pàtris mei.

Psalm. Dómine quis. xxvii.

Antiphona. Sacérdos Dei Martíne, Pastor egrégie, ora pro nobis Deum.

Psalm. Dómine in virtúte tua. xxviii.

℣. Tu es Sacérdos in ætérnum. ℟. secúndum órdinem Melchísedech.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 11. *c*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit, & in abscóndito ponit, neque sub módio; sed supra candelábrum, ut qui ingre-

diúntur lumen vídeant. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 7. Comment. in Lucam, cap. 11. post init.

QUia in superióribus Ecclésiam synagógæ prætulit, hortátur nos, ut fidem pótius nostram ad Ecclésiam transferámus. Lucérna enim fides est, juxta quod scriptum est: Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. Verbum enim Dei fides nostra est: Verbum Dei lux est. Lucérna est fides. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest, nisi aliúnde lumen accéperit.

℟. O beátum virum in cujus tránsitu Sanctórum canit númerus, Angelórum exúltat chorus, * Omniúmque cæléstium virtútum occúrrit psalléntium exércitus.

℣. Ecclésia virtúte roborátur, Sacerdótes Dei revelatióne glorificántur, quem Míchael assúmpsit cum Angelis. Omniúmque.

Lectio viii.

HÆc est lucérna, quæ accénditur, virtus scílicet nostræ mentis & sensus, ut drachma illa possit, quæ períerat, reperíri. Nemo ergo fidem sub lege constítuat. Lex enim intra mensúram est; ultra mensúram grátia; Lex obúmbrat, grátia claríficat. Et ídeo nemo fidem suam intra mensúram legis inclúdat, sed ad Ecclésiam conferat, in qua septifórmis Spíritus relúcet grátia, quam Princeps ille Sacerdótum fulgóre supérnæ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra restínguat. ¶ Dénique lucérna illa, quam matutínis vespertinísque tempóribus, ritu véteri, Judæórum Princeps Sacerdótum solébat accéndere, velut sub módio fixa legis evánuit; & cívitas illa Jerúsalem, quæ in terris est, quæ occídit Prophétas, quasi in conválle fletus pósita, delitéscit: illa autem Jerúsalem, quæ in cælo est, in qua mílitat fides nostra, in illo altíssimo ómnium locáta monte, hoc est Christo, non potest ténebris & ruínis hujus mundi abscóndi; sed fulgens candóre solis ætérni, luce nos grátiæ spiritális illúminat.

℟. Martínus Abrahæ sinu lætus excípitur: Martínus, hic páuper & módicus, * cælum dives ingréditur, hymnis cæléstibus honorátur.

℣. Martínus Epíscopus migrávit a sæculo: vivit in Christo gemma Sacerdótum. Cælum. * Glória Patri. Cælum.

Lectio ix.

MEnnas Ægyptius, Christiánus miles, in persecutióne Diocletiáni & Maximiáni Imperatórum, cum pœniténtiæ caussa in solitúdinem secessísset, natáli die Imperatórum, quo pópulus célebri spectáculo, tenebátur,

tur, in theátrum prosíliens, líbera voce Gentílium superstitiónem insectabátur. Quamóbrem comprehénsus, & Pyrrho Prǽside, in metrópoli Cottiénsium Phrygiæ vinctus loris crudéliter cæditur: deínde æquúleo tortus, lampádibus ardéntibus ad corpus admótis, plagísque cilício confricátis, tum per tríbulos & virgas férreas mánibus ac pédibus colligátis tractus, plumbátis étiam contúsus, demum gládio interfícitur, in ignémque conjícitur. Corpus inde a Christiánis ereptum, sepúltum est, ac póstea Constantinópolim translátum.

Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S,
& per Horas, Antiphona.

DIxérunt discípuli ad beátum Martínum: Cur nos pater déseris, aut cui nos desolátos relínquis? invádent enim gregem tuum lupi rapáces. *Psalm.* Dóminus regnávit. *cum reliquis.* 16.

Aña. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem, fiat volúntas tua. *Aña.* O virum ineffábilem, nec labóre victum, nec morte vincéndum, qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit. *Aña.* Oculis ac mánibus in cælum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat, allelúja. *Aña.* Martínus Abrahæ sinu lætus excípitur, Martínus, hic páuper & módicus, cælum dives ingréditur, hymnis cæléstibus honorátur.

Capitulum, Hymnus, & ℣. *de Communi Confess. Pontif.*

Ad Benedictus, Antiphona. O beátum virum. *& Oratio ut suprà in primis Vesper.*

Et fit commemor. S. Mennæ Martyr. Antiphona. Qui odit. ℣. Justus ut palma.

Oratio ut suprà.

Ad Horas, Aña sumuntur ex Laudib. ut suprà: Capitul. & R̸ia brevia de Communi Confessor. Pontif.

Ad Vesperas, omnia ut in primis & loco ultimi, Psalm. Meménto Dómine. 127.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona. O beátum Pontíficem, qui totis viscéribus diligébat Christum regem, & non formidábat impérii principátum: o sanctíssima ánima, quam etsi gládius persecutóris non ábstulit, palmam tamen martyrii non amísit.

Oratio ut suprà.

Deinde fit commem. seq.

DIE XII. NOVEMBRIS.

In festo S. Martini Papæ & Martyr. Semidupl.

Oratio. Deus, qui nos. *de Communi unius Martyr.*

In primo Nocturn. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MArtínus, Tudérti in Umbria natus, inítio Pontificátus, & lítteris &

culas cleménter abstérge, & ejúsdem tribue gaudére consórtio. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GErtrúdis Islébii in Saxónia nóbili génere nata, quinquénnis in Monastério Rodardénsi, Ordinis sancti Benedícti, Virginitátem suam, ac seípsam Jesu Christo óbtulit. Quo ex témpore a mundánis rebus prorsus aliéna, virtutíque sédulo inténta, cæléstis vitæ genus instítuit. Ad humaniórum litterárum notítiam, rerum divinárum cognitiónem adjúnxit. Quarum meditatióne vehementius ad virtútem incénsa, brevi Christiánam perfectiónem adépta est. De Christo, ejúsque vitæ mystériis sæpenúmero pio cum ánimi sensu loquebátur: unámque Dei glóriam cógitans, ad illam vota sua ómnia & actiónes referébat. Quamvis autem multis exímiis natúræ & grátiæ donis a Deo aucta esset, ita tamen sibi ipsa vilescébat, ut inter præcípua divínæ bonitátis mirácula hoc item memoráret, quod se indigníssimam misericórditer sustinéret.

℟. Propter veritátem. xcviii.

Lectio v.

TRigésimum ætátis annum agens, primum Rodardénsis Monastérii, ubi religiósam vitam est proféssa, deínde Elspediáni Præses elécta, quadragínta annórum spátio, ea caritáte, prudéntia, & reguláris disciplínæ stúdio munus obívit, ut cœnóbium religiósæ perfectiónis domicílium viderétur. Utrobíque vero, licet esset ómnium mater & magístra, ómnium tamen mínima habéri volébat, ac demissióne pari minístram se exhibébat. Quo libérius Deo vacáret, vigíliis, abstinéntia, aliísque cruciátibus corpus afflíxit: sempérque sui símilis, morum innocéntiam, mansuetúdinem, ac patiéntiam prætulit singulárem. Proximórum salúti omni ope stúduit, piæque curæ copiósum fructum rétulit. Divíni amóris vi frequéntes patiebátur éxtases, altissimæque contemplatiónis & divínæ uniónis donum obtínuit.

℟. Dilexísti justítiam. xcviii.

Lectio vi.

UT méritum acceptíssimæ sibi sponsæ Christus osténderet, in corde Gertrúdis jucúndam sibi esse mansiónem testátus est. Deíparam Vírginem véluti matrem, & curatrícem a Jesu accéptam pietáte præcípua prosequebátur, ab eáque multa accépit benefícia. Erga diviníssimum Eucharístiæ Sacraméntum, & passiónem Dómini tanto amóre cum gráti ánimi sensu afficiebátur, ut intérdum ubéribus lácrymis perfunderétur. Justórum ánimas piacu-

; flammis addíctas
nis subsídiis, & pré-
ábat. Multa ad con-
n pietátem scripsit,
m étiam revelatió-
prophetíæ dono clá-
énique flagrantíssimo
e pótius, quam mor-
uéscens, anno Dó-
llésimo ducentésimo
no secúndo vita de-
Miráculis vivens, &
rtem a Deo illustrá-

éntur Regi. xcix.
o Nocturno, Homilia
gel. Símile erit re-
elórum. *ut in Com-*
ginum. ci.
VII. NOVEMBRIS.
S. Gregorii Thauma-
Episc. & Confessor.
Semiduplex.
Da, quæsumus. *de*
Confess. Pontif.
Nocturno, Lectiones
ura occurrente.
cundo Nocturno.
Lectio iv.
órius, Neocæsaréæ
ıti Epíscopus, san-
ctrinaque illústris,
o ac miráculis mul-
ior, quórum mul-
, atque præstántia
rgus appellátus est,
Basílii testimónio
ýse, Prophétis &
comparátus, mon-
Ecclésiæ ædificatió-
ædiébat, oratióne
stulit. Item palú-
ter fratres caussam
um, exsiccávit. Ly-

cum flúvium pernicióse agros inundántem, defixo ad ripam, quo sustentabátur, báculo, qui statim viréntem crevit in árborem, coércuit, ut póstea ultra eum términum non efflúxerit.

℟. Invéni David. lxv.

Lectio v.

Sæpíssime dæmones ex idolórum simulácris, atque ex hóminum corpóribus ejécit; multaque ália mirabíliter effécit: quibus innumerábiles hómines traxit ad Jesu Christi fidem, cum étiam prophético spíritu futúra prædíceret. Qui migratúrus e vita, cum quæsísset, quot in civitáte Neocæsariénsi réliqui essent infidéles, responsúmque esset, tantum esse septémdecim; Deo grátias agens: Tótidem, inquit, erant fidéles cum cœpi Episcopátum. Plura scripsit, quibus étiam, non solum miráculis, Dei Ecclésiam illustrávit.

℟. Pósui adjutórium. lxvi.

Lectio vi. Beáti Patris Gregórii. *ut in Communi Confess. Pont. ii. loco.* ℟. *vi.* Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. *Cap. 11. c*

In illo témpore: Respóndens Jesus discípulis suis, ait illis: Habéte fidem Dei. Amen dico vobis, quia quicúmque díxerit huic monti: Tóllere, & míttere in mare, & non hæsitáverit in corde suo; sed credíderit, quia quod-

quodcúmque díxerit, fiat, fiet ei. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in Marc. cap. 11.

SOlent Gentíles, qui contra Ecclésiam maledícta scripsére, improperáre nostris, quod non habúerint plenam fidem Dei, quia numquam montes transférre potúerint. Quibus respondéndum est; non ómnia scripta esse, quæ in Ecclésia sunt gesta, sicut etiam de factis ipsíus Christi & Dómini nostri Scriptúra testátur. Unde & hoc quoque fieri potuísset, ut mons ablátus de terra mitterétur in mare, si necéssitas id fieri poposcísset. Quómodo légimus factum précibus beáti Patris Gregórii Neocæsaréæ Ponti Antístitis, viri méritis & virtútibus exímii, ut mons in terra tantum loco cedéret, quantum íncolæ civitátis opus habébant.

℟. Amávit eum. lxvi.

Lectio viii.

CUm enim volens ædificáre Ecclésiam in loco apto, vidéret eum angustiórem esse quam res exigébat, eo quod ex una parte rupe maris, ex ália monte próximo coarctarétur; venit nocte ad locum, & génibus flexis admónuit Dóminum promissiónis suæ, ut montem lóngius, juxta fidem poscéntis, ágeret. Et mane facto revérsus, invénit montem tantum spátii reliquísse structóribus Ecclésiæ, quantum opus habúerant. Póterat ergo hic, póterat álius quis ejúsdem mériti vir, si opportúnitas exegísset, impetráre a Dómino méritò fidei, ut etiam mons tollerétur, & mitterétur in mare.

℟. Sint lumbi vestri. lxvii.

Lectio ix.

VErum quia montis nómine nonnúmquam diábolus significátur, vidélicet propter supérbiam, qua se contra Deum érigit, & esse vult símilis Altíssimo: mons ad præcéptum eórum, qui fortes fide sunt, tóllitur de terra, & in mare projícitur cum prædicántibus verbum doctóribus sanctis, immúndus spíritus ab eórum corde repéllitur, qui ad vitam sunt præordináti, & in turbuléntis amaríssque infidélium méntibus vesániam suæ tyránnidis exercére permíttitur.

Te Deum laudámus. 15.

Vesp. de seq. commem. præced.

DIE XVIII. NOVEMBRIS.

In Dedicatione Basilicarum SS. Apostolorum Petri & Pauli. Duplex.

Omnia de Communi Dedicationis Eccles. præter Lectiones. Posteà commem. S. Gregorii.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 21.

ET erat structúra muri ejus ex lápide jáspide: ipsa

vérò cívitas aurum mun-
ſimile vitro mundo. Et
menta muri civitátis
lápide pretióſo orná-
'undaméntum primum,
: ſecúndum, ſapphí-
tértium, chalcedónius;
ım, ſmarágdus: quíntum,
ıyx: ſextum, sárdius:
num, chrysólitus: octá-
beryllus: nonum, to-
s: décimum, chrysó-
ı; undécimum, hyacín-
duodécimum amethyſtus.
ı Dedicatióne. cxvii.

Lectio ii.

Γ duódecim portæ, duó-
decim margarítæ ſunt
íngulas: & ſíngulæ por-
ınt ex síngulis margarí-
'e platéa civitátis áurum
um, tamquam vitrum
:idum. Et templum non
in ea, Dóminus enim
omnípotens templum
eſt, & Agnus. Et cí-
non eget ſole neque
ut lúceant in ea: Nam
as Dei illuminávit eam,
:érna ejus eſt Agnus.
ındáta eſt. cxviii.

Lectio iii.

Γ ambulábunt Gentes
in lúmine ejus, & re-
erræ ásferent glóriam
& honórem in illam.
ırtæ ejus non claudén-
per diem; nox enim
erit illic. Et ásferent
.m & honórem Gén-
in illam. Non intrá-
ı eam aliquod coinqui-
ı, aut abominatiónem
ıs & mendácium, niſi
qui ſcripti ſunt in libro vitæ
Agni.

℟. Benedic Dómine. cxviii.

In ii. Nocturno, Lectio iv.

EX locis Sacris, quæ o-
lim apud Chriſtiános ve-
neratiónem habuérunt, illa
celebérrima & frequentíſſima
fuérunt, in quibus cóndita
Sanctórum córpora, vel ali-
quod mártyrum veſtígium aut
monuméntum eſſet. In quo-
rum número Sanctórum lo-
córum, in primis ſemper
fuit insígnis ea Vaticáni pars
quam ſancti Petri confeſſió-
nem appellábant. Nam eo
Chriſtiáni ex ómnibus orbis
terræ pártibus tamquam ad
fidei petram, & Eccléſiæ
fundaméntum conveniéntes,
locum Príncipis Apoſtoló-
rum ſepúlcro conſecrátum,
ſumma religióne ac pietáte
venerabántur.

℟. Orántibus. cxx.

Lectio v.

ILluc Conſtantínus Ma-
gnus Imperátor octávo
die poſt ſuſcéptum Baptíſ-
mum venit, depoſitóque dia-
démate, & humi jacens,
vim lacrymárum profúdit,
mox ſumpto ligóne ac bi-
dénte terram éruit: indé-
que duódecim terræ cóphi-
nis, honóris cauſſa duóde-
cim Apoſtolórum ablátis, ac
loco Basílicæ Príncipis A-
poſtolórum deſignáto, Eccle-
ſiam ædificávit. Quam ſan-
ctus Silvéſter Papa décimo
quarto Kaléndas Decémbris,
eo modo, quo Lateranén-
ſem

sem Ecclésiam quinto Idus Novémbis consecráverat, dedicávit: & in ea altáre lapídeum chrísmate delibútum eréxit, atque ex eo témpore sancívit ne deínceps altária nisi ex lápide fierent. Eámdem Basílicam vetustáte jamprídem collabéntem, ac proptérea multórum Pontíficum pietáte látius, ac magnificéntius a fundaméntis eréctam, Urbánus octávus eádem die recurrénte anni milléssimi sexcentésimi vigésimi sexti solémni ritu consecrávit. ℟. O quam. cxxi.

Lectio vi.

IDem beátus Silvéster Basílicam sancti Pauli Apóstoli via Ostiénsi, ab eódem Constantíno Imperatóre magnificentíssime ædificátam dedicávit. Quas Basílicas Imperátor multis prædiis attribútis locupletávit, ac munéribus amplíssimis exornávit. Cujus Imperatóris tantus fuit ardor Religiónis, ut delétis idolórum templis, multas ubíque terrárum extrúxerit Ecclésias, & præcípue Romæ, in quibus fuérunt Basílica sanctæ Crucis ad Jerúsalem in agro Sessoriáno, sancti Lauréntii extra muros in agro Veráno, sanctórum Petri & Marcellíni via Lavicána, aliæque permúltæ.

℟. Mane surgens. cxxi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Ingréssus Jesus. *quæ habetur quarta die infra Octav. Dedic. Eccles.* cxxx.

Vesp. à Capitul. de seq. cum commem. ut infrà.

DIE XIX. NOVEMBRIS.

In festo sanctæ Elisabethæ Viduæ. Duplex.

Oratio.

TUórum corda fidélium Deus miserátor illústra: & beátæ Elisábeth précibus gloriósis fac nos próspera mundi despícere, & cælésti semper consolatióne gaudére. Per Dóminum.

Deinde commem. Dedicationis Ecclesiæ.

Posteà S. Pontiani Papæ & Martyr. Antiph. Iste Sanctus. ℣. Glória & honóre.

Oratio. Infirmitátem. *de Communi unius Martyr.*

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ELísabeth Andréæ regis Hungáriæ filia, ab infántia Deum timére cœpit, & créscens ætáte, crevit étiam pietáte. Ludovíco Lantgrávio Hássiæ & Thuríngiæ in cónjugem copuláta, non minóri cura quæ Dei, quam quæ viri sui erant, exequebátur. Surgens enim noctúrno témpore, oratióni diu incumbébat, ac váriis misericórdiæ offíciis dédita, víduis, pupíllis, ægrótis, egéntibus sédulo inserviébat: graviíque fame urgénte, domus suæ fruménta liberáliter erogábat. Leprósos hospítio suscípiens, manus eórum & pedes osculabátur. Curándis

em & aléndis paupé- insígne Xenodóchium xit.

ıpter veritátem. cix.

Lectio v.

ūncto cónjuge, ut eo libérius servíret, s ómnibus sæculáris induméntis, vili tú- dúta est, atque ór- Pœniténtium sancti ci ingréssi pœnitén- humilitátis virtúte enítuit. Nam bonis s exúta, a própriis ejécta, ab ómnibus a, contumélias, ir- , obtrectatiónes in- nimo tolerávit, ádeo mópere gaudéret, se ro Deo pati. Ad ín- uæque ministéria er- peres & ægrótos se ns, eis necessária pro- , solis oléribus, & ibus pro suo victu a.

æxísti justítiam. cx.

Lectio vi.

m vero in his aliís- ue plúrimis sanctis s vitam religiosíssime isset, finis tandem egrinatiónis advénit, doméſticis suis ante t; Cúmque defixis in óculis divínæ con- ióni vacáret, a Deo lter recreáta, & Sa- tis reféćta, obdormí- Dómino. Statímque ad ejus túmulum mi- patráta sunt. Quibus , & rite probátis,

Gregórius bonus Sanctórum número eam adscrípsit.

℞. Fallax grátia. cx.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Símile est re- gnum cælórum thesáuro. *ut in Communi non Virg.* cx.

Lectio ix.

PONtiánus Románus præ- fuit Ecclésiæ Alexándro Imperatóre: qui sanctum Pontíficem, propter Chri- ſtiánæ fidei confessiónem, in Sardíniam ínsulam cum Hip- pólyto Presbytero relegávit. Ubi is pro Christi fide mul- tis calamitátibus afflíctus, decimotértio Kaléndas De- cémbris e vita migrávit. Ejus corpus Fabiáno Pontí- fice, cum Clero Romam de- látum, in cœmetério Callí- sti via Appia sepelítur. Se- dit annos quátuor, menses quátuor, dies vigintiquínque. Fecit Ordinatiónes duas men- se Decémbri, quibus creávit Presbyteros sex, Diáconos quinque, Epíscopos per di- vérsa loca sex.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commemorat. S. Pontiani Papæ & Martyr. Antiphona. Qui odit.

℣. Justus ut palma.

Oratio ut suprà.

In ii. Vesp. a Capitul. de seq. cum commem. præced.

DIE XX. NOVEMBRIS.

In festo sancti Felicis de Va- lois Confessoris.

Duplex.

In Hymno. Iste Conféssor. *mutatur tertius Versus.*

Oratio.

DEus, qui beátum Felícem Confessórem tuum ex erémo ad munus rediméndi captívos cælitus vocáre dignátus es: præsta quæsumus, ut per grátiam tuam ex peccatórum nostrórum captivitáte, ejus intercessióne liberáti, ad cæléstem Pátriam perducámur. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Elisabeth.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FElix, Hugo ántea dictus, ex regáli Valesiórum família ortus in Gállia, ab ineúnte ætáte non lévia dedit futúræ sanctitátis indícia, præsértim misericórdiæ erga páuperes; nam adhuc infántulus manu própria, ac si grándior esset, & judícii maturitáte pollléret, nummos egénis distríbuit. Jam grandiúsculus, solébat ex appósitis in mensa dápibus ad ipsos míttere, & ferme eo, quod sapídius erat, obsónio paupérculos púeros recreábat: Adoléscens non semel véstibus se spoliávit, ut ínopes cooperíret. Ab avúnculo Theobáldo Campániæ, & Bléfii Cómite, vitam reo mortis impetrávit, prædícens, hunc infamem hactenus sicárium, mox sanctíssimis præditum móribus evasúrum: verídicum testimónium monstrávit evéntus.

℟. Honéstum fecit. lxxxv.

Lectio v.

POst exáctam laudabíliter adolescéntiam, cœpit ex cæléstis contemplatiónis stúdio solitúdinem cogitáre; prius tamen vóluit Sacris initiári, ut omnem regni, a cujus succesióne, jure Legis Sálicæ, non longe distábat, spem sibi præcíderet. Sacérdos factus, & prima Missa devotíssime celebráta, non multo post in erémum secéssit, ubi summa abstinéntia víctitans, cæléstium charísmatum abundántia pascebátur. Ibi cum sancto Joánne de Matha Parisiénsi Doctóre, a quo ex divína inspiratióne quæsítus, & invéntus, per áliquot annos sanctíssime vixit: donec ambo per Angelum a Deo admóniti Romam petiérunt, speciálem a summo Pontífice vivéndi régulam impetratúri. Facta ígitur Innocéntio Papæ tértio inter missárum sollémnia revelatióne Religiónis & Institúti de rediméndis captívis: ab ipso Pontífice, simul cum sócio, cándidis véstibus bicolóri cruce signátis indúitur: ad eam formam, quæ Angelus indútus appáruit, & ínsuper vóluit Póntifex, ut nova Relígio juxta tríplicem colórem, quo hábitus constat, Sanctíssimæ Trinitátis título decorarétur.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit. lxxxvi.

Lectio vi.

REgula própria ex summi Pontíficis Innocéntii confirmatióne accépta, in Diœcési Meldénsi apud locum, qui Cervus Frígidus dícitur, primum Ordinis paullo ante a se & sócio extrúctum Cœnóbium ampliávit, ubi Religiósam observántiam, & redemptiónis institútum miríficè cóluit, ac inde per alúmnos in álias Províncias diligentíssime propagávit. Illústrem hic a beáta Vírgine matre favórem accépit; dormiéntibus síquidem cunctis frátribus, & ad matutínas preces in pervigílio Nativitatis Deíparæ média nocte recitándas, Deo sic disponénte, non surgéntibus: Felix de more vígilans, & horas prævéniens, chorum ingréssus, réperit beátam Vírginem in médio chori hábitu cruce Ordinis insignito indútam, ac cælítibus símiliter indútis sociátam. Quibus permíxtus Felix, præcinénte Deípara, laudes divínas concínuit, ritéque persólvit. Et quasi jam a terréstri ad cæléstem chorum evocarétur, instántis mortis ab Angelo cértior factus, fílios ad caritátem erga páuperes & captívos adhórtans, ánimam Deo réddidit, ætáte ac méritis consummátus, anno post Christum natum ducentésimo duodécimo supra millésimum, sub eódem Pontífice Innocéntio tértio. ℟. Iste homo.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Nolíte timére. *ut in Communi Confessoris non Pontific.* lxxxv.

Vesper. de sequent. cum commemor. præced.

DIE XXI. NOVEMBRIS.

In festo Præsentationis beatæ Mariæ Virginis.

Duplex.

Ad Vesperas, Antiphonæ, Psalmi, Capitul. & Hymn. ut in ejus Officio parvo.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

In utrisque Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona. Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, Templum Dómini, Sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: allelúja.

Oratio.

DEus, qui beátam Maríam semper Vírginem Spíritus sancti habitáculum, hodiérna die in templo præsentári voluísti: præsta quǽsumus; ut ejus intercessióne, in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur. Per Dóminum nostrum. in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et fit commem. præced.

Ad Completor. & Horas diei in fine Hymnorum dicitur, Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, &c.

Ad Matutinum, Invitator. Sancta María Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis.

Hym-

Hymnus Antiphonæ, Psalmi & ℣. Nocturnorum, ut in Officio parvo ejusdem Beatæ Mariæ. cxlv.

In primo Nocturno, Lectiones de Parabolis Salomonis. Ego sapiéntia hábito *cum suis ℟℟iis, ut in Festo B. M. V. de Mercede.*

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Joánnis Damascéni de Fide Orthodóxa.

Lib. 4. cap. 15. *Lectio iv.*

JOachim lectíssimam illam, ac summis láudibus dignam mulíerem Annam Matrimónio sibi copulávit. Verum, quemádmodum prisca illa Anna, cum steríli átis morbo laboráret, per oratiónem ac promissiónem Samuélem procreávit, eódem modo hæc étiam per obsecratiónem, & promissiónem Dei Genitrícem a Deo accépit: ut ne hic quoque cuíquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit, (id enim Maríæ nómine significátur): vere étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est cum Creatóris Mater éxtitit. In lucem autem éditur in domo probáticæ Joáchim, atque ad templum addúcitur: ac deínde in domo Dei plantáta, atque per spíritum sagináta, instar olívæ frugíferæ virtútum ómnium domicílium efficitur: ut quæ vidélicet ab omni hujúsce vitæ, & carnis concupiscéntia mentem abstraxísset; atque ita vírginem una cum córpore ánimam conservásset, ut eam decébat, quæ Deum sinu suo exceptúra erat.

℟. Sicut cédrus. 327.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 1. post init. *Lectio v.*

TAlis fuit María, ut ejus uníus vita ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non dísplicet, opus probémus: ut quæcúmque sibi ejus exóptat præmium, imitétur exémplum. Quantæ in una vírgine spécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexíllum fídei, devotiónis obséquium, virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occúrret! quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens: Hæc torum Fílii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculato servávit pudóre!

℟. Quæ est ista. 327.

Lectio vi.

QUid ergo éxequar cibórum parsimóniam, officiórum redundántiam, álterum ultra natúram superfuísse, álterum pene ipsi natúræ defuísse? Illic nulla intermíssa témpora, hic congeminátos jejúnio dies. Et si quándo reficiéndi successísset volúntas, cibus plerúmque óbvius, qui mortem arcéret, non delícias ministráret. Dormíre non prius

cu-

ıpíditas , quam necéssitas
ılit : & tamen cum quiésce-
:t corpus , vigiláret ánimus
ıi frequénter in somnis aut
ĉta répetit, aut somno in-
:rrúpta contínuat, aut di-
ıósita gerit, aut geréndæ præ-
ıntiat.
. Ornátam monílibus. 328.
'n tertio Nocturno, Homil.in
ı Evang. Loquente Jesu ad
ırbas. *ut in festo B. M. V.*
ı Mercede cum Responsoriis
ıidem positis, sed ubi dicitur
ǽtivitátem, *dicatur* Præsen-
ıtionem.
Ad Laudes & per Horas om-
ia ut in Officio S. Mariæ in
abbato.
. Diffúsa est grátia in lábiis
ıis. ℟. Proptérea benedíxi
: Deus in ætérnum.
Ad Benedictus, Antiphona.
eáta es María, quæ credidí-
i : perficiéntur in te, quædi
ta sunt tibi a Dómino, allel.
Oratio ut supra.
In secundis Vesperis omnia ut
ı primis, & fit commemorat.
'esti sequentis.

DIE XXII. NOVEMBRIS.

In festo S. Cæciliæ Virginis
& Martyris. Duplex.

Antiphona. Est secrétum,
'aleriáne, quod tibi volo di-
cere : Angelum Dei hábeo a-
matórem, qui nímio stúdio cu-
stódit corpus meum.
'. Spécie tua & pulchritúdi-
ıne tua.
℟. Inténde, prósperé procé-
e, & regna. *Oratio.*

Deus, qui nos ánnua beá-
tæ Cæcíliæ Vírginis &
mártyris tuæ solemnitáte læ-
tíficas : da ut quam venerá-
mur officio, étiam piæ con-
versatiónis sequámur exém-
plo. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. & Hymnus. Vírginis Proles
ut in Communi Virg. lxcii.
In primo Nocturno, Antiph.
Cæcília Virgo Alamáchium su-
perábat; Tibúrtium & Vale-
riánum ad corónas vocábat.
Psal. Dómine Dóminus no-
ster. xc. *cum reliquis ut in*
Communi Virgin.
Antiphona. Expánsis mánibus
orábat ad Dóminum ut eam
eríperet de inimícis.
Antiphona. Cilício Cæcília
membra domábat, Deum ge-
mítibus exorábat.
℣. Spécie tua, & pulchritú-
dine tua. ℟. Inténde, pró-
spere procéde, & regna.
Lect. primis Noct. De Virgí-
nibus. *ut in Communi.* xciv.
℟. i. Cantántibus órganis Cæ-
cília Virgo in corde suo soli
Dómino decantábat, dicens :
* Fiat Dómine cor meum &
corpus meum immaculátum,
ut non confúndar.
℣. Biduánis & triduánis je-
júniis orans, commendábat
Dómino quod timébat. Fiat
Dómine.
℟. ii. O beata Cæcília, quæ
duos fratres convertísti. Al-
máchium júdicem superásti,
* Urbánum Epíscopum in vul-
tu Angélico demonstrásti!
℣. Quasi apis argumentósa Dó-
mino deservísti. Urbánum.
℟. iii. Virgo gloriósa sem-
per

per Evangélium Christi gerébat in péctore, & non diébus neque nóctibus vacábat * A collóquiis divínis & oratióne. ℣. Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, & cor ejus igne cæléſti ardébat. A collóquiis.
Glória Patri. A collóquiis.

In secundo Nocturno, Antiph. Dómine Jesu Christe, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcília seminásti.

Antiphona. Beáta Cæcília dixit ad Tibúrtium: Hódie te fáteor meum cognátum, quia amor Dei te fecit esse contemptórem idolórum.

Antiphona. Fiat Dómine cor meum & corpus meum immaculátum, ut non confúndar. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv.

CÆcília, Virgo Romána, nóbili génere nata, a prima ætáte Christiánæ fidei præcéptis institúta, Virginitátem suam Deo vovit. Sed cum póstea contra suam voluntátem data esset in matrimónium Valeriáno, prima nuptiárum nocte hunc cum eo sermónem hábuit: Ego Valeriáne, in Angeli tutéla sum, qui Virginitátem meam custódit, quare ne quid in me cómmittas, quo ira Dei in te concitétur. Quibus verbis commótus Valeriánus, illam attíngere non est ausus; quin-etiam áddidit, se in Christum creditúrum, si eum Angelum vidéret. Cui Cæcília cum sine Baptísmo negáret, id fieri posse: incénsus cupiditáte vidéndi Angelum, se baptizári velle respóndit. Quare hortátu Vírginis ad Urbánum Papam, qui propter persecutiónem in mártyrum sepúlcris via Appia latébat, véniens, ab eo baptizátur.

℟. Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat: * Tibúrtium & Valeriánum ad corónas vocábat. ℣. Hæc est Virgo sápiens, & una de número prudéntium. Tibúrtium.

Lectio v.

INde ad Cæcíliam revérsus, orántem, & cum ea Angelum divíno splendóre fulgéntem invénit. Quo aspéctu obstupefáctus, ut primum ex timóre confirmátus est, Tibúrtium fratrem suum accérsit qui a Cæcília Christi fide imbútus, & ab eódem Urbáno baptizátus, ipse étiam ejúsdem Angeli, quem frater ejus víderat, aspéctu dignátus est. Utérque autem paullo póst Almáchio Præfécto constánter martyrium súbiit. Qui mox Cæcíliam comprehéndi, ímperat, ab eaque primum, ubi Tibúrtii & Valeriáni facultátes sint, exquírit.

℟. Cæcíliam intra cubículum orántem invénit, & juxta eam stantem Angelum Dómini, * Quem videns Valeriánus nímio terróre corréptus est.

℣. An-

. Angelus Dómini descén-
it de cælo, & lumen resúl-
: in habitáculo. Quem.

Lectio iii.

QUi cum Virgo ómnia il
lórum paupéribus distri-
ita esse respondísset, eo fu-
ore concitátus est, ut eam in
síus ædes dedúctam, in bál-
eo combúri jússerit. Quo in
co cum diem noctémque ita
fisset, ut ne flamma quidem
lam attíngeret, eo immíssus
t cárnifex, qui ter secúri
tam, cum caput abscíndere
m. potuísset, semivívam re-
quit. Illa tríduo post, dé-
mo Kaléndas Decémbris,
lexándro Imperatóre, dúpli-
Virginitátis & martyrii pal-
a decoráta evolávit in cæ-
m: cujus corpus ab ipso
rbáno Papa in Callísti Cœ-
etério sepúltum est, in ejus
dibus Ecclésia ipsíus Cæcí-
æ nómine consecráta. Ejus,
: Urbáni ac Lúcii Pontífi-
m, Tibúrtii, Valeriáni &
láximi córpora a Pascháli
imo Pontífice inde translá-
a in Urbem, in eádem San-
æ Cæcíliæ Ecclésia cóndita
int.

. Dómine Jesu Christe, pa-
or bone, seminátor casti con-
lii; súscipe séminum fructus,
ios in Cæcília seminásti: *
æcília fámula tua quasi apis
bi arguméntosa desérvit.
. Nam sponsum, quem qua-
leónem ferócem accépit,
l te quasi agnum mansuetís-
mum destinávit. Cæcília.
lória Patri. Cæcília.

In tertio Nocturno, Antiphona. Crédimus Christum Fílium Dei verum Deum esse, qui sibi talem elégit fámulam.

Antiphona. Nos sciéntes sanctum nomen ejus, omníno negáre non póssumus.

Antiphona. Tunc Valeriánus perréxit, & signo, quod accéperat, invénit Sanctum Urbánum.

℣. Elégit eam Deus & præélegit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 25.*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem Virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso & sponsæ. Et réliqua.

Homília S. Joánnis Chrysost.

Homil. 79. in Matth. post initium.

QUam ob causam in persóna vírginum hanc parábolam profert, nec qualemcúmque persónam sine discrímine súbjicit? Magna quædam de Virginitáte disserúerat, dicens: Sunt eunúchi, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum: &, qui potest cápere, cápiat. Nec ignórabat, de Virginitáte magnam esse vulgo existimatiónem, quippe cum sit ea res natúra sublímis: quod inde patet, quia neque in véteri Testaménto a priscis illis sanctís-

que

que viris culta fuit, & in novo nulla legis necessitáte jubétur: non enim id imperávit, se fidélium voluntáti permísit. Unde & Paulus ait. De virgínibus autem præcéptum Dómini non hábeo, & laudo quidem eum, qui hoc sectátur institútum; noléntem autem non cogo, neque eam præcéptum fácio.

℟. Beáta Cæcília dixit Tibúrtio: Hódie te fáteor meum esse cognátum, quia amor Dei te fecit esse, * Contemptórem idolórum.

℣. Sicut enim ámor Dei mihi tuum fratrem cónjugem fecit, ita te mihi cognátum fecit esse. Contemptórem.

Lectio viii.

QUóniam ígitur & magna res erat, ac de ea apud multos magna erat existimátio, ne quis ea perfécta, se totum perfecísse putáret, ac cetéra negligeret; hanc parábolam pósuit, ut osténderet virginitátem, quamvis cetéra hábeat, si misericórdiæ bonis carúerit, cum fornicatóribus éjici. Ac mérito quidem inhumánum ac misericórdia caréntem cum illis collocat. Fornicátor enim córporum, isti vero pecuniátum cupiditáte vincúntur. Non est autem córporum & pecúniæ par cupíditas: sed ácrior multo atque veheméntior illa corpórum est. Quanto ígitur cum imbecillióre luctántur, tanto minus vénio dignæ sunt, si vincántur. Idcirco étiam fátuas appellávit, quóniam májori certámine superáto, in facilióre totum perdidérunt.

℟. Cæcília me misit ad vos, ut ostendátis mihi sanctum Antístitem: * Quia ad ipsum hábeo secréta, quæ pérferam.

℣. Tunc Valeriánus perréxit, & signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum. Quia.

Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

LAmpádes autem hoc loco illud ipsum virginitátis donum appéllat, & sanctimóniæ puritátem; óleum vero benignitátem, eleemósynam, impénsum indigéntibus auxílium. Tardánte autem sponso, dormitavérunt omnes, & dormiérunt. Non parvum témporis, rursus spátium interjéctum osténdit, ut discípulos regnum ipsíus mox futúrum, expectántes, ab ea opinióne dedúceret: id enim illi, sperábant; quaprópter crebro ab hujúsmodi eos spe révocat. Ad hoc illud quóque índicat, sómnum quemdam esse mortem. Dormiérunt, ínquit; média áutem nocte clamor factus est: vel ut in eádem parábolam persístat: vel rursus osténdit in nocte futúram esse resurrectiónem. Clamórem étiam Paulus comméмorat, dicens, In jussu, in voce Archángeli, in novíssima turba descéndet de cælo.

Te Deum laudámus. 15.

A D

AD LAUDES, *& per Horas, Aña.*

CAntántibus órganis Cæcília Dómino decantábat, dicens: Fiat cor meum immaculátum, ut non confúndar. *Psalmus.* Dóminus regnávit. *cum reliq.* 16.

Aña. Valeriánus in cubículo Cæcíliam cum Angelo orántem invénit. *Aña.* Cæcília fámula tua, Dómine, quasi apis tibi argumentósa desérvit. *Aña.* Benedíco te, Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis extínctus est a látere meo. *Aña.* Triduánas a Dómino popósci indúcias, ut domum meam Ecclésiam consecrárem.

Capitulum, Hymnus, & ℣. ut in Communi Virg.

Ad Benedictus, Antiphona. Dum auróra finem daret, Cæcília exclamávit, dicens: Eja mílites Christi, abjícite ópera tenebrárum, & indúimini arma lucis.

Oratio ut suprà.

Ad Horas, Aña sumuntur ex Laud. supra. Capitul. & ℟ia brev. de Communi Virg.

Ad Vesperas, Aña ut supra ex Laud. Psalmi Capitul. & Hymnus de Virginibus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona. Virgo glorióśa semper Evangélium Christi gerébat in péctore suo, & non diébus, neque nóctibus a colloquiis divínis, & oratióne cessábat.

Oratio ut supra.

Et fit commem. seq.

DIE XXIII. NOVEMBRIS.

In festo S. Clementis Papæ & Mart. Semiduplex.

Aña. Orémus omnes ad Dóminum Jesum Christum, ut confessóribus suis fontis venam apériat.

℣. Glória, & honóre coronásti eum Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua beáti Cleméntis Mártyris tui atque Pontíficis sollemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum nostrum.

Postea fit commem. S. Felicitatis Mart. Aña. Símile est regnum. ℣. Spécie tua. cvii.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut beátæ Felicitátis mártyris tuæ sollémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur, & précibus. Per Dóminum.

Ad Matutinum, omnia usque ad Lectiones de Communi unius Martyris.

In primo Nocturno, Lectiones. A Miléto. *de Communi.* xxiii.

℟. *i.* Oránte sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei: * De sub cujus pede fons vivus emánat, flúminis ím-

petus lætíficat civitátem Dei. ℣. Vidi supra móntem Agnum stantem. De.
℟. *ii.* Omnes una voce dixérunt: Ora pro nobis sancte Clemens: * Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.
℣. Non meis méritis ad vos me misit Dñs, vestris corónis partícipem fieri. Ut.
℟. *iii.* Dedísti Dñe habitáculum mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei Angélicis mánibus præparátum: * Iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua.
℣. Dedísti Dómine sanctis tuis viam in mari, & in flumínibus sémitam. Iter.
Glória Patri. Iter.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

CLemens Románus, Faustíni filius, de regióne Cælii montis, discípulus beáti Petri, cujus méminit Paulus scribens ad Philippénses: Etiam rogo & te germáne compar, ádjuva illas quæ mecum laboravérunt in Evangélio, cum Cleménte, & céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ. Hic septem Urbis regiónes divísit septem Notáriis, síngulas síngulis attríbuens, qui passiónes Mártyrum, & res ab eis gestas diligentíssime conquisítas lítteris mandárent. Multa scripsit & ipse accuráte, & salutáriter, quibus Christiánam religiónem illustrávit.
℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

CUm autem doctrína ac vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convérteret, a Trajano Imperatóre relegátus est trans mare Póntificum in solitúdine urbis Chersónæ, in qua duo míllia Christianórum réperit, qui ab eódem Trajano condemnáti fúerant. Qui cum in eruéndis, & secándis marmóribus aquæ penúria laborárent, Clemens facta oratióne, in vicínum collem ascéndit, in cujus jugo vidit Agnum dextro pede fontem aquæ dulcis, qui inde scatébat, attingéntem; ubi omnes sitim explevérunt: eóque miráculo multi infidéles ad Christi fidem convérsi, Cleméntis étiam sanctitátem venerári cœpérunt.
℟. Desidérium ánimæ.

Lectio vi.

QUibus concitátus Trajánus, misit illuc, qui Cleméntem, alligáta ad ejus collum ánchora, in profúndum dejícerent. Quod cum factum esset, Christiánis ad litus orántibus, mare ad tria milliária recéssit: eóque illi accedéntes, ædículam marmóream in templi formam, & intus arcam lapídeam, ubi Mártyris corpus cónditum erat, & juxta illud ánchoram, qua mersus fúerat, invenérunt. Quo miráculo íncolæ permóti, Christi fidem suscepérunt. Ejus corpus póstea Romam, Nicoláo pri-

mo

fice translátum, in
ɔsíus sancti Clemén-
:um est. Ecclésia
eo ínsulæ loco,
ínitus fons manà-
iem nómine dedi-
Vixit in Pontificá-
novem, menses
sex. Fecit Ordi-
!uas mense Decém-
ıs creávit Presby-
n, Diáconos duos,
per divérsa loca
.•
ucunditátis.
Nocturno, Homilia
Vigiláte. *de Com-*
eff. Pontif. lxvi.
ɔ:óna áurea.
ic est vere martyr.
licitate Martyre.
Gregórii Papæ.
a 3. in Evangel.
Lectio ix.
elícitas, cujus hó-
ıtalítia celebrámus
ɔs sic post se tímuit
carne relínquere,
les paréntes solent
ne mórtuos præ-
In persecutiónis
e deprehénsa, fi-
rda in amóre su-
ia prædicándo ro-
& parturívit spí-
carne pepérerat;
tióne páreret Deo,
: pepérerat mun-
uid ergo hanc fé-
ırtyrem dixerim?
quam mártyrem:
n pignóribus ad
emíssis, tot ante
; transmísit. Ad

pœnam prima venit, sed pervénit octáva.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES,

& per Horas, Aña.

ORánte sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei. *Psalm.* Dóminus regnávit. *cum reliq.* 16. *Aña.* Non meis méritis ad vos me misit Dñs, vestris corónis partícipem fieri. Aña. Vidi supra montem Agnum stantem, de sub cujus pede fons vivus emánat. *Aña.* De sub cujus pede fons vivus emánat, flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei. *Aña.* Omnes Gentes per gyrum credidérunt Christo Dómino.

Capitulum, Hymnus, & ℣. de Communi unius Mart.

Ad Benedictus, Antiphona. Cum iter ad mare cepísset, pópulus voce magna clamábat: Dñe Jesu Christe, salva illum; & Clemens cum lácrymis dicébat: Súscipe Pater spíritum meum.

Oratio ut supra.

Pro S. Felicitate, Antiphona. Date ei de fructu manuum. ℣. Diffúsa est.

Oratio ut supra.

Ad Horas, Aña sumuntur ex Laud. Cap. & Ria brev. de Communi unius Mart.

Vespera de sequenti cum commem. ut infra.

DIE XXIV. NOVEMBRIS.

In festo S. Joannis a Cruce Confess. Duplex.

In Hymno, Iste Conféssor, *mutatur tertius Versus.*

Oratio.

DEus, qui sanctum Joánnem Confessórem tuum perféctæ sui abnegatiónis, & Crucis amatórem exímium effecísti: concéde; ut ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam assequámur ætérnam. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Clementis, Papæ & Mart. Añt. Dedísti Dómine habitáculum mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, angélicis mánibus præparátum; iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio supra.

Pro commem. sancti Chrysogoni Martyr. Antiphona. Iste Sanctus.

℣. Glória & honóre. xxi.

Oratio.

ADésto Dómine supplicatiónibus nostrís, ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

JOánnes a Cruce Fontíberi in Hispánia piis Paréntibus natus, a primis annis certo innótuit, quam Deíparæ Vírgini futúrus esset accéptus; nam quinquénnis in púteum lapsus, ejúsdem Deíparæ manu sublátus, incólumis evásit; tanto autem patiéndi desidério flagrávit, ut novénnis, spreto mollióri lecto, super sarméntis cubáre consuéverit. Adoléscens Hospítio páuperum ægrotántium Metymnæ Campi fámulum sese addíxit, quibus magno caritátis ardóre, vilíssima quæque compléctens officia, præsto áderat, cujus exémplo excitáti céteri eadem caritátis múnera ardéntius obíbant. Verum ad altióra vocátus, Beátæ Maríæ Vírginis de Monte Carmélo Institútum ampléxus est; ubi, Sacérdos ex obediéntia factus, severióris disciplínæ, & arctióris vitæ cupidíssimus, primitívam Ordinis Régulam ex Superióris licéntia ita proféssus est; ut, ob jugem Domínicæ Passiónis memóriam, bello in se, tamquam in infensíssimum hostem indícto, vigíliis, jejúniis, férreis flagéllis, omníque pœnárum génere, brevi carnem cum vítiis, & concupiscéntiis suis crucifíxerit; dignus plane, qui a Sancta Terésia inter potióres, sanctioréſque ánimas Ecclésiam Dei id témporis illustrántes recenserétur.

℟. Honéstum fecit.

Lectio vi.

SIngulári vitæ austeritáte, & ómnium virtútum præsídio munítus, præ assídua rerum divinárum contemplatióne diutúrnas, & mirábiles exta-

ses frequénter patiebá-
tantóque in Deum æstuá-
amóre, ut, cum divínus
s sese intro diútius con-
re non posset, foras
mpere, ejúsque vultum
diáre visus sit. Proximó-
salúti summópere intén-
, tum in verbi Dei præ-
itióne, tum in Sacramen-
im administratióne fuit
luus. Hinc tot méritis
us, strictiorísque disci-
æ promovéndæ ardóre
eménter accénsus, sanctæ
ésiæ comes divínitus da-
est; ut, quam ipsa inter
óres primævam Carméli
inis observántiam instau-
rat, eamdem & inter
res, Joánne adjutóre,
túeret. Innúmeros ítaque
cum Dei Fámula in di-
ópere promovéndo per-
us labóres, Cœnóbia,
ejúsdem sanctæ Vírginis
per totam Hispániam
ta fúerant, nullis vitæ
mmodis, & perículis
itus, síngula perlustrá-
, in quibus, aliísque
nplúrimis ejus ópere eré-
, restaurátam observán-
propagándo, verbo,
xémplo firmávit: ut mé-
primus post Sanctam Te-
m Carmelitárum Excal-
órum Ordinis Proféssor,
arens habeátur.
Amávit eum.

Lectio vi.

Irginitátem perpétuo có-
luit, impudentésque mu-
s ejus pudicítiæ insidiá-
ri conántes, non modo ré-
pulit, sed étiam Christo lu-
crifécit. In divínis expli-
cándis arcánis æque ac San-
cta Terésia, Apostólicæ Se-
dis judício, divínitus instrú-
ctus, libros de mystica Theo-
logía cæléstí sapiéntia refer-
tos conscrípsit. Semel inter-
rogátus a Christo, quid præ-
mii pro tot labóribus pó-
sceret, respóndit: Dómine,
pati, & contémni pro te.
Império in Dæmones, quos
e corpóribus sæpe fugábat,
discretióne spirítuum, pro-
phetíæ dono, miraculórum
glória celebratíssimus, ea
semper fuit humilitáte, ut
sæpius a Dómino flagitáve-
rit eo loco mori, ubi óm-
nibus esset ignótus. Voti
compos factus, Ubédæ diro
morbo, & in crure quinque
plagis sánie manántibus, ad
impléndum patiéndi desidé-
rium, constantíssime tolerá-
tis, Ecclésiæ Sacraméntis
pie, sanctéque suscéptis, in
Christi Crucifixi ampléxu,
quem semper in corde, at-
que ore habúerat, post illa
verba: In manus tuas com-
méndo spíritum meum, ob-
dormívit in Dómino, die,
& hora a se prædíctis, anno
salútis millésimo quingenté-
simo nonagésimo primo,
ætátis quadragésimo nono.
Migrántem ejus ánimam splen-
didíssimus ignis globus ex-
cépit; corpus vero suavíssi-
mum odórem spirávit, quod
etiámnum incorrúptum Se-

gòbiæ honorífice cólitur. Eum plúrimis, ante, & post óbitum fulgéntem signis Benedíctus décimus tértius Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Sint lumbi. *de Communi Confessor. non Pontificis.* lxxx.

Lectio ix.

CHrysógonus, Diocletiáno Imperatóre, Romæ inclúsus in cárcere, ibi biénnium sanctæ Anastásiæ facultátibus vixit: quam étiam afflíctam propter Christum a viro suo Público, proptereáque a suis oratiónibus per lítteras auxílium postulántem, mútuis epístolis est consolátus. Sed cum Imperátor Romam scripsísset, ut, réliquis Christiánis, qui in vínculis essent, interféctis, Chrysógonus Aquiléjam ad se mitterétur, eo perdúctus est. Cui Imperátor: Accersívi, inquit, te Chrysógone, ut honóribus áugeam, si modo indúxeris ánimum deos cólere. At ille: Ego eum, qui vere est Deus, mente, & oratióne véneror: deos autem, qui nihil sunt nisi dæmonum simulácra, odi & éxecror. Quo respónso excandéscens Imperátor, ad Aquas Gradátas eum secúri pércuti jubet, octávo Kaléndas Decémbris. Cujus corpus projéctum in mare, paullo post in líttore invéntum, Zóilus Présbyter in suis ædibus sepelívit.

Te Deum laudámus. 15.

In Laud. fit commem. sancti Chrysogoni Mart. Antiphona. Qui odit ánimam.

℣. Justus ut palma. xxxiii.

Oratio ut supra.

Vesperæ a Capit. de sequenti, commem. præced.

DIE XXV. NOVEMBRIS.

In festo sanctæ Catharinæ Virg. & Mart. Duplex.

Oratio.

DEus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sinai, & in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ vírginis & mártyris tuæ mirabíliter collocásti: præsta quæsumus, ut ejus méritis & intercessióne, ad montem, qui Christus est, perveníre valeámus. Qui tecum vivit & regnat.

Deinde commem. S. Joannis.

In primo Nocturno, Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAtharína, nóbilis virgo Alexandrína, a prima ætáte stúdia liberálium ártium cum fidei ardóre conjúngens, brevi ad eam sanctitátis & doctrínæ perfectiónem pervénit, ut decem & octo annos nata erudítíssimum quemque superáret. Quæ cum Maximíni jussu multos propter Christiánæ religiónis professiónem varie torméntis cruciátos, ad

sup-

supplícium rapi vidéret: non dubitánter ipsum ádiit Maximínum, eique nefáriam immanitátem objíciens, sapientíssimis ratiónibus Christi fidem ad salútem necessáriam esse affirmávit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

CUjus prudéntiam Maximínus admirátus, retinéri eam jubet, accérsitis úndique doctíssimis homínibus, magnísque propósitis præmiis, qui convíctam Catharínam a Christi fide ad idolórum cultum perduxíssent. Quod contra áccidit. Nam plures philósophi, qui ad eam coarguéndam convénerant, vi ac subtilitáte ejus disputatiónis tanto Christi amóre sunt incénsi, ut pro illo mori non dubitáverint. Quamóbrem Maximínus blandítiis ac promíssis Catharínam de senténtia dedúcere aggréditur: verum id frustra fieri intélligens, verbéribus afféctam, plumbatísque contúsam, dies úndecim sine cibo ac potu inclúsam tenet in cárcere.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

QUo témpore Maximíni uxor, & Porphyrius belli dux, viséndæ vírginis causa cárcerem ingréssi, & ejúsdem prædicatióne in Jesum Christum credéntes, póstea martyrio coronáti sunt. Interim Catharina edúcitur e custódia: & rota expedítur crebris & acútis præfixa gládiis, ut vírginis corpus crudelíssime dilacerarétur. Quæ máchina brevi, Catharínæ oratióne confrácta est: eóque miráculo multi Christi fidem suscepérunt. Ipse Maximínus in impietáte & crudelitáte obstinátior, Catharínam secúri pércuti ímperat. Quæ fórtiter, dato cápite, ad duplicátum virginitátis & martyrii præmium evolávit séptimo Kaléndas Decémbris, cujus corpus ab Angelis in Sina Arábiæ monte mirabíliter collocátum est.

℟. Afferéntur regi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangel. Símile erit regnum Cælórum decem Virgínibus. *de Communi Virginum*. ci.

In ii. Vesp. fit commemor. S. Petri Episc. & Martyr.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

S. Petri Episcopi & Martyr.

Aña. Iste Sanctus.

℣. Glória & honóre.

Oratio. Infirmitátem. *de Communi unius Mart.* xxii.

Lectio iii.

PEtrus Epíscopus Alexandríæ, post Theónam virum sanctíssimum, sanctitátis & doctrínæ splendóre non solum illustrávit Ægyptum, sed toti luxit Ecclésiæ Dei. Qui in persecutióne Maximiáni Galérii illam témporum acerbitátem ita pértulit ut multi admirábilem ejus patiéntiam intuéntes, plúri-

mum in Christiánam virtúte profícerent. Is primum Aríum Diáconum Alexandrínum, propter schísma Meletiánum, cui favébat, a fidélium communióne sejúnxit. Ad eum cápitis ab eódem Maximiáno damnátum in cárcere, cum Achíllas, & Alexánder Presbyteri deprecatóres Aríi venissent, respóndit, nocte apparuísse sibi Jesum veste discíssa, caussámque rei scisćitánti dixísse: Aríus vestem meam, quæ est Ecclésia, dilacerávit. Quibus étiam prædícens fore, ut sibi in Episcopátu succéderent, præcépit ne umquam Aríum in communiónem recíperent, quem Deo mórtuum esse scirent. Et hanc divínam prænotiónem veram fuísse, non diu post rei probávit evéntus. Dénique duodécimo sui Episcopátus anno, sexto Kaléndas Decémbris, abscísso cápite, ad Martyrii corónam evolávit.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

Sancti Saturnini Martyris Commemoratio.

Ad Vesperas, Antiphona.

Iste sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Saturníni mártyris tui concédis natalítio pérfrui: ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

IN VIGILIA

S. Andreæ Apóstoli.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus cum Homilia & Oratione de Vigilia, ut infra.

Si Festum S. Andreæ venerit Feria ii. de Vigilia fit Officium in Sabbato præcedenti, & commem. Sancti Saturni in Dominica.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. *Cap. 1.*

IN illo témpore: Stabat Joánnes, & ex discípulis ejus duo. Et respíciens Jesum ambulántem, dicit: Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.

Tract. 7. in Joannem post initium.

QUia talis erat Joánnes amícus sponsi, non quærébat glóriam suam, sed testimónium perhibébat veritáti: numquid vóluit apud se remanére discípulos suos, ut non sequeréntur Dóminum? Magis ipse osténdit discípulis suis quem sequeréntur: habébant enim illum tamquam agnum. Et ille: Quid me atténditis? Ego non sum agnus: Ecce Agnus Dei. De quo & supérius díxerat: Ecce Agnus Dei. Et quid nobis prodest Agnus Dei? Ecce, ait, qui tollit peccátum mundi. Secúti sunt illum, hoc audíto, duo qui erant cum Joánne.

Responsoria de Feria occurrenti. *Lectio ii.*

VIdeámus sequéntia. Ecce Agnus Dei. Hoc Joánnes. Et audiérunt eum duo

[redacted]

luo discipuli loquéntem, & ecúti sunt Jesum. Non sic llum sequebántur, quasi jam it inhærérent illi: nam ma- ifféstum est, quando illi in- æsérunt, quia de navi eos 'ocávit. In his enim duó- ius erat Andréas, sicut modo udístis. Andréas autem fra- er Petri erat. Et nóvimus n Evangélio, quod Petrum c Andréam Dóminus de na- i vocávit, dicens: Veníte ost me, & fáciam vos pi- catóres hóminum. Et ex il- o jam inhæsérunt illi, ut on recéderent.

Lectio iii.

MOdo ergo quod illum sequúntur isti duo, ion quasi non recessúri se- uúntur, sed vidére volué- unt ubi habitáret, & fáce- e quod scriptum est; Li- nen ostiórum ejus éxterat ies tuus: surge ad illum ve- ire assídue, & erudíre præ- épiis ejus. Osténdit eis ille bi manéret: venérunt, & iérunt cum illo. Quam beá- am diem duxérunt, quam eátam noctem! Quis est, ui nobis dicat quæ audié- int illi a Dómino? Ædificé- nus & nosmetípsi in corde iostro, & faciámus domum, uo véniat ille, & dóceat ios, & colloquátur nobis.

Ad Laud. ut in Psalt. Et icuntur Preces feriales flexis enibus. 57. *Oratio.*

QUæsumus omnípotens Deus, ut beátus An- dréas Apóstolus, cujus præ- venímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxí- lium: ut a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam pe- rículis eruámur. Per Dñm.

Deinde pro commem. S. Saturnini, Aña. Qui odit. ℣. Justus ut palma.

Oratio ut suprà.

Vespera de S. Andrea.

DIE XXX. NOVEMBRIS.

In festo S. Andreæ Apostoli. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona de Laud. 446. Psal. de Dominica. 118. & loco ultimi.

Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Capitulum. *Rom. 10. b*

FRatres, Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymn. & ℣. ut in Communi Apostolorum. ii.

Ad Magnificat, Antiphona. Unus ex duóbus, qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas frater Simónis Petri, allelúja.

Oratio.

MAjestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus: ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxtitit prædicátor & rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitator. & Hymnus ut in Communi Apostolorum. ii.

In primo Noct. Antiphona. Vidit Dóminus Petrum & Andréam, & vocávit eos. *Psalm.* Cæli enárrant. *ut in Communi Apostolor.* iii.

Añá. Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fieri piscatóres hóminum.

Añá. Relíctis rétibus suis, secúti sunt Dóminum Redemptórem. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. *Cap.* 10.

FInis legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit: Ne díxeris in corde tuo: Quis ascéndet in cælum? id est, Christum dedúcere: Aut quis descéndet in Abyssum? hoc est, Christum a mortuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, & in corde tuo, hoc est verbum fidei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, & in corde tuo credíderis, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℟. Cum perambuláret Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum & Andréam, retia mitténtes in mare, & vocávit eos, dicens: * Veníte post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum. ℣. Erant enim piscatóres, & ait illis. Veníte.

Lectio ii.

COrde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi, & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui invocant illum. Omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizantium bona!

℟. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat: * Ætérnæ vitæ secútus est præmia largiéntem. ℣. Hic est, qui pro amóre Christi pepéndit in cruce, & pro lege ejus sustínuit passiónem. Ætérnæ.

Lectio iii.

SEd non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi.

Sed

o: Numquid non au-
? Et quidem in omnem
exívit sonus eórum,
nes orbis terræ verba
Sed dico: Numquid
on cognóvit? Primus
dicit: Ego ad æmu-
n vos addúcam in non
, in gentem insipién-
n iram vos mittam.
item audet, & dicit:
; sum a non quærén-
ie; palam appárui
me non interrogá-
d Israel autem dicit:
e expándi manus meas
lum non credéntem,
adicéntem.
or bonus, & amícus
lréas dúcitur ad cru-
uam a longe aspi-
dixit: Salve crux,
e discípulum ejus,
éndit in te Magíster
ristus. ℣. Salve crux,
córpore Christi dedi-
& ex membris ejus
n margarítis ornáta.
Glória Patri. Súscipe.
Noctúrno. Antiphona.
sibi Dóminus com-
mártyrem, quem vo-
óstolum, dum esset
, allelúja.
léxit Andréam Dó-
n odórem suavitátis.
luo vivens pendébat
beátus Andréas pro
nómine, & docébat
.
ltues eos príncipes
nnem terram.
ores erunt nóminis
ine.

Lectio iv.

ANdréas Apóstolus Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicéntem audísset; Ecce Agnus Dei; secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eúmdem perdúxit, cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereúnte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis: veníte post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum: nullam interponéntes moram, & relíctis rétibus secúti sunt eum. Post cujus passiónem & resurrectiónem, Andréas cum in Scythiam Európæ, quæ ei província ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset, doctrína & miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Post Patras Achájæ proféctus, & in ea urbe plúrimis ad veritátem Evangélicam perdúctis, Ægéam Procónsulem, prædicatióni Evangélicæ resisténtem, libérrime increpávit, quod, qui judex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem a dæmónibus elúsus non agnósceret.

℟. Homo Dei ducebátur ut crucifigerent eum: pópulus autem clamábat voce magna, dicens: * Innocens ejus sanguis sine caussa damnátur.

℣. Cúm-

℣. Cúmque dúcerent eum, ut crucifigerétur, factus eſt concúrſus populórum clamántium & dicéntium. Innocens.

Lectio v.

TUm Ægéas irátus, Déſine, inquit, Chriſtum jactáre, cui ſimília verba nihil profuérunt, quo minus a Judæis crucifigerétur. Andréam vero de Chriſto nihilóminus líbere prædicántem, quod pro ſalúte humáni géneris ſe crucifigéndum obtulíſſet, ímpia oratióne intérpéllat, ac demum hortátur, ut ſibi consulens, diis velit immoláre. Cui Andréas: Ego omnipoténti Deo, qui unus & verus eſt, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum ſánguinem, ſed immaculátum Agnum in altári: cujus carnem poſteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus qui ſacrificátus eſt, íntegér perſevérat & vivus. Quámobrem ira accénſus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi: unde pópulus Andréam fácile liberáſſet, niſi ipſe ſedáſſet multitúdinem; veheméntius rogans, ne ſe ad optatiſſimam mártyrii corónam properántem impedírent.

℟. O bona crux, quæ decórem & pulchritúdinem de membris Dómini ſuſcepíſti, áccipe me ab homínibus, & redde me magíſtro meo: * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit.

℣. Beátus Andréas expánſis mánibus ad cælum, orábat, dicens: Salva me bona crux. Ut per.

Lectio vi.

IGitur paullo poſt in tribunal prodúctum, cum Ægéas crucis extolléntem myſtéria, ſibique ſuam impietátem exprobrántem, diútius ferre non poſſet, in crucem tolli, & Chriſti mortem imitári juſſit. Addúctus Andréas ad locum martyrii, cum crucem vidíſſet, longe exclamáre cœpit: O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini ſuſcepíſti, diu deſideráta, ſollícite amáta, ſine intermiſſióne quæſíta, & aliquándo cupiénti ánimo præparáta: áccipe me ab homínibus, & redde me magíſtro meo; ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affixus eſt, in qua bíduum vivus pendens, & Chriſti fidem prædicáre numquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis ſimilitúdinem concupíerat. Quæ omnia Presbyteri & Diáconi Achájæ, qui ejus paſſiónem ſcripſérunt, ſe ita ut commemoráta ſunt, audíſſe & vidíſſe teſtántur. Ejus oſſa primum Conſtantíno Imperatóre Conſtantinópolim, deinde Amálphim transláta ſunt. Caput, Pio ſecúndo Pontífice, Romam allátum, in Baſílica ſancti Petri collocátum eſt.

℟. Ex-

℟. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi: * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua.
℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líbere egit: exaltáre qui júdicas terram, redde retributiónem supérbis. Qui. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno, Añt. Non me permíttas Dómine, fámulum tuum a te separári: tempus est, ut commendétur terræ corpus meum, & me ad te veníre júbeas.

Añt. Andréas vero rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsius.

Añt. Accipe me ab homínibus, & redde me magístro meo: ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allel.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 4. e*

IN illo témpore: Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, & Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 5. in Evangel.

AUdístis, fratres caríssimi, quia ad uníus jussiónis vocem Petrus & Andréas relíctis rétibus, secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc miracula víderant; nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant: & tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, & tamen vocántem sequi contémnimus?

℟. Orávit sanctus Andréas, dum respíceret in cælum, & voce magna clamávit, & dixit: Tu es Deus meus, quem vidi: ne me patiáris ab ímpio júdice depóni; * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi.
℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum: tantúmmodo in ista voce exáudi me. Quia.

Lectio viii.

IN cælo jam sedet qui de conversióne nos ádmonet: jam jugo fidei colla Géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit: jam ruínis ejus crebrescéntibus, districti sui judícii diem propinquántem denúntiant: & tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

℟. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens : O crux admirábilis, o crux desiderábilis, o crux, quæ per totum mundum rútilas : * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit.
℣. O bona crux, quæ decórem, & pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. Súscipe.
Glória Patri. Súscipe.

Lectio ix.

SEd fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat : Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor, quid, aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit ? Sed hac in re, fratres caríssimi, affléctum debémus pótius pensáre, quam censum. Multum relíquit qui sibi nihil retínuit : multum relíquit qui quantúmlibet parum, totum deséruit. Certe nos & hábita cum amóre possidémus, & ea, quæ mínime habémus, ex desidério quærímus. Multum ergo Petrus & Andréas dimísit, quando uterque étiam desidéria habéndi relíquit.
Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

SAlve crux pretiósa, súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus.
Psalmus. Dóminus regnávit. *cum reliquis.* 16.
Antiphona. Beátus Andréas orábat, dicens : Dómine Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.
Aña. Andréas Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, & in passióne sócius. *Antiphona.* Maximílla Christo amábilis, tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.
Aña. Qui persequebántur justum, demersísti eos Dómine in inferno, & in ligno crucis dux justi fuísti.

Capitulum. *Rom. 10. b*

FRatres, Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis qui credit in illum, non confundétur.
Hymnus & ℣. de Communi Apostolorum. xii.
Ad Benedictus, Antiphona. Concéde nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum; ne interficias hóminem Deo carum, justum, mansuétum, & pium.
Oratio ut supra.
Ad Tertiam, Antiphona. Beátus Andréas. *Capitul.* Fratres, Corde enim. *ut supra.*
℟. *br.* In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.
℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.
Ad Sextam, Antiphona. Andréas Christi fámulus.

Capitulum. *Rom.* 10. *c*

NOn enim est distínctio Judæi & Græci, nam em Dóminus ómnium, di- es in omnes, qui invocant lum. Omnis enim quicúm- ie invocáverit nomen Dó- ini, salvus erit.

. *br.* Constítues eos prínci- s, * Super omnem terram. onstítues.

. Mémores erunt nóminis i Dómine. Super. Glória tri. Constítues. ℣. Nimis onoráti sunt amíci tui Deus. . Nimis confortátus est prin- pátus eorum.

Ad Nonam, Antiphona.

Qui persequebántur justum.

Capitulum. *Rom.* 10. *c*

[Saías enim dicit: Dómine, . quis crédidit audítui no- ro? Ergo fides ex audítu, udítus autem per verbum hristi. Sed dico: Numquid on audiérunt? Et quidem in mnem terram exívit sonus órum, & in fines orbis ter- e verba eorum.

. *br.* Nimis honoráti sunt, Amíci tui Deus. Nimis.

. Nimis confortátus est prin- ipátus eórum. Amíci tui. lória Patri. Nimis.

. Annuntiavérunt ópera Dei. . Et facta ejus intellexé- unt.

Ad Vesperas, Antiphona de audibus. 446. Psalmi ut in ecundis Vesperis de Commu- i Apostolorum. xii.

Capitulum ut supra.

Hymnus. Exultet orbis gau- diis. xlii.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexé- runt.

Ad Magnificat, Antiphona, Cum pervenísset beátus An- dréas ad locum, ubi crux pa- ráta erat, exclamávit, & dixit: O bona crux, diu desiderá- ta, & jam concupiscénti áni- mo præparáta: secúrus & gau- dens vénio ad te, ita & tu exúltans suscípias me discípu- lum ejus, qui pepéndit in te.

Oratio ut supra.

FESTA DECEMBRIS.

Ante Adventum prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE II. DECEMBRIS.

In festo S. Bibianæ Virginis & Martyr. Semiduplex.

Oratio.

DEus, ómnium largítor bonórum, qui in famu- la tua Bibiana cum virgini- tátis flore martyrii palmam conjunxísti: mentes nostras ejus intercessióne tibi cari- te conjúnge; ut amóris pe- ríiculis, præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

In primo Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BIbiána virgo Romána, nó- bili génere nata, Chri- stiána fide nobílior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Ju- liáno apóstata, impiíssimo ty- ránno Ex-præféctus, servili- búsque notis compunctus,

ad

hians, ſoróres perſéquitur, quas humána prorſus ope deſtitútas, qui dat eſcam eſuriéntibus, enutriénte, cum vivacióres vegetioréſque conſpexíſſet, veheménter eſt admirátus.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

SUádet nihilóminus Aproniánus, ut veneréntur deos Géntium, amiſſ. ideo opes, Imperatóris grátiam, præclariſſimas núptias conſecutúræ. Si ſecus fécerint, minátur cárceres, virgas, ſecúres. At illæ neque blandítiis, neque minis, a recta fide declinántes, parátæ pótius mori, quam fœdári móribus Ethnicórum, Prætóris impietátem conſtántiſſime deteſtántur. Quare Demétria ob óculos Bibiánæ repénte córruens,

cénſus i
perdidíſ
bus eam
mánibus
eámque
donec e
jus ſacri
cánibus
ro Taur.
divínitus
índe Jo
pelſívit n
ſoróris &
Liciniánu
ſens ext
ſanctæ Bi
ta, quan
inſtaurávi
næ, Den
corpóribu
& ſub A
tis

℟. Afferé

In tertio

COMMUNE SANCTORUM.

IN VIGILIIS Apostolorum.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, & Oratione, quæ in propriis locis notantur. Ubi vero non non sunt propriæ Lect. legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. *Cap. 15. b*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis; Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 27. in Evangel.

CUm cuncta sacra Elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est: & ómnia unum præcéptum sunt? quia quidquid præcípitur, in sola caritáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt: sic multæ virtútes ex una caritáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radice caritátis.

Responsoria de Feria pro tempore.

Lectio ii.

PRæcépta ergo Domínica, & multa sunt, & unum: multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis, & amícos jubet díligi in se, & inimícos propter se. Ille enim veráciter caritátem habet, qui & amícum díligit in Deo, & inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli, qui díligunt próximos, sed per afféctum cognatiónis, & carnis: quibus tamen in hac dilectióne sacra Elóquia non contradícunt: sed áliud est, quod sponte impénditur natúræ; áliud, quod præcéptis Domínicis ex caritáte debétur obediéntiæ.

Lectio iii.

HI nimírum, & próximum díligunt, & tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur; quia amórem suum non spirituáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde

cum Dóminus díceret : Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem : prótinus áddidit : Sicut diléxi vos : ac si apérte dicat : Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres charíssimi, solérter intuéndum est, quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ dilígimus, auférre moliátur..

COMMUNE

Apostolorum & Evangelistarum.

Ad Vesperas, Antiphona. Hoc est præcéptum meum. *cum reliq. de Laudib.* xii.

Psalm. Dixit Dóminus. *cum reliq. de Dominica.* 122. *& loco ultimi.*

Psalmus. Laudáte Dóminum omnes gentes. 126.

Capitulum. *Ephes.* 2. *d*

FRatres, Jam non estis hóspites, & ádvenæ; sed estis cives Sanctórum, & doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum, & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus, & astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.
℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona. Tradent enim vos in concíliis, & in synagogis suis flagellábunt vos, & ante reges, & præsides ducémini propter me, in testimónium illis, & Géntibus.

Oratio propria.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

ÆTérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas, & hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.
Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.
Devóta Sanctórum Fides,
In-

Spes credéntium,
Christi Cháritas
yránnum cónterit.
ıtérna glória,
riúmphat Filius,
olúntas Spíritus,
replétur gáudio.
núlque Fílio,
Sancte Spíritus,
it, sit júgiter
per omne glória.

ıo *Nocturno*, *Aña.*
n terram exívit so-
n, & in fines orbis
ba eórum.
Psalmus 18.
enárrant glóriam
, * & ópera má-
ıs annúnciat firma-

erúctat verbum, *
ıocti índicat scién-

ıt loquélæ, neque
* quorum non au-
oces eórum.
m terram exívit so-
ı, * & in fines or-
verba eórum.
ósuit tabernáculum
& ipse támquam
rocédens de thála-

: ut gigas ad cur-
iam; * a summo
ssio ejus.
rsus ejus usque ad
ejus; * nec est qui
dat a calóre ejus.
ini immaculáta, con-
nimas: * testimó-
nini fidéle, sapién-
ans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, læ-
tificántes corda: * præcé-
ptum Dómini lúcidum, il-
lúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pér-
manens in sæculum sæculi: *
judícia Dómini vera, justi-
ficáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum,
& lápidem pretiósum mul-
tum, * & dulcióra super mel
& favum.

Etenim servus tuus custódit
ea: * in custodiéndis illis re-
tribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab
occúltis meis munda me, *
& ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint dominá-
ti, * tunc immaculátus ero,
& emundábor a delícto má-
ximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditá-
tio cordis mei in conspéctu
tuo semper.

Dómine adjútor meus * &
redémptor meus.

Aña. In omnem terram exí-
vit sonus eórum, & in fines
orbis terræ verba eórum.

Aña. Clamavérunt justi, &
Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in
omni témpore: sem-
per laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur áni-
ma mea: * áudiant mansuéti,
& læténtur.

Magnificáte Dóminum me-
cum, * & exaltémus nomen
ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, &

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte, quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dñm omnes Sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, & esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, & fac bonum : * inquíre pacem, & perséquere eam.

&
línc
Ré
serv
delí
rant
Añ.
Dón
Añ.
pes
mén
Dón

E
óper
Lin
veló
Spe
hóm
in lá
nedí
Acc
femu

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam & odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha & gutta, & cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circumdata varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam : * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus : * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, & generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * & in sæculum sæculi.

Aña. Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines Orbis terræ verba eórum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

Lectiones de Scriptura posita in Communi Sanctorum, leguntur quando annotantur in Proprio Sanctorum per annum, & quando contingit fieri Offic. de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lectiones de Scriptura, sed tantum de Homilia : & quando aliquod festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. *Cap. 4.*

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, & dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die : sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum, se non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus ju-

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

℟. Unigénitus Dei Filius.

Lectio ii.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me & Apóllo, propter vos: ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis; jam dívites facti estis; sine nobis regnátis: & útinam regnétis, ut & nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spe-

Psalmus 46.

OMnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállitè; * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus, * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham, * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham. *Aña.* Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60.

EXáudi Deus deprecatiónem meam, * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum: in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula, * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis, & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine. *Aña.* Annuntiavérunt ópera Dei, & facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63.

EXáudi Deus oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos; * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédit homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo: * & laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Annuntiavérunt ópera Dei, & facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Homilia 30. in Evang. post medium. Lectio iv.

SCríptum est: Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, alii Fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem omnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælorum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus Divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque Doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus, & post advéntum illíus cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, & per-

›erfecuti vos fuerint, & dixe-
int omne malum advérſum
'os, mentiéntes, propter
ıe: * Gaudéte, & exultáte,
|uóniam merces veſtra copió-
a eſt in cælis.
. Cum vos óderint hómi-
ıes, & cum ſeparáverint
'os, & exprobráverint, &
jécerint nomen veſtrum tam-
uam malum propter Fílium
óminis. Gaudéte.
ño. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

Erte iſte ipſe Paſtor Ec-
cléſiæ, ad cujus ſacratíſ-
mum corpus ſedémus, quan-
æ debilitátis, quantæque for-
ıídinis ante advéntum Spíri-
ıs fúerit, ancílla oſtiária
equiſíta dicat. Una enim
ulíeris voce percúſſus, dum
ıori timuit, vitam negá-
it. Et penſándum, quia
ım comprehénſum Petrus
egávit in terra, quem ſuſ-
énſum latro confeſſus eſt
ı cruce. Sed vir iſte tan-
: formídinis, qualis poſt ad-
éntum Spíritus exíſtat, au-
ámus. Fit convéntus ma-
iſtrátus, atque ſeniórum,
eſis denuntiátur Apóſtolis,
: in nómine Jeſu loqui dé-
eant: Petrus magna auctori-
te reſpóndet: Obedíre opór-
t Deo magis, quam ho-
ıínibus.
. Iſti ſunt triumphatóres,
· amíci Dei, qui contem-
ıntes juſſa príncipum, me-
érunt præmia ætérna: * Mo-
) coronántur, & accípiunt
lmam.

℟. Iſti ſunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt ſtolas ſuas in Sánguine ne Agni. Modo.
Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno, Antiphona. Exaltabúntur córnua juſti, allelúja.

Pſalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego juſtítias judicábo.

Liquefácta eſt terra & omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum: * nolíte loqui advérſus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a deſértis móntibus: * quóniám Deus judex eſt.

Hunc humíliat & hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus miſto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: * verúmtamen fæx ejus non eſt exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * & exaltabúntur córnua juſti.

Aña. Exaltabúntur córnua juſti, allelúja.

Aña. Lux orta est justo, allelúja: rectis corde lætítia, allelúja.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini; * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ: * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dñm, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo: * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Lux orta est justo, allelúja: rectis corde lætítia, allelúja. *Aña.* Custodiébant testimónia ejus, & præcépta ejus, allelúja.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est; * & honor regis judícium díligit.

Tu paráſti directiónes, * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum; & adoráte scabéllum pedum ejus, * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in Sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dñm, & ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præcéptum, quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona. Custodiébant testimó-

stimónia ejus, & præcépta ejus, allelúja. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bnõ. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 19. d

IN illo témpore: dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.
Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu, & arte quærébat; & tamen lóquitur confidénter: relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti; quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquístis ómnia; hoc enim & Crates fecit philósophus, & multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: Quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo; * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt.
℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.
Bnõ. Cujus, *vel* Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando & mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis & vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia congruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, & matrem a filia, & nurum a socru; & inímici hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter Fidem Christi, & prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque diví-

tias, & sæculi voluptátes: isti céntuplum recípient, & vitam ætérnam possidébunt.
℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta: & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.
℣. Sancti per Fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.
Glória Patri. Quorum.
Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, & vitam ætérnam esse reddéndam, non intelligéntes, quod si in cætéris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne, & mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicatur Hymnus.
Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES,
& per Horas, Aña.

HOc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.
Psalm. Dóminus regnávit, *cum reliq.* 16.

Aña. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.
Aña. Vos amíci mei estis, si fecéritis, quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.
Aña. Beáti pacífici, beáti mundo corde: quoniam ipsi Deum vidébunt.
Aña. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. *Ephes. 2. d*

FRatres, Jam non estis hóspites, & ádvenæ; sed estis cives Sanctórum, & doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum, & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.
℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus, & astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cæli cláuditis,
Seráque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,

uit, sit júgiter,
. per omne glória.
.
nuntiavérunt ópera
Et facta ejus intel-
.
edictus, *Antiphona*.
ui reliquístis ómnia,
i estis me, céntu-
ccipiétis, & vitam
possidébitis.
rtiam, *Antiphona*.
n caritátem.
ratres, Jam non estis.
In omnem terram
t sonus eórum. In
℣. Et in fines Orbis
erba eórum. Exívit.
Patri. In omnem.
stítues eos Príncipes
mnem terram.
nores erunt nóminis
nine.
extam, *Antiphona*.
íci mei estis.
lum. *Act. 5. b*
nanus autem Aposto-
im fiébant signa, &
a multa in plebe.
Constítues eos Prín-
Super omnem ter-
onstítues eos.
nores erunt nóminis
nine. Super.
Patri. Constítues.
is honoráti sunt amí-
Deus.
is confortátus est prin-
eórum.
Nonam, *Antiphona*.
éntia vestra.
lum. *Act. 5. f*
Apóstoli gaudéntes a
spéctu concílii, quo-

niam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. *brev.* Nimis honoráti sunt * Amíci tui Deus. Nimis.
℣. Nimis confortátus est principácus eórum. Amíci.
Glória Patri. Nimis.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Aña. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es Sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

DIxit Dñs Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos: * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus Sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiphona. Jurávit Dóminus

nus, & non pœnitébit eum: Tu es Sacérdos in ætérnum.

Aña. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

LAudáte pueri Dñm: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum: * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum: * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus: * & super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat: * & humília réspicit in cælo & in terra?

Súscitans a terra ínopem: * & de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui. *Aña.* Dirupísti Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam láudis.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino réddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dñi invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Aña. Eúntes ibant, & flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis: * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant: * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exul-

ȯnė : * portántes ma-
suos.
úntes ibant, & fle-
ıitténtes sémina sua.
ɔnfortátus est princi-
órum, & honoráti
íci tui Deus.

Psalmus 138.

nine probásti me, &
ɔgnovísti me; * tu
ísti sessiónem meam,
rectiónem meam.
xísti cogitatiónes meas
ge : * sémitam meam,
culum meum investi-

ɪnes vias meas prævi-
* quia non est sermo
ıa mea.
Dómine tu cognovísti
novíssima, & antí-
tu formásti me, & po-
ıper me manum tuam.
ilis facta est sciéntia
me : * confortáta est,
pótero ad eam.
ibo a spíritu tuo? *
a fácie tua fúgiam?
éndero in cælum, tu
: * si descéndero in
m, ades.
npsero pennas mea di-
: * & habitávero in
is maris.
n illuc manus tua de-
me : * & tenébit me
ı tua.
xi : Fórsitan ténebræ
cábunt me : * & nox
iátio mea in delíciis

ténebræ non obscura-
a te, & nox sicut
lluminábitur : * sicut
ténebræ ejus, ita & lumen
ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabúntur : * exurréxi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres : * viri sánguinum declináte a me.

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam : * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos, * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum : * intérroga me & cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * & deduc me in via ætérna.

Aña. Confortátus est principátus eórum, & honoráti sunt amíci tui Deus.

Ca-

Capitulum. *Ephes. 2. d*

FRatres, Jam non estis hóspites, & ádvenæ, sed estis cives Sanctórum, & doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum, & Prophetárum, ipso summo anguläri lápide Christo Jesu.

Hymnus. Exúltet orbis. xii.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona. Estóte fortes in bello, & pugnáte cum antíquo serpénte: & accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

ALIÆ LECTIONES

Pro Apostolis.

In secundo Nocturno.

De expositióne sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.

Ante medium. *Lectio iv.*

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, & Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis, & cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, & una porta Christus: & duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus, & ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri Sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt viri Sancti.

Lectio v.

SI duódecim sedes ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, & non erit quómodo júdicet: & ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed & ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolos; unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum inveni, ubi sédeas, & sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntrm est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc

ædi-

[redacted]

ædificium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me; * Gaudéte, & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

℣. Cum vos óderint hómines, & cum separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte, & exultáte.

Lectio vi.

ET ideo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, & Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis, ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, & Merídies. Istæ quatuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quatuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quatuor ventis se collectúrum eléctos suos, ab ómnibus ergo istis quatuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undíque in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per Baptísmum in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus Sancti. Quatuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne; & lavérunt stolas suas in Sánguine Agni. Modo.

Glória Patri. Modo.

PRO EVANGELISTIS

Lectiones.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio i. *Cap. 1.*

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, & vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi Sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, & ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, & nubes magna, & ignis invólvens, & splendor in circúitu ejus, & de médio ejus quasi spécies eléctri, idest, de médio ignis.

℟. Ec-

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio luporum, dicit Dóminus. * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ.
℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

ET in médio ejus similitúdo quatuor animálium: & hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quatuor fácies uni, & quatuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, & planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, & scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: & fácies, & pennas per quatuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.
℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & díscite a me: quia mitis sum, & húmilis corde: * Jugum enim meum suave est, & onus meum leve.
℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

SImilitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, & fácies leónis a dextris ipsórum quatuor; fácies autem bovis a sinístris ipsórum quatuor; & fácies áquilæ désuper ipsórum quatuor. Fácies eórum, & pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, & duæ tegébant córpora eórum, & unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illic gradiebántur, nec revertebantur cum ambulárent.
℟. Dum stetéritis ante reges & præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini.
℣. Non enim vos estis, qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.
Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Homilia 3. lib. 1. Lectio iv.

SAncta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futura prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quatuor: fácies uni, & quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia, & quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur, per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad Fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per Fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit:

cit: Ego sum Pastor bonus, & cognósco oves meas, & cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℞. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti.

Lectio v.

Quátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras quid Matthæus de Incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas, & Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat, hoc proculdúbio, quod Lucas, Marcus, & Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnes, & Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joánnes, Matthæus, & Marcus sentit. Quatuor ergo fácies uni sunt: quia notítia Fidei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quatuor cognósces.

℞. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me, * Gaudéte, & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, & cum separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Et quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant: & ad Divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant: Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad Divinitátem; quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt: sed dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex Divinitáte annuntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia itaque una est Fides Incarnatiónis ejus in ómnibus, & par contemplátio Divinitátis ejus in síngulis; recte nunc dícitur: Quatuor fácies uni, & quatuor pennæ uni. ℞. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna. * Modo coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in Sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 15.*

IN illo témpore: Designávit Dóminus & álios septuáginta duos, & misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem & locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evangelia.

DOminus & Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit, quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor & próximi: & minus quam inter duos cáritas habéri non potest. Nemo enim própie ad semetípsum habére caritátem dícitur, sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

℞. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

ECce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quatenus, hoc nobis tácitus innuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante fáciem suam, in omnem civitátem, & locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, & tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quándo verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℞. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam, * Quórum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per Fídem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quórum.

Glória Patri. Quórum.

Lectio ix.

HInc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: iter facite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascendit, quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fá-

fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas & ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 15.

COMMUNE
unius Martyris.

Ad Vesperas, Antiphona.

Qui me conféssus. *cum reliquis de Laudibus.* xxx.

Psalm. Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica.* 122. *& loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum omnes gentes. 126.

Capitulum. *Jac.* 1. *b*

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam reprómisit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

DEus tuórum mílitum
Sors, & coróna, præmium,
Laudes canéntes mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic némpe mundi gáudia,
Et blanda fráudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinē,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime;
In hoc triúmpho mártyris
Dímitte noxam sérvulis.
Laus, & perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre, & Pontifice.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus propriæ actiónis gravat, beáti N. mártyris tui, atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natálitia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro martyre tantum,

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti N. mártyris tui natálitia cólimus: intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. mártyre tuo, & a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, & a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Ad

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit: * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit.
Sed in lege Dómini volúntas ejus: * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum: * quod fructum suum dabit in témpore suo.
Et fólium ejus non défluet, * & ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in consílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.
Ant. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ...

Tunc l...
sua: * &...
turbábit...
Ego aut...
Rex ab e...
tem sanct...
cans præc...
Dóminus...
Fílius me...
die génui...
Póstula...
bi Gentes...
am: * &...
términos t...
Reges eo...
& tamquam...
fringes eos...
Et nunc i...
erudímini,...
ram.
Servíte Dó...
& exultáte...
Apprehénd...
nequándo...
nus: * & pe...
Cum exárs...

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es: * glória mea & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine caussa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in festo martyris & Pontificis.

In festo autem martyris non Pontificis leguntur quæ inferius posita sunt in Communi plurim. mart. xxxvii.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. *Cap.* 30. d

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum & simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobiscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, & docérem vos públice, & per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, & Fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: quóniam víncula & tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, & ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim

enim erat ſupra firmam petram.

℣. Iſte eſt, qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cæléſtia regna. Fundátus enim erat.

Bñe. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

ET nunc ecce ego ſcio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaproptér contéſtor vos hodiérna die, quia mundus ſum a sánguine ómnium. Non enim ſubterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univérſo gregi, in quo vos Spíritus Sanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquisívit Sánguine ſuo: Ego ſcio, quóniam intrábunt poſt diſceſſiónem meam lupi rapaces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipſis exúrgent viri loquéntes pervérſa, ut addúcant diſcípulos poſt ſe. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte, & die non ceſsávi, cum lácrymis monens unumquémque veſtrum.

℟. Juſtus germinábit ſicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri. Et florébit.

Benedictio. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

ET nunc comméndo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens eſt ædificáre, & dare hæreditátem in ſanctificátis ómnibus. Argéntum & aurum aut veſtem nullíus concupívi, ſicut ipſi ſcitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum ſunt, miniſtravérunt manus iſtæ. Omnia oſténdi vobis, quóniam ſic laborántes, opórtet ſuſcípere infirmos, ac meminíſſe verbi Dómini Jeſu, quóniam ipſe dixit: Beátius eſt magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixíſſet, póſitis génibus ſuis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus eſt ómnium: & procumbéntes ſuper collum Pauli, oſculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non eſſent viſúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iſte cognóvit juſtítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíſſimum: * Et invéntus eſt in número Sanctórum.

℣. Iſte eſt, qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cæléſtia regna. Et.

Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno, *Aña.* Fílii hóminum ſcitóte, quia Dóminus Sanctum ſuum mirificávit. *Pſalmus* 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ:

meæ : * in tribulatióne dilatáſti mihi.

Miſerére mei : * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úſquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium ?

Et ſcitóte, quóniam mirificávit Dñs Sanctum ſuum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrificium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino : * Multi dicunt : Quis oſténdit nobis bona ?

Signátum eſt ſuper nos lumen vultus tui Dómine : * dediſti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.

In pace in idípſum * dórmiam & requiéſcam.

Quóniam tu, Dómine, ſinguláriter in ſpe * conſtituíſti me.

Antiphona. Fílii hóminum ſcitóte, quia Dóminus Sanctum ſuum mirificávit.

Antiphona. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronáſti eum Dómine. *Pſalmus 5.*

VErba mea áuribus pércipe Dómine : * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ : * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane aſtábo tibi, & vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.

Odíſti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, & dolóſum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in juſtítia tua : * propter inimícos meos dírige in conſpéctu tuo viam meam.

Quóniam non eſt in ore eórum véritas : * cor eórum vanum eſt.

Sepúlcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolóſe agébant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus ſuis, ſecúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui ſperant in te : * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum : * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.

Antiphona. Scuto bonæ vo-

luntátis tuæ coronásti eum Dómine.

Antiphona. In univérsa terra glória & honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra.

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paullo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum, * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi.

Vólucres cæli & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona. In univérsa terra glória & honóre coronásti eum.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Sermo 44. *de Sanctis.*

Lectio iv.

TRiumphális beáti mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, & conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: indauráta vidélicet tortóris sævítia, & mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi claritátem ætérnam.

Bño. Christus perpétuæ.

Le-

Lectio v.

COronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia: nancipáta est ætérnis cruiátibus tortóris incorrécta nalítia. Hoc atténdens in góne suo gloriósus Christi thléta, non exhórruit cárerem. Ad imitatiónem cáitis sui tolerávit probra, ustínuit irrisiónes, flagélla ıon tímuit: & quot ante nortem pro Christo pértuit supplícia, tot ei de se btulit sacrifícia. Quod enim ropinánte Apóstolo bíbeat, alte retinébat: Quia ıon sunt condígnæ passiónes uujus témporis ad futúram lóriam, quæ revelábitur in ıobis. Et quia momentáıeum hoc, & leve nostræ ribulatiónis, ætérnum glóriæ ondus operátur in cælis. Iujus promissiónis amóre a erénis suspénsus & prægutáta supérnæ suavitátis dulédine, ineffabíliter afféctus, icébat cum Psalmísta: Quid ıihi est in cælo, & a te quid ólui super terram? Deféclt aro mea & cor meum: Deus ordis mei, & pars mea Deus n ætérnum.

ɛ. Desidérium ánimæ ejus ribuísti ei Dómine: * Et oluntáte labiórum ejus non raudásti eum.

'. Quóniam prævenísti eum ı benedictiónibus dulcédiis: posuísti in cápite ejus orónam de lápide pretióso. t voluntáte.

ño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

COntemplabátur enim, quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia: & ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cælo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium: & si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℞. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Antiph. Justus Dóminus, & justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: *

in templo sancto suo : * Dóminus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt, pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis & sulphur & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona. Justus Dóminus, & justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit

iam rex sperat in Dó-
* & in misericórdia
ii, non commové-

iátur manus tua óm-
nimícis tuis: * dexte-
invéniat omnes, qui
unt.
eos ut clíbanum ignis
ore vultus tui: * Dó-
in ira sua conturbábit
: devorábit eos ignis.
m eórum de terra per-
& semen eórum a fi-
ninum.
iam declinavérunt in
a: * cogitavérunt
, quæ non potuérunt
:.
am pones eos dorsum: *
quiis tuis præparábis
eórum.
re, Dómine, in virtúte
cantábimus & psallé-
rtútes tuas.
na. Posuísti, Dómi-
super caput ejus co-
de lápide pretióso.
na est glória ejus in
tuo. ℟. Glóriam, &
decórem impónes su-
. Pater noster.
o. A vínculis.
domne benedícere.
angélica léctio.
sancti Evangélii secún-
dùm Lucam.
vii. *Cap.* 14. *c*
tempore: Dixit Je-
urbis: Si quis venit
& non odit patrem
matrem, & uxórem,
, & fratres, & soró-
huc autem & ánimam

suam, non potest meus esse
discípulus. Et réliqua.
Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 37. in Evangel.

SI considerémus, fratres caríssimi, quæ & quanta sunt quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda, quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere; vel quis intelléctus cápere súfficit illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia: Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, presentem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici; incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa signo.
Bño. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

SEd ad hæc audíta inardéscit ánimus: jamque illic cupit assístere, ubi se spe-

ratę sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde & Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum; sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxórem & fílios, & fratres, & soróres, adhuc autem & ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Benedictio. Ad societátem.

Sequens Responsorium dicitur ultimo loco in festis sanctorum Martyrum Pontificum, Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, Pontiani, & Melchiadis.

℟. Dómine prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Lectio ix.

SEd percontári libet, quómodo paréntes, & carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur & inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut & Christus Ecclésiam. Ecce discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum Magíster dicat; Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul & odísse póssumus, & dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, & eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, & quos próximos nóvimus, diligámus; & quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo & fugiéndo nesciámus. Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S, *& per Horas, Antiphona.*

QUi me confésssus fúerit coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo.

Psalm. Dóminus regnávit, *cum reliquis*. 17.

Antiphona. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Aña. Qui mihi minístrat, me sequátur; & ubi ego sum, illic sit & miníster meus.

Aña.

Si quis mihi ministrá-
, honorificábit eum Pa-
ıeus, qui est in cælis :
Dóminus. *Aña.* Volo
, ut ubi ego sum, illic
minístet meus.
tulum. *Jac.* 1. *b*
átus vir, qui suffert ten-
atiónem : quóniam cum
ıtus fúerit, accípiet co-
ı vitæ, quam repromí-
ıus diligéntibus se.

Hymnus.

'icte Martyr, únicum
ıtris secútus Fílium,
is triúmphas hóstibus,
or fruens cæléstibus.
ırecátus múnere
rum reátum díluε,
ıns mali contágium,
repéllens tædium.
ı sunt jam víncula
sacráti córporis;
solve vínclis sæculi
o supérni Núminis.
Patri sit glória,
que soli Fílio,
ı Spíritu Paráclito
:, & per omne sæcu-
m. Amen.
stus ut palma florébit.
cut cedrus Líbani mul-
ábitur.
Benedictus, Antiphona.
odit ánimam suam in
nundo, in vitam ætér-
:ustódit eam.
Martyre, & Pontifice.

Oratio.

rmitátem nostram réspi-
omnípotens Deus : &
pondus própriæ actió-
:avat, beáti N. Márty-
i, atque Pontíficis in-
tercéssio gloriósa nos próte-
gat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus, ut qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus : intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus : ut intercedénte beáto N. Mártyre tuo, & a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, & a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona. Qui séquitur me.
Capitul. Beátus vir. *ut supr.*
℞. *brev.* Glória & honóre, * Coronásti eum Dómine. Glória. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti.
Glória Patri. Glória.
℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℞. Corónam de lápide pretióso,

Ad Sextam, Antiphona. Qui mihi minístrat.
Capitulum. *Eccli.* 15.

CIbávit illum pane vitæ & intelléctus, & aqua

Ad Nonam, Antiphona.
Volo Pater.

Capitulum. *Eccl. 39.*

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. *br.* Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna.

℣. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. In salutári tuo.

Glória Patri. Magna est.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Antiphona.

Qui me conféssus. *ut supra, cum reliquis de Laudib.* xxx. *Psalm.* Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica,* 122. *& loco ultimo. Psalm.* Crédidi. 126.

tuis tr
Bene
quod
tormén
hil ra
léntus
sánguin
torum
dum :
beat ,
sustinér
qui loq
audiátur
na salút
ut possi
québar
me gra
persecuti
impugná
impugná
sit in ta
bilis : i
néficus ,
mini glo

Lectio v.

Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios, & in-
.os impietátis arcéssitur,
m Fídei sit magíster.
:rùm qui gratis impugná-
r, fortis debet esse, &
nstans. Quómodo ergo
›téxuit: Et a verbis tuis
:pidávit cor meum? Tre-
láre infirmitátis est, ti-
›ris, atque formídinis.
d est étiam infirmitas ad
útem, est étiam timor San-
›rum. Timéte Dóminum
nnes Sancti ejus: &, Beá-
; vir, qui timet Dómi-
m. Qua ratióne beátus?
iia in mandátis ejus cupit
mis.

Desidérium ánimæ ejus tri-
isti ei Dómine, * Et vo-
ıtáte labiórum ejus non
:udásti eum.

Quóniam prævenísti eum benedictiónibus dulcédi-
;: posuísti in cápite ejus
rónım de lápide pretióso.
voluntáte.

Lectio vi.

Done ergo mártyrem inter pericula constitútum,
m inde immánitas bestiá-
:n ad incutiéndum terró-
n ínfremat, aliúnde stri-
r candéntium laminárum,
flamma fornácis ardéntis
æstuet: ex parte ália pér-
ıent tractus grávium cate-
rum, hinc cárnifex cruén-
; assístat: pone, inquam,
cumspectántem ómnia ple-
supplíciis, deínde cogi-
ıtem mandáta Divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam: trepidáre corde; ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis: perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem, quadam conspéctus spécie, contuétur: Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, & Divína trepidántis?

℞. Stola jucunditátis induit eum Dóminus, * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 16. d*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 32. in Evangel.

Quia Dóminus, ac Redémptor noster novus hómo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietá-

tem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset, concupíscere, si non posset? Sed cæléstis Médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis; ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa signo.

Lectio viii.

CErte cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium, & vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra; hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua: sed valde laboriósum est relínquere semetipsum. Minus quippe est, abnegáre quod habet: valde autem multum est, abnegáre quod est.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit; * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui.
Glória Patri. Qui.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in festis sex SS. Martyrum Pontificum, Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini & Pontiani.

℟. Dómine prævenísti. xxx.

Lectio ix.

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris; quia quicúmque ad Fidei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quísque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 15.

Alia Homilia pro uno Martyre.

In tertio Nocturno.

ćtio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 10.

I illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Nolíarbitrári, quia pacem vé·im míttere in terram: non ıi pacem míttere, sed glám. Et réliqua.

·milía S. Hilárii Epíscopi.

Cap. 10.

QUæ ista divísio est? inter prima enim legis ecépta accépimus, Ho·:a patrem tuum, & mam tuam; & ipse Dómi: ait: Pacem meam do ›is, Pacem meam relín› vobis. Quid sibi vult ſus pótius gládius in ter·ı, & separátus a patre ıs, & fília a matre, & us ádvérsus socrum, & ninis doméstici ejus ini:i? Igitur exínde pública tóritas impietáti profe·ır. Ubíque ódia, ubíque la, & gládius Dómini, ·r patrem, & fílium, & ·r fíliam matrémque deiens.

Coróna áurea. xxxiv.

Lectio viii.

·Ládius telórum ómnium telum acutíssimum est, quo fit jus potestátis, & scii sevéritas, & animadsio peccatórum. Et huquidem teli nómine no- Evangélii prædicatiónem ellátam frequens in Prophétis auctóritas est. Dei igitur verbum nuncupátum meminérimus in gládio: qui gládius missus in terram est, idest, prædicátio ejus hóminum córdibus infúsa. Fitque gravis in domo una dissénsio, & doméstica novo hómini erunt inimíca: quia ille per verbum Dei divísus ab illis, manére, & intérior, & extérior, idest, & corpus, & ánima, in spíritus novitáte gaudébit.

℟. Hic est Martyr. xxxiv.

Lectio ix.

PErgit deínde eódem præceptórum & intelligéntiæ decúrsu. Nam, posteáquam relinquénda ómnia, quæ in sæculo caríssima sunt, imperáverat, adjécit: Qui non áccipit crucem suam, & séquitur me, non est me dignus: quia qui Christi sunt, crucifixérunt corpus cum vítiis, & concupiscéntia. Et indígnus est Christo, qui non crucem suam, in qua compátimur, commórimur, consepelímur, conresúrgimus, accípiunt, Dóminum sit secútus, in hoc sacraménto fídei spíritus novitáte victúrus.

Te Deum laudámus. 15.

Alia Homilia pro uno Martyre.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 10. *b*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil

est opértum, quod non revelábitur: & occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía Sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 10. post medium.

Dominus diem júdicii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: & ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuisse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, & quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus, Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, & doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, & verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea. xxxiv.

Lectio viii.

Itaque id quod a se dictum est, cum libertáte fidei & confessiónis vult esse loquéndum. Idcirco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine: ut, quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excelso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, & profúndum doctrínæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna & ánimæ & córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere. xxxiv.

Lectio ix.

Nolíte timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor: quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet liberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur adjécit: negatúrum se eum Patri in cælis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cælis confiténdum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 15.

C O M M U N E

Plurimorum Martyrum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Omnes Sancti, *cum reliquis de Laudibus*. xlvii.

Psalm.

Psalm. Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica*, 122. *& loco ultim. Psalm.* Laudáte Dóminum omnes gentes. 126.

Capitulum. *Sap. 5.*

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, illi autem sunt in pace.

Hymnus.

SAnctórum méritis inclyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia:
Glíscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit:
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ássecla,
Jesu Rex bone Cælitum.
Hi pro te fúrias, atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera:
His cessit lácerans fórtiter úngula.
Nec carpsit penetrália.
Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia:
Sed corde impávido mens bene cónscia,
Consérvat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
Cingunt témpora láureis.
Te summa, o Déitas, únaque póscimus,
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant. Amen.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona.
Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in Sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio.

BEatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. & N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur; & eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum, &c.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. & N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum, &c.

Alia

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua Sanctórum Mártyrum tuórum N. & N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum, &c.

Ad Matutinum, Invitator. Reges Mártyrum, Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

CHristo profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vócibus.
Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.
Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus;
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.
Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.
Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic semper terminandus est Hymnus prædictus.

In primo Nocturno, Antiph. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, & in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit: * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Antiphona. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum: & in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Antiphona. Tamquam áurum in fornáce probávit eléctos Dóminus; & quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes: * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Di-

Dirumpámus víncula eórum:* & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus: * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me, * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam: * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea: * & tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus: * & pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Antiphona. Tamquam áurum in fornáce probávit eléctos Dóminus: & quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Antiphona. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es: * glória mea & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine caussa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. *Cap. 1. c*

FRatres, Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus: Si enim se-

ſecúndum carnem vixéritis, moriémini: ſi autem ſpíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim Spiritu Dei agúntur, ii ſunt filii Dei. Non enim accepiſtis ſpíritum ſervitútis íterum in timóre, ſed accepíſtis ſpíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba, (Pater). Ipſe enim Spíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro, quod ſumus filii Dei. Si autem filii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Chriſti: ſi tamen compátimur, ut & conglorificémur. Exíſtimo enim quod non ſunt condígnæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat.

℟. Abſtérget Deus omnem lácrymam ab óculis Sanctórum: & jam non erit ámplius neque luctus neque clamor, ſed nec ullus dolor: * Quóniam prióra tranſiérunt.

℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet ſuper illos ſol, neque ullus æſtus. Quóniam.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Scimus autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui ſecúndum propóſitum vocáti ſunt Sancti. Nam quos præſcívit, & prædeſtinávit confórmes fieri imáginis Fílii ſui, ut ſit ipſe primogénitus in multis frátribus. Quos áutem prædeſtinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & juſtificávit: quos áutem juſtificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio ſuo non pepércit, ſed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérſus eléctos Dei? Deus, qui juſtíficat, quis eſt qui condémnet? Chriſtus Jeſus, qui mórtuus eſt, immo qui & reſurréxit, qui eſt ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. Viri ſancti glorióſum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Chriſtum in vita ſua, imitáti ſunt eum in morte ſua: * Et ádeo corónas triumpháles meruérunt.

℣. Unus ſpíritus, & una Fides erat in eis. Et ideo.

Benedictio. Spíritus Sancti gratia.

Lectio iii.

Quis ergo nos ſeparábit a caritáte Chriſti? tribulátio, an angúſtia, an fames, an núditas, an perículum, an perſecútio, an gládius? (Sicut ſcriptum eſt: Quia propter te mortificámur

[redacted]

nur tota die, æſtimáti ſu-
nus ſicut oves occiſiónis;)
ied in his ómnibus ſuperá-
nus propter eum, qui diléxit
ios. Certus ſum enim, quia
ieque mors, neque vita, ne-
que Angeli, neque principá-
us, neque virtútes, neque
nſtántia, neque futúra, ne-
ue fortitúdo, neque alti-
údo, neque profúndum, ne-
que creatúra ália póterit nos
eparáre a caritáte Dei, quæ
ſt in Chriſto Jeſu Dómino
oſtro.

℟. Tradidérunt córpora ſua
ropter Deum ad ſupplícia; Et meruérunt habére coró-
ıas perpétuas.

℣. Iſti ſunt, qui venérunt ex
nagna tribulatióne, & lavé-
unt ſtolas ſuas in Sánguine
Agni. Et meruérunt.
Glória Patri. Et.

In ſecundo Nocturno, Antiph.
Dabo Sanctis meis locum no-
ninátum, in regno Patris
nei, dicit Dóminus.

Pſalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * ut quis requiéſcet in monte ancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácu-
ı: * & operátur juſtítiam.

Qui lóquitur veritátem in
orde ſuo: * qui non egit
olum in lingua ſua.

Nec fecit próximo ſuo ma-
ım: * & oppróbrium non
ccépit advérſus próximos
ios.

Ad níhilum dedúctus eſt in
onſpéctu ejus malígnus: *
timéntes autem Dóminum glo-
ríficat.

Qui jurat próximo ſuo, &
non décipit: * qui pecúniam
ſuam non dedit ad uſúram,
& múnera ſuper innocéntem
non accépit.

Qui facit hæc: * non mo-
vébitur in ætérnum.

Añt. Dabo Sanctis meis lo-
cum nominátum in regno Pa-
tris mei, dicit Dóminus.

Añt. Sanctis, qui in terra
ſunt ejus, mirificávit omnes
voluntátes meas inter illos.

Pſalmus 15.

COnſérva me, Dómine, quóniam ſperávi in te: * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonó-
rum meórum non eges.

Sanctis, qui ſunt in terra
ejus: * mirificávit omnes vo-
luntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitá-
tes eórum: * póſtea accelera-
vérunt.

Non congregábo conventí-
cula eórum de ſanguínibus: *
nec memor ero nóminum eó-
rum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis
meæ & cálicis mei: * tu es,
qui reſtítues hæreditátem
meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in
præcláris: * étenim hæréditas
mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum, qui
tríbuit mihi intelléctum: *
inſuper & uſque ad noctem
increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in
conſpéctu meo ſemper: *
quó-

quóniam a déxtris est mihi, ne commóveat.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Aña. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, & non deficient.

Psalmus 23.

DOmini est terra & plenitúdo ejus: * orbis terrárum & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino; * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum: * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiphona. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, & non deficient.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia. Pater noster.

Absolutio. Ipsius piétas.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Sermo 47. *de Sanctis.*

Lectio iv.

QUotiescúmque, fratres, caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, expectémus a Dómino cónsequi temporália beneficia, ut ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt

mar-

martyriórum : ut imitári non pigeat, quod celebráre deléctat.

℞. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida & in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Benedictio. Christus perpétuæ

Lectio v.

SEd nos vólumus gaudére cum Sanctis, & tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed & Paulus Apóstolus prædicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus & consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit; scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℞. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua própter Deum ad supplícia. Ut.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

SEd dicit áliquis: Et quis est, qui possit beatórum mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsius adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum, & húmilis corde. Audi & Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℞. Támquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In secundo Nocturno, Antiph. Justi autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 37.

EXultáte justi in Dómino; * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cithara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini: * & ómnia ópera ejus in fide.

Dili.

Arcum cónteret, & confrínget arma: * & scuta combúret igni.

Vacáte & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona. Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo & vivent in ætérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 11. *c*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prælia, & seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 25. *in Evangel.*

DOminus, ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat: ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur: & nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis prælia, & seditiónes, nolíte terréri; opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius extériúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus; áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis; * Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una Fides.

℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Bño. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

SEd his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem; & regnum advérsus regnum; & terræmótus magni erunt per loca, & pestiléntiæ, & fames; terroréſque de cælo, & signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur, & per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella & seditiónes non statim finis: quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. San-

ꝶ. Sancti mei, qui in carne óſiti, certámen habuíſtis : Mercédem labóris ego red-am vobis. ℣. Veníte bene-ícti Patris mei, percípite egnum. Mercédem.
Glória Patri. Mercédem.
Benedictio. Ad ſocietátem.
Sequens ℟. *dicitur poſt Octa-vam, vel ſecundam Lectio-nem in feſto plurimorum Mar-tyrum fratrum.*
ꝶ. Hæc eſt vera fratérnitas, uæ numquam pótuit violári ertámine : qui effúſo sán-uine ſecúti ſunt Dóminum : Contemnéntes aulam ré-iam, pervenérunt ad re-na cæléſtia. ℣. Ecce quam onum, & quam jucúndum abitáre fratres in unum. Contemnéntes.
Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

SEd cum tot ſigna pertur-batiónis dicta ſint, opór-et ut eórum conſideratió-em bréviter per ſíngula per-tringámus : quia necéſſe eſt, t, ália e cælo, ália e terra, lia ab eleméntis, ália ab omínibus patiámur. Ait nim : Surget gens contra entem, ecce perturbátio óminum : erunt térræmótus magni per loca, ecce reſpé-tus iræ déſuper : erunt pe-tiléntiæ, ecce inæquálitas órporum : erit fames, ecce terílitas terræ, terroréſque de cælo, & tempeſtátes, ec-ce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia conſummánda ſunt, ante conſummatiónem ómnia perturbántur, & qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur ; ut impleá-tur quod dícitur : Et pugná-bit pro eo orbis terrárum contra inſensátos.
Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

OMnes Sancti, quanta paſſi ſunt torménta, ut ſecúri pervenírent ad pal-mam martyrii !
Pſalm. Dóminus regnávit, *cum reliquis.* 17.
Antiphona. Cum palma ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.
Antiphona. Córpora Sanctó-rum in pace ſepúlta ſunt, & vivent nómina eórum in ætérnum.
Antiphona. Mártyres Dómi-ni, Dóminum benedícite in ætérnum.
Antiphona. Mártyrum cho-rus, laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum. *Sap.* 3.

JUſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori : il-li autem ſunt in pace.

Hymnus.

REx glorióſe Mártyrum
Coróna confiténtium,
Qui reſpuéntes térrea
Perdúcis ad cæléſtia.
Aurem benígnam prótinus
Inténde noſtris vócibus :
Trophæa ſacra pángimus :
Ignóſce quod delíquimus.

Tu

Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus. Oratio.

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. & N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur, & eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices. Oratio.

Deus, qui nos concédis Sanctórum Mártyrum tuórum N. & N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum, &c.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua Sanctórum Mártyrum tuórum N. & N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quórum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Cum palma.

Capitulum. Justórum ánimæ. *ut suprà.*

℟. *brev.* Lætámini in Dómino * Et exultáte justi. Lætámini in Dómino.
℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte.
Glória Patri. Lætámini.
℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona. Córpora Sanctórum.

Capitulum. *Sap. 10. e*

Reddidit Deus mercédem labórum Sanctórum suórum, & dedúxit illos in via mirábili: & fuit illis in velaménto diéi, & in luce stellárum nocte.

℟. *brev.* Exúltent justi * In conspéctu Dei. Exúltent.
℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu.
Glória Patri. Exúltent.
℣. Justi autem in perpétuum vivent.
℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Mártyrum chorus.

Capitulum. *Sap. 3.*

Fulgébunt justi, & tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. *brev.* Justi autem * In perpétuum vivent. Justi.
℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum.
Glória Patri. Justi.

℣. Exul-

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

AD VESPERAS,

Antiphona.

ISti sunt Sancti, qui pro Testaménto Dei sua córpora tradidérunt, & in Sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalm. Dixit Dóminus 122.

Antiphona. Sancti per Fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Psalmus. Confitébor. 123.

Antiphona. Sanctórum velut áquilæ juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

Psalmus. Beátus vir. 123.

Aña. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis Sanctórum: & jam non erit ámplius, neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quoniam prióra transiérunt.

Psalmus. Laudáte pueri. 123.

Aña. In celéstibus régnis Sanctórum habitátio est, & in ætérnum requies eórum.

Psalmus. Crédidi. 126.

Capit. & Hymnus, ut in primis Vesperis. xxxvii.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: & quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

ALIÆ LECTIONES

pro pluribus martyribus.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

Sermone 1. *de martyribus, tom.* 3. *Lectio iv.*

NEmo est qui nésciat, mártyrum glórias ad hoc Divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut & illis débitus honor dicétur, & nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur, ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta glória máneat in cælis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili, ac Fide; ut Christo præstánte, dimicáre, & víncere hostem possímus; ut parta victória, cum iísdem Sanctis in regnis cæléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

QUis est enim, qui eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur Fidem, imitétur virtútem pas-

passiónis eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui, etsi martyrio par esse non possit: tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis, aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum Sanctis præmia Divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti, sic & laborándo fortióres, & moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine, fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes: habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos, & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 6. c*

In illo témpore, Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, & turba discipulórum ejus, & multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, & Jerúsalem, & marítima, & Tyri, & Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. in Luca cap. 6. post init.

Advérte ómnia diligénter, quómodo & cum Apóstolis ascéndat, & descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos: in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet, in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ideo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit, ut usu quodam, & cópia suæ

na-

, compartícipes nos
:ſſe regni cæléſtis.
ɪpter teſtaméntum Dó-
& leges patérnas San-
perſtitérunt in amó-
:rnitátis: * Quia unus
mper ſpíritus in eis,
Fides.
:e quam bonum, &
ɪcúndum habitáre fra-
unum. Quia.

Lectio viii.

:i páuperes, quia ve-
um eſt regnum Dei.
ɪr tantum beatitúdines
Lucas Domínicas pó-
ðo vero ſanctus Mat-
ſed in illis octo iſtæ
· ſunt, & in quatuor
æ octo. Hic enim
· velut virtútes am-
eſt cardináles: ille in
to myſticum númerum
it. Pro octava enim
ɪnſcribúntur Pſalmi:
ɪdátum áccipis octo
ɪrtem dare, fortáſſe
:tiónibus. Sicut enim
ſtræ octáva perféctio
octáva ſumma virtú-
.
ði mei, qui in car-
:ti, certámen habuí-
Mercédem labóris ego
vobis.
ɪíte benedícti Patris
percípite regnum.
em.
Patri. Mercédem la-
go.
s ℟. *dicitur poſt octa-*
·l ſecundam Lectiones
plurimor. Martyrum
.

℟. Hæc eſt vera fratérni-
tas. xlvii.

Lectio ix.

Sed prius quæ ſunt am-
plióra videámus. Beáti,
inquit, páuperes, quóniam
veſtrum eſt regnum Dei.
Primam benedictiónem hanc
utérque Evangeliſta póſuit.
Ordine enim prima eſt &
parens quædam generatió-
que virtútum: quia qui
contémpſerit ſæculária, ip-
ſe merébitur ſempitérna:
nec poteſt quiſquam méri-
tum regni cæléſtis adipíſci,
qui mundi cupiditáte preſ-
ſus, emergéndi non habet
facultátem.
Te Deum laudámus. 15.

Alia Homilia pro pluribus Martyribus.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii ſe-
cúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 24.*

In illo témpore: Sedénte
Jeſu ſuper montem Oli-
véti, accesſérunt ad eum di-
ſcípuli ſecréto, dicéntes: Dic
nobis, quando hæc erunt?
Et réliqua.

Homilía ſancti Hilárii
Epíſcopi.

Comment. in Matth. c. 25.

Diſcípuli Dóminum in-
térrogant quando hæc
fierent, quodve ſignum &
advéntus ſui & conſumma-
tiónis ſæculi nóſcerent. Et
quia tria hæc in unum
quæſita ſunt, diſtínctis &
témporis intelligéntiæ ſigni-
ficatiónibus ſeparántur. Reſ-

pondétur ígitur primum de civitátis occásu: & confirmántur veritáte doctrínæ, ne quis fallax ignorántibus posset obrépere. Ventúri enim erant étiam eorum témpore, qui se Christum essent nuncupatúri. Ut ígitur fides pestífero mendácio détrahi posset, admonítio præcéssit.

℟. Propter testaméntum.

Lectio viii.

CONfirmat ígitur eos ad toleràntiam passiónum, fugæ, verberatiónis, intéritus, & públici in eos ódii propter nomen ejus. Atque his quidem vexatiónibus multi turbabúntur, & tantis insurgéntibus malis scandalizabúntur, & usque in mútuum ódium excitabúntur. Et falsi prophétæ erunt (ut Nicoláus unus ex septem Diacónibus fuit) multósque ementíta veritáte pervértent: & abundánte nequítia cháritas refrigéscet.

℟. Sancti mei.

Lectio ix.

SEd usque in finem perseverántibus salus reserváta est: ac tum per omnes orbis partes viris Apostólicis dispérsis, Evangélii véritas prædicábitur. Et cum univérsis fúerit cognítio sacraménti cæléstis invécta, tum Jerúsalem occásus & finis incúmbet: ut prædicatiónis fidem, & infidélium pœna, & metus civitátis érutæ consequátur. Hæc ígitur in eam, ut fúerant prædícta, perfécta sunt: & lapidátis, fugátis, perémptis Apóstolis, fame, bello, captivitáte consúmpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum ejéctis prædicatóribus Christi indígnam Dei prædicatióne se præbuit.

Te Deum laudámus. 15.

COMMUNE

Confessoris Pontificis.

Ad Vesperas, Antiphona.

Ecce sacérdos magnus, *cum reliq. de Laudib.*

Psalm. Dixit Dóminus. *cum reliq. de Dominica*, 112. *& loco ultimi.*

Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 126.

Capitulum. *Eccli.* 11. c

ECce Sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus: & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

ISte Conféssor Dómini, coléntes,
Quem pie láudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,

Do-

Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.
Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.
Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cæli sólio corúscans,
Totius mundi sériem gubérnat
Trinus & unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Sacérdos, & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona. O Doctor óptime.

Oratio. Deus, qui pópulo tuo. *ut infra.* lxiv.

Pro Confessore Pontifice.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui, atque Pontíficis veneránda sollémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui, atque Pontíficis solemnitáte deférimus: & qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Iste Conféssor. *ut supra.*

In primo Nocturno, Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, & ómnia, quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit: * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus: * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum: * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet, * & omnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in consílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur; volúntas ejus pérmanet die ac nocte, & ómnia, quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes: * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam: * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea: * & tamquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre; * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus: * & pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu

Tu autem Dómine suscéptor meus es : * glória mea & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi & soporátus sum : * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine caussa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola i. B. Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. *Cap. 3.*

FIdélis sermo : Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum, non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum : filios habéntem subdítos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit ? Non neóphytum, ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum, & testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

℟. Euge serve bone, & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Benedictio. Unigénitus Dei Filius.

De Epístola ad Titum.

Lectio ii. *Cap. 1. b*

OPórtet enim Epíscopum sine críminе esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum ; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum,

[illegible]

R. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo. * Ideo jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam.
V. Benedictionem omnium gentium dedit illi, & testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo jurejurando.
Hic. Spiritus Sancti gratia.

Lectio iii. *Cap. 2.*

TU autem loquere quæ decent sanam doctrinam: Senes ut sobrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia: Anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo vino servientes, bene docentes: ut prudentiam doceant adolescentulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas viris suis, ut non blasphemetur verbum Dei. Juvenes similiter hortare ut sobrii sint. In omnibus teipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in gravitate, verbum sanum, irreprehensibile: ut is, qui ex adverso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis.

R. Juravit Dominus & non pœnitebit eum: * Tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.
V. Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis. Tu es.
Gloria Patri. Tu es Sacerdos.

In tertio Nocturno. *Ant.* Invocantem exaudivit Dominus Sanctum suum, Dominus exaudivit eum, & constituit eum in pace.

Psalmus 4.

CUm invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: * & exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus Sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare; * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ,

& speráte in Dómino: *
dicunt : Quis ostén-
obis bona?
átum est super nos lu-
vultus tui Dómine : *
i lætítiam in corde

ructu fruménti, vini,
lei sui * multiplicáti

ace in idípsum * dór-
& requiéscam.
niam tu, Dómine, sin-
iter in spe * constituí-
:.
bona. Invocántem e-
vit Dóminus Sanctum
, Dóminus exaudívit
, & constítuit eum in

bona. Læténtur omnes,
erant in te, Dómine,
am tu benedixísti ju-
scuto bonæ voluntátis
oronásti eum.

Psalmus 5.

rba mea áuribus pér-
ipe Dómine: * intélli-
mórem meum.
de voci oratiónis
* Rex meus & Deus

iam ad te orábo : *
e, mane exáudies vo-
neam.
astábo tibi, & vidé-
* quóniam non Deus
s iniquitátem tu es.
e habitábit juxta te
us : * neque perma-
t injústi ante óculos

i omnes, qui operán-
iquitátem : * perdes

omnes, qui loquúntur men-
dácium.
Virum sánguinum, & do-
lósum abominábitur Dómi-
nus : * ego autem in multi-
túdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: *
adorábo ad templum sanctum
tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in justí-
tia tua : * própter inimícos
meos dírige in conspéctu tuo
viam meam.
Quóniam non est in ore eó-
rum véritas : * cor eórum
vanum est.
Sepúlcrum patens est guttur
eórum, linguis suis dolóse
agébant : * júdica illos
Deus.
Décidant a cogitatiónibus
suis, secúndum multitúdinem
impietátum eórum expélle
eos : * quóniam irritavérunt
te Dómine.
Et læténtur omnes, qui
sperant in te : * in ætérnum
exultábunt, & habitábis in
eis.
Et gloriabúntur in te om-
nes qui díligunt nomen
tuum : * quóniam tu bene-
díces justo.
Dómine, ut scuto bonæ
voluntátis tuæ * coronásti
nos.
Antiphona. Læténtur omnes,
qui sperant in te, Dómine,
quóniam tu benedixísti ju-
sto, scuto bonæ voluntátis
tuæ coronásti eum.
Antiphona. Dómine, Dó-
minus noster, quam ad-
mirábile est nomen tuum

gnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos: * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi.

℣. Ju
Bened
nípot
Se

Homil

A D
hódie
des a
cerpsi
tútum
mónib
sed op
Cum
ra : C
sápiens
glóriæ
rum s
ne læt
Jesu p

Lectio v.

QUidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtútis, & grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit affectum: quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii succefsóres.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliábitur ei.

Bñe. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

BEne, & cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exultábilem reddit, præséntis psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium transiit Angelórum. Dicit sermo Divínus: Ne laudes hóminem in vita sua: tamquam si díceret, Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ: ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio móveat, nec laudátum tentet elátio.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturn. Antiphona.

Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula: * & operátur justítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus; * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, &

sancto tuo.

Antiphona. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei, Dómine; glóriam, & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te; * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: ...

bábit e
ignis.
Fructu
des: *
liis hói
Quóni
te mala
sília,
stabilíre
Quóni
sum: *
parábis
Exaltá
te tua:
lémus v
Antiphon
te, &
mine; g
decórem
eum: p
jus cor
tióso.
Antiphon
benedicti
& miseri
lutári su

eum, * & super flúmi-
eparávit eum.
. ascéndet in montem
ni? * aut quis stabit in
sancto ejus?
cens mánibus & mundo
: * qui non accépit in
ánimam suam, nec
t in dolo próximo

accípiet benedictiónem
mino, * & misericór
a Deo salutári suo.
est generátio quærén-
eum, * quæréntium fá-
Dei Jacob.
llite portas, príncipes,
s, & elevámini portæ
áles, * & introíbit Rex
æ.
s est iste Rex glóriæ? *
inus fortis & potens,
inus potens in præ-

llite portas, príncipes,
s, & elevámini portæ
áles; * & introíbit Rex
e.
s est iste Rex glóriæ? *
inus virtútum ipse est
glóriæ.
ibona. Hic accípiet bene-
nem a Dómino, & mi-
órdiam a Deo salutári
quia hæc est generátio
éntium Dóminum.
'u es Sacérdos in ætér-

Secúndum órdinem Mel-
dech.
: noster.
'ntio. A vínculis:
ıbe domne benedícere.
diction. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 25.*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, & trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 29. in Evang.

LEctio sancti Evangélii, fratres caríssimi, solícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus cæteris, in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur ab Auctóre mundi, grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre profícíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono opere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℟. Induit eam Dóminus lo-

ricam fidei & ornávit eum. Et ad portas.

Benedictio. Cujus festum.

Lectio viii.

QUis ítaque est homo iste, qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est: quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælum collocátur. Sed homo iste péregre proficiscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus: vidélicet, visus, audítus, gustus, odorátus, & tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, idest, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero intelléctus, & operátio designátur. Unius autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Glória Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

SEd is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est: quia sunt nonnúlli, qui, etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia, & a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his etiam alios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum, atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque, & intelligéndo, & operándo, áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ECce Sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus.

Psalmus. Dóminus regnávit. *cum reliq.* 17.

Antiphona. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Antiphona. Ideo jure jurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Antiphona. Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: servi Dó-

hymnum dícite Deo,

a, Serve bone & fi-
ıtra in gáudium Dó-
.

lum *Eccl.* 44. *c*
Sacérdos magnus,
in diébus suis plá-
› , & invéntus est
& in témpore ira-
factus est reconci-

Hymnus.
:démptor ómnium,
›es coróna Præsu-

die cleméntius
:as precántibus.
i qua nóminis
sor almus cláruit:
:elebrat ánnua,
plebs solémnia.
: mundi gáudia
caduca résp uens,
tátis præmio
inter Angelos.
enígnus ánnue
sequi vestígia:
precátu servulis
e noxam críminis.
iste rex piíssime.
Patríque glória,
píritu Paráclito,
, & per omne secu-
n. Amen.
ım dedúxit Dóminus
; rectas.
osténdit illi regnum

nedictus Antiphona.
:rve bone, & fidé-
a in pauca fuísti fidé-
ra multa te constítuam,
ominus.

Oratio.

DA quæsumus, omní-
potens Deus: ut beá-
ti N. Confessóris tui, at-
que Pontíficis veneránda so-
lémnitas, & devotiónem no-
bis áugeat, & salútem. Per
Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dó-
mine, preces nostras,
quas in beáti N. Confessó-
ris tui, atque Pontíficis so-
lemnitáte deférimus: & qui
tibi digne méruit famulá-
ri, ejus intercedéntibus mé-
ritis, ab ómnibus nos absól-
ve peccátis. Per Dóminum
nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona.
Non est invéntus.
Capitulum. Ecce sacérdos ma-
gnus. *ut supra.*
℟. *brev.* Amávit eum Dómi-
nus, * Et ornávit eum. A-
mávit eum.
℣. Stolam glóriæ índuit eum.
Et ornávit.
Glória Patri. Amávit.
℣. Elégit eum Dóminus Sa-
cerdótem sibi. ℟. Ad sacri-
ficándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam Antiphona.
Ideo jure jurándo.

Capitulum. *Eccl.* 44. *c*

NOn est invéntus símilis
illi, qui conserváret le-
gem Excélsi: ídeo jurejurán-
do fecit illum Dóminus cré-
scere in plebem suam.
℟. *brev.* Elégit eum Dóminus
Sacerdótem sibi. Elégit.
℣. Ad sacrificándum ei hó-
stiam laudis. Sacerdótem.

Gló-

Glória Patri. Elégit eum.
℣. Tu es Sacérdos in ætérnum.
℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Nonam, Antiphona. Serve bone.

Capitulum. *Eccl. 45. c*

FUngi sacerdótio, & habére laudem in nómine ipsíus, & offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. *brev.* Tu es Sacérdos * In ætérnum. Tu es.
℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In ætérnum.
Glória Patri. Tu es.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce Sacerdos, *cum reliquis de Laud.* xlix. *Psalm.* Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica.* 121. *& loco ultimi, Psalmus.* Meménto Dómine David. 228.

Capitulum & Hymnus, ut supra in primis Vesp. xlix.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona. Amávit eum Dóminus & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, & ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in ii. Vesper. pro solis Summis Pontificibus, Antiphona. Dum esset Summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari festum plurimorum Pontific. & Confessor. Officium fit ut supra, sed in Oratione, & sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali, & in primo Nocturno leguntur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclésiastici.

Lectio i. *Cap. 44.*

LAudémus viros gloriósos, & paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, & prudéntia sua prædíti, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, & imperántes in præsénti pópulo, & virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, & narrántes cármina Scripturárum.

℟. Euge serve bone, & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.
℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

HOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Om-

Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum; & sunt quórum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: & nati sunt quasi non nati, & filii ipsórum cum ipsis.

℞. Ecce Sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo jurejurándo.

Lectio iii.

SEd illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum, & in testaméntis stetit semen eórum, & filii eórum propter illos usque in ætérnuum manent: semen eórum, & glória eórum non derelinquétur, Córpora eórum in pace sepúlta sunt, & nomen eórum vivit in generatiónem, & generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, & laudem eórum núntiet Ecclésia.

℞. Jurávit Dóminus & non pœnitébit eum. * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchisédech, ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a déxtris meis. Tu es.

Glória Patri. Tu es.

ALIÆ LECTIONES

Pro Pontifice & Confessore.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Ex Homilia 59. quæ est, 2. de S. Eusebio. Lectio iv.

BEáti Patris N. merita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui gubernáculum Fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, & plenam cæléstibus divítiis, & ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit; qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus?

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

QUantis hic cæcis a via veritátis errántibus, & de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, & illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum?

Quan-

Lectio viii. *Cap. 17.*

QUisnam est fidélis servus, & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam ? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigiliántiæ curam adhortétur : speciálem tamen pópuli Princípibus, idest Epíscopis, in expectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem, atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, & præcéptis obédiens erit : idest, si doctrinæ opportunitáte, & veritáte infirma confirmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, & verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur : glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, & víllicus útilis consequétur ; & super ómnia bona constituétur : idest, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℞. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus
símiles homínibu
Glória Patri. Et

Lectio i

QUod si cón
gam Dei
quæ in proféctu
salútis exténditur
consérvos insolé
culi malis, vitiis
det, præséntium
ram in cultu ve
cens : desperáta
nus advéniet, eú
nis, quæ spopó
videt, portion
cum hypócritis i
ternitáte constitu
vén'um desperáv
mandátis non ol
rit, quia præse
dúerit, quia vi
víxerit, quia
judícii, commíss
míliam fame, siti
xáverit.

Te Deum laudám

PRO DOCTO

Ad Magnificat
Vesperis Antiphon
ctor óptime, Ec
ctæ lumen, be
vínæ legis am
precáre pro n
Dei.

Oratio

DEus, qui
ætérnæ salú
N. minístrum tril
sta quæsumus; ut
ctórem vitæ habú
ris, intercessórer
reámur in cælis.
num nostrum.

Lectiones sequentes leguntur in festis Doctorum, Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus pro qualitate Festi.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap. 39.*

SApiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, & in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, & in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, & in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, & in conspéctu prǽsidis apparébit. In terram alienigenárum Géntium pertránsiet; bona enim, & mala in homínibus tentábit.

℟. Euge serve bone, & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

COr suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, & pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: & ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, & in oratióne confitébitur Dómino: & ipse díriget consílium ejus, & disciplínam, & in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Ecce Sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo jurejurándo.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii.

IPse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, & usque in sǽculum non delébitur. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt Gentes, & laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice,

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum

dum órdinem Melchísedech.
℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a déxtris meis. Tu es.
Glória Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pontif.

℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Et.
Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 9. Cap. 6. *Lectio iv.*

QUi post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subdúctis martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo Fides clárius elúcet: & représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice,

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontif.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

NEc immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur: Græco quippe elóquio hyetos pluvia vocátur: & Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ quási in cæli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Moyses mínime dixísset: Expectétur sicut plúvia elóquium meum: & nequáquam per Isaiam Véritas díceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem; atque hoc, quod paullo ante protúlimus: Quamóbrem prohíbitæ sunt stillæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice,

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Ver-

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontif.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam Fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DUm ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur: quia apparénte Doctórum sciéntia, tum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, Fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur: ut novus sol nostris méntibus rútilet, & eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, & lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℣. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontif.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 5. b*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Sermone Domini, in monte, cap. 6. tom. 4.

OSténdit Dóminus, fatuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? idest, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium

ami-

amiséritis regna cælórum: qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat cæterórum?

Pro Doctore Pontifice,

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam Fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontif.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, & calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem: sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior: sed inférior non est, qui quámvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapientiæ, & intelléctus.

℣. Jucunditátem, & exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.

Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius, sal terræ; sic nunc dicit, lumen mundi. Nam, neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus, sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quórum condiéndis, & extinguéndis putóribus Apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum, non cælum, & terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita: idest, fundáta super insígnem, magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 15.

COMMUNE

Confessoris non Pontificis.

Ad Vesperas, Antiphona.

Dómine quinque taléнta, *ut infra ad Laudes.* lxxix. *Psalm.* Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica.* 122. *& loco ultimi. Psalm.* Laudáte

dáte Dóminum omnes gentes. 126.

Capitulum. *Eccl. 31.*

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, & qui post áurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesáuris. Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

ISte Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sobriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cæli sólio corúscans,
Totius mundi sériem gubérnat,
Trinus & unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

ADésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. *Psal.* Veníte, exultémus. 2.

Hym-

Hymnus. Iste Conféssor. *ut suprà.* lxxii.

In primo Nocturno, Antiph. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die, ac nocte, & ómnia, quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit: * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem projícit ventus a facie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Antiphona. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur; volúntas ejus pérmanet die, ac nocte, & ómnia, quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Antiphona. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes: * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus: * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me, * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam: * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea: * & tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus: * & pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus : * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Antiphona. Beátus iste Sanctus, qui confisus est in Dómino; prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Antiphona. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es: * glória mea & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine caussa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, & exaudísti me de mont sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus & ornávit eum. ℟. Stola glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne pe pétua.

De libro Sapiéntiæ.

Cap. 4. b & 5.

Lectio i.

JUstus si morte præoccupá tus fúerit, in refrigéri erit. Senéctus enim venerá bilis est, non diutúrna; ne que annórum número com putáta: cani autem sunt se sus hóminis, & ætas sene ctútis vita immaculáta: Pl cens Deo factus est diléctus & vivens inter peccatóre translátus est. Raptus est n malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fictio decípere ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bo na, & inconstántia concupi scéntiæ transvértit sensum si ne malítia. Consummátus i brevi explévit témpora mul ta, plácita enim erat De ánima illíus: propter ho properávit edúcere illum d médio iniquitátum.

℟. Euge serve bone, & fi délis, quia in páuca fuist fidélis, supra multa te con stítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talén ta tradidísti mihi, ecce áli quin-

quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

POpuli autem vidéntes, & non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei, & misericórdia est in Sanctos ejus, & respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, & juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, & non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, & quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt, & contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, & in contumélia inter mórtuos in perpétuum; quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, & commovébit illos a fundaméntis, & usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

ET erunt geméntes, & memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, & tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum: Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, & mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, & præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, & in similitúdinem impróprii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, & finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, & inter Sanctos sors illórum est.

℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum; * Et invéntus est in número Sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi & pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus est in número Sanctórum.

Glória Patri. Et invéntus est in número Sanctórum.

In secundo Nocturno, Antiph. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, & constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei: * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gra-

vi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium ?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dñs Sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino : * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam & requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, & constítuit eum in pace.

Antiphona. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine, quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine : * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ : * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, & vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, & dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te : * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum :

tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine, quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Antiphona. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória, & honóre coronásti Sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paullo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum, * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi.

Vólucres cæli & písces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória, & honóre coronásti Sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Orat. de S. Philogonio, tom. 3. Lectio iv.

BEáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit: síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit: eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus ho-

minibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat : Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi claritátem ætérnam.

Bñe. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUod si hìc, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ solicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit, multo magis postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum, ac tuum, frígidum illud verbum, & quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innúmeraque gignens bella.

℞. Amávit eum Dóminus & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Bñe. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

QUamobrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei: & digréssus ab hac Ecclésia ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis: ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod & cívitas sursum sit, & Ecclésia, & celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem, & Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cælis, & ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℞. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum; Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℞. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi justum.

Glória Patri. Quia te vidi justum.

In tertio Nocturno, Antiph.

Dómine, iste sanctus habitábit

bit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula: * & operátur justítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua;

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei, Dómine; glóriam, & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide rretióso.

Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi, non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Antiphona. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei, Dómine: glóriam, & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, & misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

DOmini est terra & plenitúdo ejus: * orbis terrárum & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino; * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum: * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiphona. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, & misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius.

℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12. *c*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 13. *in Evangel.*

SAncti Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta, sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus; quátenus ejus exposítio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit oneró-sa.

sa. Dóminus dicit: Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est, mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat, & bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

DUo autem sunt, quæ jubéntur, & lumbos restríngere, & lucérnas tenére, ut & mundítia sit castitátis in córpore, & lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest: si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit: aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquid sine castitáte. Sed & si utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, & nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles homínibus.

Glória Patri. Et vos símiles homínibus.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

ET vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit, & pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat: pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore

trépidat : & vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe, & operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet : & cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

DOmine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalmus. Dóminus regnávit. *cum reliquis.* 17

Antiphona. Euge serve bone, in módico fidélis; intra in gáudium Dómini tui.

Antiphona. Fidélis servus, & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Antiph. Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus ejus, & pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

Antiphona. Serve bone, & fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. *Eccl.* 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, & qui post áurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesáuris : Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

JEsu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.
Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.
Hic vana terræ gáudia
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.
Te Christe Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum
Sævúmque avérni príncipem.
Virtúte clarus, & fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.
Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices,
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.
Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito
Per omne semper sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℞. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona. Euge serve bone, & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

ADésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Euge serve bone.

Capitulum. *Eccl. 31.*

BEatus vir, qui invéntus est sine mácula, & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesáuris: Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. *br.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit.
℣. Stolam glóriæ induit eum. Et ornávit.
Glória Patri. Amávit.
℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.
℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam, Antiphona. Fidélis servus.

Capitulum. *Eccli. 39.*

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum: & in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. *br.* Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os justi.
℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur.
Glória Patri. Os justi.
℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus.
℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam, Antiphona. Serve bone.

Capitulum. *Sap. 10. b*

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

℟. *br.* Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex Dei.
℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In corde.
Glória Patri. Lex Dei.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona. Dómine, quinque talénta. *cum reliquis de Laudibus.*

Psalmi, Capitul. & Hymnus, ut in primis Vesperis.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona. Hic vir despíciens mundum & terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra, sed in Oratione & Sermone quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

ALIÆ LECTIONES,

Pro Confessore non Pontifice.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap. 32.*

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula: & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesáuris. Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, & perféctus est, erit illi glória ætérna: qui pótuit tránsgredi, & non est transgréssus; fácere mala & non fecit; ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, & eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge serve bone, & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine quinque taléntа tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Lectio ii.

Cap. 32. c & 33.

QUi timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus: & qui vigiláverit ad illum, invéniet benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea; & qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, & justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis: & qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, & liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta, & justítias: & non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, & lex illi fidélis.

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii. *Cap. 34. b*

SPíritus timéntium Deum quæritur, & in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, & óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum nihil trepidábit, & non pavébit, quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, & quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, pro-

protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, & umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, & adjutórium casus, exáltans ánimam, & illúminans óculos, dans sanitátem, & vitam, & benedictiónem.

℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus est.

Glória Patri. Et invéntus est in número Sanctórum.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. *cap.* 16. *in cap.* 12. *Job.*

Lectio iv.

DEridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre, quæ falsa sunt, vera osténdere: quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, cæteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti & tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere, cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi claritátem ætérnam.

Lectio v.

AT contra, sapiéntia justórum est, nihil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre: bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim, quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur: & quidquid in ópere véritas probat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, ni-

hil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam Fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Cap. 17. post initium.

LAmpas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quísque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat; a cunctis vero despicábilis cérnitur, & hujus mundi grátia indígnus æstimátur; sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári métuit, déspici non réfugit; corpus continéntia ásficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit: mentem semper ad patiéntiam præparat, & eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exúltat, afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus, quasi de própriis, lætátur, sacri verbi pábula in mente solícitus rúminat, & inquisítus quodlíbet éloqui duplíciter ignórat.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

Glória Patri. Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 12.*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis; Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 54. in Luc. 12.

PUsíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat: quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi hu-

humilitáte vult créscere, & ad promíssum regnum humilitáte pervenire. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

VEndite quæ possidétis, & date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus hujus vitæ necessária desint; quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde & victum transígere, & eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum, & aurum, aut vestem nullíus concupívi, ipsi scitis, quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infirmos.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles homínibus.

Glória Patri. Et vos símiles homínibus.

Lectio ix.

FAcite vobis sácculos qui non veteráscunt, eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nihil pecúniæ reservétur a Sanctis, vel suis scilicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ: cum & ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur; & a fidélibus obláta consérvans, & suórum necessitátibus, aliísque indigéntibus tríbuens; sed ne Deo propter ista serviátur, & ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus. 15.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 19. d*

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos re-

& tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti, quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquístis ómnia; hoc enim & Crates fecit philósophus, & multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quód próprie Apostolórum est, atque credéntium.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum, * Ipse in-

Lectio ix.
casióne hujus sen-
.æ quidam introdú-
:̄annos post resur-
, dicéntes , tunc
ıtuplum ómnium re-
; dimísimus , & vi-
:nam esse reddén-
on intelligéntes ,
in cæteris digna sit
io , in uxóribus ap-
ırpitúdo : ut qui
ɔ Dómino dimíse-
ım recípiat in futú-
s ergo iste est : Qui
ro Salvatóre dimí-
ɔirituália recípiet ,
ɔaratióne , & méri-
erunt, quasi si par-
ro centenárius nú-
mparétur.
ı laudámus. 15.
M M U N E
Virginum.
eras, Antiphona.
rgo sápiens , & una
ɔ prudéntum.
salmus 109.
Dóminus Dómino
ı: * Sede a dextris

ponam inimícos
scabéllum pedum

virtútis tuæ emíttet
ex Sion : * do-
. médio inimicórum

princípium in die
ıæ, in splendóribus
ı : * ex útero ante
génui te.
Dóminus , & non

poenitébit eum : * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis : * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Antiphona. Hæc est virgo sápiens , & una de número prudéntum.

Antiphona. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum : * ex hoc nunc , & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum : * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus : * & super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster , qui in altis hábitat : * & humília réspicit in cælo & in terra?

Súscitans a terra ínopem : * & de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus : * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem

in

in domo : * matrem filiórum lætántem.

Antiphona. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Antiphona. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício : * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri : * quæsívi bona tibi.

Antiphona. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto ; habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Antiphona. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum : * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem : * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere ; * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, filii ; merces fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiphona. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Antiphona. Ista est speciósa in filias Jerúsalem.

Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui

: nivem ficut la-
nébulam ficut cíne-
git.
:ryftallum fuam fi-
llas : * ante fá-
oris ejus quis fufti-

verbum fuum, &
:t ea : * flabit fpíri-
& fluent aquæ.
úntiat verbum fuum
juftítias & judícia
.
:it táliter omni na-
& judícia fua non
vit eis.
itri, &c.
eft fpeciófa inter
lfalem.
m. 2. Cor. 10. *c*
s, qui gloriátur, in
ino gloriétur. Non
feípfum commén-
: probátus eft : fed
us comméndat.
Hymnus.
oróna Vírginum,
mater illa cónci-

la Virgo párturit;
:a clemens áccipe.
is inter lília
horéis Vírginum,
decórus glória,
jue reddens præmia.
ue téndis, Vírgi-

ur, atque láudibus
canéntes cúrfitant,
que dulces pérfo-

cámur fúpplices
ut addas fénfibus

Nefcíre prórfus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, gló-
ria
Deo Patri cum Fílio,
Sancto fimul Paráclito,
In fæculórum fæcula.
Amen.

℣. Spécie tua & pulchritú-
dine tua.
℟. Inténde, prófpere procé-
de, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona.
Veni fponfa Chrifti, áccipe
corónam, quam tibi Dómi-
nus præparávit in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui inter cætera
poténtiæ tuæ mirácula
étiam in fexu frágili victó-
riam martyrii contulífti :
concéde propítius : ut qui
beátæ N. vírginis, & már-
tyris tuæ natalítia cólimus,
per ejus ad te exémpla gra-
diámur. Per Dóminum no-
ftrum, &c.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæ-
fumus, Dómine beáta N.
virgo, & martyr implóret :
quæ tibi grata femper éxti-
tit, & mérito caftitátis, &
tuæ profeffióne virtútis. Per
Dóminum noftrum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

EXáudi nos Deus falutáris
nofter : ut ficut de beá-
tæ N. vírginis tuæ feftivitá-
te gaudémus, ita piæ devo-
tiónis erudiámur affécta. Per
Dóminum noftrum.

Si

Si fuerint plures, in utrisque Vesperis ad Magnificat, & in Laudibus ad Benedictus, *Antiphona*. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades; ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum, & mártyrum tuárum N. & N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem, Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque virgo,
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.
Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.
Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cælum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Si Sancta fuerit virgo tantum, & non martyr, dicitur Hymnus, ut sequitur.

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo,
Vírginis festum cánimus beátæ:
Accipe votum.
Hujus orátu, Deus alme nobis
Débitas pœnas scélerum remítte:
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

rimo Nocturno, *Antiph.*
ıam pulchra est casta ge-
io cum claritáte!

Psalmus 8.

Omine Dóminus no-
ster, * quam admirábi-
t nomen tuum in uni-
terra!
›niam eleváta est ma-
éntia tua * super cæ-

ore infántium & la-
ium perfecísti laudem
:er inimícos tuos: *
ístruas inimícum & ul-
ı.
niam vidébo cælos tu-
ópera digitórum tuó-
* lunam & stellas, quæ
ndásti.
d est homo, quod me-
es ejus? * aut filius
ıis, quóniam vísitas

iísti eum paullo minus
ngelis, glória & honó-
ronásti eum: * & con-
ti eum super ópera má-
tuárum.
ıia subjecísti sub pédi-
:jus: * oves & boves
:rsas, ínsuper & pécora
i.
ıcres cæli & pisces ma-
* qui perámbulant sé-
maris.
ıine Dóminus noster, *
admirábile est nomen
in univérsa terra!
bona. O quam pulchra
ısta generátio cum cla-
!
bona. Ante torum hu-
jus vírginis frequentáte no-
bis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * & ópera má-
nuum ejus annúnciat firma-
méntum.

Dies diéi erúctat verbum, *
& nox nocti índicat scién-
tiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non au-
diántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum, * & in fi-
nes orbis terræ verba eó-
rum.

In sole pósuit tabernáculum
suum, * & ipse támquam
sponsus procédens de thála-
mo suo.

Exultávit ut gigas ad cur-
réndam viam; * a summo
cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad
summum ejus; * nec est
qui se abscóndat a calóre
ejus.

Lex Dómini immaculáta,
convértens ánimas: * te-
stimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvu-
lis.

Justítiæ Dómini rectæ, læ-
tificántes corda: * præcé-
ptum Dómini lúcidum, il-
lúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pér-
manens in sæculum sæculi: *
judícia Dómini vera, justi-
ficáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum,
& lápidem pretiósum mul-
tum,

tum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus * & redémptor meus.

Antiphona. Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Antiphona. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem

a Dómino: * & mis
diam a Deo salutári s
Hæc est generátio q
tium eum: * quæréntiu
ciem Dei Jacob.
Attóllite portas, pri
vestras, & elevámini
æternáles: * & introib
glóriæ.
Quis est iste Rex gló
Dóminus fortis & po
Dóminus potens in pr
Attóllite portas, prín
vestras, & elevámini
æternáles: * & introib
glóriæ.
Quis est iste Rex gló
Dóminus virtútum ip
Rex glóriæ.
Aña. Revértere, rev
Sunamítis: revértere,
tere, ut intueámur te.
℣. Spécie tua & pulc
dine tua.
℟. Inténde, próspere
céde, & regna.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dó
℣. Jube domne benedí
Benedictio. Benedictión
pétua.
De Epístola prima B.
Apóstoli ad Corínth
Lectio i. C
DE virgínibus præc
Dómini non h
consílium autem do,
quam misericórdiam co
tus a Dómino, ut sin
lis. Exístimo ergo hoc l
esse propter instántem
sitátem, quóniam bon
hómini sic esse. Allig
t

uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut & qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: & qui flent, tamquam non flentes: & qui gaudent, tamquam non gaudéntes: & qui emunt, tamquam non possidéntes: & qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur; præterit enim figura hujus mundi.

℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni eléćta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum Angelis in paradísum introísti.

Si non fuerit Martyr, dicitur sequens ℟. Veni eléćta mea, & ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, & regna. Quia concupívit Rex.

Bńo. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

VOlo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & divísus est. Et múlier innúpta, & virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico: non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, & quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, & regna. Proptérea benedíxit.

Bńo. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

SI quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, & ita opórtet fieri: quod vult fáciat: non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus: non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, & hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírgi-

ginem suam bene facit: & qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est; cui vult nubat: tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permánserit secúndum meum consílium, puto autem quod & ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Inténde, prósperè procéde, & regna.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Gloria Patri. Inténde.

In secundo Nocturno, Antiph. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, prósperè procéde, & regna.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum: * potentíssime.

Spécie tua & pulchritúdine tua * inténde, prósperè procéde & regna.

Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæ sæculi: * virga diref vírga regni tui.

Dilexísti justítiam & iniquitátem: * proptére xit te Deus, Deus t óleo lætítiæ præ consó tuis.

Myrrha & gutta, & c vestiméntis tuis, a dór ebúrneis: * ex quibus lectavérunt te filiæ regu honóre tuo.

Astitit regína a dextris in vestítu deauráto: * cúmdata varietáte.

Audi filia, & vide, & i na aurem tuam: * & ol scere pópulum tuum, & mum patris tui.

Et concupíscet Rex d rem tuum: * quóniam est Dóminus Deus tuus adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munérib vultum tuum deprecabúr omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ gis ab intus: * in fim áureis circumamícta var tibus.

Adducéntur regi vírg post eam, * próximæ afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & e tatióne: * adducéntur in plum Regis.

Pro pátribus tuis nati tibi filii: * constítues príncipes super omnem ram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, & generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * & in sæculum sæculi.

Aña. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, prófpere procéde, & regna.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, & virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma : * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo ; Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion : * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur : * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam * in médio templi tui.

[redacted]

Secúndum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & compleƈtímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Deus pater omnípotens.

Sermo sanƈti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. *de Vig. circa init.*

Leƈtio iv.

QUóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus: ne véluti tránsitu quodam præstríƈta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ideo laudábilis virgínitas, quia in martyribus repeítur: sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce compléƈti, quod supra usum natúræ sit? E cælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ sponsum sibi invénit in cælo.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, prósperè procéde, & regna. Et.

Bño. Christus perpétuæ.

Leƈtio v.

HÆc nubes, áera, Angelos, síderaque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, & toto hausit péƈtore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, & attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: Proptérea.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.
ígitur neget hanc
n fluxíſſe de cælo,
ı fácile invénimus
, niſi poſtquam
ıæc terréni córpo-
·a deſcéndit? Tunc
/irgo concépit, &
aro factum eſt, ut
: Deus. Dicet áli-
l étiam Elías nul-
·órei cóitus fuiſſe
cupiditátibus in-
Ideo ergo curru ra-
cælum, ídeo cum
ıppáret in glória,
ıſnici ventúrus eſt
advéntus.
ıtur Regi vírgines
, próximæ ejus
ur tibi in lætítia,
ióne.
tua, & pulchri-
, inténde; próſ-
céde, & regna.
.
trí. Afferéntur.
› *Nocturno*, *Aña.*
ı, ſed formóſa,
ılem; ídeo diléxit
& introdúxit me
um ſuum.
ſalmus 95.
te Dómino cánti-
novum: * cantáte
›mnis terra.
)ómino, & benedí-
ıi ejus: * annun-
ie in diem ſalutá-

te inter Gentes gló-
: * in ómnibus pó-
bília ejus.
. magnus Dóminus,

& laudábilis nimis: * terríbilis eſt ſuper omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus: * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.
Afférte Dño pátriæ Géntium: afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérſa terra; * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cæli & exúltet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt camp. & ómnia, quæ in eis ſunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum a fácie Dómini, quia vénit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte: * & pópulos in veritáte ſua.
Aña. Nigra ſum, ſed formóſa, filiæ Jerúſalem: ídeo diléxit me rex, & introdúxit me in cubículum ſuum.
Aña. Trahe me poſt te, in odórem currémus unguentórum tuórum, óleum effúſum nomen tuum.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini; * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ: * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dñm, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo: * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum, óleum nomen tuum.

Aña. Veni sponsa Chri cipe corónam, quam t minus præparávit in æt

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cum novum: mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera & brachium sanctum

Notum fecit Dómini táre suum: * in co Géntium revelávit j suam.

Recordátus est miser suæ: * & veritátis s mui Israel.

Vidérunt omnes térm ræ * salutáre Dei nos

Jubiláte Deo omnis t cantáte & exultáte & p

Psállite Dómino in ra, in cíthara & voc mi: * in tubis ductil voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspécti Dómini: * moveátu & plenitúdo ejus; or rárum, & qui hábitant

Flúmina plaudent ma mul montes exultábunt péctu Dómini: * q venit judicáre terram

Judicábit orbem te in justítia, * & pópu æquitáte.

Aña. Veni sponsa C áccipe corónam, qua Dóminus præparávit i num. ℣. Elégit ean & præelégit eam.

℟. In tabernáculo su táre facit eam. Pater

[redacted]

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bňo. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 25.*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso & sponsæ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 12. in Evangelia.

SÆpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut & bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc quod a vobis rectum ágeritur, favor aut grátia humána requirátur: ne appetítus laudis subrépat, & quod foris osténditur, intus mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, & omnes dicúntur vírgines, & tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ, quia eárum quædam, dum de virginitate sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et.

Bňo. Cujus. *vel* Quarum festum cólimus.

Lectio viii.

SEd prius, quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes & fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, & cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória. Ecce. *Bňo.* Ad societátem.

Lectio ix.

IN quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia de-

[redacted]

cèm virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, & réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus, & fátuis esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, & spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, & toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S,

& per Horas, Aña.

HÆc est virgo sápiens, & una de número prudéntum. *Psalm.* Dóminus regnávit. *cum reliq.* 17.

Aña. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit. *Aña.* Hæc est quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Aña. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Aña. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. *Cor.* 10. *d*

FRatres, qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seipsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

JEsu coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit;
Hæc vota clemens áccipe,
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua & comparávit eam.

Oratio.

DEus, qui inter cætera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ *N.* vírginis, & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine beáta *N.* virgo & martyr implóret; quæ tibi grata semper éxtitit, & mérito castitátis, & tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro virgine non martyre.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ *N.* vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, Añ. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades; ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi. *Oratio.*

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum, & mártyrum tuárum *N.* & *N.* palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Hæc est virgo sápiens.

Capit. Fratres, qui gloriátur.

℟. *br.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, prósperc procéde & regna. Et.

Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona.

Hæc est quæ nescívit.

Capitulum. *2. Cor. 11.*

ÆMulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro Vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus & præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Ista est speciósa.

Capitulum. *Eccli. 51. b*

DOmine Deus meus, exaltásti super Terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório.

℟. *br.* Elégit eam Deus * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Si fuerit virgo, & non martyr, dicitur sequens Capitulum. *Sap. 4.*

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus, quóniam

apud Deum nota est & apud hómines.

℟. *br.* Elégit eam. *ut supra.*

Ad Vesperas, Antiphonæ, Psalmi, Capitulum & Hymnus, ut in primis Vesperis. lxxxvii.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Aliæ Lectiones pro Virginibus.

Pro Virgine & martyre, ac pro Martyre tantum, Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap.* 51.

CONfitébor tibi, Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, & a lábiis operántium mendácium, & in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me; a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, & a lingua coinquináta, & a verbo mendácii, a rege iníquo & a lingua injústa.

℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti. * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Lectio ii.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, & vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, & operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te Dómine, & líberas eos de mánibus Géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, & regna. Proptérea.

Lectio iii.

EXaltásti super terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório.

Lau-

Laudábo nomen tuum assídue, & collaudábo illud in confessióne, & exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, & eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícum nómini Dómini.

℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, prósperé procéde, & regna.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Cypriáni Epísc. & mártyris de disciplína & hábitu Vírginum.

Cap. 2. *Lectio iv.*

NUnc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major & cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis & honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini: illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas atque illis lárgiter floret Ecclésiæ matris glorióa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte; non quod extrémi & mínimi & humilitátis nostræ ádmodum cónscii, áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, prósperé procéde, & regna. Et.

Lectio v.

NEque inánis hæc cáutio est & vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica & vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, & a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne, quam mente se Deo vóverint; consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut plácere cuíquam; nisi Dómino suo stúdeant, a quo & mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt, & sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus: & sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.
℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: Proptérea.

[redacted]

Pro una Martyr. tantum.

Oratio.

DEus, qui inter cetera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum. Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum N. & N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Martyre.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dñm.

Ad Matutinum, Invitator. Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ N.

Psal. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

HUjus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte:
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

Aña, Psalmi & ℣. Nocturnorum dicuntur ut supra in Communi Virg. excepta secunda Aña primi Nocturni cujus loco dicitur sequens Aña. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Lectiones primi Nocturni pro Martyre tantum leguntur ut supra. Confitébor tibi Dómine. civ.

Pro nec Virgine nec Martyre, ut sequitur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. *Cap. 31. b*

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam, & linum, & operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, deditque prædam doméſticis suis, & cibária ancílis suis. Considerávit agrum & emit eum, de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, & roborávit bráchium suum.

℟. Veni eiécta mea, & ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam.

℣. Spé-

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prófpere procéde, & regna. Quia.

Lectio ii.

GUftávit & vidit quia bona eft negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum fuam mifit ad fórtia, & digiti ejus apprehendérunt fufum. Manum fuam apéruit ínopi & palmas fuas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui fuæ a frigóribus nivis, omnes enim doméftici ejus veftíti funt duplícibus. Stragulátam veftem fecit fibi; byffus & púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum fenatóribus terræ. Síndonem fecit & véndidit, & cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúfa eft grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prófpere procéde, & regna. Proptérea.

Lectio iii.

FOrtitúdo & decor induméntum ejus, & ridébit in die noviffimo. Os fuum apéruit fapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Confiderávit fémitas domus fuæ, & panem otiófa non comédit. Surrexérunt filii ejus, & beatiffimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias: tu fupergréffa es univérfas. Fallax grátia, & vana eft pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipfa laudábitur. Date ei de fructu mánuum fuárum, & laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Inténde, prófpere procéde, & regna.

℣. Diffúfa eft grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In fecundo Nocturno.

Ex libro S. Ambrófii Epífcopi de Viduis.

Prope finem. *Lectio iv.*

AGrum hunc Ecclétiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etfi divérfi, unius tamen agri fructus funt, nec tanta hortórum lília, quantæ arífta ségetum, méffium fpicæ: compluriúmque fpátia campórum recipiéndis aptántur femínibus, quam réddítis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties Apoftólico judício prædicátur. Hæc enim magiftra Fídei, magiftra eft caftitátis.

℟. Propter veritátem, & manfuetúdinem, & juftítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prófpere procéde, & regna. Et.

Lectio v.

UNde & illi, qui deórum fuórum adultéria

& probra venerántur : cælibátus & viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum multárent stúdia virtútum, spécie quidem, quæ fœcunditátem quærerent, sed stúdio quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis & miles stipéndiis arma depónit, & relícto officio, quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut & ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, & álios spe futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, & juveníli gravátus ópere providentiam curæ senílis explórat: vitem fácilis tondére, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, & adolescéntem lascíviam falce succídat; parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem, * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

SImilis huic vídua velut eméritis veteréna stipéndiis castitátis, etsi conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat: & si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus u ubi fructus ubérior ſ rum cópulam aptiórem gravitáte dispónit. I maturióribus, quam j bus commíttitur age putes utiliórem nupta quam víduam? Quod secutóres Fídei perse fuérunt étiam viduitáti que Fidem sequéntib dúitas non pro supplí giénda est, sed tenén prǽmio.

℟. Fallax grátia & v pulchritúdo; * Múl mens Deum, ipsa laud

℣. Date ei de fruct nuum suárum, & laude in portis ópera ejus. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno

Léctio sancti Evangélii dum Matthæum.

Lectio vii. *Cap*

IN illo témpore: Di sus discípulis suis p lam hanc. Símile est r cælórum thesáuro absc in agro. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii

Homilia 11. in Evang

CÆlórum regnum tres caríssimi, terrénis rebus símile ut ex his quæ ánimus surgat ad incógnita qu novit; quátenus exémp sibílium se ad invisibíli piat, & per ea quæ usu cit, quasi confricátus scat: ut per hoc quod sc tum dilígere, díscat & gnita amáre. Ecce enī

lórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur, quem qui invénit homo abscóndit, & præ gáudio illíus vadit, & vendit univérsa, quæ habet, & emit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus, consíderávit sémitas domus suæ; * Et panem otiósa non comédit.

℣. Gustávit, & vidit quia bona est negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et.

Lectio viii.

QUa in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spíritibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti eténim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est: sed, ut per hoc quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut & de bono ópere próximis præbeámus exémplum, & tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Regnum mundi, & omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi, * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem.

Glória Patri. Quem.

Lectio ix.

THesáurus autem cæléste est desidérium: ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum láudámus. 15.

A D L A U D E S,

& per Horas, Aña.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávit, *cum reliq.* 17.

Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Aña. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: surge amíca mea, & veni.

Aña. Veni elécta mea, & po-

nam

nam in te thronum meum, allelúja.

Aña. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. *Eccli. 51.*

Confitébor, tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Martyre.

Capitulum. *Prov. 31. b*

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.
Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem noxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.
Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus Antiphona. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera potentiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñm.

Pro pluribus Martyribus tantum. Oratio.

Da nobis, quæsumus, Dñe Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum *N.* & *N.* palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dñm.

Pro nec Virgine nec Martyr.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ *N.* festivitáte gaudémus: ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dñm.

Ad Tertiam, Antiphona. In odórem.

Pro Martyre tantum. Capit. Confitébor tibi. *ut supra.*

Pro nec Virg. nec Martyre. Capitul. Mulíerem fortem. *ut supra.*

℟. *br.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et.

Gló-

Patri. Spécie.
uvábit eam Deus vul-
.
ıs in médio ejus, non
ɔvébitur.
Sextam Antiphona.
ems tránfiit.
Martyre tantum.
ılum. *Eccli.* 51.
ráſti me fecúndum mul-
túdinem miſericórdiæ
s tui a rugiéntibus
ıtis ad eſcam, de má-
quæréntium ánimam
, & de multis tribu-
ɔus, quæ circumde-
me.
o nec Virgine nec Martyre.
ılum. *Prov.* 31. *c*
ınum ſuam apéruit ſnopi, & palmas ſuas ex-
ad páuperem. Non ti-
dómui ſuæ a frigóri-
ıs.
v. Adjuvábit eam *
altu ſuo. Adjuvábit.
ıs in médio ejus, non
vébitur. Deus.
Patri. Adjuvábit.
git eam Deus & præ-
ɔam.
tabernáculo ſuo habi-
cit eam.
Nonam, Antiphona.
ſpecióſa.
Martyre tantum.
ılum. *Eccl.* 51.
lábit uſque ad mor-
m ánima mea Dómi-
quóniam éruis ſuſti-
te, & líberas eos de
angúſtiæ, Dómine
oſter.

Pro nec Virgine nec Martyr.
Capitulum. *Prov.* 31. *d*

Multæ filiæ congregavérunt divítias, tu ſupergréſſa es univérſas. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur.

℟. *br.* Elégit eam Deus * Et præelégit eam. Elégit.
℣. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Veſperas, Antiphona.
Dum eſſet Rex. *& alia ut ſupra in i. Veſper.* cxi.
℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Manum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas exténdit ad páuperem, & panem otióſa non comédit.

Si fuerint plures non Virgines, idem fit Offic. ut ſupra. cvii.

Lectiones pro Martyre tantum.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chryſóſt.
Ser. 67. de diverſis novi Teſtamenti locis. Lectio iv.

Ego máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo & ampléctor, atque omnes quidem, ſed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius eſt vas, tanto major eſt grá-

tia,

riæ, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus vícerat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperc procéde, & regna. Et.

Lectio v.

PEr mulíerem vicit, per mulíerem superátus est: Hoc illíus ántea telum erat. hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, & mórtua est: ista mortua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssa spe infláta Dei leges violávit: hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint & ignávi; quam vero veniam, cum fórtiter ac virí liter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

FUit illi corpus imbecíllum, & obnóxius sexus injúriæ: verúntamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem habeat in mente defixum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis bestias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit: quod útique Beáta ista étiam fecit.

℟. Fallax grátia & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

C O M M U N E

Dedicationis Ecclesiæ.

Ad Vesperas, Antiphona. Domum tuam Dómine. *cum reliq. de Laudib.* cxxxiv.

Psalm. Dixit Dóminus. *cum reliq. de Dominica*, 122. *& loco ultimi*.

Psal. Lauda Jerúsalem. 141.

Capitulum. Apoc. 21.

VIdi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo parátam sicut sponsam ornátam viro suo. *Hymnus.*

CÆléstis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsǽque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.
O forte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima;
Christo jugáta Príncipi,

Cæ-

Cœli corúsca Cívitàs.
Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.
Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque junctа néxibus
Locántur in fastígio.
Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo
Natóque Patris único,
Et ínclito Paráclito;
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Antiphona. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, & per Octav. & quando varianda est Oratio, ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, & concéde, ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, & per Oct.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, & præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Domum Dei decet sanctitúdo: * Sponsum ejus Christum adorémus in ea.

Psal. Veníte, exultémus. 2.
Hymn. Cæléstis Urbs. *ut sup.*

In primo Noct. Antiphona. Tóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurá-

jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ; * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Tóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles. *Aña.* Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma: * & scuta combúret igni.

Vacáte & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste vocábitur domus Dei.

Aña. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion: * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur: * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis:

tis : * in spiritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam: * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & compleƈtímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo. ℣. Domum tuam Dómine decet sanƈtitúdo. ℟. In longitúdinem diérum. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℟. Jube domne benedícere.

Bñe. Benediƈtióne perpétua.

De libro ii. Paralipómenon.

Lectio i. *Cap 7.*

CUm compléſſet Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cælo, & devorávit holocáusta & víƈtimas; & majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod impléſſet majéstas Dómini templum Dómini. Sed & omnes fílii Israel vidébant descendéntem ignem, & glóriam Dómini super domum : & corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víƈtimas coram Dómino. Maƈtávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia : & dedicávit domum Dei rex & univérsus populus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, & vénient ad eam omnes Gentes. Et.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

SAcerdótes autem stabant in offíciis suis : & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum : Quóniam in ætérnum misericórdia ejus : hymnos David canéntes per manus suas. Porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunƈtúsque Israel stabat. Sanƈtificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini : ob-

obtúlerat enim ibi holocáusta & ádipes pacificórum : quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta & sacrifícia & ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, & omnis Israel cum eo, Ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, & solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, & exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes Gentes, & dicent, Glória tibi Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et.

Bñd. Spíritus Sancti grátia.

Lectio viii.

COmplevítque Sálomon domum Dómini, & domum regis, & ómnia, quæ dispósúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, & in domo sua, & prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cælum, & plúvia non flúxerit, & mandávero & præcépero locústæ, ut dévoret terram, & mísero pestiléntiam in pópulum meum : convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam a vítiis suis péssimis : & ego exáudiam de cælo, & propítius ero peccátis eórum & sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, & aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim & sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, & permáneant óculi mei & cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic Dómine domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória. Exáudi.

In secundo Nocturno, Añ. Non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

Psalmus 83.

QUam diécta tabernácula tua Dómine virtútum! * concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dñe virtútum : * Rex meus & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium

abs te : * ascensiónes
orde suo dispósuit, in
: lacrymárum, in loco
ı pósuit.
nim benedictiónem dabit
ılátor, ibunt de virtúte
rtútem; * vidébitur Deus
um in Sion.
mine Deus virtútum exáu
ratiónem meam: * áuri-
pércipe Deus Jacob.
ətéctor noster áspice De-
* & réspice in fáciem
isti tui.
ia mélior est dies una in
s tuis * super míllia.
gi abjéctus esse in domo
mei : * magis quam ha-
re in tabernáculis pecca-
m.
ia misericórdiam & veri-
m díligit Deus: * grá-
ı & glóriam dabit Dñs.
n privábit bonis eos, qui
ulant in innocéntia : *
nine virtútum, beátus
o qui sperat in te.
. Non est hic áliud, nisi
us Dei, & porta cæli.
ı. Vidit Jacob scalam,
mitas ejus cælos tangé-
, & descendéntes Ange-
, & dixit: Vere locus iste
tus est.

Psalmus 86.

Undaménta ejus in món-
tibus sanctis : * díligit
ninus portas Sion super
ia tabernácula Jacob.
orióśa dicta sunt de te; *
tas Dei.
mor ero Rahab & Baby-
s * sciéntium me.
ce alienigénæ & Tyrus
& pópulus Æthíopum, * hi
fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo
& homo natus est in ea : *
& ipse fundávit eam Altíssi-
mus?

Dóminus narrábit in scri-
ptúris populórum, & prín-
cipum; * horum, qui fué-
runt in ea.

Sicut lætántium ómnium *
habitátio est in te.

Aña. Vidit Jacob scalam,
súmmitas ejus cælos tangé-
bat, & descendéntes Ange-
los, & dixit: Vere locus iste
sanctus est.

Aña. Eréxit Jacob lápidem
in títulum, fundens óleum
désuper.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis
meæ: * in die clamávi
& nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orá-
tio mea : * inclína aurem
tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis áni-
ma mea : * & vita mea in-
férno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descen-
déntibus in lacum : * factus
sum sicut homo sine adjutó-
rio, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes
in sepúlcris, quorum non es
memor ámplius; * & ipsi
de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu infe-
rióri : * in tenebrósis & in
umbra mortis.

Super me confirmátus est fu-
ror tuus: * & omnes fluctus
tuos induxísti super me.

Lon-

bunt, & confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam ; * & veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te Dómine clamávi ; * & mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me ?

Pauper sum ego, & in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, & próximum : * &

rémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cæléstis aperíre possímus: Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur, ita ábsque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo fratres caríssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, & quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit; prius oratiónibus, jejúniis vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, & sic Eucharistíam præsúmat accípere.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei & porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bñ. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

SI enim agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut qui se exáltat, humiliábitur: ita e contrário qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo & cælésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, & ego nesciébam. ℣. Cumque evigiláret Jacob de somno, ait: Vere locus.

Glória Patri. Vere locus.

In tertio Nocturno, Antiph. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Quando hæc Antiphona, dicitur integra, & illi non additur in fine Allelúja, *tunc principium Psalmi est a secundo Versu,* Dicet Dómino.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

DIcet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris; * ab incúrsu & dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, & decem míllia a déxtris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea:

mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis: * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * & osténdam illi salutáre meum.

Aña. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Aña. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est; Dei ædificátio est.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium: afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli & exúltet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi & ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicare terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte: * & pópulos in veritáte sua.

Aña. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est. *Aña.* Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dó-

is in Sion magnus, * & super omnes pópulos.
intur nómini tuo maıóniam terríbile & eſt; * & honor re-ium díligit.
ſti directiónes, * ju-ć juſtítiam in Jacob
.
: Dóminum Deum & adoráte ſcabél-im ejus, * quóniam eſt.
& Aaron in Sacer-ejus, * & Sámuel :, qui ínvocant no-:.
ɔant Dñm, & ipſe at eos: * in colúm-loquebátur ad eos.
ébant teſtimónia ejus,* ɔtum, quod dedit illis.
: Deus noſter tu exau-ɔs: * Deus tu propí-i eis, & ulcíſcens in linventiónes eórum.
: Dóminum Deum & adoráte in monte us, * quóniam ſan-ninus Deus noſter.
ıedícta glória Dómi-:o ſancto ſuo, allel.
eſt domus Dómini ædificáta. ℟. Bene eſt ſupra firmam pe-ater noſter.
. A vínculis.
domne benedícere.
ngélica léctio.
ncti Evangélii ſecún-lúm Lucam.
ii. *Cap.* 10.
témpore: Ingréſſus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus, & hic princeps erat publicanórum, & ipſe dives. Et réliqua.

Homilia S. Ambróſii Epíſc.

Lib. 8. in Luc. prope fin.

ZAchæus ſtatúra puſíllus, hoc eſt, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte ſublímis, exíguus méritis ſicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem ſui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jeſum videt: nemo poteſt Jeſum vidére conſtitútus in terra. Et quia non prophétas, non legem habébat, támquam formæ grátiam naturális, aſcéndit in ſycómorum, vanitátem ſcílicet Judæórum veſtígio ſuo próterens, erráta quóque córrigens ſuperióris ætátis, & ídeo Jeſum in interióris domus recépit hoſpítio.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, accipit; & qui quærit; ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, & accipiétis: quærite, & inveniétis. Et pulsánti.

Bñø. Divínum auxílium.

Lectio viii.

ET bene aſcéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturáli excíſus oleáſtro, & contra natúram insértus in bonam olívam, fructum poſſet legis afférre. Radix enim ſancta, etſi rami inútiles, quórum infructuóſam glóriam plebs Gen-

tium Fide resurrectiónis quasi quadam córporis elevatióne transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cœcus in via: quorum álterum Dóminus miseratúrus expéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat: álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.
℣. Portæ Jerúsalem ex saphíro & smarágdo ædificabúntur, & ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.
Glória Patri. Et turres.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

VErum, ne cœcum illum tamquam fastidiósi páuperum cito reliquisse videámur, & transísse ad dívitem, expectémus eum, quia expectávit & Dóminus: interrogémus eum, quia interrogávit & Christus. Nos interrogémus, quia nescímus; ille, quia nóverat. Nos interrogémus ut sciámus, unde iste curátus sit: ille interrogávit; ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.
Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S,
& per Horas, Antiphona.

DOmum tuam Dómine decet sanctitúdo, in longitúdinem diérum.
Psalm. Dóminus regnávit, *cum reliquis.* 16.
Antiph. Domus mea, domus oratiónis vocábitur.
Aña. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. *Aña.* Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.
Aña. Lápides pretiósi omnes muri tui; & turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.
Capitul. Vidi civitátem. cxiv.

Hymnus.

ALto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ & ínfimæ
Utrúmque junxit ángulum.
Sed illa sedes Cælitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum & Unicum
Jugi canóre prædicat:
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.
Hæc templa, Rex Cæléstium,
Imple benígno lúmine,
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cæli grátia.
Hic impetrent Fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera;
Partísque donis gáudeant,
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.

De-

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclyto,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Antiphona.
Zachæe festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére: at ille festínans descéndit, & suscépit illum gáudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, & per Octav. & quando varianda est Oratio, ob concursum Dedicationis alteris Ecclesiæ. Oratio.

Deus qui invisibíliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: Templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, & concéde: ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dñm.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, & per Octavam.
Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti Templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, & præsta; ut quísquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona.
Domus mea.
Capitul. Vidi civitátem. cxiv.
℟. *br.* Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet.
Glória Patri. Domum.
℣. Locus iste sanctus est, in quo orat Sacérdos. ℟. Pro delíctis & peccátis pópuli.

Ad Sextam, Antiphona.
Hæc est domus Dómini.
Capitulum. *Apoc.* 21.
Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eórum Deus.
℟. *br.* Locus iste sanctus est, * In quo orat Sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis & peccátis pópuli. In quo.
Glória Patri. Locus.
℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Nonam, Antiphona.
Lápides pretiósi.
Capitulum. *Apoc.* 21. *b*
Et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum, & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia

prima abiérunt. Et dixit; qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

℞. *br.* Hæc est domus Dómini * Fírmiter ædificáta. Hæc.
℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Fírmiter.
Glória Patri. Hæc.
℣. Bene fundáta est domus Dómini. ℞. Supra firmam petram.

In ii. Vesper. Ant., Psalmi, Capitul. & Hymn. ut in primis.

℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. ℞. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quam metuéndus est locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

S E C U N D A D I E
infra Octavam.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni Episc. super Psalmos.

In Psalm. 121. *Lectio iv.*

JErúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in Fide lápides vivi, de quibus dicit Petrus; Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, idest, templum Dei sanctum. Quid est, lápides vivi coædificámini? Vivis; si credis: si autem credis, efficiéris templum Dei, quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. ℞. Orantibus. cxx.

Lectio v.

IPsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt: non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúra templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundaméntum áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℞. O quam metuéndus. cxxi.

Lectio vi.

FUndaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, & pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cælo est, ad cælum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus Basílicæ: & quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posúerunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur: quia de ipsa Jerúsalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in átriis tuis Jerúsalem. ℞. Mane. cxxi.

In

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 10.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus, & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Ex lib. 8. in Luc. in fine.

ET conféstim, inquit, vidit, & sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fieri potest, sanáre omnes: ne in cameli comparatióne præstrícti, & in Zachæo cítius, quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea. cxxiii.

Lectio viii.

DIscant dívites, non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, & eléctus a Christo: sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum quæ fráude sustúlerat (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persévérat, quia non spólia, sed dona quærúntur) uberiórem mercédem, quam conferébat, accépit.

℟. Lápides pretiósi. cxxiv.

Lectio ix.

ET bene prínceps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando & iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites avaros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat: nondum víderat Christum, mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia & Christum vidit, & Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, & manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 15.

TERTIA DIE

infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi.

Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicéntur, Ædificium, immo ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant; hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis & móntibus ligna & lápides præcidúntur: cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tanquam inter manus fabrórum, & opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando charitáte compaginántur.

℟. Orántibus. cxx.

Lectio v.

Ligna ista & lápides, si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides & ligna bene sibi cohærere, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, & in nobis habitáre, tanquam ædificándo dicébat, Mandátum novum do vobis: ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. O quam metuéndus. cxxi.

Lectio vi.

Consíderet ergo cháritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est & promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, cánticum novum: hoc Dóminus dixit, mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus, ipsum amémus propter ipsum, & nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens. cxxi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 19.*

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus, & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii Episc.

Ex lib. 8. in Luc. prope fin.

Quæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quándiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascéndit & vidit: hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam mé-

méruit quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit: Quia illa parte erat transitúrus Dóminus: vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus: ut & mystérium serváret, & grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad Gentes.

℟. Domus mea. cxxiii.

Lectio viii.

Vidit itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte Fídei inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachæus in sycómoro, novum videlicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud: Arbor Fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi. cxxiv.

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi: Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est, supra radícem, quia justus. Radix enim sancta: sub árbore tamen Nathánael, quia sub Lege: Zachæus supra árborem, quia supra Legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex Lege quærébat; iste jam supra Legem relinquébat sua, & Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 15.

QUARTA DIE

infra Octavam.

In primo Noctur. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Atténdite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum: hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis: Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, oscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit: Eruísti Dómine ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus. cxx.

Lectio v.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco: Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, & cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, & dícitur: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me: & non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se

se putábant occidísse Christum, vicísse tanquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. O quam metuéndus. cxxi.

Lectio vi.

RÉsurréxit tértia die, & ejus vox est: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, & per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur & convertebántur; áliqui obdurabántur & confundebántur: nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens. cxxi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus, & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Lib. 27. *Moral. cap.* 27. *post med.*

SI veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Evangélicæ históriæ verba testántur: quia Zachæus cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit; ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea. cxxiii.

Lectio viii.

PUsíllus itaque Zachæus sycómorum súbiit, & Dóminum vidit: quia qui Mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam, quæ Divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc Mundo stúltius, quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, immo adjúnctis áliis patiéntiam præbére.

℟. Lápides pretiósi. cxxiv.

Le-

Lectio ix.

QUasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit: Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum: Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi & álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur, quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum ut est, sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur, quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 15.

QUINTA DIE *infra Octavam.*

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

MOdo, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur; quómodo illi jucundántur? non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, & implétur vox exultántis: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me: & non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, & accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus. cxx.

Lectio v.

NOn tibi viléscat, quod ait: Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre, Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, & confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus; & quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, & fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. O quam metuéndus. cxxi.

Lectio vi.

CAntet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti

[redacted]

sunt, seípsos perdidérunt vénditor & emptor. Dicat ergo Caput nostrum, dicat pro Córpore occíso, pro Córpore dedicáto. Dicat, audiámus. Conscidísti saccum meum, & accinxísti me lætítia, idest, conscidísti mortalitátem meam, & accinxísti me immortalitáte, & incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar. Quid est, non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis jam non móritur, & mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens. cxxi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus, & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

QUæ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sárcina, per forámen acus transit: hoc est, dives & publicánus relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne Fídei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris, atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea. cxxiii.

Lectio viii.

MYstice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex Géntibus pópulum signíficat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiæ Fídei, quam Mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat; sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi. cxxiv.

Lectio ix.

EAdem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cœcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cœcus turbárum voces magis, ac magis clamándo devícit; ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relin-

ínquat, árborem Crucis af-
·éndat. Sycómorus namque
quæ est arbor fóliis moro
ímilis, sed altitúdine præ-
tans, unde & a Latínis cel-
a nuncupátur) ficus fátua di-
·itur. Et éadem Domínica
Crux, quæ credéntes alit ut
icus, ab incrédulis irridétur
it fátua.

Te Deum laudámus. 15.

SEXTA DIE

infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

ERgo, dum novam con-
structiónem sanctæ hujus
Ecclésiæ libénter atténdimus,
quam Divíno nómini hódie
dedicámus, invenímus a no-
bis debéri & Deo nostro má-
ximam laudem, & sanctitá-
ti vestræ cóngruum de Diví-
næ domus ædificatióne ser-
mónem. Tunc autem sermo
noster cóngruus erit, si in
se áliquid ædificatiónis há-
beat, quod utilitáti animá-
rum vestrárum, Deo vos in-
térius ædificánte, proficiat.
Quod hic factum corporáli-
ter vidémus in pariétibus,
spirituáliter fiet in méntibus,
& quod hic perféctum cér-
nimus in lapídibus & lignis,
hoc, ædificánte grátia Dei,
perficiátur in corpóribus ve-
stris.

℟. Orántibus. cxx.

Lectio v.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, & omne donum perféctum, & ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum Oratiónis, Fidélium suórum visitávit ánimam, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus, ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus, ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis & velle & perficere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam metuéndus. cxxi.

Lectio vi.

ET quia ópera bona in conspéctu suo nunquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam Sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens. cxxi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 19.*

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum & ipse dives. Et réliq.

De

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

ET cum veníſſet ad locum, suſpíciens Jeſus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum, ubi præcúrrens Zachæus sycómorum conſcénderat: quia miſſis per Mundum ſui verbi præcónibus, in quibus ipſe nimírum & loquebátur, & ibat, venit ad pópulum natiónum, qui paſſiónis ejus Fide jam sublímis exſiſtens, étiam Divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suſpíciens vidit illum, quia per grátiam Fídei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbíſque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre eſt. Unde eſt illud: Oculi Dómini ſuper juſtos. Nam & nos quæ amámus, vidére; ab his, quæ execrámur, intúitum feſtinámus avértere.

℟. Domus mea. cxx.

Lectio viii.

VIdit ergo Jeſus vidéntem ſe, quia elégit eligéntem ſe, & amávit amántem. Hunc ſane órdinem proficiéndi, hoc eſt, per Fidem Domínicæ Incarnatiónis ad cognitiónem Divinitátis perveniéndi, quaſi per sycómorum Jeſu fáciem ſpeculándi Doctor egrégius oſténdit, cum ait; Non enim judicávi ſcire me áliquid inter vos, niſi Chriſtum Jeſum, & hunc crucifixum. Itémque aliis éxprobrans: Facti eſtis, inquit, quibus lacte opus ſit, non sólido cibo. Lac infírma temporáriæ diſpenſatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majeſtátis appéllans.

℟. Lápides pretióſi. cxxiv.

Lectio ix.

ET dixit ad eum: Zachæe, feſtínans deſcénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et feſtínans deſcéndit, & excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo Príncipis Phariſæórum, hoc eſt, in Judæórum synagóga docébat: ſed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános & peccatóres recipiéntem, contra avarítiam diſputántem, & cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant: pertæſus eórum facínora, diſcéſſit, & aufúgit, dicens: Relinquétur vobis domus veſtra desérta. Hódie autem in domo puſílli Zachæi opórtet illum manére, hoc eſt novæ lucis grátia coruſcánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéſcere.

Te Deum laudámus. 15.

SEPTIMA DIE

infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóſt.

Ex Homil. 33. in cap. 9. Matth.

Lectio iv.

COmmúnis ómnium domus eſt Eccléſia, in quam

quam vobis prius ingréssis nos intrámus, discipulórum formam retinéntes; ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat; nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat; cum jam ad prædicándum Sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hìc prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud: quandóquidem magis própria hæc est, quam illa.

℟. Orántibus in loco. cxx.

Lectio v.

NAm hìc magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est & admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior, & lucérna hæc, quam illa, ut norunt, qui cum Fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet, quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hìc & léctulus est valde illo præstántior, Divinárum enim Scripturárum réquies quovìs lecto suávior est.

℟. O quam metuéndus. cxxi.

Lectio vi.

ET quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem, quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia & quinque míllia hóminum, quibus & domus una, & mensa una, & ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor & ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, & per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes & inopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus, cum charitáte nos suscípite, cumque, Pax vobis, dico: Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens. cxxi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap. 19.*

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

Paulo post prædicta.

ET cum vidérent omnes murmurábant, dicéntes quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est, Judæos semper Géntium odisse

odísse salútem. Scriptum est enim: Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi repléti sunt zelo, & contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, Fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum Príncipem disceptábant, dicéntes: Quare introísti ad viros præpútium habéntes, & manducásti cum illis? ℟. Domus mea. cxxiii.

Lectio viii.

STans autem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus; & si quid áliquem defraudávi, reddo quadruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, idest, in ea, quam cœperat Fídei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino: Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia, quæ habes, & da paupéribus; quísquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus. ℟. Lápides pretiósi. cxxiv.

Lectio ix.

AT qui áliqua fraude, sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic & ipse quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat: rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contemnére, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, & ejus qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere. Te Deum laudámus. 15.

IN OCTAVA

Dedicationis Ecclesiæ.

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni.

Ex Epístola prima S. Felícis Papæ quarti.

De Consecr. dist. 1. *cap.* 2.

Lectio iv.

TAbernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse & sacrásse, cum mensa & altári ejus, & céteris vasis & utensílibus ad Divínum cultum expléndum, légimus, & non solum Divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, & quómodo ipsa sacra non álii quam Sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, & Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, & deponébant, in ipsis institutiónibus, quæ jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Móysen, in Lege Dómini reperítur. ℟. Orántibus in loco. cxx.

Le-

Lectio v.

QUáliter ergo David regum pientissimus amplificáverit cultum Dei, & templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem, quem effúderat prohíbitus est, & ipse collégerat expénsas: Sálomon quoque filius ejus, idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubénte & auxiliánte Deo, perfécit, & templum cum altári, & réliqua ad Divínum cultum peragéndum consecrávit, in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, & omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus & septem diébus, idest, quatuórdecim diébus, & in die Octáva dimísit pópulos.

℟. O quam metuéndus. cxxi.

De Consecr. dist. 1. c. 17.

Lectio vi.

SOllemnitátes dedicatiónum Ecclesiárum & Sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ; ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum Dedicatiónis Templi ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eándem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est; Facta sunt encœnia in Jerosólymis, & hiems erat, & ambulábat Jesus in Templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encœnia sint celebránda, in libro Regum peráctâ Dedicatióne Templi, reperiétis.

℟. Mane surgens. cxxi.

OFFICIUM

B. MARIÆ IN SABBATO.

OMnibus Sabbatis per annum, prætерquam in Quatuor Temporibus, & Vigiliis, & nisi Officium fieri debeat de Feria, propter Officium alicujus Dominicæ infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubr. de Dominicis; ac nisi Festum novem Lectionum occurrat, fit Officium de sancta Maria modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ sextæ dicuntur Psalmi feriales ut in Psalterio positi, nisi fuerit Festum novem Lectionum: quia tunc de sancta Maria fit tantum commemoratio in dictis Vesperis cum Antiphona, ℣. & Oratione, ut infrà.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

AB inítio & ante sǽcula creáta sum, & usque ad futúrum sǽculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

AVe Maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve víncla reis,
Profer lumen cœcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta Mater, & intácta Virgo, gloriósa Regína Mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

Post Orationem fiunt commem. consueta de Apostolis & de Pace, ut suprà. 140.

Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit commemoratio ante ipsa Suffragia.

Completor. ut in Psalter. Et in fine Hymni, Te lucis ante. *dicitur,* Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. *etiamsi in Vesperis facta sit tantum commem. de B. M. nisi Hymni illius Festi, quod Fer. vi. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfiguratione Domini.*

Ad Matutinum, Invitator. Ave María grátia plena, * Dóminus tecum.

Psalm. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

QUem terra, pontus, sydera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Cláustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol & ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens
Ventris sub arca cláusus est.
Beáta cæli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus.
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalterio. 106. Et in fine.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Pater noster.

Absolutio.

PRécibus & méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, & ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad Regna cælórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Pro prima Lectione, Bño. Nos cum prole pia benedícat virgo María. ℟. Amen.

Prima dua Lect. de Script. libri currentis, tertia, una ex inferius positis per ordinem.

℟. *i.* Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus Fructus ventris tui. Quia.

Pro secunda Lectione, Bño. Ipsa Virgo Vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

℟. *ii.* Felix namque es sacra Virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúmque célebrant tuam sanctam Commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro tertia Lectione, Bño. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem & pacem. ℟. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur. Te Deum. 15.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis, allel.
Psalm. Dóminus regnávit, *cum reliquis. 16.*
Antiph. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. *Aña.* Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.
Aña. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: surge amíca mea & veni.
Aña. Speciósa facta es & suavis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.
Capitul. Ab inítio. cxxxviii.

Hymnus.

O Glorióſa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo Gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in mulíeribus. ℟. Et benedíctus Fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona. Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti: sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.
Oratio. Concéde nos fámulos tuos. cxxxviii.
Deinde fiunt commemorationes, ut suprà. 140.
Ad Horas, Hymni & Psalmi, ut in Psalterio: sed in fine Hymnorum dicitur: Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Primam, Antiphona. Dum esset Rex.
Capitul. Regi sæculórum. 25.
In ℟. brevi, ℣. Qui natus es de María Vírgine. *alia ut in Psalterio.*
Ad Absolutionem Capituli. In platéis.

Ad Tertiam, Antiphona. Læva ejus.
Capitul. Ab inítio. cxxxviii.
℟. *br.* Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, prósperе procéde & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Nigra sum.
Capitulum. Eccli. 24.

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine Sanctórum deténtio mea.

℟. *br.*

℟. *br.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Aña. Speciósa.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

IN platéis sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha eléćta dedi suavitátem odóris.

℟. *br.* Elégit eam Deus & præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.
Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesper. Aña & Psalmi feriales: Capitulum & reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica.

In fine commemor. consueta, ut in Psalterio. 140.

Lect. sequentes dicuntur singulis mensibus in Offic. B. M. in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex Epístola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

Epistol. 13. *ante medium.*

Lectio iii.

SAcraméntum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ: quia nondum supervénerat Spíritus Sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut & intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum Verbum caro fieret, & forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nasceretur in témpore, & per quem facta sunt omnia; ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem, & consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur & Matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret, sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

Te Deum laudámus. 15.

MENSE OCTOBRI.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Ex Sermon. in cap. 12. *Apocalypseos, ante medium.*

Lectio iii.

AMplectámur Maríæ vestígia, fratres mei, & devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam nec dimittámus, donec benedíxerit nobis: potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem & áream; múlier inter solem & lunam, María inter Christum & Ecclésiam constitúta. Sed forte miráris non tam vellus opértum rore, quam amíctam sole mulíerem. Magna síquidem familiáritas, sed mira omníno vicínitas solis & mulíeris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam frágilis natura

túra súbsistit? Mérito quidem admiráris desíderans intuéri. Verúmtamen solve calceaménta de pédibus tuis, & involúcra pone carnálium cogitatiónum, si accédere concupíscis. Te Deum. 15.

MENSE NOVEMBRI.

De expositióne sancti Basilii Epíscopi in Isaíam Prophétam.

In cap. 8. post initium.

Lectio iii.

ACcéssi, inquit, ad Prophetíssam, & in útero accépit, & péperit filium. Quod María Prophetíssa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ prophético affláta spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magníficat ánima mea Dóminum: & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo: quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimum accommodáveris univérsis ejus verbis; non útique per dissídium negáveris eam fuísse Prophetíssam, quod Dómini Spíritus in eam supervénerit, & virtus Altíssimi obumbráverit ei. Te Deum. 15.

MENSE DECEMBRI.

ante Adventum.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. cap. 8. Lectio iv.

BOnus regéndæ castitátis pudor est comes, qui primus in ipso cognitiónis ingréssu Dómini matrem commendat legéntibus, & tamquam testis lócuples, dignam, quæ ad tale munus eligerétur, ástruit: quod in cubículo, quod sola, quod salutáta ab Angelo tacet, & mora est in intróitu ejus: quod ad virílis sexus spéciem peregrínam terreátur aspéctus Vírginis. Itaque quamvis esset húmilis, præ verecúndia tamen non resalutávit, nec ullum respónsum rétulit, nisi ubi de suscipiénda Dómini generatióne cognóvit: ut qualitátem efféctus dísceret, non ut sermónem reférelleret.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes & per Horas omnia ut suprà. cxl.

OFFICIUM PARVUM

Beatæ Mariæ non dicitur, quando fit Officium ix. Lectionum, nec in Sabbatis, quando fit Officium de sancta Maria. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis. Cum dicitur in Choro, in Matutinis & in Vesperis præponitur Officium diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino. *antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.*

OFFICIUM B. MARIÆ,

Extra Adventum.

Ad Vesperas. Ave María. *secretò: quæ dicitur semper in principio omnium Horarum beatæ Mariæ, quando*

non

on conjunguntur cum Officio
iri ℣.

DEus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad djuvándum me festína.
Glória Patri, & Fílio, & piritui Sancto. Sicut erat n princípio, &c.
In fine Allelúja, *ad omnes oras.*
Añ. Dum esset Rex in acúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

DIxit Dñs Dómino meo: * Sede a dextris meis.
Donec ponam inimícos uos: * scabéllum pedum uórum.
Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * dominare in médio inimicórum uórum.
Tecum princípium in die irtútis tuæ, in splendóribus Sanctórum: * ex útero nte lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.
Glória Patri, &c.
Añ. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.
Añ. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illius amplexábitur me.

Psalmus 112.

LAudáte pueri Dñm: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum: * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum: * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus: * & super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat: * & humília réspicit in cælo & in terra?
Súscitans a terra ínopem: * & de stércore érigens páuperem.
Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Glória Patri, &c.
Añ. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illius amplexábitur me.
Añ. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício : * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri : * quæsívi bona tibi.

Glória Patri, &c.

Antiph. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem; ideo diléxit me rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Antiph. Jam hiems tránsiit, imber ábiit & recéssit : surge amíca mea & veni.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum : * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem : * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere; * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, filii; merces fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri, &c.

Antiph. Jam hiems tránsiit, imber ábiit & recéssit : surge, amíca mea, & veni.

Antiph. Speciósa facta es & suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob; * justítias & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri, &c.

Antiphona. Speciósa facta es & suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitul. Ab inítio. cxxxviii.

Hymnus. Ave maris stella.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Pro-

Proptérea benedíxit te in ætérnum.

Magnificat, Antiphona. Mater, & intácta Vir- gloriósa Regína mundi, céde pro nobis ad Dó- n. Kyrie eléis. Chriſte Kyrie eléiſon.

óminus vobíſcum.

: cum ſpíritu tuo.

Concéde nos fámulos. pra. cxxxviii.

ers commem. pro San- fit tantum ad Veſperas ud. in Offic. S. Mariæ.

Sancti Dei omnes in- lere dignémini pro no- omniúmque ſalúte.

ætámini in Dómino & te juſti. ℞. Et gloriá- omnes recti corde.

Oratio.

otege Dómine pópu- im tuum, & Apoſtoló- uórum Petri & Pauli órum Apoſtolórum pa- io confidéntem, per- defenſióne consérva.

Mnes Sancti tui, quæ- ſumus Dómine, nos ádjuvent: ut dum mérita recólimus, pa- ia ſentiámus: & pacem noſtris concéde tempó- & ab Ecclésia tua cun- repélle nequítiam: iter, & voluntátes noſtras, nium famulórum tuó- in ſalútis tuæ proſperi- iſpóne, benefactóribus ſempitérna bona retrí- & ómnibus Fidélibus tis réquiem ætérnam le. Per Dóminum.

Autumnalis.

AD COMPLETORIUM.

Ave María. *ut ſupra.* ℣.

CONvérte nos Deus ſalu- táris noſter.

℞. Et avérte iram tuam a no- bis. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Allelúja.

Pſalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea: * di- cat nunc Iſrael.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabri- cavérunt peccatóres: * pro- longavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus concídit cer- víces peccatórũ: * confundán- tur, & convertántur retrór- ſum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectó- rum: * quod priúſquam evel- látur, exáruit.

De quo non implévit manum ſuam qui metit: * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præte- ríbant: Benedíctio Dómini ſuper vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri, &c.

Pſalmus. De profúndis.

Et dicitur Glória Patri.

Pſalmus 130.

DOmine non eſt exaltá- tum cor meum: * ne- que eláti ſunt óculi mei.

Neque ambulávi in ma- nis: * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam,* ſed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus eſt ſuper

matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino: * ex hoc nunc & usque in sæculum.

Glória Patri.

Hymnus.

MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis,
Nascéndo, formam súmpseris.
María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

EGo mater pulchræ dilectiónis; & timóris, & agnitiónis, & sanctæ spei.

℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix.

℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Aña. Sub tuum præsídium confúgimus sancta Dei Génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus: sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa, & benedícta.

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

BEátæ & gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quæsumus Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, & ad vitam perdúcat ætérnam. Per.

AD MATUTINUM,

de beata Maria.

Ave María. *ut supra.* ℣.

DOmine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium. &c.

Glória Patri. Allelúja.

Invitat. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum.

Psalm. Veníte. 2.

Hymnus.

QUem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol, & ómnia
Desérviunt per témpora
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cæli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine
Cum Patre & almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Quando fit Offic. ix. Lect. S. Mariæ, dicuntur tres sequentes Noct. cum suis Psalmis & Añis, nisi alia Aña assignetur. Absolutiones vero & Bened.

Benedictiones, ut in principio Breviarii ante Psalt.

TRES PSALMI

sequentes dicuntur Feria ii. & v. ad Nocturnum.

Añ. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus Fructus ventris tui. *Psalmus* 8.

DOmine Dóminus noster,* quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos: * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paullo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eũ super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi.

Vólucres cæli & pisces maris: * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! Glória Patri.

Ana. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus Fructus ventris tui. *Ana.* Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis sancta Dei génitrix.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * & ipse támquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * a summo cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dñi rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dñi lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti,* tunc immaculátus ero, & emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditá-

tio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus * & redémptor meus. Glória.

Aña. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis sancta Dei Génitrix. *Aña.* Ante thorum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis. *Psalmus* 23.

DOmini est terra & plenitúdo ejus: * orbis terrárum & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino; * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum: * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens; Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ. Glória Patri.

Aña. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnū. Pater noster. *cum Lectionib. & reliq. ut infr.*

Sed in Officio ix. Lectionum dicitur ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde próspere procéde, & regna.

TRES PSALMI

sequentes dicuntur Feria iii. & vi. ad Nocturnum.

Aña. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum: * potentíssime.

Spécie tua & pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde & regna.

Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam & odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo

lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha & gutta, & cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dñs Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus: * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, & generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * & in sæculum sæculi.

Glória Patri.

Añ. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna.

Añ. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus non commovébitur.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dũ turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dñs virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma: * & scuta combúret igni.

Vacáte & vidéte quóniã ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob. Glória Patri.

Añ. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Añ. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit

[redacted]

Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te; * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienigénæ & Tyrus & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo & homo natus eſt in ea: * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dñs narrábit in ſcriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te. Glória.

Aña. Sicut lætántium ómnium noſtrum habitátio eſt in te, ſancta Dei Génitrix.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noſter. *cum Lectionibus, & reliq. ut infra.*

Sed in Offic. ix. Lect. dicitur

℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

TRES PSALMI *ſequentes dicuntur Feria iv. & Sabbato ad Nocturnum.*

Aña. Gaude María Virgo, cunctas hæreſes ſola interemíſti in univérſo Mundo.

Pſalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dño, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus: * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dño pátriæ Géntium: afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérſa terra; * dícite in Géntibus quia Dñs regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli & exúltet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi & ómnia, quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte: * & pópulos in veritáte ſua.

Glória Patri.

Aña. Gaude María Virgo, cunctas hæreſes ſola interemíſti in univérſo mundo.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta: da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

Pſal-

Pſalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra, * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt a fácie Dómini; * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli juſtítiam ejus, * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant ſculptília, * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus, * audívit & lætáta eſt Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ: * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dñs Altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dñm, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas Sanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini juſti in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus. Glória.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo ſacráta: da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

Aña. Poſt partum Virgo inviolàta permanſíſti, Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus: * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dñs ſalutáre ſuum: * in conſpéctu Géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ: * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte & exultáte & psállite.

Psállite Dómino, in cíthara, in cíthara & voce pſalmi: * in tubis ductílibus & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conſpéctu Regis Dómini: * moveátur mare & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt a conſpéctu Dómini: * quoniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte. Glória Patri.

Aña. Poſt partum Virgo inviolàta permanſíſti, Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Sed in Offic. ix. Lect. dicitur.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo ſuo habitáre facit eam.

Pater noſter. *ſecreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. *Absolutio.*

PRécibus & méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, & ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bñ. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio i. *Eccli. 24.*

IN ómnibus réquiem quæsívi, & in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Israel hæreditáre, & in Eléctis meis mitte radíces. ℟. Deo grátias.

℟. Sancta & immaculáta Virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio, * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia. ℣. Jube domne.

Bñ. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio ii.

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illius, & in plenitúdine Sanctórum deténtio mea.

℟. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem Mundi: * Genuísti qui te fecit, & in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti.

℣. Jube domne benedícere.

Bñ. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem & pacem. ℟. Amen.

Lectio iii.

QUasi cedrus exaltáta sum in Lybano, & quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, & quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi oliva speciósa in campis, & quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Felix namque es sacra Virgo María, & omni laude digníssima, * Quia ex te ortus est Sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro Clero; intercéde pro devóto femíneo sexu, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Commemoratiónem. Quia.

Glória Patri. Christus.

AD LAUDES,

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Allelúja.

Antiphona.

ASsúmpta est María in cælum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dñm.

Psalm.

Psalm. Dóminus regnávit, *cum reliq.* 10. *Ant.* María virgo assúmpta est ad æthé- reum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.
Ant. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescén- tulæ dilexérunt te nimis.
Ant. Benedícta fília tu a Dó- mino, quia per te Fructum vitæ communicávimus.
Ant. Pulchra es & decóra, filia Jerúsalem, térribilis ut castrórum ácies ordináta.
Capitulum. *Cant. 6. c*
VIdérunt eam fíliæ Sion, & beatíssimam prædica- vérunt, & regínæ laudavé- runt eam. ℟. Deo grátias.
Hymn. O glorióso Vírginum. *ut supra.* cxl.
℣. Benedícta tu in muliéri- bus. ℟. Et benedíctus fru- ctus ventris tui.
Ad Benedictus, Antiphona. Beáta Dei Génitrix María, virgo perpétua, templum Dó- mini, Sacrárum Spíritus San- cti: sola sine exémplo pla- cuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, in- terveni pro Clero, intercé- de pro devóto femíneo sexu.
Kyrie eléison. Christe eléis. Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Oratio.
DEus, qui de beátæ Ma- ríæ Vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nun- tiánte, carnem suscípere vo- luísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem. ℟. Amen.
Pro Sanctis, Antiphona.
Sancti Dei omnes, intercé- dere dignémini pro nostra omniúmque salúte.
℣. Lætámini in Dómino & exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde.
Oratio. Prótege Dómine. *&* Omnes Sancti tui. *ut in Offic. parvo B. Mariæ.* cxli.

AD PRIMAM.

Ave María, &c. ℣. Deus in adjutórium.
Hymn. Meménto. cxlvi.
Ant. Assúmpta est María.
Psalmus 53.
DEus in nómine tuo sal- vum me fac: * & in virtúte tua júdica me.
Deus exáudi oratiónem me- am: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexé- runt advérsum me, & for- tes quæsiérunt ánimam me- am: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi: * & confitébor nómini tuo Dó- mine, quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribula- tióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit ócu- lus meus. Glória Patri.

Psalmus 84.

BEnedixísti Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster, * & avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum iraſcéris nobis : * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super Sanctos suos : * & in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * & justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit ; * & ponet in via gressus suos. Glória Patri.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes gentes, * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * & véritas Dómini manet in ætérnum. Glória Patri.

Aña. Assúmpta est María in cælum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum. *Cant.* 6. c

QUæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. Kyrie eléis. Christe eléison. Kyrie eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. *Oratio.*

DEus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignatus es : da, quæsumus ; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interéſſe commemoratióni : Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

AD TERTIAM.

Ave María, &c. ℣. Deus in adjutórium. *Hymn.* Meménto rerum. cxlvi.

Aña. María Virgo.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribuláret clamávi : * & exaudívit me.

Dñe líbera ánimã meã a lábiis iníquis : * & a lingua dolósa.

Quid

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguā dolósā?

Sagíttæ poténtis acútæ * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multū íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Glória. *Psalm.* 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde veniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dño: * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet: * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum & éxitum tuum: * ex hoc nunc & usque in sæculum. Glória Patri.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dóminus: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício; * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri: * quæsívi bona tibi.

Glória Patri.

Aña. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea.

℟. Deo grátias. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Kyrie eléis. Christe eléis. Kyrie eléis. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. *Oratio.*

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium, &c.

A D S E X T A M.

Ave María, &c.

℣. Deus in adjutórium

Hymnus. Meménto. cxlvi.
Aña. In odórem,

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos:* qui hábitas in cælis.

Ecce ficut óculi fervórum: * in mánibus dominórum fuórum.

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ fuæ: * ita óculi noftri ad Dñm Deum noftrum, donec mifereátur noftri.

Miferére noftri Dómine, miferére noftri: * quia multum repléti fumus defpectióne.

Quia multum repléta eft ánima noftra: * oppróbrium abundántibus, & defpéctio fupérbis. Glória Patri.

Psalmus 123.

NIfi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Ifrael: * nifi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos: * forte vivos deglutíffent nos.

Cum irafcerétur furor eórum in nos: * fórfitan aqua abforbuiffet nos.

Torréntem pertransívit ánima noftra: * fórfitan pertransíffet ánimam noftram aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus: * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noftra ficut pafíer erépta eft;* de láqueo venántium.

Láqueus contrítus eft; * & nos liberáti fumus.

Adjutórium noftrum in nómine Dómini: * qui fecit cælum & terram. Glória.

Psalmus 124.

QUi confidunt in Dño ficut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúfalem.

Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli fui, ex hoc nunc & ufque in fæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum fuper fortem juftórum; * ut non exténdant jufti ad iniquitátem manus fuas.

Bénefac Dómine bonis: * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax fuper Ifrael. Glória Patri.

Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus: adolefcéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. *Eccli.* 24. b

ET radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illius, & in plenitúdine Sanctórum deténtio mea.

℟. Deo grátias. ℣. Benedícta tu in mulieribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui. Kyrie eléifon. Chrifte eléif. Kyrie eléifon. ℣. Dóminus vobífcum. ℟. Et cum fpíritu tuo.

Oratio.

COncéde miféricors Deus fragilitáti noftræ præsídium; ut qui fanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercefliónis ejus auxilio, a noftris iniquitátibus refurgámus. Per eúmdem Dñm.

AD

AD NONAM.

Ave María, &c. ℣. Deus in adjutórium. *Hymn.* Meménto. cxlvi. *Aña.* Pulchra es.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dñs fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis: * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant: * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne: * portántes manípulos suos. Glória Patri.

Psalmus 126.

NIsi Dñs ædificáverit domum: * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem: * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri. *Psalm.* 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum: * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans: * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo: * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórũ tuórũ, pacem super Israel. Glória.

Aña. Pulchra es & decóra, filia Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. *Eccl.* 24. *b*

IN platéis sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. Deo grátias. ℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Kyrie eléison. Christe eléis. Kyrie eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. *Oratio.*

FAmulórum tuórum, quæsumus Dñe, delíctis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Filii tui Dñi nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit & regnat in unitate.

OFFI-

Psalmus 145.

LAuda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum & terram, mare & omnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum; facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dñs illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit justos.

Dñs custódit ádvenas, pupíllum & víduam suscípiet: * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem & generatiónem.

Cujus loco ad Laudes dicitur Psalm. De profúndis. *ut supra*. clix. *qui Psalmi non dicuntur in die omnium fidelium Defunct. nec in die obitus, seu depositionis Defuncti.*

In fine Psalmi Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi.

℟. Erue Dñe ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dñs vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. *Oratio.*

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulos tuos Pontificáli, seu Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus: ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

DEus véniæ largítor, & humánæ salútis amátor; quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

FIdélium Deus ómnium Cónditor & Redémptor animábus famulórum famularúmque tuárum, remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In die vero Commem. omnium fidelium Defunct. quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur: Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula, &c.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

ABsólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi

tibi vivat: & quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ N. ut defúncta.

In anniversario die. Oratio.

DEus indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum, famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicitur in singulari numero.

Pro uno Episc. defuncto. Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur Sacerdotáli fecísti, &c.

Pro fratribus vero & familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio Deus, véniæ largitor. *ut supra.*

Pro patre & matre. Oratio.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepísti, miserére cleménter animábus patris ac matris meæ, eorúmque peccáta dimítte: meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dñm.

Si fit pro pluribus, dicatur animábus paréntum nostrórum, *& ubi dicitur* meque, *dicatur* nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, *vel* nostri.

Si pro matre tantum dicatur ánimæ matris meæ, *vel* nostræ.

Pro uno defuncto. Oratio.

INclína Dñe, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, & Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta. Oratio.

QUæsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ, N. & a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Matutinum, Invitator. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte adorémus.

Psalm. Veníte. 2. *& in fine* Réquiem ætérnam dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commem. Omnium fidelium Defunct. & in die depositionis Defuncti: quibus diebus dicuntur tres infrascripti Noctur. & Aña duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Noctur. cum Laud. hoc ordine: Feria ii. & v. primum Nocturnum.

num : *Feria iii. & vi. secundum Noct. Feria vi. & Sabbato, tertium Nocturnum.*

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria ii. & v.

Aña. Dirige. *Psalmus 5.*

VErba mea áuribus pércipe Dómine : * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ:* Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, & vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, & dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórũ véritas : * cor eórum vanũ est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te : * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum : * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Aña. Dirige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. *Aña.* Convértere.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, & éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant & conturbéntur vehe-

veheménter omnes inimíci mei: * convertántur & erubéſcant valde velóciter.
Réquiem ætérnam.
Aña. Convértere Dñe, & éripe ánimam meam: quoniam non eſt in morte, qui memor ſit tui. *Aña.* Ne quando.

Pſalmus 7.

DOmine Deus meus, in te ſperávi: * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me.

Ne quando rápiat ut leo ánimã meã: * dum non eſt qui rédimat, neq; qui ſalvum faciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud: * ſi eſt iníquitas in mánibus meis.

Si réddidi retribuéntibus mihi mala: * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Perſequátur inimícus ánimã meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam: * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua: * & exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exúrge Dómine Deus meus in præcépto, quod mandáſti: * & ſynagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine ſecúndum juſtítiam meam: * & ſecúndum innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórũ, & díriges juſtum, * ſcrutans corda & renes Deus.

Juſtum adjutorium meum a Dómino: * qui ſalvos facit rectos corde.

Deus judex juſtus, fortis, & pátiens: * numquid iráſcitur per ſíngulos dies?

Niſi convérſi fuéritis, gládiũ ſuum vibrábit: * arcum ſuum teténdit, & parávit illum.

Et in eo parávit vaſa mortis: * ſagíttas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam: * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum: * & íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticẽ ipſíus iníquitas ejus deſcéndet.

Confitébor Dómino ſecúndum juſtítiam ejus: * & pſallam nómini Dómini Altíſſimi.
Réquiem ætérnam.
Aña. Ne quando rápiat ut leo ánimam meam, dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.
℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.
Pater noſter. *totum ſecreto.*
Lect. leguntur ſine Abſolut. Benedictionibus, & Titulo.

Lectio i. *Job 7. d*

PArce mihi Dómine, nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Víſitas eum dilúculo, & súbito probas illum. Uſquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam ſalívam meam? Pec-

Peccávi, quid fáciam tibi o custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, & factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam, & si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autē. *vel alia conclusione*.

℞. Credo quod Redémptor meus vivit: & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum.

℣. Quem visúrus sum ego ipse, & non álius: & óculi mei conspectúri sunt. Et.

Lectio ii. *Job* 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices? Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, & ópprimas me opus mánuum tuárum, & consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, & tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, & anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum scrutéris? Et scias, quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere.

℞. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum, * Tu eis Dómine dona réquiem, & locum indulgéntiæ.

℣. Qui ventúrus es judicáre vivos & mórtuos, & sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio iii. Job 10. b

MAnus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu, & sic repénte præcípitas me? Meménto quæso, quod sicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, & sicut cáseum me coagulásti? Pelle & cárnibus vestísti me, óssibus & nervis compegísti me. Vitam & misericórdiam tribuísti mihi & visitátio tua custodívit spíritum meum.

℞. Dñe, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea.

℣. Commíssa mea pavésco, & ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre, Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra. clxxi. *quando dicitur unum tantum Noctur.*

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria iii. & sexta.

Añ. In loco páscuæ.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum. Réquiem ætérnam.

Ant. In loco páscuæ ibi me collocávit. *Ant.* Delícta.

Psalmus 24.

AD te Dómine levávi ánimam meam : * Deus meus in te confido, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dñe, demónstra mihi : * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me : * quia tu es Deus salvátor meus ; & te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine : * & misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ : * & ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriges mansuétos in judício :* docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas : * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo ; * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dñs timéntibus eum : * & testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei : * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt : * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Vi-

Líbera Deus Ifrael * ex ómnibus tribulatiónibus fuis.
Réquiem ætérnam.
Aña. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris Dómine.
Aña. Credo vidére.

Pfalmus 26.

DOminus illuminátio mea & falus mea: * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum apprópiant fuper me nocéntes: * ut edant carnes meas.
Qui tríbulant me inimíci mei: * ipfi infirmáti funt, & cecidérunt.
Si confíftant advérfum me caftra: * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérfum me prælium; * in hoc ego fperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.
Ut vídeam voluptátem Dñi:* & vífitem templum ejus.
Quóniam abfcóndit me in tabernáculo fuo: * in die malórum protéxit me in abfcóndito tabernáculi fui.
In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum fuper inimícos meos.
Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóftiam vociferatiónis: * cantábo, & pfalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te; * miferére mei, & exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquifívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciē tuam a me:* ne declínes in ira a fervo tuo.
Adjútor meus efto: * ne derelínquas me, neque defpícias me, Deus falutáris meus.
Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dñs autem afsúmpfit me.
Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam infurrexérunt in me teftes iníqui, & mentíta eft iníquitas fibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age: * & confortétur cor tuum, & fúftine Dóminum.
Réquiem ætérnam.
Aña. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli fui.
Pater nofter. *totum fecreto.*

Lectio iv. *Job 13. d*

REfpónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes & peccáta, fcélera mea & delícta oftende mihi. Cur fáciem tuam abfcóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, ofténdis poténtiam tuam, & ftípulam ficcam perféqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, & confúmere me vis peccátis adolefcéntiæ meæ.

Po-

Posuísti in nervo pedem meum, & observásti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerásti. Qui quasi putrédo consuméndus sum, & quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

℟. Meménto mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis.

℣. De profúndis clamávi ad te Dómine, Dómine exáudi vocem meam. Nec.

Lectio v. *Job* 14.

HOmo natus de muliére, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est; constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páullulum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Hei mihi Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? Ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die.

℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu Dómine succúrre ei. Miserére.

Lectio vi. *Job* 14. *c*

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inferno prótegas me, & abscóndas me, donec pertránseat furor tuus & constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. Dum. ℣. Réquiem ætérnam. Dum véneris.

Postea ad Laudes, ut infra. clxxi. *quando dicitur unum tantum Nocturn.*

IN III. NOCTURNO.

Pro Feria iv. & Sabbato.

Aña. Compláceat.

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminũ, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum: * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi & timébunt, * & sperábunt in Dómino.

Beá-

Beátus vir, cujus est nomen Dñi spes ejus: * & non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiavi justítiam tuam in Ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo, Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam: * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum & revereántur: * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam: * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur super te omnes quæréntes te: * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus & protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris. Réquiem.

Añ. Compláceat tibi Dómine, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me réspice.

Añ. Sana Dómine.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra: * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala

mihi

* quando moriétur &
: nomen ejus ?
ingrediebátur ut vidé-
ana loquebátur : * cor
ongregávit iniquitátem

liebátur foras : * & lo-
:ur in idípsum.
rsum me susurrábant om-
imíci mei : * advérsum
gitábant mala mihi.
um iníquum constitué-
dvérsum me : * Num-
jui dormit, non adjí-
t resúrgat ?
m homo pacis meæ,
) sperávi : * qui edébat
meos, magnificávit su-
e supplantatiónem.
utem Dómine miserére
& resúscita me : * &
am eis.
ıc cognóvi, quóniam vo-
ne : * quóniam non gau-
inimícus meus super me.
utem propter innocén-
úscepísti : * & confir-
me in conspéctu tuo
rnum.
líctus Dñs Deus Israel a
, & usque in sæculum : *
t. Réquiem.
ona. Sana Dómine áni-
meam, quia peccávi
Añа. Sitívit.

Psalmus 41.

emádmodum desíderat
cervus ad fontes aquá-
* ita desíderat ánima
l te Deus.
t ánima mea ad Deum
, vivum : * quando ve-
& apparébo ante fá-
Dei ?

Fúerunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, & confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea ? * & quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Ad meípsum ánima mea contúrbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat : * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ : * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei ? * & quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus ?

Dum confringúntur ossa mea : * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es ánima mea, & quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Antiphona. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster. *totum secretò.*

Lectio vii. *Job 19.*

SPíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, & solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi; & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me Dómine, & pone me juxta te, & cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, & in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es: mater mea, & soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, & patiéntiam meam quis consíderat.

℟. Peccántem me quotídie, & non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei Deus, & salva me.

℣. Deus in nómine tuo salvum me fac: & in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viii. *Job 19.*

PElli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, & derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, & plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursum circúmdabor pelle mea, & in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ídeo déprecor majestátem tuam: * Ut tu Deus déleas iniquitátem meam.

℣. Amplius lava me Dómine ab injustítia mea, & a delícto meo munda me. Ut tu.

Lectio ix. *Job 10. b*

QUare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páullulum dolórem meum: ántequam vadam, & non revértar, ad terram te-

ne-

[redacted]

nebrósam, & opértam mor-
:is calígine; terram misériæ
& tenebrárum, ubi umbra
mortis, & nullus ordo, sed
sempitérnus horror inhábitat.
℟. Líbera me Dómine de viis
inférni, qui portas æreas con-
fregísti: & visitásti inférnum,
& dedísti eis lumen, ut vidé-
rent te: * Qui erant in pœ-
nis tenebrárum. ℣. Clamán-
tes & dicéntes, Venísti Re-
démptor noster. Qui.
℣. Réquiem ætérnam. Qui.
*Sequens ℟. dicitur solummo-
do in die commemor. Omnium
fidelium Defunctor. & quan-
documque pro Defunctis dicun-
tur novem Lectiones.*
℟. Líbera me Dómine de mor-
te ætérna, in die illa treménda:
* Quando cæli movéndi
sunt & terra; * Dum véneris
judicáre sæculum per ignem.
℣. Tremens factus sum ego,
& tímeo, dum discússio vé-
nerit, atque ventúra ira.
Quando cæli. ℣. Dies illa,
dies iræ, calamitátis & mi-
sériæ, dies magna & amára
valde. Dum véneris.
℣. Réquiem ætérnam. Líbera
me. *usque ad primum Versum.*

AD LAUDES,

Absolute incipitur.

Ant. Exultábunt Dómino.

Psalmus 50.

MIserére mei Deus: * se-
cúndum magnam mise-
ricórdiam tuam.
Et secúndum multitúdinem
miseratiónum tuárum: * dele
iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniqui-
táte mea: * & a peccáto
meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam
ego cognósco: * & peccátum
meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, & malum
coram te feci: * ut justificé-
ris in sermónibus tuis, &
vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus
concéptus sum: * & in pec-
cátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexí-
sti: * incérta & occúlta sapién-
tiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, &
mundábor: * lavábis me, &
super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium
& lætítiam: * & exultábunt
ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a pec-
cátis meis: * & omnes ini-
quitátes meas dele.
Cor mundum crea in me
Deus: * & spíritum rectum
ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: *
& Spíritum Sanctum tuum ne
áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutá-
ris tui: * & spíritu princi-
páli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: *
& ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus
Deus, Deus salútis meæ: *
& exultábit lingua mea ju-
stítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries: *
& os meum annuntiábit lau-
dem tuam.
Quóniam si voluísses sacri-
fícium, dedíssem útique: *

holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, & holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Antiphona. Exultábunt Dómino ossa humiliáta.

Antiphona. Exáudi Dómine.

Psalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion: * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti & assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster: * spes ómnium fínium terræ, & in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, & véspere delectábis.

Visitásti terram, & inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt ariétes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt; étenim hymnum dicent. Réquiem.

Antiphona. Exáudi Dómine oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.

Antiphona. Me suscépit.

Psalmus 62.

DEus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta & ínvia & inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

mor fui tui super stra-
:um , in matutínis me-
in te : * quia suísti
meus .
velaménto alárum tuá-
altábo , adhæsit ánima
st te : * me suscépit
tua .
ero in vanum quæsié-
nimam meam : introí-
inferióra terræ : * tra-
in manus gládii , par-
pium érunt .
ero lætábitur in Deo ,
intur omnes qui jurant
* quia obstrúctum est
iéntium iníqua .
n dicitur Réquiem.
Psalmus 66.
us misereátur nostri &
enedícat nobis : * il-
vultum suum super
t misereátur nostri .
ognoscámus in terra
uam : * in ómnibus
us salutáre tuum .
eántur tibi pópuli De-
confiteántur tibi pó-
mes .
:ur & exúltent Gen-
quóniam júdicas pó
in æquitáte , & Gen-
terra dírigis .
eántur tibi pópuli De-
nfiteántur tibi pópuli
: * terra dedit fru-
um .
icat nos Deus , Deus
benedícat nos Deus : *
iant eum omnes fines
Réquiem ætérnam.
na . Me suscépit déx-
. Dómine .
na . A porta ínferi.

Canticum Ezechiæ. Is. 38. b

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi .

Quæsívi resíduum annórum meórum : * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium .

Non aspíciam hóminem ultra : * & habitatórem quiétis .

Generátio mea abláta est , & convolúta est a me : * quasi tabernáculum pastórum .

Præcísa est velut a texénte vita mea : dum adhuc ordírer , succídit me : * de mane usque ad vésperam finies me .

Sperábam usque ad mane , * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea .

De mane usque ad vésperam finies me ; * sicut pullus hirúndinis sic clamábo , meditábor ut colúmba .

Attenuáti sunt óculi mei ; * suspiciéntes in excélsum .

Dómine vim pátior , respónde pro me : * Quid dicam , aut quid respondébit mihi , cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ .

Dómine si sic vívitur , & in tálibus vita spíritus mei , corrípies me , & vivificábis me : * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima .

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea .

Quia non inférnus confitébitur tibi , neque mors lau-

dábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac: * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in dómo Dómini. Réquiem.

Antiphona. A porta inferi érue Dómine ánimam meam.

Antiphona. Omnis spíritus.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol, & luna: * laudáte eum omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * & aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri.

Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum & terram: * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exúltent in Rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, & psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * & gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem.

Psal-

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, & cíthara.

Laudáte eum in tympano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona. Omnis spíritus laudet Dóminum. ℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℞. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Antiphona. Ego sum.

Canticum Zachariæ. Luc. 1. *g*

BEnedíctus Dóminus Deus Israel: * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum: * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris: * & de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * & memorári testaménti sui sancti.

Jusjuráudum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum: * datúrum se nobis.

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti: * serviámus illi.

In sanctitáte, & justítia coram ipso: * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Antiphona. Ego sum resurréctio, & vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: & omnis qui vivit, & credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde Pater noster.

Psalm. De profúndis. *cum Precibus & Orationibus, ut supra in Vesperis.* clix.

PSALMI GRADUALES

dicuntur in Quadragesima Feria iv. cujuslibet Hebdom. non impedita aliquo Festo ix. Lectionum, in Choro ante Matutinum diei, extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Gloria Patri.

Sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipitur absoluta sine Antiphona.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis : * & a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ : * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes : * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino : * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, & éxitum tuum : * ex hoc nunc, & usque in sæculum. Réquiem ætérnam.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício : * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri : * quæsívi bona tibi.

Psalmus 122.

AD te levávi oculos meos : * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum : * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dñe, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne.

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Psal-

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos: * forte vivos deglutíssent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos: * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus: * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est: * de láqueo venántium

Láqueus contrítus est: * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini: * qui fecit cælum & terram.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine: Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus. Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

ABsólve, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, & ómnium Fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter Sanctos & Eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, & in fine cujuslibet Psalmi dicitur, Glória Patri.

Psalmus 124.

QUi confidunt in Dómino sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc & usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac Dómine bonis * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel. Glória Patri.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram: * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis: * in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flébant: * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne: * portántes manípulos suos. Glória Patri.

Psalmus 126.

NIsi Dñs ædificáverit domum: * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem: * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dñi, filii, merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta. Glória.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum: * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans: * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo: * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum: * pacem super Israel. Glória Patri, &c.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea: * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, & convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit.

De quo non implévit manum suam qui metit: * & sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt, qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini. Glória Patri, &c.

Posteà dicitur flexis genibus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster secretò. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oré-

Orémus. *Oratio.*

DEus, cui próprium est miseréri semper & parcere, súscipe deprecatiónem nostram; ut nos & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur: & in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes,* in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dñe: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, &c.

Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua: * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino: * ex hoc nunc & usque in sæculum. Glória Patri.

Psalmus 131.

MEménto Dómine David: * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino: * votum vovit Deo Jacob.

Si introíero in tabernáculum domus meæ: * si ascéndero in lectum strati mei.

Si dédero somnum óculis meis: * & pálpebris meis dormitatiónem.

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dño: * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam: * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * & sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testaméntum meum: * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in sæculū: * sedébunt super sedem tuam.

[redacted]

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David: * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Glória Patri, &c.

Psalmus 132.

ECce quam bonum, & quam jucúndum: * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápite: * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem: * & vitam usque in sæculum.

Glória Patri. &c.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminū: * omnes servi Dñi.

Qui statis in domo Dñi: * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta: * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion: * qui fecit cælum & terram. Glória Patri.

Deinde dicitur flexis genibus, Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

PRæténde Dómine fámulis & famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, & quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI

Pœnitentiales cum Litaniis,

dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omissis Septem Psalmis, dicuntur in Litaniis majoribus in festo S. Marci, & in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum & Laudes diei, dicto, Benedicámus Dómino; *extra Chorum pro opportunitate temporis.*

Antiphona. Ne reminiscáris.

Psalmus 6.

DOmine ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine, quóniam

ıfirmus sum : * sana
nine, quóniam con-
sunt ossa mea.
na mea turbáta est val-
:d tu Dñe úsquequo?
rtere Dñe.& éripe áni.
èam : * salvum me fac
misericórdiam tuam.
ım non est in mor-
memor sit tui : * in
autem quis confité-
bi?
vi in gémitu meo,
per síngulas noctes
neum : * lácrymis meis
meum rigábo.
us est a furóre ócu-
s : * inveterávi inter
inimícos meos.
ite a me omnes, qui
ini iniquitátem : * quó-
:audívit Dóminus vo-
:us mei.
.vit Dóminus depre-
n meam : * Dóminus
:m meam suscépit.
:ant & conturbéntur
ıter omnes inimíci
convertántur & eru-
valde velóciter.
Patri, &c.

Psalmus 31.

, quorum remíssæ sunt
uitátes : * & quorum
nt peccáta.
vir, cui non impu-
ominus peccátum : *
in spíritu ejus dolus.
.m tácui, inveteravé-
ı mea : * dum clamá-
ı die.
ım die ac nocte gra-
super me manus tua : *
ıs sum in ærúmna
mea, dum confígitur spina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci : * & injustítiam meam non abscóndi.
Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * & tu remisísti impietátem peccáti mei.
Pro hac orábit ad te omnis Sanctus * in témpore opportúno.
Verúntamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exultátio mea erue me a circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.
Nolíte fieri sicut equus & mulus, quibus non est intelléctus.
In camo & fræno maxíllas eórum constrínge : * qui non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatóris : * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino, & exultáte justi : * & gloriámini omnes recti corde.
Glória Patri, &c.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.
Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi * & confirmásti super me manum tuam.
Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est

pax

pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * & sicut onus grave graváta sunt super me.

Putruérunt & corrúptæ sunt cicatríces meæ: * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * & non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum & humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * & gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei & próximi mei * advérsum me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me: * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum: * Dómine Deus salútis meæ. Glória Patri.

Psalm. Miserére. *ut suprà.*

Et in fine Glória Patri.

Psalmus 101.

DOmine exáudi oratiónem meam: * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te: * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A vo-

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi : * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * & qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam : * & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ, & indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes, * & memoriále tuum in generatiónem, & generatiónem.

Tu exúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine : * & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dñs Sion : * & vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * & non sprevit preces eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera, * & pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * & laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum : * & reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem, & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * & ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * & omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur : * tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * & semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri, &c.

Psalm. De profúndis. *ut sup.*

Psalmus 141.

DOmine exaudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Col-

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum; meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum Dómine vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri, &c.

Aña. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, Miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, Miserére nobis.
Spíritus Sancte Deus, Miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchael. ora.
Sancte Gábriel. ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes Sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholómæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.

Om-

Omnes sancti Apóstoli & Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne & Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánnes & Paule, oráte.
Sancti Cosma & Damiáne, orate pro nobis.
Sancti Gervási & Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessores, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes Sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.

Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos Dómine.
Ab omni malo, Líbera.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira & ódio & omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, lib.
A fúlgure & tempestáte, lib.
A flagéllo terræmótus, lib.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, lib.
Per baptísmum & sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem & passiónem tuam, líbera nos Dómine.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Paracliti, líbera.
In die Judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus.
Ut nobis parcas, te rog.
Ut nobis indúlgeas, te rog.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rog.
Ut Ecclesiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te rogámus.
Ut domnum Apostólicum & om-

omnes Ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rog.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rog.
Ut régibus & princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te rog.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rog.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus audi nos.
Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te rog.
Ut ómnibus Fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rog.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus audi nos.
Fili Dei. te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.
Christe audi nos. Christe exáudi nos. Kyrie eléison.
Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto.*
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

DEus in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.
Confundántur & revereántur: * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórsum, & erubéscant: * qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes: * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent & læténtur in te omnes, qui quærunt te: * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus & pauper sum: * Deus ádjuva me.
Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.
Glória Patri. Sicut erat.
℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te. ℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra,

ra, & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DEus, cui próprium est miseréri semper & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis, ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis Dómine misericórdiam tuam cleménter osténde; ut simul nos & a peccátis ómnibus éxuas, & a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. & dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ, ut te donánte tibi plácita cúpiat, & tota virtúte perfíciat.

DEus, a quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

URe igne Sancti Spíritus renes nostros & cor nostrum, Dómine: ut tibi casto corpóre serviámus, & mundo corde placeámus.

FIdélium Deus ómniū Cónditor & Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum, remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

ACtiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni & adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio & operátio a te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

Om-

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens & miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

O R D O

Commendationis animæ.

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Sancta María, Ora pro eo.

Omnes sancti Angeli & Archángeli, Oráte pro eo.

Sancte Abel, ora.

Omnis chorus Justórum, oráte.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Omnes sancti Apóstoli Evangelístæ, or

Omnes sancti Discípuli I mini, or

Omnes sancti Innocénte oráte pro eo.

Sancte Stéphane, c

Sancte Lauréntí, c

Omnes sancti Mártyres, or

Sancte Silvester, c

Sancte Gregóri, c

Sancte Augustíne, c

Omnes sancti Pontífices Confessóres, or

Sancte Benedícte, c

Sancte Francísce, c

Omnes sancti Mónachi Eremítæ, or

Sancta María Magdaléna, c

Sancta Lúcia, c

Omnes sanctæ Vírgines Víduæ, or

Omnes Sancti & Sanctæ D intercédite pro eo.

Propítius esto, Parce ei D

Propítius esto, Líbera c Dómine.

Propítius esto, Líbera c Dómine.

Ab ira tua, líb

A perículo mortis, líb

A mala morte, líb

A pœnis inférni, líb

Ab omni malo, líb

A potestáte diáboli, líb

Per nativitátem tuam, líb

Per Crucem & passió tuam, líb

Per mortem & sepultú tuam, líb

Per gloriósam resurrectió tuam, líb

Per admirábilem ascensió tuam, líb

Pe

Per grátiam Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die Judícii. líbera.
Peccatóres, Te rogámus audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

PRoficíscere ánima Christiána de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est; in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est, in nómine Angelórum & Archangelórum, in nómine Thronórum & Dominatiónum: in nómine Principátuum & Potestátum: in nómine Chérubim & Séraphim: in nómine Patriarchárum & Prophetárum, in nómine sanctórum Apostolórum & Evangelistárum; in nómine sanctórum mártyrum & Confessórum; in nómine sanctórum Monachórum & Eremitárum; in nómine sanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei hódie sit in pace locus tuus & habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

DEus miséricors, Deus clemens, Deus qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta poeniténtium deles, & præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. & remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est, & unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére Dómine gemítuum, miserére lacrymárum ejus: & non habéntem fidúciam nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater, & ei, cujus es creatúra, commítto: ut cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad Auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum coetus occúrrat, judex Apostolórum tibi senátus advéniat; candidatórum tibi mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat, & beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat, mitis

atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi teterrimus sátanas cum satellítibus suis, in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus, & fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant; sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei, & justi epuléntur & exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur, & erubéscant omnes tartáreæ legiónes, & minístri satanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Filius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, & inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, & præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orátio.

Súscipe Dómine servum tuum in loco sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch & Eliam de communi morte mundi. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, & de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera Domine ánimam servi tui, sicut liberásti Loth de Sódomis & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ar-

dén-

déntis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul & de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam vírginem & mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, & tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

COmmendámus tibi Dómine ánimam fámuli tui N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce Dómine creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo vero: quia non est álius Deus præter te, & non est secúndum ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum & ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium; & Spíritus Sanctum non negávit, sed crédidit, & zelum Dei se hábuit, & Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávi.

Oratio.

DElícta juventútis & ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illius in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, & perdúcant eum in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atqui solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti & elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre & Spíritu Sancto vivit & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi videlicet.

Confitémini Dómino. 21. & *totus*

totus Psal. Beáti immaculáti. *per Horas distributus.* 31.

Egressa autem anima, dicitur hoc ℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus qui vocávit te, & in sinu Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes. ℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine & lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Posteà. Pater noster. *secr.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine, ℟. Et lux perpétua lúceat ei. ℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimam ejus. ℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Tibi Dómine commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat, & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietáti abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam incipit. Benedícite. *& alii repetunt* Benedícite.

Deinde dicitur ℣. Oculi ómnium. *& alii prosequuntur.* In te sperant Dómine, & tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Posteà Sacerdos dicit.

Orémus.

Benedic Dómine nos, & hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector. Jube domne *Bñd.* Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Post prandium aguntur gratiæ hoc modo. Dicto a Lectore. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias, *omnes surgunt.*

Sacerdos incipit ℣. Confiteántur tibi Dñe ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedicant tibi. ℣. Glória. ℟. Sicut.

Posteà Sacerdos absolute dicat.

Agimus tibi grátias omnípotens Deus pro univérsis beneficiis tuis: Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalm. Miserére mei. 53. *vel Psalm.* Laudáte Dñm. 122. Glória Patri. Sicut erat.

Ky-

Kyrie eleison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Sacerdos dicit: Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Benedícam Dñm in omni témpore. ℟. Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dño laudábitur ánima mea. ℟. Audiant mansuéti, & læténtur. ℣. Magnificáte Dñm mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. ℣. Sit nomen Dñi benedíctum. ℟. Ex hoc nunc & usque in sæculum.

Deinde fine Orémus.

Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen tuum vitam ætérnam. ℟. Amen. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. ℣. Fidélium ánimæ per misericordiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster. *secreto*.

Quo finito dicit Sacerdos: Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

Ante cœnam Sacerdos benedicturus mensam incipit Benedícite. *& alii repetunt* Benedicite.

Deinde Sacerdos incipit ℣. *& alii prosequuntur*.

Edent páuperes, & saturabúntur, & laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Glória. Sicut. Kyrie eléison. Christe eléis. Kyrie eléison. Pater noster. *secr.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Orémus. Benedic Dómine. *ut supra in prandio*.

℣. Jube domne benedícere.

Bñd. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine cœnæ dicitur ℣. Memoriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dñs: escam dedit timéntibus se. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

Benedíctus Deus in donis suis, & Sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalm. Laudáte Dñm omnes. *& reliqua ut supra.* 124.

Quando semel comæditur, omnia dicantur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam & agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Autumnalis.

ITINERARIUM.

Clericus *in ipso itineris ingressu, si solus fuerit dicat quæ sequuntur in singulari, si cum sociis, in plurali.*

Antiphona. In viam pacis.

Canticum. Benedíctus Dóminus. clxxv. *& in fine* Glória Patri. *Postea dicatur*:

Aña. In viam pacis & prospéritátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via: ut

cum pace, salúte, & gáudio revertámur ad própria.
Kyrie eléison. Christe eléis. Kyrie eléis. Pater noster. *secr.*
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus sperántes in te.
℣. Mitte nobis Dñe auxílium de Sancto. ℟. Et de Sion tuére nos. ℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci. ℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. ℣. Vias tuas Dómine demónstra nobis.
℟. Et sémitas tuas édoce nos.
℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.
℣. Erunt prava in diré cta.
℣. Et áspera in vias planas.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te, stella duce pandísti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum; ut Angelo tuo sancto cómite ad eum, quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre feliciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti: quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dñe, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia & frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus: ut te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, & demum incólumes ad própria redeámus.

ADésto, quæsumus Dómine, supplicatiónibus nostris, & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispone; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat, & beáti Joánnis præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædixit, secúra pervéniat, Dñm nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Dñi. Amen.

PRÆ-

PRÆPARATIO
AD MISSAM.

Pro opportunitate Sacerdotis facienda.

Antiphona.

NE reminiscaris Domine delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Deinde dicuntur sequentes Psalmi
Quam dilecta tabernacula. 96.
Benedixisti Domine. 97.
Inclina Domine. 97.
Credidi, propter quod. 124.
De profundis clamavi. 132.

Deinde repetitur, Antiphona. Ne reminiscaris Domine delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Deinde Sacerdos dicit, Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.
Pater noster. *secreto.*
℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. Ego dixi, Domine miserere mei.
℟. Sana animam meam, quia peccavi tibi.
℣. Convertere Domine aliquantulum.
℟. Et deprecare super servos tuos.
℣. Fiat misericordia tua Domine super nos.
℟. Quemadmodum speravimus in te.
℣. Sacerdotes tui induantur justitiam.
℟. Et sancti tui exultent.
℣. Ab occultis meis munda me Domine.
℟. Et ab alienis parce servo tuo.
℣. Dne exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

AUres tuæ pietatis, mitissime Deus, inclina precibus nostris, & gratia sancti Spiritus illumina cor nostrum; ut tuis mysteriis digne ministrare, teque æterna caritate diligere mereamur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis voluntas loquitur, & quem nullum latet secretum: purifica per infusionem sancti Spiritus cogitationes cordis nostri, ut te perfecte diligere, & digne laudare mereamur.

URe igne sancti Spiritus renes nostros, & cor nostrum Domine, ut tibi casto corpore serviamus, & mundo corde placeamus.

MEntes nostras quæsumus Domine, Paraclitus, qui a te procedit, illuminet: & inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem.

ADsit nobis, quæsumus Domine, virtus spiritus Sancti: quæ & corda nostra clementer expurget, & ab omnibus tueatur adversis.

DEus, qui corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere.

COnscientias nostras, quæsumus Domine, visitando purifica: ut veniens Dominus noster Jesus Christus Filius tuus, paratam sibi in nobis inveniat mansionem. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

O R A T I O N E S

Pro opportunitate Sacerdotis ante celebrationem, & communionem dicendæ.

Oratio sancti Ambrosii Episcopi.

D I E   D O M I N I C A.

SUmme Sacerdos, & vere Pontifex Jesu Christe: qui te obtulisti Deo Patri hostiam puram, & immaculatam in ara Crucis pro nobis miseris peccatoribus, & qui de-

disti nobis Carnem tuam ad manducandum, & sanguinem tuum ad bibendum, & per suisti mysterium istud in virtute spiritus Sancti tui, dicens: Hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis. Rogo per eumdem sanguinem tuum, magnum salutis nostræ pretium, rogo per hanc miram, & ineffabilem caritatem, qua nos miseros, & indignos sic amare dignatus es, ut lavares nos a peccatis nostris in sanguine tuo: doce me servum tuum indignum, quem inter cetera dona tua etiam ad officium sacerdotale vocare dignatus es, nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiæ tuæ: doce me quæso, per spiritum Sanctum tuum, tantum tractare mysterium ea reverentia, & honore, ea devotione, & timore, quibus oportet, & decet. Fac me per gratiam tuam semper illud de tanto mysterio credere, & intelligere, sentire, & firmiter tenere, dicere, & cogitare, quod tibi placet, & expedit animæ meæ. Intret spiritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, & sine strepitu verborum loquatur omnem veritatem. Profunda quippe sunt nimis, & sacro tecta velamine. Propter magnam clementiam tuam concede mihi Missarum solemnia mundo corde, & pura mente celebrare. Libera cor meum ab immundis, & nefandis, vanis, & noxiis cogitationibus. Muni me beatorum Angelorum pia & fida custodia, ac tutela fortissima, ut hostes omnium bonorum confusi discedant. Per virtutem tanti mysterii, & per manum sancti Angeli tui repelle a me, & a cunctis servis tuis impurissimum spiritum superbiæ, & cænodoxiæ, invidiæ, & blasphemiæ, fornicationis, & immunditiæ, dubietatis, & diffidentiæ. Confundantur qui nos persequuntur: pereant illi qui nos perdere festinant.

FERIA II.

Rex virginum, & amator castitatis, & integritatis, cælesti rore benedictionis tuæ extingue in corpore meo fomitem ardentis libidinis: ut maneat in me tenor castitatis corporis & animæ. Mortifica in membris meis carnis stimulos, omnesque libidinosas commotiones, & da mihi veram, & perpetuam castitatem cum ceteris donis tuis, quæ tibi placent in veritate; ut sacrificium laudis casto corpore, & mundo corde valeam tibi offerre. Quanta enim cordis contritione, & lacrymarum fonte, quanta reverentia, & tremore, quanta corporis castitate, & animæ puritate istud divinum, & cæleste sacrificium est celebrandum, ubi caro tua in veritate sumitur, ubi sanguis tuus in veritate bibitur, ubi ima summis, terrena divinis junguntur, ubi adest sanctorum Angelorum præsentia, ubi tu es Sacrificium, & Sacerdos mirabiliter, & ineffabiliter constitutus.

FERIA III.

Quis digne hoc celebrare poterit, nisi tu Deus omnipotens offerentem feceris dignum? Scio Domine, & vere scio, & idipsum pietati tuæ confiteor, quia non sum dignus accedere ad tantum mysterium, propter nimia peccata mea, & infinitas negligentias meas. Sed scio, & veraciter ex toto corde meo credo, & ore confiteor, quia tu potes me facere dignum, qui solus potes facere mundum de immundo conceptum semine, & de peccatoribus justos, & sanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo Deus meus, ut concedas mihi peccatori hoc sacrificium celebrare cum timore & tremore, cum cordis puritate, & lacrymarum fonte, cum lætitia spiritali, & cælesti gaudio. Sentiat mens mea dulcedinem beatissimæ præsentiæ tuæ, & excubias sanctorum Angelorum tuorum in circuitu meo.

FERIA IV.

Ego enim Domine, memor venerandæ Passionis tuæ accedo ad altare tuum, licet peccator, ut offeram tibi Sacrificium, quod tu instituisti, & offerri præcepisti in commemorationem tui, pro salute nostra. Suscipe illud quæso, summe Deus, pro Ecclesia sancta tua, & pro populo, quem acquisisti Sanguine tuo. Et quoniam me peccatorem inter te, & eumdem populum tuum medium esse voluisti: Hunc

in

in me aliquod boni operis testimonium non agnoscas, officium saltem dispensationis creditæ non recuses: nec per me indignum eorum salutis pereat pretium, pro quibus Victima salutaris dignatus es esse & redemptio. Profero etiam, Domine (si digneris propitius intueri) tribulationes plebium, pericula populorum, captivorum gemitus, miserias orphanorum, necessitates peregrinorum, inopiam debilium, desperationes languentium, defectus senum, suspiria juvenum, vota virginum, lamenta viduarum.

F E R I A V.

Tu enim misereris omnium Domine, & nihil odisti eorum, quæ fecisti. Memorare, quæ sit nostra substantia; quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascaris satis, neque multitudinem viscerum tuorum super nos contineas. Non enim in justificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitates nostras: & ignem Sancti Spiritus in nobis clementer accende. Aufer cor lapideum de carne nostra: & da nobis cor carneum, quod te amet, te diligat, te delectetur, te sequatur, te perfruatur. Oramus, Domine, clementiam tuam, ut sereno vultu familiam tuam, sacri tui nominis officia præstolantem, aspicere digneris: & ut nullius sit irritum votum, nullius vacua postulatio, tu nobis preces suggere, quas ipse propitius audire, & exaudire delecteris.

F E R I A VI.

Rogamus etiam te, Domine sancte Pater, & pro spiritibus fidelium defunctorum: ut sit illis salus, sanitas, gaudium, & refrigerium, hoc magnum pietatis Sacramentum. Domine Deus meus, sit illis hodie magnum, & plenum convivium de pane vivo qui de cælo descendisti, & das vitam Mundo, de tua Carne sancta, & benedicta, Agni videlicet immaculati, qui tollis peccata Mundi, quæ de sancto, & glorioso beatæ Virginis Mariæ utero est assumpta, & de Spiritu Sancto concepta; ac de illo pietatis fonte, qui per lanceam militis ex tuo sacratissimo latere emanavit, ut exinde refecti, & satiati, refrigerati, & consolati, exultent in laude & gloria tua. Peto clementiam tuam Domine, ut descendat super panem tibi sacrificandum plenitudo tuæ benedictionis, & sanctificatio tuæ Divinitatis. Descendat etiam Domine illa Sancti Spiritus tui invisibilis, incomprehensibilisque Majestas, sicut quondam in Patrum hostias descendebat, qui & oblationes nostras Corpus, & Sanguinem tuum efficiat, & me indignum Sacerdotem doceat tantum tractare Mysterium cum cordis puritate, & lacrymarum devotione, cum reverentia, & tremore, ita ut placide ac benigne suscipias Sacrificium de manibus meis ad salutem omnium, tam vivorum, quam defunctorum.

S A B B A T O.

Rogo etiam te, Domine, per ipsum sacrosanctum Mysterium Corporis, & Sanguinis tui, quo quotidie in Ecclesia tua pascimur, & potamur, abluimur, & sanctificamur, atque unius summæ Divinitatis participes efficimur; da mihi virtutes tuas sanctas, quibus repletus, bona conscientia ad Altare tuum accedam, ita ut hæc cælestia Sacramenta efficiantur mihi salus, & vita. Tu enim dixisti ore tuo sancto & benedicto: Panis, quem ego dabo, Caro mea est, pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Panis dulcissime sana palatum cordis mei, ut sentiam suavitatem amoris tui. Sana illud ab omni languore, ut nullam præter te sentiam dulcedinem. Panis candidissime, habens omne delectamentum, & omnem saporem, qui nos semper reficis, & numquam in te deficis: comedat te cor meum, & dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ. Manducat te Angelus ore pleno: manducet te peregrinus homo pro modulo suo, ne deficere possit in via, tali recreatus viatico. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendisti de cælo, & das vitam mundo, veni in cor meum, &

munda me ab omni inquinamento carnis, & spiritus. Intra in animam meam, sana & munda me interius, & exterius. Esto tutamen, & continua salus animæ, & corporis mei. Repelle a me insidiantes mihi hostes: recedant procul a præsentia potentiæ tuæ, ut foris, & intus per te munitus, recto tramite ad tuum regnum perveniam, ubi non in Mysteriis, sicut in hoc tempore agitur, sed facie ad faciem te videbimus, cum tradideris regnum Deo & Patri, & eris Deus omnia in omnibus. Tunc enim me de te satiabis satietate mirifica, ita ut nec esuriam, nec sitiam in æternum: Qui cum eodem Deo Patre, & Spiritu sancto vivis & regnas per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Alia Oratio ante Missam.

AD mensam dulcissimi convivii tui, pie Domine Jesu Christe, ego peccator de propriis meis meritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericordia & bonitate, accedere vereor, & contremisco. Nam cor & corpus habeo multis criminibus maculatum, mentem & linguam non caute custoditam: Ergo, o pia Deitas, o tremenda Majestas; ego miser inter angustias deprehensus, ad te fontem misericordiæ recurro, ad te festino sanandus, sub tuam protectionem fugio: & quem judicem sustinere nequeo, Salvatorem habere suspiro. Tibi Domine plagas meas ostendo: tibi verecundiam meam detego. Scio peccata mea multa, & magna, pro quibus timeo. Spero in misericordias tuas: quarum non est numerus. Respice ergo in me oculis misericordiæ tuæ, Domine Jesu Christe: Rex æterne, Deus & homo, crucifixus propter hominem. Exaudi me sperantem in te, miserere mei pleni miseriis & peccatis: tu qui fontem miserationis numquam manare cessabis. Salve salutaris victima, pro me & omni humano genere in patibulo crucis oblata. Salve nobilis & pretiose Sanguis, de vulneribus crucifixi Domini mei Jesu Christi profluens, & peccata totius mundi abluens. Recordare Domine creaturæ tuæ, quam tuo Sanguine redemisti. Pœnitet me peccasse, cupio emendare quod feci. Aufer ergo a me, clementissime Pater, omnes iniquitates & peccata mea: ut purificatus mente & corpore, digne degustare merear sancta sanctorum: & concede, ut hæc sancta prælibatio Corporis & Sanguinis tui: quam ego indignus sumere intendo, sit peccatorum meorum remissio, sit delictorum perfecta purgatio, sit turpium cogitationum effugatio, ac bonorum sensuum regeneratio, operumque tibi placentium salubris efficacia, animæ quoque & corporis contra inimicorum meorum insidias firmissima tuitio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

OMnipotens sempiterne Deus, ecce accedo ad sacramentum unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi: accedo tamquam infirmus ad medicum vitæ, immundus ad fontem misericordiæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ, pauper & egenus ad Dominum cæli, & terræ. Rogo ergo immensæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem, lavare fœditatem: illuminare cæcitatem, ditare paupertatem, vestire nuditatem: ut te panem Angelorum, Regem regum, & Dominum dominantium, tanta suscipiam reverentia, & humilitate, tanta contritione, & devotione, tanta puritate, & fide, tali proposito, & intentione, sicut expedit saluti animæ meæ. Da mihi quæso Dominici corporis, & sanguinis non solum suscipere sacramentum, sed etiam rem & virtutem sacramenti. O mitissime Deus, da mihi corpus unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi, quod traxit de virgine Maria, sic suscipere, ut corpori suo mystico merear incorporari, & inter ejus membra connumerari. O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpetuo contemplari. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ORA-

ORATIO.

Gregorius XIII. Pontifex Maximus concessit cuilibet dicenti quæ sequuntur quinquaginta annorum indulgentiam.

EGo volo celebrare Missam, & conficere Corpus & Sanguinem Domini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ad laudem omnipotentis Dei, totiusque Curiæ triumphantis, ad utilitatem meam, totiusque Curiæ militantis, pro omnibus, qui se commendaverunt orationibus meis in genere, & in specie, & pro felici statu sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Amen.

GAudium cum pace, emendationem vitæ, spatium veræ pœnitentiæ, gratiam, & consolationem Sancti Spiritus, perseverantiam in bonis operibus, tribuat mihi omnipotens, & misericors Dominus. Amen.

QUia Sacerdos aut tacita mentis cogitatione, aut submissa vocis expressione debet recitare sigillatim nomina, pro quibus in illa celebratione vult singulariter orare (ut insinuatur per illas litteras N. N. in Canone contentas) & ne hujusmodi determinatarum personarum nominatio, ob multitudinem, aut incertum ordinem ingerat Sacerdoti celebranti confusionem, non inutile erit sequentem servare ordinem ex vigesima quæstione Quodlibet: Doctor Subtilis; & ex aliorum gravissimorum Doctorum scriptis exceptum.

Memen-

Memento Domine, si tibi placet.

VIVORUM.

1 MEi, Parentum, Cognatorum, Fratrum, Sororum, & amicorum meorum.

2 Cœtus Cardinalium, atque omnium Prælatorum, & Sacerdotum, ac sanctæ Dei Ecclesiæ Ministrorum.

3 Omnium meæ curæ subjectorum, tamquam spiritualium filiorum, ac omnium fundatorum, patronorum, & benefactorum spiritualium, & temporalium.

4 Omnium Principum Christianorum, Dominationum, & Rerumpublicarum temporalium.

5 Omnium peccantium, inimicorumque meorum, atque conversionis omnium hæreticorum, & infidelium.

6 Et omnium, pro quibus scis, & vis me debere orare.

MORTUORUM.

1 ANimarum Parentum, Fratrum, Sororum, Cognatorum, atque amicorum omnium.

2 Animarum omnium benefactorum, tam spiritualium, quam corporalium.

3 Animarum omnium mihi in genere, & in specie commissarum.

4 Animarum Prælatorum, Sacerdotum, atque omnium Ministrorum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Dei, & Apostolicæ.

5 Animarum morte improvisa corporibus exutarum, atque earum, quarum non est specialis memoria.

6 Animarum, quæ mei occasione in Purgatorio purgantur, earum quoque miserrime in Purgatorio existentium.

7 Et earum omnium, pro quibus scis, & vis me debere orare.

.ATIARUM ACTIO
POST MISSAM.

Trium puerorum cante-
um, quem cantabant San-
ino ignis, benedicentes
.
iph. in Festis duplicibus
licatur.
Benedicite omnia opera
omino. 17.
ate Dominum in sanctis

dicitur Gloria Patri.
etitur Antiphona. Trium
:antemus hymnum, quem
Sancti in camino ignis,
's Dominum.
cerdos dicit Kyrie eleison.
ison. Kyrie eleison.
r. secreto. ℣. Et ne nos
tentationem. ℟. Sed li-
malo. ℣. Confiteantur
e omnia opera tua.
:i tui benedicant tibi.
unt Sancti in gloria.
itur in cubilibus suis.
ɔis Domine, non nobis.
aini tuo da gloriam.
udi orationem meam.
or meus ad te veniat.
s vobiscum.
spiritu tuo.
s. *Oratio.*
qui tribus pueris mitiga-
mmas ignium: concede
ut nos famulos tuos non
ma vitiorum.
; nostras, quæsumus Do
aspirando præveni, &
prosequere: ut cuncta no-
& operatio, a te semper
per te cœpta finiatur.
s, quæsumus Domine,
um nostrorum flammas
, qui beato Laurentio
rmentorum suorum in
rare. Per Christum Do
rum. Amen.

post celebrationem, & unionem dicenda.

. *Thema Aquinatis.*

tibi ago Domine sancte
omnipotens, æterne

Deus, qui me peccatorem indi-
gnum famulum tuum, nullis meis
meritis, sed sola dignatione miseri-
cordiæ tuæ satiare dignatus es pre-
tioso corpore, & sanguine Filii tui
Domini nostri Jesu Christi. Et pre-
cor, ut hæc sancta Communio non
sit mihi reatus ad pœnam, sed in-
tercessio salutaris ad veniam. Sit
mihi armatura fidei, & scutum bo-
næ voluntatis. Sit vitiorum meo-
rum evacuatio: concupiscentiæ, &
libidinis exterminatio; caritatis,
& patientiæ, humilitatis, & obe-
dientiæ, omniumque virtutum aug-
mentatio: contra insidias inimico-
rum omnium, tam visibilium, quam
invisibilium, firma defensio: mo-
tuum meorum, tam carnalium,
quam spiritualium, perfecta quie-
tatio; in te uno, ac vero Deo fir-
ma adhæsio: atque finis mei felix
consummatio. Et precor te, ut ad
illud ineffabile convivium me pec-
catorem perducere digneris, ubi tu
cum Filio tuo, & Spiritu Sancto,
Sanctis tuis es lux vera, satietas
plena, gaudium sempiternum, ju-
cunditas consummata, & felicitas
perfecta. Per eumdem, &c.

Alia Oratio S. Bonaventuræ.

TRansfige, dulcissime Domine
Jesu, medullas, & viscera ani-
mæ meæ suavissimo, ac saluberrimo
amoris tui vulnere, vera, serenaque
& Apostolica sanctissima caritate,
ut langueat, & liquefiat anima mea
solo semper amore & desiderio tui,
te concupiscat, & deficiat in atria
tua, cupiat dissolvi, & esse tecum.
Da, ut anima mea te esuriat, pa-
nem Angelorum, refectionem anima-
rum sanctarum: panem nostrum quo-
tidianum supersubstantialem, haben-
tem omnem dulcedinem, & sapo-
rem, & omne delectamentum suavi-
tatis: te, in quem desiderant Angeli
prospicere, semper esuriat, & come-
dat cor meum, & dulcedine saporis
tui repleantur viscera animæ meæ:
te semper sitiat fontem vitæ, fontem
sapientiæ & scientiæ, fontem æter-
ni

ni luminis, torrentem voluptatis, ubertatem domus Dei: te semper ambiat, te quærat, te inveniat, ad te tendat, ad te perveniat, te meditetur, te loquatur, & omnia operetur in laudem, & gloriam nominis tui, cum humilitate & discretione, cum dilectione, & delectatione, cum facilitate, & affectu, cum perseverantia usque in finem: & tu sis solus semper spes mea, tota fiducia mea, divitiæ meæ, delectatio mea, jucunditas mea, gaudium meum, quies & tranquillitas mea, pax mea, suavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, sapientia mea, thesaurus meus, in quo fixa, & firma, & immobiliter semper sit radicata mens mea, & cor meum. Amen.

Oratio ad Beatissimam Virginem Mariam.

O Sacratissima, o serenissima, & inclyta gloriosa Virgo Maria, quæ Creatorem omnium creaturarum in tuo sacratissimo utero fuisti digna portare, solaque virgineo ubere lactare: cujus veracissimum sacrumque Corpus, & Sanguinem, ego indignus peccator modo sumere præsumpsi: tuam humiliter deprecor misericordiam: ut apud ipsum pro me peccatore intercedere digneris: ut, quidquid in hoc tam ineffabili ac dignissimo Sacrificio, per me indignum, ignoranter, vel negligenter, aut accidenter, seu irreverenter, scilicet in tractando, & sumendo, ac ministrando actum est, commissum, vel omissum, tuis sacratissimis precibus indulgere dignetur idem Dominus noster Jesus Christus Filius tuus, qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ ad sacram Eucharistiam.

Adoro te devote, latens Deitas,
Quæ sub his figuris vere latitas;
Tibi se cor meum totum subjicit,
Quia te contemplans, totum deficit:
Visus, tactus, gustus in te fallitur,
Sed auditu solo tuto creditur:
Credo quidquid dixit Dei Filius:
Nil hoc verbo veritatis verius.
In cruce latebat sola Deitas,
At hic latet simul & humanitas.
Ambo tamen credens atque confitens,
Peto quod petivit latro pœnitens.
Plagas, sicut Thomas, non intueor,
Deum tamen meum te confiteor.
Fac me tibi semper magis credere,
In te spem habere, te diligere.
O memoriale mortis Domini,
Panis vivus, vitam præstans homini:
Præsta meæ menti de te vivere,
Et te illi semper dulce sapere.
Pie pellicane Jesu Domine,
Me immundum munda tuo Sanguine:
Cujus una stilla salvum facere
Totum mundum quit ab omni scelere.
Jesu, quem velatum nunc aspicio,
Oro fiat illud, quod tam sitio,
Ut te revelata cernens facie,
Visu sim beatus tuæ gloriæ.
Amen.

Aliæ Orationes dicendæ post celebrationem Missæ.

Alia Oratio post Communionem.

Anima Christi sanctifica me; Corpus Christi salva me, Sanguis Christi inebria me, aqua lateris Christi munda me. O bone Jesu exaudi me, & ne permittas me separari a te, ab hoste maligno defende me, in hora mortis meæ voca me, & pone me juxta te, ut cum Angelis tuis laudem te in sæcula sæculorum. Amen.

Alia Oratio.

Obsecro te dulcissime Domine Jesu Christe, ut passio tua sit mihi virtus, qua muniar, protegar, atque defendar. Vulnera tua sint mihi cibus, potusque, quibus pascar, inebrier, & delecter. Aspersio Sanguinis tui sit mihi ablutio omnium peccatorum meorum. Mors tua sit mihi gloria sempiterna, & nunc, & in perpetuum. Amen.

ORATIO
A PAPA URBANO VIII.
EDITA.

ANte oculos tuos, Domine, culpas nostras ferimus, & plagas, quas accepimus, conferimus.
Si pensamus malum quod fecimus, minus est quod patimur, majus est quod meremur.
Gravius est quod commisimus, levius est quod toleramus.
Peccati pœnam sentimus, & peccandi pertinaciam non vitamus.
In flagellis tuis infirmitas nostra teritur, & iniquitas non mutatur.
Mens ægra torquetur, & cervix non flectitur.
Vita in dolore suspirat, & in opere non se emendat.
Si expectas, non corrigimur, si vindicas, non duramus.
Confitemur in correctione, quod egimus, obliviscimur post visitationem, quod flevimus.
Si extenderis manum, facienda promittimus: si suspenderis gladium, promissa non solvimus.
Si ferias, clamamus ut parcas; si peperceris, iterum provocamus, ut ferias.
Habes Domine confitentes reos: novimus quod nisi dimittas, recte nos perimus.
Præsta Pater omnipotens sine merito, quod rogamus, qui fecisti ex nihilo qui te rogarent. Per Christum Dominum nostrum. Amen.
℣. Gregem tuum pastor æterne non deseras.
℟. Sed per beatos Apostolos tuos perpetua defensione custodias.
℣. Protege Domine populum tuum ad te clamantem, & Apostolorum tuorum patrocinio confidentem.
℟. Perpetua defensione custodias.
℣. Orate pro nobis sancti Apostoli Dei.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnipotens Deus, ut nullis nos permittas perturbationibus concuti, quos in Apostolicæ confessionis petra solidasti. Per Dominum.
℟. Amen.

IMploret, clementissime Domine, nostris opportunam necessitatibus opem devote a nobis prolata meditatio, qua sanctus olim Joannes Chrysostomus, in hac Basilica conditus, te cum beatissimis Apostolis Petro & Paulo repræsentavit sic colloquentem; Circumdate hanc novam Sion, & circumvallate eam, hoc est, custodite, munite, precibus firmate, ut quando irascor in tempore, & orbem terræ concutio, aspiciens sepulcrum vestrum numquam defiturum, & quæ libenter propter me geritis stigmata, iram misericordia vincam, & ob hanc percipiam vestram intercessionem. Etenim quando Sacerdotium, & Regnum video lacrymari, statim quasi patiens ad commiserationem flector, & illius meæ vocis reminiscor: Protegam urbem hanc propter David servum meum, & Aaron sanctum meum, Domine, Fiat, Fiat, Amen, Amen.

FINIS.

NOS FR. JO: THOMAS MASCHERONI,

Sacræ Theologiæ Magister, Ordinis Prædicatorum, ac in inclyta Civitate Venetiarum, in totoque ejus Serenissimo Dominio contra hæreticam pravitatem Inquisitor Generalis, a Sancta Sede Apostolica specialiter delegatus.

Concedimus licentiam Typographis Hæredibus Balleoniis publicandi Breviarium Romanum, in quatuor partes distributum, in forma vero 12. ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum, Pii V. Pont. Maximi jussu editum, Clementis VIII. & Urbani VIII. auctoritate recognitum, ab ipsis nuper impressum; collatum enim cum aliis jam impressis, & approbatis, inventum est cum eis concordare, &c.

In quorum, &c.

Datum Venetiis in Ædibus S. Inquisitionis Die 19. Januarii 1797.

Fr. Jo: Thomas Mascheroni Inquisitor Generalis ut supra.

OFFICIA

In quibusdam Regnis & Provinciis ex indulto Apostolico recitanda.

FESTA SEPTEMBRIS.

DOMINICA PRIMA.

In festo S. Angeli Custodis.

Dupl. I. Class. cum Octava.

Officium in festo fit ut in Breviario die secunda Octobris, cum nona Lectione Dominicæ: cujus fit commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus.

FERIA SECUNDA

infra Oct. S. Angeli Custodis.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente, nimirum ex Dominica prima Septembris, quia heri non sunt lectæ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Lib. 11. de Civit. cap. 31.

SAncti Angeli, ad quorum societatem & congregationem in hac peregrinatione laboriosissima suspiramus, sicut habent permanendi æternitatem, ita cognoscendi facilitatem, & requiescendi felicitatem: sine difficultate quippe nos adjuvant, quoniam spiritualibus motibus puris & liberis non laborant.

℞. Vivit ipse Dominus.

Idem ibidem cap. 33.

Lectio v.

NOs duas societates Angelicas intelligimus, unam fruentem Deo, alteram tumentem typho. Unam, cui dicitur: Adorate eum omnes Angeli ejus: aliam, cujus princeps dicit: Hæc omnia dabo tibi, si prostratus adoraveris me. Unam sancto Dei amore flagrantem, alteram propriæ celsitudinis immundo amore fumantem. Et quoniam sicut scriptum est, Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam; illam in cælis habitantem, istam inde dejectam, in hoc infimo aereo cælo tumultuantem.

℞. Angelus Domini.

Idem ibid. *Lectio vi.*

ILlam luminosa pietate tranquillam: istam tenebrosis cupiditatibus turbulentam. Illam Dei nutu clementer subvenientem, juste ulciscentem; istam suo fastu subeundi & nocendi libidine æstuantem. Illam, ut quantum vult, consulat, Dei bonitatis ministram; istam, ne quantum vult noceat, Dei potestate frænatam. Illam huic illudentem, ut nolens prosit persecutionibus suis, hanc illi invidentem, cum peregrinos colligit suos.

℞. In omni tribulatione.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Accesserunt ad Jesum. *ut in Breviar. die 29. Septembr.*

℞. *vii.* Machabæus.

℞. *viii.* Tu Domine.

FERIA TERTIA

infra Oct. S. Angeli Custodis.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis in Festivitate S. Michaelis.

Lectio iv.

HIc est funiculus triplex, quo de excelso cælorum habitaculo ad consolandos, ad visitandos, ad adjuvandos nos attrahitur supereminens caritas Angelorum, propter Deum, propter nos, propter seipsos. Pro-

pter Deum utique, cujus tanta erga nos misericordiæ viscera ipsi quoque imitantur. Propter nos, in quibus propriam similitudinem miserantur. Propter seipsos, quorum Ordines instaurandos ex nobis toto desiderio præstolantur. In ore enim parvulorum, qui lacte modo vescuntur, & nondum solido cibo, perfic .nda est laus illa majestatis divinæ, cujus habentes primitias Angelici Spiritus, beata delectatione fruuntur, sed tanto avidius non expectant, quanto consummationis ejus expectatione & expetitione sollicitantur. ℟. Vivit ipse.

Lectio v.

QUæ cum ita sint, pensate etiam, quanta nobis sollicitudine opus est, ut dignos nos exhibeamus eorum frequentia, & eo modo conversemur in conspectu Angelorum ne forte sanctos offendamus obtutus. Væ enim nobis, si quando provocati peccatis, & negligentiis nostris, indignos nos judicaverint præsentia & visitatione sua, ut jam necesse habeamus & nos plangere, & dicere cum Propheta: Amici mei & proximi mei adversum me appropinquaverunt & steterunt, & qui juxta me erant, de longe steterunt, & vim faciebant qui quærebant animam meam. Elongatis nimirum eis, quorum præsentia protegere nos, & propulsare poterat inimicum.

℟. Angelus Domini.

Lectio vi.

QUod si jam necessariam habemus familiaritatem dignationis Angelicæ, cavenda nobis est eorum offensa, & in his maxime exercendum, quibus eos novimus oblectari. Sunt enim plurima, quæ eis placent, & quæ in nobis invenire delectant, ut est sobrietas, castitas, paupertas voluntaria, crebri in cælum gemitus, & orationes cum lacrymis & cordis intensione. Attamen super omnia hæc unitatem & pacem a nobis exigunt Angeli pacis. E contra vero nihil æque offendit, & ad indignationem provocat eos, quomodo dissensiones & scandala.

℟. In omni tribulatione.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 18.

IN illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum dicentes: Quis, putas, major est in Regno cælorum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Ex var. in Matth. loc.

Homil. 18.

VÆ mundo a scandalis. Mundum istum, terrenum locum dicit: neque vero de cælo & terra intelligere debemus mundum, sed mundum hic intelligamus terrenum, ideo quod dixit Dominus: Regnum meum non est de isto mundo: si essem de mundo, amaret me mundus, & dicitur ad Apostolos; Vos non estis de mundo.

℟. Machabæus.

Lectio viii.

VÆ igitur mundo, hoc est terreno loco, ab scandalis: necesse enim est ut veniant scandala: non quia necesse, sed quia mundo necesse, ut veniant. Videte quod dicimus, subtile est: si necesse est ut veniant scandala, ergo absque culpa est ille, per quem venit scandalum.

℟. Tu Domine, qui.

Lectio ix.

SEd non dicimus, scandalum non venit, nisi in terreno mundo. Vis tibi non venire scanda-

dalum? noli esse terrenus. Propterea, dico, mundus terrenus scandalum habet: terra ista necesse est ut habeat scandalum: noli portare terrenum, sed cælestem, & scandalum non habebis. Veruntamen væ homini illi, per quem scandalum venit.

Te Deum laudamus.

FERIA QUARTA

infra Octav. S. Angeli Custodis.

In secundo Nocturno.

S. Hilarius in Psalmum centesimum trigesimum septimum.

Lectio iv.

IN conspectu Angelorum psallam tibi. Parum sibi existimat Propheta esse, ut hominibus tantum præsentibus psallat, quia homines corporalium tantum negotiorum officia inspiciunt; in eo enim, quo psallit, motum complacitæ operationis Deo ostendit. Non ergo quæ videntur in corpore, cerni desiderat, sed ea, quæ spiritualiter naturæ spirituales contuentur, gerere festinant. Scit enim sub specula Angelorum vitam omnem, moresque agere, & ubique hæc divinorum ministeriorum auxilia fidelibus cunctis assistere, ut scriptum est: Præest Angelus Domini in circuitu timentium eum. ℟. Vivit ipse Dominus.

Lectio v.

LEgem etiam Moysi in manu mediatoris per Angelos fuisse depositam docet Apostolus. Nec non & Eliseus absolutissime docuit, humanas infirmitates Angelorum auxiliis defendi, & in omnibus periculis, si fides maneat in nobis, adesse spiritualium virtutum defensionem. Nam cum rex Syriæ capere Geth urbem, in qua idem Propheta Eliseus esset, pararet, & nocturnis itineribus exercitum suum, qui antelucanus urbem obsideret, destinasset, puer Elisei conspecta obsidione dixit; O domine, quid faciemus? Et dixit: Noli timere, quia plures sunt nobiscum, quam cum illis.

℟. Angelus Domini.

Lectio vi.

ET oravit Eliseus ad Dominum, & dixit: Adaperi Domine oculos pueri hujus ut videat. Et aperuit Dominus oculos pueri, & vidit. Et ecce mons erat plenus equis & curribus in gyro Elisei, & descenderunt ad eos. Tantus & tam nobilis Propheta solus contemplatione auxilium spiritualium dignus est. Sed oratio ejus ad Deum, visum incorporalium etiam puero suo meruit. In horum igitur assistentium humanis auxiliis Angelorum conspectu psallat Propheta, simplicibus spiritualium operum contemplatione placiturus. ℟. In omni tribulatione.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 18.*

IN illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cælorum? Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Tom. I. in festivitate S. Michaelis, Sermon. II.

AUdistis, fratres, Evangelicam lectionem adversus eos, qui pusillos scandalizant, satis terribiliter intonantem. Nemini blanditur veritas, neminem palpat, nullum seducit, aperte denuntians, quoniam væ homini illi, per quem scandalum venit, expedit ei, ut suspendatur in collo ejus mola asinaria, & pro suavi jugo & levi onere Salvatoris, gravi mole terrenæ cupi-

ditatis humeris ejus imposita, demergatur in profundum maris hujus magni & spatiosi manibus, quod est sine dubio sæculum nequam. Perire siquidem necesse est hominem, qui caritatem non habet, etiam si tradiderit corpus suum, ita ut ardeat, & hoc diximus, fratres, ut in ea caritate, & unanimitate & pace, in qua statis in Domino, solliciti sitis perseverare, & abundare magis.

℟. Machabæus, & qui.

Lectio viii.

QUæ est enim spes nostra, & gaudium nostrum, & corona gloriæ? nonne unitas & unanimitas vestra, in qua gaudeo vos inveniri fraternitatis amatores, & ante omnia mutuam in vobisinetipsis caritatem habentes, quod est vinculum perfectionis? In hoc enim cognoscunt omnes, etiam Angeli sancti, quod Christi estis discipuli, si dilectionem habueritis ad invicem. Denique potest hinc quoque fraternæ dilectionis utilitas magnifice commendari: numquid enim Christi gratia diligemur ab Angelis, si de mutuæ dilectionis inopia cognoverint nequaquam ejus non esse discipulos? Numquid diligemur ab eis propter nos ipsos, idest, spiritualis naturæ similitudinem, si invenimur non diligere humanæ naturæ nostræ consortes? Immo vero si ex eis, quæ inter nos sunt contentionibus, carnales nos magis, quam spirituales esse constiterit.

℟. Tu Domine.

Lectio ix.

DEnique numquid Angeli diligunt nos propter seipsos, & futuram de nobis civitatis suæ restaurationem, si (quod absit) coædificari eis possemus, defuerit glutinum caritatis? Quomodo sperabunt reædificandos de nobis perpetuos civitatis illius muros, si cognoverint, si viderint, nos non lapides esse vivos, qui possint invicem cohærere, sed magis pulverem, quem projicit ventus a facie terræ, quem unius verbi flatus in turbine excitet, & suspicionis cujuslibet levissima aura dispergat? Et hæc quidem dixisse sufficiat pro eo quod ait Dominus. Si quis scandalizaverint unum de pusillis istis. Te Deum. 15.

FERIA QUINTA

infra Octav. S. Angeli Custodis.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Lib. 9. de Civit. cap. 22.

Lectio iv.

ANgelis bonis omnis corporalium temporaliumque rerum scientia vilis est, non quod earum ignari sint, sed quod illis Dei, qua sanctificantur, caritas cara est. Præ cujus non tantum incorporali, verum etiam incommutabili, & ineffabili pulchritudine, cujus sancto amore inardescunt, omnia, quæ infra sunt, & quod illud est, non seque ipsos intra illa contemnunt; ut ex toto, quod boni sunt, eo bono, ex quo boni sunt, perfruantur.

℟. Vivit ipse Dominus.

Ibidem lib. 10. cap. 7.

Lectio v.

ANgeli in cælestibus sedibus constituti immortales & beati, qui Creatoris sui participatione gaudent, cujus æternitate firmi, cujus veritate certi, cujus munere sancti sunt: quoniam nos mortales & miseros, ut immortales beatique simus, misericorditer diligunt, nolunt nos sibi sacrificare, sed ei, cujus & ipsi.

ipsi nobiscum se sacrificium esse noverunt.

℟. Angelus Domini.

Lectio v.

CUm ipsi sumus una civitas Dei, cui dicitur in psalmo; Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei; cujus pars in nobis peregrinatur, pars in illis opitulatur. De illa quippe superna civitate, ubi Dei voluntas intelligibilis atque incommutabilis lex est, de illa superna quodammodo curia (geritur namque ibi cura de nobis) ad nos ministrata per Angelos sancta Scriptura descendit.

℟. In omni tribulatione.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 18.

IN illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes; Quis, putas, major est in Regno cælorum? Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Tom. 1. *in festo S. Michaelis.*

JAm vero quem non moveat quod sequitur in Evangelio? Si oculus tuus scandalizaverit te, erue eum. Numquid enim corporalem hunc oculum monemur eruere, aut unam ex manibus istis, similiter & unam abscindere pedem? Absit a nobis hujusmodi carnalis omnino & nimis ridiculosa cogitatio.

℟. Machabæus, & qui.

Lectio viii.

POrro triplex fieri scandalum quotidiano nobis nosse licet experimento. Interdum enim est in nobis spiritalis intentionis oculus simplex, & qui gratiæ magis quam noster dicendus sit; sed scandalizat nos oculus noster, & qui vere a nobis est, dum voluntas nostra aliam minus castam importune ingerit intentionem: sed habemus super hoc salubre consilium Salvatoris: Erue eum, inquit, & projice abs te. Hoc autem fiet, si non consentias, si abjicias, si resistas. Simili modo de manu ac pede est intelligendum.

℟. Tu Domine.

Lectio ix.

CUm autem bonis operibus intentos, ad alia opera trahere voluntas propria conatur, manus nostra est, quæ scandalizat nos, sed abscindi debet, & projici a nobis, ut non ei consentiamus. Sic etiam proficere in sancta conversatione, & ascendere per gradus scalæ, quæ Jacob apparuit, ac juxta quod ait Psalmista de virtute in virtutem ire desiderantes, sæpius scandalum patimur a pede quodam pusillanimitatis & negligentiæ nostræ, qui nimirum descendere magis, ac remissius ire conatur, sed abscindi eum necesse est, ut pes gratiæ, qui stat in directo, currere possit sine offensione, sine scandalo, sine impedimento.

Te Deum laudamus.

FERIA SEXTA

Infra Octav. S. Angeli Custodis.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis in festivitate S. Michaelis.

Lectio iv.

DIgnum est, ut gloriam Angelorum non capientes, tanto magis amplectamur misericordiam, quia nimirum constat; nihilominus abundare domesticos Dei, cæli cives Principes Paradisi. Testatur enim Apostolus, qui raptus ad tertium cælum, beatæ illi curiæ meruit interesse, atque ejus nosse secreta, quoniam omnes administratorii sunt Spiritus, missi in ministerium pro-

propter eos qui hæreditatem capiunt salutis. Neque id cuiquam incredibile videatur quandoquidem ipse quoque Creator & Rex Angelorum venit non ministrari, sed ministrare, & animam suam dare pro multis.

℟. Vivit ipse Dominus.

Lectio v.

MInistrant Angeli, sed de alieno, offerentes Deo bona opera, non sua, sed nostra, & nobis ejus gratiam referentes. Unde & Scriptura dicit: Quoniam ascendit fumus aromatum in conspectu Domini de manu Angelorum: sollicite præmisit, data ei fuisse incensa multa. Nostros enim sudores, non suos, nostras, non suas lacrymas offerunt Deo: nobis quoque ejus munera referunt, non sua. Non sic minister ille sublimior cunctis, sed humilior universis, qui semetipsum obtulit sacrificium laudis, qui Patri offerens animam suam, nobis ministrat usque hodie carnem suam.

℟. Angelus Domini.

Lectio vi.

HUjus itaque tanti Ministerii gratia, nihil mirum si dignanter nobis, immo & libenter Angeli sancti ministrent. Ipsi enim amant nos, quia nos amavit Christus. Dicitur certe vulgari proverbio, Qui me amat, amat & canem meum. Nos vero, o beati Angeli catelli sumus Domini illius, quem tanto affectu diligitis. Catelli, inquam, cupientes saturari de micis, quæ cadunt de mensis dominorum nostrorum, qui estis vos. Et hæc dixerim, fratres, ut ampliorem de cetero erga beatos Angelos fiduciam habeatis, ac proinde familiarius in omni necessitate vestra illorum invocetis auxilia; sed & digne in eorum præsentia conversari, & magis, ac magis eorum vobis conciliare gratiam, captare benevolentiam, exorare clementiam studeatis.

℟. In omni tribulatione.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 17.*

IN illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum: dicentes: Quis, putas, major est in Regno cælorum? Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 10. in Matth.

VIdete, ne contemnatis unum de parvulis istis. Parvulos non ætate, sed multorum æstimatione appellavit; pauperes, inquam, ignotos, ceterosque hujusmodi, quos multi contemnunt, qui revera parvuli non sunt, cum Creatoris omnium amici sint: quos ipse multo magis venerabiliores facit, dicens: Quia Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui in cælis est.

℟. Machabæus, & qui.

Lectio viii.

HInc manifestum est, quia omnes Sancti Angelos habeant. Apostolus etiam ait de muliere, quoniam velamen debet habere in capite propter Angelos; & Moyses: Statuit fines, inquit Gentium secundum numerum Angelorum Dei. Hic vero non de Angelis simpliciter dicitur, sed de Angelis excellentibus atque supremis. Nihil enim aliud designatur, cum faciem, dicat, Patris mei aspiciunt, quam summa fiducia eorum, & honor præcipuus.

℟. Tu Domine, qui.

Le-

Lectio ix.

VIdes, quot, quibusque rationibus ad modestiam & ad curam tenuiorum fratrum nos revocat? Infantem in medio statuit, & dixit: Efficiamini sicut parvuli, & quicumque talem susceperit parvulum; me suscipiet; & quicumque hunc scandalizaverit, extrema luet supplicia, & scandalizantes homines, etiam si loco manuum atque oculorum nobis essent, abscindere jussit. Angelorum quoque auctoritate, qui hos tenues fratres tutantur, ut eos veneremur, impellit.

Te Deum laudamus.

SABBATO

Infra Octavam sancti Angeli Custodis.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Ambrosii Episcopi.

Serm. 1. de Eliseo.

Lectio iv.

HOstium tumultus bellicosos minime timere debemus, nec quamlibet numerosam hostium multitudinem formidare. Quoniam sicut ait Apostolus; Major est qui in nobis est, quam qui in mundo, hoc est, potentior est ad protegendos famulos suos Christus, quam diabolus ad instigandos inimicos; quamvis enim idem diabolus colligat sibi turbas, & crudeli eas armet insania, tamen facile destruuntur, quia melioribus populum suum Salvator circumdat auxiliis: Ait enim Propheta: Immittet Angelum Dominus in circuitu timentium eum, & eripiet eos. Quod si Angelus Domini timentes eum de periculis eripiet, non potest timere barbarum, qui timuerit Salvatorem.

℟. Vivit ipse Dominus.

Idem in Epistola ad Hebr. cap. 1.

Lectio v.

QUid miraris, si filio ministerium exhibent Angeli, cum etiam nostræ salutis ministros eos constet effectos? Filius tamen sicut Dominus salvat: isti vero sicut servi saluti prædestinatorum deserviunt. Intelligite igitur, quantus honor nobis existit, ad quos sicut ad amicos, ita ministros Angelos suos destinat Deus.

℟. Angelus Domini.

Idem in Psalm. 37.

Lectio vi.

QUi juxta me erant, de longe steterunt: ne mysticus quidem pietatis abhorreat affectus, ut pro Angelis dixerit, qui prætendunt timentibus Dominum, ut eripiant eos de tentationibus, quas ferre non possunt. Quomodo ergo longe stant, qui ad adjumentum sunt attributi? Sed non illi se separant, sed qui urgetur tentationibus, putat eos longe abesse, quos propius sibi adesse desiderat, & arbitratur dissimulare cum illi adjuvandi tempus nutu sui Imperatoris expectant, qui athletam suum quo gloriosius vinceret, diutius certare præcepit.

℟. In omni tribulatione.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 18.*

IN illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in Regno cælorum? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 59.

CUriose, inquit, scrutamini vos, quis vestrum major sit, & de primatus honore contenditis. Ego autem si quis humi-

liorem se ceteris non effecerit, ipso interea caelesti [illegible] indignatum altero. Recte autem ante oculos ministratione parvuli totam rem posuit, ipso aspectu eos convertens, ac persuadens, ut absque simulatione aliqua humilitatem amplectantur.

℟. Machabaeus, & reli.

Lectio viii.

PArvuli autem non invidere, nec inanem expectare gloriam, nec primatus desiderare dignitatem noverunt; sed maxime hanc virtutem possident, puram dico simplicitatem & humilitatem. Non fortitudine tantum ac prudentia, sed humilitatis quoque virtute & simplicitate nobis opus est, quae si non adest, salus nostra certe claudicat.

℟. Tu Domine, qui.

Lectio ix.

PArvulum autem aetate, & quidem, mea sententia, valde parvulum, qui ab omnibus esset passionibus liber, in medio statuit. Illa enim aetas omni arrogantia, omni gloriae inanis furore, omnis livoris insania, omni contentionis cupiditate, ceterisque hujusmodi affectibus immunis est. Cumque praecipuis muniatur virtutibus, simplicitatis scilicet ac humilitatis, de nulla istarum superbit; ita duplici philosophia ornatur.

Te Deum laudamus.

DOMINICA II.

Septembris.

Dies Octava S. Angeli Custodis.

Duplex.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Sermon. 12. super Psalmum Qui habitat. *Lectio iv.*

ANgelis suis mandavit de te. Mira dignatio, & vere magna dilectio caritatis! Quis enim? quibus? de quo? quid mandavit? Studiose consideremus, fratres, diligenter commendemus memoriae hoc tam grande mandatum. Quis enim mandavit, cujus sunt Angeli? cujus mandatis obtemperant? cujus obediunt voluntati? Nempe Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis. Nec cunctantur, quin etiam in manibus tollant te. Summa ergo Majestas mandavit Angelis, & Angelis suis mandavit. Illis utique sublimibus, tam beatis, tam proxime sibi cohaerentibus, tam familiariter sibi adhaerentibus, & vere domesticis Dei mandavit de te. Tu quis es? Quasi vero non sit homo putredo, & filius hominis vermis.

℟. Vivit ipse Dominus.

Lectio v.

SEd quid putas mandavit de te? numquid scripsit contra te amaritudines? numquid ut contra folium, quod vento rapitur, ostendant potentiam suam, & stipulam siccam persequantur? numquid ut tollant impium, ne videat gloriam Dei? mandandum istud est, non mandatum. Itaque Angelis suis mandavit ad te, ut custodiant te. Pretiosum depositum nobis commiserat, fructum crucis suae, pretium sanguinis sui; non est contentus custodia hac tam parum tuta, tam parum utili, tam fragili, tam insufficienti. Super muros tuos Jerusalem constitui custodes, nempe etiam ipsi qui videntur muri, aut in muro ipse columnae, his custodibus egent, & maxime.

Lectio vi.

QUanta tibi debet hoc verbum inferre reverentiam, afferre devotionem, conferre fiduciam!

ciam! Reverentiam pro præsentia, devotionem pro benevolentia, fiduciam pro custodia. Caute ambula, ut videlicet, cui adsunt Angeli: sicut eis mandatum est, in omnibus viis tuis: in quovis diversorio, in quovis angulo, Angelo tuo reverentiam habe. Tu ne audeas illo præsente, quod vidente me non auderes. Ceterum, etsi tam parvuli sumus, & tam magna nobis, nec modo tam magna, sed & tam periculosa via restat; quid tamen sub tantis custodibus timeamus? Nec superari, nec seduci, minus autem seducere possunt, qui custodiunt nos in omnibus viis nostris. Fideles sunt, prudentes sunt, potentes sunt, quid trepidamus? tantum sequamur eos, adhæreamus eis, & in protectione Dei cæli commoremur. ℟. In omni tribulatione.

In tertio Nocturno, Lect. vii. & viii. ut in die Festi.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ secundæ Septembris, cujus fit commem. in Laudibus, in utrisque Vesperis.

Si dies Octavæ sancti Angeli Custodis inciderit in festum Nativitatis beatæ Mariæ Virginis, fit de beata Maria Virgine, cum commemor. diei Octavæ sancti Angeli Custodis.

DIE I. SEPTEMBRIS.

In festo beatæ Julianæ de Collalto Virginis. Duplex.

Oratio.

DEus, qui dispositione mirabili beatam Julianam Virginem tuam, a prima ætate gratiæ ubertate præventam, mira innocentia & contemplationis dono decorare dignatus es: ejus meritis & intercessione concede, ut tibi in terris fide & caritate conjuncti, ad contemplandam in cæli speciem tuæ pulchritudinis perducamur. Per Dominum.

Deinde fit commem. S. Raymundi Nonnati Confessor. Postea sancti Ægydii Abbatis, postremo SS. Duodecim Fratrum Martyr. ut in Breviario.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JUliana, ex nobili familia Comitum de Collalto orta, mundum ante despexisse, quam agnovisse visa est. Puerilibus ludis a prima ætate posthabitis, spretisque paternæ domus illecebris, adeo mature Deo adhærere cœpit, ut vix decennis hanc sibi sponsum eligendum statuerit, ingressa Sanctimonialium Cœnobium sub regula sancti Benedicti prope Patavium. Sed amore solitudinis inde digrediens ad Euganeos montes, Beatrici Atestinæ sanctissimæ feminæ comitem se adjunxit, divinæ contemplationi liberius vacatura. In hac nova regularis disciplinæ palæstra mirum est quanta alacritate perfectionis iter arripuerit nobilis Virgo. Custos legum exactissima, laboris ac vigiliarum supra ætatem patiens, secessus & orationis perquam studiosa, humilitate præsertim & puritate non raro inter contemplationis suavissimos illapsus cælestis Sponsi præsentia meruit recreari. ℟. Propter veritatem.

Lectio v.

MEmoriæ traditur, divinitus admonitam a Divo Blasio ut Venetias migraret, ibidem in remota Urbis parte Monasterium extruendum curasse sub invocatione ejusdem martyris & sancti Cataldi. Confluentes statim sacras Virgines, ut ea uterentur

[illegible]

Virgo, [illegible].

℟. Dilexisti justitiam. xxviii.

Lectio vi.

Nihil fere debere spectari ex- [illegible] praesidium, tam fervidae caritatis ardorem pluribus miraculis, ut referunt, Domino [illegible]. Nam annonae defectum, cum nihil haberet, quod esurientibus sororibus apponeret; A[illegible] ad januam panes, [illegible] subito evanescente, mirabiliter suppletum vidit. Praeterea cum in nocte Natalitia [illegible] ad Ecclesiam Sacerdoti sacrificaturo non [illegible], effusa in preces Julianae, [illegible] Puerulum Jesum [illegible] delapsum, in ulnis omnibus spectantibus, sponsisque suis amabiliter blandientem, suscepisse, easque maerentes, quod a sacra communione prohiberentur, ineffabili gaudio recreasse. Optimis denique institutis ac virtu-

[illegible]

℟. [illegible]

In tertio Nocturno. Homilia in Evangelio [illegible]

Nona Lectio de S. Aegidio Abbate, [illegible] *in Laudibus* [illegible] *SS. Martyrum Duodecim Fratrum,* [illegible] *in Breviario.*

DIE III. SEPTEMBRIS.

In festo SS. Virginum & Mart. Euphemiae, Dorotheae, Theclae, & Erasmae. Duplex.

In utrisque Vesp. & Laudibus.

℣. Adducentur Regi virgines post eam. ℟. Proximae ejus afferentur tibi.

Ad Magnificat & ad Benedictus, Antiph. Prudentes Virgines aptate vestras lampades: ecce sponsus venit, exite obviam ei. *Oratio.*

Da nobis misericors Deus, Sanctis Virginibus & Martyribus tuis, Euphemia, Dorothea, Thecla, & Erasma intercedentibus, caelestis gratiae abundantiam; ut earum passio celebrata, praesentis vitae subsidium conferat, & aeternae. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EUphemia, Dorothea, Thecla, & Erasma Virgines Aquilejenses nobiliter progenitæ, quarum priores Valentii filiæ hominis Idololatriæ addicti, sequentes vero Valentiniani ejusdem fratris Christi nomen profitentis cujus studio omnes in Christiani fide erudiebantur. Quadam vero die, cum suppliciter efflagitarent, ut Natisi fluminis lustralibus undis baptismatis desiderio abluerentur, precibus Deo oblatis, insigni prodigio flumen divinitus cursum remoratur; ac tamdiu constitit, donec eadem hora adveniente Valentiniano, ac beato Hermagora Episcopo, continuo baptizantur, & virgines consecrantur. Cum interim Valentius Euphemiam, & Dorotheam nubendas destinasset, respuunt illæ terrenas nuptias, cælesti sponso dicatæ. His genitor auditis, insaniens, arrepto gladio, utramque aggreditur: at illæ furentis Patris e manibus elapsæ, ad Valentinianum patruum confugiunt, quas ipse cum filiabus in suæ domus latebris abdidit. Verum fraude servi detectæ, qui statim a dæmone arreptus, in Natisum fluvium se præcipitem dedit, ab ipso Valentio insequente orantes deprehensæ, Servasto Præsidi pro Christiano nomine puniendæ traduntur.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

DElatas sibi virgines Præses ut vidit blanditiis ad Apostasiam attrahere non potuisse, imperat primum nudas flagellis cædi, inverso mox corpore suspendi, & malleis capita eousque contundi, quo sanguis e naribus copiose difflueret, sed omnibus cruciatibus fortiores, carceri mancipandas deseruit. Sequenti mane, quia a vulneribus incolumes cernebantur, hortatur Servastus pro accepto beneficio diis litare, quorum pietati salutem debere suadebat; at illæ solum Jesum Dei filium cælestem medicum confitentur, & prædicant. Jubet interea Præses easdem equuleo suspendi, latera lampadibus aduri, ac tandem mamillas crudeliter amputari, quæ canibus devorandæ projectæ, singulari ab ipsis custodia venerantur. Igitur carceribus occluduntur, & altera die nudæ circumducuntur per Urbem, sed orante sancta Euphemia, Angelus Domini singulas candida stola superindui ac pristinæ incolumitati restituit, quin & novum contulit decorem, cum in earum corporibus, nec plagarum vestigia apparerent, & vultus earum solis instar enitescerent.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

TAntis prodigiis, Virginumque constantia nil commotus Præses, ut audivit irridentes inania deorum simulacra, capite plectendas mandavit, quam impiam sententiam in filias & neptes, Valentius ipse sese obtulit exequuturum. Adiit ergo altissimam Turrim, ubi filias eximiæ pulchritudinis anteacto tempore aliquamdiu custodierat, ibique propriis manibus omnium capita obtruncavit, & inter præterfluentem Natisum dejecit. Divinam tamen ultionem immanis adeo facinoris vindicem sensit, ingenti illico terræ motu

que detegit, ne aut sua, aut Domini morte doleant & maxime Petrus.

℟. Splendida facta est facies Moysi, dum respiceret in eum Dominus: * Videntes seniores claritatem vultus ejus admirantes timuerunt valde.

℣. Cumque descendisset de monte Sinai; portabat duas tabulas testimonii, ignorans, quod cornuta esset facies ejus ex consortio sermonis Dei. Videntes.

Lectio viii.

ET vide, quid agit, cum de regno, & de gehenna disseruerit: Nam in eo quod dixit: Qui invenit animam suam, perdet eam & quicumque perdet eam gratia mei, inveniet ipsam, & in eo quod ait: Reddet unicuique secundum opera sua, & regnum & gehennam designavit. Cum igitur de utrisque disseruerit, regnum quidem, ut oculis cernatur, concedit: gehennam autem minime, quoniam rudioribus atque ineptioribus illud necessarium fuisset; sed cum illi probi essent, ac perspicaces, satis fuit eos a melioribus confirmari. Hoc etiam multo magis ipsum decebat: non tamen omnino illud prætermisit, sed & aliquando atrocitatem gehennæ quasi ante oculos proponit, veluti cum Lazari imaginem descripsit, & ejus meminit, qui denarios centum repetiit.

℟. Si ministratio mortis, litteris deformata in lapidibus fuit in gloria, ita ut non possent intendere filii Israel in faciem Moysi propter gloriam vultus ejus, quæ evacuatur: * Multo magis ministratio spiritus, quæ manet, erit in gloria.

℣. Amplioris enim gloriæ Christus præ Moyse dignus est habitus, quanto ampliorem honorem habet domo, qui fabricavit eam. Multo magis.

Gloria Patri. Multo magis.

Lectio ix.

TU vero Matthæi Philosophiam considera, qui non celavit nomina eorum qui Præpositi fuerant. Quod & Joannes sæpius facit, cum eximias Petri laudes verissime, ac diligentissime describat. Nullum enim in hoc Apostolorum consortio livor, aut inanis gloria locum habebat. Primos igitur Apostolorum seorsum assumpsit. Quamobrem eos solos accepit? Quia excellentiores ceteris videlicet erant. Cur autem non illico, sed post sex dies hoc fecit? Ne ceteri scilicet discipuli ceu homines moverentur, qua de re nec eos nominavit, quos accepturus erat.

Te Deum laudamus.

DIE V. SEPTEMBRIS.

In festo sancti Osualdi Confessor. *Duplex.*

In Hymn. dicatur. Meruit supremos, &c.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui hujus diei venerandam sanctamque lætitiam in beati Osualdi Confessoris tui solemnitate consecrasti: da cordibus nostris tui amoris augmentum, ut cujus pia merita veneramur in terris, illius in Cælo patrocinia sentiamus. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro Ecclesiasticæ Historiæ Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lectio iv.

OSualdus sanctissimus Rex Northumbrorum, mox ubi Regnum suscepit, desiderans totam, cui præerat, gentem Fidei Christianæ

lium ejecta, ad vicina oppida venit, ubi Friderici mortem, & Ecclesiæ pacem prophetico spiritu prædixit. Mulierem cæcam a nativitate illuminavit, & ad fidei veritatem astruendam, succensum rogum ingressa, ac tribus horis in eo illæsa permanens, cujusdam hæreticæ mulieris pervicaciam vicit, eamque cum aliis ad fidem convertit.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

TAndem Viterbium summa civium gratulatione reversa, in consortium Sanctimonialium sanctæ Mariæ de Rosis admitti petiit, sed illis ingressum ob puellæ inopiam denegantibus, se mortuam in eo cœnobio commoraturam prædixit. Mox ad pristinum domus suæ carcerem ingressa, cum in ea duobus annis permansisset, morbo correpta, & ad beatam Patriam suspirans, meritis plena migravit ad sponsum, decimo octavo suæ vitæ anno nondum exacto. Corpus ejus miro splendore illustratum, suavique odore perfusum, in Templo sanctæ Mariæ de Podio effossa humo, ac desuper ingesta, tumulatum fuit, donec post triginta circiter menses ab Alexandro quarto, tunc Viterbii sedente, & in somnis ter ab ea admonito refossum, & incorruptum repertum, pridie Nonas Septembris ad præfatum Monasterium, quod postea sanctæ Rosæ nuncupatum est, solemniter translatum fuit, ubi usque ad hodiernam diem integrum & flexibile summa totius Orbis admiratione asservatur, & novis semper miraculis coruscat.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Simile erit regnum cælorum decem Virginibus. *ut in Communi Virg. primo loco.*

EODEM DIE.

In festo sancti Moysis Prophetæ Confessor. Semiduplex.

Oratio. Adesto Domine. *de Communi Confess. non Pontific.*

In primo Nocturno.

De libro Exodi.

Lectio i. *Cap. 3.*

MOyses autem pascebat oves Jethro soceri sui Sacerdotis Madian: cumque minasset gregem ad interiora deserti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio rubi, & videbat, quod rubus arderet, & non combureretur: Dixit ergo Moyses: Vadam, & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. Cernens autem Dominus, quod pergeret ad videndum, vocavit eum de medio rubi, & ait: Moyses, Moyses, qui respondit, Adsum. At ille: ne appropies, inquit, huc, solve calceamentum de pedibus tuis, locus enim, in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Abscondit Moyses faciem suam, non enim audebat aspicere contra Deum.

℟. Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: descende in Ægyptum, & dic Pharaoni: * Ut dimittat populum meum; induratum est cor Pharaonis, non vult dimittere populum meum nisi in manu forti. ℣. Clamor filiorum Israel venit ad me, vidique afflictionem eorum, sed veni, mittam te ad Pharaonem. Ut dimittat.

Lectio ii.

CUi ait Dominus: Vidi afflictionem populi mei in Ægy-

gypto, & clamorem ejus audivi, propter duritiam eorum, ii præsunt operibus, & sciens lorem ejus descendi, ut liberem eum de manibus Ægyptiorum, & educam de terra illa in ram bonam, & spatiosam, in rram, quæ fluit lacte & mel-, ad loca Chananæi, & Hezei, & Amorrhæi, & Pherezi, & Hevæi, & Jebusæi. lamor ergo filiorum Israel vet ad me: vidique afflictionem rum, qua ab Ægyptiis opprimuntur, sed veni, & mittam te Pharaonem, ut educas populum eum filios Israel de Ægypto.

. Stetit Moyses coram Pharao-, & dixit: Hæc dicit Domis: * Dimitte populum meum, sacrificet mihi in deserto.

. Dominus Deus Hebræorum isit me ad te dicens. Dimitte.

Lectio iii.

DIxitque Moyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam . Pharaonem, & educam filios rael de Ægypto? Qui dixit ei: o ero tecum, & hoc habebis num, quod miserim te: cum uxeris populum meum de Ægyo immolabis Deo super monn istum. Ait Moyses ad Deum, ce ego vadam ad filios Israel, dicam eis: Deus patrum veorum misit me ad vos. Si dirint mihi: Quod est nomen is? Quid dicam eis? Dixit us ad Moysen: Ego sum qui n. Ait: Sic dices filiis Israel; i est, misit me ad vos. Dique iterum Deus ad Moysen: ec dices filiis Israel: Dominus us patrum vestrorum, Deus rabam, Deus Isaac, & Deus ob misit me ad vos: hoc non mihi est in æternum, & hoc moriale meum in generatiom & generationem.

℟. Cantemus Domino, gloriose enim honorificatus est: equum & ascensorem projecit in mare: * Adjutor, & protector factus est mihi Dominus in salutem.

℣. Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen ejus. Adjutor. Gloria Patri. Adjutor.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Basilii Magni.

Homil. 1. de Jejunio ante med.

Lectio iv.

MOysen per jejunium novimus in montem ascendisse: neque enim aliter ausus esset verticem fumantem adire, atque in caliginem ingredi nisi jejunio munitus. Per jejunium mandata digito Dei in tabulis conscripta suscepit. Item supra montem, jejunium legis latæ conciliator fuit: inferius vero gula ad Idololatriam populum deduxit ac contaminavit. Sedit, inquit, populus manducare, & bibere, & surrexerunt ludere. Quadraginta dierum laborem, ac perseverantiam, Dei servo continuo jejunante, ac orante, una tantum populi ebrietas cassam, irritamque reddidit. Quas enim tabulas Dei digito conscriptas jejunium accepit, has ebrietas contrivit: Propheta sanctissimo indignum existimante vinolentum populum a Deo legem accipere.

℟. In mari viæ tuæ, & semitæ tuæ in aquis multis: * Deduxisti sicut oves populum tuum in manu Moysi & Aaron.

℣. Transtulisti illos per mare rubrum, & transvexisti eos per aquam nimiam. Deduxisti.

Lectio v.

UNo temporis momento ob gulam populus ille, per maxima prodigia Dei cultum edoctus in Ægyptiacam idololatriam turpissime devolutus est.

Ex

Ex quo si utrumque simul conferas, videre licet, jejunium ad Deum ducere, delitias vero salutem perdere. Quid Esau inquinavit, servumque fratris reddidit? nonne esca una propter quam primogenita vendidit? Samuelem vero nonne per jejunium oratio largita est matri? Quid fortissimum Sampsonem inexpugnabilem reddidit? nonne jejunium, cum quo in matris ventre conceptus est? Jejunium concepit, jejunium nutrivit, jejunium virum effecit. Quod sane Angelus matri præcepit, monens, quæcumque ex vite procederent, ne attingeret, non vinum, non siceram biberet. Jejunium Prophetas genuit, potentes confirmat, atque roborat.

℟. Qui persequebantur populum tuum Domine, demersisti eos in profundum: * Et in columna nubis ductor eorum fuisti.

℣. Deduxisti sicut oves populum tuum in manu Moysi & Aaron. Et in columna.

Lectio ix.

Jejunium legislatores sapientes facit: animæ optima custodia, corporis socius securus, bellicis viris munimentum, & arma athletis, & certantibus exercitatio. Hoc præterea tentationes propulsat; ad pietatem armat, cum sobrietate habitat, temperantiæ opifex est: in bellis fortitudinem affert, in pace quietem docet. Nazaræum sanctificat, sacerdotem perficit: neque enim fas est sine jejunio sacrificium attingere: non solum in mystica nunc, & vera Dei adoratione, sed nec in illa, in qua sacrificium secundum legem in figura offerebatur. Jejunium Eliam magnæ visionis spectatorem fecit: quadraginta namque dierum jejunio, cum animam purgasset, in spelunca meruit quantum fas est homini, Deum videre. Moyses iterum legem accipiens, iterum jejunia secutus est. Ninivitæ, nisi cum illis & bruta jejunassent, ruinæ minas nequaquam evasissent. In deserto autem quorumnam membra ceciderunt, nonne illorum, qui carnes appetivare?

℟. Moyses famulus Dei jejunavit quadraginta diebus, & quadraginta noctibus: * Ut legem Domini mereretur accipere.

℣. Ascendens Moyses in montem Sinai ad Dominum, fuit ibi quadraginta diebus, & quadraginta noctibus. Ut legem.

Gloria Patri. Ut legem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 17.*

In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum, & transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 57. in Matth.

Quoniam multa de periculis, multa de passione sua, multa de morte, & de cæde discipulorum locutus est Dominus, & aspera complura, atque ardua eis injunxit, & illa quidem in præsenti vita etiam imminebant: bona vero in spe & expectatione erant: puta, quia servarent animam suam, si perderent eam, quia in gloria Patris sui venturus sit, & præmia redditurus, ut visu etiam certiores faceret, & ostenderet quidnam sit illa gloria, cum qua venturus est, quantum capere poterant in hac præsenti vita, illis ostendit, eam-

Lectio v.

B eo invitatus Victorinus natione Aquitanus, Pascha-cursum cautissima indagatio-ompofuit. Ecclesiasticæ di-linæ retinentissimus, nullum in Episcopum per Ecclesias ecrari præter Metropolitani ensum, nec Episcopum quem-n, relicta propria Ecclesia, liam transferri, neque transi-li terminos a Patribus consti-s. Leontium Arelatensem copum suæ Sedis Vicarium tituit per Gallias, cui solli-dinem in congregandis quo-is Episcopis delegavit. E-æ prædia, quæ neque deser-neque inutilia essent, quibus imorum necessitatibus subve-tur, alienari, nisi prius apud icilium alienationis caussa di-prohibuit: aliaque complu-ancte decrevit in ea Synodo, m apud sanctam Mariam Ma-m coegit.

Posui adjutorium.

Lectio vi.

Nthemium Imperatorem, cum Philotheus Macedo-ius ejus familiaritate suffultus, a diversarum conciliabula se-um in Urbem conaretur in-ere: apud beatum Petrum ostolum, palam, ne id fieret urgando cohibuit: in tantum ea non fore introducenda pro-erit Imperator, interposito m juramento. Fecit in Con-tinianæ Basilicæ Baptisterio atoria quatuor, nempe San-Crucis, sancti Joannis Ba-stæ, sancti Joannis Evangeli-, & sancti Stephani, ac in-er Bibliothecas duas. Mona-rium construxit una cum bal-, & Prætorio ad sanctum urentium foris, alterum in be ad Lunam. Plura atque magnifica tum alia ornamenta ex auro, argento lapidibusque pretiosis, Sacris Locis, ac præ-sertim Vaticanæ Basilicæ contu-lit. Constituit in Urbe Ministe-riales, qui præfixas obirent sta-tiones. Pro communi Sacerdotum Domini concordia sollicite pro-curavit, ne sua auderent quæ-re, sed quæ essent Christi stude-rent obtinere. Demum ipse cor-pore solutus, abiit in cælum regnaturus cum Christo, quarto idus Septembris sub Imperatori-bus Leone, & Anthemio, ejus-que corpus sepultum fuit ad san-ctum Laurentium in crypta jux-ta corpus beati Xysti. Una Or-dinatione mense Decembri crea-vit Presbyteros viginti quinque Diaconos sex, Episcopos per di-versa loca viginti duos. Aposto-licæ Sedis regimen tenuit annos sex, menses novem, dies vi-ginti & octo.

℟. Iste est, qui ante.

In tertio Nocturno, Homilia ut in Communi Confessoris Pontific. secundo loco.

DOMINICA III.

Septembris.

Officium Septem Dolorum B. M. V. Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphonæ de Laudib. ut infra. Psalmi, prout in Officio parvo ejusdem B. M.

Capitulum. *Thren. 2.*

CUi comparabo te? vel cui assimilabo te, Filia Jerusa-lem? cui exæquabo te, & con-solabor te, Virgo Filia Sion? magna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

O Quot undis lacrymarum
Quo dolore volvitur,
Luctuosa de cruento,
Dum revulsum stipite,
Cernit ulnis incubantem
Virgo Mater Filium!

Os

Antoninus a piis viris ab ira Regis ereptus, Pamiam in solitudinem secessit, ubi & Almachium puerum reperiit.

℟. Desiderium animæ.

Lectio vi.

IBi in spelunca (quæ Orientalis dicebatur prope fontem) simul in orationibus, & jejuniis se exercentes; ab omni hominum conversatione semoti, diu commorati sunt. Illi paulo post quidam Joannes Presbyter divino instinctu, simul futurus martyr adjungitur. Nam cum venatores regii ex insperato eos reperiissent, & Antoninum cognovissent, ad Regem deferunt, qui ad se perductum Antoninum, sic alloquitur: Quæ te dementia, Antonine, cepit, ut tui generis oblitus, tuis præstigiis homines dementes, & regnum nostrum perturbes? Cui Antoninus: Non ego, Gallati, quemquam demento; sed unum Deum, cujus est regnum, & imperium, prædico. Tuos autem, quos colis, deos ligneos, & lapideos, ut falsos, & inanes respuo. His verbis ira inflammatus Rex, illico cum sociis capite plecti, & in flumen (cui nomen Aregia) projici jubet. Eorum corpora a Christianis inventa honorifice condita sunt. Et, sancti Antonini dexter humerus cum brachio, qui simul etiam cum capite, feroci ictu, cum feriretur, abscissus fuerat, in Ecclesia Palentina, cujus patronus existit, ex multo tempore magna cum veneratione asservatur: ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudine populi sanctas reliquias subsequentis, in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit. Cum etiam Sanctius Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum, qui in antrum confugerat, & cuidam ibidem imagini inhærebat, ferire vellet, statimque ei brachium obrigu[isset]: comperto quod illa esset sancti Antonini imago; in cujus honorem locus habebatur, pœnitens facti Rex, vovit Marty[ri] templo ibi erigere, & illico brachium pristinæ sanitati restitu[i]tur. Quare eo loco magnificentissimam Ecclesiam sancti Antonini nomine ædificavit, ædiculam vero antri, ut hodie visitur, sub ipsa Ecclesia intactam reliquit. ℟. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Nolite arbitrari. *de Communi unius Martyr.*

DIE X. SEPTEMBRIS.

In festo sancti Hilarii Papæ, & Confess. Duplex.

Oratio. Exaudi. *de Communi secundo loco.*

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HIlarius natione Sardus, Patre Crispino genitus, post sancti Leonis transitum Romanæ Ecclesiæ Pontifex factus est. E[t] adhuc Diaconum idem Leo l[e]gatum destinavit pro Ep[hesina] Synodo celebranda, sed cum D[io]scori Alexandrini Episcopi [fu]re per vim & metum Ephesi [pe]trarentur indigna, Hilarius effugiens per invia loca, & [cer]ta pericula, divina ope libera[tus] ad Leonem reversus est. Po[nti]fex autem renuntiatus, nihil [an]tiquius habuit, quam, [quæ] contra hæreticos constituta [e]rant, suo Decreto firma[ret]. Quamobrem encyclicam Epi[sto]lam scripsit de damnatione [Ne]storii & Eutychetis, ac [eorum] præcipuorum confirmatione C[on]ciliorum. ℟. Inveni David.

ti insurgunt adversum
m. Domine quid mul-
(cum reliquis ut in

: . Paraverunt sagittas
aretra, ut sagittent in
ctos corde.
Domino confido.
: . Defecit in dolore
, & anni mei in ge-

te Domine speravi.
a Martyrum, ora pro
. Quæ juxta Crucem
titisti.
Jeremia Propheta.
i. Thren. I.
s ploravit in nocte, &
mæ ejus in maxillis e-
est qui consoletur eam
ous caris ejus. Omnes
s spreverunt eum, &
ei inimici. Vide, Do-
oniam tribulor, contur-
venter meus. Subver-
cor meum in memeti-
niam amaritudine plena
is interficit gladius, &
ors similis est. Audie-
nia ingemisco ego, &
qui consoletur me.
m vir justus & timora-
t ad Mariam: * Tuam
inam pertransibit gla-
. Ne vocetis me Pul-
sed amaram, quia ama-
valde replevit me Om-
. Tuam.
ii. Thren. I.
comparabo te? vel cui
milabo te, filia Jerusa-
i exequabo te, & con-
e, virgo filia Sion? Ma-
nim velut mare contri-
: quis medebitur tui?
it super te manibus omnes
es per viam, sibilave-
: moverunt caput suum
am Jerusalem: Hæccine est urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium universæ terræ? Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilaverunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt: Devorabimus.

℟. Surge, & accipe Puerum & Matrem ejus, & fuge in Egyptum: * Et est ibi usque dum dicam tibi. ℣. Vocavi Filium meum ex Ægypto, ut veniat salus in Israel. Et esto.

Lectio iii.

Fecit Dominus, quæ cogitavit, complevit sermonem suum, quem præceperat a diebus antiquis, destruxit, & non pepercit, & lætificavit super te inimicum, & exaltavit cornu hostium tuorum. Clamavit cor eorum ad Dominum, super muros filiæ Sion. Deduc quasi torrentem lacrymas, per diem & noctem, neque taceat pupilla oculi tui.

℟. Fili, quid fecisti nobis sic; * Ego & pater tuus * Dolentes quærebamus te.

℣. Quid est, quod me quærebatis? In his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse. Ego.

Gloria Patri. Dolentes.

In secundo Nocturno, *Antiph.* Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei. *Psalm.* Deus meus meus, respice in me.

Antiphona. Deus vitam meam annuntiavi tibi, posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. *Psalm.* Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me.

Antiphona. Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte. *Psalm.* Quemadmodum desiderat cervus ad fontes.

℣. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi. ℟. Inter ubera mea commorabitur.

Ser-

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Ex Sermone 12. de Stellis.

Lectio iv.

MArtyrium Virginis tam in Simeonis Prophetia, quam ipsa Dominicæ passionis historia commendatur. Positus est hic (ait Sanctus Senex de puero Jesu) in signum, cui contradicetur; Et tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Vere tuam, o Beata Mater, animam pertransivit: alioquin non nisi eam pertransiens, carnem Filii tui penetraret. Et quidem posteaquam emisit spiritum tuus ille Jesus, ipsius plane non attigit animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransivit. Ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequibat avelli.

℟. Jesum bajulantem sibi Crucem, * Sequebatur turba mulierum, quæ plangebant, & lamentabantur eum.

℣. Filiæ Jerusalem super vos ipsas flete, & super filios vestros. Sequebatur.

Lectio v.

TUam ergo pertransivit animam vis doloris, ut plusquam martyrem non immerito prædicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille revera pertransiens animam, & pertingens usque ad divisionem animæ ac spiritus: Mulier, ecce filius tuus? O commutationem! Joannes tibi pro Jesu traditur, servus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio quando & nostra, licet saxea, licet ferrea pectora, sola recordatio scindit?

℟. Postquam venerunt in locum, qui dicitur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem juxta Crucem Jesu Mater ejus. ℣. Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransivit. Stabat autem.

Lectio vi.

NOn miremini, Fratres, quod Maria martyr in anima fuisse dicatur. Miretur, qui non meminerit, se audivisse Paulum inter maxima Gentium crimina memorantem, quod sine affectione fuisset. Longe id fuit a Mariæ visceribus; longe sit a servulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præsciebat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuo resurrecturum? & fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mireris plus Mariam compatientem, quam Mariæ Filium patientem? Ille enim mori corpore potuit, ista commori corde non potuit. Fecit illud caritas, qua majorem nemo habuit, fecit & hoc caritas, cui post illam similis altera non fuit.

℟. Joseph ab Arimathæa: * Petiit corpus Jesu, quod de cruce depositum; * Suo complexu Mater excepit. ℣. Dolens Sunamitis sinu & genibus suis sustinuit mortuum filium. Petiit. Gloria Patri. Suo complexu.

In tertio Nocturno, *Antiphona*. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalm. Exaudi Deus orationem meam cum deprecor.

An-

Antiphona. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine usquequo.
Psalm. Domine, ne in furore tuo arguas me.
Antiphona. Deus adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.
Psalm. Deus noster refugium.
℣. Per te salutem hauriamus virgo Maria.
℟. Ex vulneribus Christi.

Lectio sancti Evangelii secundùm Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 17.

IN illo tempore: Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, & soror Matris ejus, Maria Cleophæ, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

De instit. Virg. cap. 7.

STabat juxta crucem Mater, & fugientibus viris stabat intrepida. Videte, utrum pudorem mutare potuerit Mater Jesu, quæ animum non mutavit. Spectabat piis oculis filii vulnera, per quæ sciebat omnibus futuram Redemptionem. Spectabat non degeneri Mater spectaculo, quæ non metueret peremptorem. Pendebat in cruce filius, Mater se persecutoribus offerebat.
℟. Quis tibi sensus fuit, o Mater Dolorum: * Dum Joseph sindone filium tuum involvit, & posuit eum in monumento? ℣. Considerate & videte, si est dolor, sicut dolor meus. Dum.

Ex ejusdem Epistol. 25. *ad Ecclesiam Vercellensem prope finem.*

Lectio viii.

MAria Mater Domini ante crucem filii stabat. Nullus me hoc docuit, nisi sanctus Joannes Evangelista. Mundum alii concussum in passione Domini conscripserunt; cælum tenebris obductum, refugisse Solem, in paradisum latronem, sed post piam confessionem, receptum. Joannes docuit, quod alii non docuerunt, quemadmodum in cruce positus matrem appellaverit. Pluris putatur, quod victor suppliciorum, pietatis officia matri exhibebat, quam quod Regnum cæleste donabat. Nam si religiosum est, quod latroni donatur venia, multo uberioris pietatis est, quod a filio Mater tanto affectu honoratur.
℟. In toto corde tuo gemitus matris tuæ ne obliviscaris: * Ut perficiatur propitiatio & benedictio. ℣. Ave Princeps generosa, martyrumque prima rosa, virginumque Lilium. Ut perficiatur. Gloria Patri. Ut perficiatur.

Lectio nona de Homilia Dominicæ occurrentis.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

QUo abiit dilectus tuus, ò pulcherrima mulierum? quo declinavit dilectus tuus, & quæremus eum tecum.
Psalm. Dominus regnavit. *cum reliquis de Laudib. Dominicæ.*
Antiphona. Recedite a me, amare flebo: nolite incumbere, ut consolemini me.
Antiphona. Non est ei species neque decor, & vidimus eum, & non erat aspectus.
Antiphona. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.
Antiphona. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.
Capitul. Cui comparabo te. *ut suprà.* *Hymnus.*

SUmmæ Deus clementiæ,
Septem Dolores Virginis,
Plagasque Jesu Filii
Fac rite nos revolvere.

Nobis salutem conferant
 Deiparæ tot lacrymæ,
 Quibus lavare sufficis
 Totius Orbis crimina.
Sic quinque Jesu vulnerum
 Amara contemplatio,
 Sint & Dolores Virginis
 Æterna cunctis gaudia.
Jesu, tibi sit gloria,
 Qui passus es pro servulis,
 Cum Patre, & almo Spiritu,
 In sempiterna sæcula. Amen.
℣. Maria Virgo per virtutem tot dolorum. ℟. Fac nos gaudere in Regno cælorum.

Ad Benedictus, Antiphona. Venite, ascendamus ad montem Domini, & videte, si est dolor sicut dolor meus.

Oratio ut suprà.

Deinde fit commemor. Dominicæ occurrentis.

Ad Primam in ℟. brev. dicitur ℣. Qui passus es propter nostram salutem.

Ad Tertiam, Antiphona. Recedite a me.

Capitul. Cui comparabo te.

℟. *brev.* O vos omnes, * Qui transitis per viam. O vos.
℣. Attendite & videte, si est dolor, sicut dolor meus. Qui.
Gloria Patri. O vos.
℣. Defecerunt præ lacrymis oculi mei. ℟. Conturbata sunt omnia viscera mea.

Ad Sextam, Antiphona. Non est ei species.

Capitulum. *Thren. 1.*

PLorans ploravit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus, non est, qui consoletur eam, ex omnibus caris ejus.

℟. *br.* Defecerunt, * Præ lacrymis oculi mei. Defecerunt.
℣. Conturbata sunt omnia viscera mea. Præ lacrymis.
Gloria Patri. Defecerunt.
℣. Fasciculus myrrhæ, dilectus meus mihi. ℟. Inter ubera mea commorabitur.

Ad Nonam, Antiphona. Fulcite me.

Capitulum. *Thren. 2.*

DEduc quasi torrentem lacrymas per diem & noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

℟. *br.* Fasciculus myrrhæ * Dilectus meus mihi. Fasciculus.
℣. Inter ubera mea commorabitur. Dilectus.
Gloria Patri. Fasciculus.
℣. Anima mea liquefacta est.
℟. Ut dilectus locutus est.

In secundis Vesperis dicuntur omnia, ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona. Oppressit me dolor, & facies mea intumuit a fletu, & palpebræ meæ caligaverunt.

Oratio ut suprà.

Et fit commem. Dominicæ.

DIE XIX. SEPTEMBRIS.

In festo S. Jannarii Episcopi & Martyris.

Dupl. i. class. cum Octav.

Ad Magnificat, Antiphona, ut in primis Vesperis.

Beatus Januarius Præsul & Martyr inclytus, extinxit impetum ignis, obturavit ora ferarum, & in occisione gladii pro Christo mortuus, legitimi certaminis coronam accepit.

Oratio.

DEus, qui per beati Januarii Martyris tui atque Pontificis confessionem & sanguinem, admirabili testimonio ac triumpho Ecclesiæ tuæ fidem illustrare dignatus es; quæsumus, ut ejusdem nos fidei consortio, & patrocinio munitos, & triumphi etiam & gloriæ participes efficias. Per Dominum.

Lect. primi Noctur. A Miletto *de Communi unius Martyr.*

In secundo Nocturno, Lectiones ut in Breviario, cum ℟℟. de Communi unius Martyr.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 10. *b*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. *in Matth. post init.*

CUm Dominus omnem sollicitudinem a discipulorum cordibus ejecerit, & ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis sæcularibus alienatos, & ab omni temporalium rerum cura liberatos ferreos quodammodo atque adamantinos fecerit; tum denique eventura illis adversa prædicit. Multa enim ex hac prædictione futurarum rerum commoda consequebantur. Primum, ut ejus præscientiæ vim ediscerent. Deinde, ut nemo suspicaretur, ex magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Præterea, ne qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suæ tempus audirent, nimirum commoverentur.

℟. Corona aurea.

Lectio viii.

JAm, vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, & insolitum præliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, & absque zona & pera, & ab excipientibus ali juberet: non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens: Etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum (neque vero ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbæ simplicitatem) sic enim virtutem meam maxime ostendam, cum ab ovibus lupi superabuntur: & quamvis illæ sint in medio luporum, & innumeris morsibus lacerentur, non modo non consumptæ fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverit.

℟. Hic est vere Martyr.

Lectio ix.

MAjus certe atque admirabilius est, mentem adversariorum commutare, & animum in adversum transferre, quam illos occidere, præsertim cum duodecim tantum essent, & lupis plenus esset orbis universus. Erubescamus igitur, qui longe diversa facientes, tanquam lupi in adversarios ruimus. Nam quamdiu oves fuerimus, vincimus; etiam si mille circumstent lupi, superamus, & victores sumus: quod si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim a nobis Pastoris auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudamus.

In Laudibus, ad Benedictus, Antiphona. Igne me, Domine, examinasti, & non est inventa in me iniquitas: propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea.

In ii. Vesper. ad Magnificat, Antiphona. Liberasti me, Domine, a rugientibus præparatis ad escam, & a pressura flammæ, quæ circumdedit me, & in medio ignis non sum æstuatus.

Et fit commemor. SS. Eustachii & sociorum Martyr.

Per totam Octavam S. Januarii,

 fit

fit de festis occurrentibus, cum commemor. Octav. juxta Rubricas gener les.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

In festo S. Constantii Confessoris. Semiduplex.

Oratio.

DEus, qui beatum Constantium Confessorem tuum magnum foris in miraculis, & majorem intus in cordis humilitate fecisti: divinis nos quæsumus interius, exteriusque instrue disciplinis, ut bonorum operum lampade ardente, Christo Domino læti occurrere valeamus. Qui tecum vivit.

Et fit commem. S. Theclæ Virg. & Martyr. Antiphona. Veni sponsa. ℣. Specie tua.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut qui beatæ Theclæ virginis & martyris tuæ natalitia colimus, & annua solemnitate lætemur, & tantæ fidei proficiamus exemplo. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro Dialogorum sancti Gregorii Papæ.

Lib. 1. cap. 5. Lectio iv.

JUxta Anconitanam Civitatem Ecclesia beati Martyris Stephani sita est, in qua Vir vitæ venerabilis Constantius nomine, Mansionarii functus officio deserviebat; cujus sanctitatis opinio sese ad notitiam hominum longe lateque distenderat: Qui idem Vir funditus terrena despiciens, toto annisu mentis ad sola cælestia flagrabat. Quadam vero die dum in eadem Ecclesia oleum deesset, & prædictus Dei famulis unde lampades accenderet omnino non haberet, omnes lampades Ecclesiæ implevit aqua, atque ex more in medio papyrum posuit, quas allato igne succendit: sicque aqua arsit in lampadibus, ac si oleum fuisset.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

QUia igitur valde opinio Sanctitatis ejus ex-revera, multi hunc ex diversis Provinciis anxie videre sitiebant. Quadam vero die ex longinquo loco ad videndum eum quidam rusticus venit. Eadem vero hora casu contigerat, ut sanctus Vir stans in ligneis gradibus, reficiendis deserviret lampadibus. Erat autem pusillus valde, exili forma atque despecta. Cumque is, qui ad videndum eum venerat, quisnam esset inquireret, atque obnixe peteret, ut sibi debuisset ostendi; Hi, qui illum noverant, monstrarunt quis esset. Sed sicut stultæ mentis homines merita ex qualitate corporis metiuntur, eum parvulum, atque despectum videns, ipsum hunc esse cœpit omnino non credere. In mente etenim rustica inter hoc, quod audierat, & viderat, quasi facta fuerat quædam rixa, & æstimabat tam brevem per visionem esse non posse, quem tam ingentem habuerat per opinionem.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

CUm ergo ipsum eum esse a pluribus fuisset assertum, despexit, & cœpit irridere dicens, Ego grandem hominem credidi, iste autem de homine nihil habet. Quod ut Vir Dei Constantius audivit, lampades, quas reficiebat, protinus lætus relinquens, concitus descendit, atque in ejusdem rustici amplexum ruit, eumque ex amore nimio constringere cœpit, & osculari, magnasque

que gratias agere, quod is de se talia judicasset, dicens: Tu solus in me apertos oculos habuisti. Qua ex re pensandum est, cujus apud se humilitatis fuerit, qui despicientem se rusticum amplius amavit. Ad promissa tandem humilibus præmia evocatus, advolavit ad Cælum.

℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Nolite timere. *de eodem Communi ii. loco.*

Nona Lectio de sancta Thecla Virgine & Martyre, ut in Breviario, de qua etiam fit commem. in Laudibus.

DIE XXV. SEPTEMBRIS.

Septima die infra Oct. S. Januarii. Semiduplex.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Maximi Episcopi.

Homil. 2. de S. Cypr.

Lectio iv.

HIc est ille Evangelicus pater familias, proferens de thesauro suo nova & vetera, qui veteris novique Testamenti unum atque idipsum mysterium prædicans, Ecclesias Christi locupletissima disputatione ditavit. Incorruptibilis atque indefessus illius est hodie thesaurus, qui pecuniam Domini sui nummulariis fœnerans, quotidie in corde fidelium cælestium divitiarum sanctam conquirit usuram.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

QUid igitur, fratres, tanto speciosius viro, cujus hæc est regula & mensura sermonis, ut inter varias hominum caussas, motusque diversos, nunc affectione Patris, nunc auctoritate Doctoris, consoletur humiles, superbos comprimat, negligentes arguat, increpet infideles? Tantóque denique decore Sacerdotium vitamque suam vir fidelissimus adornavit, ut doctrinam suam subsequentibus confirmaret operibus, Dominicam illam sententiam tenens: Qui docuerit & fecerit, hic magnus vocabitur in Régno cælorum.

℟. Desiderium.

Lectio vi.

QUam magnus hic, quamque præcipuus in Regno cælorum est, quem in omnem gloriam sermo propheticus, vita mirabilis, & mors Deo devota sublimat! Nec immerito, fratres, tanto cum honore nominis ejus memoria per amplissima mundi spatia celebratur, quia per universum Orbem ad firmamentum fidei nostræ, & passio ejus & doctrina profecit.

℟. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 10. d*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Unde supra.

HAbes ergo quod imiteris in serpente, noli mori pro vetustate, sed pro veritate. Qui moritur pro commodo temporali, pro vetustate moritur: cum autem exutus fueris omni ista vetustate, imitatus es astutiam serpentis. Imitare & illum in hoc: serva caput tuum, tene apud te Christum. Si forte aliquis vestrum advertit aliquando, cum voluerit columbam occidere, quomodo pro capite suo totum corpus objicit ictibus ferientis: illud in se feriri non vult, ubi se

novit vitam habere. Et Christus vita nostra est: ipse enim dixit; Ego sum via, veritas, & vita. Audi & Apostolum: Caput viri Christus est. Qui ergo Christum servat in se, caput suum servat pro se.

℟. Corona aurea.

Lectio viii.

JAm vero quid opus est commendare multis verbis simplicitatem columbarum? Cavenda enim erant venena serpentis. Ibi imitatio periclitabatur, ibi erant quod timeretur. Columbam vero securus imitare, attende columbas in societate gaudere; ubique simul volant, simul pascuntur, nolunt esse solæ, communione gaudent, caritatem servant, gemitibus amoris murmurant, osculis filios generant, nam quando columbæ, quod plerumque advertimus, rixantur de cellulis suis, quodammodo pacata contentio est. Nunquid quia rixantur, separantur? simul volant, simul pascuntur, & ipsa inter se pacata est rixa.

℟. Hic est vere.

Lectio ix.

VIde rixam columbarum. Apostolus dicit: Si quis verbo nostro non obaudit per epistolam, hunc notate, & nolite commisceri cum eo. Ecce rixa: sed attende, quoniam columbarum est rixa, non luporum. Continuo subjecit: Et non ut inimicum existimetis, sed corripite ut fratrem. Columba amat & quando rixatur: lupus odit & quando blanditur. Columbarum ergo simplicitatem habentes, asturiam servate serpentum.

Te Deum laudamus.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.

In die Octava sancti Januarii. Duplex.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

De S. Ignatio Mart. tom. 5.

Lectio iv.

TEmpus animadvertite, fratres, quo dignitatem Episcopalem beatus Januarius est assecutus. Neque enim est eadem nunc, quæ tunc erat Ecclesiam gubernandi conditio: non æqualis est labor viam tritam & plane paratam post multos ingredi viatores, atque eam, quæ nunc primo secanda est, quæque prærupta & saxosa, ferisque plena, nec ullum adhuc viatorem admisit. Tunc autem quocumque quis oculos verteret, ubique præcipitia, barathra, & bella, & pugnæ, & pericula. Imperatores, & Reges, & populi, & civitates, & Gentes, & domestici, & alieni credentibus insidias tendebant.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

QUemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quod viatores possit in portum incolumes ducere cum mare tranquillum est, cumque navis fertur ventis secundis: sed cum insaniente pelago, ventisque sævientibus, qui in navi sunt, inter se dissentiunt, magna tempestate intus & foris navigantes exagitante, navim tamen potest dirigere, & conservare: sic eos, qui tunc Ecclesiam regebant, multo magis, quam illos, qui eam in præsenti gubernant, suspicere debemus, & admirari, quando multa bella intus & foris, quando fidei planta imbecillior erat adhuc, diligentia magis indigebat: quando veluti modo genitus infans Ecclesiæ populus, magnam providentiam atque sapientiam

tiam animæ, a quo nutriendus esset, postulabat.

℟. Desiderium animæ.

Lectio vi.

VErum, ne totum tempus in Episcopatus consideratione collocantes, ab iis, quæ ad eum uti martyrem spectant, enarrandis excludamur; age ad illius certamina contendamus. Versutus enim diabolus, & ad struendas aptus insidias, existimabat, si Pastores sustulisset, ovilia se facile direpturum. Sed qui comprehendit astutos in eorum astutia, ostendens Ecclesiam suam non ab hominibus gubernari, sed eos qui ut ipsum credunt, semper a se regi, id fieri permittebat, ut cum cerneret, Rectoribus sublatis, non tamen Religionem deleri, nec veritatis prædicationem extingui, sed potius augeri: ex rebus ipsis & ipse, & qui ei inserviebant, omnes intelligerent, Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed in cælis radices agere, Deumque esse, qui ubique Ecclesiam tueretur.

℟. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 10. *b*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 21. *in Matth. longe post medium.*

DIligenter considera qui sunt, qui hæc ardua & laboriosa adeunt, formidolosi videlicet, & indocti, illiterati, rudes, obscuri quidam homines & ignoti, qui nunquam Philosophorum perceperunt instituta, vixque numquam in forum descenderant, piscatores & publicani: multis repleti rebus, quæ iure animos eorum possent dejicere. Nam & magnos & claros viros tanta difficultas rerum potuisset commovere: quomodo non potuisset imperitos homines, quibus nullius rei magni aliquid venit in mentem? sed non dejecit, neque turbavit, nec id injuria dicet quispiam, cum se intelligerent posse leprosos mundare, dæmonia ejicere.

℟. Corona aurea.

Lectio viii.

EGo autem dicere non dubitarim, quia videlicet idipsum jure debebat ipsos conturbare, quoniam, qui tantam potestatem haberent, ut defunctos etiam a morte possent excitare, hi tanta bella gesturi, ad judices vincti deducendi, communis denique totius orbis admonitio futuri. Quæ igitur in omnibus his erat consolatio? sola mittentis virtus. Quo circa ita signanter incepit: Ecce ego mitto vos. Sufficiat hoc vobis ad omnem consolationem, satis sit ad confitendum. Vides quanta ejus est auctoritas? intelligis, quoniam maxima sit potestas? percipis inexpugnabilem ejus esse virtutem? ℟. Hic est vere.

Nona Lectio erit de SS. Cypriano & Justina, & ex duabus Lect. fit una, cum commem. in Laud.

In ii. Vesp. fit commem. SS. Cosmæ & Damiani Martyr.

DIE XXV. SEPTEMBRIS.

In festo S. Gerardi Sagredo Episc. & Martyr. Duplex.

Oratio. Infirmitatem. *de Communi unius Martyr.*

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GErardus, Venetiis ex Sagreda Patricia familia natus, ab ineunte ætate divino cultui deditus, Monasticum amplexus est institutum sub Regula sancti Benedicti in Monasterio sancti Georgii Majoris Venetiarum, in quo divinis contemplationibus vacans, flagranti animo concupivit Dominicum sepulcrum invisere. Cum igitur in Palæstinam tenderet, pervenit in Pannoniæ partes, ubi tum piissimus Rex Stephanus regnabat, a quo benigne exceptus, primum eremiticam vitam duxit. Mox Episcopus creatus commissas sibi oves verbo & exemplo pascere numquam destitit, donec in persecutione Christianorum, quæ in Pannonia, ut ipse prædixerat, post sanctissimi Regis obitum secuta est, lapidibus obrutus, martyrii palmam obtinuit, atque sanctitate, doctrina, & miraculis clarus, Hungarorum Apostolus meruit nuncupari. ℟. Honestum fecit.

Lectio v. & vi. de Sermone sancti Augustini Episcopi. Triumphalis beati. *de Communi unius Martyris.*

℟. *v.* Desiderium animæ.

℟. *vi.* Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Si quis venit ad me. *ut in eodem Communi primo loco.*

FESTA OCTOBRIS.

DIE VII. OCTOBRIS.

In festo S. Justinæ Virginis & Martyr. Duplex.

Oratio.

DEus, qui nos annua beatæ Justinæ Virginis & Martyris tuæ solemnitate lætificas: da, ut quam veneramur officio, etiam piæ conversationis sequamur exemplo. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JUstina Virgo Patavina, Vitaliano viro illustri, & Præpedigna conjuge, pari nobilitate nata, fidem Christianam, quam Parentes a Prosdocimo sancti Petri discipulo acceptam pie coluerunt, una cum lacte nutricis imbibit. Pene infans Parentibus orbata, Prosdocimo Episcopo educanda relinquitur: qui puellam docuit nobilitatem generis Christi humilitati subjicere, formam corporis animæ pulchritudine superare, opes per manus inopum in thesauros cælestes transferre, omnibusque assuescere veræ pietatis officiis, quibus virgo Christiana armatur ad pugnam fidei, ornatur ad thalamum sponsi.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

UNde Justina moribus priusquam annis matura, nondum conjugio apta, martyrio erat adulta. Etenim cum Maximus præses in Christianos Patavii desæviens, ipsam pro tribunali de fide Christi respondentem, nec blanditiis remollescere, nec minis terreri cerneret, pectus virile Virginis ferro transfigi jubet. Sicque Justina virginitatis florem sanguine purpuratum Jesu Christo læta obtulit nonis Octobris. Quem diem Virginis festum pia Respublica Veneta augustius celebrat ob victoriam Christianorum ad Echinadas insulas a Turcis in ipso reportatam.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

COrpus ejus juxta martyrii campum Prosdocimus sepelivit,

livit, in loco, quo Christiani tunc orationis caussa clam conveniebant, atque sacellum a Prosdocimo beatæ Mariæ Virgini positum legitur: ubi Templo postea Deo in honorem Justinæ dicato, Monachorum die ac nocte in Dei laudes incumbentium Cœnobium insigne accrevit: quorum exemplis & opera sub Justinæ patrocinio, collapsa Regulæ Benedictinæ observatio restituta, & per Italiam Monachis Cassinensibus, quos ex veste atra, vulgo Nigros vocant, propagata est. Venetiis in Ecclesia Justinæ sacra, in hodiernam usque diem petra visitur fossulis impressa, quas ipsius genuum signa esse tradunt, dum in reditu a prædio suburbano, in ponte angusto a militibus præsidis inopinato deprehensa, e carpento, quo vehebatur, se proripiens, in silices provoluta, castitatem suam ac pudicitiam (cui ne violaretur, anxie timebat) Deo commendaret, eo orationis ardore ac impetu, ut spiritus vehementiæ corpus Virginis impellenti saxi rigor cesserit.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno, *Homilia in Evangel.* Simile erit Regnum cælorum decem Virginibus. *de Communi Virg. primo loco.*

DIE X. OCTOBRIS.

In festo S. Ludovici Bertrandi Confessor. Duplex.

Oratio.

DEus, qui beatum Ludovicum Confessorem tuum per corporis mortificationem, & fidei præconium Sanctorum gloriæ coæquasti: præsta, ut quod fide profitemur, pietatis operibus jugiter impleamus. Per Dominum.

In primo Nocturno, *Lectiones de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LUdovicus Bertrandus, Valentiæ in Hispania Tarraconensi honestis piisque parentibus natus, ab ipsa pene infantia sanctitatis ac pœnitentiæ tyrocinium inchoavit. Exacta pueritia, interdum nuda cubabat humo, noctes sæpe ducebat insomnes, ac in pietatis & caritatis officia sedulus incumbeb[illegible] Mundi contemptu, ac R[illegible]sæ vitæ ardore succensus, parentum artes, quibus eum a sancto proposito dimovere conabantur mira constantia superavit. Sui tandem voti compos effectus, Prædicatorum Ordini nomen dedit, ubi brevi tantum profecit, ut vel provectioribus ipsis, quamvis tyro, fuerit exemplo. Emissa professione, mirum, quot & quantis virtutum incrementis priorem vitæ rationem cumularit. Jejuniis, flagellis, ciliciis, vigiliisque carnem domans, mentem jugi orationis pabulo nutriebat, ex quo tantum internæ animi modestiæ ac puritatis hauriebat, ut vel in ejus oculis ac vultu appareret.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

ADhuc juvenis Novitiorum Præfectus institutus, eos ad omnem verbo & exemplo sanctimoniam efformabat. Ad Occidentales Indos Evangelicus Prædicator missus, quamvis uno tantum Hispanico uteretur idiomate; eum tamen diversæ, atque inter se dissitæ Nationes, sua veluti loquentem lingua, singulæ audiebant, ex quibus innumeros ad Christianam fidem adduxit; ibique venenum non semel sibi a Barbaris propinatum innoxie hausit. Publicam vitiorum objurga-

[redacted]

tionem, tanquam in se unum directam Nobilis quidam ulturus, mortem Ludovico intentat; cùm strictus in eum sclopus in Crucifixi formam repente convertitur. Quo miraculo nefarius aggressor permotus, ad sancti Viri pedes provolutus, tanti facinoris veniam enixe deprecatur.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

HUmilit[illegible]ac patientia insignis, [illegible] identidem usurpabat: Domine hic ure, hic seca, hic non parcas, ut in æternum parcas. Prophetico afflatus spiritu multa prædixit. Ignem signo crucis extinxit, tempestates sedavit, ferarum impetus cohibuit, mortuis vitam, cœcis visum, claudis gressum, surdis reddidit auditum. Tandem durioris pœnitentiæ laboribus fractus, in morbum incidit, sacrisque mysteriis rite expiatus, migravit in cælum, septimo Idus Octobris, anno millesimo quingentesimo octogesimo primo, ætatis vero suæ quinquagesimo quinto. Quem multis etiam post obitum miraculis clarum Paulus quintus Beatorum, Clemens vero decimus Sanctorum numero adscripsit. Ejus demum festum Alexander octavus, instante Rege Catholico, ab universo ditionis ipsius Clero sæculari, sub ritu duplici celebrandum decrevit, Sanctumque Confessorem novi Regni Granatensis Patronum Apostolica auctoritate declaravit.

℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri. *ut in eodem Communi.*

DOMINICA II.

In festo Maternitatis B. M. V. Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphonæ de Laudib. Psalmi consueti de sancta Maria, ut in ejus Officio parvo.

Capitulum. *Eccli.* 24.

QUi creavit me, requievit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhabita, & in electis meis mitte radices.

Hymnus. Ave maris stella.

℣. Benedicta tu in mulieribus.

℟. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnificat, Antiphona. Cum jucunditate Maternitatem beatæ Mariæ semper Virginis celebremus. *Oratio.*

DEus, qui de beatæ Mariæ Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus: ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem Dominum.

Deinde fit commemor. Dominicæ occurrentis.

In fine Hymnorum ad Laudes, & Horas dicitur; Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Invitatorium. Maternitatem beatæ Mariæ Virginis celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Hymnus.

CÆlo Redemptor prætulit
Felicis alvum Virginis,
Ubi caduca membra,
Mortale corpus induit.
Hæc Virgo nobis edidit
Nostræ salutis auspicem,
Qui nos redemit sanguine,
Pœnas crucemque pertulit.
Spes læta nostro e pectore
Pellat timores anxios:
Hæc quippe nostras lacrymas,
Precesque defert Filio.
Voces parentis excipit,
Votisque Natus annuit,
Hanc quisque semper diligat,
Rebusque in arctis invocet.

Sit

Sit Trinitati gloria,
Quæ Matris intactum sinum,
Ditavit almo Germine;
Laus sit per omne sæculum.
Amen.

Antiphonæ & Psalmi Noct. ut in ejus Officio parvo.

In primo Nocturno.

℣. Specie tua & pulchritudine tua. ℟. Intende, prospere procede, & regna.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. *Cap. 24.*

EGo ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in cælis, ut oriretur lumen indeficiens, & sicut nebula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, & thronus meus in columna nubis. Gyrum cæli circuivi sola, & profundum abyssi penetravi: in fluctibus maris ambulavi, & in omni terra steti, & in omni populo, & in omni gente primatum habui: & omnium excellentium & humilium corda virtute calcavi: & in his omnibus requiem quæsivi, & in hæreditate Domini morabor.

℟. Felix es sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima: * Ex qua ortus est sol justitiæ Christus Deus noster, per quem salvati & redempti sumus.

℣. Maternitatem beatæ Mariæ Virginis cum gaudio celebremus. Ex qua ortus.

Lectio ii.

TUnc præcepit & dixit mihi Creator omnium; & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhabita, & in Israel hæreditare, & in electis meis mitte radices. Ab initio & ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hæreditas illius, & in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟. Sine tactu pudoris inventa es Mater Salvatoris: * Qui cælum terramque regit, in tua se clausit viscera factus homo.

℣. Benedicta tu in mulieribus; & benedictus fructus ventris tui. Qui cælum.

Lectio iii.

QUasi cedrus exaltata sum in Libano, & quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio rosæ in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, & quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris, & quasi storax, & galbanus, & ungula, & gutta, & quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, & quasi balsamum non mixtum odor meus. Et ego quasi therebinthus extendi ramos meos, & rami mei honoris & gratiæ. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris.

℟. Multæ filiæ congregaverunt divitias: tu supergressa es universas: * Speciosa facta es & suavis in deliciis tuis sancta Dei Genitrix. ℣. Sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Maternitatem. Speciosa facta es.

Gloria Patri. Speciosa facta es.

In secundo Nocturno.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ex Sermone S. Leonis Papæ.
Serm. I. de Nativitate Domini.
Lectio iv.

VIrgo regia Davidicæ stirpis eligitur, quæ sacro gravidanda fœtu, divinam humanamque prolem prius conciperet mente quam corpore: & ne superni ignara consilii ad inusitatos paveret afflatus, quod in ea operandum erat a Spiritu Sancto, colloquio didicit Angelico, nec damnum credidit pudoris, Dei Genitrix mox futura. Cur enim de conceptionis novitate desperet, cui efficientia de Altissimi virtute promittitur? Confirmatur credentis fides etiam præeuntis attestatione miraculi. Donatur Elisabeth inopinata fœcunditas, ut qui conceptum dederat sterili, daturus non dubitaretur & Virgini. Verbum igitur Dei Filius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt omnia, & sine quo factum est nihil propter liberandum hominem ab æterna morte factus est homo.

℟. Gloriosæ Virginis Mariæ Maternitatem dignissimam recolamus, * Cujus Dominus humilitatem respexit, quæ, Angelo nuntiante, concepit Salvatorem mundi. ℣. Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate mirabilis Genitricis Dei. Cujus.

Serm. 2. de Nativitate Domini.
Lectio v.

INgreditur hæc infima Jesus Christus Dominus noster de cæli sede descendens, & a paterna gloria non recedens, novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris: incomprehensibilis voluit comprehendi: ante tempora manens esse cœpit in tempore. Nova autem nativitate genitus est, conceptus a Virgine, natus ex Virgine, sine paternæ carnis concupiscentia, sine maternæ integritatis injuria; quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui & in se haberet humanæ substantiæ naturam, & humanæ carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: humano usu & consuetudine, quod credimus, caret: sed divina potestate subnixum est, quod Virgo conceperit, Virgo peperit, Virgo permanserit.

℟. Benedicta filia tu a Domino, quia per te fructum vitæ communicavimus: * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.
℣. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, & a periculis cunctis libera nos Sancta Dei Genitrix. Sola.

Lectio vi.

OPortuit ut primam Genitricis integritatem nascentis incorruptio custodiret, & complacitum sibi claustrum pudoris & sanctitatis hospitium divini Spiritus virtus infusa servaret, quæ statuerat dejecta erigere, confracta solidare, & superandis carnis illecebris multiplicatam pudicitiæ donare virtutem: ut Virginitas, quæ in aliis non potest salva esse generando, fieret aliis imitabilis renascendo. Hoc ipsum autem quod Christus nasci eligit ex Virgine, nonne apparet altissimæ fuisse rationis? ut scilicet humano generi natam salutem Diabolus ignoraret, & spirituali latente conceptu, quem non alium videret, quam alios, non aliter crederet natum esse, quam ceteros. Quod ut fieret, editus est Christus ex Vir-

Virgine, quam Spiritus Sanctus fœcundavit: & cum in omnibus matribus non fiat sine peccati sorde conceptio, hæc inde purgationem traxit unde concepit.

℟. Benedicta inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui. * Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?

℣. Respexit humilitatem Ancillæ suæ, & fecit mihi magna qui potens est. Unde.

Gloria Patri. Unde.

In tertio Nocturno.

℣. Fecit mihi magna qui potens est. ℟. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap. 3.*

IN illo tempore: Cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, & non cognoverunt Parentes ejus. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Homil. 1. de Laudib. Virg. Matris.

DEum & Dominum Angelorum Maria suum filium appellat, dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat Angelorum? Sufficit eis, & pro magno habent, quod cum sint spiritus ex conditione, ex gratia facti sint, & vocati Angeli, testante David: qui fecit Angelos suos spiritus. Maria vero Matrem se agnoscens, Majestatem illam, cui illi cum reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat filium: nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paullo post subdit Evangelista: Et erat subditus illis. Quis? quibus? Deus hominibus, Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus & Potestates obediunt, subditus erat Mariæ.

℟. Beata es, Virgo Maria, Dei Genitrix, quæ credidisti Domino, perfecta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: * Propterea benedixit te Deus in æternum.

℣. D ffusa est gratia in labiis tuis: intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Propterea benedixit.

Benedictio. Cujus Festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio viii.

MIrare utrumlibet, & elige, quod amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrinque stupor, utrinque miraculum. Et quod Deus feminæ obtemperet, humilitas absque exemplo: & quod Deo femina principetur: sublimitas sine socio. In laudibus Virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quocumque ierit. Quibus ergo laudibus judicas dignum, quæ etiam præit? Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare! De Auctore tuo loquens Evangelista: Et erat, inquit, subditus illis. Erubesce superbe cinis. Deus se humiliat, & tu te exaltas? Deus se hominibus subdit, & tu dominari gestiens hominibus, tuo te præponis Auctori? ¶ Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec virginitas. Et quidem singularis virginitas, quam non temeravit, sed honoravit fœcunditas. Et nihilominus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit fœcunda virginitas: & incomparabilis prorsus fœcunditas, quam virginitas simul comitatur & humilitas. Quid horum non mirabi-

lem

le? quid non incomparabile? Quid non singulare? Mirum vero si non hæsitas in horum ponderatione, quid tua judices dignius admiratione, utrum videlicet potius stupenda sit fœcunditas in virgine, aut in Matre integritas: sublimitas in prole, an cum tanta sublimitate humilitas. Nisi quod indubitanter horum singulis præferenda sunt simul cuncta, & incomparabiliter excellentius est atque felicius omnia percepisse, quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis cernitur, & legitur in sanctis suis, mirabilem se exhibuit in matre sua? Veneramini ergo, conjuges, in carne corruptibili carnis integritatem. Vos sacræ virgines in Virgine fœcunditatem. Imitamini omnes homines Dei matris humilitatem.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum & hominem. ℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Gloria Patri. Et de meis.

Nona Lectio Homiliæ Dominicæ occurrentis.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

BEata es Virgo Maria, quæ omnium portasti Creatorem.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.*

Antiphona. Genuisti, qui te fecit, & in æternum permanes Virgo.

Antiphona. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Dominus.

Antiphona. Fecit mihi magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

Antiphona. Viderunt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt, & Reginæ laudaverunt eam.

Capitulum. *Eccli.* 24.

QUi creavit me, requievit in tabernaculo meo; & dixit mihi, in Jacob inhabita, & in electis meis mitte radices.

Hymnus.

TE Mater alma Numinis
Oramus omnes supplices,
A fraude nos ut Dæmonis
Tua sub umbra protegas.
Ob perditum nostrum genus,
Primi parentis crimine,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex supremus extulit.
Clementer ergo prospice
Lapsis Adami posteris:
A Te rogatus Filius
Deponat iram vindicem.
Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Germinavit radix Jesse, orta est stella ex Jacob.
℟. Virgo peperit Salvatorem, te laudamus Deus noster.

Ad Benedictus, Antiphona.

Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam admirabilem Maternitatem.

Oratio ut suprà.

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad Horas, Antiphonæ, & Oratio, ut in Laudibus, reliqua ut in Officio B. Mariæ in Sabbato.

Ad Primam in ℟. *br.* Qui natus.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Maternitas tua, Dei Genitrix Vir-

Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo, ex te enim ortus est Sol justitiæ, Christus Deus noster.

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

DOMINICA III.

In festo Puritatis B. Virg. M. Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphonæ de Laudib. Psalmi consueti de sancta Maria, ut in ejus Offic. parvo.

Capitulum. *Sap. 4.*

O Quam pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius, quoniam & apud Deum nota est, & apud homines.

Hymnus.

PRæclara Custos Virginum,
Intacta Mater Numinis,
Cælestis aulæ janua,
Spes nostra, cæli gaudium:
Inter rubeta lilium
Columba formosissima,
Virgo e radice germinans
Nostro medelam vulneri.
Turris Draconi impervia,
Amica Stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.
Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove,
Fluctus tot inter: deviis
Tutam reclude semitam.
Jesu tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine,
cum Patre, & almo Spiritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

Hæc conclusio dicitur in fine omnium Hymnorum.

℣. Cum jucunditate virginitatem beatæ Mariæ semper Virginis celebremus. ℟. Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Nihil inquinatum in ea incurrit: candor est lucis æternæ, & speculum sine macula.

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens æterne Deus, ut purissimæ Virginis Mariæ integerrimam virginitatem festiva celebritate venerantes, ejus intercessione, puritatem mentis & corporis consequamur. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad Matutinum Invitatorium.

Virginitatem Deiparæ celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Hymnus.

O Stella Jacob fulgida,
O Solis instar splendida.
Aurora qua nil purius
Refulget inter sydera.
Stolis amictæ candidis
Tibi catervæ cælitum
Plaudunt, sacræque Virgines
Laudes perennes concinunt.
Quin obsequentes offerunt
Ligustra & alba lilia:
Candor sed horum vincitur
Candore casti pectoris.
Nostra Angelorum laudibus
Abjecta tellus assonans
Ad astra voces efferat,
Et Virginis præconia.
Jesu tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.

Antiphonæ, & Psalmi Noctur. ut in ejus Officio parvo.

In primo Nocturno.

℣. Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa. ℟. Et innumerabilis honestas per manus illius.

De Canticis Canticorum.

Lectio i. *Cap. 2.*

EGo flos campi, & lilium convallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna syl-

sylvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, & fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me caritatem. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. Læva ejus sub capite meo & dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos filiæ Jerusalem, per capreas cervosque camporum, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles, similis est dilectus meus capreæ hinnuloque cervorum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, & veni.

℟. Dilectus meus mihi, & ego illi, qui pascitur inter lilia: * Pulchra es amica mea, suavis, & decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata.

℣. Una est columba mea, perfecta mea. Viderunt eam filiæ Sion, & beatissimam prædicaverunt. Pulchra.

Cantic. 4. *Lectio ii.*

QUam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! oculi tui columbarum, absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quæ ascenderunt de monte Galaad, dentes tui sicut greges tonsarum, quæ ascenderunt de lavacro, omnes gemellis fœtibus, & sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua, & eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Duo ubera tua sicut duo hinnuli capreæ gemelli, qui pascuntur in liliis; donec aspiret dies, & inclinentur umbræ vadam ad montem myrrhæ, & ad collem thuris. Tota pulchra es, amica mea, & macula non est in te.

℟. Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, & veni: * Jam hiems transiit, imber abiit & recessit: Flores apparuerunt in terra nostra.

℣. Surgam, & circuibo civitatem, per vicos & plateas quæram, quem diligit anima mea. Jam hiems transiit.

Eodem c. 4. 2. *Lectio iii.*

VEni de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis de capite Amana; de vertice Sanin & Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum, soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum, in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, & odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Favus distillans labia tua sponsa mea, & lac sub lingua tua, & odor vestimentorum tuorum, sicut odor thuris. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

℟. Adjuro vos filiæ Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuntietis ei, quia amore langueo, * Qualis est dilectus tuus, o pulcherrima mulierum?

℣. Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus. Talis est dilectus meus, ipse est amicus meus, filiæ Jerusalem. Qualis. Gloria Patri. Qualis.

In

In secundo Nocturno.

℣. Post partum Virgo inviolata permansisti. ℟. Dei Genitrix intercede pro nobis.

Ex libro S. Ambrosii Episcopi de Virginibus.

Libro 2. post initium.

Lectio iv.

SIt vobis tamquam in imagine descripta Virginitas, vitaque beatæ Mariæ, de qua, velut in speculo, refulget species castitatis, & forma virtutis: Hinc sumatis licet exempla vivendi: ubi, tamquam in exemplari, magisteria expressa probitatis: quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei Matre? Quid splendidius ea, quam splendor elegit? Quid castius ea, quæ corpus sine corporis contagione generavit?

℟. Beatissima Virgo Maria hortus conclusus, fons signatus, Regina Angelorum, Domina mundi: * Per quam Deus descendit in terras, ut homines ascendere mererentur ad cælos.

℣. Ad te clamamus exules filii Evæ: recordare nostri Sanctissima Virgo. Per quam Deus descendit in terras.

Lectio v.

DE ceteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quæ nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animi prudens, loquendi parcior, legendi studiosior, non in incerto divitiarum, sed in preces pauperis spem reponens: intenta operi, verecunda sermone, arbitrum mentis solita non hominem, sed Deum quærere: nullum lædere, bene velle omnibus, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem.

℟. Beata Maria tantæ extitit puritatis, ut Mater Domini esse mereretur: * Deus, quem elegerat creavit, de qua crearetur elegit. ℣. Ipsa est stella ex Jacob, cujus radius universum orbem illuminat. Deus.

Ex sancto Petro Chrysologo.

Serm. 143. Lectio vi.

HÆc dedit cælis gloriam, terris Deum, fidem gentibus, finem vitiis, vitæ ordinem, moribus disciplinam. Gratiam, quam detulit Angelus, accepit Virgo, salutem sæculi redditura. Vere benedicta Virgo, quæ & virginitatis possidet decus, & Matris dignitatem: vere benedicta, quæ & superni conceptus meruit gratiam, & servavit integritatis coronam. Vere benedicta, quæ & divini germinis suscepit gloriam, & regina extitit totius castitatis.

℟. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus Sanctus superveniet in te. * Virtus Altissimi obumbrabit tibi, ideoque; * Quod nascetur ex te Sanctum vocabitur Filius Dei. ℣. Dixit autem Maria: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Virtus Altissimi.

Gloria Patri. Quod.

In tertio Nocturno.

℣. Invenisti gratiam apud Deum. ℟. Sancta Dei Genitrix Virgo Immaculata.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 1. c*

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilææ cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro. Et reliqua.

Ho-

redemptarum, ac Barcinonem advenientium pedes in Hospitali domo lavare; quinquies in hebdomada sacra Eucharistia refici, terque jejunare, solo pane, & aqua contenta; quotidianis flagellis insuper, & ferrea catena corpus suum affligens. Silentium, quod mira observantia colebat, inanibus verbis numquam infregit, ac parcius indulgens somno, expetebat ab hujusmodi necessitate liberari, ut illo frueretur incessanter, quo jucundantur cæli, & Angeli lætantur. Quod diurni temporis supererat ab oratione, pietatis exercitiis, in pauperes juvandos impendebat, nullum officii genus prætermittens, quo afflictos consolaretur, oppressos liberaret, & vinctos educeret de carceribus.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio v.

FUturas maris tempestates prænuntiabat: illasque sæpe suis orationibus sedavit: visa aliquoties super undas incedere, quo Fratres Captivorum redemptores, aliosque in mari periclitantes servaret incolumes: unde ei Mariæ de subsidio, vulgo de Socos, nomen est inditum. Denique post multa virtutum insignia Barcinone migravit ad Dominum, decimo tertio Kalendas Octobris, anno salutis millesimo ducentesimo nonagesimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui: quod nonagesimo [illegible] anno, Episcopo Barcinonensi, Petro Aragoniæ Rege, ceterisque aulæ & civitatis primatibus adstantibus, solemni pompa elevatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiose colitur, asservatum. ℟. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Simile erit regnum cælorum decem Virginibus. *de Communi Virginum.*

Ad Benedictus, Antiphona. Adducentur in lætitia & exultatione Regi Domino Virgines post Mariam, ut in sanctitate & justitia serviant illi, & quocumque ierit, ipsum Agnum sequantur.

In secundis Vesp. ad Magnificat, Antiphona. Mare & venti Mariæ obediunt: Angelici candoris virtute pollenti: aquæ multæ cesserunt ardori caritatis ejus.

DIE XXII. OCTOBRIS.

In festo sanctæ Pulcheriæ Virginis Imperatricis. Dupl. maj.

Oratio.

DEus, qui beatam Pulcheriam Virginem tuam singulari castitatis prærogativa decorasti, quique illi ad defendendam Ecclesiam tuam summum fidei amorem tribuere voluisti: concede, ut ejus intercessione tibi puris mentibus inhærentes ab omnium hostium insidiis misericorditer liberemur. Per Dominum.

Lectiones primi Noct. De Virginibus. *ut in Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AElia Pulcheria Augusta Patre, Avo, Fratre; atque viro Romanorum Imperatoribus maxime nobilis, profligatis sua præsertim opera Hæreticorum erroribus, & Catholico dogmate circa incarnationis mysterium, & divinam maternitatem constituto multo nobilior, ab ipsa pueritia tanta sapientia divinitus prædita fuit, ut ii, quibus post Arcadii patris obitum Imperii procuratio, dum Theodosius adolesceret, commissa fuerat, ejus arbitratu omnia facerent; essetque constans opinio, unius puellulæ vir-

virtute ac ſapientia, quæ inſtare atque ingruere videbantur, pericula diſcuſſa, ac felicitatem Imperio conſtitutam. Domi aſſidua diſciplinæ exactrix eam vivendi formam induxit, ut illa jam non aula Imperatorum, ſed aſceterium vulgo diceretur. Theodoſium fratrem, Eudoxiam, quam illi matrimonio conjungendam curavit, Flacillam, Arcadiam, Marinam ſorores ita imbuebat bonis moribus, exercebatque ad virtutem, ut, quibus ætate non multum præſtabat, eorum moderatrix, ac propemodum mater eſſe videretur. Qua inſtitutione ſorores quantum profecerint, vel ex hoc uno intelligi poteſt, quod Pulcheriam imitatæ, ſe ſuamque virginitatem Deo devoverunt; utque augusta virgo ea, quæ decreverat, amplius confirmaret, omneſque voluntatis ſuæ teſtes haberet, ex auro & pretioſis lapidibus ſacram menſam in Eccleſia Conſtantinopolitana pro virginitate ſua, & fratris Imperio dedicavit, & in fronte ipſius menſæ hæc eadem inſcripſit.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

Potior autem ejus in Theodoſio inſtituendo eluxit cura; cumque, opus ubi eſſet, mira quadam dexteritate corrigebat; qui quidem talis eſt effectus, ut abſolutiſſimam optimi vereque Chriſtiani Principis exemplar fuerit, dum Pulcheriæ conſiliis eſt obſequutus. Poſt diuturnam cum fratre concordiam, turbis malevolorum fraude atque obtrectatione in aula excitatis, tempus nacta, quo ſibi jam uni, Deoque vacare poſſet, ſeceſſit in Hebdomum, locum Byzantio ſuburbanum, ibique vitam agens penè monaſticam aliquamdiu ſe continuit; cum vero felicitas Imperii una cum ea exularet, a fratre accerſita, ubi deeſſe vidit, qui prælia Domini pugnaret, Deboram imitata, fide, ac religione armata proceſſit, & miſſis in omnem partem Epiſtolis hortando, monendo, minitando, non pecuniæ, non laboribus parcens digna effecta eſt, quam patres Concilii Chalcedonenſis una omnium voce atque oratione cuſtodem fidei, pacis Conciliatricem, expultricem Hæreticorum, piam, Orthodoxam, novam Helenam, (ſicut Marcianum tunc Imperatorem novum Conſtantinum, conſalutarent; cuique ſanctus Leo totius Romanæ Eccleſiæ nomine plurimum gratularetur, ejuſque cauſa exultare ſe diceret, ac digna Deo vota perſolvere quod de Neſtoriana primum impietate, mox de nefario Eutychetis errore perempto duplicem illi & palmam contulerat & coronam.

℟. Dilexiſti juſtitiam.

Lectio vi.

Atque hæ tantæ curarum moles, quam præſertim in Epheſino ac Chalcedonenſi Conciliis Romanorum Pontificum auctoritate convocatis neceſſario ſuſceperat nihilo illam ad cætera Chriſtianæ pietatis officia obeunda fecere ſegniorem. Aſſidua cæleſtium rerum contemplatione, ſacrorum librorum lectione, corporis afflictationibus ſponte ſuſceptis ſe exercebat; Prima de nocte ſurgens una cum Regiæ familiæ principibus decantabat; Dei, ac Sanctorum (quorum & & colloquio non ſemel dignata eſt) cultrix eximia, quæ etiam ſummopere ſemper contendit, ut erga eorum reliquias cultus au-

Lectio iii.

CUmque mane surrexissent, & jam elucesceret, vocavit Samuel Saulem in solario dicens: Surge & dimittam te. Et surrexit Saul, egressique sunt ambo, ipse videlicet & Samuel. Cumque descenderent in extrema parte civitatis Samuel dixit ad Saul: Dic puero, ut antecedat nos, & transeat, tu autem subsiste paulisper, ut indicem tibi Verbum Domini. Tulit autem Samuel lenticulam olei, & effudit super caput ejus, & deosculatus est eum, & ait: Ecce unxit te Dominus super hæreditatem suam in principem, & liberabis populum suum de manibus inimicorum ejus, qui in circuitu ejus sunt.

℟. Iste cognovit.

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Gregorii Papæ in libros Regum.

Lib. 4. cap. 5. *Lectio iv.*

TUlit autem Samuel lenticulam olei & effudit super caput ejus. Hoc profecto hac unctione exprimitur, quod in Sancta Ecclesia nunc etiam materialiter exhibetur: quia qui in culmine ponitur, sacramenta suscipit unctionis. Quia vero ipsa unctio sacramentum est, is qui promovetur, bene foris ungitur, si intus virtute Sacramenti roboretur. Ipsas ergo olei virtutes prius videamus attentius. Oleum quippe liquoribus aliis supefertur, oleum vulnera curare consuevit. Per illud ergo misericordiæ bonum significat, quia scriptum de Domino est: Miserationes ejus super omnia opera ejus; quia ignem fovet, prædicationis gratiam designat, quæ electorum mentes illuminat.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

QUia vero vulnera per oleum curantur, hoc profecto insinuat, quod detergenda sunt vulnera peccatorum. Ungitur ergo caput Regis, quia spiritali gratia mens est replenda Doctoris. Habeat in unctione sua oleum, hab at misericordiam abundantem, quæ sibi virtutibus aliis præferatur. Habeat oleum, ut dum ardorem sancti Spiritus in se nutrit, lucere vehementer aliis per verbum possit. Habeat nihilominus oleum medicinæ, ut sapienter disponat qualiter peccatorum fœtores tergat, & ægras mentes saluti restituat.

℟. Amavit eum.

Lectio vi.

SEd lenticula Saul ungitur, non pro præsignanda doctrina, sed ad exprimenda futura. Lenticula quidem parvum est vas. Quid ergo est, quod lenticula olei Saul ungitur, nisi quia in fine reprobatur? Nam quia obedire Deo postea noluit, a Samuele audivit: Quia projecisti sermonem Domini, projecit te Dominus, ne sis Rex. Velut enim lenticula olei parum habuit, qui spiritualem gratiam projiciendus accepit. Quod in rectoribus quoque sanctæ Ecclesiæ convenienter accipitur: Plerumque enim culmen prælationis accipiunt, qui in charitate Dei & proximi perfecti non sunt. ℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Homo quidam nobilis. *ut in festo S. Ludovici 25. Augusti, & in festo S. Job, sed cum Responsoriis de Communi Confessoris non Pontificis.*

Ad Benedictus, Antiphona.

Puer Samuel ministrabat ante Deum coram Heli, & sermo Dei erat pretiosus cum eo.

In

: *Vesper. ad Magnificat*,
ona. Cognoverunt omnes
usque Bersabee, quod fi-
amuel Propheta esset Do-

XXIV. OCTOBRIS.

s S. Raphaelis Archangeli.
Duplex minus.

Vesperas, *Antiphonæ de*
us. *Psa mi de Dominica*,
ult. Psalm. Laudate Do-
omnes gentes.

tulum. *Tob.* 11.

ndo orabas cum lacrymis,
t sepeliebas mortuos, &
quebas prandium tuum,
tuos abscondebas per diem
10 tua, & nocte sepelie-
s. ego obtuli orationem
Domino.

Hymnus.

i Christe splendor Pa-
tris,
virtus cordium,
nspectu Angelorum
, voce psallimus:
iantes concrepando
damus vocibus.
damus venerantes
s cæli Principes,
ræcipue fidelem
um & comitem
relem, in virtute
ntem dæmonem.
istode procul pelle,
Christe piissime,
: nefas inimici,
) corde & corpore,
so redde tuo
ola clementia.
a Patri melodis
iemus vocibus:
m Christo canamus,
m Paraclito:
rinus & unus Deus
ante sæcula. Amen.
tit . Angelus juxta aram
, ℟. Habens thuribulum
in manu sua.
s Autumnalis.

Ad Magnificat, *Antiphona*.
Ego sum Raphael Angelus qui
asto ante Dominum: vos autem,
benedicite Deum, & narrate om-
nia mirabilia ejus.

Oratio.

DEus, qui beatum Raphae-
lem Archangelum Tobiæ fa-
mulo tuo comitem dedisti in
via; concede nobis famulis tuis;
ut ejusdem semper protegamur
custodia, & muniamur auxilio.
Per Dominum.

Ad Matutinum, *Invitatorium*.
Regem Archangelorum Domi-
num, * Venite adoremus.

Hymnus, ut supra in Vesper.

In primo Nocturno, *Antiphona*.
Ingressus Tobias invenit juvenem
præcinctum, & quasi paratum ad
ambulandum, & ignorans quod
Angelus esset, salutavit eum.

*Psalmi Nocturnor. ut in Dedi-
catione sancti Michaelis die xxix.
Septembris.*

Antiphona. Angelus Raphael sei-
psum occultans, ait: Ego sum
Azarias magni Ananiæ filius.

Antiphona. Sanum ducam filium
tuum in regionem Medorum, &
sanum tibi reducam, alleluja.

℣. Data sunt Angelo incensa
multa. ℟. Ut adoleret ea ante
oculos Domini.

De libro Tobiæ.

Lectio i. *Cap.* 12.

VOcat ad se Tobias filium
suum, dixitque ei; Quid
possumus dare viro isti Sancto,
qui venit tecum? Et respondens
Tobias, dixit patri suo: Pater,
quam mercedem dabimus ei:
aut quid dignum poterit esse be-
neficiis? Me duxit & reduxit sa-
num, pecuniam a Gabello ipse
recepit; uxorem ipse me habere
fecit, & dæmonium ab ea ipse
compescuit, gaudium parentibus
ejus fecit, me ipsum a devora-
m tio-

[redacted]

tione piscis eripuit: te quoque videre fecit lumen cæli, & bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare? Sed & peto pater mi, ut roges eum, si forte dignabitur medietatem de omnibus, quæ allata sunt, sibi assumere.

℟. In illo tempore exauditæ sunt preces amborum in conspectu gloriæ summi Dei: * Et missus est Angelus Domini sanctus Raphael, ut curaret eos ambos, quorum uno tempore sunt orationes in conspectu Domini recitatæ. ℣. Tobias & Sara in tribulatione positi, cum lacrymis orare cœperunt. Et missus est.

Lectio ii.

ET vocantes eum, pater scilicet & filius, tulerunt eum in partem: & rogare cœperunt ut dignaretur dimidiam partem omnium, quæ attulerat, acceptam habere. Tunc dixit eis occulte: Benedicite Deum cæli, & coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Etenim sacramentum regis abscondere, bonum est: opera autem Dei revelare & confiteri, honorificum est. Bona est oratio cum jejunio, & eleemosyna, magis quam thesauros auri recondere: quoniam eleemosyna a morte liberat, & ipsa est quæ purgat peccata, & facit invenire misericordiam & vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum & iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatem, & non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis; & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te.

℟. Egressus Tobias invenit juvenem splendidum stantem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum, & salutavit eum, & dixit; * Unde te habemus, bone juvenis? ℣. Et ignorans, quod Domini Angelus esset, salutavit eum, & dixit. Unde te habemus.

Lectio iii.

ET nunc misit me Dominus ut curarem te, & Saram uxorem filii tui a dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus unus ex septem, qui astamus ante Dominum. Cumque hæc audissent, turbati sunt, & trementes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. Etenim cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, & cantate illi: videbar quidem vobiscum manducare & bibere, sed ego, cibo invisibili & potu, qui ab hominibus videri non potest, utor. Tempus est ergo, ut revertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus. Et cum hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatus est, & ultra eum videre non potuerunt. Tunc prostrati per horas tres in faciem suam benedixerunt Deum, & exurgentes narraverunt omnia mirabilia ejus.

℟. Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum, & dixit: Gaudium sit tibi semper. * Forti animo esto: in proximo enim est, ut a Deo cureris. ℣. Et respondens Tobias, ait: Quale gaudium mihi erit, qui

in

in tenebris sedeo, & lumen cæli non video? Forti animo.
Gloria Patri. Forti animo.
In secundo Nocturno, Antiph. Dixit autem Angelus: Apprehende branchiam piscis, & trahe eum extra aquas.
Antiphona. Obsecro te, Azaria frater, ut dicas mihi, quod remedium habebunt ista, quæ de pisce servare jussisti.
Antiphona. Lumina fel sanat, sed virtus cordis & jecoris diaboli expellit potestatem.
℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.
℟. De manu Angeli.
Sermo S. Augustini Episcopi.
Serm. 2. in Dominica 15. de B. Tobia, qui est 255. de tempor.
Lectio iv.

BEatus Tobias, qui panem suum noverat frangere esurienti, mercedem celerem mercenario præparat laboranti. Patienter lectione percepta, quæ nuper est recitata, admirabamur patris, filiique tractatum, quemadmodum Angelus monet, quem æstimabant terrenum sub cælesti gloria mercenarium. Ad hoc enim cæcitatis incurrit exitium, ut Angelum susciperet medicum, qui divinis facibus incensus sic anhelavit. Honesta est oratio cum jejunio & eleemosyna. Oratio justi clavis est cæli. Ascendit precatio, & descendit Dei miseratio. Licet altum sit cælum, audit tamen Deus hominis linguam, si mundam habeat conscientiam. Cum sensibus loquitur, si sit solus noster gemitus. Sufficit auribus imber oculorum: fletus citius audit, quam voces. Oratio invidi solet de auribus propulsari. Erat patris & filii anima una; dum esset proprietas membrorum, erat illis singularis germanitas animorum. Fili, inquit, dimittamus istum hominem, adjicientes ad mercedem placitam, quia nobis multa opere suo contulit bona, & rogare cœpit mercenarium, ut mercedis suæ sumat effectum. Frater, inquit, accipe quod tuum est, & tunc vade salvus. Recipe mercedem tuam, quia mihi & filio meo bonam præbuisti misericordiam. Tolle, ut dixi, substantiam, quam cum filio meo reportasti: nam gratia, quam tibi debemus, non potest ponderari.
℟. Interrogavit Tobias Angelum: De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui respondens, ait: * Ego sum Azarias Ananiæ magni filius. ℣. Genus quæris mercenarii, an ipsum mercenarium, qui cum filio tuo eat? Sed ne forte sollicitus sis. Ego sum Azarias.
Lectio v.

COntinuo Angelus gaudens de cogitata mercede, qui missus fuerat gratis facere pietatem, Tobis, inquit, vel Tobias, quid de mea mercede satis superflue cogitatis? Habete quod vobis donavit Pater ille cælestis. Ego minister sum curationis: ille est auctor sanitatis. Nescitis cujus mercenarii ope perfrui meruistis. Defunctos captivitatis sepelire non timuistis: Tobis, ascenderunt ad Dominum opera tua, quia relicto prandio, reddidisti mortuum sepulturæ. Ego Domino medullata intuli sacrificia pro venerabili sepultura. Ego directus sum operarius fori cælestis. Mortuum sepelistis, mortis aculeum non timuistis. Ipse sepultus pro vobis voce tacita proclamavit. Probationis fuerat cæcitas oculorum,

[redacted]

rum, unde patientia tua clarius meruisset de cælestibus ornamentum. Ego sum Raphael, unus ex septem Angelis, qui astamus ante claritatem Dei. Non indigeo fructu humanæ mercedis: divitem me facit conversatio Majestatis. Dives est ille, qui me misit, gratis jussit impendi quod gratis ipse concessit. Nec ipsum honorem gratiarum mihi deputetis, quia nihil meis viribus percepistis. Deum benedicite, & illi confitemini, & ipsum glorificate, quia vobiscum fecit bona.

℟. Exivit Tobias, ut lavaret pedes suos: & ecce piscis immanis exivit ad devorandum eum; qui expavescens, clamavit voce magna, dicens: Domine, invadit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende branchiam ejus, & trahe ad te. * Exentera hunc piscem, & cor ejus & fel & jecur repone tibi; sunt enim necessaria ad medicamenta utiliter. ℣. Attraxit autem Tobias piscem in siccum, & palpitare cœpit ante pedes ejus, & ait Angelus ei. Exentera.

Lectio vi.

SUbito patefacto mysterii cælestis honore, voce Raphaelis Archangeli attoniti Tobis & Tobias, collapsi in terram proruerunt, vocem tremulam penitus occultaverunt, quia vocem insolitam audierunt. Quid metuistis, pater Tobis, filiusque Tobias? Mercenarium habere cælestem; & tamquam operarium locare terrestrem? Celavit vobis Angelus nomen: Azarias sum inquit, Ananiæ magni filius & cum dixit: Ego sum Raphael Angelus: celavit in primo nomine dignitatem, ne faceret locatori terrorem. Si enim diceret: Ego sum Angelus, non esset Tobiæ mercenarius. Servata est dignitas nominis, ut postremo magnitudo clarescceret dignitatis. Videte, carissimi, quantum sit eleemosynæ meritum: Angelum meruit habere operarium. Videtis quantum proficit mortuos sepelire, ut oblatio ejus per Angelum Raphaelem ad cælestem ascenderet Majestatem. Videtis, quia eleemosyna a morte liberat, & ipsa purgat peccata, facit purgationem oculorum, liberat a tenebris peccatorum. Tobias in via sua deducitur. Sara tot viris contristata, per Angelum matrimonio copulatur.

℟. Ubi introieris domum tuam, dixit Angelus Raphael ad Tobiam, statim adora Dominum Deum tuum, & gratias agens ei accede ad patrem tuum, & osculare eum: * Statimque lini super oculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum; scias enim, quoniam mox aperientur oculi ejus, & videbit pater tuus lumen cæli, & in aspectu tuo gaudebit.

℣. Tolle tecum ex felle isto piscis; erit enim necessarium. Statimque lini.

Gloria Patri. Statimque lini.

In tertio Nocturno, Antiphona. Est hic Sara Raguelis filia, quæ tibi conjugio dabitur, & omnis substantia ejus.

Antiphona. Septem viros habuit, quos dæmonium oppressit: timeo ne mihi simile contingat.

Antiphona. Per tres dies orationi cum uxore tua vacabis, ut in semine Abrahæ benedictionem in filiis consequaris.

℣. Apprehendit Angelus Raphael dæmonium.

℟. Et relegavit illud in deserto superioris Ægypti.

Le-

Lectio sancti Evangelii secundùm Joannem.

Lectio vii. *Cap. 5.*

IN illo tempore: Erat dies Festus Judæorum, & ascendit Jesus Jerosolymam. Et reliqua. Homilia S. Augustini Episcopi. *Tract. 17. in cap. 5. Joann.*

MIrum non esse debet a Deo factum miraculum, mirum enim esset, si homo fecisset. Magis gaudere atque mirari debemus, quia Dominus noster & salvator Jesus Christus homo factus est, quam quod divina inter homines Deus fecit. Plus est enim ad salutem nostram, quod factus est propter homines, quam quod fecit inter homines: & plus est, quod vitia sanavit animarum, quam quod sanavit languores corporum moriturorum.

℟. Benedicite Deum cæli, dixit Angelus Raphael, & coram omnibus viventibus confitemini ei, * Quia fecit vobiscum misericordiam suam.

℣. Ipsum benedicite, & cantate illi, & narrate omnia mirabilia ejus. Quia fecit.

Lectio viii.

SEd quia ipsa anima nec eum noverat, a quo sananda erat, & oculos habebat in carne, unde facta corporalia videret, nondum habebat sanos in corde, unde Deum latentem agnosceret: fecit quod videri poterat, ut sanaretur, unde videri non poterat. Ingressus est locum, ubi jacebat magna multitudo languentium, cœcorum, claudorum, aridorum.

℟. Tempus est ut revertar ad eum, qui me misit, dixit Angelus Raphael: * Vos autem benedicite Dominum, & narrate omnia mirabilia ejus.

℣. Confitemini ei coram omnibus viventibus, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Gloria Patri. Vos autem.

Lectio ix.

ET cum esset medicus & animarum & corporum, & qui venisset sanare omnes animas crediturorum, de illis languentibus unum elegit quem sanaret, ut unitatem significaret. Si mediocri corde, & quasi humano captu & ingenio consideremus facientem, & quod ad potestatem pertinet, non magnum aliquid perfecit, & quoad benignitatem parum fecit. Tot jacebant: & unus curatus est, cum posset uno verbo omnes erigere.

Te Deum laudamus.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

MIssus est Angelus Raphael ad Tobiam & Saram, ut curaret eos.

Psalm. de Laudibus Dominica.

Antiphona. Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum, & dixit: Gaudium sit tibi semper.

Antiphona. Forti animo esto Tobias; in proximo enim est, ut a Deo cureris.

Antiphona. Benedicite Deum cæli, & coram omnibus viventibus confitemini illi, quia fecit vobiscum misericordiam suam.

Antiphona. Pax vobis, nolite timere: Deum benedicite & cantate illi.

Capitul. Quando orabas. *ut supr.*

Hymnus.

CHriste Sanctorum decus Angelorum,
Rector humani generis, & Auctor,
Nobis sacratum tribue benignus
Scandere cælum.
Angelum nobis medicum salutis
Mitte de cælis Raphael, ut omnes

Sanet ægrotos, pariterque nostros
Dirigat actus.
Hinc Dei nostri Genitrix Maria,
Totus & nobis Chorus Angelorum
Semper assistat, simul & beata
Concio tota.
Præstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac nati, pariter Sancti
Spiritus, cujus reboat in omni
Gloria mundo. Amen.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.
℟. Adorabo ad Templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum Raphael Angelus, qui basto ante Dominum: vos autem benedicite Deum: & narrate omnia mirabilia ejus, alleluja.

Oratio ut suprà.

Ad Tertiam, Antiphona.

Ingressus Angelus.

Capitul. Quando orabas. *ut supr.*

℟. *brev.* Stetit Angelus * Juxta aram Templi. Stetit.
℣. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta.
Gloria Patri. Stetit.
℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.
℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona.

Forti animo.

Capitulum. *Tob. c.* 12.

ET nunc misit me Dominus, ut curarem te, & Saram uxorem filii tui a dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus, unus ex septem, qui astamus ante Dominum.

℟. *brev.* Ascendit fumus aromatum * In conspectu Domini. Ascendit. ℣. De manu Angeli. In conspectu.
Gloria Patri. Ascendit.
℣. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorabo ad Templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Nonam, Antiphona.

Pax vobis.

Capitulum. *Tob. c.* 12.

TEmpus est, ut revertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus.

℟. *brev.* In conspectu Angelorum * Psallam tibi Deus meus. In conspectu.
℣. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Psallam tibi Deus.
Gloria Patri. In conspectu.
℣. Adorate Deum.
℟. Omnes Angeli ejus.

In secundis Vesperis dicuntur omnia, ut in primis, & loco ultim. Psalm. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: quoniam audisti.

Ad Magnificat, Antiphona.

Princeps gloriosissime Raphael Archangele, esto memor nostri: hic & ubique semper precare pro nobis Filium Dei.

Oratio ut suprà.

DIE XXV. OCTOBRIS.

In festo SS. Gavini, Proti, & Januarii Martyr. Duplex.

Oratio.

DEus, qui per beatos Martyres tuos Gavinum, Protum, & Januarium Ecclesiam tuam mirabiliter illustrare dignatus es: concede nobis famulis tuis, ut quos Patronos veneramur in terris, intercessores habere mereamur in cælis. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Et fit commemor. SS. Chrisanthi & Dariæ Martyrum, ut in Breviario.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PRotus Sacerdos, & Januarius Diaconus Turribus in Sardinia nati, quo tempore Diocletianus Imperator insatiabilem crudelitatem in Christianos exercebat, Romam profecti, & a Cajo sanctissimo Pontifice ordinati, atque in Sardiniam reversi, fidem Christi Turribus prædicabant, Deique gratia aspirante, plures Gentiles ad veri Dei cultum perduxerunt, inter quos maxime enituit Gavinus Romanus miles ex præclara (ut fertur) Sabellorum familia: qua de caussa barbari Præsidis jussu comprehensi diuturno carcere macerati, in equuleo suspensi ferreis ungulis dilaniati, variisque tormentorum generibus vexati sunt: sed, Deo protegente, illesi ab illis evaserunt.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

MOx Protus, Presbyter in Herculis insulam, quæ Linaria vulgo dicitur, tunc noxiis animalibus refertam, jubente Præside, deportatus fuit, ut a feris devoraretur, ubi cibo, atque omni humana ope penitus destitutus, multis calamitatibus vexatus fuit: sed divinis laudibus intendens, eo, qui dat escam esurientibus, mirabiliter enutritus: hoc etiam suis precibus impetrasse dicitur, ut omnes noxiæ feræ in ea insula, ac vicina Sardinia, usque in præsensentem diem extinctæ omnino fuerint. At vero Januarius junior, donis & blanditiis tentatus, ut a fide deficeret, in ejus confessione immobilis perseveravit. Quare Præses novis eum tormentis simul cum Proto, quem ab exilio revocaverat, subjecit, & Gavino militi utrumque tradidit custodiendum. Porrò Gavinus ab ipsis ad Christum conversus, & aqua salutari ablutus, liberos illos dimisit, quod insontes eos, & sine caussa vinctos diceret.

℟. Verbera carnificum.

Lectio vi.

ID cum Tyranno innotuisset, suasionibus & illecebris ad idolorum cultum Gavinum revocare conatus est: quem in suscepta Religione constantissimum repertum, capitali sententia puniri mandavit in Portu Balagai. Quo loco etiam Protus & Januarius, qui suburbano Turrium loco latentes, ab ipso Gavino in visu ad martyrii palmam invitati fuerant, decollati sunt die vigesima quinta Octobris. Horum corpora, Tyranno imperante, in mare projecta, mox ab incolis Christianis juxta littus reperta, & in Ecclesia magnificentissime extructa, ac eorum nomine consecrata, collocata fuerunt, ubi a toto Sardiniæ Regno, & præcipue a Provincia Turritana, quæ in honorem sancti Gavini mensem Octobris sanctum Gavinum appellat, ingenti concursu, & populi veneratione coluntur.

℟. Tamquem aurum.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Cum audieritis prælia. *de Communi primo loco, & ix. Lectio de SS. Martyr. Chrysantho, & Daria, cum eorum commemor. in Laudibus.*

DIE XXXI. OCTOBRIS.

In festo S. Vuolfgangi Episcopi & Confessor. Duplex.

Oratio.

DEus, qui nobis æternæ salutis beatum Vuolfgangum Episcopum & Ministrum tribuisti; præsta quæsumus; ut quem do-

doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cælis. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Volfgangus, nobili in Suevia genere prognatus, rerum externarum fuit & sui contemptor egregius, solum ex animo Deum quærens, honores amplissimos ab Henrico Trevirensium Episcopo sibi oblatos recusavit: illoque demortuo, pollicitationibus aliorum contemptis, monasticam tandem vitam, cujus semper desiderio flagraverat, est amplexus. Sacris Ordinibus a beato Uldarico initiatus, cum in Pannoniam, prædicandi Evangelii caussa, se prius contulisset, propter conjunctam in eo eximiam cum pietate prudentiam, Othonis Imperatoris studio totiusque cleri & populi acclamatione Ecclesiæ Ratisponensi rite præficitur.

℟. Inveni David.

Lectio v.

Suscepto Episcopatus munere, gregem Domini verbo pavit & exemplo, Sanctissimisque Ecclesiam temperavit institutis Monasterio sancti Emmerani, quod jam diu Episcopi administraverant, restitutis proventibus, magno illius bono insignem virum Romualdum præposuit. Sanctimonialium Cœnobium, quod ipse fundaverat, tam sancte instituit, ut collapsa in aliis disciplina, eo exemplo sit facile restaurata, novoque pietatis odore capta Brigida, Bavariæ Ducis filia, sponsum Christum secuta, ad sacras se Virgines aggregavit. Bohemis, quo ampliora apud illos fides incrementa caperet, contempto suæ Ecclesiæ detrimento, rejectis aliorum consiliis, proprium dari Episcopum libentissime permisit.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vi.

Egregiam viri sanctitatem comprobarunt energumeni, & variis languoribus oppressi, quos precatione sanavit. Divino afflatus instinctu, sanctum Henricum Imperatorem regnaturum, fratrem ipsius Brunonem ad Episcopatum promotum iri, e sororibus alteram Reginam, Abbatissimam alteram fore prædixit. Denique cum viginti & amplius annis in seduli Pastoris munere peractis, extremum sibi diem imminere intelligeret, quæ ex usitata liberalitate supererant, per manus pauperum præmisit, sacræque Eucharistiæ viatico præmunitus, in sancti Othmari Æde, ut divinitus antea futurum acceperat, sanctissimam vitam pari morte conclusit, Ratisponæ in templo sancti Emmerani sepultus.

℟. Iste est, qui ante.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Vigilate. *de Communi Confessoris Pontificis.*

FESTA NOVEMBRIS.

DIE V. NOVEMBRIS.

In festo S. Zachariæ Confessoris Patris S. Joannis Baptistæ.

Duplex. Oratio.

Vigeat, quæsumus Domine, semper in cordibus nostris divinæ tuæ præsentiæ memoria, beati Zachariæ Sanctissimi Præcursoris tui Patris suffragantibus meritis: ut te super omnia diligentes ad promissiones tuas, quæ omne desiderium superant, sine offensione curramus. Qui vivis, & regnas, &c.

In

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysostomi. *Homil. 2. contra Anomæos.*

Lectio iv.

FUit Zacharias miræ virtutis, præclarique nominis, Sacerdotio præditus & patrocinio totius populi commeritus apud Deum immortalem: qui sancta Sanctorum ingressus, ipsum scilicet penetrale, quod uni fas erat illi inspicere, ac pro populo Deo supplicans, & Dominum reddens propitium famulis, quasi quidam esset interpres Dei, & hominum, vidit Angelum in fra parietem sacri illius Domicilii stantem, cujus aspectu ictus, atque expavidus audiit: Noli timere Zacharia: exaudita est oratio tua, & ecce Elisabeth uxor tua pariet filium.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

SEd unde hæc verba consequendi habent rationem? Ille pro populo rogabat, pro peccatis veniam suis conservis implorabat: hic, noli timere, inquit; nam exaudita est oratio tua, atque exaudiendi indicium addit, Filium in luce venturum Joannem. Vide quam recte ista sequantur. Cum pro peccatis rogaret populi, nasci ex eo debere filium, qui clamaret: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccata mundi. Ratione sane optima, ita Angelus retulit, exaudita est oratio tua.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

QUid ille ad hæc? conspicatus est suam ætatem, suam canitiem, animadvertit suæ uxoris naturam sterilem, atque ita diffidit, & modum, quo ita fieret, petiit. Nonne illi seni dixeris ignoscendum, cum rerum ordinem petat, & legem naturæ consideret? Sed tamen Deo nullam veniam mereri visus est. Cum enim asserit Deus, nullus rerum consequentiæ, aut naturæ necessitati locus relinquitur. Idcirco moleste Angelus tulit, nec Sacerdotii quidem negotio pepercit; immo ob ipsum pœnam illi subeundam censuit graviorem. Qui enim plusquam cæteri obtinebat honoris, fidem quoque habere debebat cæteris ampliorem. Et eris, inquit, tacens, & non poteris loqui usque in diem, quo hæc fient.

℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap. 1. 5.*

FUit in diebus Herodis Regis Judææ Sacerdos quidam nomine Zacharias, de vice Abia, & uxor ejus de filiabus Aaron, & nomen ejus Elisabeth. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysologi.

Sermo 71.

AUrum de terra legere qui noverunt, ubi divitem senserint venam, ibi quidquid artis est, quidquid laboris impendunt. Et nos quia in sancto Zacharia cælestem novimus latere thesaurum, in ipso totum, quod sermonis est nostri, quod vestri auditus est, occupemus. Fuit, inquit, in diebus Herodis Regis Judææ Sacerdos quidam nomine Zacharias ex vice Abia, & uxor ejus de filiabus Aaron, & nomen ejus Elisabeth. Erant autem justi ambo ante Deum. Ambo justi, quia in ambobus erat una justitia. Ambo justi, quia constabat inter eos non de dili-

gentia, sed de sanctitate conjugium. Ambo justi, quia sexu dispares, pares meritis habebantur. Ambo justi, quia ut erat in duobus una caro, sic erat in duobus unus spiritus. ℟. Iste est, qui ante. *Lectio viii.*

ERant, inquit, justi ambo ante Deum. Et ubi est illud: non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens? Ante homines, forte quis putetur justus, quia homines, ut culpas hominum norunt, sic vitia mentis ignorant. Ante Deum vero, cui peccatoris claustra patent, quem cogitationum secreta non latent, quis innocens habetur, & justus? Estne homo, qui corde non peccet, non cogitatione delinquat, non offendat dubitatione, non lapsum trepidationis incurrat? Moyses dubitat, Aaron deviat, Petrus negat, & quis justus? Et quomodo ambo justi ante Deum? Ante Deum, sed semper. Ambo justi apud Deum non labore, sed gratia. Audi Apostolum: Justificati gratis per gratiam ipsius. ℟. Sint lumbi vestri. *Lectio ix.*

ERant, inquit, ambo justi ante Deum, incedentes in omnibus mandatis, & justificationibus Dei sine querela. Incedentes, dixit, ut eos ostenderet cucurrisse virtutibus, non stetisse: & ambulasse in via justitiæ, non sedisse, nec remansisse in itinere mandatorum, sed ad mandatorum plenitudinem pervenisse. Incedentes in omnibus mandatis, & justificationibus Dei sine querela: Beati, quos percutit, non vulnerat crimen, sed beatiores isti, quos tetigit nec querela. Sine querela: si pueritia, si juventus sine querela est, qualis horum senectus! Si tale initium, qualis finis! Ascendisse justificationum vertices, colles mandatorum, nec in aliquo titubasse, est gratiæ singularis, est unicæ felicitatis insigne.

Te Deum laudamus.

Reliqua de Communi Confessoris non Pontificis, præter Orationem propriam, & fit commem. Octav. Omnium Sanctorum.

DIE VI. NOVEMBRIS.

In festo S. Leonardi Confessoris, Duplex. Oratio.

MAjestati tuæ, quæsumus Domine, sancti Confessoris tui Leonardi nos pia jugiter commendet oratio: ut quem debito veneramur obsequio, ipsius suffragio sublevemur optato. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LEonardus genere nobili ortus in Francia, cum puer adhuc esset, a Clodoveo Francorum Rege e sacro Baptismi Fonte, christiano ritu susceptus, & a beato Remigio Remensi Archiepiscopo edoctus, ab ipsa prima ætate virtutum omnium solida fundamenta jecit; nam Dei charitate fervens, & proximi dilectione, mundanis studiis renuntians, totum se divino cultui, & Apostolicæ vitæ consecravit. ℟. Honestum fecit.

Lectio v.

VIx pueritiam egressus, carceratis visitandis, & liberandis sedulam operam dedit; a Rege nempe obtinuerat, ut in vincula conjectis, quos ipse visitasset abscedendi libera potestas fieret. Munificus erat in pauperes, castus, modestus, rerum cælestium contemplationi addictus, ab omni ambitionis vitio

ita

ita alienus, ut in aulam a Rege accitus, ad Episcopatum promovendus, imparem huic honori se reputans, humiliorem vitam sibi ducendam esse duxerit.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

INde in Aquitaniam perrexit, Divina revelatione admonitus, & tractum Bituricensem lustrans, regionem illam Divini verbi prædicatione, & multis miraculis illustravit. Cum demum multa hominum millia ad Christi fidem convertisset, in Silvam quandam agri Lemovicensis sese abdidit, ibique extructo in honorem Deiparæ Virginis Monasterio, omnis virtutis, ac præcipue charitatis erga carceratos officiis, mirisque operibus clarus, obdormivit in Domino octavo Idus Novembris.

℟. Iste homo perfecit omnia.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Nolite timere. *de Communi secundo loco.*

DIE XIII. NOVEMBRIS.

In festo sancti Stanislai Kostkæ Confessoris. Duplex.

In Hymn. Iste Confessor. *mutatur tertius Versus.*

Oratio.

DEus, qui inter cetera sapientiæ tuæ miracula, etiam in tenera ætate maturæ sanctitatis gratiam contulisti: da quæsumus, ut beati Stanislai exemplo, tempus instanter operando redimentes, in æternam ingredi requiem festinemus. Per Dominum nostrum.

In primo Noctur. Lect. de libro Sapientiæ. Justus si morte.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

STanislaus, Senatoria Kostkarum gente ortus in Polonia, quam olim esset militiam secuturus, nomen Jesu prænuntiavit, parituræ matris gremio divinitus inscriptum, Virginitatem adhuc puer ita coluit, ut paterna in mensa si quid minus pudice dictum audisset, præ horrore exanimis corrueret. Ad Viennense in Austria Seminarium studiorum caussa missus, non minus exemplo sodalibus, quam venerationi fuit. Coactus inde in Lutherani hospitis ædes migrare ibique a Paulo fratre ad liberiorem vitam omni etiam asperitatum genere incitatus, domesticum bellum toto biennio constantissime sustinuit: ad æterna se, non ad caduca natum affirmans. Itaque unicum illi erat rerum cælestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, cultus Deiparæ adeo tener, ut matrem suavissime appellaret.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

QUotidianæ fratris vexationi crebra ipse jejunia, flagella, aliosque insontis corpusculi cruciatus adiiciens, lethalem in morbum incidit. Quo ingravescente, cum Dæmonem horrendi canis specie insilientem signo crucis ter fugasset, sacrum Viaticum quod in hæretica domo decumbens frustra ab hominibus petebat, ab Angelis accepit. Mox ad Pueri Jesu complexum a Beatissima ejus Matre comiter admissus, ac Societati jussus nomen dare, subito convaluit. Sed cum aditum ad illam patris timor in Germania præcluderet; peregrini habitu solus, pedes, mendicus fugam arripuit, certus non sistere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei beneficio prosperum fuit. Nam præter alia, Pauli profugum fratrem jam assequentis equi, immisso divinitus

tus torpore, constiterunt. Et Stanislaus Angelorum pane iterum Angelico ministerio refectus, post duodecies centena passuum millia, tandem Romæ in Societatem Jesu a sancto Francisco Borgia Generali Præposito meruit cooptari. ℟. Amavit eum.

Lectio vi.

TIronis emeriti virtutes in Religiosæ vitæ palæstra splendidius eluxere. Caritas præsertim erga Deum, in quem assidue alienata a sensibus mente rapiebatur. Inde illi facies semper accensa, nonnumquam irradians; perennes lacrymæ; ardor pectoris tantus, ut media quoque hieme foret ingesta identidem gelida temperandus. Itaque amore verius, quam febri æstuans, die assumptæ in cælum Virgini sacro, ad ejus triumphalem pompam propius, ut optaverat, spectandam, ab ipsa Beatarum Virginum choro stipata vocatus est ex Quirinali domo probationis, anno innocentis vitæ decimo octavo, operum plenior quam dierum. Multis post obitum miraculis in sua præsertim Polonia enituit, cujus armis contra formidabiles Turcarum exercitus spectabilis e cælo affuit non semel; & civitates alias peste, alias incendio liberavit. Quamobrem Clemens decimus eum inter primarios totius Regni Patronos constituit. Benedictus vero decimustertius (quod a Clemente undecimo jam pridem fuerat decretum) in Sanctorum numerum retulit. ℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. *Lectio vii. Cap.* 10.

IN illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

In Psalmum 118.

QUid parvulus, nisi humilis? Hæc sunt mirabilia testimonia tua Domine, quæ scrutata est anima parvuli hujus, & ideo invenit, quia humiliatus est, & parvulus factus est. Quis enim facit mandata tua sicut facienda sunt, idest ex fide, quæ per dilectionem Dei operatur, nisi ejus in corde per Spiritum Sanctum ipsa dilectio diffundatur? Hoc etiam iste parvulus confitetur. Os meum, inquit, aperui, & attraxi spiritum, quia mandata tua desiderabam. Quid desiderabat, nisi facere mandata divina? Sed non erat unde facere infirmus fortia, & parvulus magna. Aperuit os confitens, quod per se ipse non faceret, & attraxit unde faceret.
℟. Iste est, qui ante.

Lectio viii.

JUnior sum ego, inquit, & contemptus: justificationes tuas non sum oblitus. Non sicut inimici mei, qui obliti sunt verborum tuorum. Videtur autem minor ætate non oblitus justificationes Dei dolere pro inimicis suis ætate majoribus, qui obliti sunt. Nam quid est, junior ego non sum oblitus, nisi illi majores obliti sunt? Sed contemptum se, dicit hic junior: ideo factus est major: quia ignobilia & contemptibilia mundi eligit Deus, & ea, quæ non sunt, tamquam sint, ut ea, quæ sunt evacuentur. Et ecce sunt novissimi, qui erant primi: & primi, qui erant novissimi. ℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

ISte autem junior non est oblitus, quia non suam voluit habere justitiam, sed Dei, de qua etiam nunc dicit: Justitia tua

tua justitia in æternum. Propter hanc passus est persecutionem junior a majore, ut diceret junior, quod sequitur. Tribulatio & necessitas invenerunt me, mandata tua meditatio mea est. Sæviant, persequantur; dum tamen mandata Dei non relinquantur; & ex ipsis mandatis etiam qui sæviunt diligantur. Intellectum da mihi & vivam. Intellectum poscit ille junior; quem si non haberet, non super seniores intelligeret. Sed eum poscit in tribulatione & necessitate, quo intelligat, quam sit contemnendum, quod ei possunt auferre persequentes inimici, a quibus se dicit esse contemptum. Te Deum.

DOMINICA ALIQUA NOVEMBRIS.

Officium Patrocinii B. M. V. Duplex majus.

Omnia ut in Festo beatæ Mariæ Virginis de Mercede, die xxiv. Septembris præter Orationem quæ dicitur ut infra, & Lectiones primi Noctur. quæ dicuntur de Sermone sancti Joannis Chrysostomi. Dei Filius, &c. *& habentur, quinta die infra Oct. Nativitatis B. M. die xii. Septembris, cum nona Lect. de Homil. & commemor. in utrisque Vesper. & Laudib. Dominicæ occurr.*

Oratio.

Concede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis & corporis sanitate gaudere: & gloriosa beatæ Mariæ semper Virginis intercessione, a præsenti liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia. Per Dominum.

DIE XV. NOVEMBRIS.

In festo S. Leopoldi Confessoris. Duplex. Oratio.

Deus, qui sanctum Leopoldum ex Principatu & curis sæculi hujus, immaculatum ad Regnum cæleste traduxisti: concede propitius; tua clementia ita nos per hæc temporalia dirigi: ut æternæ vitæ consortes effici mereamur. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Leopoldus Austriæ Marchio singulari præconio pietatis quæ in eo mirifice elucebat, Pius cognominatus, in primo statim ætatis flore ea virtutum initia concepit, quæ annorum progressu, in insignem vitæ sanctitatem effloruerunt. Erat enim in juvene cum Dei timore præclara integritas, continentia, & humilitas; in viro justitia, misericordia, sapientia, & præcipuus Religionis cultus. Patre Leopoldo defuncto, & Principatus regimine suscepto, curis licet conjugalibus implicitus, & tam domesticis, quam publicis negotiis impeditus, sedulo tamen pietatis & misericordiæ munera subiens, lassos roborabat, oppressos sublevabat, inopes fovebat, inter multiplices regendi sollicitudines, totque laborum studia, immaculatum sese ab hoc sæculo custodiebat, temporalia tractando, æterna disponens.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

Hic Princeps Sacerdotes, virosque religiosos admodum coluit: Summos quoque Pontifices tanta veneratione prosecutus est, ut ab Innocentio secundo Romano Pontifice peculiaris sancti Petri filius appellaretur. Duo Monasteria celeberrima, Claustroneoburgense, & sanctæ Crucis in valle nemorosa construxit, & amplissimis censibus dotavit.

Me-

tus corpore, constiterunt. Et Stanislaus Angelorum pane iterum Angelico ministerio refectus, post duodecies centena passuum millia, tandem Romæ in Societatem Jesu a sancto Francisco Borgia Generali Præposito meruit cooptari. ℟. Amavit eum.

Lectio vi.

TIronis emeriti virtutes in Religiosæ vitæ palæstra splendidius eluxere. Caritas præsertim erga Deum, in quem assidue alienata a sensibus mente rapiebatur. Inde illi facies semper accensa, nonnumquam irradians; perennes lacrymæ; ardor pectoris tantus, ut media quoque hieme foret ingesta identidem gelida temperandus. Itaque amore verius, quam febri æstuans, die assumptæ in cælum Virgini sacro, ad ejus triumphalem pompam propius, ut optaverat, spectandam, ab ipsa Beatarum Virginum choro stipata vocatus est ex Quirinali domo probationis, anno innocentis vitæ decimo octavo, operum plenior quam dierum. Multis post obitum miraculis in sua præsertim Polonia enituit, cujus armis contra formidabiles Turcarum exercitus spectabilis e cælo affuit non semel; & civitates alias peste, alias incendio liberavit. Quamobrem Clemens decimus eum inter primarios totius Regni Patronos constituit. Benedictus vero decimustertius (quod a Clemente undecimo jam pridem fuerat decretum) in Sanctorum numerum retulit. ℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. *Lectio vii. Cap.* 10.

IN illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.
In Psalmum 118.

QUid parvulus, nisi humilis? Hæc sunt mirabilia testimonia tua Domine, quæ scrutata est anima parvuli hujus, & ideo invenit, quia humiliatus est, & parvulus factus est. Quis enim facit mandata tua sicut facienda sunt, idest ex fide, quæ per dilectionem Dei operatur, nisi ejus in corde per Spiritum Sanctum ipsa dilectio diffundatur? Hoc etiam iste parvulus confitetur. Os meum, inquit, aperui, & attraxi spiritum, quia mandata tua desiderabam. Quid desiderabat, nisi facere mandata divina? Sed non erat unde facere infirmus fortia, & parvulus magna. Aperuit os confitens, quod per se ipse non faceret, & attraxit unde faceret.
℟. Iste est, qui ante.

Lectio viii.

JUnior sum ego, inquit, & contemptus: justificationes tuas non sum oblitus. Non sicut inimici mei, qui obliti sunt verborum tuorum. Videtur autem minor ætate non oblitus justificationes Dei dolere pro inimicis suis ætate majoribus, qui obliti sunt. Nam quid est, junior ego non sum oblitus, nisi illi majores obliti sunt? Sed contemptum se, dicit hic junior: ideo factus est major: quia ignobilia & contemptibilia mundi eligit Deus, & ea, quæ non sunt, tamquam sint, ut ea, quæ sunt evacuentur. Et ecce sunt novissimi, qui erant primi: & primi, qui erant novissimi. ℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

ISte autem junior non est oblitus, quia non suam voluit habere justitiam, sed Dei, de qua etiam nunc dicit; Justitia tua

tua justitia in æternum. Propter hanc passus est persecutionem junior a majore, ut diceret junior, quod sequitur. Tribulatio & necessitas invenerunt me, mandata tua meditatio mea est. Sæviant, persequantur; dum tamen mandata Dei non relinquantur; & ex ipsis mandatis etiam qui sæviunt diligantur. Intellectum da mihi & vivam. Intellectum poscit iste junior; quem si non haberet, non super seniores intelligeret. Sed eum poscit in tribulatione & necessitate, quo intelligat, quam sit contemnendum, quod ei possunt auferre persequentes inimici, a quibus se dicit esse contemptum. Te Deum.

DOMINICA ALIQUA NOVEMBRIS.

Officium Patrocinii B. M. V. Duplex majus.

Omnia ut in Festo beatæ Mariæ Virginis de Mercede, die xxiv. Septembris præter Orationem quæ dicitur ut infra, & Lectiones primi Noctur. quæ dicuntur de Sermone sancti Joannis Chrysostomi. Dei Filius, &c. *& habentur, quinta die infra Oct. Nativitatis B. M. die xii. Septembris, cum nona Lect. de Homil. & commemor. in utrisque Vesper. & Laudib. Dominicæ occurr.*

Oratio.

COncede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis & corporis sanitate gaudere: & gloriosa beatæ Mariæ semper Virginis intercessione, a præsenti liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia. Per Dominum.

DIE XV. NOVEMBRIS.

In festo S. Leopoldi Confessoris. Duplex. Oratio.

DEus, qui sanctum Leopoldum ex Principatu & curis sæculi hujus, immaculatum ad Regnum cæleste traduxisti: concede propitius; tua clementia ita nos per hæc temporalia dirigi: ut æternæ vitæ consortes effici mereamur. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LEopoldus Austriæ Marchio singulari præconio pietatis quæ in eo mirifice elucebat, Pius cognominatus, in primo statim ætatis flore ea virtutum initia concepit, quæ annorum progressu, in insignem vitæ sanctitatem efflorueruntt. Erat enim in juvene cum Dei timore præclara integritas, continentia, & humilitas; in viro justitia, misericordia, sapientia, & præcipuus Religionis cultus. Patre Leopoldo defuncto, & Principatus regimine suscepto, curis licet conjugalibus implicitus, & tam domesticis, quam publicis negotiis impeditus, sedulo tamen pietatis & misericordiæ munera subiens, lassos roborabat, oppressos sublevabat, inopes fovebat, inter multiplices regendi sollicitudines, totque laborum studia, immaculatum sese ab hoc sæculo custodiebat, temporalia tractando, æterna disponens.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

HIc Princeps Sacerdotes, virosque religiosos admodum coluit: Summos quoque Pontifices tanta veneratione prosecutus est, ut ab Innocentio secundo Romano Pontifice peculiaris sancti Petri filius appellaretur. Duo Monasteria celeberrima, Claustroncoburgense, & sanctæ Crucis in valle nemorosa construxit, & amplissimis censibus dotavit.

Me-

uſque vitæ ſpiritum, quem fere nonagenarius Sanctitate & miraculis clarus Deo reddidit, anno ſalutis milleſimo ſexageſimo primo ſexto Kalendas Decembris.

℟. Iſte homo perfecit.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Ecce nos reliquimus. *de Communi Abbatum.*

EODEM DIE.

Sexta die infra Oct. Præſentationis B. M. V. Semidupl.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Cyrilli Epiſcopi Alexandrini.

Homilia contra Neſtorianos.

Lectio iv.

HIlarem video cœtum Sanctorum omnium, qui convenerunt promptis animis, a Sancta, & Dei Matre Maria ſemper Virgine convocati. Laus & gloria ſit tibi, ſancta Trinitas, quæ omnes nos ad hanc celebritatem convocaſti. Sit etiam tibi Sancta Dei Mater laus. Tu enim es pretioſa margarita orbis terrarum, tu lampas inex inguibilis, corona virginitatis, ſceptrum Orthodoxæ fidei, templum indiſſolubile, continens eum, qui nuſquam contineri poteſt, Mater & Virgo, per quam benedictum, qui venit in nomine Domini, in ſanctis Evangeliis nominatur.

℟. Sicut cedrus.

Lectio v.

PEr te Trinitas ſanctificatur, per te crux pretioſa celebratur, & adoratur in toto orbe terrarum. Per te exultat cælum, lætantur Angeli & Archangeli, fugantur dæmones, & homo ipſe ad cælum revocatur. Per te omnis creatura idolorum errore detenta, converſa eſt ad agnitionem veritatis, & fideles homines ad ſanctum Baptiſma pervenerunt, atque in toto orbe terrarum conſtructæ ſunt Eccleſiæ.

℟. Quæ eſt iſta.

Lectio vi.

TE adjutrice Gentes veniunt ad pœnitentiam. Quid plura? Per te unigenitus Dei Filius, vera illa lux effulſit ſedentibus in tenebris & umbra mortis. Per te Prophetæ prænuntiarunt, per te Apoſtoli ſalutem Gentibus prædicarunt. Quiſnam poterit tuarum laudum præconia explicare, Maria Mater & Virgo? Hanc, fratres dilectiſſimi, celebremus, ejus filium Eccleſiæ ſponſum immaculatum adorantes: cui honor & gloria in ſæcula ſæculorum. Amen.

℟. Ornatam monilibus.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangelii ſecundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 11.

IN illo tempore: Loquente Jeſu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

De ſancta Virginit. cap. 2.

QUid aliud nos docet Dominus; niſi carnali cognationi genus noſtrum ſpiritale præponere, nec inde beatos eſſe homines, ſi juſtis & ſanctis carnis propinquitate junguntur: ſed ſi eorum doctrinæ ac moribus, obediendo atque imitando cohæreſcunt. Beatior ergo Maria percipiendo fidem Chriſti, quam concipiendo carnem Chriſti. Nam & dicenti cuidam: Beatus venter, qui te portavit, ipſe reſpondit: Immo beati qui audiunt verbum Dei, & cuſtodiunt illud.

℣. Felix namque es.

Le-

Lectio viii.

DEnique fratribus ejus, ideſt, ſecundum carnem cognatis, ui non in eum crediderant, uid profuit illa cognatio? ic & materna propinquitas nil Mariæ profuiſſet, niſi felius Chriſtum corde, quam care geſtaſſet. Ipſa quoque virgiitas ejus ideo gratior & acceior, quia non eam conceptus hriſtus viro violaturo quam onſervaret, ipſe præripuit, ſed rius quam conciperetur, jam eo dicatam, de qua naſceretur, elegit.

℟. Beatam me dicent.

Pro ſancto Petro Alexandrino, ectio nona, ut in Breviario, & Laudib. fit commem.

DIE XXVII. NOVEMBRIS.

eptima die infra Oct. Præſentationis B. M. Virginis.

Semiduplex.

In primo Nocturno, Lectiones de criptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

e Epiſtola S. Ambroſii Epiſc. ad Syricium Papam.

Epiſtol. 13. Lectio iv.

DE via perverſitatis produntur dicere: Virgo concet, ſed non virgo generavit. otuit ergo Virgo concipere, n potuit Virgo generare, cum mper conceptus præcedat, pars ſequatur? Sed ſi doctrinis n creditur Sacerdotum, cretur oraculis Chriſti, credatur onitis Angelorum dicentium: uia non eſt impoſſibile Deo ne verbum. Credatur Symbo Apoſtolorum, quod Eccleſia omana intemeratum ſemper cuodivit & ſervat. Audivit Ma vocem Angeli, & quæ ante cerat: Quomodo fiet iſtud? non fide generationis interrogans, ſpondit poſtea: Ecce ancilla Domini, contingat mihi ſecundum verbum tuum.

℟. Sicut cedrus.

Ex libro S. Hieronymi Presbyt. adverſus Jovinianum.

De Apologia ad Pammachium pro libro Adverſus Jovinianum, in fine.

Lectio v.

CHriſtus Virgo, Mater Virginis noſtri Virgo perpetua, Mater & Virgo. Jeſus enim clauſis ingreſſus eſt oſtiis, & in ſepulcro ejus, quod novum, & in petra duriſſima fuerat exciſum, nec antea quis, nec poſtea poſitus eſt. Hortus concluſus, fons ſignatus, de quo fonte ille fluvius manat, juxta Joel, qui irrigat torrentem, funium, vel ſpinarum, funium peccatorum, quibus antea alligabantur, ſpinarum, quæ ſuffocant ſementem patris familias. Hæc eſt Porta orientalis, ut ait Ezechiel, ſemper clauſa & lucida, operiens in ſe, vel ex ſe proferens ſancta Sanctorum, per quam ſol juſtitiæ, & Pontifex noſter ſecundum ordinem Melchiſedech ingreditur, & egreditur.

℟. Quæ eſt iſta.

Ex libro ſancti Irenæi Epiſcopi & Martyris, adverſus hæreſes.

Libro 5. cap. 10.

Lectio vi.

IN ſua propria veniente Domino, & ſua propria eum bajulante conditione, quæ bajulatur ab ipſo, & recapitulationem ejus, quæ in ligno fuit inobedientiæ, per eam, quæ in ligno eſt, obedientiam faciente, & ſeductione illa ſoluta, qua ſeducta eſt male illa, quæ jam viro deſtinata erat Virgo Eva; per veritatem evangelizata eſt bene ab Angelo jam ſub viro Virgo Ma-

Maria. Quemadmodum enim illa per Angelicum sermonem seducta est, ut effugeret Deum, prævaricata verbum ejus; ita & hæc per angelicum sermonem evangelizata est, ut portaret Deum, obediens ejus verbo. Et sicut illa seducta est, ut effugeret Deum; sic hæc suasa est obedire Deo, ut Virginis Evæ Virgo Maria fieret advocata. Et quemadmodum adstrictum est morti genus humanum per virginem, salvatur per virginem, æqua lance disposita virginalis inobedientia, per virginalem obedientiam.

℟. Ornatam monilibus.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 11.

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

In Matth. c. 12. *Homil.* 45. *post initium.*

UNi, sol, & vera, & communis nobilitas atque necessitudo cum Christo, est ut voluntatem Dei facias. Hic propinquitatis modus multo melior est atque uberior; idcirco, cum mulier quædam dixisset: Beatus venter, qui te portavit; & ubera, quæ suxisti; non respondit: Nullus me portavit venter, nec ulla ipse ubera suxi; sed, beati qui faciunt voluntatem Patris mei. Vide quemadmodum nullibi conjunctionem hanc naturæ hominum negat, sed addit semper illam, quæ a virtutibus est.

℟. Felix namque es sacra virgo Maria.

Lectio viii.

NOn dixit se non habere matrem: sed inde ... quoque suam beatitudinem futuram asseruit, si Patris faceret voluntatem. O admirandum honorem! O vere incredibiles honores, quo ... bene viventes homines! Quot mulieres sanctissimam illam ... nem beatificarunt? Quot ... illum admirantur? Quot ... runt tales fuisse mater, & contemnere omnia? Quid prohibet?

℟. Beatam me dicent.

Lectio ix.

ECce namque rectam ac ... cilem viam nobis ... fuit, ut non feminis solum ... rum etiam viris ad hunc ... nem pervenire liceat, imo ... ro etiam ad majorem: ... enim propinquiores Deo ... qui voluntatem ejus fa... quam qui summa carnis ... situdine conjunguntur. N... go simpliciter propinquita... lam desidera, verum etiam ... capesse, magnoque studi... fice quæ ad hoc desider... perducant.

Te Deum laudamus.

Vespera de die Octav. ... *tationis, ut in primis Ve... Festi.*

DIE XXVIII. NOVEM...

Octava Præsentationis B... Virginis. Duplex.

In primo Nocturno, Lecti... Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

De Expositione S. Gregori... in libros Regum.

In 1. *Regum* 1. *Lecti...*

FUit vir unus de Ram... Sophim, de monte Ep... Potest hujus montis nomi... tissima semper Virgo Ma...

Genitrix designari. Mons quippe fuit, quæ omnem electæ creaturæ altitudinem electionis suæ dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria quæ ut ad conceptionem æterni Verbi pertingeret, meritorum verticem supra omnes Angelorum choros usque ad solium Deitatis erexit. Hujus enim montis præcellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: Erit in novissimis diebus præparatus mons, Domus Domini in vertice montium. Mons quippe in vertice montium fuit, quia altitudo Mariæ supra omnes Sanctos refulsit.

℟. Sicut cedrus.

Ex Epistola sancti Leonis Papæ ad Pulcheriam Augustam.

Epistol. 13. ante medium.

Lectio v.

SAcramentum reconciliationis nostræ, ante tempora æterna dispositum, nullæ implebant figuræ, quia nondum supervenerat Spiritus sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbraverat ei; ut & intra intemerata viscera, ædificante sibi sapientia domum, Verbum caro fieret, & forma Dei, ac forma servi in unam conveniente personam, Creator temporum nasceretur in tempore & per quam facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susciperet vetustatem, & consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur & matri, naturamque sibi nostram solus a peccato liber uniret; sub jugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.

℟. Quæ est ista.

De Expositione S. Basilii Episc. in Isaiam Prophetam.

In cap. 8. post initium.

Lectio vi.

ACcessit, inquit ad Prophetissam, & in utero accepit, & peperit Filium. Quod Maria prophetissa fuerit, ad quam proxime accessit Isaias per prænotionem spiritus, nemo contradixerit, qui sit memor verborum Mariæ, quæ prophetico afflata spiritu elocuta est. Quid enim ait? Magnificat anima mea Dominum, & exultavit spiritus meus in Deo salutari meo: quia respexit humilitatem ancillæ suæ; ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quod si animum accomodaveris universis ejus verbis, non utique contentiose negaveris eam fuisse Prophetissam, quod Domini Spiritus in eam supervenerit, & virtus Altissimi obumbraverit ei.

℟. Ornatam monilibus.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 11.*

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi; Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

In Joann. cap. 2. Homil. 20.

circa finem.

CUm audieritis mulierem illam dicentem: Beatus venter, qui te portavit; & ubera, quæ tu suxisti; deinde Dominum respondentem: Quinimmo beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud; ea sententia dictum existima, non quod matrem negligeret, sed nihil ei utilitatis matris nomen allaturum ostenderet, nisi bonitate & fide

fide præstaret. Quod si Mariæ nihil sine virtute materna caritas erat profutura; longe minus nobis patris, fratris, matris, si his bonitas, nisi aliquid nostrum afferamus.

℟. Felix namque es.

Lectio viii.

IN nullo namque alio, nisi in solis sui ipsius virtutibus post divinam gratiam de salute cuipiam sperandum est. Nam si id profuturum erat per se Mariæ; profuisset etiam Judæis, quorum consanguineus erat Christus secundum carnem: profuisset civitati, in qua natus est, profuisset fratribus. Atqui dum fratres rerum suarum curam habuerunt, nihil eis propinquitatis nomen profuit, sed cum reliquo mundo damnati erant.

℟. Beatam.

Lectio ix.

TUnc autem admirationi esse cœperunt, quando propria claruerunt virtute; patria vero nihil inde consecuta cecidit, & incendio assumpta est: concives misere interempti periere: consanguinei secundum carnem nihil ad salutem lucrati sunt, deficiente virtutis patrocinio. Verum Apostoli ante omnes clarissimi evaserunt, cum se ad veram & expetendam ejus familiaritatem consuetudinemque per obedientiam contulerunt. Hinc intelligimus, fide semper nobis opus esse, & vita, quæ virtutibus luceat: hæc dumtaxat salvos nos facere poterit.

Te Deum laudamus.

Si Octava Præsentationis celebretur in Adventu, tertia Antiphona tertii Nocturni erit Angelus Domini.

In secundis Vesperis, de die Octav. omnia ut in Festo.

Quando vero dicta dies Octavæ Præsentationis B. M. venerit in Dominica prima Adventus, tunc si occurrat Sabbato præcedenti celebrari Festum semiduplex, in Vesper. Psalm. & Antiph. erunt de eodem semidupl. Capitul. de Dominica, commemor. semidupl. & deinde diei Octav. ut in primis Vesper. Festi.

Si vero Festum fuerit Duplex, Vesper. erunt integre de Dupl. cum commemor. Dominicæ, & postea de Octava, ut in primis Vesper. Festi. Si tandem celebratum fuerit Offic. de septima die infra Octav. eamdem, tunc in Vesper. Psalmi, & Antiphonæ erunt de Psalter. Capitul. de Dominica, & deinde commemorat. diei Octavæ ut suprà.

In fine tamen Hymnor. dicitur; Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, *& ad Horas non dicuntur Preces.*

In secundis autem Vesper. si Feria secunda sequenti fiat de Duplici, tunc Vesp. erunt de ipsomet Dupl. cum commemor. Dominicæ, deinde diei Octav. ultimo sancti Saturnini Martyr.

Si vero fiat de Semidupl. tunc Vesper. erunt de Dominica, cum commemor. prius diei Oct. deinde de Semidupl. ultimo sancti Saturnini Martyr.

Si tandem fiat de Vigilia, Vesperæ erunt de Dominica, cum commemor. diei Octav. & sancti Saturnini Martyr.

DIE XXIX NOVEMBRIS.

In festo sancti Saturnini Martyris. Duplex.

Oratio.

OMnipotens, & misericors Deus, qui in confessione veræ fidei beatum Saturninum Martyrem tuum mirabili constantia roborasti: concede nobis

sa-

famulis tuis ; ejus intercedentibus meritis , tibi soli in omnibus firmiter adhærere. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SAturninus, Calari Metropolitana Sardiniæ Urbe natus, a parentibus pietate ac nobilitate conspicuis diligenter educatur in fide. Cum autem Diocletiani, & Maximiani persecutio eam Provinciam pervasisset, ac in eadem civitate maxime grassaretur, recurrente die quo annua festa, & sacrificia Jovi paragere in Calaritano Capitolio populi consueverant, eorumdem turbæ per viam a Solis fano dictam, quæ sacra vocabatur, ad immolandum Jovi, in ejus templum convenerunt. Hanc impietatem detestatus nobilis adolescens Deum optimum maximum exorabat, ut mirabilium suorum magnitudinem ostendens, Ethnicorum tenebras lucis suæ radiis dissiparet. Jam vero cum ante faciem ejusdem templi progrederetur, ipsius precibus, annuente Domino, ac in servo suo se mirabilem demonstrare volente, sola Saturnini præsentia factum est, ut Jovis sacerdos solita oracula ab ejus simulacro accipere non valeret, & omnium, qui sacrificiis aderant, expectatione delusa, responsa exquirere nec ultra posset.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

QUamobrem ira percitus impius minister, aliique pariter ex Gentilium conventu, haud frustra rati alicujus Christiani virtute oraculum obmutuisse; Jovis ædem egrediuntur, & Saturnino non longe absenti obviam facti, ut Cæsarum contemptorem, eum criminantur, ac eorum sacra obire detrectantem corripiunt. Ad quæ Saturninus; Absit mihi, ait, vestros venerari deos: ego enim Domini Jesu Christi vexillo signatus, ejus cælesti virtute munitus sum; non opus habens vanis & lapideis idolis inservire, vel immundi Jovis sacrificiis pollui, quorum adversum vos ipsos vestris manibus facta simulacra veneramini. Quibus verbis acrius indignati, veritique Gentiles, ne ejus exemplo Christianorum numerus augeretur, immania quæque supplicia comminantur. Infractus tamen Saturnini animus restitit, ac in Christi confessione firmissime perseverans sub barbaro Sardiniæ Præside abscisso capite coronatur, illustre fidei testimonium relinquens, tertio Kalendas Novembris, anno vigesimo Imperii Diocletiani; Consulatu ejus octavo, epochæ Christianæ tercentesimo tertio; ætatis suæ decimonono.

℟. Desiderium animæ.

Lectio vi.

EJus corpus a Fidelibus reverenter in parva civitatis crypta per silentium noctis deponitur, atque in eum inde locum transfertur, in quo, ut primum mitiora tempora sortiti sunt Catholici, titulo beati Saturnini magnifice extructa, ab injuria temporis vindicata, etiam nunc manet Basilica Deo sacra; ubi Dominus multis maximisque signis illustravit exuvias, aliorumque martyrum corporibus consociari voluit. Secutis inde temporibus, Gregorio Decimoquinto Pontifice Maximo Catholicam Ecclesiam gubernante prope

aram maximam ejusdem Basilicæ sub altari, quod ad Orientem vergit sacrum corpus in marmoreo monumento ornatissime sculpto repertum fuit, moxque ad majorem Ecclesiam Calaritanam ingenti pompa, populorumque lætitia translatum, reconditur in Oratorio elegantissime extructo, ejusque nomini dicato, & inter præcipuos ejusdem urbis Patronos, magna totius Sardiniæ, aliarumque gentium religione colitur.

℟. Scola jucunditatis.

FESTA DECEMBRIS.

DIE II. DECEMBRIS.

In festo S. Aniani Episcopi, & Confessoris. Duplex.

In Hymno. Iste Confessor. *mutatur tertius versus.*

Oratio.

MAjestatem tuam, Domine, suppliciter exoramus; ut sicut hodierna die B. Aniani Confessoris tui, atque Pontificis festivitate gaudemus, ita jugiter illius apud te precibus adjuvemur. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANianus vir pietate insignis, ac in omnium christianarum exercitatione virtutum plane admirabilis, beati Marci Evangelistæ Discipulus, cum in Alexandrina Ecclesia Episcopus successisset. Quo in munere viginti duorum, ac ferè, annorum spatio versatus, ita se ipsum præbuit bonorum operum exemplum, vigilantemque fidei, & disciplinæ a sanctissimo Magistro ac Prædecessore acceptæ custodem, vindicem, & propagatorem, ut ea omnia cumulatè adimpleverit, quæ Pastoralis sollicitudo ad bene regendum Dominicum Gregem exposcit. Dierum tandem, & meritorum plenus obdormivit in Domino. Ejus Corpus Venetias translatum, & in Ecclesia sancti Clementis primum reconditum, mox ad illam beatæ Mariæ Caritatis Canonicorum Regularium Lateranensium, postremo ad Parochialem divi Thomæ Apostoli adsportatum; in ara maxima summa totius Civitatis veneratione colitur.

℟. Inveni David.

Lectio v. & vi. de Sermone sancti Maximi Episcopi. Ad sancti, ac beatissimi patris nostri. Aniani. *de Communi Confessoris Pontificis.*

℟. *v.* Posui adjutorium.

℟. *vi.* Iste est qui ante Deum.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Homo peregre. *de Communi Confessoris Pontif.*

Vesp. a Capitul. de S. Francisco Xaverio cum commem. præced.

COMMEMORATIONES SANCTORUM.

IN DIŒCESI VENETIARUM

Inter suffragia per annum dicenda post commemorationem de Apostolis & de Patrono, vel Titulari propria Ecclesiæ.

De Cruce in feriali tantum Officio.

Ad Vesperas, & Laudes.

Antiphona. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

℣. Omnis terra adoret te, & psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Oratio.

PErpetua nos, quæsumus Domine, pace custodi, quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignatus es.

De sancta Maria ad Vesperas, & Laudes.

Antiphona. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero: intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Genitrix.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

COncede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis, & corporis sanitate gaudere: & gloriosa beatæ Mariæ semper Virginis intercessione a præsenti liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia.

De S. Joseph, ex Decreto Friderici Mariæ Giovanelli Patriarchæ Venetiarum 22. Decembris 1797.

In utrisque Vesp. & Laudib.

Antiphona. Fecit me Deus quasi Patrem Regis, & Dominum universæ, domus ejus: Exultavit me, ut salvos faceret multos populos.

℣. Constituit eum Dominum domus suæ. ℟. Et Principem omnis possessionis suæ.

Oratio.

DEus, qui ineffabili providentia beatum Joseph sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsum eligere dignatus es: præsta quæsumus, ut quem Protectorem veneramur in terris, Intercessorem habere mereamur in Cælis.

De Apostolis ad Vesperas.

Antiphona. Petrus Apostolus, & Paulus Doctor Gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam, Domine.

℣. Constitues eos Principes super omnem terram.

℟. Memores erunt nominis tui, Domine.

Ad Laudes.

Antiphona. Gloriosi Principes terræ, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita & in morte non sunt separati.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Oratio.

DEus, cujus dextera beatum Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit; & Coapostolum ejus Paulum tertio naufragantem de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, & concede, ut amborum meritis æternitatis gloriam consequamur.

De sancto Marco ad Vesperas, & Laudes.

Ex Concilio Ægidii Patriarchæ Gradensis Cap. ix. & Constit. Andreæ Bondimerio Patriarchæ Venetiarum Cap. xxxvii.

Antiphona. Beate sancti Marce Evangelista Domini, subveni supplicanti populo.

℣. Ora pro nobis beate Marce. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

DEus, qui nobis per ministerium beati Marci Evangelistæ tui veritatem Evangelii patefieri voluisti; concede propitius; ut quod ab illius ore didicimus, gratia tua adjuti operari valeamus.

De S. Laurentio Justiniano Protopatriarcha Venetiarum.

Ad Vesperas, & Laudes.

Prius ad libitum Cleri Veneti, postea de præcepto ex Decreto Joannis Badoarii Patriarchæ Venetiarum anno 1691.

Antiphona. Suscepit Dominus servum suum Laurentium, & exaltavit eum, qui exaltat humiles, recordatus misericordiæ suæ.

℣. Ora pro nobis beate Laurenti. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut beati Laurentii Confessoris tui, atque Pontificis, cujus gaudemus meritis, instruamur exemplis, atque doctrinis.

De SS. Hermagora, & Fortunato.

Ex Concilio Ægydii Patriarchæ Gradensis Cap. ix. & ex Constitut. Andreæ Bondimerio Patriarchæ Venet. Cap. xxxvii.

Ad Vesperas.

Antiphona. Sancti Hermagora, & Fortunate Martyres Christi, supplices vos deprecamur, intercedite pro nobis, ut vobiscum mereamur esse in cælis.

℣. Lætamini in Domino, & exultate justi. ℟. Et gloriamini omnes recti corde.

Ad Laudes.

Antiphona. Media nocte beatus Hermagoras baptizavit Gregorium cum tota domo sua.

℣. Exultabunt Sancti in gloria.

℟. Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio.

INtervenientibus, Domine, sanctis Martyribus tuis Hermagora, & Fortunato, Ecclesiæ tuæ, quæsumus, preces placatus admitte, ut, destructis adversitatibus, & erroribus universis, secura tibi serviat libertate.

De Pace, ad Vesp. & Laudes.

Antiphona. Da pacem, Domine, in diebus nostris, quia non est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtute tua.

℟. Et abundantia in turribus tuis.

Oratio.

DEus, a quo sancta desideria, recta consilia, & justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla. Per Dominum.

OFFICIUM

DE SANCTISSIMO CORPORE CHRISTI.

Ex indulto Clementis Papæ undecimi, dato Romæ 27. Augusti 1715. recitandum in omnibus Regnis, Dominiis, & Statibus hæreditariis Augustissimæ Domus Austriacæ sub ritu Semiduplici, omnibus Feriis quintis, non impeditis Festo novem Lectionum, etiam translato, exceptis Adventu, Quadragesf. Vigil. ac etiam Feria illa, in qua secundum Rubricas Officium Dominicæ aliquando erit apponendum, &c. juxta tenorem Decreti 20. Martii 1706.

Si in Feria iv. vel vi. occurrerit aliquod Festum ix. Lect. Vesp. ordinandæ erunt juxta Rubr. de Concurrentia Officii.

Ad Complet. Fer. iv. dicitur in fine Hymn. Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine. *etiamsi in Vesp. facta sit tantum commemor. de SS. Sacramento, nisi Hymni illius Festi, quod Fer. iv. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfiguratione Domini.*

Eodem modo terminantur Hymni per Horas Feria v. usque ad Completor. inclusive, dummodo in Vesper. fiat de SS. Sacramento commemor. & Hymn. Vesper. sit ejusdem metri, nec habeat Festum seq. conclusionem propriam.

AD VESPERAS,

Antiphona. Sacerdos in æternum, Christus Dominus secundum ordinem Melchisedech, panem & vinum obtulit.

Psalm. Dixit Dominus. 118.

Antiphona. Miserator Dominus escam dedit timentibus se in memoriam suorum mirabilium.

Psalm. Confitebor tibi. 118.

Antiphona. Calicem salutaris accipiam, & sacrificabo hostiam laudis. *Psalm.* Credidi. 121.

Antiphona. Sicut novellæ olivarum, Ecclesiæ filii sint in circuitu mensæ Domini.

Psalm. Beati omnes. 126.

Antiphona. Qui pacem ponit fines Ecclesiæ, frumenti adipe satiat nos Dominus, alleluja.

Psalm. Lauda Jerusalem. 136.

Capitulum. 1. *Cor.* 11. *c*

FRatres, Ego enim accepi a Domino, quod & tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus, in qua nocte tradebatur, accepit panem, & gratias agens fregit, & dixit: Accipite & manducate: hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradetur: quod facite in meam commemorationem.

Hymnus.

PAnge lingua gloriosi
Corporis Mysterium,
Sanguinisque pretiosi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generosi
Rex effudit Gentium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Virgine,
Et in mundo conversatus
Sparso verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

In supremæ nocte cœnæ
Recumbens cum fratribus,
Observata Lege plene
Cibis in legalibus,
Cibum turbæ duodenæ
Se dat suis manibus.
Verbum caro panem verum
Verbo carnem efficit:
Fitque sanguis Christi merum
Et si sensus deficit,
Ad firmandum cor sincerum
Sola fides sufficit.

Si expositum fuerit SS. Sacramentum genuflectitur in Choro dum dicitur versus seq.

Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui,
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui,
Præstet fides supplementum
Sensuum defectui.
Genitori Genitoque
Laus & jubilatio.
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio. Amen.

℣. Panem de cælo præstitisti eis. ℟. Omne delectamentum in se habentem.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quam suavis est Domine spiritus tuus, qui ut dulcedinem tuam in filios demonstrares, pane suavissimo de cælo præstito, esurientes reples bonis, fastidiosos divites dimittens inanes.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacramento mirabili, passionis tuæ memoriam reliquisti: tribue, quæsumus, ita nos corporis & sanguinis tui sacra mysteria venerari; ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Si occurrat aliquod Festum Simplex, fit de eo commemor.

Deinde fiunt commemor. communes, seu suffragia, ut in Psalter. si facienda sint.

Ad Completor. & Horas, in fine Hymnorum dicitur, Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

Et dicuntur Preces Dominicales ut in Psalter. si dicendæ sint.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem adoremus, dominantem gentibus, * Qui se manducantibus dat spiritus pinguedinem.

Hymnus.

SAcris solemniis juncta sint gaudia,
Et ex præcordiis sonent præconia,
Recedant vetera, nova sint omnia
Corda, voces, & opera.
Noctis recolitur cœna novissima,
Qua Christus creditur agnum & azyma
Dedisse fratribus juxta legitima
Priscis indulta patribus.
Post agnum typicum, expletis epulis,
Corpus Dominicum datum Discipulis,
Sic totum omnibus, quod totum singulis,
Ejus fatemur manibus.
Dedit fragilibus corporis ferculum,
Dedit & tristibus sanguinis poculum,
Dicens: Accipite quod trado vasculum,
Omnes ex eo bibite.
Sic Sacrificium istud instituit,
Cujus Officium committi voluit
Solis Presbyteris, quibus sic congruit,
Ut sumant, & dent ceteris.
Panis Angelicus fit panis hominum:
Dat panis cælicus figuris terminum:

O res

O res mirabilis! manducat Dominum
Pauper, servus, & humilis.
Te Trina Deitas unaque poscimus,
Sic nos tu visita, sicut te colimus:
Per tuas semitas duc nos, quo tendimus,
Ad lucem, quam inhabitas. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. Fructum salutiferum gustandum dedit Dominus mortis suæ tempore. *Psalm.* Beatus vir, qui non abiit. 3.

Antiphona. A fructu frumenti & vini multiplicati Fideles in pace Christi requiescunt.

Psalm. Cum invocarem. 193.

Antiphona. Communione Calicis, quo Deus ipse sumitur, non vitulorum sanguine, congregavit nos Dominus.

Psalm. Conserva me. 9.

℣. Panem cæli dedit eis.

℟. Panem Angelorum manducavit homo.

Lectiones primi Noctur. semper leguntur de Scriptura occurrent. cum ℟℟. positis infrà.

℟. *i.* Immolabit hœdum multitudo filiorum Israel ad Vesperam Paschæ: * Et edent carnes & azymos panes. ℣. Pascha nostrum immolatus est Christus, itaque epulemur in azymis sinceritatis & veritatis. Et edent.

℟. *ii.* Comedetis carnem, & saturabimini panibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum.

℣. Non Moyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste est panis.

℟. *iii.* Respexit Elias ad caput suum subcinericium panem: qui surgens comedit, & bibit: * Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei.

℣. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Et ambulavit.

Gloria Patri. Et ambulavit.

In secundo Noctur. Antiphona. Memor sit Dominus sacrificii nostri, & holocaustum nostrum pingue fiat.

Psalm. Exaudiat te. 14.

Antiphona. Paratur nobis mensa Domini adversus omnes, qui tribulant nos.

Psalm. Dominus regit me. 29.

Antiphona. In voce exultationis resonent epulantes in mensa Domini. *Psalm.* Quemadmodum desiderat. 59.

℣. Cibavit illos ex adipe frumenti. ℟. Et de petra, melle saturavit eos.

Lectiones ii. Nocturni ponuntur inferius post Officium, ordine Mensium, cum suis ℟℟.

In tertio Nocturno, Antiphona. Introibo ad altare Dei, sumam Christum, qui renovat juventutem meam.

Psalm. Judica me Deus. 65.

Antiphona. Cibavit nos Dominus ex adipe frumenti: & de petra, melle saturavit nos.

Psalm. Exultate Deo adjutori. 91.

Antiphona. Ex altari tuo, Domine, Christum sumimus: in quem cor & caro nostra exultant.

Psalm. Quam dilecta. 92.

℣. Educas panem de terra.

℟. Et vinum lætificet cor hominis.

Lect. iii. Noct. cum ℟. ponuntur inferius post Lect. ii. Noct. ordine Mensium.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

SApientia ædificavit sibi domum, miscuit vinum, & posuit mensam.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliquis.*

Antiphona. Angelorum esca nutrivisti populum tuum, & panem de cælo præstitisti eis.

Antiph. Pinguis est panis Christi, & præbebit delicias regibus.

Antiph. Sacerdotes sancti incensum & panes offerunt Deo.

Antiph. Vincenti dabo manna absconditum, & nomen novum.

Capitul. Fratres, Ego enim accepi. *ut suprà.*

Hymnus.

VErbum supernum prodiens,
  Nec Patris linquens dexteram
  Ad opus suum exiens,
  Venit ad vitæ vesperam.
In mortem a discipulo
  Suis tradendus æmulis,
  Prius in vitæ ferculo
  Se tradidit discipulis.
Quibus sub bina specie
  Carnem dedit & Sanguinem:
  Ut duplicis substantiæ
  Totum cibaret hominem.
Se nascens dedit socium,
  Convescens in edulium,
  Se moriens in pretium,
  Se regnans dat in præmium.

Si expositum fuerit SS. Sacramentum genuflectitur in Choro dum dicitur versus.

O salutaris Hostia,
  Quæ cæli pandis ostium;
Bella premunt hostilia,
  Da robur, fer auxilium.
Uni Trinoque Domino
  Sit sempiterna gloria:
  Qui vitam sine termino
  Nobis donet in patria. Amen.

℣. Posuit fines tuos pacem.
℟. Et adipe frumenti satiat te.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum.

Oratio ut suprà.

Si occurrat aliquod Festum Simplex, fit de eo commemor.

Deinde fiunt commemor. communes, seu Suffragia, ut in Psalt.

Ad Primam, ℟. *brev.* Christe Fili. ℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Et dicuntur Preces Dominicales, ut in Psalterio.

Ad Tertiam, Antiphona. Angelorum esca.

Capitul. Fratres, Ego enim accepi. *ut suprà.*

℟. *brev.* Panem cæli * Dedit eis. Panem. ℣. Panem Angelorum manducavit homo. Dedit eis. Gloria Patri. Panem.

℣. Cibavit illos ex adipe frumenti. ℟. Et de petra, melle saturavit eos.

Ad Sextam, Antiphona. Pinguis est panis.

Capitulum. 1. *Cor.* 11. *f*

QUotiescumque enim manducabitis panem hunc, & Calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis, donec veniat.

℟. *brev.* Cibavit illos * Ex adipe frumenti. Cibavit.

℣. Et de petra, melle saturavit eos. Ex adipe.

Gloria Patri. Cibavit.

℣. Educas panem de terra.
℟. Et vinum lætificet cor hominis.

Ad Nonam, Antiphona. Vincenti.

Capitulum. 1. *Cor.* 11. *f*

QUicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis & sanguinis Domini.

℟. *brev.* Educas panem * De terra. Educas. ℣. Et vinum lætificet cor hominis. De terra.

Gloria Patri. Educas.

℣. Posuit fines tuos pacem.
℟. Et adipe frumenti satiat te.

In secundis Vesp. omnia dicuntur sicut in primis Vesperis.

Ad

Ad Magnificat, Antiphona. O ſacrum convivium, in quo Chriſtus ſumitur, recolitur memoria paſſionis ejus: mens impletur gratia: & futuræ gloriæ nobis pignus datur.

Oratio ut ſuprà.

Si occurrat aliquod Feſtum Simplex fit de eo commemor.

Deinde fiunt commemor. communes, ſeu ſuffragia, ut in Pſalterio, ſi faciendæ ſint.

MENSIBUS SEPTEMBRI, & OCTOBRI.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro S. Ambroſii Epiſcopi de Sacramentis.

Lib. 4. cap. 4. Lectio iv.

AUctor Sacramentorum quis eſt, niſi Dominus Jeſus? De cælo iſta Sacramenta venerunt. Conſilium enim omne de cælo eſt. Vere autem magnum eſt & divinum miraculum, quod populo pluit Deus manna de cælo: & non laborabat populus, & manducabat. Tu forte dicis: Meus panis eſt uſitatus. Sed panis iſte, panis eſt ante verba Sacramentorum: ubi acceſſerit conſecratio, de pane fit Caro Chriſti. Hoc igitur adſtruamus. Quomodo poteſt, qui panis eſt, corpus eſſe Chriſti? Conſecratione. Conſecratio igitur quibus verbis eſt, & cujus ſermonibus? Domini Jeſu. Nam reliqua omnia, quæ dicuntur, laudem Deo deferunt, oratio præmittitur pro regibus; pro ceteris: ubi venitur ut conficiatur venerabile Sacramentum, jam non ſuis ſermonibus ſacerdos, ſed utitur ſermonibus Chriſti.

℞. Cœnantibus illis, accepit Jeſus panem, & benedixit ac fregit, deditque diſcipulis ſuis, & ait; * Accipite, & comedite: hoc eſt corpus meum.

℣. Dixerunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut ſaturemur? Accipite.

Lectio v.

ERgo ſermo Chiſti hoc conficit Sacramentum. Quis ſermo Chriſti? Nempe is, quo facta ſunt omnia. Juſſit Dominus, & factum eſt cælum; juſſit Dominus, & facta eſt terra; juſſit Dominus, & facta ſunt maria: juſſit Dominus, & omnis creatura generata eſt. Vides ergo quam operatorius ſit ſermo Chriſti. Si ergo tanta vis eſt in ſermone Domini Jeſu, ut inciperent eſſe, quæ non erant; quanto magis operatorius eſt, ut quæ erant, in aliud commutentur? cælum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicentem: Ipſe dixit, & facta ſunt, ipſe mandavit, & creata ſunt. Ergo tibi ut reſpondeam, non erat corpus Chriſti ante conſecrationem: ſed poſt conſecrationem, dico tibi quod jam corpus eſt Chriſti. Ipſe dixit, & factum eſt: ipſe mandavit, & creatum eſt.

℞. Accepit Jeſus calicem, poſtquam cœnavit dicens: Hic calix novum Teſtamentum eſt in meo ſanguine: * Hoc facite in meam commemorationem.

℣. Memoria memor ero, & tabeſcet in me anima mea. Hoc.

Lectio vi. Cap. 5.

JAm redi mecum ad propoſitionem meam. Magnum quidem & venerabile, quod manna Judæis pluit e cælo. Sed intellige, quid eſt amplius: manna de cælo, an corpus Chriſti? Corpus Chriſti utique, qui auctor eſt cæli. Deinde manna qui manducavit, mortuus eſt, qui manducaverit hoc corpus, fiet ei remiſſio peccatorum, & non morietur in æternum. Ergo non

otiose cum accipis, tu dicis amen, jam in spiritu confitens quod accipias corpus Christi. Dicit tibi Sacerdos, corpus Christi: & tu dicis, Amen, hoc est, verum. Quod confitetur lingua, teneat affectus.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt. * Hic est panis de cælo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi, si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Hic. Gloria. Hic.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap. 6. f*

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea vere est cibus: & sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 8. de Trinit. ante med.

NOn est humano aut sæculi sensu in Dei rebus loquendum. Quæ scripta sunt legamus: & quæ legerimus, intelligamus: & tunc perfectæ fidei officio fungemur. De naturali enim in nobis Christi veritate quæ dicimus, nisi ab eo didicimus, stulte atque impie dicimus. Ipse enim ait: Caro mea vere est esca, & sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in eo. De veritate carnis & sanguinis non relictus est ambigendi locus.

℟. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, * In me manet, & ego in eo.

℣. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio viii.

NUnc enim & ipsius Domini professione, & fide nostra vere caro est, vere sanguis est. Et hæc accepta, atque hausta id efficiunt, ut & nos in in Christo, & Christus in nobis sit. An ne hoc veritas non est? Contingat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, & sumus in eo, dum secum hoc, quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacramentum communicatæ carnis & sanguinis simus ipse testatur, dicens: Et hic mundus jam me non videt; vos autem me videbitis: quoniam ego vivo, & vos vivetis: quoniam ego in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis.

℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus. Et qui. Gloria Patri. Et qui.

Lectio ix. de S. Simplicis si occurrat; alias, *Lectio ix.*

QUod autem in nobis naturalis hæc unitas sit, ipse ita testatus est: Qui edit carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fuerit: ejus tantum in se assumptam habens carnem, qui suam sumpserit. Perfectæ autem hujus unitatis Sacramentum superius jam docuerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, & ego vivo per Patrem, & qui manducat meam carnem & ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem, & quomodo per Patrem vivit, eodem modo nos per carnem ejus vivemus.

Te Deum laudemus.

MEN-

MENSE NOVEMBRI.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Cyrilli Epiſcopi Jeroſolymitani.

Catecheſi myſtagog. 4.

Lectio iv.

IPſa beati Pauli doctrina abunde ſufficere videtur, ut tam vobis de divinis myſteriis fidem faciat: quibus digni redditi, incorporei, ut ita dicam, & conſanguinei Chriſti facti eſtis. Ipſe enim modo clamabat, quod in nocte, qua tradebatur Dominus noſter Jeſus Chriſtus, accipiens panem, & gratias agens fregit, & dedit diſcipulis ſuis, dicens: Accipite, & manducate: hoc eſt corpus meum. Et accipiens calicem, & gratias agens, dixit: Accipite, & bibite, hic eſt ſanguis meus. Cum igitur ipſe de pane pronuntiaverit, ac dixerit: Hoc eſt corpus meum: quis audebit deinceps ambigere? Et cum idem ipſe tam aſſeveranter dixerit: Hic eſt ſanguis meus: quis unquam dubitaverit, ut dicat, non eſſe ejus ſanguinem?

℟. Cœnantibus illis.

Lectio v.

AQuam olim in vinum convertit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum ſanguine propinquitatem, & eum parum dignum exiſtimabimus, cui credamus quod vinum in ſanguinem tranſmutarit? Ad eas nuptias, quibus corpora copulantur, vocatus, præter opinionem omnium hoc fecit miraculum, & non multo magis ſic eum corpus & ſanguinem ſuum fruenda nobis donaſſe perſuaſum firmiter habebimus; ut ea cum omni certitudine tamquam corpus ipſius, & ſanguinem ſumamus? Nam in ſpecie panis dat nobis corpus, & in ſpecie vini dat nobis ſanguinem, ut, cum ſumpſeris; guſtes corpus & ſanguimem Chriſti, factus ejuſdem corporis & ſanguinis particeps. Sic enim efficimur Chriſtiferi, hoc eſt, Chriſtum in corporibus noſtris ferentes; cum corpus ejus & ſanguinem in membra noſtra recipimus: ſic ſecundum beatum Petrum, divinæ naturæ conſortes reddimur.

℟. Accepit Jeſus.

Lectio vi.

OLim cum Judæis Chriſtus diſſerens, niſi manducaveritis, inquit, carnem meam, & biberitis meum ſanguinem, non habebitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fuerant non ſpiritaliter accepiſſent, offenſi abierunt retro: putabant enim quod eos ad manducandas carnes hortaretur. Erant & in veteri teſtamento panes propoſitionis: verum illi cum fuerint veteris teſtamenti, finem jam acceperunt. In novo vero teſtamento, panis eſt cæleſtis, & Calix ſalutaris, qui & animam & corpus ſanctificant. Quamobrem non ſic hæc attendas velim, tamquam ſint nudus & ſimplex panis, nudum & ſimplex vinum: Corpus enim ſunt & ſanguis Chriſti. Nam etiamſi ſenſus illud tibi renuntiant, fides tamen te citra ullam dubitationem certum reddat, quod ſis dignus factus, qui corporis & ſanguinis Chriſti particeps fieres.

℟. Ego ſum Panis.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangelii ſecundùm Joannem.

Lectio vii. *Cap. 6. f*

IN illo tempore: Dixit Jeſus turbis Judæorum: Caro mea vere eſt cibus, & ſanguis

guis meus vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi.

Lib. 4. in Joann. cap. 17.

QUI manducat, inquit, carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in illo. Sicut enim si quis liquefactæ ceræ aliam ceram infuderit, alteram cum altera per totum commisceat necesse est: sic qui carnem & sanguinem Domini recipit cum ipso ita conjungitur ut Christus in ipso, & ipse in Christo inveniatur. Simili quodam modo apud Matthæum comperies. Simile est, inquit, Regnum cælorum fermento, quod acceptum abscondit mulier in farinæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat: sic parvula benedictio totum hominem in seipsam attrahit, & sua gratia replet, & hoc modo in nobis Christus manet, & nos in Christo.

℟. Qui manducat meam.

Lectio viii.

NOs vero si vitam æternam consequi volumus, si largitorem immortalitatis habere in nobis desideramus, ad recipiendam benedictionem libenter concurramus, caveamusque ne loco laquei damnosam religionem diabolus nobis prætendat. Recte (inquit) dicis: scriptum tamen esse non ignoramus, judicium sibi comedere atque bibere illum, qui de pane comedit, & de calice bibit indigne. Ego igitur probo meipsum, & indignum invenio. Quando igitur, quicumque tu es, qui ista dicis, dignus eris? Quando Christo te ipsum offeres? Nam si peccando indignus es, & peccare non desinis (quis enim delicta intelligit? secundum Psalmistam) expers omnino eris vivificæ hujus sanctificationis.

℟. Misit me vivens.

Lectio nona de S. Simplici, si occurrat: alias.

Lectio ix.

QUare pias, quæso, cogitationes suscipias, studiose sancteque vivas, ut benedictionem participes: quæ (mihi crede) non mortem solum, verum etiam morbos omnes depellit. Sedat enim, cum in nobis maneat Christus, sævientem membrorum nostrorum legem, pietatem corroborat, perturbationes animi extinguit, ægrotos curat, collisos redintegrat: & sicut Pastor bonus, qui animam suam pro ovibus posuit, ab omni nos erigit casu.

Te Deum laudamus.

OFFICIUM
S. Januarii Episcopi & Martyr.

Semiduplex.

Recitandum in Regno Neapolitano semel in mense.

Omnia ut in festo ejusdem sancti Episcopi & Martyr. ut supr. fol. 26. præter Lectiones primi Nocturni quæ dicuntur de Scriptura occurrente.

OFFICIUM
IMMACULATÆ CONCEPTIONIS
BEATÆ VIRGINIS MARIÆ.

Recitandum sub ritu Duplici in omnibus Dominiis; Cæsareæ Majestatis, extra Italiam quolibet Sabbato non impedito Officio novem Lectionum, exceptis Adventus, Quatuor Temporum, Vigiliar. & Quadrag. Temporibus, juxta Decretum Sac. Rituum Congreg. die 15. Decembr. 1727.

Ad Vesperas, Antiphonæ de Laudib. Psalmi consueti de sancta Maria ut in ejus Officio parvo B. M. V.
Capitulum. Ab initio.
Hymnus. Ave maris stella.
℣. Conceptio recolitur sanctæ Mariæ Virginis.
℟. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.
Ad Magnificat, Antiphona. Gloriosæ Virginis Mariæ conceptionem dignissimam recolamus, quæ & Genitricis dignitatem obtinuit, & virginalem pudicitiam non amisit.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus Domine, cælestis gratiæ munus impertire: ut, quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, pia Conceptionis ejus commemoratio, pacis tribuat incrementum. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Conceptionem Virginis Mariæ recolamus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.
Hymnus. Quem terra, pontus.
Antiphonæ, Psalmi, & Versic. Nocturnorum, ut in ejus Officio parvo B. M. V.
In primo Nocturno semper leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *i.* Concepta est beata Virgo Maria ex progenie David, * Per quam salus mundi credentibus apparuit, cujus vita gloriosa lucem dedit sæculo.
℣. Conceptionem beatæ Mariæ Virginis cum gaudio recolamus. Per quam salus.
℟. *ii.* Beatissimæ Virginis Mariæ Conceptionem devotissime recolamus, * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.
℣. Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ Virginis devotissime recolamus. Ut ipsa.
℟. *iii.* Gloriosæ Virginis Mariæ Conceptionem dignissimam recolamus: * Cujus Dominus humilitatem respexit, quæ Angelo nuntiante concepit Salvatorem mundi.
℣. Beatissimæ Virginis Mariæ Conceptionem devotissime recolamus. Cujus.
Gloria Patri. Cujus.
In ii. & iii. Noctur. leguntur Lectiones quæ post Offic. statutis Mensibus assignantur.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

COnceptio gloriosæ Virginis Mariæ, ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalm.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliquis.*

Antiphona. Conceptio recolitur sanctæ Mariæ Virginis, cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Antiphona. Regali ex progenie Maria exorta refulget cujus precibus nos adjuvari mente & spiritu devotissime poscimus.

Antiphona. Corde & animo Christo canamus gloriam in hac pia commemoratione præcelsæ Genitricis Dei Mariæ.

Antiphona. Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ recolamus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Capitul. Ab initio.

Hymn. O gloriosa Virginum.

℣. Conceptio recolitur sanctæ Mariæ Virginis.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedictus, Antiphona. Conceptionem perpetuæ Virginis Genitricis Dei Mariæ devotissime recolamus, qua celsitudo throni processit alleluja.

Oratio ut suprà.

Ad Primam in ℟. brev. dicitur ℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Alias autem Horas, Antiph. sumuntur ex Laudib. ut suprà.

Capitul. & ℟. brev. ut in Officio B. M. in Sabbato.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona. Conceptio tua, Dei Genitrix Virgo gaudium annuntiavit universo mundo; ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, & confundens mortem donavit nobis vitam sempiternam.

Deinde fit commemor. Dominicæ.

PRO MENSE SEPTEMBRI, & OCTOBRI.

In secundo Nocturno.

De Epistola S. Ambrosii Episc. ad Syricium Papam.

Epistol. 18. *al.* 7. *Lectio iv.*

DE via perversitatis produntur dicere: Virgo concepit, sed non virgo generavit. Potuit ergo Virgo concipere, non potuit Virgo generare, cum semper conceptus præcedat, partus sequatur? Sed si doctrinis non creditur Sacerdotum, credatur oraculis Christi, credatur monitis Angelorum dicentium: Quia non est impossibile Deo omne verbum. Credatur Symbolo Apostolorum, quod Ecclesia Romana intemeratum semper custodivit & servat. Audivit Maria vocem Angeli, & quæ ante dixerat: Quomodo fiet istud? non de fide generationis interrogans, respondit postea: Ecce ancilla Domini, contingat mihi secundum verbum tuum.

℟. Conceptio gloriosæ Virginis Mariæ, ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

℣. Concepta est beata Virgo Maria ex progenie David. Cujus.

Ex libro S. Hieronymi Presbyt. adversus Jovinianum.

De Apologia ad Pammachium pro libro Adversus Jovinianum, in fine. *Lectio v.*

CHristus Virgo, Mater Virginis nostri Virgo perpetua, Mater & Virgo. Jesus enim clausis ingressus est ostiis, & in sepulcro ejus, quod novum, & in petra durissima fuerat excisum, nec antea quis, nec postea positus est. Hortus conclusus, fons signatus, de quo fonte ille flu-

fluvius manat, juxta Joel, qui irrigat torrentem, funium, vel spinarum: funium peccatorum, quibus antea alligabantur, spinarum, quæ suffocant sementem patris familias. Hæc est Porta orientalis, ut ait Ezechiel, semper clausa & lucida, operiens in se, vel ex se proferens sancta Sanctorum, per quam sol justitiæ, & Pontifex noster secundum ordinem Melchisedech ingreditur, & egreditur.

℟. Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ recolamus; * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

℣. Corde & animo Christo canamus gloriam in hac sacra commemoratione præcelsæ Genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Ex libro sancti Irenæi Episcopi & Martyris, adversus hæreses.

Libro 5. cap. 10.

Lectio vi.

IN sua propria veniente Domino, & sua propria eum bajulante conditione, quæ bajulatur ab ipso, & recapitulationem ejus, quæ in ligno fuit inobedientiæ, per eam, quæ in ligno est, obedientiam faciente, & seductione illa soluta, qua seducta est male illa, quæ jam viro destinata erat Virgo Eva; per veritatem evangelizata est bene ab Angelo jam sub viro Virgo Maria. Quemadmodum enim illa per Angelicum sermonem seducta est, ut effugeret Deum, prævaricata verbum ejus; ita & hæc per angelicum sermonem evangelizata est, ut portaret Deum, obediens ejus verbo. Et sicut illa seducta est, ut effugeret Deum; sic hæc suasa est obedire Deo, ut Virginis Evæ Virgo Maria fieret advocata. Et quemadmodum adstrictum est morti genus humanum per virginem, salvatur per virginem, æqua lance disposita virginalis inobedientia, per virginalem obedientiam.

℟. Conceptio tua, Dei Genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: * Ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

℣. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ex te. Gloria Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 1.*

LIber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 2. in Matth. post init.

CUjus vero rei gratia librum ipsum generationis Christi vocat, ubi non sola utique generatio, sed tota prorsus ipsius mysterii dispensatio continetur? Quia totius scilicet dispensationis caput, radix, atque principium omnium nobis in hoc consistit bonorum. Ut enim Moyses librum cæli appellavit ac terræ, cum certe non de cælo solum terraque loqueretur, sed de cunctis quæ inter ipsa subsistunt: ita etiam Evangelista ab ipso omnium fonte & capite bonorum librum vocavit.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus.

℣. Et

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia.

Lectio viii.

QUa vero de causa non eum ante filium Abrahae, & postea filium David nuncupavit? Non, sicut opinantur aliqui, ab inferioribus volens ad superiora conscendere. Ceterum fecisset quod fecit Lucas: nunc autem e contrario facit. Cur ergo commemoravit priorem David? Quia ipse procuidubio in omnium versabatur ore, ob insigne honoris & gloriae, ob ipsius quoque temporis spatia juniora. Etsi enim utrique promiserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebatur, hoc vero quasi novum, & recens ab omnibus celebrabatur.

℟. Felix numque es sacra virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiae, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto feminco sexu, sentiant omnes tuum juvamen, quicunque celebrant tuam sanctam conceptionem. Quia.

Gloria Patri. Christus.

Lectio ix.

IPsi namque Judaei dicunt: Nonne ex semine David & Bethlehem castello, unde erat David, venit Christus? Nemo igitur illum filium Abrahae, sed omnes filium David nominabant: qui etiam honorabiliores quosque de sanctitate Reges, qui post David fuisse referuntur, ab illo omnes vocabant. Nec ipsi solum, verum etiam Deus: nam & Ezechiel & alii Prophetae dicunt, David surrecturum; non de illo utique mortuo jam loquentes, sed de iis, qui illius virtutem erant imitaturi. Propterea igitur a posteriore incipit, & celebratiore persona sumit exordium, & tum demum ad antiquiorem recurrit parentem.

Te Deum laudamus.

MENSE NOVEMBRIS.

In secundo Nocturno.

De Expositione S. Gregorii Papae in libros Regum.

In 1. Reg. 4. *Lectio iv.*

FUit vir unus de Ramathaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nomine beatissima semper Virgo Maria Dei Genitrix designari. Mons quippe fuit, quae omnem electae creaturae altitudinem electionis suae dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria, quae ut ad conceptionem aeterni Verbi pertingeret, meritorum verticem supra omnes Angelorum choros usque ad solium Deitatis erexit? Hujus enim montis praecellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: Erit in novissimis diebus praeparatus mons, Domus Domini in vertice montium. Mons quippe in vertice montium fuit, quia altitudo Mariae supra omnes Sanctos refulsit.

℟. Conceptio gloriosae.

Ex Epistola sancti Leonis Papae ad Pulcheriam Augustam.

Epistola 13. ante medium.

Lectio v.

SAcramentum reconciliationis nostrae, ante tempora aeterna dispositum, nullae implebant figurae, quia nondum supervenerat Spiritus sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbraverat ei; ut & intra intemerata viscera, aedificante sibi sapientia domum, Verbum caro fieret, & forma Dei, ac forma ser-

servi in unam conveniente personam, Creator temporum nasceretur in tempore, & per quem facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susciperet vetustatem, & consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur & matri, naturamque sibi nostram solus a peccato liber uniret; sub jugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.

℟. Cum jucunditate.

De Expositione S. Basilii Episc. in Isaiam Prophetam.

In cap. 8. post init. Lectio vi.

ACcessi, inquit ad Prophetissam, & in utero accepit, & peperit Filium. Quod Maria prophetissa fuerit, ad quam proxime accessit Isaias per prænotionem spiritus, nemo contradixerit, qui sit memor verborum Mariæ, quæ prophetico afflata spiritu elocuta est. Quid enim ait? Magnificat anima mea Dominum, & exultavit spiritus meus in Deo salutari meo: quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quod si animum accommodaveris universis ejus verbis, non utique contentiose negaveris eam fuisse Prophetissam, quod Domini Spiritus in eam supervenerit, & virtus Altissimi obumbraverit ei.

℟. Conceptio tua.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 1.*

LIber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi. *Unde supra, paullo post.*

DUo sunt quæ pariunt quæstionem: Unum, quæ caussa sit, ut in generationum catalogo virgo sileatur: alterum vero, qua ratione Joseph memoretur, cui certe nihil cum Christi generatione est commune. Videtur enim & unum abundare, & alterum deesse. Quid ergo dicemus? Quod utique primum illud necesse fuit memorari, quemadmodum ex David Virgo descenderit. Unde hoc itaque discemus? Audi ad Gabriel loquentem Dominum: Vade ad virginem desponsatam viro, cui nomen Joseph, ex domo & familia David. Quid vis audire manifestius, cum ex domo & familia David illam virginem esse cognoscis.

℟. Beatam me dicent.

Lectio viii.

NOn erat mos apud Hebræos, generationum catalogum per feminas texere. Ut ergo & morem custodiret, neve in ipso statim principio videretur, antiqua destruere, & nobis virginem certius indicaret: parentes ejus reticens, atque majores, de Joseph generatione non tacuit. Sive enim hæc fecisset in virgine, novitatis non effugisset invidiam, sive Joseph reticuisset, non agnosceremus ex qua tribu virgo subsisteret. Ut ergo & nos discerneremus, quæ esset Maria, vel unde, & consuetudo legis permaneret immobilis, generationum catalogum, usque ad sponsum ejus perduxit, ac de domo illum David esse monstravit.

℟. Felix namque.

Lectio ix.

HOc enim declarato, illud quoque pariter ostendit, quod

quod scilicet inde esset & virgo, quia utique nequaquam justus iste pateretur uxorem sibi aliunde, quam unde lex præcipiebat eligere. Possumus vero aliam quoque & altiorem quidem proferre rationem, ob quam parentes virginis prætermissi sunt. Sed quæ ea est? Noluit Evangelista recenti adhuc tempore novi illius admirandique partus Judæis esse manifestum, quod Christus natus fuisset ex Virgine. Neque proprius noster hic sermo est, sed a nobis de Patrum, atque insignitum virorum traditione susceptus.

Te Deum laudamus.

Antiphonæ feriales recitandæ in Vigiliis Sanctorum.

Feria II. Benedictus Dominus Deus Israel.

Feria III. Erexit nobis Dominus cornu salutis, in domo David pueri sui.

Feria IV. De manu omnium, qui oderunt nos, libera nos, Domine.

Feria V. In Sanctitate serviamus Domino, & liberabit nos ab inimicis nostris.

Feria VI. Per viscera misericordiæ Dei nostri visitavit nos Oriens ex alto.

Sabbato. Illuminare, Domine, his, qui in tenebris sedent: & dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

℣. Repleti sumus mane misericordia tua. ℟. Exultavimus, & delectati sumus.

Pro Vigiliis Apostolorum, nisi adsit propria. *Oratio.*

DA quæsumus, omnipotens Deus, ut beati N. Apostoli tui, quam prævenimus, veneranda solemnitas, & devotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum.

Si Apostolus sit etiam Evangelista, adjungatur in Oratione, & Evangelista.

KALENDARIUM SANCTORUM PRO ALIQUIBUS LOCIS.

SEPTEMBER.

Dominica prima.
Officium SS. Angelorum Custodum, *duplex ii. Classis cum Octava.* Pag. 1
I. B. Julianæ de Collalto Virg. *dupl.* 9
III. SS. Euphemiæ, Dorotheæ, Theclæ & Erasmæ Virginum & Martyr. *dupl.* 10
IV. S. Rosaliæ Panormitanæ Virg. *dupl.* 12
Eodem die. S. Rosæ de Viterbio Virg. *dupl.* 13
Eodem die. S. Moysis Proph. Confess. *Semidupl.* 14
V. S. Osvaldi Confessoris, *dupl.* 17
VI. S. Antonini Martyr. *semidupl.* 19
X. S. Hilarii Papæ & Confess. 20
Dominica tertia.
Festum Septem Dolorum B. M. V. *dupl.* 21
XIX. S. Januarii Episcopi & Martyr. *dupl. i. Class. cum Octav.* pro Regno Neapolitano. 26
XXIII. S. Constantii Confess. *semidupl.* 28
XXV. Septima die infra Oct. S. Januarii, *semidupl.* 29
XXVI. Octava S. Januarii, *dupl.* 30.
XXV. S. Gerardi Sagredo Episc. & Mart. *dupl.* 31.

OCTOBER.

VII. S. Justinæ Virginis & Martyr. *dupl.* 32
X. S. Ludovici Bertrandi Confess. *dupl.* 33.
Dominica secunda.
Festum Maternitatis B. M. V. *dupl. majus.* 34
Dominica tertia.
Festum Puritatis B. M. V. *dupl. maj.* 39
XX. B. Mariæ de Socos dictæ de Cervellione Virg. *dupl.* 43
XXII. S. Pulcheriæ Imperatricis Virg. *dupl.* 44
XXIII. S. Samuelis Prophetæ Confess. *semidupl.* 47
XXIV. S. Raphaelis Archangeli, *dupl. maj.* 49
XXV. SS. Gavini, Proti, & Januarii Martyr. 54
XXXI. S. Wolfgangi Episcopi & Confess. *duplex.* 55

NOVEMBER.

V. S. Zachariæ Prophetæ Confess. *dupl.* 56
VI. S. Leonardi Confessoris, *duplex.* 57

XII. SS. Sta-

F I N I S.

[redacted]

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

CELEBRANDA

IN METROPOLITANA CIVITATE, ET DIOECESI FLORENTINA

PARS AUTUMNALIS.

DOM POST. FEST. S. AUGUST. EP. ET DOCT

Festum Beatae Maria Virginis de Coosolatione *Duplex maj*.

AD VESPERAS.

Ant. Odor. &c. *ut. in Laud. Psalmi ut in Officio parvo B. M. V.*

Capitulum Isaiae II.

Egredietur viiga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet, & requiesçet super eum Spiritus Domini,

Hymnus.

Ave Maris Stella &c.

℣. Numquid obliviscetur Virgo ornamenti sui?

℟. Aut Sponsa faciae pectoralis suae?

Ad Magnificat

Ant. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, raefove flebiles, ota pro Populo, interveni pro Clero. intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem.

Oratio

Domine Jesu Christe pater misericordiarum, & Deus totius Consolationis, concede proitius, ut sicut lumbos praecincti purissimam Genitricem tuam Mariam sub Consolationis titulo gaudentes veneramur in terris, ita perenni ejusdem consortio perfrui mereamur in in Cœlis. Qui vivis, & regnas &c.

AD MATUTINUM

Invitator. Jesum per Mariam nos consolantem.

℣. Venite adoremus.

IN I. NOCTURNO

Ant., et Psalmi, ut in Officio parvo.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.

℟. Intende prospere procede, & regna.

De Canticis Cantic. c. 4.

Lectio I.

O quam pulchra es amica mea, quam pulchra es Oculi tui columbarum, abaque eo. quod intrinsecus lat. et.

Capilli tui sicut greges caprarum, quae ascederunt de Monte Galaad Dentes tui sicut greges tonsarum; quae ascenderunt de lavacro, omnes gemellis foetibus, & sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua & eloquium tuum dulce. Sicut fragman mali punici, ita genae tuae absque eo. quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis, mille clypei pendent ex ea omnis armatura fortium:

R. Sancta & immaculata Virginitas: quibus te laudibus efferam nescio: * Quia quem coeli capere non poterant, tuo germio contulisti.

ỳ. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quia &c.

Lect.o II.

Tota pulura es, macula non est in te. Veni de Libano Sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis de capite Amana de vertice Sauir, &Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum, Soror mea Sponsa, vuluneraști cor meum in uno oculorum tuorum, & uno crine colli tui. Quam pulchrae sunt mammae tuae, Soror mea Sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, odor unguentorum tuorum super omnia aromata.

R. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo * Et de meis Visceribus genui Deum & hominem.

ỳ. Beatam me dicen omnes generationes, quia Ancillam humilem respexit Deus. Et de meis &c.

Lectio III.

Favus distillans labià tua, Sponsa; mel, et lac sub lingua tua: et odor vestimentorum sicut odor thuris. Hortus conclusus, Soror mea Sponsa, hortus conclusus, fons signatus. Emissiones tuae Paradisus malorum punicorum cum pomorum fructibus. Cypri cum Nardo: Nardus, et Crocus Fistula, et Cinnamomum cum universis lignis Libani, Myrrha, & Aloe cum omnibus primis unguentis. Fons hortorum: puteus aquarum viventium, quae fluunt impetu de Libano. Surge Aquilo, et vani Auster, perfla hortum meum, & fluant aromata illius. Tu autem &c.

R. Beata es virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem mondi; * Genuisti qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo.

ỳ. Ave Maria gratia plena Dominus tecum. Genuisti &c Gloria Patri &; Genuisti &c.

IN II. NOCTURNO

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in medio ejus non commovebitur.

Lectio. IV.

Sermo S. Bernardi Abbatis. *Serm. in Domin. infr. Oct. Assumpt. B. M. V. super sig. mag.*

Jure Maria Sole perhibetur amicta; quae profundissimam Divinae Sapientiae, ultra quam credi valeat, penetravit abyssum, ut quantum sine personali unione conditio patitur, luci illi inaccessibili videatur immersa: illo nimirum igne Prophetae labia purgantur, illo igne Seraphim accenduntur. Longe vero aliter Maria meruit non summatim tangi, sed operiri magis undique, et circumfundi, et tamquam ipso igne concludi. Candidissimus sane, sed et calidissimus hujus Mulieris amictus, cujus omnia tam excellenter irradiata noscuntur, ut nihil in ea, non dico tenebrosum, sed ne subobscurum saltem, vel minus lucidum, sed ne tepidum quidem aliquid, aut non ferventissimum liceat suspicari. Tu autem &c.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in Monte Sion: quasi myrrha electa: * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi &c.

Lectio V.

Mulier amicta sole Plane amicta lumine tamquam vestimento. Non percipit forte carnalis; nimirum spirituale est: stultitia illi videtur. Non sic videbatur Apostolo, qui dicebat: Induimini Dominum Jesum Christum. Quam familiaris ei facta es Domina! quam proxima, immo quam intima fieri meruisti: quantam invenisti gratiam apud eam! In te manet, et tu in eo, et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis eum substantia carnis, et vestit ille te gloria suae Majestatis. Vestis Solem nube: et Sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret virum. Tu autem &c.

℟. Quae est ista, quae processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem * Viderunt eam Filiae Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt &c.

Lectio VI.

Te itaque Matrem misericordiae mediatricem nobis apud Solem Justitiae constitutam devotis supplicationibus interpellamus, ut in lumine tuo videamus lumen, et Solis

gratiam tuo mereamur obtentu; quam vere amavit prae omnibus, et ornavit, stola gloriae induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. Plena es gratiarum, plena rore caelesti innixa super Dilectum, deliciis affluens. Ciba hodie pauperes tuos, Domina; ipsi quoque catelli de micis edant; nec puero Abrahae tantum, sed et Camelis potum tribuas de superaffluenti hydria tua, quia tu vere puella es praeelecta, et praeparata Altissimi Filio, cujus divino instinctu Sanctum Pontifex et Doctor Ambrosius postquam Augustinum Sacro Baptismate expiavit, novum hominem novis vestibus induit, cucullaque nigra, et cingulo ex corio ipse, ut fertur, praecinxit. Huius autem Sacri Cinguli ornamentum postea Religio Augustiniana semper gestavit in signum devotionis erga Beatam Virginem Mariam, Sanctum Patrem Augustinum, piamque eius Matrem Monicam, ita ut, Eugenio Quarto adprobante; fuerit instituta Societas Cincturatorum Sanctorum Augustini, et Monicae, et alia similis sub invocatione Beatae Mariae Virginis de Consolatione, quas Gregorius Decimustertius in unum corpus redegit, ac Sodalitium Cincturatorum Beatae Mariae Virginis voluit appellari, illudque tum Gregorius ipse, tum multi alii eius Successores innumeris gratiis et privilegiis cumularunt. Tu autem &c.

℟. Ornatam monilibus Filiam Jerusalem Dominus concupivit. * Et videntes eam Filiae Sion beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Adstitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate.

Et videntes &c. Gloria Patri &c.

Unguentum &c.

IN III. NOCTURNO

℣. Elegit eam Deus, & praeelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio VII.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Exurgens Maria abiit in montana cum festinatione in Civitatem Juda, & intravit in domum Zachariae, & salutavit Elisabeth. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. de Praesentia Dei, sive Epist. CLXXXVII. *alias*

LVII. serm. 23.

Haec sunt certe verba Elisabeth matris Joannis: Beata tu inter mulieres, & beatus Fructus ventris tui: & unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me? Ecce enim ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis, exultavit in gaudio Infans in utero meo. Hoc autem ut diceret, sicut Evangelista praelocutus est, repleta est Spiritu Sancto, quo procul dubio revelante, cognovit quid illa exultatio significaret Infantis, idest illus venisse Matrem, cujus Praecursor ipse & demonstrator esset futurus. Potuit ergo esse ista significatio rei tantae a majoribus cognoscendae, non a parvulo cognitae.

℟. Sub. tuum praesidium confugimus, clementissima Virgo, suscipe nos, unica spes nostra, & nostris delectare laudibus. * Quibus indigni omni te laude dignissimam collaudamus.

℣. Aufer a nobis iniquitates nostras, ut digne canamus tibi gloriae melos.

Quibus &c.

Lectio VIII

Nam neque cum hoc ante in Evangelio nar raretur, dictum est: credidit Infans in utero ejus, sed exultavit; neque ipsa dixit; exultavit in fide Infans in utero meo, sed exultavit in gaudio. Videmus autem exultationem non solum parvulorum, sed etiam pecorum, non utique de aliqua fide, vel religione, vel qualicumque rationali cognitione venientem. Sed haec plane inusitata & nova extitit, quia in utero, & ad ejus adventum, quae hominum Salvatorem fuerat paritura. Ideo mira, ideo in magnis signis deputanda. Ideo haec exultatio, & tamquam Matri Domini reddita resalutatio, sicut solent miracula fieri, facta est divinitus in Infante, non humanitus ab Infante.

℟. Porta Cœli, & Stella Maris es Virgo Maria, Regis aeterni Mater gratos nos redde Filio tuo, * Quia omnis virtus, & decor, & gloria ex te resplendet.

℣. Tu veniae vena, tu gratiae Mater, tu spes Mundi, exaudi nos clamantes ad te Quia omnis &c.

Gloria Patri &c.

Quia omnis &c.

Lectio IX.

De Homilia Dominicae &c.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Ant. Odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris.

Ant. Cingulo suo confortavit nos, & potestatem suam dedit in manu nostra.

Ant. Justitia Cingulum lumborum ejus, & fides Cincterium renum ejus.

Ant. Myrrha, & gutta, & casia a vestimentis tuis.

Ant. Sentiens vestimentorum illius fragrantiam, benedixit nobis Deus noster.

Capitulum Isaiae. 11.

Egredietur Virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet, & requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus.

O gloriosa Virginum &c.

℣. Benedicta tu in mulieribus.

℟. Et benedictus Fructus ventris tui.

Ad Benedictus.

Ant. Quae est ista, quae ascendit sicut Aurora consurgens, pulchra ut Luna, electa ut Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata?

Oratio

Domine Jesu Christe Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, concede propitius, ut sicut lumbos praecincti purissimam Genitricem tuam Mariam sub Consolationis titulo gaudentes veneramur in tertis; ita perenni ejusdem consortio perfrui mereamur in Coelis. Qui vivis, & regnas.

AD PRIMAM.

Antiphona. Odor.

℟. *br*. Qui natus es de Maria Virgine.

AD TERTIAM.

Ant. Cignulo suo.

Capitulum. Isaiae II.

Egredietur Virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet, & requiescet super eum Spiritus Domini.

℟. *br*. Specie tua, * Et pulchritudine tua, Specie.

℣. Intende, prospere procede, & regna. Et pulchritudine tua. Gloria Patri. Specie.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in medio ejus non commovebitur.

AD SEXTAM.

Antiph. Justitia cingulum.

Capitulum. Eccl. 24.

Et sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radi-

cavi in populo honorificato & in parte Dei mei haereditas illlius, & in plenitudine sanctorum detentio mea.

℟. *br.* Ajuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit.

℣. Deus in medio ejus non commovebitur. Deus vultu suo. Gloria Patri. Adjuvabit.

℟. Elegit eam Deus, & praeelegit eam.

℣. In tabernaculo suo habitare facit eam.

AD NONAM

Ant. Sentiens vesttmenuorum.

Capitulum. Eccl. 24. b.

In plateis sicut cinnamomom & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

℟. *br.* Elegit eam Deus. * Et praeelegit eam.

℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et praeelegit eam. Gloria Patri. Elegit.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixt te Deus in aeternum.

IN SECUNDIS VESPERIS

Omnia ut in primis. praeter Antiph.

Ad Magnificat.

Ant. Sub tuum praesidium confugimus, clementissima Virgo: suscipe nos, unica spes nostra, & nostris delectare laubibus.

Die II. Septembris.

In Festo S. Justi *Episc. Lugdunen. et Conf. dupl.*

In metropol. Eccl. ob insign. Relig.

Omn. de Comm. Conf. Pont. 1. loco In Hymn. dicit. Meruit supremos &c.

Oratio Da quaesumus &c.

In 1. Noct Lection. de Script. occurr.

In 2. et 3. Noct. de comm. 1. loc.

Die III. Septembris.

In Diocesi Flor. fit. de S. Joanna Francisca Fremiot. de Chantal vid. dies assign ex 21 Augusti.

Omnia ut in Breviar. eadem die.

Die VIII. Octobris.

In Festo S. Reparatae *Virg. et Mart. Contit. Eccl Metropolit. in qua dupl. 1 clas. et celebr. cum octav.*

Cmn. de Comm. Virg. et Mart. 1 loc. Oratio Deus, qui inter caetera &c.

Extr. Meorspol. dupl. et celebr. sine octavi Lection. 1 Noct. de Scriptur. occurr. reliq. ut sup.

Die XII. Octobris.

In Metropolit. quarta die inf. octav. S. Reparatae. *Virg. Mart. semid.*

In 1 Noct. Lection. de scr. occurr.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

De S. Virginit. cap. 2.

Lectio IV.

Cum universa Ecclesia virgo sit desponsata uni viro Christo, sicut dicit Apostolus, quanto digna sunt honore membra ejus, quae hoc custodiunt etiam in ipsa carne, quod tota custodit in fide, quae imitatur matrem viri, & Domini sui? Nam Ecclesia quoque & virgo, & mater est: cujus enim integritati consulimus si virgo non est? Aut cujus prolem alloquimur, si mater non est? Maria corporaliter caput hujus corporis peperit: Ecclesia spiritualiter membra illius capitis parit. In utraque virginitas fœcunditatem non impedit, in utraque fœcunditas virginitatem non adimit. ℟. Propter &c.

Lectio V.

Virginalis autem integritas, & per piam continentiam ab omni concubitu immunitas, Angelica portio est, & in carne corruptibili, incorruptionis perpetuae meditatio. Cedat huic omnis fœcunditas carnis, omnis pudicitia conjugalis. Illa non est in potestate, ista non est in aeternitate. Fœcunditatem carnalem non habet liberum arbitrium, pudicitiam conjugalem non habet coelum. Profecto habebunt magnum aliquid praeter caeteros in illa communi immortalitate, qui habent aliquid jam non carnis in carne.

℟. Dilexisti &c.

Lectio VI.

Sequimini Agnum quocumque ierit, scripsit ille de vobis. Quo ire putamus hunc Agnum? quo nemo eum sequi vel audeat, vel valeat nisi vos virgines. Quo putamus eum irae! in quos saltus, & prata! ubi credo sunt grandia gaudia, nec gaudia, qualia in ipso regno Dei caeteris non virginibus erunt, sed a caeterorum omnium gaudiorum sorte distincta. Gaudium Virginum Christi est de Christo, in Christo, cum Christo, post Christum per Christum, propter Christum. Gaudia propria virginum Christi, non sunt eadem non virginum, quamvis Christi: nam sunt aliis alia, sed nullis talia. Ita in haec, sequimini Agnum, quia & agni caro utique virgo. Sequimini virginitate cor-

dis, & carnis quocumque ierit Quid est eum sequi, nisi imitari!

℟. Afferentur &c.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evang. secundum Matthaeum.

Lectio VII.

In illo tempore dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc Simile erit Regnum Coelorum decem Virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obviam Sponso, & Sponsae. Et reliqua.

De Homilia S. Joanni Crysostomi.

Post ingentes labores, post incredibiles sudores, & acerrimas pugnas, post trophea, quae de naturae rabie statuerunt, resurgunt cum dedecore, & lampadibus earum extinctis, terram aspicientes, recedunt Nihil sane tenebrosius est, quam virginitas oleo carens: unde sic vulgo multi immisericordes tenebrosos solent appellare. Quid igitur ex virginitate lucratae sunt, quae nec sponsum quidem viderunt, nec saltem ad pulsandum usque pervenerunt, sed terribile istud verbum audivere: Abite: Nescio vos.

℟: Haec est &c.

Lectio VIII.

Quod enm ipse dixerit, nihil aliud quod gehenna, & intolerabilis cruciatus relinquitur: imo vero etiam gehenna, istud verbum gravius est. Hoc verbum operantibus etiam iniquitatem dixit: Vigilate, quia nescitis diem neque horam: crebro id repetit, ut ignorantiam exitus eb hac vita utilem esse ostendat. Ubi sunt ergo qui per totam vitam desidia torpescunt, & quando a nobis admonentur, respondere non dubitant, omnia se pauperibus moriendi tempore relicturos! ℟. Media nocte &c.

Lectio IX.

Audiant haec verba, & emendent se. Multi enim abeundi tempus expectatnes ita repente capti sunt! ut nec injungere suis quicquam potueriut. Sed aec quidem parabola ejus cleemosine gratia: que cum pecunia conficitur, dicta est, Cur antem hacc parabola sponsum adducit Ut videas quantum virginibus Christus afficitur iis, que sua pauperibus erogant; hec enim & vera virginatas est. Nam & Paulus huic rei hanc descriptionem attribuit, dicens: Innupta solicita est de iis, que Domini sunt, ut sit sancta corpore, & spiritu. Te Deum.

Die XIV. Octobris.

In Festo S. Callisti *Pape & Mart. duplex minus.*

Omnia de Comm. un. Mart. praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

Deus, qui nos conspicis ex nostra infirmitate deficere: ad amorem tuum nos misericorditer per Sanctorum tuorum exempla restaura. Per Dominum &c.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Callistus Romanus prefuit Ecclesie Antonino Heliogabalo Imperatore, Constituit quatouor anni tempora, quibus jejunium ex Apostelica traditinne acceptum, ab omnibus servaretur. Aedificavit Basilicum sancte Mariae trans Tiberim, & in Via Appia vetus coemeterium ampliavit, in quo multi sancti Sacerdotes, & Martyres sepulti sunt, unde ab eo Callisti Coemeterium appellatur.

℟. Honestum ce.

Lectio V.

Ejusedem pietatis fuit, quod beati Calepodii presbyteri & martyris corpus jactatum in Tiberim conquiri diligenter curavit, & inventum honorifice sepelvit. Palmatium Cocsulari, Simplicium Senatoria dignitate illustres; Felicem, & Blandam, qui deinte omnes martyrium subiere, cum baptismo lustrasset, missus est in carcerem, ubi Privatum militem ulceribus plenum admirabiliter sanitati restitum Christo adjunxit: pro quo idem, recens adhuc a fide suscepta, plumbatis usque ad mortem cesus occubuit.

℟. Desiderium &c.

Lectio VI.

Sedit Callistus annos quinque, mensem unum, dies duodecim, Ordinationibus quinque mense Decembri creavit Presbyteros sexdecim, Diaconos quatuor, Episcopos octo. Post longam famem crebasquo verberationes preceps jactus in puteum, atque ita Martirio coronatus sub Alexandro Imperatore, illatus est in coemeterium Caylepodie via Aurelia, tertio ab Urbe lapide Idus Octobris. Ejus postmodum corpus in Basilicam Sanctae Mariae trans Tiberim ab ipso aedificatam delatum sub Ara majori maxima veneratione colitur.

℟. Stola jucunditatis &c.

Lectioes III. *Nocturni ut in Breviario dicta die.*

Die XV. *Octobris.*

In *Metropolit. Oct.* S. Reparatae *Virg. et Mart. dupl.* In 1 *Noct. Lectio de Script. occurr.* In 2 *Nocturno.*

De Epistola Sancti Hieronymi Presbyteri ad Eustochium, *Ce Cust. Virg. tom.* 1.

Lectio IV.

De Virginibus, iniquit Apostolus præceptum Domini non habeo, Cur? quia & ipse ut esset virgo, non fuit imperii, sed propriæ voluntatis. Neque enim audiendi sunt, qui eum uxorem habuisse confingunt; cum de continentia disserens, & suadens perpetuam castitatem intulerit; Volo autem omnes esse sicut meipsum. Et infra: Dico autem innuptis, & viduis: Bonum est illis, si sic permaneat, sicut & ego. Quare ergo non habet Domini de virginitate preceptum? Quia maioris est mercedis, quod non cogitur, & offertur; quia si fuisset virginitas imperata, nuptiæ videbantur ablatæ & durissimum erat contra naturam cogere. Angeiorumque vitam ab omnibus extorquere.

℞. Propter &c.

Lectio V.

Alia fuit in veteri lege fœlicitas. Ibi dicitur: Beatus, qui habet semen in Sion, & domesticos in Jerusalem. Et: Maledicta sterilis, quæ non pariebat. Et: Filii tui sicut novellæ olivarum in circuitu mensæ tuæ Vacuus erat orbis, et ut de typicis taceam, sola erat benedictio liberorum. Propterea & Abraham jam senex Cethurae copulatur & Jacob mandragoris redimitur, & conclusam vulvam in Ecclesiae figuram Rachel conqueritur. Paulatim vero increscente segete, messor immissus est. Virgo Elias, Elisaeus Virgo, Virgines multi filii Prophetarum. Jeremiae dicitur: Et tu ne accipias uxorem. Sanctificatus in utero, captivitate proqinqua, uxorem prohibetur accipere. Aliis verbis idipsum Apostolus loquitur: Existinto hoc bonum esse propter instantem necessitatem Quae est ista necessitas, quae aufert gaudia nuptiarum? Tempus breviatum est, in proximo est Nabucodonosor.

Lectio V.

Inveniebatur ergo, ut diximus, in viris tantum hoc continentie bonum, & in doloribus jugiter Eva parturiebat! Postquam vero Virgo concepit in utero: peperit nobis puerum, cujus Principatus in humeros ejus, Deum fortem; patrem futuri secoli, soluta maledictio est. Mors per Evam, vita per Mariam. Ideoque, & ditius virginitatis donum fluxit in foeminas, quia coepit a foemena. Statim ut Filius Dei ingressus est super terram, novam sibi familiam instituit, ut qui ab Angelis adorabatur in coelo, haberet Angelos & in terris. Tunc Holofernis caput

Judith continens amputavit, tunc Aman, qui interpretatur iniquitas. suo combustus est igni: tunc primum auditum est: Quae non est nupta. cogitat quae sunt Domini, ut sit sancta corpore, & spiritu.

℟. Afferentur &c.

In 3. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii Secundum Mathaeum.

Lectio VII.

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit Regnum Celorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obviam Sponso, & Sponsae. Et reliquaet.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Intendat itaque charitas vestra. Sapientium lampades ardebant de oleo aeterno, de conoscientiae securitate, de interiore gloria, de intima charitate. Asdebant tamen & illarum fatuarum. Quare tunc ardebant? quia non deerant laudes hominum, Postea vero quam surrexerunt, idest in resurrectione a mortuis, coeperunt aptare lampades suas, idest parare Deo operum suorum reddere rationem. Et quia tunc nemo est, qui laudet, omnis homo causae suae vacat. Non erant enim, qui oleum venderent, coeperunt deficere lampades.

℟. Haec est &c.

Lectio VIII.

Clausum est ostium. Et quid illis dictum est? Nan novi vos. Non illas novit qui omnia novit? Quid ergo est, non novi vos? Improbo vos, reprobo vos: in arte mea non vos agnosco: ars mea nescit vitia. Hoc est autem magnum: & nescit vitia, & judicat vitia: nescit faciendo, judicat arguendo. Sic ergo non novi vos. Jerunt, intraverunt quinque prudentes. Sint in vobis quinque prudentes, ad istam prudentiam quinarii numeri pertinentes. Veniet enim hora, & quando nescimus, veniet. Sic clausit Evangelium: Vigilate, quia nescitis diem, neque horam.

℟. Media nocte &c.

Lectio IX.

Corde vigila; fide vigila, spe vigila, charitate vigila, operibus vigila, & quando corpore dormieris, veniet tempus ut surgas. Cum autem surrexeris, praepara lampades. Tunc non extinguantur: tunc in interiore conscientie oleo vegetentur: tunc sponsus ille in e[illegible]rporeis nexibus amplectatur: tunc te introducat

in domum ubi numquam dormias, ubi numquam possit tua lampas extigui. Hodie vero laboramus, & lampades nostre inter ventos saeculi hujus, tentationesque fluctuant: sed ardeat in robore flamma nostra, ut ventus tentationis augeat ignem potius quam extinguat. Te Deum.

Die XVI. Octobris.

In Metrop. Festum S. Theresie *Virg. dup. dies assign. in Brev. vero Roman. heri.*

Die XXI. Octobris

In Metrop. Festum. SS. Ursulae et Soc. *Virg. et Mart. praet. Ant.* ℟℟. *et Orat. quae habent in Brev. Rom.*

In 1. *Noct. Lect. Script. occurr.*

In 2. *Noct.* Nunc nobis &c. *de Comm. Virg.* 2. *loco.*

In 3. *Noct. Hom. in Ev.* Decem Virg. *de eod. Comm.* 1. *loco* 9. *Lect. de duob fit una, et comm. S. Hilarion Abbat.*

Die XXV. *Octobris.*

In Festo S. Miniatis *Mart.* 1. *loc. praeter ea, quae sequuntur. Oratio.* Praesta quaesumus Omnipotens Deus, ut intercedente Beato Miniate &c.

In 1. *Noct. Lect. de Script. occurr.*

In 2. *Noct. de Comm. un. Mart.* 1. *loc.*

In 3. *Noct. Lect.* 7. Lectio Sancti Evangelii &c. In illo tempore &c. Homil. &c. Dominus diem Judicii &c. *ut in Brev. in Festo S. Callisti,* 14. *huj,* 9. *Lect. et comm. SS.*

Die XXVI. *Octobris.*

In *Festo Translat.* S. Andreae Corsini *Ep. Fesul. et Conf. semid.*

Omn. de Comm. Conf Pontif, 2. *loc. Or.* Exaudi, *et pro Festivit. dic.* Translat *et Lect.* 1. *Noct. de Scr. occur.*

Die XXVII. Octobris.

In Festo SS. Crescii & Soc. *Mart dup. Omn. de Comm. plur. Mart. praeter ea, quae sequunt.*

Oratio.

Quaesumus omnipotens Deus, ut qui Beatorum Martyrum tuorum Crescii Omnionis, & Emptii nunquam nobis deesit auxilium, quorum venerabilem tribuis celebrare triumphum. Per Dominum &c.

In i. Noct. Lection. de Scr. occurr.

In ii. Noct. de Comm. pl. Mart. 2. *loco.*

Die XVI. Novembris

In Festo B. Ioannae de Signa *Virginis Semiduplex*

Oratio

Deus simplicitatis amator & custos qui Nativitatem Filii tui pastoribus primitus revelasti, & in Beata

Joanna pastoralis innocentiae nova exempla monstrasti: ejus precibus concede famulis tuis, simplicitatem, & innocentiam cordis ejus jugiter aemulari. Per eumdem &c.

In 1. Noct. Lect. de Scriptura In 2. Noct.

Lectio IV.

Joanna Virgo in quodam Pago Signia nuncupato prope Florentiam, tertio decimo Christi Saeculo orta est Parentes habuit obscuros, quippe colendis agris, & curandis pecudibus mancipatos. Quousque Deus illam in benedictionibus dulcedinis praevenisset, cito innotuit. Namque ab ineunte aetate ex more institutoque majorum alendis ovium gregibus dedita, ac mirae simplicitatis, morumque innocentiae specimina praebens; oves sibi commissas ad pascua cogere, cum ipsis per proximas silvas errare, & sero domum reverti consuevit. In quo quidem munere obeundo quam grata esset illi, cui cum simplicibus est sermoncinantio, tum felix gregum, pastorumque, qui cum ea familiariter versabantur nunquam interrupta salus, & incolumitas, tum crebra per eam a Deo patrata miracula comprobarunt: In quibus illud solemne, grandines, & fulmina usque depellere, & a quibuscumque Cœli tempestatibus custodes, & pecora salva servare: Quod quidem adeo Virgini frequens erat, & usitatum, ut coaevis pastoribus certum esset, & exploratum, quoties aliqua Cœlo coorta tempestas eorum cervicibus immineret, ad eam quantocius cum suo quisque grege confugere. At illa sub annosa quercu, quae adhuc licet semimortua frondescit, rudes illos pecudum magistros ad se accitos ad pietatem informare, & dum detonaret, de Deo, de sceleribus amovendis, de vitae integritate servanda, de cœlestibus gaudiis promerendis sermocinari in deliciis habebat; ne gutta quidem interea ingruentis circa pluviae in felicem arborem incidente, sub cujus tegmine Joanna cum pastoribus versabatur. Quin amota tempestate, Arnum flumen ab imbribus ex nimboso turbine collectis auctum, strato super undas pallio, domum reditura aliquando tranavit.

℟. Propter &c.

Lectio V.

Cum vero ex hisce magnalibus sanctitatis ejus fama longe, lateque percrebresceret, vitatura ambientis vulgi conspectum, & se Deo in solitudine totam mancipatura, aetate adhuc integra in exiguum conclave sub declivitate Collis ad dexteram Arni ripam secessit. Ibi quasi in aeterni Regis cubiculum introducta, more reclusarum Vir-

ginum, quarum complures ea ferebat aetas, hoc nomine pervulgatas, eleemosynis sponte oblatis victitans, eremiticam vitam ducere instituit. Quanto vero in hoc palustri recessu laetificaverit eam gaudio cum vultu suo is qui diligit ambulantes in innocentia, & simplicitate, nullius est posse referre. Mens semper æqua, vultus in summa rerum omnium inopia semper hilaris, sermo dulcis ac benignus in omnes, præcipue aliqua ægritudine laborantes, eam Dilecto suo totam, ejusque ad se conversionem facile monstrabat. Nihil autem tantopere hanc Dilecti conversionem faciebat elucescere, quantum miracula, quæ sub brevissimo & humili tecto per eam est operatus. Siquidem cæco dedita opera ad se ab urbe venienti, enixeque oranti, lumen oculorum restituit. Infantem alienum, quem fœmina quædam Joannæ devota lactandum susceperat, & apud eam mortem obierat, inter ulnas receptum, nutrici vivum restituit, aliaque plurima simplicitatem quamdam referentia patravit, quae ab Synchrono Scriptore, ejus Templi, in quo colitur; fortasse tunc Rectore; Latinis Gothicarum Litterarum monumentis consignata, etiam hodie in iisdem Sacris Ædibus asservantur.

℟. Dilexisti &c.

Lectio VI.

In his ruralis aediculae angustiis cum per annos ferme quadraginta, nempe usque ad annum suae vitae tertium ac sexagesimum duriter vixiset, quinto Idus Novembris anni millesimi tercentesimi septimi migravit ad sponsum, Pretiosam ejus mortem Campanae trium proximarum Ecclesiarum sponte sonantes patefecerunt. Diruto Cellulae pariete reperta est humi iacens, resupina, & ad sarmentorum fascem reclinata cervice, ad instar placide quiescentis, Virgineum cadaver ad Sancti Joannis Baptistae delatum, integrum usque adhuc & incorruptum honorifice servatur, frequentique & numquam intermisso populorum concursu celebratur Gratia sanitatum, qua etiam dum viveret a Deodonata erat, numquam fere, se invocantibus, non opitulata est praesertim contribulibus, & etiam nunc quam freqnentissime opitulatur. Claruit praecipue anno Christi millesimo trecentesimo quadragesimo octavo cum dira per totam fere Europam grassaretur lues. Quo quidem calamitosissimo tempore, teterrimam labem ab Agri Signensis finibus est deprecata, perpaucis ex indigenis, aliisque qni eam sibi sedulis obsequiis promeruerant pestilenti morbo tentatis. A Coeli vero tempestatibus pa-

trios fines defendere, fulmina a domibus, Sacrisque Tectis distinere, grandines ab arvis & novalibus depellere, nimbos effusissimos prohibere, in siccitate pulviam, in nimium protractis imbribus serenitatem exorare, hoc illi veluti proprium adhuc permanere quotidiano fere experimento laudatur; Cultum immemorabilem quinque Seculorum suffragio, & perpetuis miraculis confirmatum Pius Sextus pontifex Maximum comprobavit & Officio publico celebrandum indulsit.

R. Afferentur &c.

In 3 *Noct. Lect. de Comm. Virg.* 1. *loco*

Die XVII. *Novembris*,

In *festo* S. Eugenii *Conf. dup. Omn. de Comm. Conf. non Pont. Orat.* Deus, qui nos &c.

In 1. *Noct. Lect. de Script. occurr.*

In 2. *et* 3 *Noct. de eod. Communi* 1. *loc.*

Die XXVII. *Novembris*.

In *Festo* B. Leonardi a Portu Mauritio *Conf. Omn. de Com. Conf. non Pont. praeter ea quae sequuntur.*

Oratio.

Deus, qui Beatum Leonardum Confessorem tuum Evangelice praedicationis, & singularis penitentie gratia decorasti; concede propitius, ut ejus inhaerentes monitis, & exempla sectantes, praemia consequamur aeterna. Per Dominum &c.

In 1. *Noct. Lect. de Script. in* 2. *Noct.*

Lectio IV:

Beatus Leonardus a Portu Mauritio in ora Ligustica Italiae piis parentibu natus etiam a prima pueritia mirifica quadam propensionem ad pietatem portendit indicia futurae Sanctitatis. Quae multo clariora de inde eius in adolescentia e luxerunt, cum Romam profectus in Collegio Romano studiis litterarum ac Philo sophiae operam dedit. Ita enim illa Scholarum celebritate est versatus, ut dum ingenii exercitatione nemini concederet, innocentia morum, austeritate vitae, contemptu sui, studio rerum divinarum omnes antecederet, adeo ut eo adolescente alter Aloysius Gonzaga Collegio illi redditu videretur. His positis pietatis fundamentis, ad consummandum Sanctitatis opus, quod eadificare coeperat inter sodales Caravitanos et diectus, dum de more illius sudalitii totus esset in navanda opera Apostolicis Urbis Concionatoribus, captus Apostolatus sanctitate nihil magis in votis habere coepit, quam se totum proximorum saluti dedicare Ad quod vitae genus

quo facilius foveretur, terrenis omnibus abdicatis in Familiam Fratrum Minorum Reformatorum instituti rigidioris ingressus est. Hic quamdiu vixit nunquam a summa sanctitate est visus abesse. Admiranda in domesticis legibus servandis vigilantia, singulare Orationis studium, eximius in Jesum atque in Deiparam amor, assidua in affligendo corpore acerbitas, ardens in proximos Charitas, summa in omni virtutum laude animi demissio eum absolutum sanctitatis exemplar constituebant.

℟. Honestum &c.

Lectio VI.

Ex hac virtutis schola, suscepto Sacerdotio, atque Theologicis studiis ad praedicationem formatus, urgente in proximos charitate, tanquam e carcere ad cursum ad lucrandas animas egressus, tanta contentione Apostolatum suscepit, ut continuis impar ejecto sanguinis Apostolicis laboribus in ipso praedicationis exordio abstinere ei fuerit necesse. Hoc ex morbo quinto post anno Deiparae ope relevatus ad pristinam contentionem ita se renovavit, ut prodigii loco haberetur, in corpusculo adeo graviter affecto, inedia, vigiliis; macerationibus semper extenuato tantam inesse firmitatem. Hoc in vitae genere nunquam nec periculis deterritus, nec laboribus defatigatus annos quatuor supra quadraginta perseveravit: quanta cum animarum utilitate declarant Italiae Regiones admirabilis eius dicendi vi; qua vel obstinatissimos quosque pervincebat, ad Religionis studium revocatae. Urbs Roma precipuae, quae concionibus eius, ad quas etiam Benedictus XIV. interfuit, adeo ad virtutem exarsit, ut fructus ad huc perennes admirandi illius Apostolatus. Nec vero dum exterorum saluti consulebat suos obliviscebatur. Nam beneficio Cosmae III. in solitudine Etruriee comparata ea domo, in quam ipse sese a praedicatione recipere ad S. Ignatii exaercitia solebat, auctor fuit iis, qui arctius Deo adhaerere vellent, ut eo secederente, ibique iuxta leges ab ipso conditas, & a Clemente XI. probatas, secreti a populo asperiori vitae genere uterentur.

℟. Amavit eum, &c.

Lectio VI.

Idem plura sodalitia Urbis excoluit, atque illud praecipue Sanctissimi Cordis Iesu, quoe est in Sancti Theodori, in iisque multa instituit; quibus in Christum, atque in Deiparam honos mirifice est auctus. Horum dulcissima nomina in ore habebat semper, & tanquam praesi[illegible]a certa

